

1180060991

PAd

My FERDYNAND Piérwszy,
z Bożéy łaski Cesarz Austriacki;
Król Jerozolimski, Węgierski,
Czeski, Lombardy i Wenecyi,
Dalmacyi, Kroacyi, Szlawonii,
Galicyi, Lodomeryi i Illyryi; Arcy-
Xiażę Austriacki; Xiażę Lotaryń-
ski, Saliburski, Styryi, Karyntyi,
Karnioli, wyższego i niższego Szlą-
ska; W. Xiażę Siedmiogrodzki;
Margrabia Morawski; użiażęcony
Hrabia Habsburski i Tyrolu i t. d.
i t. d.

76569

Ożywieni nayszczerszą chęcią, ażeby przez
Naszego Nayiaśnieyszego, szczęśliwie w Bogu
spoczywającego Pana Oycę chwalebnie rozpo-

częte dzieło sprawiedliwego prawodawstwa uzupełnić, podciągnęliśmy pod uważne rozpoznanie wyznaczenia kar na przestępstwa dochodowe, różnemi ustawami i przepisami względem podatków niestających dotąd istnąciami, objęte, tudzież zaprowadzone przy zastosowaniu kar za te przekroczenia postępowanie, a w skutek tego rozpoznania uznaliśmy potrzebę, w miejsce dotąd trwających przepisów, ziednoczoną, na zasadach sprawiedliwości opartą, i z powszechnemi ustawami karnemi zgodną ustanowę karną dla wszystkich gałęzi podatkovania niestatego (indirecte) zaprowadzić kazać. Gdy iest Naszą mocną wolą, by, zgodnie z powszechnemi ustawami karnemi, nikt z powodu przestępstwa dochodowego, coby uczynku lub omieszkania karygodnego winnym nie był, do kary pociągniętym nie został, aby także przestępca ostrzeyszy kary, iak iest dla wstrzymania przestępstw dochodowych potrzebną, nie ponosił, by przy zastosowaniu kary, tak winny, iako i iego przynale-

żący wszelkiéy, z celem karania zgodnéy doznawali ochrony, i by obwinionemu prawna obrona, iak däléce pomieniony cel dopuszcza, ułatwioną była; aby iednak razem i Skarb Państwa i rzetelny podatkuiący, co ustawy podług obowiązku zachowie, i przemysł Naszych wierznych poddanych, przeciwko uszczerbkóm z przestępstw dochodowych wynikającym, w karach te przestępstwa dotykających, ową dzielną znaleźli obronę, którą ustawy cłowe i inne przepisy względem podatków niestałych, zamierzaia; postanowiliśmy ninieyszą ustawę karną na przestępstwa dochodowe wydać, i rozkazuiemy, by takowa w krajach Naszych, z wyjątkiem Węgier, Siedmiogrodu i Dalmacyi, od pierwszego Kwietnia 1836, z następującými oznaczeniami, ściśle zachowywaną była:

- I. Od tego czasu poczynaiąc wszystkie w ustawach i przepisach, trwających względem gałęzi podatkowania, o których ninieysza ustawa opiewa, zawarte

ustanowy karne i zaprowadzone dla zastosowania tych kar postępowanie, w działalności swoiéy ustaia. Poszczególne dochody i opłaty, dla których trwające ustanowy karne i dla ich zastosowania służące, postępowanie tymczasem jeszcze iako wyjątek w swoiéy mocy utrzymane zostaia, oznaczone będą osobnémi obwieszczeniami.

II. Osobnémi też obwieszczeniami dokładniéy oznaczono będzie, które opłaty gminóm lub innym osobóm przypadające, za objęte tą ustawą, uważane być maia.

III. Kary ninieyszą ustawą wymierzone, zastosowane być maia względem wszystkich przestępstw dochodowych, które

a) po trzydziestym piérwszym Marca 1836 popełnione będą, lub które

b) aczkolwiek przed tą peryodą czasu popełnione były, postępowaniu ni-

nieyszą ustawą rozporządzonemu, podługaią, (X) i na które ustawa ninieysza łagodnieyszą karę stanowi, iak przepisy podczas popełnionego przestępstwa istniałe, wymierzały.

IV. W wypadkach, w których wina lub uczestniczenie w iednymże przestępstwie na uczynkach lub omieszkaniach zasadza się, z których ieden lub więcéy przed, inne zaś po nastaniu działalności téy ustawy wydarzały się, uczynki lub omieszkania, przed tą peryodą czasu zasze, tylko tak dalece podług oznaczeń ninieyszéy ustawy sądzone być maia, ieżeli zastosowanie onéyże do owych uczynków lub omieszkań z porównania z rozporządzeniami prawnémi podczas ich popełnienia istniałémi, łagodnieysze skutki za sobą pociąga.

V. Kiedy kto po nastaniu działalności ninieyszéy ustawy przez popełniony uczynek lub omieszkanie winnym

się stał uczestnictwa w przestępstwie przed ową peryodą popełnioném, w tym razie, jeżeli ustawa niniejsza przestępstwa pod ostrzeyszą karę podciąga, aniżeli przepisy w czasie popełnienia istniałe, stanowią, na żadną większą lub ostrzeyszą karę skazanym być nie powinien, iak iest ta, która by sprawcę podług rozciągłości przedmiotu, w którym uczestnictwo nastąpiło, w skutek przepisów w czasie popełnionego przestępstwa istniałych, trafić miała.

VI. Jeżeli przestępstwa tego samego rodzaju, lub spowinowaczone po części piérwéy, po części zaś po nastaniu działalności ustawy niniejszéy, popełnione były, przestępstwa przed ową peryodą, wydarzone, przy wyznaczaniu złych skutków, ustawą tą za popełnione przestępstwa dochodowe tego samego rodzaju lub przestępstwa spowinowaczone, przepisanych, czyliby takowe tyczyły się wymiaru lub

zaostżenia kary, tylko w tym sposobie doliczone być mogą, aby przestępcę w skutek doliczenia wcześniejszych dopięro rzeczonych przestęstw, gorszy skutek nie dotknął, iak iest ten, którym przepisy podczas popełnionego przestęstwa istniałe, za powtórzone przestęstwa tego rodzaju, lub przestęstwa spowinowacone zagrażały.

VII. Do przestęstw dochodowych przed działaniem ustawy popełnionych, których przedawnienie podług przepisów w czasie popełnionego uczynku istniałych, albo

a) wcale miejsca nie ma, albo

b) dopięro po dłuźszym przeciągu czasu, iak ustawa niniejsza stanowi, spełnione być może,

przysiaźniejsze przepisy téy ustawy o przedawnieniu kary i odpowiedzialności, zastosować należy.

VIII. Również, gdyby przepisy podczas dawniejszego popełnienia czynku istniały nie stanowiły, że przedawnienie, przez późniejsze przestępstwo przerwanem zostaje, bieg przedawnienia przed nastaniem téj ustawy rozpoczętego, przestępstwem po téj peryodzie działanem, przerwanym być nie ma; wszelako, jeżeli późniejsze przestępstwo wydarzyło się, nim przedawnienie podług poprzedniczego ustępu (VII.) spełnione zostało, pozostający jeszcze czas całkiem dopełnionym być ma, który do uzupełnienia przedawnienia, podług przepisów podczas działanego dawniey przestępstwa, istniałych, potrzebnym iest.

IX. Prawa właścicielowi lub zastawnemu posiadaczowi rzeczy będącý przedmiotem lub środkiem pomocnym przestępstwa dochodowego, ustawą ninieyszą względem odpowiedzialności za kary majątkowe,

uczynek karny dotykające, przyznane, rościągają się na rzeczy, które dopiero po nastaniu działalności ustawy niniejszemy przytrzymanemi zostaną, chociaż przestępstwo, któremu za przedmiot lub środek pomocny służyły, przed ową peryodą popełnione było.

X. Postępowanie ustawą niniejszą przepisane, zastosowane być nie ma do przestępstw, względem których przed czasem nastania działalności téj ustawy

a) opisanie istoty czynu przedsięwzięte, lub

b) jeżeli wypadek do zdziałania opisu istoty czynu nie jest uwłasciwionym, obwiniony przez Instancyją do wysłędzenia istoty czynu lub do ślędztwa wyznaczoną lub Urząd do tego umocowany, słuchany, a w królestwie lombardzko-weneckim skarga do Sądu podaną została.

Wszystkie inne przestępstwa dochodowe
podług postępowania ustawą ninieyszą przepi-
sanego przedsiębrane być maia.

Dan w Naszém Césarskiém główném i re-
zydencyjonalném mieście Wiédniu dnia iede-
nastego miesiąca Lipca w roku po narodzeniu
Chrystusa Tysiąc ośmset trzydziestego piąte-
go, Państw Nászych pierwszego.

FERDYNAND.

(L. S.)

**Antoni Fryderyk Hrabia Mittrowski
z Mittrowic i Nemiszl,**

Naywyższy Kanclerz.

Karol Hrabia Inzaghi,

Kanclerz nadworny.

Franciszek Baron Pillersdorff,

Kanclerz.

Jan Limbek Kawaler de Lilienau,

Wice - Kanclerz.

Za naywyższym własnorecznym rozkazem

Jego C. K. apostol. Mości:

Konstanty Baron Münch - Bellinghausen,

c. k. Radzca nadworny.

T r e ś ć.

Upřednie uwagi.

Przytoczenie dwóch, lub więcéy paragrafów, albo mieysc ustawy 1.

Co pod terrytorium albo własnym kraiem rozumiéć się ma. 2.
Toż samo pod zagraniczem. 3.

W jakim znaczeniu wyrazy: »Urzędnik albo postanowiony, (zlecenik)« wzięte być mają. 4.

Które przestępstwa pod wykroczeniami rozumią się. 5.

Waluta wyrażonych w ustawie kwot pieniędzy. 6.

C z ę ś ć I.

Rozdział piérwszy.

O przestępstwach dochodowych, i onych przypisaniu wogólności.

I. Oznaczenie przestępstw dochodowych w ogólności.

1. Obiaśnienie pomysłu tychże.

a. Pomysł.

aa. W ogólności. §. 1.

bb. W szczególności przestąpienia zakazu, względem zagranicznego handlu. §. 2.

b. Dokładniejsze oznaczenie pomysłu.

aa. Naruszenia obowiązków urzędników dochodowych i slug. §. 3.

bb. Nieprawne postępowanie z kontrybuentami. §. 4.

cc. Zaniedbanie powinności do spółdziałania lub dania pomocy przy czynnościach urzędowych. §. 5.

c. Przepisy, które przez wykroczenia dochodowe przestąpione bywają. §. 6.

2. Podział przestępstw dochodowych.

a. Ze względu na onych bezpośrednie skutki.

- aa. Uszczuplenia dochodów, i inne przestępstwa dochodowe §. 7.
- bb. Pomysł uszczuplenia dochodów. §. 8.
- b. Ze względu na jakość i ważność skutków.
 - aa. Gatunki przestępstw dochodowych. §. 9.
 - bb. Które przestępstwa pod wyrazem iednakowego, lub różnego gatunku rozumieją się. §. 10.
 - cc. Dokładniejsze oznaczenie pojedynczych gatunków. §. 11.
 - dd. Policzenie kryiomokupstwa i ciężkich przestępstw dochodowych do rzędu uszczupień dochodowych. §. 12.

II. Zasady przypisania.

1. Warunki przypisania.
 - a. Wiadomość o ustawie. §. 13.
 - b. Zły zamiar. §. 14.
 - c. Powody do wyłączenia od kwalifikacyi do przypisania §. 15.
 - d. Skutki braku kwalifikacyi do przypisania. §. 16.
 - e. Dowód tego braku §. 17.
2. Przypisanie kuszenia się.
 - Warunki tegoż. §. 18.
3. Obiętość przypisania.
 - a. W ogólności. §. 19.
 - Winowaycy, którym każde wykroczenie przypisane będzie. §. 19.
 - aa. Kto za pobudziciela uważany być ma. §. 20.
 - bb. Warunek przypisania. §. 21.
 - cc. Przy usiłowaniu pobudziciela, aby przestępstwu przeszkodzić. §. 22.
 - dd. Które przestępstwa pobudzielowi przypisane być mają. §. 23.
 - e. Współwinowaycom i uczestnikom.
 - aa. Współwinowaycy. §. 24.
 - bb. Uczestnicy. §. 25.
 - cc. Warunek przypisania spółwiny, albo uczestnictwa. §. 26.
 - dd. Przestępstwa, przy których spółwina albo uczestnictwo karze podléga.
 - α. Powszechna zasada. §. 27.
 - β. Przy braku kwalifikacyi przypisania ze strony sprawcy. §. 28.
 - γ. Uczestnictwo ze strony takowego sprawcy. §. 29.

III. Obiętość zastosowania téy ustawy.

1. Względem mieysca, na którém przestępstwo popełnione zostało. §. 30.
2. Z względu na osobiste stosunki przestępców.
 - a. W ogólności. §. 31.
 - b. W szczególności cudzoziemców. §. 32.
3. Względem przestępstw, w innéy części terytorialnéy popełnionych.
 - a. Przez mieszkańca krajów, dla których ta ustawa ważność ma.
 - aa. Reguła. §. 33.
 - bb. Wyjątki. §. 34.
 - b. Przez cudzoziemca, albo przez mieszkańca iakiéy części terytorialnéy, dla której ninieysza ustawa nie wazy. §. 35.

Rozdział wtóry.

O karach na przestępstwa dochodowe w ogólności.

I. Rodzaie kary.

1. Rodzaie kary w ogólności. §. 36.
2. Skarania na majątku (kary majątkowe).
 - a. Pomysł. §. 37.
 - b. Naymniejszy wymiar. §. 38.
 - c. Naywiększy wymiar.
 - aa. Jeżeli rzecz schwytaną zostanie. §. 39.
 - bb. Jeżeli rzecz pod karę podciągniona nie będzie. §. 40.
 - cc. Jak postąpić należy, gdy ilość naywyższy wymiar przenosi. §. 41.
 - d. Wymierzenie kary, gdy przedmiot dokładnie wiadomym nie iest.
 - aa. Zbliżone wykrycie. §. 42.
 - bb. Kiedy przedmiot nawet zbliżono wykrytym być nie może. §. 43.
 - e. Wymierzenie kary podług należności opłaty.
 - aa. Zasada §. 44.
 - bb. Opłaty, które do wymiaru kary wrachowane być mają. §. 45.
 - cc. Wymiar, który wyznaczeniu kary za posadę służyć ma. §. 46.

IV

Treść pierwszėj części.

- dd. W szczególności względem cła wchodowego. §. 47.
- ee. Względem cła wchodowego i wychodowego w ogólności. §. 48.
- f. Wymierzenie kary podług wartości.
 - aa. Zasada §. 49.
 - bb. W szczególności przy przestępstwach przepisów cłowych. §. 50.
 - cc. Przy ujęciu cła wychodowego, albo przestąpieniu zakazu wywozu. §. 51.
- g. Utrata rzeczy.
 - aa. Zamiast kary wartości. §. 52.
 - bb. Kiedy przedmiotu, za przepadły zawyrokować się mającego, nie ma. §. 53.
 - cc. Skutek prawnie zasądzonogo przepadnienia. §. 54.
- h. Przeznaczenie kar majątkowych. §. 55.
- 3. Areszt.
 - a. Stopnie. §. 56.
 - b. Sposób wykonania. §. 57.
 - c. Nieprzerwane wykonanie. §. 58.
 - d. Pozwolone podzielenie wykonania. §. 59.
 - e. Najkrótszy i najdłuższy czas trwania. §. 60.
 - f. Wymiar rachowania czasu. §. 61.
 - g. Czas zaczęcia wykonania. §. 62.

II. Zaostrzenie kar.

- 1. Ogólne postanowienia.
 - a. Zasada. §. 63.
 - b. Złączenie dwóch, albo więcej rodzajów kary. §. 64.
 - c. Poszczególne sposoby zaostrzenia kary. §. 65.
- 2. Zaostrzenie kary aresztu.
 - a. Zasada. §. 66.
 - b. Publiczne wystawienie. §. 67.
- 3. Utrata praw i uprawnień.
 - a. Zasada. §. 68.
 - b. Oznaczenie względem trwania. §. 69.
 - c. Skutek utraty.
 - aa. Przedaynych uprawnień. §. 70.
 - bb. Uprawnienia do posiadłości nieruchomej przywiązanego. §. 71.
 - cc. Wolnych zatrudnień. §. 72.
- 4. Oddalenie (wygnanie).
 - a. Powszechny przepis. §. 73.
 - b. Jeżeli wykonanie ze względów policyynnych, przeskodom ulęga. §. 74.

- c. Ze wszystkich krajów. §. 75.
- d. Powrót oddalonego. §. 76.
- 5. Ogłoszenie nazwiska.
 - a. Przypadki, w których takowe miejsce ma. §. 77.
 - b. Sposób ogłaszania. §. 78.

III. Skutki kary.

- 1. Oddanie osądzonego pod dozór policyi. §. 79.
- 2. Zastrzeżenie należytej opłaty, i prawa do wynagrodzenia. §. 80.

IV. Ukaranie małoletnych.

- 1. Dzieci. §. 81.
- 2. Innych małoletnych.
 - a. Oznaczenie sposobu kary. §. 82.
 - b. Wymiar kary. §. 83.
 - c. Najdłuższy czas trwania aresztu. §. 84.
 - d. Wykonanie aresztu na małoletnych. 85.

Rozdział trzeci.

O wymiarze kary.

I. Ogólne zasady.

- 1. Zakres, w którym wymiar kary nastąpić ma. §. 86.
- 2. Darowanie albo złagodzenie kary w drodze łaski. §. 87.
- 3. Zważenie okoliczności obciążających i łagodzących. §. 88.

II. Okoliczności obciążające.

- 1. W ogólności. §. 89.
- 2. Szczególne obciążające okoliczności.
 - a. Z własności osoby. §. 90.
 - b. Z jakość czynu. §. 91.

III. Okoliczności łagodzące.

1. Dokładniejszyć określenie tychże. §. 92.
2. Względem kuszenia się. §. 93.
3. Względem stosunku, z współdziałania dwóch lub więććy osób wpływaiącego. §. 94.

IV. Reguły wymiaru kary.

1. Zasady wymierzania kary w ogólności.
 - a. Zważenie okoliczności obciążaiących i łagodzących. §. 95.
 - b. Ograniczenia rozpoznania Instancyi wyrokuaiących. §. 96.
 - c. Wzgląd na osobiste stosunki. §. 97.
2. Stosunek wymiaru kary dla wielu winowayców lub uczestkików.
 - a. Prawidło wymiaru kary. §. 98.
 - b. Podług obiętości przedmiotu przestępstwa. §. 99.
 - c. Jeżeli dwie, lub więććy osób łącznie przestępstwo popełnią.
 - aa. Jak dalece między nimi stosunku pobudzenia, spółwiny, albo uczestnictwa nie ma. §. 100.
 - bb. Dla tychże iako winowayców, albo uczestników. §. 101.
 - d. Proporcya w wymiarze kary między winowaycami i uczestnikami. §. 102.
3. Zbieg wyznaczeń kary podług różnych ustaw.
 - a. Oddzielny wymiar kary. §. 103.
 - b. Rozwaga przy wymiarze kary. §. 104.
4. Zbieg dwóch, albo więććy przestępstw dochodowych.
 - a. Zasada. §. 105.
 - b. Jak postąpić należy, gdy kwota naywyższy wymiar kary przenosi. §. 106.
 - c. Wyiatki. §. 107.
5. Spokrewnione przestępstwa dochodowe.
 - a. Pomysł tych przestępstw. 108.
 - b. Zasada przy onych rozpoznawaniu. §. 109.
 - c. Warunek tegoż. §. 110.
 - d. Okoliczności, które od zważania nie wylęcaia. §. 111.
 - e. Ograniczenie zważania spokrewnionych przestępstw dochodowych. 112.

- f. Prawidło wymiaru kary przy powtórzeniu przestępstw dochodowych tego samego rodzaju, albo spokrewnionych przestępstw dochodowych. §. 113.
- g. Za każdym dalszým powtórzeniem. §. 114.

V. Przemiana kar.

- 1. Zasada. §. 115.
- 2. Przemienienie kary pieniężnéj na areszt.
 - a. Przypadki tegoż. §. 116.
 - b. Częściowe przemienienie. §. 117.
 - c. Okoliczności, na które wzgląd mieć należy. §. 118.
 - d. Prawidło do przemienienia. §. 119.
 - e. Wykonanie kary pieniężnéj, gdy przestępca nabędzie środki do zapłacenia. §. 120.
 - f. W którym stopniu aresztu przemienienie miejsce ma. §. 121.
- 3. Skrócenie kary aresztu.
 - a. Warunek tegoż. §. 122.
 - b. Wymiar skrócenia. §. 123.

Rozdział czwarty.

O odpowiedzialności za kary.

ODDZIAŁ PIÉRSZY.

O osobistém odpowiedzialności za kary.

I. Ogólne przepisy.

- 1. Zasada. §. 124.
- 2. Powód odpowiedzialności.
 - a. Z prawa albo układu. §. 125.
 - b. Z niniejszém ustawy. §. 126.

II. Poszczególne przepisy, względem odpowiedzialności z téj ustawy.

- 1. Osoby do odpowiedzialności obowiązane.
 - a. Odpowiedzialność mocodawcy za umocowanego.
 - aa. Względem korzyści z przestępstwa uzyskaném.
 - α. W ogólności. §. 127.
 - β. W szczególności, kiedy mocodawca jest profesjonalistą.

- αα. Domniemanie, co do znalezionych u niego przedmiotów albo pieniędzy. §. 128.
- ββ. Możliwość dopuszczenia odwodu. §. 129.
- γγ. Z przyczyny nieuwagi na pobieranie korzyści z przestępstwa. §. 130.
- bb. Dla braku ostrożności.
 - α. W zostawieniu pełnomocy. §. 131.
 - β. W nadaniu pełnomocy. §. 132.
- b. Odpowiedzialność profesjonalistów za swoich zleceników i pomocników.
 - aa. Obowiązek względem wyboru i czynności tych drugich. §. 133.
 - bb. Odpowiedzialność z tąd wynikająca. §. 134.
- c. Odpowiedzialność naczelnika rodziny, za członków rodziny. §. 135.
- d. Odpowiedzialność rodziców lub opiekunów za małoletnich. §. 136.
- e. Odpowiedzialność spółwinowayców lub uczestników. §. 137.
- 2. Obiętość odpowiedzialności.
 - a. Które powinności pod takową rozumieją się. §. 138.
 - b. Prawidło wymiaru. §. 139.
 - c. Stosunek dwóch lub więcej odpowiedzialnych osób między sobą. §. 140.
- 3. Dopełnienie odpowiedzialności.
 - a. Ilość, względem której odpowiedzialność dopełnioną być może. §. 141.
 - b. Ilość, względem której odpowiedzialność dochodzoną być ma. §. 142.
 - c. Sposób dopełnienia i środki egzekucyi. §. 143.
- 4. Zbieg odpowiedzialności z winą, albo z uczestnictwem. §. 144.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O rzeczowój odpowiedzialności za kary.

I. Rzeczy, na których takowa zasadza się.

1. Przedmiot przestępstwa. §. 145.
2. Środki pomocne do przestępstwa. §. 146.

II. Przypadki odpowiedzialności.

1. Przedmiotu uszczupień dochodowych. §. 147.
2. Środków pomocnych do popełnienia przestępstw.

- a. Zewnętrznego obwinięcia, i przynależności schowku. §. 148.
- b. Rzeczy, z przedmiotem zmieszanych, albo do związku wziętych. §. 149.
- c. Środków transportowych. §. 150.
- 3. Innych przedmiotów lub środków pomocnych. 151.

III. Prawo, na którém uposađniona jest odpowiedzialność, na rzeczy ciążąca.

- 1. Pomysł. §. 152.
- 2. Osoby, przeciw którym to prawo mieysce ma.
 - a. W ogólności. §. 153.
 - b. W szczególności, co do winy, uczestnictwa lub osobistégó odpowiedzialności. §. 154.
 - c. Nawet bez tych warunków. §. 155.
- 3. Czas popiérania (dochodzenia) prawa.
 - a. Na przedmiocie przestępstwa. §. 156.
 - b. Na środkach pomocnych, które za równo z przedmiotem odpowiada. §. 157.
 - c. Na innych środkach pomocnych.
 - aa. Bezpośrednio przy schwytaniu. §. 158.
 - bb. Po schwytaniu. §. 159.
- 4. Sposób popiérania.
 - a. W regule przytrzymanie urzędowe. §. 160.
 - b. Zwyczajną drogą prawa. §. 161.

IV. Dopełnienie odpowiedzialności.

- 1. Przedaż. §. 162.
- 2. Postępowanie przy przedmiotach monopolowych. §. 163.
- 3. Przypadki, w których nieużytecznemi zrobić potrzeba.
 - a. Przedmiot przestępstwa. §. 164.
 - b. Środki pomocne do przestępstwa. §. 165.

V. Prywatne roszczenia prawa do rzeczy, pod odpowiedzialność podciągnionégó.

- 1. Warunki dochodzenia tego prawa, i postępowanie przy tém. §. 166.

2. Upomnienie się o rzecz, po sprzedaży téżże. §. 167.
3. Upomnienie się o uzyskaną cenę. §. 168.
4. Zwrócenie potrzebnego lub użytecznego nakładu kosztów. §. 169.

VI. Wrachowanie odpowiedzialnéy rzeczy do kar pojedynczych winowayców albo uczestników.

1. Do kary właściciela. §. 170.
2. Do kary posiadacza. §. 171.
3. Do kar wszystkich na karę wskazanych. §. 172.

Rozdział piąty.

O przypisaniu niektórych rodzajów winy i uczestnictwa.

I. Przypisanie winy i uczestnictwa w kryiomokupstwie, i w ciężkich przestępstwach dochodowych.

1. Pobudziciel. §. 173.
2. Spółwinowayca. §. 174.
3. Uczestnik. §. 175.

II. Przypisanie uczestnictwa przez dopomaganie.

1. Pomysł. §. 176.
2. Wyiątek od przypisania danéy pomocy. §. 177.

III. Przypisanie winy i uczestnictwa przy bandzie przemytników.

1. Pomysł o bandzie przemytników. §. 178.
2. Podżegacz i naczelnicy. §. 179.
3. Zabezpieczyciel (assekuruiący) przedsięwzięcia. §. 180.
4. Przypisanie przy czynnéy staranności podżegacza albo naczelnika w celu przeszkodzenia przestępstwa. §. 181.

5. Naczelnik przy pojedynczych przedsięwzięciach. §. 182.
6. Inne członki bandy.

IV. Przypisanie kuszenia się.

Przy kryiomokupstwie i innych ciężkich przestępstwach dochodowych. §. 184.

Rozdział szósty.

O kryiomokupstwie, i onego ukaraniu.

I. Rodzaie kryiomokupstwa.

1. Dokonane kryiomokupstwo.
 - a. Przez wprowadzenie towarów zakazanych.
 - aa. Do obwodu cłowego. §. 185.
 - bb. Do wyłączenia cłowego. §. 186.
 - b. Przez niedozwolony wywóz towarów.
Z obwodu cłowego lub z wyłączeń cłowych. §. 187.
 - c. Przez niedozwolony przewóz towarów.
Przez obwód cłowy. §. 188.
 - d. Przez niedozwolone wprowadzenie przedmiotów, podatkowi podległych.
W miejsca zamknięte. §. 189.
2. Próbowane kryiomokupstwo.
 - a. W ogólności. §. 190.
 - b. Szczególne rodzaie tegoż.
 - aa. Przez próbowane przeciw-prawne wprowadzenie towarów do obwodu cłowego. §. 191.
 - bb. Przez przestąpienie niektórych zakazów, istniejących dla pobraża, lub innych wód granicznych.
 - α. Rodzaie tegoż. §. 192.
 - β. Do którego rodzaju kryiomokupstwa te przestępstwa policzone być mają. §. 193.
 - cc. Przez próbowany niedozwolony wywóz towaru. §. 194.
 - dd. Przez próbowane niedozwolone wprowadzenie towarów do wyłączenia cłowego. §. 195.
 - ee. Przez próbowane nieprawne wprowadzenie przedmiotów, podatkowi podległych, w miejsce zamknięte. §. 196.

- c. Warunek przypisania kuszenia się. §. 197.
- d. Wyjęcie z pod kary kuszenia się.
 - aa. Przy odpowiadającym przepisom usprawiedliwie-
niu się z czynności, lub zaniedbania. §. 198.
 - bb. Przy dostatecznym wyjaśnieniu zboczenia od
przepisu. §. 199.
- 3. Inne rodzaje kryiomokupstwa. §. 200.

II. Ukaranie kryiomokupstwa.

- 1. Obciążające okoliczności. §. 201.
- 2. Wyznaczenie kary.
 - a. Rodzaje kryiomokupstwa, względem wyznaczenia
kary. §. 202.
 - b. Kara główna.
 - aa. Za przestąpienie zakazu względem obrotu han-
dlowego, cłu podlegającego. §. 203.
 - bb. We wszystkich innych przypadkach. §. 204.
 - cc. Opłaty, wymierzeniu kary za posadę służyć ma-
jące.
 - α. W ogólności. §. 205.
 - β. Dokładniejsze oznaczenie tychże. §. 206.
 - dd. Najmniejszy wymiar kar majątkowych. §. 207.
 - ee. Posada wymierzenia kary, co do materiałów
zawierających w sobie sól i salétrę. §. 208.
 - c. Postanowienia oboczne.
 - aa. Przepadnięcie niektórych środków pomocnych.
§. 209.
 - bb. Warunek przepadnięcia. §. 210.
 - cc. Odpowiedzialność środków transportowych. §. 211.
 - dd. Utrata professyi, albo uprawnienia do utwarza-
nia lub przyrządzania przedmiotów monopolio-
wych. §. 212.
 - ee. Utrata uprawnienia na łomokrażstwo. §. 213.
Utrata pozwolenia do przedawania przedmiotów
monopoliowych. §. 214.
 - gg. Utrata uprawnienia do handlu przedmiotami
oznaczonemi. §. 215.
 - hh. Oddalenie z okręgu granicznego. §. 216.
- d. Kary na niektóre rodzaje dawania pomocy.
 - aa. Przez się. §. 217.
 - bb. Przy zbiegu innych rodzajów pomocy. §. 218.
 - cc. Odmówiona albo zaniedbana pomoc do odkrycia
lub przytrzymania. §. 219.

Rozdział siódmy.

O występnyém kryiomokupstwie i ukaraniu onego.

I. Rodzaie występnego kryiomokupstwa.

1. Oznaczenie tychże. 220.
2. Bandy kryiomokupcze. §. 221.

II. Obiaśnienie i kara pojedynczych oddziel- nych gatunków.

1. Powtórzone kryiomokupstwo.
 - a. Pomysł. §. 222.
 - b. Kara. §. 223.
2. Kryiomokupstwo zbrojne.
 - a. Pomysł. §. 224.
 - b. Kara. §. 225.
3. Kryiomokupstwo z zbiegowiskiem.
 - a. Pomysł. §. 226.
 - b. Kara.
 - aa. Przy daniu odporu, albo przy gwałtowności. §. 227.
 - bb. Przy innych niebezpiecznych zbiegowiskach. §. 228.
 - cc. W przypadkach mniej niebezpiecznych. §. 229.
4. Kryiomokupstwo z popełnieniem gwałtu.
 - a. Pomysł. §. 230.
 - b. Kara. §. 232.
5. Kryiomokupstwo z przekupieniem.
 - a. Pomysł. §. 231.
 - b. Kara. §. 232.
6. Zabezpieczone kryiomokupstwo.
 - a. Pomysł. §. 233.
 - b. Kara.
 - aa. Zabezpieczyciela. §. 234.
 - bb. Innych winowayców albo uczestników. §. 235.
7. Kryiomokupstwo z fałszywými, sfałszowanými, albo podstawionými dokumentami.
 - a. Pomysł. §. 236.
 - b. Kara. §. 237.

8. Kryiomokupstwo z naruszeniem urzędowego zamknięcia.
Pomysł i kara. §. 238.
9. Kryiomokupstwo cudzą własnością.
Pomysł i kara. §. 239.

III. Poszczególne przepisy o ukaraniu.

1. Zastosowanie kar majątkowych. §. 240.
2. Zasądzenie kary pieniężney miasto aresztu.
§. 241.
3. Zaostrzenia kary.
 - a. Utrata uprawnień handlowych. §. 242.
 - b. Utrata innych uprawnień professyynych. §. 243
 - c. Uznanie niezdolności.
 - aa. Do otrzymania uprawnienia handlowego. §. 244.
 - bb. Do otrzymania innego iakiego uprawnienia professyynego. §. 245.
 - cc. Trwanie tegoż. §. 246.
 - d. Oddalenie z okręgu granicznego. §. 247.
 - e. Oddanie pod dozór policyi. §. 248.
 - f. Oddalenie z kraiu, cudzoziemców. §. 249.
 - g. Zastosowanie zaostrzeń kary, przy rozprawie karney, albo przy przemienieniu kary aresztu. §. 250.

Rozdział ósmy.

O stowarzyszeniach kryiomokupnych.

I. Rodzaie winy i uczestnictwa.

1. Pomysł o stowarzyszeniach kryiomokupstwa. §. 251.
2. Pobudziciel. §. 252.
3. Sprawca. §. 253.
4. Spółwinowayca. §. 254.
5. Uczestnik. §. 255.

II. Kary.

1. Wycięcie z pod kary dla odstąpienia od towarzystwa.
§. 256.
2. Kara aresztu.
 - a. Pobudziciel. §. 257.

- b. Sprawców i niektórych spółwinowayców. §. 258.
- c. Innych spółwinowayców i uczestników. §. 259.
- d. Złagodzenie kary, gdy zamierzone przestępstwa zaniechane zostaną. §. 260.
- 3. Przypisanie pojedynczych przestępstw dochodowych.
 - a. Zasada. §. 261.
 - b. Wymierzenie kary za takowe. §. 262.
- 4. Kara pieniężna na pobudzieli i sprawców. §. 263.
- 5. Ogólne przepisy względem występnego kryjomokupstwa. §. 264.

Rozdział dziewiąty.

O ukaraniu ciężkich przestępstw dochodowych w ogólności.

I. Wyznaczenie kary.

- 1. Wymiar kary. §. 265.
- 2. Oznaczenie opłat, za posadę wymiaru wziąć się mających. §. 266.
- 3. Wymierzenie kary podług wartości przedmiotu. §. 267.
- 4. Za przedmioty, zawierające w sobie sól albo salétrę. 268.
- 5. Naymniejszy wymiar kar majątkowych. §. 269.
- 6. Przypisanie kryjomokupstwa przy zaostreniu kary za powtórzenie przestępstwa §. 270.

II. Zaostrzenia kary przy okolicznościach, szczególnie obciążających.

- 1. Areszt.
 - a. Przy powtórném ukaraniu. §. 271.
 - b. Podczas zbiegowiska. §. 272.
 - c. Przy innych obciążających okolicznościach. §. 273.
- 2. Utrata praw i uprawnień.
 - a. W pierwszym przypadku przestępstwa. §. 274.
 - b. Przy powtórném ukaraniu. §. 275.
 - c. Uznanie niezdolności do otrzymania uprawnienia professyynego. §. 276.

Rozdział dziesiąty.

O ukaraniu za niedokładności w oświadczeniach towarów.

I. Rodzaje karze podlegających niedokładności.

1. Oznaczenie tychże w ogólności. §. 277.
2. Bezkarna różnica w ilości. §. 278.
3. Niedokładności (niezgodności z rzeczywistością) w oświadczeniu do przekazania towarów zagranicznych.
 - a. W ogólności. §. 279.
 - b. Oznaymienie przedmiotu, obecnie nieznaydującego się, albo większą ilość. §. 280.
4. Niedokładności w oświadczeniu, w obrocie handlowym, cłu niepodlegającym.
 - a. Przy wywozie. §. 281.
 - b. W przywozie. §. 282.
5. Niedokładności w innych razach obrotu handlowego, cłu podlegającego.
 - a. Reguła. §. 283.
 - b. Prawidło wymiaru kary. §. 284.
 - c. Niedokładność w oznaymieniu ilości. §. 285.
 - d. Niedokładność w ułożeniu oświadczenia. §. 286.
6. Niedokładności w oświadczeniach, w celu postępowania kontroli.
 - a. Reguła. §. 287.
 - b. Prawidło wymiaru kary. §. 288.
7. Niedokładności w manifestie okrętowym, albo w doniesieniach, które przez szyprow podane być mają. §. 289.
8. Niedokładności w oznaymieniach podatku, w miejscach zamkniętych. §. 290.

II. Zasady wyznaczenia kary.

1. Podanie ilości podług dwóch albo więcej wymiarów.
 - a. Niedokładność w podaniu podług iednego z tych wymiarów. §. 291.
 - b. Prawidło wyznaczenia kary. §. 292.

2. Niedokładność w oznaymieniu liczby pak albo naczyń.
 - a. Kiedy ilość dla każdéy paki oddzielnie podaną być musi.
 - aa. W przypadku, gdy nierzetelne podanie ilości, karze podpada. §. 293.
 - bb. Kiedy tego przypadku nie ma. §. 294.
 - b. Kiedy ilość nie dla każdéy paki oddzielnie podaną być ma.
 - aa. Warunek ukarania za nierzetelność. §. 295.
 - bb. Kara za niedokładność w ułożeniu oświadczenia. §. 296.
3. Zastosowanie kary bez względu na użytek, który z oświadczenia zrobiono. §. 297.
4. Podanie (oznaymienie) podług powszechniejszego, iak zwyczajnego podług taryfy nazwania. §. 298.
5. Poszczególne obciążające okoliczności. §. 299.

III. Osoby, przeciw którym kary za nierzetelności w oświadczeniach zasądzone być mają.

1. Zasłużenie na karę, (występnosc), za nierzetelność lub niedokładność w oświadczeniach.
 - a. Zasada. §. 300.
 - b. Kto za sprawcę uważanym być ma. §. 301.
 - c. Wyjątek. §. 302.
2. Odpowiedzialność za kary.
 - a. Wydawcy oświadczenia. §. 302.
 - b. Skutek przyjęcia ze strony odbieracza towaru. §. 304.
 - c. Odpowiedzialność odbieracza towaru. §. 305.
 - d. Wekturanta. §. 306.
 - e. Ograniczenie odpowiedzialności, prawem przepisany. §. 307.
3. Zasądzenie kary względem manifestu okrętowego, albo względem podać się mającego w iakim porcie morskim doniesienia i odpowiedzialność za to. §. 308.

Rozdział iedenasty.

O przestąpieniu przepisów, względem utworzenia, przyrządzenia, użycia i obrotu przedmiotów monopolów rządowych.

1. Doniesienie o warstwach (łożyskach) soli, albo o źródłach solnych.
 - a. Zaniedbanie tego. §. 309.
 - b. Spóźnienie się z takowém. §. 310.
2. Utworzenie (produkcyja) przeciw zakazowi.
 - a. Przedmiotów monopolowych w ogólności. §. 311.
 - b. Tabaki i tytoniu. §. 312.
 - c. Soli albo salétry. §. 313.
3. Sprzeciwiające się zakazowi przyrządzenie albo użycie.
 - a. Przedmiotów monopolowych, które nie ze składów dochodowych brane były. §. 314.
 - b. Przedmiotów, pochodzących ze składów dochodowych. §. 315.
4. Sprzeciwiający się przepisom handel przedmiotami monopolowymi.
 - a. Zakazane przedawanie.
 - aa. Przedmiotów, w taryfie nie zawartych, albo od których opłata nie jest uiszczoną. §. 316.
 - bb. Przedmiotów, od których opłata uiszczoną jest. §. 317.
 - b. Nadużycie nadanego uprawnienia. §. 318.
 - c. Sprzeciwiające się przeprowadzenie z iednéj części terytoryalnéj, do drugiéj. §. 319.
 - d. Prawidło wyznaczenia kary.
 - aa. W obudwóch poprzedzających razach. §. 320.
 - bb. W iednéj części terytoryalnéj, w której ceny są iednakowe, albo niższe. §. 321.
 - e. Ukaranie nabywcy przedmiotów, przeciw przepisowi sprzedanych, albo przeprowadzonych. §. 322.

Rozdział dwunasty.

O przestępstwach przepisów względem podatkowi podległego dla opłaty konsumpcyney postępowania professyynego.

I. Przeciwprawne, podatkowi podległe postępowanie.

1. Pomysł o postępowaniu, podległemu podatkowi. §. 323.
2. Nieoznaimione postępowanie. §. 324.
3. Zboczenie od oznaimionego postępowania.
 - a. Rodzaje tegoż w ogólnosci. §. 325.
 - b. Z innymi materyałami, albo z większą ilością. §. 326.
 - c. Wyrabianie większy ilości. §. 327.
 - d. Wyrabianie innego gatunku, rodzaju, albo jakości. §§. 328, 329.
 - e. Postępowanie z innymi aparatami professyynymi lub naczyniami.
 - aa. Jako ciężkie przestępstwo dochodowe. §. 330.
 - bb. Jako inne przestępstwo dochodowe. §. 331.
 - f. Przedsiewzięcie postępowania na innym miejscu. §. 332.
 - g. Rozpoczęcie tegoż przed czasem przepisany.
 - aa. Reguła. §. 333.
 - bb. W przypadkach, w których materyałom istotne przekształcenie nadanem zostaje. §. 334.
 - h. Ciąg postępowania nad czas przepisany.
 - aa. Użycie nowych materyałów. §. 335.
 - bb. Użycie materyałów, którymi takowe zaczęte było. §. 336.
 - cc. W innych przypadkach. 337.
4. Przepisowi przeciwne przekształcenie, wyniesienie na bok, albo przechowanie przedmiotów, podatkowi podległych.
 - a. Przypadki przestępstwa. §. 338.
 - b. Prawidło wyznaczenia kary. §. 339.
 - c. Dodanie innych materyałów. §. 340.
5. Przedaż albo przyrządzenie przeciw przepisowi.
 - a. Przypadki tego przestępstwa. §. 341.
 - b. Okoliczność obciążająca. §. 342.
 - c. Występnosc nabywcy. §. 343.

II. Nieregularność w postępowaniu, podatkowi podległym.

1. Zaniebane wzięcie karty pozwolenia. §. 344.
2. Zaniebane oznaczenie lokalu professyi, albo zaniebane doniesienie o nastąpiomych odmianach. §. 345.
3. Niedokładności w opisanu. §. 346.
4. Odmiany aparatów professyinych, albo lokalu professyi. §. 347.
5. Inne nieregularności. §. 348.

III. Okoliczności obciążające. §. 349.

Rozdział trzynasty.

O przestępstwach przepisów względem towarów przekazanych, i towarów z Urzędu pod warunkiem wydanych.

I. Nieregularności w transporcie.

1. Przekazanych towarów zagranicznych.
 - a. Przypadki kary. §. 350.
 - b. Okoliczności obciążające. §. 351.
 - c. Spóźnione przybycie. §. 352.
2. Inne przedmioty. §. 353.

II. Złożenie dowodów na rzetelne stawienie.

1. Zagranicznych nieoclonionych towarów.
 - a. Kiedy sprawca ukrycia odkryty nie zostanie.
 - aa. Rodzaj przestępstwa. §. 354.
 - bb. Prawidło wymiaru kary. 355.
 - b. Kiedy sprawca ukrycia odkryty zostanie. §. 356.
 - c. Wyjątek od zastosowania kary. §. 357.
2. Przedmioty, podatkowi podległe. §. 358.
3. Różnice między dokumentem osłonnym i towarem.
 - a. Kiedy kryiomokupstwo odkryte zostanie. §. 359.
 - b. W innych przypadkach. §. 360.

III. Przestępstwa przecz towary, pod warunkiem wydane.

1. Ze strony professyonisty.
 - a. Przypadki występności. §. 361.
 - b. Kuszenie się, (próbowanie.) §. 362.
 - c. Prawidło wymiaru kary. §. 363.
 - d. Utrata ulgi. §. 364.
2. Przeciwprawna sprzedaż, albo przechowywanie towarów, z handlu wyłączonych.
 - a. Przy okolicznościach obciążających. §. 365.
 - b. Przy mnięty obciążających okolicznościach. §. 366.

Rozdział czternasty.

O przestępstwach przeciw przepisom, względem nadzorowania nad handlem i prowadzeniem professyy.

1. Przestąpienie przepisu, względem towarów, korzennych, tkanych, dzianych, galanteryjnych i kramarskich. §. 367.
2. Przestąpienie przepisów, względem transportu i chowania towarów.
 - a. W okręgu granicznym.
 - aa. Przypadki kary. §. 368.
 - bb. Okoliczności obciążające. §. 369.
 - cc. Wymierzenie kary. §. 370.
 - b. W wewnętrznym obwodzie cłowym. §. 371.
 - c. We wszystkich innych przypadkach. §. 372.
3. Ogólne postanowienie przy łagodzących okolicznościach. §. 373.
4. Brak lub defekta oznaczenia towarów.
 - a. Oznaczenia urzędowego.
 - aa. Wyznaczenie kary. §. 374.
 - bb. Przy okolicznościach łagodzących. §. 375.
 - b. Ocechowania prywatnego. §. 376.
 - c. Sfałszowanie, podrobienie, albo przeniesienie oznaczenia.
 - aa. Postępowanie karne. §. 377.
 - bb. Postąpienie z nieważnym oznaczeniem. §. 378.
5. Zaniedbanie wykazania nabycia, pochodzenia, lub oczenia.

- a. Wyznaczenia kary. §§. 379, 380, 381.
- b. Okoliczność obciążająca. §. 382.
- c. Kiedy kara dla kryjomokupstwa miejsce ma. §. 383.
- 6. Przestępstwa przepisów względem prowadzenia professyi.
 - a. Względem obiętości prowadzenia professyi.
 - aa. W ogólności. §. 384.
 - bb. W szczególności domokrażców. §. 385.
 - b. Prowadzenie professyi bez przepisanego pozwolenia. §. 386.
 - c. Ze względu na utrzymywanie ksiąg professyynych.
 - aa. Opuszczone, albo niezgadzaające się wciagnienie dokumentu do ksiąg.
 - α. W ogólności. §. 387.
 - β. Przy okolicznościach łagodzących. §. 388.
 - bb. Nierzetelne prowadzenie ksiąg. §. 389.
 - cc. Zaniedbanie utrzymywanie ksiąg, albo chowanie tychże. §. 390.
 - dd. Inne nieregularności. §. 391.
 - ee. Okoliczność obciążająca. 392.
- 7. Przepisy powszechne.
 - a. Jak dalece te przestępstwa, za uczczuplenia dochodów uważane być mają. §. 393.
 - b. Odpowiedzialność przedmiotów przestępstwa. §. 394.
 - c. Odpowiedzialność osobista. §. 395.

Rozdział piętnasty.

O przestępstwach przepisów, względem opłat konsumpcyynych, które przy okazji urzędowego oznaczenia (stęplowania) pobierane bywają.

I. Przepisy ogólne.

- 1. Uszczuplenia dochodów.
 - a. Przypadki tychże. §. 396.
 - b. W szczególności przy przestąpieniu linii cłowej i podatkowej. §. 397.
 - c. Przy naruszeniu zamknięcia urzędowego. §. 398.
 - d. Spółwinowaycy i uczestnicy. §. 399.
- 2. Sfałszowanie, podrobienie, albo przeniesienie urzędowego odczowania. §. 400.

3. Zaniedbanie, albo niedokładność oznaczenia prywatnego. §. 401.
4. Prawidło wymiaru kary. §. 402.
5. Ukazanie professyonistów. §. 403.

II. Poszczególné przepisy.

1. Oznaczenie towarów dla rozróźnienia pochodzenia. §. 404.
2. Oznaczenie drogich kruszców dla rozróźnienia feynu. §. 405.
3. Oznaczenie innych przedmiotów do sportrzebowania lub użycia.
 - a. Pokrzywdzenia dochodu. §. 406.
 - b. Niektóre rodzaje spółwiny albo uczestnictwa. §. 407.

Rozdział szesnasty.

O przestąpieniach przepisów względem opłat, które z powodu nadania, nabycia, przeniesienia, prawa roszczenia, bronięcia albo zniesienia praw i uprawnień, przez papier stemplowy pobierane zostają.

I. Przypadki karne.

1. Pokrzywdzenia dochodu. §. 408.
2. Spółwinowaycy. §. 409.
3. Uczestnicy lub spółwinowaycy. §. 410.
4. Przeciw komu dokument nieważnym stemplem opatrzony, za niestęplowany uważany być ma. §. 411.
5. Przeciw komu ważny stempel za niebędący uważać należy. §. 412.

II. Kary.

1. Na pokrzywdzenia dochodu. §§. 413, 414, 415, 416.
2. Na sprzedaż nieważnego papieru stemplowego. §. 417.

3. Na opieszałość w odkryciu przestępstw stęplowych. §. 418.
4. Na przestępstwa, co do zewnętrznego kształtu wydawania i poświadczeń (widymowań) kopii. §. 419.
5. Na nieuprawniony handel papierem stęplowym. §. 420.

III. Postanowienie względem przedmiotów przestępstwa.

1. Względem dokumentów, pism, lub książek. §. 421.
2. Względem nieważnego papieru stęplowego. §. 422.

Rozdział siedemnasty.

O przestąpieniach przepisów, względem wyłącznych praw i opłat, dla Rządu co do transportu osób i rzeczy zastrzeżonych.

I. Przestąpienia przepisów pocztowych.

1. Pokrzywdzenia dochodu.
 - a. Przez niepozwolony transport, albo przez niedozwolone użycie instytutu pocztowego.
 - aa. Przypadki tego przestępstwa. §. 423.
 - bb. Osoby, karze podlegające. §. 424.
 - cc. Oddanie listu na pocztę do osób, od opłaty pocztowego wolnych, pod prawdziwym napisem. §. 425.
 - b. Przez nieuprawnione, albo niedozwolone utworzenie albo prowadzenie zakładów, albo przedsiębiorstw, do transportowania osób albo rzeczy. §. 426.
2. Kary.
 - a. Za nieuprawniony transport przedmiotów wyłącznie zastrzeżonych.
 - aa. Wymiar kary w regule. §. 427.
 - bb. Wymiar kary przy dobrowolném złożeniu kary pieniężnej. §. 428.

- b. Za niedozwolone użycie instytutu pocztowego. §. 429.
 - c. Naymniejszy wymiar kary. §. 430.
 - d. Za niedozwolone utworzenie albo prowadzenie przedsiębiorstw transportu.
 - aa. Przypadki karne przez się. §. 431.
 - bb. Kiedy przy tém jeszcze inne przestąpienia przepisów pocztowych miejsce miały. §. 432.
 - e. Za inne zboczenia od przepisów, względem prowadzenia przedsiębiorstw transportowych. §. 433.
 - f. Za niedozwolone wożenie podróźnych. §. 434.
3. Zastrzeżenie przepisów, co do innych prerogatyw instytutu pocztowego. §. 435.

II. Pokrzywdzenia dochodu w należytościach myta drogowego, mostowego i przewozowego.

- 1. Przez omiianie albo przekroczenie miejsca poboru, albo przez użycie mostów i przewozów. §. 436.
- 2. Przez naruszenie wyłącznych zastrzeżeń, istnących przy mostach lub przewozach. §. 437.

Rozdział ośmnasty.

O przestąpieniach przepisów, względem zastrzeżonych dla Rządu wyłącznych praw, co do układów losowych.

I. Pokrzywdzenia dochodu.

- 1. Uskutecznione pokrzywdzenia dochodu. §. 438.
- 2. Próbowanie tychże.
 - a. Przez grę na zagranicznych loteryach. §. 439.
 - b. Przez zakazane gry na loterye krajowe. §. 440.
 - c. W szczególności, kiedy gra do skutku nie przyszła. §. 441.

II. Kary.

1. Gra loteryyna za granicą.
 - a. Stawki na zagraniczne loterye liczbowe, albo u zagranicznych kolektantów loteryynnych. §. 442.
 - b. Inne przypadki gry loteryynny za granicą. §. 443.
 - c. Przepadnięcie zagranicznych losów. §. 444.
2. Nieuprawnione gry w własnym kraju.
 - a. Które opłacie podlegają. §. 445.
 - b. Inne gry. §. 446.
3. Nieuprawnione przyymowanie stawek ze strony kolektur loteryynnych. §. 447.
4. Przekroczenie danego pozwolenia.
 - a. Pokrzywdzenie dochodu. §. 448.
 - b. Wyznaczenie większcy liczby albo większych kwot wygrany. §. 449.
 - c. Przedsiębranie różniący się w istocie gry. §. 450.
 - d. Inne złoczenia od pozwolenia. §. 451.

Rozdział dziewiętnasty.

O przestępstwach przeciw urządzeniom, dla zabezpieczenia dochodu rządowego istnącym.

1. Naruszenie zamknięcia urzędowego.
 - a. Kiedy winowayca albo uczestnik wiadomym jest. §. 452.
 - b. Kiedy winowayca, lub uczestnik do kary pociągniemy być nie może. §. 453.
2. Naruszenie albo zaniedbanie oznaczenia urzędowego.

Na warstatowych aparatach lub naczyniach. §. 454.
3. Wzbranianie wstępu urzędnikom dochodowym, albo odmówienie spóldziałania przy iakięy czynności urzędowy.
 - a. Bez użycia gwałtu. §. 455.
 - b. Kiedy gwałtu użyć musiano. §. 456.
4. Uniesienie, zniszczenie albo przeistoczenie przedmiotów podczas rewizyy, albo innych czynności urzędowych.
 - a. Wyznaczenie kary. §. 457.
 - b. Prawidło wymiaru kary. §. 458.
5. Wzbranianie się w udzieleniu wiadomości podczas transportu towarów. §. 459.

6. Brak, albo odmówione przedłożenie manifestu okrętowego. §. 460.
7. Nierzetelności w wydaniu albo użyciu dokumentów, albo w zeznaniach świadków. §. 461.
8. Dawanie albo przyrzekanie podarków dla urzędników dochodowych lub służ. §. 462.
9. Omiłanie Urzędów. §. 463.
10. Naruszenie urzędowych znaków i linii podatkowój. §. 464.
11. Samowładne otwieranie urzędowój rogatki. §. 465.

Rozdział dwudziesty.

O zgaśnięciu kary i odpowiedzialności za takową.

I. Ogólne przepisy.

1. Rodzaje zgaśnięcia. §. 466.
2. Skutki tegoż.
 - a. W ogólności. §. 467.
 - b. Względem wykazania nabycia, pochodzenia lub ocle-
nia. §. 468.
 - c. Względem uczestnictwa przez nabycie albo przyjęcie
przedmiotów przestępstwa dochodowój. §. 469.

II. Zgaśnięcie kary.

1. Przez śmierć przestępcy.
 - a. Przed rozstrzygnięciem przypadku karnego. §. 470.
 - b. Po témże. §. 471.
2. Przez odbycie kary.
Skutek. §. 472.
3. Przez darowanie kary.
 - a. Skutek. §. 473.
 - b. Powody darowania. §. 474.
 - c. Prawnie przyręczone darowanie kary.
 - aa. W ogólności. §. 475.
 - bb. Dla pobudziela lub spółwinowaycy przed uczyn-
kiem. §. 476.
 - cc. Dla sprawcy albo spółwinowaycy po uczynku.
§. 477.

- dd. Dla uczestnika. §. 478.
- ee. Dla tego, co do wykazania pochodzenia, naby-
cia lub odenia obowiązany jest. §. 479.
- 4. Przez zadawanie (prekrypcyę).
 - a. Powszechne zasady.
 - aa. Istota zadawania. §. 480.
 - bb. Warunki tegoż. §. 481.
 - b. Zadawanie kar, przez wyrok kary nie zasądzonych.
 - aa. Epoki zadawania.
 - α. Wymiar tychże. §. 482.
 - β. Wymiar na uczestnictwo. §. 483.
 - γ. Początek epok. §. 484.
 - δ. Początek przy zakazaném przechowywaniu rze-
czy. §. 485.
 - ε. Ukończenie téy rzeczy. §. 486.
 - bb. Przerwanie zadawania.
 - α. Rodzaje tegoż. §. 487.
 - β. Trwanie zadawania.
 - αα. Przy przerwaniu przez postępowanie kar-
ne. §. 488.
 - ββ. Przy przerwaniu przez późniejsze prze-
stępstwo. §. 489.
 - c. Zadawanie kary, wyrokiem karnym zasądzonéy.
 - aa. Epoki tego zadawania. §. 490.
 - bb. Przerwanie tegoż. §. 491.

III. Zgaśnięcie odpowiedzialności za kary.

- 1. Odpowiedzialności osobistéy.
 - a. W ogólności. §. 492.
 - b. Spółwinowaycy albo uczestnika. §. 493.
 - c. Osoby, którzy winę przypisać nie można. §. 494.
 - d. Przez dobrowolne dopełnienie naruszonego obowiąz-
ku. §. 495.
 - e. Przez śmierć osoby odpowiedzialnéy. §. 496.
 - 2. Odpowiedzialności na rzeczy ciężącey.
 - a. Warunki zgaśnięcia. §. 497.
 - b. Przypadki, w których te warunki obecnými nie znay-
dują się. §. 498.
-

T r e ś ć.

Część II.

Rozdział pierwszy.

O postępowaniu przy przestępstwach dochodowych, i o wykonywaniu one-
goż w ogólności.

I. Przedmioty i sposoby postępowania.

1. Zasada. §. 499.
2. Sposoby postępowania. §. 500.
3. Pomniejsze wykroczenia. §. 501.
4. Osadzenie przestępstwa, gdy dwóch lub wię-
céy obwinionych pokazuje się. §. 502.
5. Zbieg wielu przestępstw przeciw temuż sa-
memu obwinionemu.
 - a. Zasada. §. 503.
 - b. Zbieg pomniejszych wykroczeń karze podlegających
z innemi przestępstwami. §. 504.
 - c. Zbieg pomniejszych wykroczeń pomiędzy sobą. §. 505.
6. Czynności urzędowe przy postępowaniu pra-
wném. §. 506.

II. Urzędy wykonywające to postępowanie, albo do tego spółdziałające.

1. Do odkrycia przestępstw dochodowych.
 - a. Urzędy dochodowe. §. 507.
 - b. Inne Instancje, Urzędy lub osoby. §. 508.
 - c. Powszechna powinność Urzędów publicznych. §. 509.
2. Do wykrycia istoty czynu i do śledztwa.
 - a. Instancje powiatowe. §. 510.
 - b. Umyślnie do tego ustanowieni urzędnicy. §. 511.
 - c. Wysłanie urzędników. §. 512.
 - d. Poruczenie podwładnym Urzędom w drodze zastę-
pstwa. §. 513.

- e. Wykonawcze Urzędy dochodowe.
 - aa. Rozprawy onym poruczone. §. 514.
 - bb. Warunek użycia tych Urzędów. §. 515.
- 3. Do wyrokowania na przestępstwa dochodowe.
 - a. Zawiadujące Instancye dochodowe. §. 516.
 - b. Powiatowe Sądy dochodowe. §. 517.
 - c. Wyższe Sądy dochodowe. §. 518.
 - d. Najwyższy Sąd dochodowy. §. 519.
 - e. Podwładność (subordynacya) dochodzących i śledzących Instancyy, tudzież Sądów powiatowych. §. 520.

III. Działalność urzędowa w wykonywaniu postępowania.

- 1. Powszechne zasady.
 - a. Dla wykrycia istoty czynu. §. 521.
 - b. Do badania obwinionego. §. 522.
- 2. Postępowanie na granicy dwóch powiatów. §. 523.
- 3. Z pobudzieli, współwinowaycami i uczestnikami. §. 524.
- 4. Przy rozprawach we dwóch albo wielu powiatach. §. 525.
- 5. Przydzielenie ze strony Instancyy wyższych. §. 526.
- 6. Skutki przekroczenia zakresu działania urzędowego.
 - a. Przy wykryciach i śledztwach. §. 527.
 - b. Przy wyrokowaniach.
 - aa. Reguła. §. 528.
 - bb. Wyjątki. §. 529.
 - c. Odpowiedzialność winnych za skutki. §. 530.

IV. Powinności powszechne względem postępowania.

- 1. Powinność stawienia się przed Instancjami.
 - a. W ogólności. §. 531.
 - b. W szczególności podróży. §. 532.
- 2. Powinności Zwierzchności i Sądów. §. 533.
- 3. Przyspieszenia czynności urzędowych. §. 534.

Rozdział wtóry.

O odkryciu przestępstw dochodowych, i rozpoczęciu postępowania.

I. Opisanie czynu, i uprzednie dochodzenia.

1. Opisanie czynu.
 - a. Czas i miejsce napisania. §. 535.
 - b. Treść opisanie czynu. §. 536.
 - c. Postępowanie przy napisaniu. §. 537.
 - d. Środki zabezpieczenia. §. 538.
2. Uprzednie wykrycia. §. 539.
3. Droga, którą opisanie czynu i uprzednie wykrycia do przeznaczony do śledztwa Instancyi, przesłane być mają. §. 540.

II. Odstąpienie od postępowania.

1. Przed zwyczajnym badaniem.
 - a. Warunki prośby. §. 541.
 - b. Sposób podawania. §. 542.
 - c. Instancye, do zezwalania na prośbę upoważnione. §. 543.
2. Po zaczęciu zwyczajnego badania. §. 544.
3. Warunki zezwolenia. §. 545.
4. Dochodzenia przed rozstrzygnięciem prośby. §. 546.
5. Skutki podanej prośby.
 - a. W przypadku odstąpienia od téż. §. 547.
 - W przypadku odrzucenia, albo omieszkanego rozstrzygnięcia.
 - aa. Postąpienie z złożonym zabezpieczeniem. §. 548.
 - bb. Wyłączenie szkodliwych skutków dla obwinionego. §. 549.
 - c. Przy następnym odkryciu braku prawnych warunków. §. 550.
6. Rekurs przeciw odrzuceniu prośby. §. 551.

Rozdział trzeci.

O środkach zabezpieczenia.

I. Poszukiwanie odpowiedzialności, ciążący na rzeczy.

1. Przyaresztowanie (kondykcya).
 - a. Przedmioty tegoż. §. 552.
 - b. Opieczętownie, oznaczenie przyaresztowanych przedmiotów. §. 553.
 - c. Potwierdzenie położenia aresztu. §. 554.
2. Rozrządzenie przedmiotami przyaresztowanymi.
 - a. Księgi professyjne. §. 555.
 - b. Inne dokumenta i pisma. §. 556.
 - c. Inne przedmioty. §. 557.

II. Przytrzymanie osoby.

1. Dla zabezpieczenia postępowania. §. 558.
2. Dla osiągnięcia celu w témże, §. 559.
3. Trwanie uwięzienia.
 - a. W ogólności. §. 560.
 - b. Po ukończeniu śledztwa. §. 571.
4. Kto do nakazania uwięzienia powołanym jest. §. 562,
5. Prawo uwięzionego.
 - a. W ogólności. §. 563.
 - b. Względem rozmawiania z innemi osobami. §. 564.
 - c. Szczędzące obeyscie się z przytrzymanym. §. 565.

III. Inne środki zabezpieczenia.

1. Sposoby zabezpieczenia. §. 566.
2. Kroki i droga zabezpieczenia. §. 567.
3. Kwota zabezpieczenia. §. 568.

Rozdział czwarty.

O wykryciu istoty czynu i uprzedniem dochodzeniu.

I. Wykrycie istoty czynu.

1. Pomysł o istocie czynu.
 - a. Przestępstwa dochodowego. §. 569.
 - b. Przepisanego wykazania. §. 570.
2. Instancye, które istotę czynu wykrywać mają.
 - a. Postąpienie Urzędu, któremu opisanie czynu przesłane zostało.
 - aa. W regule. §. 571.
 - bb. Przy znaczney odległości Instancyi, do śledztwa przeznaczonéy. §. 572.
 - b. Postępowanie Instancyi do śledztwa przeznaczonéy. §. 573.
3. Postępowanie przy wykryciu istoty czynu.
 - a. Zasada. §. 574.
 - b. Wyśledzenie winowayców i uczestników.
 - aa. W regule. §. 575.
 - bb. Wyjątki. §. 576.
 - c. Wykrycie okoliczności miejscowych. §. 577.
 - d. Zachowanie przedmiotu od zmian. §. 578.
 - e. Przywołanie znawców. §. 579.
 - f. Słuchanie świadków.
 - aa. W ogólności. §. 580.
 - bb. Względem świadków, na których podęyrzenie o winę lub uczestnictwo pada. §. 581.
 - cc. Przez Zwierzchność. §. 582.
 - dd. Względem okoliczności miejscowych. §. 583.
 - g. Rewizye. §. 584.

II. Uprzednie śledzenia.

1. Badanie sumaryczne.
 - a. Przypadek przedsiębrania. §. 585.
 - b. Czas tegoż. §. 586.
 - c. Powszechnie prawidła względem tegoż, i o przypoznaniu. §. 587.
 - d. Cel tego badania. §. 588.
 - e. Co obwinionemu udzielić należy. §. 589.

2. Zeznanie badanego.

a. Przyznanie się.

aa. Spisanie tegoż §. 590.

bb. Pytanie o innych winowaycach lub uczestnikach.
§. 591.

b. Wzbranianie się odpowiadać, albo zaprzeczanie. §. 592.

3. Ukończenie uprzedniego śledztwa. §. 593.

Rozdział piąty.

O zwyczajném śledztwie.

I. Przepisy ogólne.

1. Warunki w ogólności. §. 594.

2. Postępowanie przy braku tychże. §. 595.

3. Uchwała, że kogo do śledztwa pociągnąć
należy. §. 596.II. Osoby, które do śledztwa pociągnięte
być mają.

1. Zasada. §. 597.

2. Dla prawnego podeyrzenia.

a. Przepisy ogólne.

aa. Prawne podeyrzenie. §. 598.

bb. Prawne poszlaki. §. 599.

cc. Reguły względem tychże. §. 600.

dd. Poszlaki, które oraz same przez się są karygo-
dującymi czynnościami albo omieszkaniem. §. 601.

b. Poszczególne prawne poszlaki.

aa. Dla wszystkich, albo nayliczniejszych przestępstw
spólne. §. 602. 603.bb. Względem przestępstw, przez przechowane przed
mioty popełnionych. §§. 604, 605, 606, 607.cc. Względem kryjomokupstwa, przez niedozwolone
wprowadzenie towarów. §. 608.

c. Powiększenie prawnego podeyrzenia.

aa. Przez okoliczności, z których na skłonność, albo
iaki szczególny powód ze strony obwinionego
wnosić można. §§. 609, 610.

bb. Przez obronę, za fałszywą uznanę. §. 611.

d. Szczególne powody do podeyrzenia, co do przepisa-
nych wykazań. §. 612.

III. Przypozwanie obwinionego.

1. Gdy tenże i miejsce jego pobytu wiadome są.
 - a. Zasada. §. 613.
 - b. Przy obwinionych w opiece lub kurateli zostających.
 - aa. Sposób przypozwania. §. 614.
 - bb. Ustanowienie zastępcy z urzędu. §. 615.
 - c. Sposoby przypozwania.
 - aa. Warunkowe albo bezwarunkowe przypozwanie. §. 616.
 - bb. Przynależności warunkowego przypozwania. §. 617.
 - cc. Przypadki, w których przypozwanie bezwarunkowe nastąpić ma. §. 618.
 - dd. Bezwarunkowe przypozwanie, po nastąpieniu warunkowem. §. 619.
 - ee. Kto do śledztwa stawiony być ma. §. 620.
2. Kiedy obwiniony, albo miejsce pobytu jego wiadome nie są.
 - a. Publiczne obwieszczenie.
 - aa. Bez umieszczenia w gazetach. §. 621.
 - bb. Przez umieszczenie w gazetach. §. 622.
 - b. Postępowanie, kiedy obwiniony nie stawia się. §. 623.
 - c. Wyjątek od przepisu względem uprzedniego obwieszczenia. §. 624.
 - d. Przytrzymanie iakięj rzeczy, przy której żadne poszlaki przestępstwa dochodowego nie zachodzą. §. 625.

IV. Badanie.

1. Przepisy ogólne.
 - a. Czas przedsiębrania. §. 626.
 - b. Zamiar badania. §. 627.
 - c. Rozpoczęcie tegoż. §. 628.
 - d. Ogólne pytania. §. 629.
 - e. Nieprzerwany ciąg dalszy. §. 630.
 - f. Postępowanie przy badaniu. §. 631.
 - g. Zakazane środki pomocne. §. 632.
 - h. Ostrożność przy przedłużeniu na więcej posiedzeń. §. 633.
2. Zwyczajne (porządkowe) badanie.
 - a. Rozpoczęcie badaniem sumarycznem. §. 634.
 - b. Przejście od sumarycznego do porządkowego badania. §. 635.

- c. Wzbranianie się obwinionego odpowiadać.
 - aa. W ogólności. §. 636.
 - bb. W szczególności przy pomniejszych wykroczeniach. §. 637.
- d. Postępowanie, gdy obwiniony zaprzecza uczynek §. 638.
- e. Poszczególne pytania. §. 639.
- f. Przy dostrzeżonych sprzecznościach. §. 640.
- g. Przy dalszém zaprzeczaniu. §. 641.
- h. Przy nastąpiéném przyznaniu się. §. 642.
- i. Przy wyznaniu innych przestępstw. §. 643.
- k. Wzięcie do protokołu okoliczności usprawiedliwiających, albo uniewiniających. §. 644.
- l. W ogólności, łagodzących i usprawiedliwiających okoliczności. §. 645.
- m. Prawo obwinionego do obrony. §. 646.
- n. Przedstawienie ukończające. §. 647.
- o. Obrona ukończająca. §. 648.
- 3. Poszczególne rozporządzenia.
 - a. Kiedy poszlaki iakiéy, podług powszechnych ustaw karnych, kary godnéy czynności pokazują się.
 - aa. Uwiadomienie Instancyi karzącey. §. 649.
 - bb. Odstawienie obwinionego do téżé. §. 650.
 - cc. Przedsiębranie śledztwa z obwinionym, w innéy iakiéy Instancyi karzącey, w areszcie znajdującym się. §. 651.
 - b. Dochodzenie stosunków majątkowych. §. 652.
 - c. Powinność osobistego stawienia się. §. 653.
 - d. Prawa zastępcy iakiéy w opiece lub kurateli znajdującéy się osoby. §. 654.
 - e. Ukończenie postępowania z małoletnym, albo w kurateli zostającym. §. 655.

Rozdział szósty.

O zewnętrznych przynależnościach, wykryć i śledztw.

I. Ustanowienie wykrywających i śledzących Instancyi.

- 1. Skład tychże. §. 656.
- 2. Przybranie assystencyi. §. 657.
- 3 Kto iako kierujący urzędnik, albo iako
assystent użytym być nie może. §. 658.

II. Protokół.

1. Czynności urzędowe, na które protokół spisany być ma. §. 659.
2. Treść protokołów.
 - a. Reguła. §. 660.
 - b. Dokładniejszy określenie przedmiotów, do protokołu wziąć się mających. §. 661.
3. Forma prowadzenia protokołu. §. 662.
4. Wzięcie odpowiedzi do protokołu.
 - a. Reguła. §. 663.
 - b. Przyzwanie tłumacza.
 - aa. Dla niewiadomości języka. §. 664.
 - bb. Dla cielesnych wad słuchanego, albo badanego. §. 665.
 - cc. Szczególne ostrożności przy słuchaniach i badaniach przez tłumacza. §. 666.
 - dd. Zasiągnięcie wyższego rozporządzenia w zachodzących wątpliwościach. §. 667.
 - c. Wzięcie do protokołu zeznania ustnego. §. 668.
5. Wzięcie do protokołu dowodów. §. 669.
6. Ukończenie i potwierdzenie protokołów.
 - a. Pytania ukończające, i podpis słuchanego lub badanego. §. 670.
 - b. Podpis i wyciśnienie pieczęci ze strony Instancyy. §. 671.
 - c. Postępowanie przy dzielonych protokółach. §. 672.

III. Krótki zbiór, i zachowanie rozprawy.

1. Dziennik. §. 673.
2. Przedłożenie aktów rozprawy, i zapisanie kroków, po skończeniu śledztwa poczynionych. §. 674.

Rozdział siódmy.

O dowodach okoliczności czynu.

ODDZIAŁ PIĘRWSZY.

Ogólne przepisy.

1. Wyraźnie oznaczone sposoby dowodu. §. 675.
2. Powszechny warunek, bez którego środki dowodzenia uważane być nie mają. §. 676.
3. Ocenienie dowodów. §. 677.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O dowodach okoliczności czynu przestępstwa.

I. Przyznanie się.

1. Gatunki tegoż. §. 678.
2. Formalne przyznanie się.
 - a. Skutek tego. §. 679.
 - b. Sposoby tegoż. §. 680.
 - c. Wyraźne oświadczenie. §. 681.
 - d. Milczące przyznanie się.
 - aa. Tegoż złożenie. §. 682.
 - bb. Moc dowodów. §. 683.
 - cc. Zważanie pisemnego oświadczenia się. §. 684.
3. Proste przyznanie się.
 - a. Pomysł o tém. §. 685.
 - b. Moc dowodu. §. 686.
 - c. Odwołanie wyznania. §. 687.

II. Dokumenta.

1. Ogólny przepis. §. 688.
2. Publiczne dokumenta.
 - a. Moc dowodu. §. 689.
 - b. W szczególności, protokoły. §. 690.
3. Inne dokumenta.
 - a. Na korzyść wydawcy. §. 691.
 - b. Przeciw temuż. §. 692.
 - c. Przeciw komu trzeciemu. §. 693.
 - d. Udowodnienie prawdziwości rękopisma. §. 694.

III. Zeznanie świadków.

1. Przynależności, względem własności świadków.
 - a. Wiary godne świadki. §. 695.
 - b. Odrzucenia godne, i podeyrzane świadki, w ogólności. §. 696.
 - c. Podeyrzane świadki.
 - aa. Do obrony obwinionego. §. 697.
 - bb. Przeciw niemu. §. 698.
 - cc. Zważenie wad z urzędu. §. 699.
2. Przynależności co do gatunku zeznań samych.

- a. Ogólne. §. 700.
- b. W szczególności względem przysięgi.
 - aa. Świadków, odrzucenia godnych. §. 701.
 - bb. Podeyrzanych świadków. §. 702.
- c. Szczególne rozważanie przy zeznaniach, przez tłumaczy do protokołu podyktowanych. §. 703.
- 3. Moc dowodu, zeznań świadków.
 - a. Urzędnika, albo postanowionego w rzeczach urzędowych. §. 704.
 - b. Dwóch niepodeyrzanych świadków. §. 705.
 - c. Trzech, albo i więcej podeyrzanych świadków. §. 706.
 - d. Jednego niepodeyrzanego, a dwóch podeyrzanych świadków. §. 707.
 - e. Dwóch winowayców, albo uczestników. §. 708.
 - f. Jednego winowaycy, albo uczestnika, w zbiegu z innemi zeznaniami świadków. §. 709.
 - g. Jednego, lub więcej świadków, w zbiegu z prostém przyznaniem się. §. 710.
- 4. Wzięcie do protokołu zeznań świadków.
 - a. Odsobnione słuchanie świadków. §. 711.
 - b. Forma wzięcia do protokołu. §. 712.
- 5. Wysłuchanie obwinionego, na zeznania świadków.
 - a. W ogólności. §. 713.
 - b. Przez konfrontacyę ze świadkami.
 - aa. Kiedy takową przedsięwziąć należy. §. 714.
 - bb. Kiedy takową zaniechać można. §. 715.
- 6. Konfrontacya świadków, iednych z drugićmi. §. 716.

IV. Zdanie znawców.

- 1. Warunki.
 - a. Względem przedmiotu słuchania zdania. §. 717.
 - b. Co do osoby znawców. §. 718.
 - c. W szczególności, co do przedmiotów monopolio-
wych i pytań o ważności urzędowego oznaczenia.
§. 719.
- 2. Zapisanie do protokołu zdania znawców.
 - a. Odebranie przysięgi od tychże. §. 720.
 - b. Miejsce przedsięwzięcia protokołu. §. 721.
 - c. Uwiadomienie obwinionego. §. 722.
 - d. Uwagi. §. 723.
- 3. Moc dowodu zdania znawców.
 - a. W ogólności. §. 724.
 - b. Przy ocenieniach. §. 725.

V. Przysięga uzupełniająca.

Kiedy takowa miejsce mieć może. §. 726.

ODDZIAŁ TRZECI.

O dowodach do wykazania nabycia, pochodzenia albo oclenia.

I. Ogólne przepisy.

1. Zasada. §. 727.
2. Dowód wprowadzenia do obwodu cłowego. §. 728.

II. Przepisy poszczególne.

1. Wyznanie (przyznanie się).
 - a. Skutek względem wyznawającego. §. 729.
 - b. Względem nabywcy towaru, §. 730.
2. Zeznanie świadków. §. 731.
3. Księgi professyjne.
 - a. Powinność utrzymywania tychże. §. 732.
 - b. Przynależności do utrzymywania ksiąg.
 - aa. W ogólności. §. 733.
 - bb. Księgi handlujących. §. 734.
 - cc. Księgi innych profesjonistów. §. 735.
 - dd. Pospolite przynależności. §. 736.
 - c. Chowanie ksiąg professyjnych, §. 737.
 - d. Moc dowodu ksiąg.
 - aa. Przeciw profesjonistom. §. 738.
 - bb. Na korzyść tegoż. §. 739.
 - cc. Przeciw komu trzeciemu. §. 740.
4. Zdanie znawców.
 - a. Powszechny warunek. §. 741.
 - b. Moc dowodu zdania.
 - aa. Samego przez się. 742.
 - bb. W innych przypadkach.
 - α. Zasada. §. 743.
 - β. O pojedynczych własnościach rzeczy. §. 744.
 - γ. O produkcji albo oznaczeniu towarów. §. 745.
 - δ. O zagranicznym pochodzeniu. §. 746, 747.
 - c. Odwód (przeciwny dowód). §. 748.
 5. Próba przez robotę.
 - a. Przypadki w których takowa

- aa. Pozwoloną być może, §. 749.
- bb. Pozwoloną być musi, §. 750.
- b. Sposób wykonania, §. 751.
- c. Protokół, §. 752.
- d. Uwiadomienie znawców, przeciw zdaniu których próba roboty zamierzona jest, §. 753.
- e. Wysłuchanie tychże, §. 754.

Rozdział ósmy.

O przekonaniu obwinionych i odpowiedzialnych.

ODDZIAŁ PIÉRWSZY.

O przekonaniu obwinionych.

I. Ogólny warunek.

Co ma być dowiedzione, §. 755.

II. Dowód przestępstwa.

1. Sposoby dowodzenia, §. 756.
2. Zasady stawienia dowodów, §. 757.
3. Przyznanie się.
 - a. Obiętość, mocy dowodu, §. 758.
 - b. Jak dalece ofiarowanie kary pieniężney za wyznanie uważaném być ma, §. 759.
4. Dokumenta, §. 760.
5. Zeznanie świadków.
 - a. Warunki mocy dowodu, §. 761.
 - b. Moc dowodu przez zeznania niepodeyrzanego świadka w zbiegu z prawnými poszlakami.
 - aa. Określenie tych poszlak, §. 762.
 - bb. Reguła o pojęciu tychże, §. 763.
 - cc. Warunki tego dowodu, §. 764.
 - c. Moc dowodu dwóch podeyrzanych świadków, w zbiegu z prawnými poszlakami, §. 765.
6. Przekonanie przez zbieg poszlak.
 - a. Warunki tego przekonania, §. 766.
 - b. Szczególne poszlaki, w celu przekonania, §. 767.
 - c. Liczność poszlak, do przekonania potrzebnych.
 - aa. Przy zbiegu prawnych poszlak samych, §. 768.
 - bb. Przy zbiegu prawnych poszlak z powiększeniem się prawnego podeyrzenia, §. 769.

III. Dowód warunków przypisania.

1. Przypadki w których z tego względu dochodzenie miejsce ma. §. 770.
2. Powinność dowodzenia ze strony obwinionego.
 - a. O braku zdolności (kwalifikacyi) do przypisania. §. 771.
 - b. W innych względach. §. 772.
3. Spisanie i zebranie dowodów z urzędu. §. 773.
4. Dowodzenie złego zamiaru, albo niedbałości. §. 774.
5. Przysięga na warunki przypisania. §. 775.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O przekonaniu odpowiedzialnych.

I. Ogólne przepisy.

1. Co przeciw odpowiedzialnemu dowiedzioném być musi. §. 776.
2. Zasada postępowania. §. 777.

II. Przekonanie odpowiedzialnego, co do odpowiedzialności, która na winie, albo uczestnictwie nie zasadza się.

1. Dowiedzenie popełnionego przestępstwa.
 - a. W ogólności. §. 778.
 - b. W szczególności przez przyznanie się obwinionego. §. 779.
2. Udowodnienie warunków, na których odpowiedzialność zasadza się. §. 780.

III. Prawne postępowanie przeciw odpowiedzialnemu, na którego wina albo uczestnictwo w przestępstwie nie pada.

1. Uwiadomienie odpowiedzialnego. §. 781.
2. Słuchanie tegoż.
 - a. Kiedy miejsce pobytu jego wiadome jest, i w swoim kraju znajduje się. §. 782.
 - b. W przeciwnym razie. §. 783.

3. Rozprawa względem odpowiedzialności za więcej przestępstw. §. 784.
4. Postępowanie przy słuchaniu.
 - a. Przedmioty dochodzenia. §. 785.
 - b. Dochodzenie okoliczności, na obronę przywiedzionych. §. 786.
5. Prawa odpowiedzialnego co do wykrycia istoty czynu, i badania obwinionego.
 - a. Oznaczenie tych praw. §. 787.
 - b. Ograniczenie tychże. 788.

Rozdział dziewiąty.

O ukończeniu rozprawy i o rozstrzygnienu.

I. Ukończenie rozprawy.

1. Przedmioty zważania. §. 789.
2. Rozporządzenie względem ukończonéy rozprawy.
 - a. Do wydania wyroku. §. 790.
 - b. Do załatwienia bez wyroku.
 - aa. Bezpośredne załatwienie, albo przesłanie do krajowéy Instancyi dochodowéy. §. 791.
 - bb. Postąpienie téy Instancyi. §. 792.
 - cc. Odstąpienie od postępowania przeciw obwinionemu, który więcej iak przez ieden miesiąc uwięziony był. §. 793.

II. Rozstrzygnienu.

niezbędne ustanowienie Instancyi wyrokujących.

- a. Powiatowe Sądy dochodowe.
 - aa. Skład. §. 794.
 - bb. Wyznaczenie assessorów. §. 795.
 - cc. Jak dalece assessorowie przysięgać mają. §. 796.
- b. Wyższe Sądy dochodowe i naywyższy dochodowy Sąd. §. 797.
- c. Potrzebna liczba głosniących przy naradach Sądów dochodowych. §. 798.
- d. Zawiadujące Instancye dochodowe. 799.

2. Reguły narady.

- a. Zasada. §. 800.
- b. Kto w naradach uczestniczyć nie może. §. 801.
- c. Przedmioty zważenia.
 - aa. W ogólności. §. 802.
 - bb. Połączono rozstrzygnięcie w wielu przestępstwach §. 803.
 - cc. Względem zakresu działania urzędowego. §. 804.
 - dd. Przy poszlakach iakiego podług księgi ustaw kar-
nych, karze podlegającego uczynku. §. 805.
 - ee. Przy odkrytych defektach.
 - α. Kiedy takowe istotnémi są. §. 806.
 - β. Gdy takowe mniej znaczącémi są. §. 807.
 - ff. Ocenienie dowodów. §.-808.

3. Rodzaje rozstrzygnięcia.

- a. Uwolnienie obwinionego od winy. § 809.
- b. Zaniechanie śledztwa dla braku prawnych dowodów.
§ 810.
- c. Skazanie.
 - aa. Ogólne przynależności. §. 811.
 - bb. Na karę aresztu.
 - α. Warunkowe zasądzenie téżé. §. 812.
 - β. Przemienienie kary majątkowéj na areszt, o-
prócz przypadku niemożności odebrania téżé.
§. 813.
 - cc. Względ na przebyty w więzieniu czas. §. 814.
 - dd. Złagodzenie kary w drodze łaski. §. 815.
- d. Wynagrodzenie kosztów śledztwa.
 - aa. Rozstrzygnięcie względem tychże w wyroku ka-
ry. §. 816.
 - bb. Na kogo to wynagrodzenie nałożone być ma. §. 817.
- e. Rozstrzygnięcie względem odpowiedzialności.
 - aa. Narada po takowém, o wyroku przeciw obwir
mu. §. 818.
 - bb. Przedmioty téj narady. §. 819.
 - cc. Wynagrodzenie kosztów ze strony odpowie-
nego. §. 820.

4. Forma narady w Sądach dochodowych.

- a. Wniosek i zapytanie. §. 821.
- b. Postanowienie czyli uchwała. §. 822.
- c. Odstąpienie od oświadczonego zdania. §. 823.
- d. Protokół. §. 824.

5. Wydanie postanowień uchwalonych.

- a. Sposoby wydawania. §. 825.
- b. Wyroki.

- aa. Przynależności. §. 826.
- bb. Wyrok przeciw wielu winowaycom albo uczestnikom. §. 827.
- cc. Względem odpowiedzialności. 828.
- c. Podpisy expedyeyi. §. 829.

III. Doręczenie expedyeyi.

1. Kiedy miejsce pobytu tego, któremu pismo doręczone być ma, w swoim kraju znajduje się.
 - a. Regula. §. 830.
 - b. Do osoby, w opiece albo kurateli zostający. §. 831.
 - c. Kiedy własność takiéy osoby dopiero późniéy odkrytą zostaje. §. 832.
2. Kiedy miejsce pobytu niewiadome jest, albo kiedy takowe za granicą terytorium Państwa znajduje się. §. 833.

Rozdział dziesiąty.

O środkach prawnych i prośbach w drodze łaski, o przywróceniu do dawnego stanu, i o przedsięwzięciu postępowania na nowo.

ODDZIAŁ PIÉRWSZY.

O środkach prawnych i prośbach o łaskę.

I. Ogólne przepisy.

- odki prawne. §. 834.
- prośby w drodze łaski. §. 835.
- Osoby, które do takowych prawo mają. §. 836.

II. Poszczególne przepisy.

1. Skargi.
 - a. Przypadki, w których takowe miejsca nie mają.
 - aa. Rozporządzenia dla uzupełnienia postępowania. §. 837.

- bb. Przedmioty, których rozstrzygnięcie Instancyom dochodowym zastrzeżone iest. §. 838.
- b. Popieranie roszczeń prawnych do rzeczy, odpowiedzialności podlegających.
 - aa. Ze strony posiadacza. §. 839.
 - bb. Ze strony właściciela, lub wierzyciela zastawnego. §. 840.
- c. Zniesienie skarg.
 - aa. Czas i mieysce. §. 841.
 - bb. Ustnie lub na piśmie. §. 842.
- 2. Odwołania się, prośby o łaskę, i rekursa.
 - a. Przypadki, w których takowe mieysca nie mają.
 - aa. W rozprawach u Sądów dochodowych. §. 843.
 - bb. W rozprawach u zawiaduiących Instancy docho-
dowych. §. 844.
 - cc. W szczególności rekursa. §. 845.
 - b. Tok, iakim takowe idą.
 - aa. W rozprawach u Sądów dochodowych. §. 846.
 - bb. W rozprawach u zawiaduiących Instancy docho-
dowych. §. 847.
 - c. Podawanie tychże.
 - aa. Termina do podawania.
 - α. Dla odwołań się i prośb w drodze łaski. §. 848.
 - β. Dla rekursów. §. 849.
 - γ. Zostaiących w opiece lub kurateli. §. 850.
 - δ. Prawo Sądu opiekuńczego, względem odmienie-
nia kary majątkowéy. §. 851.
 - bb. Sposób podawania.
 - α. Połączenie odwołania się, z prośbą o łaskę.
§. 852.
 - β. Ustnie lub na piśmie. §. 853.
 - cc. Pomocne środki do podania.
 - α. Zastępcą. §. 854.
 - β. Zayrzenie do aktów rozprawy i wzięcie kopii.
§. 855.

III. Postępowanie Instancyy.

- 1. Sądów dochodowych.
 - a. Powiatowych Sądów dochodowych.
 - aa. Przy skargach.
 - α. Upřednie wysłuchania. §. 856.
 - β. Rozstrzygnięcie skarg, albo odesłanie tychże.
§. 857.
 - γ. Forma rozstrzygnięcia. §. 858.

- bb. Przy innych środkach prawnych i prośbach o łaskę.
 - α. Odesłanie do wyższego Sądu. §. 859.
 - β. Wyjątki. §. 860.
 - γ. Wdanie się do Sądu opiekuńczego o odmienienie kary majątkowej. §. 861.
- b. Wyższych Sądów dochodowych.
 - aa. Rozstrzygnięcie środków prawnych i prośb w drodze łaski. 862.
 - bb. Zaostrzenie wyroku pierwszey Instancyi. §. 863.
- c. Naywyższego Sądu dochodowego. §. 864.
- d. Ogłoszenie wyższych uchwał. §. 865.
- 2. Instancyy sprawami dochodowemi zawiadujących. §. 866.
- 3. Skutek środków prawnych i prośb o łaskę.
 - a. Odwołań się i prośb o łaskę.
 - aa. Przed rozstrzygnięciem tychże. §. 867.
 - bb. Dla przyznanego pobłażenia. §. 868.
 - b. Rekursów. §. 869.
 - c. Skarg. §. 870.
 - d. W ogólności środków prawnych i prośb o łaskę, w przypadkach od tychże wyłączonych. §. 871.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O przywróceniu do dawnego stanu.

- 1. Warunki tegoż.
 - a. Przypadki przywrócenia. §. 872.
 - b. Udowodnienie przeszkody. §. 873.
 - c. Instancya, do której prośbę podać należy. §. 874.
 - d. Termin do podania. §. 875.
- 2 Skutek.
 - a. Prośby o przywrócenie. §. 876.
 - Zezwolenie tegoż. §. 877.

ODDZIAŁ TRZECI.

O przedsięwzięciu na nowo postępowania.

- 1. Przypadki przedsiębrania na nowo.
 - a. Kiedy śledztwo dla braku prawnych dowodów zaniechane zostało. §. 878.
 - b. Gdy obwiniony od winy uwolnionym został. §. 879.
 - c. Przeciw osądzonemu. §. 880.

- d. Przeciw odpowiedzialnemu. §. 881.
- e. Na prośbę osądzoného. §. 882.
- 2. Skutek.
 - a. Prośby o przedsięwzięcie na nowo postępowania. §. 883.
 - b. Uwolnienia wskutek tegoż nastąpiónego. §. 884.
- 3. Instancya, do którój rozstrzygnięcie téy prośby należy. §. 885.

Rozdział iedénasty.

O wykonaniu wyroków.

I. Ogólne przepisy.

- 1. Instancye, które prawne kroki do wykonania rozporządzaia. §. 886.
- 2. Wykonanie wyroków i rozporządzeń względem kar majątkowych. §. 887.

II. Czas wykonania wyroków.

- 1. Przeciw uwięzionemu.
 - a. Na areszt. §. 888.
 - b. Na uwolnienie, albo zaniechanie śledztwa. §. 889.
- 2. W innych przypadkach.
 - a. Reguła. §. 890.
 - b. Wyjątki. §. 891.

III. Sposób wykonania.

- 1. Kary aresztu. §. 892.
- 2. Ciężący na iakiéy rzeczy odpowiedzialności. §. 893.
- 3. Kar pieniężnych.
 - a. Wyeksekowanie. §. 894.
 - b. Przemienienie w areszt.
 - aa. Kiedy to stać się ma. §. 895.
 - bb. Wymiar przemienienia.
 - α. Gdy takowy w wyroku wyrażonym iest. §. 896.
 - β. W innych przypadkach. §. 897.
- 4. Niektóre zaostżenia kary.
 - a. Utrata uprawnień, oddalenie i stawienie pod dozór policyi. §. 898.
 - b. Ogłoszenie nazwiska. §. 899.

Rozdział dwunasty.

O kosztach postępowania.

I. Ogólne przepisy.

1. Pomysł o kosztach postępowania. §. 900.
2. Obowiązek obwinionego zwrócić kosztą.
 - a. Obiektosć tychże. §. 901.
 - b. Poszukiwanie tychże. §. 902.
 - c. Gdy dwóch lub więcéy obwinionych zachodzi. §. 903.
3. Dopełnienie czynności urzędowych postępowania.
 - a. Zasada. §. 904.
 - b. Papier stęplowy i należytości pocztowe. §. 905.
4. Opędzenie kosztów.
 - a. Ze strony Zwierzchności i gmin. §. 906.
 - b. Ze strony Skarbu rządowego. 907.

II. Koszta wykrycia istoty czynu i śledztwa.

1. Sprzątnienie i transport przytrzymanych osób i rzeczy.
 - a. Odbycie drogi ze strony osób.
 - aa. Pieszo. §. 908.
 - bb. Za użyciem środka transportowego. §. 909.
 - b. Transport przytrzymanéy rzeczy. §. 910.
 - c. Powinność Zwierzchności i gmin.
 - aa. Bez wynagrodzenia. §. 911.
 - bb. Za następnećm wynagrodzeniem. §. 912.
 - cc. Względem utrzymania i pógrzebu przytrzymanéy osoby, i utrzymowania rzeczy. §. 913.
 - dd. Wymiar wynagrodzenia. §. 914.
 - e. Udzielanie przedpłat. §. 915.
- Śłuchanie świadków i biegłych w rzeczy znawców.
 - a. W mieyscu pobytu, albo w bliskości tegoż.
 - aa. Świadków. §. 917.
 - bb. Lékarzy, chirurgów, bab (akuszerék). §. 918.
 - cc. Innych w rzeczy biegłych. §. 919.
 - b. Za mieyscem pobytu i nie w bliskości tegoż.
 - aa. Zasada. §. 920.
 - bb. Porachowanie odległości. §. 921.

3. Użycie lekarzy, chirurgów i akuszerów do wykonania ich sztuki. 922.
4. Pośłańce. §. 923.
5. Umieszczenie w gazetach. §. 924.
6. Inne wydatki. §. 925.
7. Wynagrodzenie kosztów śledztwa.
 - a. Przez osądzanego. §. 926.
 - b. Przez obwinionego, przeciw któremu śledztwo za niechczeniem zostaje. §. 927.
 - c. Przez odpowiedzialnego. §. 928.

III. Koszta dopełnienia kary.

1. Kary aresztu.
 - a. Odstawienie na miejsce kary. §. 929.
 - b. Dopełnienie (odbycie) kary.
 - aa. W monarchicznych Instytutach karnych. §. 930.
 - bb. W innych Instytutach karnych. §. 931.
 2. Oddalenia. §. 932.
 3. Kar pieniężnych. §. 933.
 4. Umieszczenie w gazetach. §. 934.
-

Uprzednie uwagi.

1. Gdzie w téy ustawie trzy lub więcéy paragrafów lub poszczególne miejsca słowem „do“ przytoczone są, rozumieją się pod temiż, oprócz wszystkich między objętými paragrafami lub miejscami, zawsze także i te, które wprzód lub na ostatku wymienione są.
2. Wyrazy: „terytorium Państwa, albo kray własny obeymują w téy ustawie wszystkie kraie Cesarstwa Austryackiego, bez różnicy, czy takowe pod tę ustawę podciągnięte są, lub nie.
3. Jako Zagraniczne (terytorium zagraniczne) uważane iest każde terytorium, za obwodem Państwa położone, a zatém i morze, jeżeli takowe nie iest częścią terytorium Państwa.
4. Wyrazy: „Urzędnik lub postanowiony“ przy zastosowaniu téy ustawy

wzięte być mają w obszerném znaczeniu, bez różnicy, czy osoby, o które rzecz idzie, przysięgłe są lub nie trwale, albo tylko na czas pewny, albo z zastrzeżeniem, że oddalenie tychże od woli Instancyj zależyć ma, umieszczone są.

5. Pod „wykroczeniami“ rozumieją się w téj ustawie, iak dalece powszechne ustawy karne objęcie wykroczeń na inny sposób nie okréślaia, ciężkie przestępstwa policyjne.
 6. Wszystkie w téj ustawie wyrażone kwoty pieniężne, znaczą w monecie kruszcowéj podług stopy konwencyjnéj.
-

USTAWA KARNA
N A
PRZESTĘPSTWA DOCHODOWE.
CZĘŚĆ I.

O przestępstwach dochodowych i o karach.

Rozdział pierwszy.

O przestępstwach dochodowych przepisów i o przypisaniu tychże w ogólności.

I. Oznaczenie przestępstw dochodowych w ogólności.

1. Objaśnienie pomysłu tychże.

a. Pomysł.

§. 1.

aa. W ogólności.

Przestępstwa dochodowe są czynności albo zaniechania, przez które ustawy i przepisy, dla przestrzegania niestałych poborów wydane, przekroczone zostają.

§. 2.

bb. W szczególności. Przestąpienia zakazów, względem zagranicznego obrotu handlowego.

Do przestępstw dochodowych policzone są także przestąpienia zakazów, którymi wchód, przechód i wychód oznaczonych przedmiotów w handlu między terytorium Państwa i zagranicą, albo między obwodem cłowym, i wyłączeniami cłowemi zabroniony jest.

b. Dokładniejszy oznaczenie pomysłu.

§. 3.

aa. Naruszenia (zaniechania) obowiązków przez dochodowych urzędników i służę

Jeżeli postanowiony do przestrzegania przepisów dochodowych urzędnik, zlecenik, albo służba czynności lub zaniechania winnym stanie się, które

1. Część.

ustawa niniejsza jako przestępstwo dochodowe pod karę podciąga, natenczas popada w tę karę, niezawisłe od zastosowania przepisów, względem iego stosunku i służby istnących.

Inne zaś czynności lub opuszczenia, przez które jeden z wspomnianych urzędników, zleceńników albo sług swój obowiązek urzędu albo służby narusza, lub zaniedbuje, za przestępstwo dochodowe uważane być nie mają. Takowe podlegają osobnym postanowieniom, we względzie naruszonego lub zaniedbanego obowiązku służącym.

§. 4.

bb. Nieprawne postępowanie z kontrybuentami.

Za przestępstwa dochodowe te czynności lub zaniedbania miane być nie powinny, przez które kto od postanowionych, do przestrzegania przepisów dochodowych urzędników, albo zleceńników, lub innych, prawa Skarbu rządowego wykonujących osób, przy wymiarze lub pobieraniu opłaty pokrzywdzonym, albo w ogóle w przyznanych mu ustawą prawach albo uprawnieniach pokrzywdzonym będzie. Ukaranie za te bezprawne czynności albo zaniedbania nastąpi w drodze prawnej podług istnących w téj mierze przepisów.

§. 5.

cc. Zaniedbanie powinności do spółdziałania, lub dania pomocy przy czynnościach urzędowych.

Równie też czynności, lub opuszczenia (zaniedbania), przez które inni monarchiczni, tudzież od Zwierzchności lub gmin ustanowieni urzędnicy, albo słudzy, lub członki Urzędu gminnego, włożony prawem na nich obowiązek spółdziałania w przestrzeganiu przepisów dochodowych, albo dawania pomocy postanowionym do tego urzędnikom albo zleceńnikom, naruszają (zaniedbują), lub takowego należycie nie dopełniają, wyjąwszy przypadki, w których ustawa te czynności, lub opuszczenia wyraźnie

za przestępstwa dochodowe, za spółwinę lub uczestnictwo oświadcza, nie są między przestępstwa dochodowe policzone.

Monarchiczni urzędnicy albo słudzy, którzy takowé czynności lub opuszczenia winnemi są, pociągnieni być powinni przez swoją przełożoną Instancję podług przepisów, względem ich stosunku służbowego istnących, do odpowiedzialności i należytego skarcenia. Urzędnicy lub słudzy od Zwierzchności, albo u gmin ustanowieni, tudzież członki Urzędu gminnego, którzy się iakiéy zawspomnianych czynności, albo zaniedbania winnemi staną, przez Urząd cyrkulowy (Delegacyę), stosowną do okoliczności przypadku karą pieniężną lub aresztem obłożeni być mają.

c. Przepisy, które przez wykroczenia dochodowe przestąpione zostają.

§. 6.

Ustawy i przepisy, przeciw którym przez przestąpienia dochodowe działa się, odnoszą się:

1. do cła podlegającego obrotu handlowego między Obwodem cłowym i zagraniczem, albo wyłączeniami cłowemi, tudzież do instytucyi dla przestrzegania istnących dla tegoż obrotu urządzeń, a w szczególności:
 - a) cła wchodowe, przechodowe i wychodowe,
 - b) zakazy wchodu, przychodu i wychodu,
 - c) postanowienia dla dozorowania nad wewnętrznem obrotem handlowym,
 - d) oznaczenie towarów dla rozróżnienia pochodzenia onychże.
2. Do opłat od spożyczenia (konsumpcyi) produktów krajowych, albo przedmiotów zużywalnych, do wewnętrznego obrotu handlowego w terytorium Państwa przeszłych, iako to:

- a) monopolia rządowe,
 - b) podatki konsumcyjne,
 - c) dozwolone dla gmin dodatki do podatku konsumcyjnego,
 - d) opłata od znaczenia faynu kruszców drogich (od puncyrowania złota i srebra),
 - e) opłaty na używanie od innych przedmiotów, iako to: od kart do grania, kalendarzy, gazet i t. p.
3. Do opłat, które z powodu nadania, nabycia, przeniesienia (odstąpienia), potwierdzenia, popiérania lub bronienia praw albo uprawnień pobierane zostają, (taxy i papierstępowy).
4. Do poborów i wyłącznych praw Skarbu rządowego od transportu osób i rzeczy, iako to:
- a) należytości żeglugowe, myta drogowe i mostowe,
 - b) Instytut poczty.
5. Do wyłącznych praw Skarbu rządowego w względnie na ugody losowe i opłaty od tychże (dochód z loteryi).

2. Podział przestępstw dochodowych.

- a. Ze względu na onych bezpośrednie skutki.

§. 7.

- aa. Uszczuplenia (pokrzywdzenia) dochodów i inne przestępstwa dochodowe.

Przestępstwa dochodowe podzielone zostają ze względu na onych bezpośrednie skutki, na uszczuplenie dochodu i inne przestąpienia przepisów dochodowych.

§. 8.

- bb. Pomysł (wyobrażenie) uszczupień dochodu.

Uszczuplenia dochodu obéymuią te przestępstwa, przez które podatek (pobór) niestały Skarbowi rządowemu, albo téy osobie, którém prawo pobierania z uprawnie-

niami Skarbu rządowego nadane zostało, ujętym iest. Do rzędu uszczupień policzone zostaią także przestąpienia istniejących dla obrotu handlowego między terytorium Państwa i zagraniczem, albo między obwodem cłowym i wyłączeniami cłowými, zakazów wprowadzania, przechodu i wywozu.

b. Ze względu na iakość (qualitas) i ważność skutkow.

§. 9.

aa. Gatunki przestępstw dochodowych.

Ze względu na iakość i ważność skutków dzielą się przestępstwa dochodowe na trzy gatunki:

1. na kryiomokupstwo czyli handel ukradkowy,
2. na ciężkie przestępstwa dochodowe,
3. na proste przestępstwa dochodowe.

§. 10.

bb. Ktore przestępstwa pod wyrazem iednakowego, albo różnego gatunku rozumiane są.

Te gatunki są wszędzie, gdzie w niniejszém ustawie o przestępstwach dochodowych iednakowego albo różnego gatunku mowa iest, rozumiane.

§. 11.

cc. Dokładniéjsze oznaczenie poiedynczych gatunkow.

Jako kryiomokupstwo albo ciężkie przestępstwa dochodowe tylko takie przestępstwa uważane być maia, które ustawa wyraźnie za przestępstwa iednego z tychże gatunków wykłada. Wszystkie inne przestępstwa dochodowe należą do gatunku prostych przestępstw dochodowych.

§. 12.

dd. Policzenie kryiomokupstwa i ciężkich przestępstw dochodowych, do rzędu uszczupień dochodowych.

Przestępstwa dochodowe, które ustawa za kryiomokupstwo albo za ciężkie przestępstwa dochodowe uznaię, policzone są, ieżeli ustawa wyraźnie przeciwnie nie wykłada, do pokrzywdzeń dochodów.

II. Zasady przypisania.

1. Warunki przypisania.

§. 13.

a. Wiadomość o ustawie.

Udanie przestępcy, że mu przestąpiiony przepis nie jest wiadomy, nie uchyla przepisania mu przestępstwa dochodowego.

§. 14.

b. Zły zamiar.

Równie też brak złego zamiaru nie uwalnia od kary prawem ustanowionéy. Przypadki, w których zamiar na przestępstwo obrócony, iako warunek ukarania uważaném być ma, ustawa wyraźnie oznacza.

§. 15.

c. Powody do wyłączenia od kwalifikacyi do przypisania.

Czynności przeciw prawu, albo zaniedbania, iako przestępstwa dochodowe przepisane być nie mogą:

1. Temu, kto ciągle, albo w czasie popełnienia przestępstwa z użycia rozumu całkiem ogołocony jest;
2. kto w zupełném upoieniu, albo inném pomieszaniu zmysłów bez swéy winy, a zatem też nie przez swoją niedbałość zdarzoném, w którym a swéy czynności albo zaniedbania niepamiętnym był, przestępstwo popełnił, i kto wykonanie przestępstwa nie już przed upiciem albo pomieszaniem zmysłów rozpoczął, albo o takowe kuśił się, albo
3. kto ustawę w skutek przymusu do zwalczania nie podobnego przestąpił; nakoniec
4. dzieciom, którym dziesięć lat wieku ieszcze nie przeszło.

§. 16.

d. Skutki braku kwalifikacyi do przypisania.

Ztąd iednak nie należy wnosić, że czynność albo zaniedbanie, która, lub które iakićy z przytoczonych osób przypisaną być nie może, od zastosowania zawartych w niniejszcy ustawie postanowień kary zupełnie uwolnioną być ma. Owszém, iak dalece odpowiedzialność za przestępstwo na innych osobach, albo na iakićy rzeczy ciąży, o tę odpowiedzialność podług przepisów niniejszcy ustawy domagać się należy; równie też, gdy warunki w obec znajduią się, by czynność albo zaniedbanie innym osobom przypisać też osoby do prawem przepisanej kary pociągione być powinny.

§. 17.

e. Dowód tego braku.

Powody, które przypisanie czynności albo zaniedbania iako przestępstwo dochodowe wyłączaia (§. 15.), nie będą z prawa domniemane. Do kogo udowodnienie bytu iednego lub więcy powodów należy, o tém stanowi wtóra część téy ustawy (§. 771).

2. Przepisanie kuszenia się.

§. 18.

Warunki tegoż.

Kuszenie się o popełnienie przestępstwa dochodowego, to jest: czynności albo zaniedbania, które iako początek doprowadzenia do skutku przestępstwa dochodowego, albo iako takowe przygotowanie, którego potrzeba, by przestępstwo dochodowe, ieżeli zewnętrzna przeszkoda nie zaydzie, dokonaniem było, przedstawiaią się, które iednak dla zayścia zewnętrznęj przeszkody, przypadkowo, albo dla niemożności osoby, o przestępstwo kuszący się, do wykonania przestępstwa nie doprowadziły, należy tylko względem tych przestępstw dochodowych, względem których ustawa to wyraźnie nakazuie, i także względem tych tylko tak da-

lece pod karę podciągnąć, iak dalece dopełnienie przestępstwa nie z woli przestępcy, albo nie przypadkowo, ale przez baczność urzędników dochodowych lub służ, albo przez zmierzające do przeszkodzenia przestępstwu działanie innych osób zaniechaném zostało.

3. Obiętość przypisania.

a. W ogólności.

§. 19.

Winni, którym każde przestępstwo przepisaniem zostanie.

Każde przestępstwo dochodowe nie tylko bezpośre-
dnemu sprawcy, który takowe przez swoia czynność
lub zaniedbanie popełnił, ale także pobudzielowi te-
goż przypisaném zostanie.

b. Pobudzielowi.

§. 20.

aa. Kto za pobudziela uważanym być ma.

Za pobudziela przestępstwa dochodo-
wego ten uważany być ma, kto drugiego

1. przez danie zlecenia do przestąpienia przepisu,
albo
2. przez to, że go do przestępstwa obstalował, albo
3. przez danie albo zapewnienie nagrody, po-
darku, albo w ogólności pewnego zysku, albo
4. przez gwałt lub groźbę
do przestępstwa nakłonił.

Jak dalece inne, iak tu przywiedzione czynności przy
wyrażnych przestępstwach przeciw komu iako pobudzi-
cielowi przypisanie wzmacniaią, o tém w swoim miejscu
postanowiono iest. (§. 173.)

§. 21.

bb. Warunek przypisania.

Na wspomnionych czynnościach (§§. 20 i 173) oparte
zostaje przypisanie iako pobudzielowi tylko
przeciw temu, kto albo

- a) o przestępstwie, do którego on kogo innego nakłonił, i o okoliczności, że jego czynność z tém przestępstwem w związku, podług ustawy stanowiącym pobudzenie zostało, wiadomość miał, albo wszelako
- b) wspomniane przestępstwo, i spostrzeżony związek jego czynności z tém przestępstwem, z zachodzących okoliczności, przy zwróceniu na to należytej uwagi, oczywiście dostrzedz był powinien.

§. 22.

cc. Przy usiłowaniu pobudziiciela, aby przestępstwu przeszkodzić.

Jeżeli pobudziciel przestępstwa dochodowego ieszcze przed wykonaniem przestępstwa czynnie starał się, by tego, kogo do przestępstwa nakłonił, od popełnienia tegoż przestępstwa wstrzymać, i jeżeli przestępstwo mimo to jednak popełnione zostało, natenczas powinno mu jego pierwotne pobudzanie do przestępstwa tylko za współwinę w takowém, i tylko tak dalece, iak spółwina podług własności przestępstwa karze podległa, przypisane być.

§. 23.

dd. Ktore przestępstwa pobudzicielowi przypisane być mają.

Jako pobudzicielowi przestępstwa dochodowego przypisane być mają:

- a) Czynność, albo zaniedbanie, do którego ón kogo drugiego na ieden ze sposobów, w ustawie za posadę przypisania oznaczonych, (§§. 20 i 173) nakłonił, i
- b) czynności, lub zaniedbania, które iako środek do wykonania zamierzonego przestępstwa potrzebne były, i przez niego przy spowodowaniu przestępstwa wyraźnie wyięte nie były, i
- c) czynności albo zaniedbania, które z zamierzonego przestępstwa iako skutek nieuchronny wypłynęły.

c. Współwinowaycom i uczestnikom.

aa. Współwinowaycy.

§. 24.

Współwinowaycami przestępstwa dochodowego są te osoby, które

1. takowe na sposób nie stanowiący przeciw nim przypisania iako pobudzicielom spowodowały, albo ściągnęły,
2. popełnienie przyspieszały, wspierały, albo ułatwiały, albo
3. przed popełnieniem, lub podczas popełnienia przestępstwa z pobudzicielem, sprawcą lub innym spółwinnym o pomoc, po wykonanym czynie dać się, a prócz tego iako uczestnictwo uważać się mającą (§. 25. l. 2 i 3) albo o iaką część zysku z przestępstwa porozumiały się.

bb. Uczestnicy.

§. 25.

Jako uczestnicy w przestępstwie dochodowym ci uważani będą, którzy, gdy takowe popełnionem zostało, bez żadnego, przed przestępstwem, albo podczas tegoż, ~~mianego~~ porozumienia z pobudzicielem, sprawcą, lub spółwinowaycą,

1. zysk z przestępstwa brali; albo
2. do tego skuteczny wpływ mieli, by zysk, przez przestępstwo na celu miany, urzeczywiszyć, podwyższyć, albo zabezpieczyć; albo
3. do przestępstwa na ieden ze sposobów w §. 176 oznaczonych, dopomagali.

cc. Warunek przypisania spółwiny, albo uczestnictwa.

§. 26.

Współwina, albo uczestnictwo w przestępstwie dochodowym, tylko temu przypisane być mogą, kto albo

- a) o przestępstwie i okoliczności, że jego czynność albo zażądanie, z przestępstwem w związku,

spółwinę, albo uczestnictwo w takowém podobu prawa stanowiącym, zostaje, wiadomość miał, albo przecie

- b) przestępstwo i spostrzeżony związek swęj czynności albo zaniedbania z tém przestępstwem, z zachodzących okoliczności, przy zwróceniu na to należytej uwagi oczywiście dostrzedz był powinien.

dd. Przestępstwa, przy których spółwina, albo uczestnictwo karze podlega.

§. 27.

α. Powszechna zasada.

Przestępstwa, dla których spółwinni albo uczestnicy do kary pociągnięni być mają, tą ustawą wyraźnie oznaczone zostają.

§. 28.

β. Przy braku kwalifikacyi przypisania ze strony sprawcy.

W ogólności iednak spółwinowacy i uczestnicy każdego przestępstwa dochodowego, w tym przypadku karze podlegać mają, gdy przestępstwo sprawcy samemu, dla iednéj lub więcéj, w §. 15. przytoczonych przyczyn przypisane być nie może.

§. 29.

γ. Uczestnictwo ze strony takowego sprawcy.

Jeżeli kto, komu popełniona przez niego czynność albo zaniedbanie, z iednéj lub więcéj w §. 15. przytoczonych przyczyn, iako przestępstwo dochodowe przypisane być nie mogą, gdy przyczyna, która przypisanie téj czynności albo zaniedbania wyłączała, więcéj nie istniała, połączony z tém zysk urzeczywiścił, albo usiłował ten zysk urzeczywiścić, podwyższyć, albo zabezpieczyć, albo tę czynność lub zaniedbanie, albo rzecz, z którą takowe nastąpiło, przed Urzędami dochodowými utaić, natenczas podlega takowy, iak dalece warunki do przypisania uczestnictwa pokazują się (§. 26), w miarę tego uczestnictwa karze prawem ustanowionéj,

za wykonaną przez niego czynność, która mu pierwotnie za przestępstwo dochodowe przypisaną nie była, albo zaniedbanie, chociaż ustawa uczestnictwa w tém nie w ogólności pod karą podciąga.

III. Obiętość zastosowania téj ustawy.

1. Względem miejsca, na którym przestępstwo popełnione zostało.

§. 30.

Podług przepisów w niniejszój ustawie zawartych, skarcone być mają wszystkie przestępstwa dochodowe, które w tych krajach, dla których niniejsza ustawa ma ważność, popełnione będą.

2. Z względu na osobiste stosunki przestępców.

a. W ogólności.

§. 31.

Przepisom téj ustawy podléga każdy bez różnicy stosunków osobistych, iak dalece warunki dla przypisania przestępstwa obecnie znajdują się.

b. W szczególności cudzoziemców.

§. 32.

Także z cudzoziemcami, którzy przestępstwa dochodowe w wspomnionych krajach winnymi staną się, podług téjże ustawy postępować należy.

3. Względem przestępstw w innój części terytoryalnój popełnionych.

a. Przez mieszkańca krajów, dla których ta ustawa ważność ma.

§. 33.

aa. Reguła.

Jeżeli mieszkaniec tych krajów w iakiéj części terytoryjum państwa austriackiego, dla którój niniejsza ustawa prawnej mocy nie ma,

przestępstwo dochodowe popełnił, wszelakoż w czasie rozstrzygnięcia przypadku karnego w tych krajach, (gdzie ustawa ma ważność) znajduje się, i jeżeli Instancye, do postępowania karnego względem przestępstwa w tym kraju, w którym takowe popełnione zostało, powołane, postępowania karnego przeciw przestępcy jeszcze nie rozpoczęły, na ów czas z takowym podług niniejszój ustawy postąpiono być powinno.

§. 34.

bb. Wyjątki.

Jednak postanowienia kary co do miejsca, w którym przestępstwo popełniono, służące, do niego zastosowane być mają, gdy

- a) rzecz o takie przestępstwo dochodowe idzie, o którym w niniejszój ustawie nie przewidziano, albo
- b) gdy wspomniane postanowienia karne, łagodniejsze są, jak niniejszój ustawy.

b. Przez cudzoziemca, albo przez mieszkańca iakiéj części terytoryalnéj, dla której niniejsza ustawa nie waży.

§. 35.

Jeżeli w iakiéj części terytoryalnéj, dla której niniejsza ustawa działalności nie ma, cudzoziemiec albo mieszkaniiec części terytoryalnéj, która niniejszój ustawie nie podléga, iakie przestępstwo dochodowe popełnił, należy rozprawę karłą do Instancyy, do postępowania karnego w przestępstwach dochodowych, powołanych tego kraju, w którym przestępstwo popełnioném zostało, dla zastosowania istnących tamże przepisów karnych przesłać. To rozporządzenie powinno niezawisłe od postępowania względem przestępstw dochodowych, do których niniejsza ustawa zastosowaną jest, miejsce mieć.

Rozdział wtóry.

O karach na przestępstwa dochodowe w ogólności.

I. Rodzaje kary.

1. Rodzaje kary w ogólności.

§. 36.

Dozwolone do skarcenia przestępstw dochodowych rodzaje kary są:

1. kary pieniężne;
2. utrata towarów i innych przedmiotów;
3. areszt.

2. Skaranie na majątku (kary majątkowe).

a. Pomysł.

§. 37.

Kary pieniężne i utrata towarów lub innych przedmiotów obięte są pod nazwaniem kary majątkowe.

b. Najmniejszy wymiar.

§. 38.

Kary majątkowe wyrokiem kary, wskutek śledztwa zapadłym przeciw jednemu i temuż samemu przestępcy, nigdy na mniej jak Dwa Złote R. wymierzać należy.

To postanowienie atoli nie rozciąga się na te przypadki, w których przestępca przy odkryciu przestępstwa wypadającą kwotę pieniężną w upoważnionym do przyjęcia téż Urzędzie składa, albo zupełnie zabezpiecza, i z swej strony warunków dopełnia, pod którymi według ustawy, od dochodzenia przypadku karnego i wydania wyroku kary odstąpić można.

c. Naywyższy wymiar.

§. 39.

aa. Jeżeli rzecz iaka zchwytaną zostanie.

Zasądzone przeciw iakiéy osobie iednym i tymże samym wyrokiem kary pieniężne nie mogą wartości schwytanéy i za przepadłą uznanéy rzeczy, albo ieżeli rzecz, przez którą przestępstwo nastąpiło, za przepadłą uznana nie zostaje, ilość przez sprzedaż téy rzeczy wpłynąć mającą, o więcéy iak dziesięć tysięcy ZIR. przenosić.

§. 40.

bb. Jeżeli rzecz pod karą podciągnioną nie będzie.

Jeżeli rzeczy, którą przestępstwo popełnione zostało, obecnéy nie ma, albo ieżeli takowéy dla wykonania kary, pod téż podciągnąć nie można, natenczas kwota dziesięciu tysięcy ZIR. naywyższym zostaje wymiarem, nad którém, kary pieniężne, przeciw iakiéy osobie, iednym i tymże samym wyrokiem zasądzonémi być mające, podwyższane być nie mogą.

§. 41.

cc. Jak postąpić należy, gdy ilość naywyższy wymiar przenosi.

Zamiast przewyższaiący ten wymiar ilości kar pieniężnych, podług prawnego pomiaru wypadaiących, można w obudwóch przypadkach stosowną do iakości przypadku i do innych okoliczności karę aresztu zasądzić.

d. Wymierzenie kary, gdy przedmiot dokładnie wiadomym nie iest.

§. 42.

aa. Zbliżone wykrycie.

Jeżeli w przypadkach, w których zasądzić się mająca, kara majątkowa, do wartości przedmiotu przestępstwa, albo do wypadaiący od tegoż opłaty, albo zgola do wielkości od przedmiotu zawisléy, stosuje się, przestępstwo w prawdzie dowiedzione, ale przed-

miot przestępstwa z zupełną pewnością wysłędzonym być nie może, natenczas potrzeba starać się, by takowy przy staranném zważeniu wszystkich wykrytych okoliczności, przynajmniéy ze zbliżoną dokładnością wykryć. To wykrycie wziętém będzie w tym razie za posadę wymiaru kary.

§. 43.

bb. Kiedy przedmiot nawet zbliżono wykrytym być nie może.

Kiedy przedmiot nawet zbliżono wykryć się nie daie, potrzeba ze względu na gatunek przestępstwa, na czas, przez który takowe kontynuowane, na liczbę przypadków, w których to przestępstwo powtórzane było, tudzież na inne okoliczności, karę wraz z skarceniem, podług zupełnie wysłędzonego, albo zbliżono wykrytego przedmiotu wypadaiącym, względem przedmiotu także zbliżono niewykrytego, w stosownéy ilości, która ani od najmniejszego na przestępstwo wyznaczonego wymiaru kary niższą być, ni też najwyższego wymiaru kary (§§. 39 i 40) przenosić nie powinna, zawyrokować.

e. Wymierzenie kary podług należytości opłaty.

§. 44.

aa. Zasada.

Wymierzenie kar pieniężnych, które ustawa w proporcjonalnéy, albo w kilkakrotnéy części należytości opłaty stanowi, jeżeli pokrzywdzenie dochodu, albo kuszenie się o pokrzywdzenie dochodu miejsce miało, powinna ta opłata, która podług jakości przypadku, przez przestępstwo uiętą, albo na niebezpieczeństwo uięcia wystawioną była, wraz z należącemi do téżé dodatkami za posadę wziętą być. Jeżeli przez przestępstwo dwie, albo więcéy oddzielnych opłat uięte, albo w niebezpieczeństwo podane zostały, natenczas takowe razem wzięte, wymiarowi kary za posadę służyć mają.

§. 45.

bb. Opłaty, które do wymiaru kary wrachowane być mają.

Wszelakoż do tych, do prawidła wymiaru kary wciągnąć się mających opłat, poboczne należitości, które przy iakiéy opłacie, albo też niezawisłe od téy, iedynie tylko z powodu przedsiębrania czynności urzędowéy opłacane bywają, i oprócz od téyże, nie należą, iako to: wagowe, cedulkowe, należitość od pisania, składowe, pieczętne i t. p. wrachowane być nie powinny.

§. 46.

cc. Wymiar, który wyznaczeniu kary za posadę służyć ma.

Opłatę, podług którój kara zastosowaną być ma, wyznaczyć należy podług tego wymiaru, któryby nastąpił był, gdyby rzecz, którą przestępstwo popełniono, albo a takowe kuszone się, w tym czasie, w którym przestępstwo popełnione zostało, albo ieżeliby ten czas wiadomym nie był, w czasie odkrycia przestępstwa, pod postępowanie, dla poboru wspomnionéy opłaty przepisane, podciągnioną była.

§. 47.

dd. W szczególności względem cła wchodowego.

W szczególności zaś, ieżeli ustawa cło wchodowe za wymiar do wyznaczenia kary przepisuje, bez względu na okoliczność, czyli rzecz przez linię cłową wprowadzoną była, lub nie, wziętą zostanie za posadę do wymierzenia kary ta należitość cła wchodowego, którą by opłacić było należało, gdyby rzecz, o którą idzie, w czasie przestępstwa, albo ieżeli ten czas wiadomym nie iest, w czasie odkrycia przestępstwa, przez linię cłową, wprowadzoną i pod oclenie wchodowe podciągnioną została była.

§. 48.

ee. Względem celł wchodowych i wychodowych w ogólności.

We wszystkich przypadkach, w których ustawa cło wchodowe lub wychodowe za posadę do wymierze-

nia kary przepisuie, wziętym być ma za posadę do wymierzenia kary, istnący dla cła podległego obrotu handlowego z zagraniczem, wymiar, ieżeli ustawa wyraźnie co innego przepisuie.

f. Wymierzenie kary podług wartości.

§. 49.

aa. Zasada.

W tych przypadkach, w których kara podług wartości rzeczy, przez którą przestępstwo popełniono, wymierzona być ma, takowa wartość podług ceny, iaka bez wraehowania ujętęj opłaty, albo ieżeli zakaz przestąpiony został, niezawisłe od tegoż w obrocie handlowym, a nie w drobnęj sprzedaży konsumentom, w czasie przestąpicnia, albo gdyby ten wiadomym nie był, w czasie odkrycia przestępstwa istniała, i która do ówczesnego stanu rzeczy stosowną jest, oznaczona być powinna.

§. 50.

bb. W szczególności przy przestępstwach przepisow cłowych.

W szczególności należy wartość przedmiotów, względem których cło wchodowe uszczuplone, albo zakaz wprowadzenia z zagranicza, albo z wyłączeń cłowych przestąpiony został, iak dalece oznaczenia wartości, do wymierzenia kary potrzeba, podług tych samych postanowień oznaczyć, które dla oclenia wchodowego towarów, podług wartości oclic się mających, przepisane są.

§. 51.

cc. Przy ujęciu cła wychodowego, albo przestąpicniu zakazu wywozu.

Wartość towarów, któremi cła wychodowego ujęto, albo istnący względem wywozu za granicę, lub do wyłączeń cłowych zakaz przestąpiony został, powinna w celu wymierzenia kary, ieżeli takowa do wartości stosuje się, podług cen istnących w téj okolicy, w któręj przestępstwo popełniono, wykryta być.

g. Utrata rzeczy.

§. 52.

aa. Miasto kary wartości.

Jeżeli w tym przypadku, w którym kara podług wartości rzeczy, dla której przestępstwo popełniono, wymierzona jest, ta rzecz przytrzymaną została, i jeżeli w przeciągu czasu między przestępstwem i przytrzymaniem nie tak znaczna odmiana w stanie rzeczy zaszła, by się onęj wartości, niezawisłe od zmiany powszechnych stosunków ceny odmieniła, natenczas miasto kary, poiedynczėj wartości, utrata przytrzymanego przedmiotu, którego wartość za prawidło do wymierzenia kary podług ustawy służyć ma, zasądzoną, i tylko kara, poiedynczą wartość przewyższająca, w kwocie pieniężnej, na prawnėj posadzie wypadającėj, zawyrokowana być powinna.

§. 53.

bb. Kiedy przedmiotu, za przepadły zawyrokować się mającego, nie ma.

Kiedy w przypadkach, w których ustawa przepadnienie iakiego przedmiotu za karę stanowi, a przedmiotu tego nie ma, albo do wykonania kary takowego pod prawo pociągnąć nie można, na ówczas miasto przepadnienia kara pieniężna podług wartości wspomnionego przedmiotu zasądzoną być ma.

§. 54.

cc. Skutek prawnie zasądzzonego przepadnienia.

Przez prawnie zasądzoną utratę rzeczy, dla przestępstwa dochodowego przytrzymanej, przechodzi od czasu przytrzymania rzeczy, prawo własności téj rzeczy na osobę, lub instytut, której lub któremu kwoty z kar majątkowych za przestępstwa dochodowe wpływaiące, przyznane są.

h. Obrocenie kar majątkowych.

§. 55.

Kwoty, z kar majątkowych wpływaiące, po odciągnięniu nakładu kosztów, połączonych z prawną

postępowaniem, dla odkrycia i dochodzenia przestępstw dochodowych, tudzież uzyskania kar majątkowych i nagród, które ustawą donosicielom (denuncyantom) i przytrzymaczom (aprehendentom) dozwolone są, na publiczny instytut dobroczynności obrócone zostaną, jeżeli pobieranie tych kwot ustawą, albo kontraktem innym osobom przyznane nie jest. Publiczny instytut dobroczynności, któremu wspomniane kwoty dostać się powinny, tudzież sposób, na jakiś takowe instytutowi dostać się mają, osobnemi rozporządzeniami ustanowione zostaną.

3. Areszt.

§. 56.

a. Stopnie.

Dwa są stopnie kary aresztu. Pierwszy stopień jest aresztem bez dodatku, albo prostym aresztem; a drugi wyrazem »ściśle areszt« oznaczony.

§. 57.

b. Sposób wykonania.

Każdy z tych dwóch stopni aresztu, wykonanym będzie na ten sposób, iaki księga powszechnéj ustawy karnéj dla ukarania wykroczeń, które takową ani za zbrodnie, ni za proste przestępstwa policyjne deklarowane nie są, za karę aresztu stopnia podobnego przepisuje.

§. 58.

c. Nieprzerwane wykonanie.

Kara aresztu w regule, przez cały zawyrokoowany przeciąg czasu bez przerwy wykonaną być powinna.

§. 59.

d. Pozwolone podzielenie wykonania.

Wszelakoż, gdyby przez to zwyczajny uczciwy zarobek osądzonego, albo iego rodziny upa-

dał, a kara iedynie iest prostym aresztem, może wykonanie téż w kilku oddziałach miejsce mieć. Między pojedynczymi oddziałami, nie można dłuższego czasu, iak naywięcéy dni czternastu dozwolić.

§. 60.

e. Naykrotszy i naydłuższy czas trwania.

Naykrótsze trwanie aresztu iest dwadzieścia cztery godzin, a naydłuższe, cztery lata.

§. 61.

f. Wymiar rachowania czasu.

Czas trwania aresztu rachowany być ma podług kalendarza.

§. 62.

g. Czas zaczęcia wykonania.

Czas kary zaczyna się u popadłych w karę, którzy wolno chodząc indagowani, i aż do ogłoszenia wyroku, żadnemu dalszemu ciągowi odwołaniu się niepodlegającego, wolno zostawieni byli, z nastąpioném przyaresztowaniem, u innych zaś przestępców, od czasu ogłoszenia wyroku, żadnemu dalszemu ciągowi niepodlegającego.

II. Zaostrzenie kar.

1. Ogólne postanowienia.

a. Zasada.

§. 63.

Rodzaje kar, na przestępstwa dochodowe ustanowionych, mogą być zaostrzone. Wszelako zaostrzenie tychże tylko w miarę przepisów, w niniejszém ustawie zawartych, ma miejsce.

b. Złączenie dwóch albo więcéy rodzajów kary.

§. 64.

W ogólności złączenie dwóch albo więcéy rodzajów kary zawiera w sobie zaostrzenie.

c. Poszczególne sposoby zaostrenia kary.

§. 65.

Oddzielne sposoby zaostrenia kary są:

1. Utrata praw i uprawnień.
2. Oddalenie z miejsca lub powiatu, z kraju, albo ze wszystkich krajów, dla których nie-
niejsza ustawa ma ważność.
3. Ogłoszenie nazwiska przestępcy.

2. Zaostrenie kary aresztu.

a. Zasada.

§. 66.

Kara aresztu może, oprócz tych sposobów zaostrenia, także na sposoby, powszechną ustawą karną do zaostrenia kary aresztu za wykroczenia, które ustawa ani za zbrodnie, ni za proste przestępstwa policyjne nie oświadcza, przypisane, zaostreną być.

b. Publiczne wystawienie.

§. 67.

Wszelako zaostrenie kary przez publiczne wystawienie dla przestępstw dochodowych, miejsca nigdy nie ma.

3. Utrata praw i uprawnień.

a. Zasada.

§. 68.

Utrata praw i uprawnień tylko w tych przypadkach, na które ustawa utratę takową jako zaostrenie kary, albo jako skutek téż wyrażnie stanowi, zasądzoną być może.

b. Oznaczenie względem trwania.

§. 69.

Utrata może na zawsze, albo tylko na czas oznaczony miejsce mieć.

c. Skutek utraty.

§. 70.

aa. Przedaynych uprawnień.

Jeżeli uprawnienie, na utratę którego wyroknie się, podług istnących praw iako przedmiot do sprzedaży uwłaszczone jest, natenczas właścicielowi tego przedaynego uprawnienia wyrokiem kary nakazano zostanie, takowe w wyznaczyć się mającym przyzwoitym terminie sprzedać.

§. 71.

bb. Uprawnień, do posiadłości nieruchomęj przywiązanych.

Jeżeli uprawnienie, na którego utratę wyrokowano być ma, jest prawem, do posiadłości nieruchomęj przywiązanóm, naówczas przestępcy, to prawo posiadającemu, wyrokiem kary zabroniono będzie, professyję osobiście prowadzić.

§. 72.

cc. Wolnych zatrudnień.

Względem professy lub zatrudnień, które podług przepisów o professyjach bez nadania osobnego uprawnienia na professyję, z zachowaniem rozporządzeń, istnących względem opłacenia podatków od professy, prowadzone być mogą, obeymuje utrata uprawnienia professyynego w tych przypadkach, w których ustawa takową iako zaostrenie kary wyrzec nakazuje, albo pozwala, zakaz prowadzenia professyi, albo zatrudnienia rodzaju wspomnionego.

4. Oddalenie (wygnanie).

a. Powszechny przepis.

§. 73.

Oddalenie z iakiego miejsca, albo powiatu, z kraiu, albo ze wszystkich kraiów, dla których niniejsza ustawa służy, ma miejsce albo na czas oznaczony, albo na nieoznaczony.

b. Jeżeli wykonanie ze względów policyjnych przeszkodom ulęga,

§. 74.

Jeżeli zaś z względów policyjnych przeszkodom ulęga, tego, kto z iakiego miejsca lub powiatu, albo z kraiu usuniętym być powinien, z tegoż miejsca, powiatu, albo kraiu oddalić, należy go wprowadzić tamże zostawić, wszelakoż na czas oznaczony pod dozór policyi oddać. (§. 79.)

c. Ze wszystkich kraiw.

§. 75.

Na oddalenie ze wszystkich kraiw, w których niniejsza ustawa prawną moc ma, można tylko przeciw cudzoziemcom wyrokować.

d. Powrót oddalonego.

§. 76.

Powrót osoby, która na mocy ustawy niniejszý z iakiego miejsca, powiatu, albo ze wszystkich wspomnianych kraiw oddaloną została, powinien powrotowi tego, kto w skutek powszechnych ustaw karnych, nie dla zbrodni oddalony został, za równo uważany, i podług istnących ustaw w drodze przyzwoitéy karany być.

3. Ogłoszenie nazwiska.

a. Przypadki, w których takowe miejsce ma.

§. 77.

Jeżeli utrata uprawnienia professyynego w onego całej obiętości, albo względem wyraźnie oznaczonych przedmiotów, albo oddalenie osądzzonego z iakiego powiatu, kraiu, albo ze wszystkich kraiw, dla których niniejsza ustawa prawnie służy, wyrokowane zostaną, nazwisko osądzzonego zawsze ogłoszone być powinno.

b. Sposób ogłoszenia.

§. 78.

Ogłoszenie nazwiska skutecznia się przez trzykrotne umieszczenie wyroku kary, w przeznaczonych na umieszczenie urzędowych obwieszczeń, gazetach kraju tego, w którym wyrok w pierwszemy instancyi zapadł.

III. Skutki kary.

§. 79.

1. Oddanie osądzonemu pod dozór policyi.

Oddanie osądzonemu pod osobny dozór policyi może, po odbyciu kary tylko w tych przypadkach rozporządzone być, w których ustawa takowa wyraźnie pozwala. Co do czasu zostawania pod dozorem policyi, i ukarania temuż dozorowi wbrew działających, istnące w tym względzie osobne przepisy zachować należy.

§. 80.

2. Zastrzeżenie należytey opłaty, i prawa do wynagrodzenia.

Odbycie prawem ustanowionéy kary nie uwalnia od opłaty należącego podatku, jeżeli warunki, do odebrania tegoż prawem przepisane, obecnie znajdują się. Równie też, jeżeli przez przestępstwo prócz ujęcia opłaty Skarbowi rządowemu, albo komu trzeciemu szkoda wyrządzoną została, uszkodzonemu prawo do wynagrodzenia podług prawa cywilnego zastrzeżone zostaje.

IV. Ukaranie małoletnich.

1. Dzieci.

§. 81.

Jeżeli dziecko, któremu dziesięciu lat wieku nie minęło, jaką czynność albo zaniechanie popełni, która lub które w prawdzie z siebie jest przestępstwem dochodowem, ale takowe dziećciemu podług powyższego postanowienia (§. 15.) jako przestępstwo dochodowe przypisaném

być nie może, w ten czas potrzeba to Sądowi opiekuńczemu udzielić, który przyzwoite ukaranie domowe zaleci, albo inne zachodzącym okolicznościom odpowiadające rozporządzenie wyda.

2. Innych małoletnich.

§. 82.

a. Oznaczenie sposobu kary.

Jeżeli małoletny, któremu dziesiąty rok życia minął, przestępstwa dochodowego winnym stanie się, na które ustawa karę majątkową stanowi, i jeżeli ta kara ani z rzeczy za nią odpowiadający, ni też z tego majątku lub dochodu, którym przestępca według ustawy wolno zarządzać prawo ma, odebrana być nie może, ale przecie inny majątek lub dochód posiada; natenczas należy Sąd opiekuńczy wezwać, czy kara majątkowa z majątku albo dochodu małoletniego odebrana, albo zamiast téj kara aresztu zastosowana być ma. Jeżeli Sąd oświadczy, że kara majątkowa albo bezwarunkowo, lub względem iakiéj części kwoty wypadający wykonana być nie może, natenczas miasto wykonaną być nie mogący kary majątkowój areszt prosty lub ścisły z zaostreniem albo bez tego zasądzony być ma. Areszt prosty albo ścisły z zaostreniem lub bez zaostrenia zamiast kary majątkowój nawet w tym przypadku, bez znoszenia się uprzedniego z Sądem opiekuńczym wyrzucić należy, kiedy przestępca jest cudzoziemcem, i majątek albo dochód, który tenże posiada, za granicą znajduje się.

§. 83.

b. Wymiar kary.

Przy wyznaczeniu czasu kary i zaostreń należy mieć wzgląd:

1. na wielkość i gatunek przestępstwa;
 2. na wiek i na mniéj lub więcéj posunięte rozwinięcie się sił umysłowych sprawcy;
- nakoniec

3. na obecnie zachodzące okoliczności obciążające albo łagodzące.

§. 84.

c. Naydłuższy czas trwania aresztu.

Trwanie aresztu dla przestępców, którym dzieciąty, wszelakoż nie czternasty rok życia minął, sześciu miesięcy, co do innych zaś małoletnich, którym dwadzieścia lat wieku podczas wyrokowania kary w piérwszy instancyi ieszcze było nie minęło, nigdy iednego roku przenosić nie powinno.

§. 85.

d. Wykonanie aresztu na małoletnich.

Z karą przestępców, którym czternaście lat wieku nie minęło, połączona być ma prócz roboty, siłom i wychowaniu przyzwoitéy, zawsze nauka religii. Po odbytéy karze tenże pod szczególny dozór rodziców albo opiekunów, a w braku tychże pod szczególny nadzór Instancyi oddany być powinien.

Rozdział trzeci.

O wymiarze kary.

I. Ogólne zasady.

§. 86.

1. Zakres, w którym wymiar kary nastąpić ma.

Instancye, którym wykonywanie prawa karnego poruczone iest, nie powinny ani na większą, iak naywyższą, ni na mnieyszą iak nayniższą w ustawie na przestępstwo postanowioną karę wyrokować.

§. 87.

2. Darowanie albo złagodzenie kary w drodze łaski.

Jak dalece Instancye upoważnione są, zapadły podług rygору ustawy wyrok kary, w przypadkach poszczególnych

drogą łaski złagodzić, ustawą o postępowaniu względem przestępstw dochodowych i osobnemi przepisami postanowiono zostać.

§. 88.

3. Zważanie okoliczności obciążających i łagodzących.

Przy wymierzeniu kary, gdzie ustawa takową nie z wyraźną niezmienną wielkością wyrokuje, należy mieć wzgląd na obciążające i łagodzące okoliczności.

II. Okoliczności obciążające.

1. W ogólności.

§. 89.

W ogólności uważane być mają te okoliczności za obciążające, przez które szkoda, która przestępstwa zamiarem jest, lub przyczyną, albo niebezpieczeństwo, którym przestępstwo zagraża, powiększonemi, właściwość przestępcy jako niebezpieczniejsza przedstawioną, udanie się przestępstwa ułatwioném i zapewnioném, albo tegoż odkrycie lub przeszkodzenie utrudnionemi zostają.

2. Szczególne obciążające okoliczności.

§. 90.

a. Z właściwości osoby.

Do obciążających okoliczności osobliwie przyliczyć należy, gdy obwiniony

1. Zarazem albo wcześniéj iedno, lub więcéj spokrewnionych przestępstw dochodowych popełnił, albo
2. toż samo przestępstwo dochodowe powtórzył;
3. ustawę nie iedynie z omyłki, albo braku potrzebnéj uwagi, ale umyślnie przestąpił; albo
4. popełnianie lub wspieranie przestępstw dochodowych sobie za rzemiosło, albo za częstokrotne zatrudnienie obrał; albo

5. innych do przestępstw dochodowych naprowadzał albo obstałował; lub
6. takim zatrudnieniem zajmuje się, które podług składu onegoż przestępstwa dochodowe ułatwia, albo częstą sposobność do tychże nadarza; albo gdy przestępca
7. z obowiązku swego urzędu, swoiędzy służby, lub swojego zatrudnienia obowiązany jest, przestępstwom tego rodzaju, które popełniał, przeszkadzać, takowe odkrywać, albo o tychże donosić, lub gdy
8. w służbie państwa zostaje, albo od Rządu pensję spoczynkową pobiera.
9. Obciążenie na powtarzaném popełnieniu przestępstw tego, lub spokrewnionego rodzaju uposażone, przez to jeszcze bardziędzy powiększoném zostaje, gdy przestępca już raz lub więcéy razy karany był.

§. 91.

b. Z właściwości czynu.

Do rzędu obciążających okoliczności należy także, kiedy

10. dla uskutecznienia, wspierania, albo ukrycia przestępstwa, gwałtu, groźb, albo podstępów przeciw publicznym urzędnikom lub służbom, lub przeciw innym osobom, którzy przestępstwom przeszkodzić usiłowali, użyto; albo
11. więcéy przepisów dochodowych zarazem przestąpiono; lub
12. przez czynności, albo zaniedbania, które jako przestępstwa dochodowe przepisane być mają, oraz inne ustawy i rozporządzenia lub ustanowy (instytucye) bezpieczeństwa naruszono, a w szczególności kiedy
13. do wykonania lub ukrycia przestępstwa dochodowego fałszywe albo nierzetelne dokumenta wy-

- dane, prawdziwe dokumenta sfałszowane, pieczęcie inne środki zachowujące, albo oznaczenie urzędowe lub prywatne naruszone, podrobione, albo na inne przedmioty przeniesione, lub też inne oszukańcze czynności popełnione zostały, albo
14. publicznych urzędników lub sług, do nadwężenia obowiązku wzywano lub namawiano, albo kiedy
 15. do przygotowania, doprowadzenia do skutku, lub zapewnienia przestępstwa, połączenie się dwóch lub więcej osób w porozumieniu działających miejsce miało; mianowicie kiedy
 16. kto udanie się przestępstwa zapewnić (assekurować) dał, albo kiedy
 17. posiadacz rzeczy takową bez wiedzy i mimo woli właściciela przestępstwo dochodowe popełnił, albo o to kusił się.

III. Okoliczności łagodzące.

§. 92.

1. Dokładniejsze określenie tychże.

Okoliczności łagodzące są:

1. Kiedy przestępcy czternasty rok życia nie minął, albo mało co nad ten przeszło;
2. kiedy przestępstwo dowiedzionym sposobem tylko przez omyłkę, albo brak uwagi, a nie w szkodliwym zamiarze popełnione zostało;
3. kiedy przestępcę bardzo słaby jest na umyśle;
4. kiedy on przestępstwo z dopełnienia rozkazu, albo z wezwania przez osobę, której ón posłuszeństwo, uszanowanie lub wdzięczność winien jest, popełnił, i okoliczności nie są tego składu, by przypisanie miejsca nie miało;

5. Kiedy tenże, aczkolwiek okoliczności dalsze popelnianie przestępstwa ułatwiały, dobrowolnie od tegoż odstąpił; albo
6. kiedy on, chociaż mu sposobność nastęzczała się do wyrządzenia większćy szkody, od tegoż dobrowolnie wstrzymał się, albo innych od tego wstrzymać usiłował;
7. kiedy ón czynnie o to starał się, by złym skutkiem przestępstwa przeszkodzić;
8. kiedy tenże wprzód nim zasze poszlaki, albo miano w ręku przeciw niemu dowody onemu przedstawione zostały, dobrowolnie i bez ociągania się do przestępstwa przyznał się i badanie ułatwił, albo
9. kiedy winowayców albo uczestników przestępstwa, albo środki do dóyscia prawdy dobrowolnie podał;
10. kiedy go uciskające ubóstwo do przestępstwa przywiodło.

§. 93.

2. Względem kuszenia się.

Występnosc kuszenia się iest tém mnieysza, im kuszenie się dalszćm było od wykonania, albo im mniey niebezpieczną, sposobną, lub skuteczną była czynność, albo użyty środek w ogólnosci, lub pod szczególnćmi okolicznościami przestępstwa.

§. 94.

3. Względem stosunku, z współdziałania dwóch lub więćcy osób wpływaiącego.

Jeżeli dwóch lub więćcy iest winnych (pobudzieli, sprawców lub spółwinowayców) albo uczestników w popelnionćm albo próbowanćm przestępstwie dochodowćm, natenczas występnosc kaźdego z nich w miarę iest mnieyszą, o ile onego spółdziałanie, albo podług przedmiotu, na który takowe zamierzone

było, albo według środków, których użyto, albo podług wypadku, iaki z spółdziałania wyniknął albo wyniknąć mógł, mniéy ważném było.

IV. Reguły wymiaru kary.

1. Zasady wymierzenia kary w ogólności.

a. Zważanie okoliczności obciążających i łagodzących.

§. 95.

Okoliczności obciążające i łagodzące w celu wymierzenia kary z równą starannością pod rozwagę wzięte być mają. I w miarę, iak te lub owe przeważają, kara powiększoną lub zmniejszoną być powinna.

b. Ograniczenie rozpoznania Instancyy wyrokujących.

§. 96.

Które wymierzanie kary w zakresie między ustanowionym na przestępstwo największym i najmniejszym wymiarem kary, obecnym okolicznościom obciążającym i łagodzącym odpowiada, zostawiono iest rozpoznaniu Instancyy wyrokujących tylko tak dalece, o ile w niniejszém ustawie w tym względzie osobne rozporządzenie nie zawiera się, i ani przy stanowieniu kary, ni przy określeniu pomysłu przestępstwa na obciążające lub łagodzące okoliczności względu nie miano.

c. Wzgląd na osobiste stosunki.

§. 97.

Przy wymiarze kar pieniężnych lub areztu, ieżeli kara oznaczoną niezmienną wielkością ustanowiona nie iest, należy na osobiste stosunki przestępcy wzgląd mieć, a zatem ten wymiar kary wyrokować, który dla ukaranego wprawdzie dotkliwym iest, wszelakoż onemu rozciągléjszego złego nie zrządza, iak oczywiście zamiarowi ustawy odpowiada.

2. Stosunek (proporcya) wymiaru kary dla wielu winowayców lub uczestników.

a. Prawidło wymiaru kary.

§. 98.

Wymierzeniu kary na każdego pobudziela, sprawcę, spółwinowaycę i uczestnika w przestępstwie dochodowém, iak dalece ustawa wyrażnie innego postanowienia nie zawiera, wzięty będzie za posadę tenże sam, na przestępstwo, o które rzecz idzie, ustanowiony wymiar.

b. Podług obiętości przedmiotu przestępstwa.

§. 99.

Przy tém zaś potrzeba względem winowayców i uczestników, wraz z obciążającami lub łagodzącami okolicznościami przy każdym z tychże w tych przypadkach, w których kara do wartości przedmiotu, albo do ilości opłaty, albo w ogólności do zawisły od przedmiotu przestępstwa wielkości stosuje się, na obiętość przedmiotu przestępstwa, względem którego przypisanie przeciw winowaycy lub uczestnikowi miejsce ma, tym sposobem względ mieć, że, gdy obwiniony iedynie tylko względem iednój części całego przedmiotu przestępstwa, za winowaycę lub uczestnika w przestępstwie uważanym być ma, tylko wspomniona część przedmiotu, przy wymierzeniu kary, przeciw obwinionemu zasądzić się mającý, za posadę wziętą być powinna.

c. Kiedy dwie lub więcéy osób łącznie przestępstwo popełnią.

§. 100.

aa. Jak dalece między nimi stosunku pobudzenia, spółwiny albo uczestnictwa nie ma.

Jeżeli dwie lub więcéy osób iako winne lub uczestniczące łącznie przestępstwo dochodowe popełniły, albo o popełnienie takowego kusiły się, i jeżeli dowiedziono, że każda z nich tylko co do iednój części ca-

I. Część.

tego przedmiotu przestępstwa takowe popełniła, a część, każdą z tych osób, albo poiedynczą z nich, dotycząca, wykryć się nie daie, i ieżeli między onémi stosunek nie zachodzi, podług którego każdéy z nich przestępstwo w cały obiętości iako pobudzicielowi, spółwinowaycy, albo uczestnikowi przypisane być musi, natenczas potrzeba, w celu wymierzenia kary, od przedmiotu przestępstwa zawisléy (§. 99), cały przedmiot przestępstwa, albo ieżeli udziały, które poiedynczo tych osób dotyczą się, dokładnie wykryć się dadzą, pozostaiący po odrąceniu tych dokładnie wykrytych udziałów przedmiot, dla każdego z przestępców, których udziały dokładnie wykryć nie można było, w równych częściach przyiać.

§. 101.

bb. Dla tychże, iako winowaycow albo uczestników.

Jeżeli iednéy lub kilku z tych osób, iako pobudzicielowi, spółwinowaycy, lub uczestnikowi, przestępstwo iednego, kilku, albo wszystkich innych przypisane być musi, naówczas należy w celu wymierzenia kary, od przedmiotu przestępstwa zawislégo, dla każdego, u którego to przypisanie mieysce ma,

- a) oprócz iego dotyczącego od wspomnionego przedmiotu, podług powyższego przepisu (§. 100.) udziału, także
 - b) udział wypadaiący na każdego, którego przestępstwo iemu iako pobudzicielowi spółwinowaycy, albo uczestnikowi przypisane zostaię,
- policzyć.

d. Proporcya w wymiarze kary między winowaycami i uczestnikami.

§. 102.

Za posadę ma służyć, że, ieżeli łagodzące lub obciążające okoliczności zboczenia nie uposadniaią, pobudziciel i sprawca ostrzéy iak spółwinowaycy, a ci znowu ostrzéy iak uczestnicy przestępstwa dochodowego karani być maią.

3. Zbieg wyznaczeń kary podług różnych ustaw.

a. Oddzielny wymiar kary.

§. 103.

Jeżeli czynności lub zaniedbania, które w skutek niniejszój ustawy iako przestępstwo dochodowe uważane być mają, albo które dochodowemu przestępstwu towarzyszą, karze, powszechnými ustawami karnými, albo przepisami policyynými ustanowioné, podlegają, natenczas obok téj ostatnój także i kara, ustawą na przestępstwo dochodowe ustanowiona, mieysce mieć ma, jeżeli niniejsza ustawa co innego nie przepisuje.

b. Rozwaga przy wymiarze kary.

§. 104.

Obowiązkiem zaś Instancyi wyrokujących jest, podług związku zachodzących okoliczności, podług skutków, które czynność lub zaniedbanie w skutek powszechnych ustaw karnych, albo przepisów policyynych karze podlegające, za sobą ściągnęły, i podług niebezpieczeństwa, którem takowe zamiarom przepisów dochodowych zagrażały, to pod rozwagę wziąć, czyli iakość (gatunek) téj czynności lub zaniedbania także obok ukarania podług powszechnych ustaw karnych, albo przepisów policyynych mieysce mającego, przy wymierzeniu kary, za przestępstwo dochodowe zasądzić się mającój, iako okoliczność obciążająca, albo czy to odniesione ukaranie iako okoliczność łagodząca uważaną i policzoną być ma.

4. Zbieg dwóch albo więcej przestępstw dochodowych.

a. Zasada.

§. 105.

Jeżeli kto w jednym, albo w różnych czasach przez tenże sam, lub różne przedmioty, dwa lub więcej przestępstw dochodowych, względem których postępowanie karne razem przedsięwzięte zo-

staie, popełnił, kara za każde przestępstwo podług przepisane go ustawą wymiaru osobno wymierzona być powinna.

b. Jak postąpić należy, gdy kwota najwyższy wymiar kary przenosi.

§. 106.

Jeżeli jednak ogólna summa kar pieniężnych, iednym i tymże samym wyrokiem, aczkolwiek na oddzielne przestępstwa zasądzić się mających przenosi, ustanowiony w §§ch 39. i 40. najwyższy wymiar dla kar pieniężnych, natenczas względem przewyżki przepis §. 41. zastosowawany być ma.

c. Wyjątki.

§. 107.

Z pod zasady w §. 105. przepisane y wyięty iest przypadek, kiedy postępowanie karne przeciw téż e samé y osobie dla dwóch lub więccé y przestępstw razem przedsięwzięte zostaie,

a) z których każde podług ustawy karą aresztu obłożone iest, albo

b) które przez tenże sam przedmiot popełnioném zostało, i za które kara na posadzie

aa) iedné y téż e samé y od tegoż przedmiotu wypłacony płać albo

bb) né y wartości tego przedmiotu

wymiar ma n. p. kiedy wzmiankowane w §. 328. przestępstwo względem tegoż samego przedmiotu z owém, w §. 338. pod 2, 3 i 4 okréśloném razem zeydzie się, albo kiedy tymże samym przedmiotem przytoczone w §. 338. pod 2, 3 i 4 przepisy zarazem przestąpione zostały, albo kiedy oznaczone w §. 367. przestępstwo przez jaką rzecz popełnione zostało, którę y nabycie albo pochodzenie posiadacz wykazać zaniedba, i za którą tenże ustanowioné y w §. 379 karze podpada, albo kiedy podległy kontroli towar, zakazowi wywozu podlegający wbrew przepisom, w §. 368.

pod l. 1 i 2 przytoczonym, nocną porą na innéj iak przepisanej drodze spotkany zostanie i t. p.

W takich przypadkach, a w prawdzie:

1. W piérwszym przypadku (a) trwanie aresztu podług tego przestępstwa, na które ustawa dłuższą karę przepisuje, stopień i ostrość kary aresztu zaś podług tego przestępstwa, na które ostrzeysza kara ustanowioną jest;
2. w drugim zaś przypadku (b), kara podług tego przestępstwa, na które ustawa większy wymiar kary stanowi,

wyznaczone, i oraz przestępstwo mnieyszą karą obłożone, iako okoliczność obciążająca uważane być mają.

5. Spokrewnione przestępstwa dochodowe.

a. Pomysł tych przestępstw.

§. 108.

Pod spokrewnionémi przestępstwami dochodowémi, które przy wymierzeniu kary iako okoliczności obciążające zważane być mają, (§. 90. l. 1.) rozumieją się te:

- a) które, wyjąwszy proste przestępstwa dochodowe, do tegoż samego gatunku przestępstw dochodowych należą, albo
- b) które przeciw temuż samemu dochodowi rządowemu zamierzone są, albo
- c) między którými względem iakości (gatunku) uczynku samego, albo środków do uskutecznienia, wspierania lub ukrycia tegoż użytych, podobieństwo zachodzi, albo
- d) między którými związek w ten sposób dostrzedz daie się, że przez to sposób postępowania zatrudnienie, albo intencya przestępcy, iego skłonność do przestępstw dochodowych, albo środki, których do popełniania, wspierania albo

ukrywania przestępstw używał, iako niebezpieczniejsze pokazują się.

b. Zasada przy onych rozpoznawaniu.

§. 109.

Miara, w której zważanie spokrewnionych przestępstw dochodowych do wymierzenia kary wpływ mieć powinno, jeżeli ustawa innego przepisu nie zawiera, do większego lub mniejszego podobieństwa, do bliższego lub dalszego związku między przestępstwami samými, między środkami, do uskutecznienia, wspierania lub ukrycia tych przestępstw użytými, albo między onych skutkami, stosować się ma.

c. Warunek tegoż.

§. 110.

Przeciw przestępcy tylko te spokrewnione przestępstwa dochodowe, względem których ón iako winowayca, (pobudziciel, sprawca lub spółwinowayca), albo iako uczestnik pokazuje się, ale nie tę, względem których tenże do odpowiedzialności za czynność, albo zaniedbanie, przez kogo innego popełnione, i za kary, tę czynność lub zaniedbanie dotknąć mające obowiązany jest, iako okoliczność obciążająca, tak przy wymierzeniu kary w ogólności, iako też przy zastosowaniu kary, na przypadku powtórzenia tegoż mego, albo spokrewnionego przestępstwa przepisany, szczególności, zastosowane być mogą.

d. Okoliczności, które od zważania nie wyłączają.

§. 111.

Okoliczność, że spokrewnione przestępstwa dochodowe przed dawniejszym czasem miejsce miały, już ukarane były, albo że ukaranie tychże przez zadawnienie zgasło, takowych od uważania za okoliczności obciążające nie wyłącza.

e. Ograniczenie zważania spokrewnionych przestępstw dochodowych.

§. 112.

Jednakże w tych przypadkach, w których ustawa za powtórzone popełnienie przestępstw dochodowych tegoż rodzaju, albo spokrewnionych przestępstw dochodowych

- a) oznaczony wymiar kary stanowi, albo
- b) zaostrzenie kary majątkowéy aresztem, utratą praw lub uprawnień, albo oddaleniem nakazuie, albo wyraźnie pozwala, albo
- c) powtórzone popełnienie przestępstw tegoż rodzaju, za rodzaj przestępstw, od pierwotnego przestępstwa różniący się, uznaje,

do zastosowania tych prawnych postanowień, jeżeli ustawa zbaczającego rozporządzenia wyraźnie nie zawiera, tylko te przestępstwa za posadę wzięte być mają, które do tegoż gatunku przestępstw należą, i

- 1, których ukaranie przez zadawnienie jeszcze nie zgasło, albo
- 2. względem których, jeżeli ukarane zostały, od ogłoszenia wyroku kary, żadný dalszy procedurze niepodległego, tróynasobną ilość (triplum) wyznaczonego dla terminu przedawnienia przestępstw dochodowych dosięgający przeciąg czasu, jeszcze nie upłynął.

Do zważania spokrewnionych przestępstw dochodowych, względem których te warunki obecnie nie zachodzą, zastosowane być mają powszechnie przepisy (§§. 86, 88, 89, 95, 96, 108 do 111.)

f. Prawidło wymiaru kary, przy powtórzeniu przestępstw dochodowych tego samego rodzaju, albo spokrewnionych przestępstw dochodowych,

§. 113.

Jeżeli

- 1. kto,
 - a) co dla kryiomokupstwa karanym był, po téj karze znówu kryiomokupstwo, albo ciężkie

- przestępstwo dochodowe popełnił, albo
a) takowe kusił się, albo
b) co za ciężkie przestępstwo karanym
był, po téj karze znowu ciężkiego przestęp-
stwa dochodowego winnym stał się, albo
c) co za nieobięte, ani pod kryiomokupstwem, ni pod
ciężkiemi przestępstwami dochodowemi uięcie do-
chodu karany był, a po téj karze znowu przeci-
w temuż samemu dochodowi rządowemu
zamierzone uięcie dochodu popełnił, i oraz
2. przestępstwa tego są rodzaju, że kara za takowe tak
przy dawniejszém, iak i późniejszém ukaraniu podług
jednakowego prawidła, a zatém w szczególności
przy kryiomokupstwie, albo przy ciężkich przestęp-
stwach dochodowych, tak przy dawniejszém iak i pó-
źniejszém ukaraniu, podług wartości przed-
miotu przestępstwa, albo nie tylko przy da-
wniejszém, ale także przy późniejszém ukaraniu
podług należytości opłaty wymierzona zostaje,
natenczas należy karę w regule, ieżeli okoliczności obciążające
lub łagodzące innego wymiaru kary nie uposadniają, i ieżeli
od nastąpięnego ukarania, czasu przeciąg, w §. 112. l. 2.
ustanowiony, upłynął, aż do granic ustanowionego
nawyższego wymiaru kary, podług dwóynaso-
bney ilości tego stosunku wyznaczyć, który przy
piérwszém ukaraniu, wyznaczeniu kary, bez względu
na nastąpięne w drodze łaski darowanie albo złagodzenie, za
posadę służył.

g. Za każdém dalszém powtórzeniem.

§. 114.

Za każdém dalszém powtórzeniem, względem
którego przepisane w §. 113. l. 1, 2, warunki zachodzą, ie-
żeli obciążające lub łagodzące okoliczności innego wymiaru
kary nie uposadniają, i ieżeli od ostatniego ukarania ustano-
wiony w §. 112. l. 2. przeciąg czasu nie uołynął, powinien
aż do granic nawyższego wymiaru, stosunek, w

pięć pierwszym przypadku ukarania, wymiarowi tegoż ukarania, bez względu na nastąpione w drodze łaski darowanie lub złagodzenie, za posadę dany, podług liczby ukarań w ten sposób pomnożonym być, że przestępca, który w pierwszym przypadku schwytania n. p. tróynasobną ilością należący opłaty ukarany był, za powtórzeniem sześćkrotną, a przy wydaniu trzeciego wyroku kary dla jeszcze raz nastąpionego powtórzenia, dziewięćkrotną ilością opłaty należący, ukarany być ma.

V. Przemiana kar.

1. Zasada.

§. 115.

W ogólności ustanowiony na jakie przestępstwo rodzaj kary, na inny przemieniony być nie może.

2. Przemienienie kary pieniężnej na areszt.

§. 116.

a. Przypadki tegoż.

Prócz przypadku w §fie. 41. wzmiankowanego należy wyrzeczoną w ustawie karę pieniężną w areszt przemienić:

1. Kiedy zasądzona kara pieniężna, iak dalece takowa przez sprzedaż rzeczy przytrzymanej zastłonioną nie iest, z majątku i dochodu osądzzonego, i tego, kto za karę odpowiedzialnym iest, albo wcale nie, albo nie bez tego odebraną być może, by
 - a) zapłacić się mającą kwotę pieniężną przez bardzo długi czas, który potrzebę czasu, zwykle z doprowadzeniem do wykonania z porządku wypadających środków exekucyjnych na majątku dłużnika połączoną, znacznie przenosi, w zaległości nie zostawić, albo by
 - b) przez wyeksekrowanie kary pieniężnej, dalsze utrzymanie tego, od którego takowa odebraną być ma, albo jego rodziny znacznie nie utrudnić; albo

2. Kiedy rzecz o ukaranie małoletniego idzie, a Sąd opiekuńczy przeciw wniesieniu kary z majątku albo dochodu małoletniego oświadczy się. (§. 82.)
3. Kiedy Instancya wyrokująca, części kwoty, za którą kto inny odpowiada na odpowiedzialnego nałożyć nie uzna. (§. 142.)

§. 117.

b. Częściowe przemienienie.

W tych przypadkach (§. 116) rozciągać się ma przemienienie kary pieniężny tylko na tę część kary, której odebranie bez wspomnianych szkodliwych skutków miejsca mieć nie może.

§. 118.

c. Okoliczności, na które wzgląd mieć należy.

Przy przemienieniu kary pieniężny na areszt, na stan, zarobek i osobistość osądzonego, z zachowaniem powszechny zasady dla wymierzenia kary przepisany (§. 97.), wzgląd mieć należy. Nawet skutki, które wykonanie kary na rodzinę osądzonego ściągnąć może, pod rozważę wzięte być powinny.

§. 119.

d. Prawidło przemienienia.

Z zastosowaniem tych względów (§. 118.) należy przytém w ogólności ten stosunek zachować, że zamiast kary do dwóchset Złotych R., areszt od iednego dnia do iednego miesiąca, zamiast od dwóchset do sześciuset Złotych R., areszt od iednego do trzech miesięcy, zamiast sześciuset do tysiąca pięćset Złotych R., areszt między trzema do sześciu miesięcy, zamiast tysiąca pięćset do trzech tysięcy Złotych R., areszt od sześciu miesięcy do iednego roku, zamiast trzech tysięcy do sześciu tysięcy, areszt od iednego roku aż do dwóch lat, nakoniec zamiast summ nad sześć

tysięcy Złotych R., areszt od dwóch do trzech lat zasądzony być ma. Przeciwnie wymiar kary aresztu rozpoznaniu Instancyi wyrokującýj zostawiony zostaje:

- a. jeżeli też przypadek kary takiego być gatunku uzna, że umieszczone w §. 41. pozwolenie zastosowaném, i w skutek tegoż obok kary pieniężnój, stosowna kara aresztu zasądzoną być ma, albo
- b. kiedy kara majątkowa przeciw małoletniemu całkiem albo w części na karę aresztu przemienioną zostaje.

Jednak i w tych przypadkach ustanowionego tu wymiaru aresztu, ni też onegoż dla obwinionego, o którego rzecz idzie, dozwolonego najdłuższego trwania (§§. 60. 84.) nigdy przekraczać nie można.

§. 120.

- a. Wykonanie kary pieniężnój, gdy przestępca nabędzie środki zapłacenia.

Jeżeli ten, przeciw któremu w iednym z przytoczonych w §. 116. przypadków, wyrzeczona w ustawie kara pieniężna w areszt przemienioną została, podczas trwania albo przed wykonaniem aresztu przez własne środki, albo za cudzą pomocą do tego stanu przyydzie, że kwotę kary, względem której przemienienie na areszt nastąpiło, całkiem albo w części zapłacić może, na ten czas zapłacenie kwoty, która podług stosunku, przy przemienieniu za posadę wziętego, przez karę aresztu w części odbytą, jeszcze nie odpokutowaną została, przyjęte, i areszt podług wspomnionego stosunku tylko za tę część prawnie wyrzeczonój kary pieniężnój wykonany być ma, który uległy karze następnie w gotowiznie nie złożył.

§. 121.

- f. W którym stopniu aresztu przemienienie miejsce ma.

W regule kara pieniężna tylko na prosty areszt przemienioną być powinna. Ścisły areszt albo zastrzeżenie prostego lub ścisłego aresztu przy

przemienieniu kary pieniężnéj na areszt w ten czas ma mieć miejsce, gdy warunki do skrócenia kary aresztu zachodzą (§. 122.).

3. Skrócenie kary aresztu.

§. 122.

a. Warunek tegoż.

Jeżeliby przez długie trwanie aresztu, bądźby ten ustawą bezpośrednio na przestępstwo przepisany, albo w drodze przemienienia kary pieniężnéj zasądzonym był, zwyczajny uczciwy zarobek przestępcy lub jego rodziny upadał, należy czas skrócić, wszelakoż areszt zaostrzyć, albo prosty areszt na ścisły przemienić.

§. 123.

b. Wymiar skrocenia.

Kara aresztu w tym przypadku skróconą być może nawet niżéy najmniejszego wymiaru trwania kary za przestępstwo wyznaczonéy, nigdy iednak niżéy ustanowionego w ogólności naykrótszego czasu dwudziestu czterech godzin.

Rozdział czwarty.

O odpowiedzialności za kary.

ODDZIAŁ PIÉRWSZY.

O osobistéy odpowiedzialności za kary.

I. Ogólne przepisy.

1. Zasada.

§. 124.

W regule nie może nikt za inne, iak swoje własne, albo te czynności lub zaniedbania, do któ-

rych kogo innego nakłonił, do kary pociągnionym, albo do odpowiedzialności za karę przymuszonym być.

2. Powód odpowiedzialności.

§. 125.

a. Z prawa albo układu.

Jeżeli jednak prawo na kogo, oprócz przypadków w §. 124. określonych, odpowiedzialność za karę wkłada, albo kiedy kto tę odpowiedzialność na siebie wziął, na ten czas przy zastosowaniu, albo odebraniu kary podług objętości tego obowiązku zachować się należy.

§. 126.

b. Z niniejszemy ustawy.

Jeżeli odpowiedzialność ani

a. na przepisie w §. 124. zawartym, ni

b. na osobném, dla przypadku, o który rzecz idzie, służącym prawném postanowieniu, ani nakoniec

c. na układzie, na mocy którego kto odpowiedzialność na siebie wziął,

nie zasadza się, natenczas takowa tylko podług następujących zasad (§§. 127. do 140.) ma miejsce.

II. Poszczególne przepisy względem odpowiedzialności z téj ustawy.

1. Osoby, do odpowiedzialności obowiązane.

a. Odpowiedzialność mocodawcy za umocowanego,

aa. Względem korzyści z przestępstwa uzyskaney.

α. W ogólności.

§. 127.

Mocodawca odpowiada za popełnione przez umocowanego w interesach, do których go pierwszy upoważnił, przestępstwa dochodowe, gdy przedmioty, przez te przestępstwa nabyte, utworzone, albo przyrządzone, albo w ogólności osiągnięte przez te przestęp-

stwa zysk, niedopełniwszy potem dodatkowo naruszonego przez przestępstwo obowiązku, zatrzymał, chociaż o téj okoliczności, że osiągnięty zysk z przestępstwa dochodowego pochodzi, albo że przez wspomniane przedmioty przestępstwo dochodowe popełnione zostało, wiadomość miał.

β. W szczególności, kiedy mocodawca jest profesjonalistą.

§. 128.

αα. Domniemanie, co do znalezionych u niego przedmiotów albo pieniędzy.

Jeżeli mocodawca jest profesjonalistą, który wykonywaniem swojej profesyi sam zarządza, to w tym przypadku, o którym poprzedzający ustęp (§. 127.) rozprawia,

1. co do przedmiotów, które w obcych do lokalu profesyjnego, profesjonalisty należących, znajdują się;
 2. co do przedmiotów, do prowadzenia jego profesyi należących, które w mieszkaniu profesjonalisty, albo w schowkach, do mieszkania należących, znalezione zostaną, iako też
 3. co do przedmiotów, albo pieniędzy, które w księgach profesjonalnych względem prowadzenia jego profesyi, zapisane pokazują się
- domniemywać się należy, że ówtej okoliczności, iż osiągnięty zysk z przestępstwa dochodowego pochodzi, albo że przez przedmiot przestępstwo popełnionem zostało, wiadomość miał.

§. 129.

ββ. Odwod (przeciwny dowód) dopuszczony być może,

Wszelakoż domniemanie to nie wyłącza odwołu, i w ogólności tylko tak dalece ważyć ma, o ile ze stosunków czasu albo miejsca, i innych okoliczności, oczywiście sprzeczność przeciw domnianiemu nie wynika.

§. 130.

yy. Dla nieuwagi na pobieranie zysku z przestępstwa.

Mocodawca odpowiada, jeżeli jest professyoniścią, prowadzeniem professyi sam zarządzającym, za przestępstwa dochodowe, przez umocowanego do interesów professyi, do których ón umocowanego upoważnił, popełnione, kiedy przedmioty, za pomocą tych przestępstw nabyte, utworzone lub przyrządzone, albo w ogólności zyskaną przez takowe korzyść, nieuczyniwszy potem za dosyć naruszonemu przez przestępstwo obowiązкови, zatrzymał, aczkolwiek przy zwróceniu należytej uwagi, z ceny towaru, z gatunku onegoż, albo z złożonych wydatków, z braku albo niedokładności przepisane go pisemnego wykazania, z czasu lub miejsca nabycia utworzenia albo przyrządzenia przedmiotu, albo w ogólności z zachodzących okoliczności dostrzedz był powinien, że zyskana korzyść z przestępstwa dochodowego pochodzi, albo że przez wspomniony przedmiot dochodowe przestępstwo popełnionem zostało.

bb. Dla braku ostrożności.

§. 131.

α. W zostawieniu pełnomocy.

Jeżeli mocodawca dowiedział się, że umocowany w jakim innym interesie, do którego ón go był upoważnił, kryjomokupstwo, albo jakie ciężkie przestępstwo dochodowe popełnił, bądź to przestępstwo ukaranem zostało, albo bezkarnie uszło, i wszelako temuż moc do przedsiębrania w swoim imieniu interesów, podających sposobność do kryjomokupstwa, albo do ciężkich przestępstw dochodowych, powierza, natenczas odpowiada mocodawca za przestępstwa dochodowe, do jednego z wzmiankowanych dwóch gatunków należące, które umocowany w przedsięwziętym dla mocodawcy interesie po tym czasie popełnił, w którym mocodawca wspomnianą wiadomość otrzymał, i mógł być daną pełnomoc odwołać.

§. 132.

β. W dawaniu pełnomocy

Kiedy kto iakiéy osobie, o którém mu wiadomo iest, że ta kryiomokupstwo, albo iakie do prowadzenia professyi ściągające się ciężkie przestępstwo dochodowe popełniła, przed upłynieniem w tróynasób, ustanowionego za przestępstwo terminu zadawnienia, moc do przedsiębrania w iego imieniu interesów, podających sposobność do kryiomokupstwa, albo do ciężkich przestępstw dochodowych, nadaie, natenczas odpowiada tenże za przestępstwa dochodowe, do iednego z wspomnianych gatunków należące, które umacowany w przedsięwziętych dla mocodawcy interesach spełnia.

b. Odpowiedzialność professyonistów za swoich zlecenikow i pomocnikow.

αα. Powinność, co do wyboru i działań tychże.

§. 133.

Tak

- a) professyonista, który prowadzeniem professyi sam kieruie, iako też
- b) każdy, kto na rachunek piérwszego interesu iego całkiem, albo w części sprawnuie, albo oddzielném przedsiębiorstwem professyi kieruie,

iest obowiązany, względem interesów prowadzenia professyi, które sposobność do uszczupień dochodowych nastroczą,

1. przy wyborze osób, które do interesów wspomnianego rodzaju obstaruie, i przy przeznaczaniu tych, którym takowe interesa zleca, ostrożnie postępować;
2. pomocników professyynych, sprawujących interesa, zleceników, słuźących i robotników, których czynności dla prowadzenia professyi pod iego dozorem zostają, w przedsię-

braniu tymże wyrażnie albo milczeniem poruczonych, rodzaju wspomnianego interesów, doglądać;

3. **baczność** na to mieć, by ciż przy sprawowaniu tych interesów, przepisy dochodowe należycie zachowywali.

bb. Odpowiedzialność ztąd wynikająca.

§. 134.

Nie tylko

- a) **professyonista**, sam prowadzeniem swoięy professyi zarządzający, ale także
- b) **każdy**, kto na rachunek pierwszego kierowaniem interesów w całości, albo w części, albo oddzielném przedsiębiorstwem professyyném zawiaduje,

odpowiada także prócz przypadków, o których §§. 127. do 132. rozprawiają, za przestępstwa dochodowe, popełnione przez pomocników professyynych, zleceników ludzi służebnych i robotników, których czynności dla opędzenia professyi wyrażnie, albo milczeniem obstalowane są, albo które im przez niego zlecone zostały, jeżeli nie udowodni, że obowiązku, poprzedzającym postanowieniem (§. 133.) przepisanego, należycie dopełnił.

- c. Odpowiedzialność naczelnika rodziny za członków rodziny.

§. 135.

Głowa rodziny (naczelnik rodziny) odpowiada za uszczuplenia dochodowe, które przez małżonkę, z nim w ślubném społeczeństwie żyjącą, albo przez zostających pod jego oycowską władzą u niego w mieszkaniu i wychowaniu będących członków rodziny, w interesach, które onym przez niego poruczone były, albo do których ciż na rachunek naczelnika rodziny zwykle użytymi bywają, popełnione zostaną.

d. Odpowiedzialność rodziców albo opiekunów za małoletnich.

§. 136.

Rodzice, opiekunowie i w ogólności ci, do których staranie o dziecko albo innym małoletnim, któremu czternasty rok wieku nie minął, albo dozor nad nim należy, odpowiadają za uszczuplenia dochodowe przez taką osobę popełnione, których (uszczupień) przez to winnymi stają się, że obowiązkiem bacznosci i ostrożności, który podług okoliczności czasu, miejsca, stosunku osób lub innych zachodzących okoliczności użyć byli powinni, użyć zaniechali.

e. Odpowiedzialność spółwinowayców i uczestników.

§. 137.

Spółwinowaycy i uczestnicy jakiego przestępstwa dochodowego, względem których ustawa spółwinę lub uczestnictwo pod karę nie podciąga, wprawdzie oprócz oznaczonych ustawą przypadków (§§. 27. i 28.) do kary pociągani nie będą; wszelakoż w miarę swęj spółwiny lub swego uczestnictwa (§. 99.) są odpowiedzialnymi za te przestępstwa, za które ustanawianie ich samych pod karę nie podciąga.

2. Obiętość odpowiedzialności.

a. Które powinności pod taką rozumieją się.

§. 138.

Odpowiedzialność ustanowiona przepisami (§§. 127. do 137.) obowiązuje płacenia w gotowiznie, do których przestępstwa stosownie do ustawy, za przyznane mu winę przestępstwo dochodowe, skarbowi rządowemu, albo do pobierania opłat, lub przewyższek z kar majątkowych upoważnioné osobie lub instytucyi obowiązany jest. Kara aresztu tą odpowiedzialnością obięta nie jest.

b. Prawidło wymiaru.

§. 139.

Przy wymiarze odpowiedzialności na obiętość przedmiotu przestępstwa, względem którego warunki do uposadnienia odpowiedzialności obecnie zachodzą, względzić należy, a zatém, kiedy te warunki względem iednéy części całego przedmiotu przestępstwa zachodzą, odpowiedzialność także tylko na uiszczenia w gotowiznie, które w miarę téy części przedmiotu wypadną, rozciągać się ma.

c. Stosunek dwóch lub więcéy odpowiedzialnych osób między sobą.

§. 140.

Jeżeli odpowiedzialność za iedne i to samo przestępstwo iedną lub więcéy osób dotknie: natenczas odpowiadają one a mianowicie każda z nich, za przypadającą im do placenia ilość (§. 139.) spółnie (in solidum).

3. Dopełnienie odpowiedzialności.

a. Ilość, względem której odpowiedzialność wymuszona być może.

§. 141.

Odpowiedzialność zastosowana być ma, ieżeli ustawa lub układ, przez któren odpowiedzialność przyjęto, co innego nie oznaczają, tylko względem téy części uiszczeń, dla których takowa waży, i która ani przez przedaż przedmiotu przytrzymanego, za przestępstwo w odpowiedzialności zostającego, ni też z majątku lub dochodu przestępcy, z zachowaniem przepisów dla uzyskania téżże istnących (§. 116.), uzyskaną być nie może.

b. Ilość, względem której odpowiedzialność dochodzoną być ma.

§. 142.

W regule należy u odpowiedzialnego o całą ilość, względem której odpowiedzialność zastosowaną być ma (§. 141.), upomnieć się. Jeżeli iednak przestępca obe-

enym jest, i kara aresztu na nim dopełnioną być może, natenczas zastrzeżono zostać Instancyom wyrokującym w tych przypadkach, w których

1. z wysłędzonych okoliczności okazuje się, że

- a) przestępcę ustawę umyślnie, a nie przez omyłkę, albo iedynie tylko przez niedbałość przestąpił, albo że
- b) odpowiedzialnemu żadný winy w przestępstwie, albo przynajmniéy w bardzo ograniczonym wymiarze przypisać można, i że takowy także pośrednio w stanie zyskania korzyści z przestępstwa nie był;

albo w których

- 2. przestępcę małoletnim jest, i majątek lub dochód, do zapłacenia kary majątkowéy w całości, lub w części dostarczający, posiada, wszelakoż do uiszczenia téżé dla niedanego ze strony Sądu opiekuńczego przyzwolenia (§. 82.) zmuszonym być nie może,

ze staranném rozważeniem wszystkich stosunków i zamiaru ukarania, karę pieniężną, względem której odpowiedzialność zastosowaną być ma, między przestępcę i odpowiedzialnego podzielić, a zatém tému drugiemu stosowną część wspomnionéy ilości opuścić, i tę odpowiedzialnemu opuszczoną część kary pieniężnéy przeciw przestępcy samemu w areszt przemienić.

c. Sposób dopełnienia i środki exekucyjne.

§. 143.

Ilości, które odpowiedzialny na mocy odpowiedzialności za przestępstwo kogo innego uiszczyć ma, powinny przepisanimi środkami exekucyi, postępowania sądowniczego w sprawach spornych uzyskane być. Areszt cywilny, iak dalece takowy iako środek exekucyi dozwolonym jest, przeciw odpowiedzialnemu tylko w tym razie użytym być ma, kiedy areszt, na który uzyskaną być nie mogąca kara pieniężna przemie-

nioną być ma (§. 116.), na przestępcy samym wykonanym być nie może.

4. Zbieg odpowiedzialności z winą albo uczestnictwem.

§. 144.

Jeżeli odpowiedzialny z przyczyny przestępstwa, za które odpowiada, jako pobudziiciel (motor) sprawca, współwinowayca lub uczestnik karze podlega, natomiast też kara nie zmienia obiętości i istoty, uposażonym na odpowiedzialności powinnościom.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O rzeczowej odpowiedzialności za kary.

I. Rzeczy, na których takowa zasadza się.

§. 145.

1. Przedmiot przestępstwa.

Przedmiotem przestępstwa jest rzecz przestąpienemu przepisowi albo uszczupłony opłacie podlegająca, która przestępstwo popełnione zostało, albo próbowaném było, a zatem w szczególności rzecz, która na sposób, przepisowi sprzeciwiający się, nabytą, do przechowania przyjętą, utworzoną, albo wygotowaną została.

§. 146.

2. Pomocne do tego środki.

Pod środkami pomocnemi, iakiego przestępstwa dochodowego rozumieją się narzędzia, sprzęty lub aparaty, dodatki, części zmieszane albo przymieszane, które do popełnienia, do spróbowania lub do poparcia albo ukrycia przestępstwa dochodowego użyte były.

II. Przypadki odpowiedzialności.

1. Przedmiotu przestępstw dochodowych.

§. 147.

Przedmiot przestępstwa dochodowego, i iak dalece ustawą kuszenie się o to, pod karę podciągniętem iest, także przedmiot kuszenia się o uszczuplenie dochodowe odpowiada za kary majątkowe, ten przypadek dotykające, z zastrzeżeniem przepisów, dopełnienie téy odpowiedzialności ograniczających.

2. Środków pomocnych do przestępstw.

§. 148.

a. Zewnętrznego obwinięcia i przynależności schowku,

Zewnętrzne obwinięcie, iak to: skrzynie lub paki, beczki, wory i inne schowki, do przechowania przedmiotu przestępstwa potrzebne, w których tenże przedmiot znalezionym zostanie, odpowiadają równie przedmiotem samym za kary majątkowe, ten wypadek kary dotykające.

§. 149.

b. Rzeczy, z przedmiotami mieszaanych, albo do związku użytych.

Nawet te środki pomocne do przestępstwa, albo inne rzeczy, które z przedmiotem przestępstwa mieszane, albo z tymże do związku bez uszczerbku dla rzeczy nie oddzielnego użyte były, odpowiadają równo z przedmiotem przestępstwa, za kary majątkowe, ten wypadek kary dotykające.

§. 150.

c. Środków transportowych.

Środki transportowe odpowiadają za kary majątkowe, które z powodu tych przestępstw dochodowych, za które wiozący towary ukaranym być ma, albo

za które tenże odpowiada, zasądzone być mają, z zastrzeżeniem wyżej (§. 147.) wzmiankowaném.

3. Inne przedmioty lub środki pomocne.

§. 151.

Przedmiot innych, tak już mianowanych przestępstw dochodowych, tudzież inne środki pomocne do przestępstw (§§. 147. do 150.) odpowiadają z powyżey (§. 147.) wzmiankowaném zastrzeżeniem tylko tak dalece za kary majątkowe, o ile

- a) właściciel rzeczy na karę zasłużył, albo w odpowiedzialności za przestępstwo zostać, albo o ile
- b) ustawa lub układ odpowiedzialność rzeczy wyraźnie stanowią.

III. Prawo, stanowiące zasadę odpowiedzialności, ciążący na iakięj rzeczy.

1. Pomysł.

§. 152.

Ciążąca odpowiedzialność na rzeczy, która jest przedmiotem, albo środkami pomocnemi przestępstwa dochodowego za kary majątkowe, wypadek kary dotyczące, upośadnia prawo Instancyy i Urzędów, przeznaczonych do odkrycia lub dochodzenia przestępstw dochodowych, albo do spółdziałania przy tém, tudzież urzędników lub postanowionych (zleceńników) w imieniu tychże działających, aby tę rzecz

1. dla wykonania wspomnionych kar, i
2. dla uzyskania kosztów procesu, iak dalece ten, względem którego ciążąca na rzeczy odpowiedzialność za kary majątkowe miejsce ma, do wynagrodzenia tychże prawnie obowiązany jest, przytrzymać, zachować i użyć.

2. Osoby, przeciw którym to prawo miejsce ma.

a. W ogólności.

§. 153.

To prawo do rzeczy, podlegający odpowiedzialności, ma miejsce z zachowaniem postanowień, względem onego przepisanych (§§. 156. do 169.):

- a) przeciw osobóm w następujących §§. 154. i 155. określonym;
- b) przeciw temu, kto tę rzecz w imieniu i na korzyść iednéy z tych osób w schowaniu ma;
- c) przeciw temu, u którego iedna z tych osób odebranie rzeczy, za podaniem żałosy o własność podług prawa cywilnego, domagać się uprawnioną jest;
- d) przeciw temu, kto iednéy z tych osób, na mocy otrzymanego od niéy prawa zastawu, tę rzecz oddać obowiązany jest, wszelakoż przeciw takowemu tylko według obiętości wspomnionego prawa zastawu;
- e) przeciw posiadaczowi zastawu, na rzeczy za kary majątkowe odpowiadający, względem części rzeczy lub onéy wartości nie konieczné potrzebny do odebrania pretensyi, dla której prawa zastawu nabył, lub onéyże wartości.

b. W szczególności, co do winy, uczestnictwa lub osobistéy odpowiedzialności.

§. 154.

A mianowicie:

1. przeciw sprawcóm, pobudzicielom, spółwinowaycom i uczestnikom przestępstwa dochodowego, za które rzecz odpowiedzialności podléga;
2. przeciw każdemu, kto do odpowiedzialności za to przestępstwo dochodowe obowiązany jest.

c. Także bez tych warunków.

§. 155.

Także oprócz przytoczonych tu właśnie (§. 154.) przypadków:

3. przeciw każdemu, do kogo wprowadzie tytuł prawa własności albo zastawu przynależy, a kto tego prawa przed dochodzeniem odpowiedzialności, ciążący na téj rzeczy, prawnym sposobem nabycia istotnie nie nabył;
4. przeciw właścicielowi albo wierzycielowi zastawnemu, który prawo własności lub zastawu do rzeczy, podlegający odpowiedzialności za kary majątkowe przed popełnieniem przestępstwa dochodowego, którego przedmiotem lub środkiem pomocnym rzecz była, istotnie nabył,
 - a) kiedy tenże z dokładnym wyjaśnieniem istoty czynu przestępstwa okoliczności nie udowodni, które wszelką wątpliwość uchylaia,
 - aa) że przestępstwo bez iego wiedzy, przeciw danemu od niego względem téj rzeczy złeczeniu, i jeżeli przestępca iego umocowanym był, przeciw danym temuż złeczeniom miejsce miało, i oraz
 - bb) że ón, jeżeli rzecz przez niego do innego iakiego miejsca przesłaną, albo innemu posiadaczowi oddaną była, przytém przepisy dochodowe do zachowania postanowione zachował, i przytém
 - cc) że przy okolicznościach, z których mu wiadomo było, albo podług iego zatrudnienia wiadomo być mu było powinno, że zarządzenie, które względem téj rzeczy uczyni, albo sposób schowania téjże, sposobność do przestępstwa dochodowego podaie, należytyé uwagi i ostrożności, przez którąby mu można było, nadużyciu rzeczy do popełnio-

nego przestępstwa dochodowego ławo zapobież, albo takowemu przeszkodzić, nie zaniedbał;

dd) że w szczególności, gdy rzecz idzie o wierzyciela zastawnego, który nabyte przez niego prawo zastawu na przeciw odpowiedzialności rzeczy za kary majątkowe, wypadku kary dotyczące się, stawia, takowy włożonego mu ustawę w powinność obowiązku do ścisłego chowania rzeczy zastawionéj dopełnił.

b) Kiedy tenże prawa własności albo zastawu od kogo nie przez rzeczywiste oddanie, ale na inny prawny sposób (Księga powszechnych ustaw cywilnych §§. 427. do 429. i 452.) pozasądowo nabył, i nie z zupełném wyiaśnieniem istoty czynu przestępstwa dowodzi, że przytoczone tu pod aa) do dd) warunki nie tylko z iego strony, ale także ze strony iego poprzednika, od którego prawa własności lub zastawu nabył, zachodzą;

c) Kiedy ón w tym razie, gdy rzecz, odpowiedzialności za kary majątkowe podlegająca, w czasie dochodzenia (popięrania) wspomnionéj odpowiedzialności u niego znalezioną zostanie, oprócz należących do niego w skutek przepisów a) i b) podług okoliczności przypadku, o który rzecz idzie, wyjaśnień i dowodów, zupełnego nie da wyjaśnienia o okoliczności, jak się to stało, że rzecz mimo to, iż takowa przed przestępstwem do iego posiadania lub schowania dostała się, wszelakoż bez iego winy do popełnienia przestępstwa dochodowego użytą, a potem znowu iemu, bez wszelkiéj iego wiadomości o popełnieniu przestępstwa, albo przynajmniej bez powzięcia podęyrzenia o zaslém przestępstwie, do iego schowku nazad powróconą została.

5. Przeciw właścicielowi albo wierzycielowi zastawnemu, który prawa własności albo zastawu do rzeczy, podlegający odpowiedzialności za kary majątkowe po przestępstwie dochodowém, którego przedmiotem albo środkiem ta rzecz była, iednakże przed dochodzeniem odpowiedzialności nabył, kiedy

a) rzecz nie u niego, ale u iednéj z wspomnianych w §. 154. pod 1. i 2. osób znalezioną zostanie, albo

b) kiedy ón prawa własności lub zastawu z wiadomością téj okoliczności, że rzecz była przedmiotem albo środkiem pomocnym przestępstwa, dla którego taż za kary majątkowe odpowiada, nabył, albo

c) kiedy podczas nabycia prawa własności lub zastawu, z iakowości rzeczy, z iéj zbytecznie małej ceny, z wiadomych osobistych właściwości, z professyi lub zatrudnienia poprzednika, albo z innych stosunków gruntowne podéyrzenie powziąć był powinien, że rzecz użytą była za przedmiot albo środek pomocny do przestępstwa dochodowego, względem którego podług ustawy odpowiedzialność rzeczy za kary majątkowe, przypadek karny dotyczące, miejsce ma, albo

d) kiedy ón rzecz w stanie, w którym takowa pod urzędowém zamknięciem (opieczętowaniem) znaydowała się, nabył albo do schowku wziął.

6. Przeciw professyonistcie, kiedy rzecz iest przedmiotem uszczuplenia dochodowego, które pomocnik professyyny, sprawujący interesa, zlecenik albo sługa tegoż w interesie prowadzenia professyi popełnił albo próbował, do którego professyonista przestępcę wyraźnie lub milczeniem upoważnił, albo piérwszy drugiemu takowe

zlecił. Pod pomocnikami professyynymi, sprawującymi interesa, i zlecenikami nie rozumieją się iednak furmani i szyprowie, nie zostający w służbie professyonisty, którym rzecz iedynie tylko dla transportu do innego miejsca oddaną została.

3. Czas popiérania prawa.

a. Co do przedmiotu przestępstwa.

§. 156.

Do rzeczy będącý przedmiotem przestępstwa dochodowego, można na mocy ciężącý na onéy odpowiedzialności za kary majątkowe, przypadku karnego dotyczące, nie tylko bezpośrednio przy odkryciu przestępstwa, ale także po takowém prawo rościć.

b Do środków pomocnych, które zarówno z przedmiotem przestępstwa odpowiadają.

§. 157.

Te środki pomocne do przestępstwa dochodowego i inne rzeczy, które podług ustawy zarówno z przedmiotem przestępstwa za kary majątkowe, przypadku karnego dotyczące, odpowiadają (§§. 148. i 149), mogą, iak długo takowe ieszcze przy przedmiocie przestępstwa znajdują się, w tych samych przypadkach i przeciw tym samym osobom pod odpowiedzialność podciągnięte być, względem których to, co do przedmiotu przestępstwa dozwolone iest. (§§. 152. do 155.)

c. Do innych środków pomocnych.

§. 158.

aa. Bezpośrednio przy schwytniu.

Na innych w §§. 150. i 151. przytoczonych środkach pomocnych do przestępstw dochodowych można, iak da-lece ustawa wyraźnie innego przepisu nie zawiera, nawet w tych razach, w których takowe za kary majątkowe dotyczące przypadku karnego odpowiadają, w regule tylko przy nastąpióńém bezpośrednio w popełnieniu al-

bo próbowaniu przestępstwa dochodowego przytrzymaniu odpowiedzialności poszukiwać.

§. 159.

bb. Po schwytaniu.

Oprócz tego przypadku można do wspomnianych środków pomocnych przestępstw dochodowych pod warunkami, dla przedmiotu dochodowych przestępstw samych przepisami (§§. 152. do 155.), tylko tak dalece prawo rościć, iak te rzeczy dla popełnienia albo ukrycia przestępstw dochodowych usposobiony niezwyczajny kształt albo urządzenie otrzymały, z których onych przeznaczenie na środki pomocne do przestępstw dochodowych łatwo poznać można.

4. Sposób poszukiwania prawa.

a. W regule przytrzymanie urzędowe.

§. 160.

Rzecz, do której iako przedmiotu albo środka pomocnego do przestępstwa dochodowego na mocy odpowiedzialności, ciążący na onéy, za kary majątkowe dotyczące przypadku karnego prawo rości się, Instancyom albo Urzędóm, do odkrycia lub wysledzenia przestępstw dochodowych, albo do spółdziałania przytém przeznaczonym, albo też Urzędnikom lub postanowionym, w imieniu tychże ustawę według przepisu dopełniającym, oddana być ma, i aż do dalszego, podług ustawy o postępowaniu karném względem przestępstw dochodowych uczynić się mającego rozporządzenia, w urzędowym schowku, albo teżeli by rzecz do urzędowego schowku kwalifikowaną nie była, pod urzędowym dozorem i stróżowaniem trzymaną być powinna.

b. W zwyczajnój drodze prawa.

§. 161.

Ten, u kogo przedmiot albo środek pomocny przestępstwa dochodowego znalezionym, i na mocy odpowiedzialności, ciążący na téy rzeczy za kary ma-

iątkowe, dotyczące przypadku karnego pod odpowiedzialność podciągnięty zostanie, może żądać, by rzecz do Sądu oddana, i roszczone do niego prawo w zwyczajny drodze prawa dochodzone było, jeżeli następujące warunki łącznie zachodzą:

1. kiedy pretensya do niego
 - a) ani na prawnym poszlacie, że on jest pobudzicielem, sprawcą, spółwinowaycą albo uczestnikiem przestępstwa dochodowego, o którą rzecz idzie,
 - b) ni też na odpowiedzialności, do której on za takowe obowiązany jest, nie zasada się, i
2. kiedy rzecz nie w imieniu, i nie na korzyść pobudziela, sprawcy albo spółwinowaycy, lub uczestnika przestępstwa, albo osoby, która do odpowiedzialności za przestępstwo obowiązana jest, w schowaniu ma, tudzież
3. kiedy tenże przy nabyciu rzeczy i przyjęciu onę istnące w tym względzie przepisy dochodowe należycie zachował, i
4. kiedy rzecz nie w stanie, w którym się takowa pod urzędowym zamknięciem znajdowała, nabyła, albo do schowania wziął, i
5. kiedy rzecz nie bezpośrednio w popełnieniu albo próbowaniu przestępstwa schwytaną została, i
- 6) kiedy ón nie jest takim profesjonalistą, przeciw któremu do rzeczy za przestępstwo dochodowe, które pomocnik profesyiny, sprawujący interessa, zlecenik albo sługa jego popełnił lub próbował, prawo roszczone zostaje.

Jeżeli te warunki nie zachodzą, a zatem podług zasady w §. 160. ustanowionéy, postąpiono być powinno, pozostać przez to jednak prawa do rzeczy przynależące temu, u którego do rzeczy w skutek ciążący na nię odpowiedzialności za kary majątkowe prawo roszczone zo-

staie, w miarę innych przepisów niniejszj ustawy, nienaruszone.

IV. Wykonanie odpowiedzialności.

1. Przedaż.

§. 162.

Rzecz, na którj odpowiedzialność za kary majątkowe, dotyczące przypadku karnego cięży, jeżeli kara pieniężna złożoną nie zostanie, sprzedać, i uzyskaną cenę po uiszczeniu należącj opłaty na wniesienie kary pieniężnej obrócić należy.

2. Postępowanie z monopoliowjmi przedmiotami.

§. 163.

Jeżeli jednak rzecz jest przedmiotem rządowego monopolium, natenczas takową w celu uzyskania kary pieniężnej z zachowaniem tych przepisów, które względem użycia przedmiotów monopoliowych dla uzyskania ciężącj na tychże opłaty konsumpcyjnej istnieją (Ustawa cła §§. 457. do 460.), za wartość obrócić należy.

3. Przypadki, w których do użycia niezdatnemi zrobione być mają.

§. 164.

a. Przedmiot przestępstwa.

Przedmioty rządowego monopolium powinny, bez wynagrodzenia za takowe ze strony Skarbu rządowego, do użycia niezdatnemi być zrobione, jeżeli okoliczności tego są składu, że przedmioty za granicę albo do innj części terytoryalnej posłane byćby powinny, (Ustawa cła §§. 458. i 459.), a gdyby jednak wartość tychże przez kosztą tego postępowania wyczerpaną albo przekroczoną była.

§. 165.

b. Środki pomocne do przestępstwa.

Przytrzymane środki pomocne do przestępstwa dochodowego, które w celu popełnienia albo ukrycia

przestępstw dochodowych przysposobiony, do użytku, na który te przedmioty zwyczajnie obrócone bywają, nie zwykły kształt albo urządzenie otrzymały, należy do tego zamiaru niezdatnemi zrobić, a jeżeli by to bez zupełnego onych zniszczenia stać się nie mogło, zniszczyć.

V. Prywatne roszczenia prawa do rzeczy podlegający odpowiedzialności.

§. 166.

1. Warunki, pod którymi takowe dochodzone być mogą, i postępowanie przytém.

Właściciel albo wierzyciel zastawny może, jeżeli żaden z tych warunków, pod którymi odpowiedzialność rzeczy za kary majątkowe, w skutek przepisów §§. 153, do 155., przeciw niemu miejsce ma, nie zachodzi, swoje do rzeczy, która przedmiotem albo środkiem pomocnym przestępstwa dochodowego była, nabyte prawo rzeczowe (*jus in re*) na przeciw poszukiwania odpowiedzialności, ciążący na téj rzeczy, iak długo rzecz albo otrzymana za nią cena całkiem albo w części w urzędowym albo sądowym schowaniu lub pod dozorem znajdować się, i iak długo jego prawo przez prawne zadawnienie nie zgasło, uprawniać, a wprawdzie:

- a) iako pozwany, kiedy sprawa przeciw niemu w skutek §. 161. w zwyczajny drodze prawa wytoczona być musi. Wszelakoż obowiązany jest, chociaż rozprawa w téj drodze miejsce ma, iak tylko dowiedziono jest, że przypadek w §. 155. l. 4. przytoczony zachodzi, przepisane na ten przypadek dowody i wyjaśnienia przedłożyć;
- b) iako powód (*actor*), kiedy zawarte w §. 161. dozwolenie zastosowania nie ma. Tenże powinien przeciw przestępcy, za którego ukaranie rzecz odpowiadać ma, przeciw osobie, u której rzecz przy schwy-

taniu znalezioną została, i przeciw publicznej Administracyi swoje do téj rzeczy nabyte prawo rzeczowe dowieść, i dowody i objaśnienia, do których na mocy poprzedzających paragrafów obowiązany jest (§§. 153. do 155.) złożyć.

§. 167.

2. Żądanie zwrócenia rzeczy po sprzedaniu onéjże.

Gdy rzecz, która za kary majątkowe, dotyczące przypadku karnego, odpowiada, w dopełnieniu postępowanie względem przestępstw dochodowych, przez Instancye lub Urzędy przedaną została, właściciel albo wierzyciel zastawny zwrócenia rzeczy, do której ón prawa własności albo zastawu był nabył, przeciw temu, co rzecz od wspomnianych Instancyy lub Urzędów nabył, albo któremu tenże swoje prawo odstąpił, żądać nie może.

§. 168.

3. Żądanie zwrócenia wziętęj za rzecz ceny.

Wszakże i do ceny przez sprzedanie rzeczy wpłynionéj, tylko w takiéj mierze prawo sobie rościć może, jak dalece kwota wpłyniona ieszcze do obdziałenia osób, dla których przepisy nagrodę zapewniają, obróconą nie została. Jeżeli zaś w tym przypadku, idzie tenże dla przestępstwa dochodowego przytrzymanéj rzeczy albo ceny całkiem albo w części już nazad odzyskać nie może, z winy Instancyy, Urzędu albo poszczególnych urzędników, lub postanowionych przeciw prawny uszczerbek na swéj własności, albo na swoim prawie zastawu poniósł, albo jeżeli z winy iakiéj trzeciéj osoby nie był w stanie, przy prawie własności albo zastawu utrzymać się, albo rzecz lub cenę za nią nazad otrzymać, zastrzega się mu prawo, w drodze przepisanej swych pretensyy o wynagrodzenie prawnie dochodzić.

1. Część,

§. 169.

4. Wynagrodzenie potrzebnych albo pożytecznych kosztów.

Wzajemnie téż w tym przypadku, gdzie rzecz albo cena téż dla odpowiedzialności za kary majątkowe przestępstwa dochodowego roszczeniu podległa, właścicielowi albo wierzycielowi zastawnemu zwróconą być musi, powinnośc tegoż do wynagrodzenia potrzebnych albo użytecznych kosztów, które do utrzymania rzeczy, do pomnożenia użytków, do osiągnięcia otrzymaney ceny kupna, albo w ogólności na korzyść właściciela albo wierzyciela zastawnego łożone były, podług zasad prawa cywilnego zastrzeżona zostaje.

VI. Wrachowanie odpowiedzialnéy rzeczy do kary pojedynczych winowayców i uczestników.

§. 170.

1. Do kary właściciela.

Jeżeli dwie lub więcéy osób za iedno i toż samo przestępstwo dochodowe na kary pieniężne wskazane zostały, i jeżeli zgodném podaniem wszystkich stron, albo sądownym wyrokiem udowodniono, że własność rzeczy, za te kary odpowiadający, do iednéy lub wielu wspomnionych osób, albo do kogo, co za iednego lub więcéy tychże odpowiada, należy, natenczas ta rzecz przedewszystkiém na uzskanie kwoty, właściciela rzeczy, jako przestępcę, albo z przyczyny odpowiedzialności za przestępstwo dotyczący a tylko pozostająca nad tę kwotę przewyszka, na uiszczenie kar pieniężnych, nałożonych na innych wskazanych, w miarę tych kwot obróconą zostanie.

§. 171.

2. Do kary posiadacza.

Jeżeli zaś podania wspomnionych osób względem okoliczności, do którey z nich własność przetrzymaney re-

czy należy, nie są zgodne, i jeżeli przed dopełnieniem wyroku kary swoich wzajemnych roszczeń prawnych do rzeczy sądowym wyrokiem albo układem nie udowodniły, natomiast rzecz na zapłacenie kary pieniężnej, która tego, u kogo ta rzecz znalezioną została, jako przestępcę, albo z przyczyny odpowiedzialności dotyczy, a tylko przewyszka po potrąceniu téj kary pozostająca na uiszczenie kwot kary, nałożonych na innych wskazanych podług stosunku tych kwot obróconą zostanie. Dochodzenie wzajemnych pretensyj zostaje onym w drodze zwykłych zastrzeżone, i za powód do wstrzymania lub odłożenia dopełnienia wyroku kary służyć nie może.

§. 172.

3. Do kar wszystkich osądzonych.

We wszystkich zaś innych przypadkach jak w tych, do których powyższe przepisy (§§. 170 i 171) zastosowane są, a w szczególności, kiedy oprócz przypadku §. 170. dowiedziono, że ten, u którego przytrzymana, za kary majątkowe odpowiadająca rzecz znalezioną została, właścicielem nie jest, rzecz tę na uiszczenie kar pieniężnych, nałożonych za jedno i toż samo przestępstwo na wszystkich osądzonych w miarę tych kar obrócić należy.

Rozdział piąty.

O przypisaniu niektórych rodzajów winy i uczestnictwa.

I. Przypisanie winy i uczestnictwa w kryjomokupstwie i w ciężkich przestępstwach dochodowych.

1. Pobudziciel.

§. 173.

Jako pobudziciel przestępstwa dochodowego, które ustawą do rzędu kryjomokupstwa, albo ciężkich

przestępstw dochodowych przydziela, nie tylko ten kto przez iedną z powyżéy (§. 20.) przytoczonych czynności do przestępstwa powodem był, ale także każdy uważanym być ma, kto

1. kogo innego radą, namową, nauczaniem, umyślném poduszczeniem lub użytkowaniem z błędu, albo na inny iaki sposób do popełnienia przestępstwa nakłonił, albo
2. udanie się przestępstwa zabezpieczył, (assekurował), to iest: wynikającą w razie nieudania się stratę na siebie przyjął, albo na siebie przyjąć przyobiecał.

2. Spółwinowaycy.

§. 174.

Jako spółwinowayca kryiomokupstwa, albo ciężkiego przestępstwa dochodowego ten karanym być ma, na kogo podług powszechnego przepisu §. 24. licz. 2 i 3, spółwina pada, w szczególności, kto

1. do popełnienia przestępstwa przez spółdziałanie, radę, naprowadzanie, albo nauczanie pomocnym był, albo
2. środki pomocne, do uskutecznienia potrzebne sporządzał albo dostarczał, albo
3. przeszkody, które uskutecznieniu na zawadzie były; albo takowe utrudniały, usuwał.

3. Uczestnik.

§. 175.

Kto za uczestnika w kryiomokupstwie, albo w ciężkiém przestępstwie dochodowém uważany być ma, podług powszechnego przepisu §. 25. rozpoznać należy.

W szczególności wina uczestnictwa w kryiomokupstwie albo w ciężkiém przestępstwie dochodowém na tego pada, kto bez uprzedniego, przed przestępstwem albo podczas takowego, porozumienia się z pobudziелеm, sprawcą lub spółwinowaycą,

1. nabywa przedmioty, które przez kryminalizm kupstwo z zagraniczą lub z wyłączenia cłowego do obrotu cłowego, albo z zamieysca, z pokrzywdzeniem podatku konsumpcyjnego lub inną opłatą konsumpcyjną do miejsca dla poboru podatku, za zamknięte oświadczonego, wprowadzone, albo które przez ciężkie przestępstwo dochodowe utworzone, lub przyrządzone zostały, też przechowanie, albo dalej rozsła; albo kto
2. przestępstwo, o którym podług swego urzędu, swojej służby, albo swojego zatrudnienia donieść obowiązany był, donieść zaniedba; albo kto
3. dania pomocy przy wyśledzeniu odkrycia przestępstwa, przestępcy, albo przedmiotu przestępstwa, lub przy przytrzymaniu przestępcy, przedmiotu, albo środków pomocnych przestępstwa, mimo to, że do tego podług swojego urzędu, swojej służby, albo swojego zatrudnienia obowiązany jest, bez ważnej przyczyny zaniedba, odmówi, albo ze szkodą czynności urzędowej zwłoka, i przez to, przestępstwo umyślnie ułatwia; albo
4. przestępstwu dopomaga. (§. 176.)

II. Przypisanie uczestnictwa przez dopomaganie.

§. 176.

1. Pomysł.

Uczestnictwa przez dopomaganie staie się winnym, kto przed wykonaniem przestępstwa, albo przy takowém, bez uprzedniego porozumienia się z pobudzicielem, sprawcą, lub spółwinowaycą,

1. pobudzicielowi, sprawcy, spółwinowacy albo uczestnikowi przestępstwa sposobność podaie do uścia przed szlakowaniem Instancyj, albo przed schwytaaniem, albo

2. przedmiot przestępstwa przed schwytaniem, albo wiadomością Instancyi ukrywa, albo ukryć kuśił się; w szczególności
3. w iednym z tych zamiarów (1 i 2)
 - a) dokumentem istotną nieprawdą potwierdza, albo
 - b) dokument fałszuje, albo
 - c) dokument iaki, który na inny przedmiot, albo w inném przeznaczeniu wydanym był, komu innemu ustępuje, albo aby Instancye w błąd wprowadzić, sam przynosi, albo
 - d) dla rozróżnienia pochodzenia towarów nakazane urzędowe, albo na tychże przez professyonistów przyłożyć się mające (prywatne) oznaczenie
 - aa) fałszuje, podrabia, albo z iednego towaru na drugi przenosi, albo
 - bb) na towarze, którym kryiomokupstwo przez przeciwprawne wprowadzenie do obwodu cłowego popełnione zostało, umieszcza, albo
 - e) towar, którym kryiomokupstwo przez przeciwprawne wprowadzenie do obwodu cłowego popełnione zostało pod wspomniane urzędowe oznaczenie podsuwa.

§. 177.

2. Wyiątek od przypisania dopomagania.

Osobóm, które z obwinionym, do przestępstwa którego dopomagały, w następujących stosunków pokrewieństwa lub powinowactwa zostają, iako to:

1. Krewnym obwinionego w linii wstępnéj i zstępnej;
2. rodzeństwu iego rodziców;
3. rodzeństwu iego samego, i dzieciom iego rodzeństwa;
4. małżonkom wszystkich tych osób (1 do 3);
5. małżonkowi (małżonce) obwinionego;

6. Rodzicom, dzieciom i rodzeństwu małżonki obwinionego (lub małżonka obwinionéy);

uczestnictwo przez dopomaganie, za przestępstwo dochodowe nie przypisuje się, a mianowicie:

- a) w ogólności, kiedy obwinionemu, z którym w jednym z wspomnianych stosunków zostają, sposobność podały, by przed wysłakowaniami Instancyi albo przytrzymaniem uszedł (§. 176 l. 1.);
- b) w wzmiankowanym w §. 176. l. 2 przypadku, kiedy przedmiot przestępstwa przed schwytaniem albo przed wiadomością Instancyi ukrywały, albo ukryć starały się, nie szukając ani zamierzając przytém dla siebie iakiéy korzyści, i nie popełniając iakiéy z określonych w §. 176 l. 3 czynności, ani ściągając na siebie na inny iaki sposób (§. 25. l. 1, 2 i §§. 174 i 175 l. 1 do 3) spółwiny albo uczestnictwa w przestępstwie.

III. Przypisanie winy i uczestnictwa w bandzie przemytników.

§. 178.

1. Pomysł o bandzie przemytników.

Jeżeli trzy lub więcéy osób równocześnie, albo przez późniejsze przystąpienie, z zamiarem, mającym na celu wspólne popełnienie iakiego przeciw prawu przestępstwa na to zgodziły się, by

- a) iakie wyraźnie oznaczone przestępstwo dochodowe, które za kryiomokupstwo uważać należy, albo
- b) iakie wyraźnie oznaczone ciężkie przestępstwo dochodowe, które według swéy jakości do wapiérania, przyspieszania, ułatwiania albo ukrycia kryiomokupstwa służy, albo

- c) szczegółowo jeszcze nieoznaczone przestępstwa dopiero wspomnianych gatunków lub rodzajów;

przez połączone działanie do skutku doprowadzić, natenczas przez ten związek tworzy się banda przemytników.

2. Podżegacze i herszty.

§. 179.

Z tymi, co iako podżegacze takowy związek nawiązywali, i z tymi, co przedsiębiorstwami bandy kierują, chociażby ani przed wykonaniem, ni podczas tego, ni też po wykonaniu umówionych przestępstw wspólnie nie działali, postąpić należy iak z pobudzcicielami:

- a) wyraźnie oznaczonego przestępstwa, do wykonania którego związek zawarty został, i
- b) jeżeli związek do wykonania pojedynczych jeszcze nieoznaczonych przestępstw tylko, albo przy oznaczonych przestępstwach zawarty był, wszystkich przez bandę przemytników, popełnionych przestępstw dochodowych tego gatunku albo rodzaju, do których popełnienia sołusz zawiązał się,

§. 180.

3. Zabezpieczyciel przedsięwzięć (działań.)

Kto udanie się przestępstw bandy przemytników zabezpiecza, albo zabezpieczyć przyrzeka, uważany być ma za pobudzciciela, nie tylko do

- a) wyraźnie oznaczonych przestępstw, których udanie się zabezpieczył, albo zabezpieczyć przyrzekł (§. 173, l. 2), ale także
- b) kiedy sam jest członkiem bandy przemytników, albo wszelako przyrzekając zabezpieczenie, o tej okoliczności, że idzie o przestępstwa bandy przemytników, wiedział, i udanie się ich przestępstw w ogólności, albo wyraźnie oznaczonego gatunku albo rodzaju

zabezpieczał, lub zabezpieczyć przyrzekał, wszystkich przez bandę popełnionych przestępstw dochodowych tego gatunku albo rodzaju, których udanie się zabezpieczał albo zabezpieczyć przyrzekał.

§. 131.

4. Przypisanie, przy czynném usiłowaniu podżegacza lub herszta, dla przeszkodzenia przestępstwa.

Jeżeli iednak podżegacz bandy przemytników, albo ten, który działaniami téżże kieruje, albo ten, kto udanie się ich przestępstw zabezpieczał, lub zabezpieczyć przyrzekał, w przyzwoitym czasie czynnie starał się, przez zerwanie związku, albo na inny sposób, wykonaniu, dalszemu przedsięwzięciu (kontynuacyi), lbo powtórzeniu przestępstw zapobiedz, takowym przeszkodzić, albo od szkody, z tychże wynikający zachować, natenczas mu iedynie tylko te przestępstwa dochodowe, które przed tym czasem, w którym ón na wspomniony sposób starał się, popełnione, iak dalece warunki do przypisania takowych podług powyższych przepisów (§§. 179 i 180) zachodzą, iako pobudzieliowi, przestępstwa zaś dochodowe, mimo iego usiłowań po tym czasie popełnione, do których przypisania powyższe warunki (§§. 179 i 180) zachodzą, iako spółwinowaycy przypisane być powinny, ieżeli w tym drugim względzie usiłowania iego, i przestępstwa nie są tego rodzaju, że podług ustawy przez pierwsze, występność zniesioną zostaje.

§. 132.

5. Dowódcy pojedynczych działań.

Ci, co bandzie przemytników w wykonaniu iednego lub więcéy przestępstw dochodowych przewodzą, karani być mają iako pobudzieli za przestępstwa dochodowe, pod ich przewodem popełnione.

§. 183.

6. Inne członki bandy.

Członki bandy przemytników, którzy podług tych przepisów (§§. 179. i 180.) za pobudzicieli przestępstw dochodowych, przez bandę popełnionych, uważani być nie mają, karani być mają jako spółwynowaycy nie tylko

- a) przestępstw dochodowych, względem których przeciw nim powszechne warunki do przypisania spółwiny zachodzą (§§. 24., 174. i 175.), ale także
- b) w ogólności wszystkich tych, w skutek zawartego sojuszu przez bandę popełnionych przestępstw dochodowych, do których oni przed popełnieniem, przy lub po popełnieniu, na jakikolwiekbyś sposób spółdziałali, albo do onych popełnienia, przyspieszenia lub ukrycia swoją obecnością przyczyniali się.

IV. Przypisanie kuszenia się (próbowania).

§. 184.

Przy kryiomokupstwie i niektórych ciężkich przestępstwach dochodowych.

Nie tylko wykonanie, ale także próbowanie

1. przestępstw dochodowych za kryiomokupstwo uważać się mających, tudzież
2. ciężkich przestępstw dochodowych:

- a) przy produkcji, przyrządzaniu, albo użyciu przedmiotów monopoliów rządowych, tudzież w handlu temiż przedmiotami;
- b) przy oznajmieniu i dopełnieniu postępowania poborowego, względem podatku konsumpcyjnego, albo innych takichże opłat,

podlega, jeżeli warunek do przypisania zachodzi (§. 18.) zastosowaniu kary ustanowionéj.

Rozdział szósty.

O kryiomokupstwie i tegoż ukaraniu.

I. Rodzaie kryiomokupstwa.

1. Dokonane kryiomokupstwo.

a. Przez nieprawne wprowadzenie towarów.

§. 135.

aa. Do obwodu cłowego.

Kryiomokupstwo popełnia się przez przeciwprawne wprowadzenie towarów (przemycenie towarów) do obwodu cłowego, kiedy

1. towary bez dopełnienia przepisanych warunków z zagranicza, lub z wyłączeń cłowych do obwodu cłowego wprowadzone zostały, bądźby takowe do spotrzebowania, obrotu, do przechowania w tymże obwodzie, albo dla przewozu przez tenże przeznaczone były, a w szczególności kiedy
2. towary, które z zagranicza, albo z wyłączeń cłowych do obwodu cłowego wprowadzone zostały, przed dopełnieniem przepisanego postępowania z placu urzędowego, ze składu urzędowego, albo z pod urzędowego zamknięcia precz wzięte, albo
3. nieocłone zagraniczne towary, które na inny Urząd przekazane były (nieocłone zagraniczne towary przekazane), do tegoż Urzędu nie stawione, i w tych przypadkach, w których to dozwoloném nie iest, na użytek zatrzymane, albo w obieg handlowy puszczane, albo
4. przedmioty iakiego monopolium rządowego z kraiów terytorium Państwa, w których takowe zaprowadzone nie iest, do terytorium,

w którym monopolium istnieje, bez dopełnienia przepisanych warunków wprowadzone zostają.

§. 186.

bb. Do wyłączenia cłowego.

Kryiomokupstwo popełnione zostaje przez nie dozwolone wprowadzenie towarów do wyłączenia cłowego, kiedy przedmioty, których przywóz z zagranicza, albo z innych części terytorium Państwa do wyłączenia cłowego zakazany, albo tylko za uprzednią czynnością urzędową dozwolony jest, przeciw przepisom do wyłączenia cłowego wprowadzone zostaną.

b. Przez prawu przeciwny wywóz towarów.

§. 187.

Z obwodu cłowego albo z wyłączeń cłowych.

Kryiomokupstwo popełnia się przez nieprawny wywóz towarów z obwodu cłowego, albo z wyłączeń cłowych (przemycenie towarów za granicę), kiedy

1. przedmioty, które cłu wychodowemu, zakazowi wywozu, albo w celu wywozu uprzednięj czynności urzędowey podlegają, bez dopełnienia przepisanych warunków z obwodu cłowego wywiezione, albo kiedy
 2. przedmioty, których wywóz z wyłączenia cłowego za granicę zabroniony, albo za uprzednią tylko czynnością urzędową dozwolony jest, przeciw przepisom z wyłączeń cłowych za granicę wywiezione
- zostają,

c. Przez nieprawny przewóz towarów.

§. 188.

Przez obwód cłowy.

Kryiomokupstwo przez niedozwolony przewóz towarów przez obwód cłowy ma miejsce, kiedy to-

war, który cła przechodowemu, albo zakazowi przewozu podlega, albo którego przechód tylko za uprzedniem pozwoleniem Instancyj dozwolony iest, na sposób prawu przeciwny, nie zatrzymując się i nie hędąc wprzód w obwodzie cłowym, złożonym, przez wspomniony obwód przewieziony został. We wszystkich innych przypadkach, to iest: kiedy towar, w nieprawym przechodzie znajdujący się, w obwodzie cłowym, przed wyyscieniem z tegoż, przez urzędników albo zleceńników, do przestrzegania przepisów dochodowych ustanowionych przytrzymanym został, takowe przestępstwo, iak dalece warunki wýsicia towarów przez linię cłową zachowane nie były, za kryiomokupstwo, przez niedozwolony przewóz towarów popełnione (§. 185.) uznać należy, i nie mieć żadnego względu na podanie, że towar przeciw prawu do obwodu cłowego wprowadzony znowu do wywozu przeznaczony iest.

- d. Przez przeciwprawne wprowadzenie przedmiotów podatkowi podlegających.

§. 189.

Do miejsc zamkniętych.

Kryiomokupstwo popełnia się przez prawu przeciwnie wprowadzenie przedmiotów, podatkowi podlegających, do tych miejsc, które dla poboru podatku iako zamknięte oświadczone zostały, kiedy przedmioty, od których podatek konsumpcyjny, dodatek do tegoż, albo inna iaka opłata konsumpcyjna przy wchodzie do wspomnianych miejsc opłacane być mają,

1. do miejsca, którego linia podatkowa poborcami Urzędami dochodowymi osadzona iest, bez dopełnienia ze strony iednego z tychże Urzędów przepisanego postępowania, do spotrzebowania, albo dla schowania w tém miejscu wprowadzone zostaną, albo

2. jeżeli Urząd na linii podatkowéy ustanowiony, te przedmioty na inny w mieyscu, albo na onego linii podatkowéy ustanowiony Urząd przekazał, one zaś do tego nie stawione, ale przeciw przepisom w mieyscu złożone zostaną, albo
3. jeżeli na linii podatkowéy mieysca Urzędów dochodowych nie ma, wszelakoż złożenie wspomnionych, z po za linii przywiezionych przedmiotów, tylko po dopełnieniu postępowania, przez Urząd w mieyscu przedsięwziąć się mającego, dozwolone jest, z po za linii do mieysca przywiezione, i tam bez zachowania przepisanych warunków złożone zostaną, albo
4. w mieyscu, dla poboru podatku iako zamknięte oświadczoném, z placu nrzędowego, albo z urzędowego składu iakiego Urzędu, do którego takowe dla czynności urzędowéy albo schowania dostały się, bez dopełnienia przepisane go postępowania precz wzięte zostaną, albo
5. jeżeli schówek przedmiotów, podatkowi podlegających, w iakiém mieyscu, do poboru podatku za zamknięte oświadczoném, pod urzędowém zamknięciem dozwolony został, bez dopełnienia przepisane go postępowania przeciw przepisom z pod urzędowego zamknięcia wzięte zostaną.

2. Próbowane kryjomokupstwo.

a. W ogólności.

§. 190.

Czy iaka czynność albo omieszkanie za próbowanie kryjomokupstwa uważane być mają, w tych przypadkach, dla których w ustawie wyraźny przepis nie zawiera się, podług gatunku czynności albo omieszkania, z zachowaniem przepisanych w tym względzie postanowień (§. 18.), rozpoznawać należy.

b. Poszczególne rodzaje tegoż.

- aa. Przez próbowany przeciwprawny przewóz towarów do obwodu cłowego.

§. 191.

W szczególności za kryiomokupstwo przez próbowane przeciwprawne wprowadzenie towarów do obwodu cłowego uważać należy:

1. kiedy towary z zagranicza, albo z wyłączenia cłowego, bez pozwolenia, podług przepisów na to zyskanego,
 - a) aczkolwiek takowe od zakazu transportu przez linię cłową manowcami wyięte nie są, na manowcu, albo
 - b) chociaż takowe do przedmiotów, od zakazu transportowania towarów przez linię cłową nie w porę dzienną wyiętych, nie należą wprowadzić na trakcie cłowym, wszelakoż w takim czasie, w którym obrót handlowy, cłu podległy, przez linię cłową zakazany jest, przywiezione zostają, albo
2. kiedy w przypadkach, w których Urząd cłowy nie bezpośrednio na linii cłowej znajduje się, towar przez linię cłową wprowadzony, albo towar przechodowy, po skończeniu przepisanej dla wyjścia towarów przechodowych manipulacji cłowej z Urzędu, na który wychód nastąpić ma, wypuszczony, w przestrzeni między Urzędem cłowym i linią cłową
 - a) przeciw przepisom złożonym, albo
 - b) z traktu cłowego uwieczionymzostanie, albo
3. kiedy nieocłone, zagraniczne towary przekazane, bądźby takowe do przechodu przez obwód cłowy, do ocłenia wchodowego, albo do złożenia w Składzie urzędowym przeznaczone były,

- a) kierunkiem, który od kierunku do oświadczonego, i w bilecie wyrażonego miejsca przeznaczenia zbacza, prowadzone, albo
 - b) na transporcie, albo za przybyciem do miejsca przeznaczenia, przeciw przepisom nie w urzędowym Składzie złożone zostają, albo
4. gdy omieszkało zostanie, co do statków, które z morza do portu zawinęły, albo które wodami granicznymi z zagranicą przybyły, wrazach, przepisem oznaczonych, o znajdujących się na onych, przedmiotach monopolistów rządowych w przepisany terminie donieść, i takowe do schowku urzędowego oddać, albo
5. kiedy towary, które z morza lub z zagranicą do portów albo na wodach granicznych przywiezione zostały
- a) w porze, w której to zakazaniem jest, albo
 - b) bez pozwolenia Urzędu cłowego, i bez obecności urzędników lub zlecników, do tego przeznaczonych ze statków wyładowane, albo na takowe ładowane, albo
 - c) przeciw przepisowi przed dopełnioną czynnością urzędową, z brzegu, albo z miejsca składowego odebrane zostają, albo
- 6) kiedy
- a) statki, towary wiozące, do portów obwodu cłowego, które dla handlu, cłu podlegające otwarte nie są, albo w szczególności
 - b) statki, które przedmioty jakiego monopolium rządowego wiożą, do portów, które dla wprowadzenia tych przedmiotów otwarte nie są, zawiiają.

- bb. Przez przestąpienie niektórych dla nadbrzeża lub innych wód granicznych istnących zakazów.

§. 192.

α. Rodzaje tegoż.

W reszcie próbowaniem kryiomokupstwa jest także,

7. Kiedy na wodach granicznych, z przestąpieniem istnącego zakazu, wyiąwszy wyznaczone do tego miejsca, statki ląduią, do brzegu przybiiiaią, na kotwicy staią, albo kiedy statki z brzegiem za pomocą lin, batów, desek lub innych pływających przedmiotów związek utrzymuie, albo
8. kiedy przepisy przestąpione zostaną, w skutek których statki, wyraźnie oznaczonemi przedmiotami naładowane, do brzegu na odległość, temiż przepisami ustanowioną zbliżać się, i wnątrz téy odległości, kotwicy zarzucać lub krążyć nie powinny, albo
9. kiedy zakaz transportowania towarów na morzu statkami rybackićmi, przestąpiony zostanie; przyczém nie tylko dowódzca statku, który towar do trasportowania przyiął, ale także i ten, co go wiedząc o okoliczności, że ten statek iest rybackim, do transportowania naiął, albo obstałował, kary godnym staie się.

§. 193.

- β. Do którego rodzaju kryiomokupstwa te przestępstwa przyliczone być maią.

Przestępstwa, w poprzedzającym ustępie (§. 192) wymienione, w regule uważane będą za kryiomokupstwo przez próbowane przeciwprawne wprowadzenie towarów do obwodu cłowego. Jeżeli zaś krańowe produkta, których wywóz zakazany iest, na statku znalezione zostaną, albo dowiedziono będzie, że krańowe produkta z brzegu na statek przeniesione zostały, natenczas względem tych przedmiotów przestęp-

stwo za kryiomokupstwo, przez przeciwprawne wyprowadzenie towarów popełnione uważać należy.

cc. Przez próbowany przeciwprawny wywóz towarów.

§. 194.

Za kryiomokupstwo, przez próbowany nie-
dozwolony wywóz towarów z obwodu cłowego
uważać należy:

1. kiedy przedmioty, które z obwodu cłowego do portu, wewnątrz linii cłowej położonego, albo na brzeg iakiéy wody granicznéy transportowane zostały, i cłu wychodowemu albo zakazowi wywozu podlégaia, przeciw przepisowi
 - a) na miejscach lub placach, na których nabierania (ładowania) towarów zakazane są, albo
 - b) w czasie, w którym nabierania miejsca mieć nie mogą, albo
 - c) bez pozwolenia Urzędu cłowego, i bez przytomności przeznaczonych do tego urzędników lub postanowionych, gdzie to pozwolenie, i obecność urzędników lub postanowionych przepisane są, na statek przyniesione zostaią, albo
2. kiedy towary, podlégaiące cłu wychodowemu, albo zakazowi wywozu, przy posyłce towarów
 - a) dla przechodu przez obwód cłowy oświadczo-
néy, albo
 - b) do wywozu z obwodu cłowego pod zamknięciem urzędowém przekazanéy, do pak albo naczyń, pod zamknięcie urzędowe wziętych, przypakowane, albo zamiast towarów, w obwodzie cłowym złożonych, podłożone (podsunięte) zo-
staną.

dd. Przez próbowane, prawu przeciwne wprowadzenie towarów do wyłączenia cłowego.

§. 195.

Kryiomokupstwo przez próbowane, prawu przeciwne wprowadzenie towarów do wyłączenia cłowego ma miejsce, kiedy

1. w wyłączeniu cłowym przepisy, względem miejsc, w których przedmioty monopolistów rządowych z zagranicza wprowadzone być mogą, albo względem czasu, w którym wprowadzenie takich przedmiotów do wyłączenia cłowego dozwolone jest, albo
2. zakazy, powyżéy (§§. 191 i 192) wymienione, iak dalece takowe do wyłączenia cłowego zastosowane być mają

przestąpione zostaną.

ee. Przez próbowane przeciwprawne wprowadzenie przedmiotów, podatкови podlégaających, do miejsc zamkniętych.

§. 196.

Próbowanie kryiomokupstwa ma także miejsce, kiedy przedmioty, które podatкови konsumcyjnemu, dodatкови do tegoż, lub innéy iakiéy opłacie konsumcyjnéy, przy wprowadzeniu do miejsc, do poboru podatku iako zamknięte oświadczonych, podlégaia

1. do iednego z tych miejsc, albo w bliskości tegoż, bądźby linia podatkowa Urzędami poborczémi obsadzona była lub nie, na drogę, który użyicie z wspomnionémi przedmiotami
 - a) albo bezwarunkowo, lub
 - b) w téy ilości, w któryéy takowe znajduia się, albo
 - c) w téy porze, o któryéy takowe na tę drogę dostaią się,

zakazaném iest, sprowadzone, albo

2. bez zachowania przepisanych warunków, przez iedno z wspomnionych miejsc przewożone

zostaią.

c. Warunek przypisania próbowania (kuszenia się.)

§. 197.

Jeżeli czynności albo omieszkania, tu (§§. 191 do 196) za próbowanie kryiomokupstwa oświadczone, nie podczas onych popełnienia, albo dopiero, gdy takowe minęły, odkryte zostały, albo jeżeli doprowadzenie do skutku kryiomokupstwa, z własnej woli przestępców, albo dla przypadkowych przeszkód, i ani z powodu baczności urzędników albo sług dochodowych, ni też przez zmierzające do przeszkodzenia kryiomokupstwa działanie innych osób, zaniechane zostało, natenczas te czynności lub omieszkania następnie za powód do karania za próbowane kryiomokupstwo służyć nie mogą. (§. 18.) Jeżeliby zaś ustawa na ten przypadek osobne kary stanowiła, albo inne przestępstwo dochodowe, niżeli kryiomokupstwo popełnione było, wtenczas zastosowane być mają przepisy, do tego przypadku ściągające się.

d. Wyłączenia od kary za kuszenie się (próbowanie.)

§. 198.

aa. Za stosowném do przepisów usprawiedliwieniem czynności albo zaniedbania.

Czynności albo omieszkania, za próbowanie kryiomokupstwa oświadczone, w tych wypadkach, w których ustawą usprawiedliwienie zboczeń od tego przepisu dozwolone jest, gdy to usprawiedliwienie w stosownym do ustawy sposobie nastąpi, iako próbowane kryiomokupstwo pod przepisana karę podciągnięte być nie mają.

§. 199.

bb. Przy dostateczném wyjaśnieniu zboczenia od przepisu.

Oprócz przypadków, w których ustawa oświadczone za próbowanie kryiomokupstwa zboczenie od przepisu usprawiedliwiać pozwala, jeżeli z wykrytych okoliczności niewątpliwie pokazuje się, że przy czynności lub omieszkaniu, które podług rygoru pod prawnymi postanowieniami o próbowaniu kryiomokupstwa objęte są, ujęcie

dochodów, albo przestąpienie zakazu przywozu, wywozu albo przechodu zamiarem nie było, ale tylko że ta czynność albo omieszkanie oczywiście w zamiarze, karze niepodpadałacym, miejsce miały, ten przypadek karny za proste przestępstwo dochodowe uważać, i karę od dwóch do pięćdziesięciu Złot. Ryń. zasądzić należy. Jeżeli zaś przytém jedna albo więcéy z okoliczności, w §§. 225 pod a, b i c, tudzież 227 i 230 wymienionych, zachodzi, natenczas wprowadzie przestępstwo za występne kryiomokupstwo uważać nie należy, wszelakoż obok wspomnionéy kary pieniężnéy, jeżeli ukaranie podług powszechnych ustaw karnych miejsca nie ma, prosty albo ścisły areszt od dni trzech aż do trzech miesięcy zawyrokowany być ma.

3. Inne rodzaje kryiomokupstwa.

§. 200.

Jak dalece niektóre inne jeszcze, iak w tym rozdziale (§§. 185 do 196) wymienione przestępstwa, za kryiomokupstwo, próbowanie tegoż, albo uczestnictwo w kryiomokupstwie uważane być mają, w dotyczących miejscach téy ustawy oznaczono zostanie.

III. Ukaranie kryiomokupstwa.

1. Okoliczności obciążające.

§. 201.

Oprócz okoliczności, w ogóle za obciążające oznaczonych (§§. 90 i 91), należy w szczególności co do kryiomokupstwa za obciążające okoliczności uważać:

1. Kiedy oprócz przypadków, w których okoliczność, że transport nocną porą dzieie się, już przez się przypisanie iako próbowane przemycenie (kryiomokupstwo) uposadnia, czynność, za kryiomokupstwo albo próbowanie tegoż oświadczona, porą nocną, albo podczas niepogody, która

odkrycie przestępstwa ustanowionym do tego Urzędowi i strażom utrudnia, miejsca ma.

2. Kiedy sprawca, w broń albo inne narzędzia opatrzonym jest, które go w stanie użycia gwałtu przeciw postanowionym zakładowi straży, albo niebezpiecznych pogroźek przeciw tymże stawiają.
3. Kiedy, co za osobliwie obciążającą okoliczność uważać należy, broń albo narzędzia, w które przestępca opatrzony jest, ze strzelby, z gatunków broni, których noszenie powszechnie przepisami policyjnymi zakazane jest, albo w ogólności z narzędzi, których użycie dla życia niebezpiecznym jest, składają się.
4. Kiedy sprawca przy wykonaniu przestępstwa przez zeszpecone odmienienie swojej powierzchownej postawy albo przebranie się niepoznanym się zrobić usiłował.
5. Kiedy do wykonania kryiomokupstwa, osobnych do tego zamiaru przysposobionych aparatów (urządzeń) użyto, albo dla zagroźenia odkryciu z takowych aparatów użytek zrobiono, a zatem w szczególności
6. Kiedy naczynie, w którym przedmioty kryiomokupstwa przechowywane są, albo lokat, do schowania służący, albo
7. Kiedy wóz, statek albo w ogólności środek transportu którym kryiomokupstwo popełnione albo próbowane zostało, niezwykłymi, albo w szczególności w zamiarze kryiomokupstwa urządzonei kryówkami opatrzony jest, które odkrycie utrudniają.
8. Kiedy przedmioty, któremi kryiomokupstwo popełnione zostało, pod zamknięciem urzędowym znajdowały się, albo

9. kiedy przedmioty, któremi kryiomokupstwo popełniono, były zagranicznymi nieocłoniemi przedmiotami, które na inny Urząd przekazane były.

2. Wyznaczenie kary.

- a. Rodzaje kryiomokupstwa ze względu na wymierzenie kary.

§. 202.

Względem wyznaczenia kary zachodzi różnica, między kryiomokupstwem przez się, jako uszczupleniem dochodu, i temi przestępstwami, przy których kryiomokupstwo z okolicznościami obciążającymi, szczególnie podeyrzaniami, połączone jest. Te przestępstwa są ustawą wyraźnie oznaczone, i obięte są pod nazwaniem »występne kryiomokupstwo«.

- b. Główna kara.

- aa. Przy przestąpieniu zakazu względem obrotu handlowego, cła podlegającego,

§. 203.

Jeżeli przez kryiomokupstwo, istnący dla obrotu handlowego między swym krajem i zagraniczem, albo między obwodem cłowym i wyłączeniami cłowymi bezwarunkowy zakaz przywozu, to jest: zakaz, który nawet nabycie za osobnym pozwoleniem i opłaceniem cła wyłącza, przestąpiony został, natenczas zawyrokować należy karę w wartości iednokrotny aż do czworokrotny, przedmiotu przestępstwa. Jeżeli zaś przez kryiomokupstwo, wydany względem wspomnianego obrotu handlowego zakaz wywozu lub przechodu przestąpiony został, natenczas kara między półówkową i dwukrotną wartością przedmiotu przestępstwa wymierzona być powinna.

- bb. We wszystkich innych razach.

§. 204.

We wszystkich innych przypadkach, karane będzie kryiomokupsto pięćkrotną do dziesięć-

krotnéy ilości opłat, które przez takowe ujęte, albo na pokrzywdzenie wystawione były. Jeżeli zaś ważne okoliczności łagodzące, które przez inne, tym przeciwnie okoliczności obciążające, zniesione nie zostają, zachodzą, kara aż do dwukrotnéy ilości wspomnianych opłat złagodzoną być może.

W razie powtórzenia kryjomokupstwa, można przeciw przestępcy, który za kryjomokupstwo już karany był (§. 112), karę aż do pięćkrotnéy ilości wspomnianych opłat podwyższyć.

cc, Opłaty, które wymierzeniu kary za posadę służyć mają.

§. 205.

α. W ogólności.

Opłaty, które do tego wymierzenia kary za posadę wzięte być mają, pokazują się w każdym razie z iakości przypadku, przyczém przepisane w tym względzie w ogólności zasady (§§. 44 do 48) zachowane być mają.

§. 206.

β. Dokładniejsze oznaczenie tychże.

W szczególności témi opłatami są :

1. Należytość cła wchodowego :

- a) Przy kryjomokupstwie przez przeciwprawne wprowadzenie towarów do obwodu cłowego.
- b) Przy każdym w obrocie handlowym, cłu podlegającym, obwodu cłowego z zagranicznym, albo z wyłączeniami cłowemi, popelnioném albo próbowaném kryjomokupstwie, względem którego z pewnością wykryć się nie daie, czy, takowe przez niedozwolony przywóz albo zaś wywóz lub przechód miejsce miało.

2. Należytość cła wychodowego przy kryjomokupstwie, przez przeciwprawny wywóz towarów popelnioném albo próbowaném.

3. Należytość cła przechodowego przy kryiomokupstwie przez niedozwolony przechód towarów popełnioném.
4. Opłata konsumcyjna, na przedmiotach monopolii w rządowych ciężająca, przy kryiomokupstwie témiż przedmiotami,
 - a) wraz z należytością cła wchodowego we wszystkich razach, w których taż druga przy wymierzeniu kary za posadę wzięta być ma;
 - b) niezawisłe od należytości cła wchodowego, przy przeciwnieprawném wprowadzeniu przedmiotów iakiego monopolium rządowego, jeżeli od takowych cło wchodowe nie należało, a zatém w szczególności
 - c) przy nieprawném wprowadzeniu przedmiotów monopoliiowych do wyłączenia cłowego.
5. Należący się podatek konsumcyjny, albo inna opłata konsumcyjna, wraz z należąciami do tegoż dodatkami, przy kryiomokupstwie przez nieprawne wprowadzenie przedmiotów, podatкови podlégaających, do miejsc, które dla poboru podatku za zamknięte oświadczone zostały.

dd. Najmniejszy wymiar kar majątkowych.

§. 207.

Kary pieniężne za kryiomokupstwo przeciw jednéj i téż saméj osobie, wyrokiem kary, na posadzie śledstwa zapadłym, nigdy mnieysze iak na pięć Złotych R. wymierzane być mają, wszelakoż służy i tu wyrażone w §. 38. ograniczenie.

ee. Posada wymiaru kary przy przedmiotach, sól albo salétrę w sobie zawierających.

§. 208.

Jeżeli kryiomokupstwo przez nieprawne wprowadzenie materyalów (przedmiotów), które z solą lub salétrą zmie-

sane są, i na które taryfa względem opłat konsumpcyjnych od przedmiotów monopoliowych żadnej osobnej ustawy opłat nie zawiera, popełnione albo próbowane było, i jeżeli ilość zyskaną z tychże soli albo soléntry wiadomą jest, należy takową za posadę wymiaru kary wziąć. Jeżeli zaś ta ilość wiadomą nie jest, albo jeżeli odebranie (oddzielenie) soli lub soléntry z wspomnianych materyałów jeszcze nie nastąpiło, natenczas należy podług przepisów względem tego przypadku, gdzie przedmiot przestępstwa z zupełną pewnością wykrytym być nie może, istniających (§§. 42. i 43.) postąpić.

c. Postanowienie oboczne.

aa. Przepadnienie niektórych środków pomocnych.

§. 209.

Prócz ustanowionych kar majątkowych należy dla popełnionego albo próbowanego kryiomokupstwa, przepadnienie zawyrokować:

1. tych środków pomocnych do kryiomokupstwa, które w celu popełnienia, dopomożenia albo ukrycia kryiomokupstwa przysposobiony niezwykły kształt albo urządzenie otrzymały;
2. broni albo innych do użycia gwałtu sposobnych narzędzi, których przestępca do napadu (natarcia), do dania odporu, albo do grożenia przeciw osobom, w przeszkodzeniu przestępstwa albo w schwytaniu przedmiotu przestępstwa, lub przestępcy samego czynnym, użył, albo użyć zamiar miał.

bb. Warunek przepadnienia.

§. 210.

Na przepadnienie zaś tych środków pomocnych do kryiomokupstwa tylko w tym przypadku wyrokować można, gdy takowe u pobudziela, sprawcy, albo spółwinowaycy przestępstwa znalezione zostaną.

cc. Odpowiedzialność środków transportu.

§. 211.

Środki transportu, które do popełnionego albo próbowanego kryjomokupstwa za środki pomocne służyły, odpowiadają, oprócz przypadków, w których odpowiedzialność tychże w ogólności przepisana jest (§. 150.), z zachowaniem przepisanych w tym względzie powszechnych warunków (§§. 158. i 159.), za kary majątkowe, przypadek karny dotyczące, kiedy

1. przedmioty przeciw zakazowi, którego przestąpienie ustawa za próbowane kryjomokupstwo oświadcza;
 - a) na drogę, na kierunek, do portu, albo w ogólności do jakiego miejsca, gdzie takowe dostać się nie powinny były (§. 191. l. 1. do 3. i 6., §§. 195. i 196.) sprowadzone, albo
 - b) naładowane lub wyładowane zostały (§. 191. l. 5.)
2. Kiedy iaki z przytoczonych w §. 192. dla nadbrzeża albo dla wód granicznych, istnących zakazów przestąpiony został.
3. Kiedy środek transportu, względem którego przepis §. 150. prócz tego zastosowania nie ma, i edném lub wielu niezwyčajnemi ukrytými schowaniami (kryówkami), które wiozący towary na zapytanie urzędników dochodowych albo zleceńników oznaymić albo otworzyć omieszkał, opatrzony jest, i kiedy w takiéy kryówce przedmiot kryjomokupstwa znaleziony zostanie.

dd. Utrata professyi, albo utrata uprawnienia do utwarzania lub przyrządzania przedmiotów monopolowych.

§. 212.

Zaraz w piérwszym razie przestępstwa, oprócz przepisanej kary majątkowéy, mogą

1. professyonisci, którym dla prowadzenia ich professyi nabycie przedmiotu, który cłu wchodowemu,

- podatkowi konsumcyjnemu, albo innéj opłacie konsumcyjnéj, zakazowi wprowadzania albo monopolowi rządowemu podléga, wolno od opłaty, albo za mniejszy iak powszechny wymiar téż, albo wskutek wyjątku od zakazu wprowadzania, albo od monopolium rządowego pozwolone było, za utracających uprawnienie professyjne oświadczeni być (§. 69.), kiedy ciż téj im przyznanéj ulgi do kryiomokupstwa, albo do wspierania kryiomokupstwa nadużyli. Tndzież można zaraz za pierwszą razą dostrzeżenia
2. posiadaczów ziemi albo profesionistów, którym produkcyja albo urządzenie przedmiotów iakiego monopolium rządowego dozwolone zostały, za utracających to pozwolenie oświadczyć, gdy kryiomokupstwa przedmiotem rodzaju z tych, do których pozwolenie ściągają się, za winnych uznani zostaną.

ee. Utrata uprawnienia na domokrażstwo.

§. 213.

Domokrażcy oświadczeni być mają za utracających uprawnienia na domokrażstwo, gdy iakiego, za kryiomokupstwo uważać się mającego przestępstwa dochodowego za winnych uznani zostaną.

ff. Utrata pozwolenia na sprzedaż przedmiotów monopolowych.

§. 214.

Osoby, do przedawania przedmiotów monopolistów rządowych ustanowione, tracą to pozwolenie, gdy onym kryiomokupstwo przedmiotem rodzaju tych, do przedawania których one obstalowane były, w winę przepisaniem zostanie.

gg. Utrata uprawnienia do handlu, co do wyraźnie oznaczonych przedmiotów.

§. 215.

Jeżeli handlujący, będąc już raz za kryiomokupstwo ukaranym, kryiomokupstwa towarami, będąc-

mi przedmiotem iego professyi, winnym stanie się (§. 112.), natenczas można mu handel tym gatunkiem przedmiotów, do którego te należą, przez które kryiomokupstwo w przypadkach, drugiemu ukaraniu za zasadę służących, miejsce miało, zakazać. Jeżeli zaś przedmioty, przez które kryiomokupstwo nastąpiło, nie tylko przy drugiem, ale także przy pierwszym ukaraniu z gatunku tych, do których obrotu handlowego przestępca podług natury (iakości) swojego uprawnienia profesyjnego upoważnionym iest, wtenczas rozciągać się ma zakaz na wszystkie towary, które były przedmiotem przestępstw popełnionych, bez różnicy, czy takowe pierwszym lub drugim wyrokiem kary objęte były.

hh. Oddalenie z okręgu granicznego.

§. 216.

Ludzie, co żadnym pewnym i uczciwym sposobem zarobkowania wywieść się nie mogą, i w okręgu granicznym przebywają, jeżeli takowi, będąc już raz za kryiomokupstwo ukaranymi, na nowo kryiomokupstwa winnemi staną się, z okręgu granicznego oddaleni być mają.

d. Kary na niektóre rodzaje dopomagania.

aa. Przez się.

§. 217.

Kto, chociaż bez porozumienia się z pobudzielcem, sprawcą, albo spółwinowaycą, zamierzonego na oznaczone przestępstwo, o które rzecz idzie, przed albo podczas popełnienia tegoż przestępstwa, wszelakoż gdy wiedział, albo przecie z zachodzących okoliczności przy użyciu należytej uwagi oczywiście postrzedź był powinien, że kryiomokupstwo popełnioném, albo odkryciu ujętém zostanie, i że iego czynność kryiomokupstwu

a) do przyśpieszania (promowowania) lub wsparcia, albo

b) do dopomagania (§. 176. I. 1. 2)

służy, przestępcom, którzy wykonaniem albo próbowaniem kryjomokupstwa, albo działaniem, aby siebie samych, albo przedmiot przestępstwa zabezpieczyć, zajęci są, na ieden lub więcéy z następujących sposobów pomoc daie, a mianowicie:

1. drogi, któreimi Urząd cłowy lub inny do nadzorowania nad obrotem handlowym ustanowiony Urząd dochodowy, albo oddział straży granicznéy lub dochodowéy obéyć można, wspomnionym przestępcom pokazuie, albo tych na takie drogi naprowadza, albo
2. o mieyscu pobytu urzędników lub innych osób, do wstrzymania kryjomokupstwa przeznaczonych, wywiaduie się, albo
3. obecność lub niebytność, zbliżanie albo oddalanie się wspomnionych urzędników lub innych osób przez znaki, lub na inny sposób wydaie, takowy

podléga karze od pięciu Złotych R. do dwóchset Złotych R. Ta kara iednak nigdy téy ilości przewyższać nie powinna, stosownie do którédyby kara przeciw przestępcy, gdyby tenże podług powszechnych zasad względem ukarania spółwinowayców albo uczestników sądzony był (§§. 98. do 102. i 177.) zawyrokowana być musiała.

bb. Przy zbiegu z innémi rodzajami dopomagania,

§. 218.

Jeżeli zaś tenże, oraz przez inne, iak dopiéro przytoczone czynności albo omieszkania spółwinę lub uczestnictwo w kryjomokupstwie na siebie ściagnął, natenczas kara za tę spółwinę, albo za uczestnictwo, podług powszechnych zasad (§§. 98. do 102.) wymierzona być ma, przytém iednak na dopomaganie, które przez iedną lub więcéy wspomnionych czynności mieysce miało (§. 217.), iako na obciążającą okoliczność względ mieć należy.

cc. Odmówiona albo zaniedbana pomoc (assystencya), do odkrycia lub schwytania,

§. 219.

Osoby, które podług swojego urzędu, swojej służby, albo swojego zatrudnienia, do dania pomocy przy szlakowaniach dla odkrycia przestępstw dochodowych, przestępców i przedmiotów przestępstw, albo przy zatrzymaniach obowiązane są, i które przestępstwa w §. 175. l. 3. wzmiankowanego, winnemi staną się, ukarane być mają podług powszechnych względem ukarania spółwiny lub uczestnictwa istnących przepisów (§§. 98. do 102.). Wszelako kara nie mniejsza iak po dwadzieścia pięć Złotych R. za każdy wypadek karny i na każdą osobę wymierzoną być powinna.

Rozdział siódmy.

O występnie kryiomokupstwie i onego ukaraniu.

I. Podrzedne rodzaje występnego kryiomokupstwa.

§. 220.

1. Oznaczenie tychże.

Pod występnie kryiomokupstwem objęte są następujące przestępstwa:

1. Powtórzone kryiomokupstwo.
2. Kryiomokupstwo ręką zbroyną.
3. Kryiomokupstwo przez zbiegowisko.
4. kryiomokupstwo z popełnieniem gwałtu.
5. Kryiomokupstwo przez przekupienie.
6. Zabezpieczone kryiomokupstwo.
7. Kryiomokupstwo z fałszywemi, sfalszowanemi, albo podsuniętymi dokumentami.

8. Kryiomokupstwo przez naruszenie urzędowego zamknięcia.
9. Kryiomokupstwo cudzą własnością.

§. 221.

Stowarzyszenia kryiomokupcze.

Także założenie albo dalsze trwanie towarzystw, które podług §. 251. za stowarzyszenia kryiomokupcze uważane być mają, wstąpienie do takiego towarzystwa, spółwina i uczestnictwo w takim towarzystwie, kładzie się do rzędu kryiomokupstwa występnego.

II. Obiaśnienie i karanie pojedynczych rodzajów podrzędnych.

1. Powtórzone kryiomokupstwo.

§. 222.

a. Pomysł.

Powracające kryiomokupstwo ma miejsce,

1. kiedy kto, co

- a) za kryiomokupstwo dwa razy,
- b) za występne kryiomokupstwo raz, albo
- c) za kryiomokupstwo raz, i oprócz tego za ciężkie przestępstwa dochodowe dwa razy

karanym był, jeszcze raz kryiomokupstwa winnym stać się (§. 112.), albo

2. kiedy kto, komu przynajmniej trzy, chociaż jeszcze nieukarane przypadki popełnionego Kryiomokupstwa dowiedzione są, kryiomokupstwem, onego ukrywaniem, promowowaniem, albo wspieraniem iakby iakiem zatrudnieniem zajmując się, z którego zarobek dla siebie lub dla swoich należących całkiem, albo w części pobiéra.

§. 223.

1. Kara.

Kara na to przestępstwo iest prosta albo ściśly areszt od ośmiu dni do trzech miesięcy. Przy częstém powtarzaniu, szczególny groźności sposobu, na jaki kryiomokupstwo popełnione zostało, albo przy innych szczególnie obciążających okolicznościach, można karę aż do sześciu miesięcy ściśłego aresztu rozciągnąć.

2. Kryiomokupstwo ręką zbroyną.

§. 224.

a. Pomysł.

Kto, będąc opatrzony w broń strzelbową, albo do cięcia lub pchnięcia usposobioną, sam, albo za współdziałaniem drugiego uzbroionego lub nieuzbroionego osoby kryiomokupstwo uskutecznia albo probuje, ten popełnia kryiomokupstwo zbroyną ręką.

Wszelakoż to postanowienie nie obęymuje przypadku,

1. kiedy podróżny broń dla swojego bezpieczeństwa, albo
2. kto broń, która podług obyczaju krajowego, ustawą niezniesionego, powszechnie przyjętą częścią jego w kraju zwykłego ubioru i uzbrojenia (porządku) iest, i w którą zwykle opatrzony bywa,

przy sobie ma.

§. 225.

b. Kara.

To przestępstwo ukarane zostanie aresztem od trzech dni do iednego miesiąca. Jeżeli zaś w przypadkach, do których powszechne ustawy karne zastosowane nie są, przestępca

- a) z broni, w które opatrzony był, przeciw osobom, do przeszkodzenia przestępstwa, do odkrycia, albo do schwytania przestępcy lub przedmiotu przestępstwa na

sposób ustawą przepisany czynnym, użytek zrobił, albo

b) tym osobom, chociaż bez użycia broni, iednak gwałtownie opierał się, albo

c) przeciw tymże słownie, przez ukazanie broni, albo przez przygotowanie téżże do użycia groził,

kara na ścisły areszt od iednego miesiąca do trzech miesięcy zasadzoną być powinna.

3. Kryjomokupstwo ze zbiegowiskiem.

a. Pomysł.

§. 226.

Jeżeli kryjomokupstwo przez trzy lub więcéy osób, do wykonania zgodnie postępujących, popełnione albo próbowane zostanie, natenczas popełniaią one, kryjomokupstwo ze zbiegowiskiem, bądźby między onémi sołusz, który według ustawy za bandę przemytników uważanym być ma, istniał lub nie, i bądźby onych działanie do tego przestępstwa zmierzało, albo każda z nich oddzielne przestępstwo w zamiarze miała, i do drugich dla tego tylko prrzyłączyła się, by z onémi spółnie kryjomokupstwo wykonać, albo swoją obecnością do łatwiejszego lub pewniejszego popełnienia przyczynić się.

b. Kara.

§. 127.

aa. Przy odporze, albo gwałtach.

Jeżeli banda, albo pojedyncze członki téżże

a) osobóm, do przeszkodzenia przestępstwa, albo do onego odkrycia, lub do schwytania przestępcy, albo przedmiotów przestępstwa, w sposób prawem przepisany czynnym odpór dawała, albo dawali, lub

b) w ogólności iednego z tych uczynków, które według niniejszégó ustawy (§. 230) za kryjomokup-

stwo gwałtowne uważane być mają, winną stała się, lub winnemi stali się,
a przypadek ten do zastosowania powszechnych ustaw karnych nie kwalifikuje się; natenczas

1. przeciw każdemu, któremu ieden z wzmiankowanych pod a) i b) uczynków przypisany być ma, prosty albo ścisły areszt od trzech miesięcy do sześciu miesięcy; zaś przeciw dowódczom, pobudzicielom, tudzież tym, którzy dla występnego kryjomokupstwa już karani byli, i tym, względem których szczegółowo obciążające okoliczności zachodzą, zawsze ścisły areszt, który aż do iednego roku rozciągać się może,

2. przeciw innym zaś członkom bandy, którym żaden z wzmiankowanych uczynków pod a) i b) przypisanym być nie ma, kara §. 228 ustanowiona sądzoną być powinna.

§. 228.

bb. Przy innych niebezpiecznych zbiegowiskach.

Jeżeli żadna z spikniętych osób iakiego z wzmiankowanych w §. 227. pod a) i b) uczynków winną nie stała się, wszelakoż

a) jeżeli, chociażby tylko iedna z tych osób w broń, albo w inne, do użycia gwałtu przysposobione narzędzia, iednak nie z gatunku w §. 224.

l. 2 wspomnionego, opatrzoną była, albo

b) jeżeli spikniętych osób pieszych liczba sześciu głów dosięga, albo

c) taż liczba trzech ludzi konnych przenosi, albo jeżeli rzecz o ukaranie osób w §. 227. pod l. 2 określonych, idzie, natenczas należy

1. każdą z spikniętych osób aresztem od iednego miessiąca do trzech miesięcy,

2. każdego zaś dowódcę i każdego pobudziela, tudzież każdego sprawcę, który w broń

lub inne do użycia gwałtu usposobione narzędzia opatrzone iest, ścisłym aresztem od trzech do sześciu miesięcy ukarać.

§. 229.

cc. W przypadkach muięć niebezpiecznych.

W innych, iak pod §§. 227 i 228 wymienionych przypadkach, podłga

- 1) każda z spikniętych osób karze aresztu od trzech dni do iednego miesiąca,
2. Każdy zaś dowódzca i każdy pobudziciel karze prostego lub ścisłego aresztu od iednego do trzech miesięcy.

4. Kryjomokupstwo z gwałtem.

§. 230.

Pomysł.

Kto prócz przypadków, poprzedzającymi ustęпами (§§. 227 i 228) objętych, przy próbowaniu, albo wykonaniu kryjomokupstwa

- a) osobom, do odkrycia lub schwywania przestępcy, albo przedmiotu przestępstwa, na sposób do ustawy stosowny czynnym, w ten sposób odpór daie, że chcąc przytrzymanie uskutecznić, przemocy użyć potrzeba, albo
- b) też osoby groźbami, albo na inny sposób od spełnienia przytrzymania odstraszyć usiłuię, albo
- c) przez gwałtowne napadnięcie albo szybkość bydląt zaprężnych lub iucznych wspomniane osoby przemoże, albo przemódz usiłuię, albo
- d) chociaż przez zawołanie wezwany był, by zatrzymał się, swoje przedsięwzięcie kontynuie, i przez gwałtowny napad, albo szybkość bydląt zaprężonego lub iucznego kryjomokupstwo uskutecznia, lub uskutecznić usiłuię, ten

staie się kryjomokupstwa z gwałtem połączonego winnym.

5. Kryiomokupstwo z przekupieniem.

§. 231.

Kto, uskuteczniając kryiomokupstwo lub probując takowe, urzędnikowi albo postanowionemu (zlecenikowi), którego powołaniem iest, przestępstwa dochodowe odkrywać, albo onym przeszkadzać, podarek w pieniądzach, towarach lub innych rzeczach dać, ofiarować, albo wyraźnie oznaczoną korzyść przyrzeka, bądźby takowy do tego przez urzędnika lub postanowionego wezwany był lub nie, ten popełnia kryiomokupstwo z przekupieniem, jeżeli z okoliczności oczywiste nie pokazuje się, że iego zamiar ani do popełnienia kryiomokupstwa, ni też do odwiedzenia urzędnika lub postanowionego, któremu podarek dawał, ofiarował albo przyrzekał, od dopełnienia iego obowiązku nie dążył.

§. 232.

Kara na kryiomokupstwo z gwałtem, albo przekupieniem.

Kara za kryiomokupstwo z gwałtem, albo z przekupieniem (§§. 230 i 231), jeżeli ukaranie według powszechnych ustaw karnych zastosowane być nie może, iest prosty albo ścisły areszt od ośmiu dni aż do sześciu miesięcy.

6. Zabezpieczone kryiomokupstwo.

a. Pomysł.

§. 233.

1. Tak ten, kto udanie się

a) wyraźnie oznaczonego przestępstwa dochodowego, które za kryiomokupstwo uważane być ma, albo

b) poszczególnych ieszcze nieoznaczonych przestępstw dopiero wspomnionego gatunku

zabezpiecza, (assekuruje), albo zabezpieczyć przyrzeka, iako też

2. kto przestępstwo, za kryiomokupstwo uważać się mające, zabezpieczyć daie, albo
3. kto kryiomokupstwo, wiedząc o téj okoliczności, że udanie się zabezpieczone jest uskutecznia, albo probuje,
popelnia kryiomokupstwo zabezpieczone.

b. K a r a.

§. 234.

aa. Zabezpieczającego.

Zabezpieczyciel karanym być ma ścisłym aresztem od iednego miesiąca aż do trzech miesięcy, a ieżeli

- a) przekonany zostanie, że trzy albo więcéy przedsięwzięstw kryiomokupstwa zabezpieczał, albo
- b) już raz za występne kryiomokupstwo karanym był,

ścisłym aresztem od trzech do sześciu miesięcy. Tę karę przy zachodzących osobliwie obciążających okolicznościach, to iest, kiedy przestępca interesem zabezpieczania w znaczney obiętości, albo przez długi czas zajmuie się, albo kiedy zabezpieczyciel do zabezpieczenia przestępstw, przez niego assekurowanych, szczególnie niebezpiecznych środków pomocnych używał, na ścisły areszt aż do iednego roku rozciągnąć należy.

§. 135.

bb. Ianych winowayców, lub uczestników.

Sprawcy, spółwinowaycy, albo uczestnicy zabezpieczonego kryiomokupstwa, karani będą prostym albo ścisłym aresztem od iednego miesiąca aż do trzech miesięcy, a ieżeli już za występne kryiomokupstwo karani byli, ścisłym aresztem od trzech do sześciu miesięcy.

7. Kryjomokupstwo przez fałszywe, sfałszowane, albo podłożone dokumenta.

§. 326.

a. Pomysł.

Kryjomokupstwo przez fałszywe, sfałszowane, albo podłożone dokumenta popełnioném zostaje,

- 1) kiedy professyonista, bądźby takowy do prowadzenia ksiąg professyynych obowiązany był, lub nie, dla ukrycia kryjomokupstwa, które ón albo kto inny popełnił albo przedsiębrał,
 - a) w swoich księgach professyynych istotne do tego celu usposobione nierzetelności umieszcza, albo
 - b) swoje księgi professyynne na sposób, do tego zamiaru służący, fałszuje, albo
 - c) oprócz ksiąg professyynych, które prawdziwy stan i tok jego professyi wykazują, inne nierzetelne księgi prowadzi, albo
2. Kiedy kto, w celu wykonania albo ukrycia kryjomokupstwa, albo rozesłania przedmiotów, przez kryjomokupstwo nabytych, albo ochronienia onych od zastosowania kary,
 - a) z następujących dokumentów, których nieprawna i nierzetelna iakość wiadomą mu była, a mianowicie:
 - aa) z fałszywych dokumentów, dla wspomnianego celu przysposobionych;
 - bb) z dokumentów, któremi względem pochodzenia, nabycia, albo oclenia, albo, jeżeli rzecz o przedmioty, opłacie konsumpcyynéj podlegające, idzie, względem opłaty podatku od przedmiotu, istotna, dla powyższego celu służąca nieprawda potwierdzona została :

- cc) z dokumentów, które na sposób, dla wzmiankowanego celu uwłaściwiony, sfałszowane zostały,
- użytek robi, albo użytek zrobić kusi się, bądź by to przez wydanie takiego dokumentu komu innemu, przez przedłożenie onego iakiemu Urzędowi, iakię Instancyi, albo iakiemu, dla przestrzegania przepisów dochodowych urząd sprawującemu urzędnikowi, lub postanowionemu, albo na inny sposób stało się, albo
- b) dokumenta, które wprawdzie są ważne i prawdziwe, dla osiągnięcia wspomnionego celu, za inne towary, albo za inne przeznaczenie, iak owe, na które takowe wydane zostały, w iakię Instancyi, w iakim Urzędzie, albo urzędnikowi, przestępstwo szlakującemu, lub postanowionemu składa, albo
- c) urzędowe, albo przez producenta samego na towarach umieszczać się mające, prywatne odczowanie sam, albo przez drugich podrabia, fałszuje, albo z iednéj sztuki towaru na drugą przenosi, albo
- d) towar, który znakiem podrobionym, sfałszowanym, albo z innéj sztuki przeniesionym, opatrzony iest, wiedząc o téj okoliczności, że znak iest nieprawdziwym, albo przeniesionym, w wspomnionym celu przechowywie lub przechowywać daie.

§. 237.

b. Kara.

Karą iest w tych przypadkach, w których ukaranie podług powszechnych ustaw karnych miejsca nie ma, prosty lub ścisły areszt od ośmiu dni do trzech miesięcy. Przy okolicznościach bardzo obciążających, można takową aż do sześciu miesięcy ścisłego aresztu przedłużyć.

8. Kryiomokupstwo z naruszeniem zamknięcia urzędowego.

§. 238.

Kto zamknięcie urzędowe (opieczętowanie) na towar, na aparat professyyny, na środek transportowy, albo na iakiekolwiek bądź naczynie przyłożone, w celu wykonania lub ukrycia kryiomokupstwa narusza, zdéymuie, przenosi, albo otwiéra, karany być ma prostym albo ścisłym aresztem od ośmiu dniu aż do trzech miesięcy, a przy bardzo obciążających okolicznościach aż do sześciu miesięcy. Zastosowanie tego postanowienia ma równie tylko w tych przypadkach miejsce, w których ukaranie podług powszechnych ustaw karnych nie zachodzi.

9. Kryiomokupstwo cudzą własnością.

§. 239.

Kto iaką rzeczą, która nie iest iego własnością, bez wiedzy właściciela i wierzyciela zastawnego, który prawo zastawu na takową nabył, i mimo woli tychże osób, która mu wyraźnie oświadczoną została, albo którą z przeznaczenia przez właściciela lub wierzyciela zastawnego, rzeczy danego, albo w ogólności z zachodzących okoliczności wyrozumieć mógł, kryiomokupstwo popełnia albo probuie, takowy, ieżeli rzecz iako przedmiot przestępstwa przytrzymaną zostanie, a właściciel albo wierzyciel zastawu o zwrócenie téżże upomina się, ukarany być ma prostym albo ścisłym aresztem od ośmiu dni aż do trzech miesięcy, ieżeli tenże ukaraniu podług powszechnych ustaw karnych nie podléga.

III. Szczególne przepisy względem ukarania.

1. Zastosowanie kar majątkowych.

§. 240.

Kary, na występne kryiomokupstwo ustanowione, zawsze z karami majątkowymi, które kryiomokupstwa przez się, jako ujęcia dochodu podług poprzedzającego rozdziału dotyczą się, zasądzone być mają.

2. Zasądzenie kary pieniężnej zamiast aresztu.

§. 241.

Kara aresztu, na występne kryiomokupstwo ustanowiona, wprawdzie podług reguły w karę pieniężną przemieniona być nie może (§. 115). Jeżeli by jednak zwyczajny uczciwy sposób zarobkowania przestępcy, który za występne kryiomokupstwo jeszcze karany nie był, albo jego rodziny przez dopełnienie kary aresztu dotkliwy przewrwy doznać miał, natenczas:

- a) jeżeli przestępstwo tylko przez przedmiot mającego znaczenia popełnione zostało, albo
- b) jeżeli jeden lub więcej z przytoczonych w §. 92. pod 1. do 9. łagodzących powodów za przestępcą mówią

w przypadkach następujących:

1. przy powracającym (powtórnym) kryiomokupstwie w przypadkach §. 222. l. 1. a) i c) objętych;
2. przy zabezpieczonym kryiomokupstwie w przypadku, w §. 233. pod l. 3. wytkniętym;
3. przy kryiomokupstwie przez podłożone dokumenta w przypadku, w §. 236. l. 2. pod b) przewidzianym;
4. przy kryiomokupstwie cudzą własnością (§. 239.),

zamiast kary aresztu, prawnie zasądzić się mającemu, albo zamiast jednej części także, z zachowaniem pravidła w §.

119. przepisanego, stosowna kara pieniężna zawyrokowaną być może.

3. Zaostrzenia kary.

a. Utrata uprawnienia do handlu.

§. 242.

Handlujący, którzy występne kryjomokupstwa za winnych uznani zostaną, mogą za utracających uprawnienie swoięy professyi oświadczeni być.

b. Utrata innych uprawnień professyynych.

§. 243.

Inni professyoniści oświadczeni być mogą za utracających uprawnienia do swoięy professyi, kiedy występne kryjomokupstwa rzeczami, które są przedmiotem prowadzenia ich professyi, za winnych uznani zostaną. (§. 69.)

c. Oświadczenie niezdolności.

§. 244.

aa. Do utrzymania uprawnienia do handlu.

Czeladź kupiecka, zlecenicy handlowi, albo pomocnicy professyyni uprawnionego do woznictwa (furmaństwa), jeżeli takowi za winnych występne kryjomokupstwa uznani zostaną, mogą za niezdolnych do utrzymania uprawnienia na professyę kupiecką, kramarską, domokrażską albo furmańską oświadczeni być. Imiona tychże w tym przypadku ogłoszone być mają.

§. 245.

bb. Do otrzymania innego uprawnienia professyynego.

Pomocnicy professyi innych professyoniistów oświadczeni być mogą za niezdolnych do otrzymania uprawnienia, do samoistnego prowadzenia professyi, którą się zajmują, kiedy przedmioty, przez które ciż występne kryjomokupstwa winnymi stali się, do liczby tych należą, których utworzenie

przyrządzenie albo przerobienie wspomniana professya zamierza. Imię tychże w tym razie ogłoszone być ma.

§. 246.

cc. Trwanie téż.

Niezdolność do otrzymania uprawnienia do handlu albo do innéj professyi, podług poprzedzających przepisów (§§. 244. i 245.), wyrzeczoną być może na czas pewny lub niepewny. (§. 69.)

d. Oddalenie z okręgu granicznego.

§. 247.

Z okręgu granicznego ma być oddalonym:

1. kto powtórzonego (powracającego) kryiomokupstwa winnym stał się;
2. każdy przewódzca lub podżegacz bandy przemytników albo roty do wykonania kryiomokupstwa;
3. każdy zabezpieczyciel kryiomokupstwa;
4. kto za inne, iak właśnie wspomniane (1 do 3) kryiomokupstwo obéymujące przestępstwa dochodowe, na karę aresztu nad jeden miesiąc skazany zostanie.

e. Oddanie pod dozór policyi.

§. 248.

Te osoby (§. 247.) po odbyciu kary podciągnięte być mają na czas oznaczony albo nieznaczony pod dozór policyi. Jak dalece także przeciw innym za występne kryiomokupstwo osądzonym osobom tego środka użyć potrzeba będzie, Instancye, do których wyrokowanie kary za przestępstwo należy, podług wykrytych okoliczności rozpoznać mają.

f. Oddalenie cudzoziemców.

§. 249.

Cudzoziemcy, którzy za występne kryiomokupstwo kary godnymi uznani zostaną, oddaleni być mogą ze wszystkich krajów, dla których niniejsza ustawa prawną moc otrzymuje.

g. Zastosowanie zastrzeżeń kary przy postępowaniu kryminalném, albo przemienienie kary aresztu.

§. 250.

Jeżeli iakie przestępstwo dochodowe wprowadzie za występne kryiomokupstwo uznane zostanie, wszelakoż ustanowiona w tym rozdziale kara aresztu z téy przyczyny zastosowaną być nie może, że uczynek albo zaniedbanie, które przestępstwo iako występne kryiomokupstwo przedstawiają, pod karę podług powszechnych ustaw karnych podciągnięone zostało (§§. 225, 227, 232, 237, 238, 239), albo jeżeli kara aresztu na karę pieniężną przemieniona zostanie (§. 241), natenczas iednak przepisy względem utraty professyi (§§. 242. i 243.), względem oświadczenia (uznania) niezdolności do otrzymania uprawnień na professyę (§§. 244. i 245.), względem oddalenia z okręgu granicznego, albo ze wszystkich pod tę ustawę podciągnięonych krajów (§§. 247. i 249.), nakoniec względem oddania skazanego pod dozór policyi (§. 148) zastosowane być, i w ogólności nastąpić mają wszystkie skutki, które ustawa do popełnienia występnego kryiomokupstwa przywiązuie.

Rozdział ósmy.

O stowarzyszeniach dla kryiomokupstwa.

I. Rodzaie winy i uczestnictwa.

§. 251.

1. Pomysł o stowarzyszeniach dla kryiomokupstwa.

Połączenie się dwóch lub więcéy osób, w tym celu zawarte, by

- a) kryiomokupstwo, przyrządzenie albo dostarczenie środków pomocnych do tegoż,

zabezpieczenie udania się przedsięwzięć tegoż, albo w ogólności, tegoż wspieranie, ułatwianie, przyspieszenie albo ukrycie; albo

- b) doprowadzenie do skutku, wspieranie, przyspieszenie, albo ukrycie ciężkich przestępstw dochodowych naprzeciw dochodów rządowych, na kryiomokupstwo wystawionych, to jest: cła monopolistów rządowych i podatku konsumpcyjnego, albo zabezpieczenie udania się ciężkich przestępstw dochodowych, przeciw wspomnianym dochodom rządowym,

jako powracającym (ciąglým) zatrudnieniem zajmować się, jest towarzystwem, czyli stowarzyszeniem kryiomokupstwa.

§. 252.

2. Pobudziciel.

Za pobudziciela stowarzyszenia kryiomokupczego uważać należy:

1. kto towarzystwo zakłada;
2. kto jest głównym zawiadowcą jego interesów;
3. kto udanie się, nie tylko pojedynczych przestępstw dochodowych, ale w ogólności przestępstw, których popełnienie, promowowanie, albo ukrycie towarzystwo na celu ma, na czas, iak długo towarzystwo trwa, albo na nieoznaczoną epokę czasu, wiedząc o téj okoliczności, że zabezpieczenie dla towarzystwa kryiomokupczego dzieie się, zabezpiecza (assekuruje), albo zabezpieczyć przyrzeka.

§. 253.

3. Sprawcy.

Sprawcy połączonego w zawarcie albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego przestępstwa dochodowego są

1. członki towarzystwa, jak dalece takowi za pobudzieli tegoż uważani być nie mają;
2. kto udanie się przestępstw dochodowych, których popełnienie, promowowanie albo ukrycie towarzystwo zamierza, wiedząc o téj okoliczności, że zabezpieczenie dla towarzystwa kryiomokupczego dzieie się, na pewny (oznaczony) czas zabezpieczyć przyrzeka.

§. 254.

4. Spółwinowaycy.

Spółwinę przestępstwa dochodowego, w zawarciu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo w przystąpieniu do tegoż położonego, ściąga na siebie każdy, kto nie będąc pobudzicielem lub spółczłonkiem towarzystwa,

1. członków do tego sojuszu wyszukanie, albo do wstąpienia do takowego uwodzi;
2. swoiém spółdziałaniem albo swoiemi usługami do przyprowadzenia do stanu tegoż towarzystwa przyczynia się;
3. perceptami pieniężnemi, sprawunkami, wydatkami, chowaniem albo sprzedażą przedmiotów kryiomokupstwa, albo wspomnianych ciężkich przestępstw dochodowych na rzecz takowego towarzystwa, z wiadomością o okoliczności, że takowe iest towarzystwem kryiomokupstwa, albo niepozwolonego zamiaru, w którym wspomniane czynności sprawowane zostają, trzodzi się;
4. kto towarzystwu, wiedząc o nieprawnym składzie tegoż, do uskuteczniania, wspierania, wspomagania albo ukrywania kryiomokupstwa, albo wzmiankowanych ciężkich przestępstw dochodowych usługuje, albo lokaly wypożycza lub wynawmuie, albo

5. kto towarzystwa kryiomokupczego, wiedząc o nieprawym składzie onego, używa, by przez takowe, przedmioty, względem których wspomniane dochody rządowe pokrzywdzone zostały, albo pokrzywdzone zostały, nabyć, albo w obieg handlowy puścić, albo
6. kto udanie się poszczególnych przestępstw dochodowych, które towarzystwo kryiomokupstwa popełnia albo próbuje, wiedząc o okoliczności, że rzecz o przestępstwa towarzystwa kryiomokupczego idzie, zabezpiecza albo zabezpieczyć przyrzeka.

§. 255.

5. Uczestnicy.

Za uczestnika w przestępstwie dochodowym, zakładającym się na zawarciu albo dalszym trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo na przystąpieniu do tegoż, ten uważanym być ma:

1. kto o istnieniu towarzystwa kryiomokupczego wiadomość otrzymał, i o takowem, mimo tego, że do doniesienia podług swej służby, swego urzędu, albo swego zatrudnienia obowiązany jest, donieść omieszkął, albo
2. kto danie pomocy przy szlakowaniu w celu odkrycia towarzystwa kryiomokupczego, którego był mu wiadomy jest, pobudzicieli, sprawców, albo spółwinowayców tegoż towarzystwa, aczkolwiek do tego podług swego urzędu, swej służby, albo swego zatrudnienia obowiązany jest, omieszką, odmawia albo zwleka, i przez to towarzystwu kryiomokupstwa umyślnie sprzyja, albo
3. kto do przestępstw towarzystwu kryiomokupstwa, pobudzicielowi, albo członkowi

tegoż towarzystwa, wiedząc o okoliczności, że rzecz o towarzystwo kryiomokupstwa idzie, na inny, iak w §. 254. wymienione sposoby, dopomaga. (§. 176.)

II. Kary.

1. Wyjęcie z pod kary dla odstąpienia od towarzystwa.

§. 256.

Jeżeli przez towarzystwo kryiomokupstwa popełnienie, dopomożenie, albo ukrycie żadnego z tych przestępstw dochodowych, których popełnienie, dopomożenie albo ukrycie towarzystwo zamierza, wykonane, albo na sposób do przypisania kuszenia się uwłasciwiony (§. 18.) próbowane nie zostało, natenczas winowayca albo uczestnik tegoż przestępstwa dochodowego, za przestępstwo dochodowe, zasadzające się na założeniu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo przystąpieniu do tegoż (§§. 251. do 255.), karze podlegać nie powinien, który wprzód, nim towarzystwo kryiomokupstwa przez Instancye, Urzędy albo przez Instytut straży, do przestrzegania przepisów dochodowych ustanowione, odkryte zostało;

1. z zawartego związku zupełnie wystąpił, i o tém zawczasu członków towarzystwa, albo przynajmniej członka zawiadującego interesami towarzystwa uwiadomił, albo przynajmniej
2. wszystkiego, ile na nim zależało, używał, by zawarty występny sojusz bezskutecznym uczynić, albo
3. w przeciągu czasu iednego roku, nazad rachując od czasu, w którym towarzystwo kryiomokupcze, przez ustanowione do przestrzegania przepisów dochodowych Instancye, Urzędy albo Instytut straży odkrytém zostało, dobrowolnie od wszelkiego współdziałania w nieprawnych czynnościach towarzystwa

i kaźdę, do wykonania lub próbowania iakiego z tych przestępstw dochodowych, których popełnienie, promowowanie albo ukrycie towarzystwo na celu miało, zmierzaiący czynności wstrzymał się.

2. Kara aresztu.

§. 257.

a. Na pobudzicieli.

Pobudziciele towarzystwa kryiomokupczego ukarani być powinni ścisłym aresztem od sześciu miesięcy do iednego roku. Kara aresztu stosownie do obiętości popełnionych uczynków, albo zrządzonych przez takowe szkody, tudzież podług groźności użytych środków, i podług składu innych obciążających okoliczności, zaostrzoną być ma.

§. 258.

b. Na sprawców i niektórych spółwinowayców.

Kaźdy sprawca przestępstwa dochodowego, zasadażającego się na zawarciu lub dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo przestąpieniu do tegoż, tudzież kto poszczególne przestępstwa, które towarzystwo kryiomokupstwa popełnia, lub probuje, zabezpiecza, albo zabezpieczyć przyrzeka, albo kto innych do wstąpienia do towarzystwa kryiomokupczego uwodzi, do wynalezienia członków dla towarzystwa użyć się daie, dla towarzystwa bezpośrednich sprawców godzi, (naymuie), albo szpiegów lub pomocników rozstawia, dla tegoż odbytém (przedażą) albo rozsłaniem przedmiotów przestępstw dochodowych, przez towarzystwo, lub za onego pomocą popełnionych trudni się, obłożony być ma karą ścisłego aresztu od trzech do sześciu miesięcy, a przy szczególnie obciążających okolicznościach, to iest, kiedy przestępca tą czynnością w znaczney obiętości przez długi

czas, albo z użyciem szczególnie niebezpiecznych środków pomocnych zajmował się, aż do iednego roku.

§. 259.

c. Na innych spółwinowayców, albo uczestników.

Inne rodzaje spółwiny albo uczestnictwa w przestępstwie dochodowém, zasadzającém się na zawarciu, albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo na przystąpieniu do tegoż, prostym albo ścisłym aresztem od iednego miesiąca do trzech miesięcy, zaś przy bardzo obciążających okolicznościach, a w szczególności, kiedy winowayca albo uczestnik za występne kryiomokupstwa już karany był, i po tém ukaraniu w towarzystwie kryiomokupstwa uczestniczył, ścisłym aresztem od trzech do sześciu miesięcy.

§. 260.

d. Złagodzenie kary, gdy zamierzone przestępstwa zaniechane zostaną.

Jeżeli przez iakie towarzystwo kryiomokupstwa, popełnienie, wspieranie albo ukrycie żadnego z tych przestępstw dochodowych, których popełnienie, wspieranie albo ukrycie, towarzystwo zamierza, uskutecznione, albo na sposób, do przypisania kuszenia się o to, uwłasciwiony (§. 18) próbowane nie zostało; natenczas zważeniem innych łagodzących okoliczności, wyjąwszy przypadki, w których w skutek §. 256. zupełne uwolnienie od kary miejsce ma, kara przeciw pobudzicielowi, sprawcom, i wymienionym w §. 258. spółwinowaycom, względem których żadne obciążające okoliczności nie zachodzą, na prosty albo ścisły areszt od iednego miesiąca aż do trzech miesięcy, przeciw innym zaś spółwinowaycom lub uczestnikom, względem których żadne obciążające okoliczności nie zachodzą, na prosty albo ścisły areszt od ośmiu dni do iednego miesiąca złagodzoną (umiarkowaną) być ma.

3. Przypisanie pojedynczych przestępstw dochodowych.

§. 261.

a. Zasada.

Co do przypisania pojedynczych przestępstw dochodowych, względem których winowaycy albo uczestnicy przestępstwa dochodowego, uposadnionego na zawarciu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo na przystąpieniu do tegoż, za winowayców albo uczestników uważani być mają, podług przepisów §§. 173 do 183 postąpić należy.

§. 262.

b. Wymierzenie kary za takowe.

Za przestępstwa dochodowe, które podług tego każdemu winowaycy albo uczestnikowi przestępstwa dochodowego, w zawarciu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo w przystąpieniu do tegoż, zasądzaącego się, w winę przypisane zostają, dopełnione przeto być mają, z zachowaniem, dla zbiegu dwóch, lub więcéy przestępstw, istnących zasad (§§. 105 do 107), i z zastosowaniem wymiarów kary, w teraźniejszym rozdziale postanowionych, także i rozporządzenia, które względem ukarania każdego pojedynczego przestępstwa, w poprzedzających rozdziałach (V. i VI.), albo w innych miejscach niniejszój ustawy zawarte są.

4. Kara pieniężna na pobudzicieli i sprawców.

§. 263.

Jeżeli towarzystwo kryiomokupstwa popełnienie, wspieranie albo ukrycie iednego lub więcéy przestępstw dochodowych, których popełnienie, poparcie albo ukrycie towarzystwo zamierza, uskuteczniło, albo na sposób do przypisania kuszenia się uwłaściwiony (§. 18) próbowało, natenczas niezawisłe od kar majątkowych albo aresztu i od zaostreżeń kary, które podług innych przepisów niniejszój ustawy zasądzone być mają, prze-

ciw każdemu pobudzicielowi towarzystwa kryiomokupczego, kara od dwóch set złotych reń. do dwóch tysięcy złotych reń., a przeciw każdemu sprawcy przestępstwa dochodowego, uposadnionego na zawarcu, albo na dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo na przystąpieniu do tegoż, kara od jednego sta złotych reń. do jednego tysiąca złotych reń. zawyrokowana być powinna.

§. 264.

5. Społeczne postanowienia z występniém kryiomokupstwem.

Postanowienia dla występnego kryiomokupstwa przepisane (§§. 240 do 250), zastosowane być mają także przy osądzeniu winowayców i uczestników przestępstwa dochodowego, wspartego na zawarcu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryiomokupczego, albo na przystąpieniu do tegoż. (§. 221.)

Rozdział dziewiąty.

O ukaraniu ciężkich przestępstw dochodowych w ogólności.

I. Wyznaczenie kary.

§. 265.

1. Wymiar kary.

Ciężkie przestępstwa dochodowe, gdzie ustwa innego przepisu nie zawiera, karane będą czterokrotną do ośmiokrotnéj ilości tych opłat, które przez przestępstwo ujęte, albo na pokrzywdzenie (defraudacyę) wystawione były. Jeżeli ważne okoliczności łagodzące, które przez inne, tymże naprzeciw położone okoliczności obciążające, zniesione nie zostają, zachodzą, można karę aż do dwukrotnéj ilości wapo-

mnionych opłat złagodzić. Przeciw przestępcy, który za kryłomokupstwo, albo za iakie ciężkie przestępstwo dochodowe karany był (§. 112), kara aż do dwunastokrotnéy ilości wspomnionych opłat podwyższoną być może.

§. 266.

2. Oznaczenie opłat, za posadę brać się mających.

Oplaty, wymierzeniu kary za posadę służyć mające, jeżeli ustawa wyraźnie innego przepisu nie zawiera, są:

1. Przy przedmiotach monopoliów rządowych, ciężąca na tychże opłata konsumcyyna, podług wymiaru, istnącego dla tego mieysca, w którym przestępstwo popełnione zostało;
2. Przy przestąpieniach przepisów o poborze podatku konsumcyynego, dodatku do tegoż, albo innéy iakiéy opłaty konsumcyynéy, też opłaty, podług wymiaru istnącego dla tego mieysca, w którym przestępstwo popełniono.
3. Przy innych ciężkich przestępstwach dochodowych, kwota należytości cła wchodowego, który przedmiot podług taryfy cłowéy, jeżeliby takowy z zagranicza albo z wyłączeń cłowych do obwodu cłowego wprowadzony został, podléga.

§. 267.

3. Wymierzenie kary podług wartości przedmiotu.

Jeżeli przedmiot przestępstwa w tym przypadku, w którym kara podług należytości cła wchodowego wymierzona być ma, co do sprowadzenia z zagranicza, albo z wyłączeń cłowych, bezwarunkowemu zakazowi wprowadzenia podléga, a taryfa cłowa na ten przedmiot żadnéy ustanowy cła wchodowego nie zawiera, natenczas kara od połowy, aż do podwóynéy wartości przedmiotu wymierzona być powinna.

§. 268.

4. Od materyałów, zawierających w sobie sól,
albo salêtre.

Dla wymierzenia kary od materyałów, które z solą lub salétrą mieszane są, i na które taryfa opłat konsumcyjnych od przedmiotów monopoliowych żadnėy osobno ustanowionėy opłaty nie zawiera, służy takżę przy ciężkich przestępstwach dochodowych przepis §. 208.

§. 269.

5. Najmniejszy wymiar kar majątkowych.

Kary majątkowe za ciężkie przestępstwa dochodowe, przeciw iednėy i tćż samėy osobie, wyrokiem kary, w skutek śledztwa zapadłym, nie mnieysze iak w pięciu złot. reń. wymierzone być mają; wszelakoż i tu przepisane w §. 38. ograniczenie zastosowane być ma.

§. 270.

6. Przyliczenie kryiomokupstwa, przy zaostreniu
kary za powtórzenie przestępstwa.

Przy zaostreniu kary za powtórzenie ciężkich przestępstw dochodowych, należy zawsze kryiomokupstwo, gdzie ustawa innego przepisu nie zawiera, zarówno ciężkiemu przestępstwu dochodowemu policzyć.

II. Zaostrenia kary przy szczególnie obciążających okolicznościach.

1. Areszt,

§. 271.

a. Przy powtórniem ukaraniu.

1. Ten, kto

a) za kryiomokupstwo dwa razy, albo

b) za występne kryiomokupstwo raz ieden,
albo

c) za kryjomokupstwa raz jeden, a za ciężkie przestępstwa dochodowe dwa razy, albo

d) za ciężkie przestępstwa dochodowe trzy razy

karany był, i jeszcze raz ciężkiego przestępstwa dochodowego winnym stać się, (§. 112) albo

2. kto ciężkiemi przestępstwami dochodowemi, onych ukrywaniem, popiéraniem, ułatwianiem albo wspieraniem, iakby czynnością, z której dla siebie lub dla swoich należących całkiem albo w części zarobek ma, zajmuje się, i przekonany jest, że

a) trzy razy kryjomokupstwo, albo cztery razy ciężkie przestępstwa dochodowe popełnił,

prostym albo ścisłym aresztem od ośmiu dni do trzech miesięcy ukaranym być powinien. Przy szczególnie obciążających okolicznościach można karę aż do sześciu miesięcy aresztu ścisłego przedłużyć.

§. 272.

b. Przy spiknieniach (zbiegowiskach).

Jeżeli trzy lub więcéy osób pod okolicznościami, pod którymi połączenie się wielu ludzi uskutecznienie przestępstwa popiéra, zaś odkrycie przestępstwa, albo schwytywanie przestępcy albo przedmiotu przestępstwa utrudnia, w tym celu, by ciężkie przestępstwo dochodowe do skutku doprowadzić, takowe ukryć, albo przytrzymaniu przestępcy, albo przedmiotu przestępstwa przeszkodzić, spiknęły się, natenczas, jeżeli ukaranie podług powszechnych ustaw karnych miejsca nie ma, kary, na kryjomokupstwa z spiknieniem się postanowione, podług przepisów §§. 227. do 229. zasądzone być mają.

§. 273.

c. Przy innych obciążających okolicznościach.

Także i w tych przypadkach, w których

1. przy wykonaniu, albo iak dalece próbowanie karze podpada, przy próbowaniu ciężkiego przestępstwa dochodowego, groźba, odpór albo gwałt, na sposób z wymienionych wyżej (w §§. 225. a), b), c), i 230.) sposobów, miejsce ma, albo
2. udanie się iednego lub więcéy ciężkich przestępstw dochodowych zabezpieczone, albo zabezpieczenie przyrzeczone zostało, albo
3. podczas wykonania, albo jeżeli próbowanie karze podpada, przy próbowaniu ciężkiego przestępstwa dochodowego pod okolicznościami w §. 231. wyrażonemi, podarek dany, ofiarowany albo przyrzeczony został, albo
4. do wykonania albo ukrycia ciężkiego przestępstwa dochodowego w utrzymowaniu (prowadzeniu) ksiąg, w wydaniu, odmienieniu albo użyciu dokumentów lub orehowań iaka z wymienionych w §. 236. nierzetelności miejsce miała, albo
5. zamknięcie urzędowe na towarze, na aparacie professyynym, na środku transportowym, albo na iakiém naczyniu (schowku) położone, w celu popełnienia lub ukrycia iakiego ciężkiego przestępstwa dochodowego naruszoném, zdiętém, przeniesioném albo otworzoném zostało, albo
6. iaką rzeczą, która własnością przestęcy nie iest, ciężkie przestępstwo dochodowe pod okolicznościami, w §. 239. przytoczonemi, popełnione, albo iak dalece próbowanie karze podpada, próbowane zostało, zastosowane być mają ustanowione §§. 225, 232, 234, 235, 237 do 239 wyznaczenia

kary pod témiż samými warunkami, pod którými takowe przy podobnym rodzaju występnego kryiomokupstwa miejsce maia.

2. Utrata praw i uprawnień.

§. 274.

a. Za pierwszą razą dostrzeżenia.

Zaraz za pierwszą razą dostrzeżenia

1. powinny osoby, przez Instancje dochodowe do przedawania przedmiotów iakiego monopolium rządowego postanowione za utracaiących uprawnienie do sprzedaży przedmiotów monopolowych;
2. mogą posiadacze ziemi albo professyoniści, którym pozwolenie na wyrabianie albo przyrządzanie przedmiotów iakiego monopolium rządowego nadane zostało, za utracaiących pozwolenie, im na produkcję albo przyrządzanie nadane, uznaniami być, kiedy ciż przedmiotem monopolowym z gatunku tych, do których nadane im pozwolenie na sprzedaż, na wyrabianie albo przyrządzanie ściągą się, ciężkiego przestępstwa dochodowego winnemi staną się.
3. Domokrażcom, którzy ciężkiego przestępstwa dochodowego przez towary zagraniczne, albo niedozwolonego przedawania przedmiotów iakiego monopolium rządowego za winnych uznani zostaną, uprawnienie na domokrażstwo odebrać należy.

§. 275.

b. Przy powtórném ukaraniu.

Professionista, który

- a) za kryiomokupstwo dwa razy, albo
- b) za występne kryiomokupstwo ieden raz, a za ciężkie przestępstwo dochodowe raz ieden, albo

- c) za ciężkie przestępstwa dochodowe trzy razy, albo
 - d) za ciężkie przestępstwa dochodowe przy zachodzący iednėy z wymienionych w §§. 272. i 273. obciążających okoliczności, dwa razy
- karanym był (§. 112.), jeżeli rzeczy, przez które tenże przestępstwa ukaraniu podlegające popełnił, do gatunku tych należą, które przedmiotem iego professyi są, i jeżeli ón przez przedmioty tego gatunku na nowo ciężkiego przestępstwa dochodowego winnym staie się, za utracającę swoje uprawnienie do professyi uznany być może.

§. 276.

- e. Uznanie niezdolności do otrzymania uprawnienia do iakięy professyi.

Przy tychże samych okolicznościach także czeladź kupiecka, zlecenicy handlowi albo professyi-ni pomocnicy innego professyonisty, uznani być mogą za niezdolnych do otrzymania uprawnienia do iakięy professyi, przez której przedmioty ciż ciężkiego przestępstwa dochodowego za winnych uznani zostaną. Nazwiska tychże, gdy to uznanie niezdolności przeciw nim zawyrokowane zostanie, ogłoszone być powinny.

Rozdział dziesiąty.

O ukaraniu za nierzetelności w oświadczeniach towarów.

I. Rodzaie kary godnych nierzetelności.

1. Skreślenie tychże w ogólności.

§. 277.

Nierzetelności w oświadczeniach towarów, które karze według przepisów tego rozdziału podlegają, są:

1. Kiedy przedmiot

a) który oznaymioném być był powinien, całkiem zamilczany, albo

b) którego obecnie nie ma, oznaymiony zostanie, albo

2. Kiedy gatunek albo rodzaj towaru pod takim nazwaniem oznaymiony zostanie, podług którego w skutek taryfy

a) inny wymiar opłaty, iak podług rzeczywistego gatunku przedmiotu wypada, albo

b) przedmiot, opłacie lub zakazowi podlegający, od zapłacenia poboru, albo od zastosowania zakazu wolnym zostałby;

3. Kiedy ilość towaru, albo

4. Kiedy liczba pak lub naczyń

nie zgodnie z rzeczywistym stanem przedmiotu oświadczenia oznaymionými zostaną.

2. Wolna od kary różnica w ilości.

§. 278.

Osobnemi obwieszczeniami postanowiono będzie, która różnica między ilością oznaymioną i rzeczywiście będącą, za podlegającą karze nierzetelność w podaniu ilości uważaną być nie ma.

3. Nierzetelność w oświadczeniach do przekazania towarów zagranicznych.

§. 279.

a. W ogólności.

Nierzetelności w oświadczeniach towarów, do przekazania nieoclonionych towarów zagranicznych, w następujących przypadkach za kryiomokupstwo uważane i karane być powinny, a mianowicie:

1. Jeżeli przedmiot, który obecnie znajduje się, i oznaymionym być był powinien, zamilczonym zostanie, kara za kryiomokupstwo przez niedozwolony przewóz tegoż przedmiotu zasądzoną być ma.

2. Jeżeli gatunek albo rodzaj towaru nierzetelnie oświadczony został, natenczas nierzetelność iako kryiomokupstwo przez niedozwolone wprowadzenie przedmiotu istotnie znayduiącego się karane być powinno.
3. Jeżeli nakoniec ilość mnieysza iak istotnie znayduiąca się ilość, oznaymioną została, natenczas karę za kryiomokupstwo przez nieprawne wprowadzenie ilości, o którą podanie oświadczenia od rzeczywistéy ilości przedmiotu różni się, zastosować należy.

§. 280.

- b. Oznaymienie przedmiotu niebędącego, albo większéy ilości.

Jeżeli

1. przedmiot, który nie znayduje się, oznaymionym, albo
2. ilość większa, iak ta, która rzeczywiście obecną znayduje się, oświadczone zostały,

na ówczas

ta nierzetelność iako kryiomokupstwo karaną być nie ma, wszelakoż karą między dwunasobną i czterýkrotną ilością należytości cła wchodowego, od przedmiotu obecnym oświadczonego, albo od ilości, o którą oznaymienie ilość istotnie znayduiącą się przewýższa, obłożona być powinna. Jeżeli zaś ta nierzetelność w Urzędzie, w którym oświadczenie złożone zostało, odkrytą zostanie, i jeżeli po zupełném przeyrzeniu oświadczonéy przesólki z okoliczności wyrażnie pokazuje się, że przy tém nierzetelném podaniu (oznaymieniu), ani pokrzywdzenie dochodu, ani ukrycie iakiéy innéy nierzetelności, ni też w ogólności iakie przestępstwo dochodowe zamierzone nie było, i jeżeli w tym razie, w którym ilość większa, iak w istocie znaydowała się, podana była, różnica piątéy części ilości, istotnie znayduiącéy się, nie przewýższa, wtenczas za tę niedokładność oświadczenia, kara między połową aż do dwu-

nasobnėy ilości cla wchodowego, które od przedmiotu, za obecnie znajdujący się oświadczonego, albo od różnicy w ilości wypadnie, wymierzona być powinna.

4. Nierzetelność oświadczenia w obrocie handlowym, cłu niepodlegającym.

§. 281.

a. Przy wywozie.

Jeżeli oświadczenie towarów,

- a) w celu przekazania iakiego przez linię cłową wychodzącego towaru, by takowy morzem, albo przez wyłączenie cłowe, albo przez terytorium zagraniczne, do innėy części obwodu cłowego nazad wprowadzony był, albo
- b) przy wywozie na niepewną sprzedaż (na los), dla przyrządzenia, ulepszenia lub przekształcenia, lub też bydła na paszę, albo robotę z obwodu cłowego za granicę, albo do wyłączenia cłowego,

podane zostało, natenczas następujące nierzetelności iako kryiomokupstwo uważane i karane być mają, mianowicie:

1. Nierzetelne podanie gatunku lub rodzaju towaru, iako kryiomokupstwo przez nieprawny wywóz rzeczywistego przedmiotu czynności urzędowėy, i zarazem iako próbowanie kryiomokupstwa przez nieprawne wprowadzenie przedmiotu, w oświadczeniu oznaymionego;
2. Podanie wiėkszėy ilości, iak istotnie znajdujący się, iako próbowanie kryiomokupstwa przez niedozwolone wprowadzenie ilości, o którą oznaymienie w oświadczeniu towarów stan rzeczywisty przenosi;

3. Podanie mniejszemy, iak istotnie znajdujący się ilości, iako kryiomokupstwo przez nieprawny wywóz utaiłony ilości.

§. 282.

b. Przy wprowadzeniu.

Jeżeli oświadczenie towarów podane zostało

- a) w celu wolnego od opłaty cła wprowadzenia towarów, morzem, albo przez wyłączenie cłowe, albo przez obce terytorium z iednocy części obwodu cłowego, do drugiecy przechodzących, albo
- b) do wolnego od opłaty wprowadzenia przedmiotów, z obwodu cłowego na niepewną sprzedaż, albo dla przyrządzenia, ulepszenia lub przekształcenia, na paszę albo do roboty za granicę, albo do wyłączenia cłowego posłanych i ztamtąd iakoby nazad powracających; albo
- c) do wprowadzenia na niepewną sprzedaż, dla przyrządzenia, przekształcenia, lub ulepszenia, na paszę, do roboty, z zagracza, albo z wyłączeń cłowych do obwodu cłowego;

wtenczas następujące nierzetelności iako kryiomokupstwo uważane i karane być powinny, a wprawdzie:

- 1. Nierzetelne oznaymienie gatunku albo rodzaju towaru, iako kryiomokupstwo przez nieprawne wprowadzenie rzeczywistego przedmiotu czynności urzędowey, i zarazem iako kryiomokupstwo przez nieprawny wywóz przedmiotu, w oświadczeniu oznaymionego,
- 2. Oznaymienie większemy, iak istotnie znajdujący się ilości, iako kryiomokupstwo przez niedozwolony wywóz ilości, o którą oznaymienie stan rzeczywisty przewyższa,

3. Oznajmienie mniejszemy, iak istotnie znajdujący się ilości, iako kryiomokupstwo przez przeciwnie prawu wprowadzenie utaiłłności.
5. Nierzetelności w innych przypadkach obrotu handlowego, cłu podlegającego.

§. 283.

a. Regula.

We wszystkich innych przypadkach, iak w tych, o których mowa w poprzedzających przepisach (§§. 279 do 282), nierzetelności w podanych dla wchodu lub wychodu przez linię cłową oświadczeniach towarów, powinny tylko w następujących przypadkach iako kryiomokupstwo, a mianowicie:

- a) przez przeciwprawne wprowadzenie, jeżeli oświadczenie w celu postępowania cłowego względem wprowadzenia podane zostało,
 - b) przez nieprawny wywóz, iak tylko oświadczenie dla czynności urzędowej względem wywozu towarów wydane zostało,
- uważane i karane być:

1. kiedy obecnie znajdujący się przedmiot całkiem utaiłłny;
2. kiedy gatunek albo rodzaj w ten sposób nierzetelnie podanym zostało, że
 - a) należytość podług podania oświadczenia w mniejszemy kwocie, iak od rzeczywistego przedmiotu oświadczonego postępowania cłowego wypada, albo
 - b) przy wprowadzeniu, zamiast towaru z handlu wyłączzonego, albo bezwarunkowo wprowadzać zakazanego, inny towar, którego wprowadzenie powszechnie pozwolłłne iest, albo
 - c) przy wywozie, zamiast towaru, którego wywóz zakazany iest, przedmiot, którego wywóz zakazowi nie podlega, albo nakoniec

- d) zamiast towaru, podlegającego opłacie cła, przedmiot, od opłaty cła wolny oświadczony zostanie;
3. kiedy oznajmiona ilość, o więcéy, iak piątą część mnieysza iest, iak ilość rzeczywiście znajduiąca się, i kiedy różnica nie iest tego rodzaju, by takowa podług iakości przypadku, w skutek wzmiankowanego w §. 273 przepisu, wolną od kary zostać miała.

§. 284.

b. Prawidło wymiaru kary.

Za prawidło wymiaru kary w tych przypadkach (§. 283) służyć ma:

1. Wartość towaru, bezwarunkowemu zakazowi, podległego, który albo całkiem zamilczany, albo miasto tego, przedmiot pozwolony i cłu niepodlegający podany został;
2. należytość cłowa od towaru,
 - a) który całkiem zamilczany (utaiony), albo zamiast tego, przedmiot cłu niepodlegający podanym został, albo
 - b) który do towarów z handlu wyłączonych należy, i miasto którego w przywozie przedmiot pozwolony oświadczony został.
3. We wszystkich przypadkach ta kwota, o którą wypadająca podług podań oświadczenia towarów należytość mnieysza iest od téy, która rzeczywistemu przedmiotowi postępowania cłowego odpowiada.

§. 285.

c. Nierzetelność w podaniu ilości.

Jeżeli w tych przypadkach, o których mowa w poprzedzających dwóch ustępach (§§. 283 i 284), w oświadczeniu towarów ilość mnieysza, iak rzeczywiście będąca ilość, oznajmioną została, a różnica piątą część téy ostatniéy nie przenosi, wszelakoż wymiar, który podług ustawy wolnym od kary zostaje (§. 273) przewyższa, natenczas należy,

żytość słowa, od różnicy, między rzeczywistą i podaną ilością wypadająca, z opłaceniem téj ostatniéj, iako kara za niedokładność oświadczenia złożoną być powinna.

§. 286.

d. Niedokładność w ułożeniu oświadczenia.

Jeżeli nakoniec w zmiankowanych przypadkach (§. 283) nierzetelność oświadczenia, tego iest rodzaju, że

1. od towaru oświadzonego, wyższa należytość, iak od rzeczywistego przedmiotu postępowania, wypada;
2. ilość większą iest, iak ta, co w istocie znajduie się, albo
3. przedmiot obecnie nieznaydujący się, oświadczony zostaie,

wtedy należy za niedokładność w ułożeniu oświadczenia, połowę téj kwoty, za karę złożyć, o którą cło podług oznaymień oświadczenia, należytość, od rzeczywistego przedmiotu wypadająca, przewyższa. Jeżeli zaś z okoliczności wykrywa się, że oświadczenie towarów dla tego nierzetelnie wydaném zostało, by osłone na przedmioty, przeciwnie nabyte, skrycie uzyskać, albo iakie przestępstwo dochodowe ukryć, lub przepisy dozoru udaremnić, i jeżeli wydawca oświadczenia, nierzetelne podanie w témże, dostatecznie wyjaśnić nie może; natenczas kara w dwunastobnój aż do czterokrotnój ilości wspomnionój kwoty, o którą wymierzenie cła podług oświadczenia, kwotę podług rzeczywistego istnienia przewyższa, zawyrokowaną być ma.

6. Nierzetelności w oświadczeniach, co do postępowania kontroli.

§. 287.

a. Reguła.

Jeżeli woświadczeniu, w celu przepisanych potwierdzeń urzędowych, dla przesłki towarów, kontroli podległych:

- a) w okręgu granicznym, albo
 - b) z okręgu granicznego do wewnętrznego obwodu cłowego, albo
 - c) z wewnętrznego obwodu cłowego do okręgu granicznego, albo
 - d) iak dalece rzecz o towary, w wewnętrznym obwodzie cłowym zastrzeżony kontroli podlegające, idzie, w celu przesyłania tychże wnątrz wspomnianego (wewnętrznego) obwodu cłowego,
- albo

1. zamiast przedmiotu, kontroli niepodlegającego, towar kontroli podległy,

albo

2. ilość towaru, kontroli podległego, nierzetelnie podane zostaną, natenczas takowa nierzetelność, iako ciężkie przestępstwo dochodowe karana być ma.

§. 288.

b. Prawidło wymiaru kary.

Za prawidło do wymierzenia kary za tę nierzetelność (§. 287) służyć ma, na przypadek, gdyby zamiast przedmiotu, kontroli niepodlegającego, towar kontroli podległy podanym był, należytość cła wchodowego od tegoż towaru, a ieżeliby podanie ilości nierzetelne było, należytość cła wchodowego od ilości, o którą podanie w oświadczeniu od istotnie będący ilości różni się.

7. Nierzetelności w manifestie okrętowym, albo w oznajmieniach, przez szyprów podać się mających.

§. 289.

Jeżeli w manifestie okrętowym, który podług ustanów cłowych od dowódcy statku, do portu zawiązającego, albo ku brzegowi morskiemu zbliżającego się, Urzędowi, albo urzędnikowi lub postanowionemu podany zostaje, albo w doniesieniu o towarach, do innego portu przeznaczonych, tudzież o tych towarach,

o których przeznaczeniu dowódzcy statku niewiadomo jest, iaka nierzetelność względem gatunku, rodzaju, albo ilości towarów zawiera się, należy zastosować przepisy w §§. 283 do 286 zawarte.

8. Nierzetelności w oznaymieniu podatku w miejscach zamkniętych.

§. 290.

Jeżeli oświadczenie albo oznaymienie, które na przedmioty, podatkowi konsumcyjnemu, dodatkowi do tegoż, albo innéy iakiéy opłacie konsumcyjnéy podługaiące, w celu urzędowego postępowania w miejscu, dla poboru téy opłaty za zamknięte oświadczoném, albo jeżeli linia podatkowa tegoż miejsca Urzędami osadzona nie jest, przed złożeniem w témże podane zostaje, co do gatunku, rodzaju albo ilości tych przedmiotów, nierzetelności zawiera, zastosować należy:

1. jeżeli podatkowi podługaiące przedmioty

a) dla przewozu przez miejsce, albo

b) dla przekazania do Urzędu, w miejscu, albo na tegoż linii podatkowéy będącego, oświadczone zostały, przepisy §§. 279 i 280;

2. we wszystkich zaś innych przypadkach, przepisy §§. 283 do 286.

II. Zasady wymiaru kary.

1. Oznaymienie ilości podług dwóch lub więcéy prawideł wymiaru.

a. Nierzetelność w oznaymieniu podług iednego z tych wymiarów.

§. 291.

W przypadkach, w których ilość towarów podług dwóch lub więcéy prawideł wymiaru razem podaną być musi, a w szczególności w celu przekazania zagra-

nicznych nieopclonych towarów, kara za nierzetelne oznaymienie miejsce mieć powinna, chociażby nierzetelność podania tylko na iedném z tych prawideł ograniczała się, ilość podług innych zaś, rzetelnie podaną była, n. p. kiedy prócz surowéy (sporco) wagi, także czysta (netto) waga podaną być musi; i iedna z tychże rzetelnie, a druga nierzetelnie oświadczoną została.

b. Prawidło wymiaru kary.

§. 292.

Jeżeli nierzetelność w oznaymieniu ilości, nie podług tego prawidła zaszła, podług którego opłata, karze za posadę służyć mająca, wymierzona, albo, jeżeli kara podług wartości przedmiotu wyrzeczoną być ma, wartość téjże oznaczoną zostanie, natenczas kara na posadzie téy części towaru wymierzona być powinna, która stosunkowi odkrytém nierzetelności do ogólnéy ilości odpowiada, a to w ten sposób, że kiedy n. p. w oświadczeniu na iaki towar przekazany, od którego cło wchodowe podług czystéy wagi należy się, w prawdzie ta waga rzetelnie, ale surowa waga o dziesiątą część mniejsza, iak rzeczywista waga towaru wynosi, podaną została, cło wchodowe od dziesiątém części rzetelnie oświadczoney czystéy wagi, za prawidło wymiaru kary wzięte być ma.

3. Nierzetelności w oznaymieniu liczby pak albo naczyń.

a. Kiedy ilość dla każdéy paki oddzielnie oznaymiona być musi.

§. 293.

aa. W przypadku, gdy nierzetelne oznaymienie ilości, kary godném czyni.

Jeżeli w tych razach, na które przepisano, by ilość i gatunek towaru dla każdéy paki, albo dla każdego naczynia oddzielnie podawana była, iedna lub więcéy pak, iedno lub więcéy naczyń

a) brakuie, albo

b) nad ilość, w oświadczeniu zawartą, obecnie znalezione zostaną, w ten czas przyjąć należy za posadę wymiaru kary:

1. w pierwszym z tych dwóch przypadków, iak dalece oznaymienie ilości, istotny stan towaru przenoszący, na karę zasługuie, ilość, w oświadczeniu dla każdej niedostaiący paki, lub dla każdego niedostaiącego naczynia podaną;
2. w drugim zaś z tych dwóch przypadków, ieżeli oznaymienie mnieyszey od rzeczywiscie będącý ilości na karę zasługuie, ilość, która w pace, w oświadczeniu zamilczaný, albo w naczyniu, zamilczaném w oświadczeniu, zawiera się.

Przyczém w żadnym z tych dwóch przypadków, zsumowanie ogólný ilości, we wszystkich pakach lub naczyniach oświadczonego ładunku lub oświadczoneý posyłki zawartý, ni potrącenie, w innych pakach lub naczyniach obecnie znajdujący się większy, albo niedostaiący mnieyszey ilości, od niedostaiących, albo nad treść oświadczenia będących pak lub naczyń, mieysca nie ma.

§. 294.

bb. Jeżeli nierzetelne oznaymienie ilości nie czyni kary godnym,

Jeżeli okoliżności nie są tego składu, by nierzetelność w oznaymieniu ilości kary godną była, należy za każdą pakę, albo za każde naczynie, która lub które brakuie, albo nad zawartą w oświadczeniu ilość obecnie znajduie się, dla niedokładności oświadczenia karę po iednemu Złotemu R. zawyrokováć.

b. Kiedy ilość nie dla każdéy paki oddzielnie oznaymioną być ma.

§. 295.

aa. Warunek ukarania, iako nierzetelność.

Jeżeli zaś w przypadkach, na które nie iest przepisano, by ilość i gatunek towarów dla każdéy paki, albo

dla każdego naczynia oddzielnie oznajmiane były, liczba pak lub naczyń nierzetelnie podaną zostanie, na ów czas kara, podług jakości przypadku, za nierzetelność w oznajmieniu ilości wypadająca, tylko tak dalece zastosowaną być powinna, o ile ogólna ilość każdego oddzielnie oświadczonego rodzaju towarów od ilości oznajmionéy różni się. Przyczém zsumowanie ilości dwóch albo więcéy gatunków, dwóch albo więcéy do tegoż gatunku towaru należących rodzajów, miejsca mieć nie powinno.

§. 296.

bb. Kara za niedokładność w ułożeniu oświadczenia.

Zarazem należy w przypadku, o którym mowa w §. 295, bądźby takowy do zastosowania kary, ustanowionéy na nierzetelność w oznajmieniu ilości kwalifikował się, lub nie, za niedokładność w ułożeniu oświadczenia, kwotę po iednemu Złotemu R. od każdego naczynia złożyć, która lub które brakuje, albo nad zawartą w oświadczeniu ilość obecnie znajduje się.

3. Niezawisłość zastosowania kary od użytku, iaki z oświadczenia zrobiono.

§. 297.

Okoliczność, że urzędowe postępowanie, w celu którego oświadczenie podane zostało, dla istotnych wad w oświadczeniu, dla braku osobnego pozwolenia, potrzebnego do przedsięwzięcia postępowania dla brakującego Urzędowi upoważnienia do wykonania tegoż postępowania, albo dla innych zaszyłych przeszkód, miejsca nie miało, nie uwalnia, jeżeli w oświadczeniu, wprzód niżeli Urząd takowe zwrócił, nierzetelność, karze ustawą przepisanej podlegająca, odkrytą została, od zastosowania kary, na nierzetelność ustanowionéy.

4. Oznaymienie podług powszechniejszego, iak w taryfie umieszczonego nazwania.

§. 298.

Jeżeli w oświadczeniu iaki przedmiot, powszechniejszém nazwaniem, iak tém, które co do opłaty, przy wymierzeniu kary za posadę służyć mającý, istnaca taryfa zawiera, oznaymiony został, i jeżeli użyte w oświadczeniu nazwanie dwa, albo więcéy rodzajów przedmiotu, w wspomnionéy taryfie różnemi opłatami obłożonych obeymuie, w tenczas należy w tych przypadkach, w których kara podług opłaty, od przedmiotu oświadczonego wypadaiący, wymierzona być ma, w tym celu opłatę podług kwoty naywyższéy, pod oświadczoném nazwaniem taryfą obiętý, przyjąć.

5. Okoliczności szczególnie obciążające.

§. 299.

Co do nierzetelności w oświadczeniach lub oznaymieniach towarów, oprócz powszechnych, a w szczególności względem kryiomokupstwa przepisanych powodów obciążających (§§. 90, 91 i 201), za okoliczności obciążające uważać należy:

1. kiedy w témże samém oświadczeniu, dwie lub więcéy nierzetelności razem miejsce miały, albo
2. kiedy w oświadczeniu na dwa lub więcéy przedmiotów, aczkolwiek różnemi opłatami obłożonych, których ilość przecie na posadzie iednego i tegoż samego wymiaru, n. p. całkiem podług wagi, albo całkiem podług liczby sztuk oznaymioną być musi, ilość owych przedmiotów, na które mnieysza opłata nałożona iest, większą, a miasto tego ilość przedmiotów, które wyższéy opłacie podlégaia, w ten sposób wtéy mnieyszą oznaymiona została, by ogólna ilość przedmiotów, podług tegoż wymiaru oznaymionych,

z rzeczywistym stanem tychże zgadzała się, albo od tegoż nie bardzo różniła się, a tém samém nierzetelność, bez wewnętrzny rewizyi pojedynczych pak, naczyń, albo oddziałów oświadczony posyłki odkrytą byćby nie mogła. W przypadkach, w których oznajmienie większy, iak obecnie znajdujący się ilości, kryjomokupstwo obeymuie, należy także na wspak za obciążającą okoliczność uważać, kiedy ilość przedmiotów, które wyższą opłatą obłożone są, większą, a przeciwnie ilość tych przedmiotów, które mniejszą opłacie podlegają, na wspomniany sposób, mniejszą oznajmiona została, albo

3. kiedy przedmioty, dla przedsiębrania postępowania stawione, względem których nierzetelność w oświadczeniu odkrytą zostanie, opakowaniem takim opatrzone są, które odkrycie nierzetelności niezwyčajnym sposobem utrudnia,
4. kiedy przedmiot, na który wyższa opłata nałożona iest, z przedmiotem, od którego mniejszy pobór wypada, albo kiedy towar zakazany lub z handlu wyłączony, z pozwolonym zmieszany i z tymże zapakowany był.

III. Osoby, przeciw którym kary za nierzetelności w oświadczeniach zasądzone być mają.

1. Kary godność za nierzetelność, albo niedokładność w oświadczeniach.

§. 300.

a. Zasada.

Kara za nierzetelność w oświadczeniu zawyroková być ma przeciw tym osobom, którym przestępstwo podług powszechnych zasad (§§. 19. do 25, 173, do 183) przypisać należy.

§. 301.

b. Kto za sprawcę uważanym być ma.

Za sprawcę nierzetelności w oświadczeniu towarów w regule wydawca oświadczenia, to jest ten, co oświadczenie podpisał albo ustnie dał, albo takowe przez umocowanego wydać albo ustnie przedłożyć zlecił, uważany będzie.

§. 302.

c. Wyjątki.

Wszelakoż wydawca za nierzetelność w oświadczeniu towarów do kary pociągany nie będzie:

1. Kiedy oświadczenie nie bezpośrednio przez niego, ale przez umocowanego podpisane lub ustnie podane zostało, i kiedy oraz prawne warunki nie zachodzą, by nierzetelność temu, w czyim imieniu oświadczenie nastąpiło, jako pobudzicielowi albo współwinowacy przypisać. W tym razie uważany będzie umocowany, który oświadczenie wydał, albo ustnie przedłożył, za sprawcę nierzetelności;
2. Kiedy dowiedziono zostanie, że oświadczenie towarów pierwotnie rzetelnie wydane było, że iednak bez winy wydawcy oświadczenia
 - a. przez przypadkowe wydarzenie, albo
 - b. przez czynność kogo trzeciego pokazująca się między treścią oświadczenia i stanem towaru różnica zaszła. W tym razie kara przeciw tym zasądzoną zostanie, którym przestępstwo podług jakości przypadku przypisane być ma, i jeżeli oświadczenie przez umocowanego działa się, także i ten, iak dalece na niego nie pada wina, do przypisania iako przestępstwo kwalifikowana, pod karę podciągnionym być nie powinien.

2. Odpowiedzialność za kary.

§. 303.

a. Wydawcy oświadczenia.

W obudwóch atoli razach (§. 302. l. 1 i 2) zostaje wydawca oświadczenia za karę pieniężną, któraby go podług ustawy dotknąć miała, gdyby za sprawcę nierzetelności uważanym był, tak dalece odpowiedzialnym, o ile takowa podług ustawy na kogo innego nie przyszła, i przypadek w ogóle od odpowiedzialności wyjętym nie jest. (§. 307.)

§. 304.

b. Skutek przyjęcia ze strony tego, kto towar odbiera.

Jeżeli odpowiedzialność za oświadczenie, do wydawcy tegoż należąca, przy towarach wchodowych na odbierającego towar przeszła, natenczas nie uwalnia to wydawcę oświadczenia, jeżeli prawne warunki do przypisania mu nierzetelności oświadczenia jako pobudzieliowi, sprawcy, spółwinowaycy albo uczestnikowi zachodzą, od zastosowania kary, ustawą wskazany.

§. 305.

c. Odpowiedzialność tego, kto towar odbiera.

Odbieracz towaru, na którego przy towarach wchodowych odpowiedzialność za oświadczenie przeszła, odpowiada za kary majątkowe, dotykające sprawcę za nierzetelność oświadczenia, w téj samy mierze, w iakiéby wydawca oświadczenia odpowiadać był musiał, gdyby odpowiedzialność na odbieracza towaru nie była przeszła. Odbieracz, niezawisłe od téj odpowiedzialności, pociągniony być ma do kary, kiedy jako pobudzieliem, spółwinowaycą, albo uczestnikiem popełnionego przestępstwa pokaże się.

§. 306.

d. Wekturanta.

Jak dalece wekturant za spółwinowaycę albo uczestnika w nierzetelności oświadczenia uważanym być

ma, albo iak dalece na nim odpowiedzialność za oświadczenie ciąży, z zastosowaniem przepisów ustawy cłowej podług iakości przypadku rozpoznawać należy.

§. 307.

e. Ograniczenie prawnie ustanowionéy odpowiedzialności.

Odpowiedzialność za oświadczenie towarów, do którój w skutek ustawy wydawca oświadczenia, odbieracz towaru, albo wekturant towarów obowiązany iest, nie rozciąga się na te kary, które w tym razie mieysce mają, gdzie odpowiadający dowodzi, że oświadczenie towarów pierwotnie rzetelnie wydane było, ale że różnica, która między oświadczeniem i stanem towaru zaszła,

a. przez wydarzenie przypadkowe, którego odpowiadający winnym nie iest, albo

b. przez kradzież, którą ktoś trzeci bez winy odpowiadającego popełnił,

spowodowaną została.

3. Zasądzenie kary za nierzetelności w manifestie okrętowym, albo w doniesieniu, które w jakim porcie podane być ma, i odpowiedzialność za takowe

§. 308.

Kara za nierzetelność w manifestie okrętowym albo w doniesieniu o towarach, do innego portu przeznaczonych, albo o przedmiotach, których przeznaczenie dowódcy okrętu niewiadome iest, dotknąć ma dowódcę okrętu. Towary, na okręcie znajdujące się, odpowiadają w tych przypadkach za karę, jeżeli takowe do dowódcy okrętu należą, albo jeżeli onych właściciel sam iako pobudziciel, sprawca, spółwinowayca lub uczestnik przestępstwa na karę zasługuje.

Rozdział iedénasty.

O przestąpieniach przepisów względem wyrabiania, przyrządzania, użycia i obrotu przedmiotów monopolów rządowych.

1. Doniesienie o pokładach (warstwach) soli, albo źródłach solnych.

a. Omieszkanie tegoż.

§. 309.

Kto powinne doniesienie o powstaniu iakiego źródła solnego, o odkryciu takiegoż źródła, pokładu czyli warsty soli, lub sól w sobie zawierających gatunków ziemi albo innych minerałów, albo o téy okoliczności, że słodkie źródło sól kuchenną toczyć zaczęło, uczynić omieszka, powinien ilością od dwudziestu pięciu, do dwóchset Złotych R. ukarany być.

b. Spóźnienie doniesienia.

§. 310.

Jeżeli zaś o tém wprawdzie doniesienie uczyniono, wszelakoż termin przepisany przekroczonym został, ale iednak przed doniesieniem żadnego Skarbowi rządowemu szkodliwego nadużycia nie zrobiono, i jeżeli doniesienie wprzód nastąpiło, nim Instancye dochodowe o téy okoliczności, względem której wspomniony obowiązek donoszenia istnieć, dowiedziały się, natenczas należy wymierzyć karę od pięciu do dwudziestu pięciu Złotych R.

2. Zakazane wyrabianie (utwarzanie).

a. Przedmiotów monopolowych w ogólności.

§. 311.

Każda niedozwolona produkcyja przedmiotów iakiego monopolium rządowego, iest ciężkiém przestępstwem dochodowém.

b. Tabaki (tutuniu).

§. 312.

Jeżeli zakazane wyrabianie tabaki (tutuniu) odkryte zostanie, nim jeszcze liście tutuniowe do wielkości, dla użytku albo wyrobienia zdadnéy, dojdą, rośliny tutuniowe powyrywać i zniszczyć należy. Kara zaś w tym przypadku od połowy, aż do dwunasobnéy ilości opłaty od konsumcyi (użycia), za takowąż ilość surowych liści tutuniowych wypadaiący, wymierzona być powinna.

c. Soli albo salétry.

§. 313.

Względem wymiaru kary na zakazane wyrabianie soli albo salétry, dla wykrycia ilości, wymierzeniu kary za posadę służyć mającéy, podług przepisu §. 208. zachować się należy.

3. Przeciwnie zakazowi przyrządzenie, lub obrócenie na użytek.

a. Przedmiotów monopoliowych, które nie ze Składów dochodowych nabyte zostały.

§. 314.

Wszakże i każde niedozwolone przyrządzenie albo użycie przedmiotów iakiego monopolium rządowego, jeżeli takowe nie na sposób przepisany z fabryk produkcyynych, albo ze składów sprzedaży Skarbu rządowego nabyte zostały, obeymuie w sobie ciężkie przestępstwo dochodowe.

b. Przedmiotów, pochodzących ze Składów dochodowych.

§. 315.

Jeżeli zaś przedmiot wbrew zakazowi przyrządzony, albo użyty, według przepisu z fabryk produkcyynych albo ze Składów Skarbu rządowego, sprzedażą trundniących się, albo za opłatą nstanowionych należytości z zagranicza nabyty został, wtenczas niepozwo-

ne przyrządzenie albo użycie (obrócenie na użytek) wspomnianego przedmiotu kwotą, od połowy aż do dwunasobnej ilości opłaty od konsumcyi ukarać należy. Przy zabronioném przyrządzaniu należy opłatę od konsumcyi, która od przedmiotu, przez te przyrządzenie utworzonego wypada, wziąć za posadę do wymierzenia kary, jeżeli opłata od konsumcyi od materiału, pod przyrządzenie podciągniętego, od tamtęj większą nie jest.

4. Nieprawny handel przedmiotami monopoliiówemi.

a. Zakazana sprzedaż.

§. 316.

- a. Przedmiotów, które w taryfie zawarte nie są, albo od których opłata uiszczoną nie jest.

Kto przedmioty iakiego monopolium rządowego, względem których zastrzeżone dla Rządu wyłączne prawa, zupełnie wykonywane zostają, w iakim kraiu, w którym to wykonywanie miejsce ma, bez pozwolenia Instancyy dochodowych sprzedaie, albo od kogo takiego, co na sprzedaż tych przedmiotów ze strony Instancyy dochodowych pozwolenia nie otrzymał, nabywa, ten staie się ciężkiego przestępstwa dochodowego winnym, jeżeli te przedmioty do rodzaju tego należą, który w taryfie sprzedaży, dla składów sprzedaży dochodu istnący, zawarte nie są, albo jeżeli opłata od konsumcyi od tychże uiszczoną nie jest.

§. 317.

- bb. Przedmiotów, od których opłata od konsumcyi zapłaconą jest.

Jeżeli zaś wspomniane przedmioty w istnący dla dochodowych Składów sprzedaży taryfie sprzedaży zawarte są, i od tychże opłata konsumcyjna uiszczoną została, wtedy tak ten, co przedmiot sprzedał, iako też i ten, co go nabył, karą od połowy aż do dwunasobnej ilości opłaty od konsumcyi obłożonym być powinien.

b. Nadużycie dozwolonej ulgi.

§. 318.

Osoby, którym przedmioty iakiego monopolium rządowego na ich własny użytek, albo na użycie onych w

gospodarstwie domowém, albo do prowadzenia profesyi wyjątkowo, za mierniejsze iak powszechne ceny sprzedaży wydane zostają, popełniają ciężkie przestępstwo dochodowe, jeżeli iaki z tych przedmiotów komu innemu odstępują.

c. Przeciwwprawne przeniesienie z iednéj części terytoryalnój, do drugiey.

§. 319.

Jeżeli wbrew zakazowi, w skutek którego przedmioty iakiego monopolium rządowego, aczkolwiek podług przepisów nabyte, z iednéj części terytoryalnój Państwa, w której monopolium zaprowadzone jest, do drugiey części tegoż terytorium Państwa przeprowadzane być nie mogą, przedmioty monopoliove do iakiey części terytoryalnój, w której wyższe ceny monopoliove, iak w téy, z której transportowanie dzieie się, istnieją, natenczas obeymuie to przestępstwo zakazu, ciężkie przestępstwo dochodowe.

d. Prawidło wymiaru.

§. 320.

aa. W poprzedzających obudwóch przypadkach.

Za prawidło do wymierzenia kary w tych dwóch przypadkach (§§. 318 i 319) nie ma służyć opłata konsumcyi, na przedmiocie przestępstwa ciążąca, ale różnica

- a. w pierwszym przypadku (§. 18), między powszechną ceną sprzedaży, i tą, za które przedmiot przestępca ustąpiony został;
- b. w drugim przypadku (§. 319), między ceną sprzedaży w owej części terytoryalnój, do której przeprowadzenie nastąpiło, i ceną tej części terytoryalnój, z której przedmiot wbrew zakazowi przeniesiony został.

Wszelakoż kara nie może niżéy od połowy opłaty od konsumcyi, która podług wymiaru, istnącego dla miysca, z którego przeniesienie nastąpiło, wypada, wymierzoną być.

§. 321.

bb. W część terytoryalną, w której ceny równe albo niższe są.

Jeżeli ceny sprzedaży w części terytoryalnej, z której przeniesienie przedmiotu monopolowego, wbrew wzmiankowanemu powyżej (§. 319) zakazowi dzieje się, cenom w tej części terytoryalnej, do której przedmiot przeniesiony zostaje, równe, albo jeżeli ceny sprzedaży w tej drugiej części niższe są, iak w pierwszój, naówczas zasądzić należy karę od połowy aż do dwukrotnój ilości opłaty od konsumcyi, która od przedmiotu przestępstwa podług wymiaru, istnącego dla tego wieysca, do którego przeniesienie nastąpiło, wypada.

e. Ukaranie nabywcy przedmiotów, przeciw prawu sprzedanych albo przeniesionych.

§. 322.

W przypadkach, tu (§§. 318 do 321) oznaczonych, dotkając ma też sama kara; który przedawca, albo poselacz przedmiotów iakiego monopolium rządowego, wbrew zakazowi przedanych, albo przeniesionych, podlega, także nabywcę tychże, jeżeli ten wiedział, albo przecie z iakości, o cechowania, albo ceny przedmiotów, albo w ogólności z zachodzących stosunków oczywiście dorozumieć się był powinien, że wspomnionymi przedmiotami zakaz przestąpiony został.

Rozdział dwunasty.

O przestąpieniach przepisów, względem postępowania professyynego, podlegającego opłacie od konsumcyi.

I. Nieprawne postępowanie, podatkowi podlegające.

1. Pomysł o postępowaniu podatkowi podlegającym.

§. 323.

Przepisy względem uporządkowania podatku konsumcyynego, albo innych opłat od konsumcyi

I. Część.

stanowią, która czynność, iako postępowanie, podatkowi podlegające, to jest: iako ta czynność uważaną być ma, która w celu wymierzenia, lub zabezpieczenia opłaty, w jakim Urzędzie, u zlecenika Administracyi dochodowy, albo u innych osób, na które prawa Skarbu rządowego przeniesione są, oznaymioną być ma. To postępowanie jest, podług jakości (gatunku) dochodu i profesyi różne, iako to: zaczęcie produkcyi albo przyrządzania, n. p. podłożenie ognia pod kotłem, albo robienie zacięru dla pędzenia trunków, albo rżnięcie bydła; ukończenie produkcyi lub przyrządzenia; sprowadzenie przedmiotu, opłacie podległego, albo materiałów do utworzenia tegoż potrzebnych, do lokatów profesyi; sprzedaż przedmiotu, podatkowi podlegającego; utworzenie naczyń albo schowków, w których przeznaczony na sprzedaż przedmiot, n. p. trunek, chowanym jest, i. t. p.

2. Postępowanie nieoznaymione.

§. 324.

Jeżeli postępowanie podatkowi podległe, przez kogo takiego, co do oznaymienia tegoż obowiązany jest, nie oznaymiwszy uprzednio takowego podług przepisu, i bez dopełnienia przepisanej czynności urzędowej, przedsięwziętém zostanie, ten popełnia ciężkie przestępstwo dochodowe.

3. Zboczenie od oznaymionego postępowania.

a. Rodzaje tychże w ogólności.

§. 325.

Zboczenia od oznaymionego, podatkowi podległego, postępowania, które podług następujących przepisów karze podlegają, są:

1. kiedy postępowanie przedmiotami albo płodami (materiałami), które wyższey opłacie iak oznaymione, podlegają, albo

2. w większej ilości, iak oznaymiono zostało, przedsięwzięte, albo
3. kiedy przez postępowanie większa ilość przedmiotów, podatkowi podległych, albo
4. inny gatunek, rodzaj, albo iakość, iak oznaymiono, produkowane zostaią, albo
5. kiedy postępowanie w innych warstatowych aparatach lub naczyniach, iak w oznaymionych, albo
6. na inném, iak oznaymioném, albo przepisanim miejscu, albo
7. w innym, iak oznaymionym czasie, miejsce ma, albo
8. kiedy takowe przez dłuższy, iak oznaymiony, albo przepisem wyznaczony czas, daléy ciągnie się.

b. Innemi materyałami (płodami), albo w większej ilości.

§. 326.

Jeżeli w przypadkach, na które podanie materyałów, w oznaymieniu wyrazić się mających, przepisane jest postępowanie

a) przedmiotami albo płodami, które wyższyć opłacie iak oznaymione, podlegaią, albo

b) w większej ilości podanych przedmiotów lub płodów, iak oznaymiono zostało,

przedsięwziętém będzie, natenczas popełnione zostaię przez to, ciężkie przestępstwo dochodowe. Karę wymierzyć należy podług kwoty, o którą opłata podług oznaymienia wypadaiąca mnieyszą jest iak należytość, postępowaniu rzeczywiście przedsięwziętemu odpowiadaiąca.

c. Wyrabianie większey ilości.

§. 327.

Jeżeli przez postępowanie większa ilość, iak oznaymiono, wyrobioną zostanie, natenczas popełnia się przez to, ciężkie przestępstwo dochodowe, kiedy

1. opłata podług ilości i całości produktu, przez postępowanie zamierzonego, wymierzona zostać, albo kiedy
2. przepisami o urządzeniu opłaty, chociaż takowa podług innego wymiaru, iak ilości i jakości produktu stosuje się, zakazano jest, co do ilości produktu od oznajmienia w ogólności zbaczać, albo przytém do woli zostawioną pewną miarę przekraczać.

W pierwszym z tych dwóch przypadków (1 i 2) należy karę podług wskazany w poprzedzającym ustępie (§. 326) zasady zawyrokować. Jeżeli zaś wymiar opłaty podług prawidła różniącego się od ilości i jakości produktu stosuje się, należy kwotę opłaty, za posadę do wymierzenia kary przyjąć się mającą, podług téj proporcji wyznaczyć, w który rzeczowy produkt oznajmioną ilość przewyższa, a to w ten sposób, że kiedy produkt n. p. o dziesiątą część większy jest, iak oznajmiona ilość, także dziesiątą część należytości, która podług oznajmienia wymierzona została, przy wymierzeniu kary za posadę wziętą być ma.

- d. Wyrabianie użytku innego gatunku, rodzaju albo jakości przedmiotów do użytku.

§. 328.

Jeżeli przez postępowanie inny gatunek, rodzaj, albo inna jakość przedmiotów do użycia (konsumowych), iak oznajmiono, wyrobione zostaną, zboczenie takowe jest ciężkijem przestępstwem dochodowym, gdy

1. opłata podług jakości zyskanego produktu stosuje się, i oraz
2. utworzony przedmiot wyższéj opłacie iak oznajmiony podléga.

Kara w tym razie podobnie podług przepisu §. 326 wymierzona być ma.

§. 329.

Dalszy ciąg.

Jeżeli te obadwa warunki nie zachodzą, i jeżeli przez to postępowanie przedmioty konsumowe innego gatunku, rodzaju, albo innéj jakości, iak oznaymiono, wyrobione zostaną, natenczas karane być ma takowe zboczenie, iako ciężkie przestępstwo dochodowe, kiedy przepisy, względem uporządkowania opłaty wydane, wyraźnie iako pokrzywdzenie dochodu zakazują w oznaymionéj produkcyi, lub w oznaymioném przyrządzeniu zbaczać od podanego gatunku, rodzaju, albo jakości wspomnianych przedmiotów. Kara wymierzona zostanie, na podstawie opłaty, od przedsięwziętego postępowania należący.

Jeżeli zaś wspomniane przepisy, takowe zboczenia w prawdzie zakazują, wszelakoż za pokrzywdzenie dochodowe nie oświadczają, w tenczas należy ukarać takowe iako nieregularność w postępowaniu, podatkowi podlegającym (§. 348).

e. Rozpoczęcie postępowania professyynego, innemi aparatami warstatowemi, lub naczyniami.

§. 330.

aa. Jako ciężkie przestępstwo dochodowe.

Jeżeli postępowanie, podatkowi, podległe, innemi iak podanemi w oznaymieniu professyynemi aparatami lub naczyniami, uskutecznione zostanie, natenczas obeymuie to zboczenie, ciężkie przestępstwo dochodowe, które z zastosowaniem przepisu §. 326 karane być ma, kiedy wymiar opłaty podług objętości, albo podług jakości aparatów warstatowych (professyynych) albo naczyń stosuje się, i kiedy oraz należytość podług użytych aparatów lub naczyń w większém kwocie iak podług oznaymienia wypadnie.

§. 331.

bb. Jak inne przestępstwo.

Użycie innych, iak w oznaymieniu podanych aparatów lub naczyń, ehociaż w prawdzie wspomniane wa-

runki nie zachodzą, wszelakoż przepisy podanie aparatów lub naczyń w oznaymieniu nakazują, karaném być ma, iako nieregularność w postępowaniu, podatkowi podlegaiącym (§. 348).

f. Przedsiębranie postępowania wiakiém inném miejscu.

§. 332

Postępowanie podatkowi podlegaiące, które na inném iak oznaymioném miejscu przedsiębrane zostaje, za nieoznaymione uważaném być ma, i podlega karze, na omieszkanie oznaymienia ustanowionéy (§. 324).

g. Rozpoczęcie przed czasem przepisany m.

§. 333.

aa. Reguła.

Jeżeli oznaymione postępowanie wcześniéy, iak podług przepisu stać się było powinno, rozpoczętém zostanie, natenczas takowe, co do przedmiotów lub materiałów, pod takowe podciagnionych, a iezeli się opłata podług objętości albo iakości aparatów lub naczyń stosuje, co do użytych aparatów lub naczyń, za nieoznaymione uważaném, i wyznaczenie kary za omieszkane oznaymienie (§. 324) według miary wspomnianych przedmiotów, materiałów, warstatowych aparatów albo naczyń zastosowaném, to jest, przy wymierzeniu kary za posadę wziętém być powinno:

- a) w przypadku, w którym nałożenie podatku podług ilości i iakości (gatunku) użytych, podatkowi podległych przedmiotów albo materiałów dzieje się, opłata od wszystkich przedmiotów lub materiałów, które przed czasem przepisany m postępowania professyynego użyte zostały;
- b) w tym razie, gdzie opłata podatku podług objętości albo iakości warstatowych aparatów lub naczyń stosuje się, ta opłata, która podług miary wszystkich, przed czasem przepisany m uży-

tych aparatów warstatowych albo naczyń, okaza się.

- c) W razie, gdzie wymierzenie podatku podług ilości produktów, wyrobić się mających, stosuje się opłata od téj ilości produktów poborowi podlegających, która podług proporcji, na posadzie oznajmienia wykryć się mającý ilości przedmiotów lub materyałów, przed czasem przepisany do postępowania, podatkowi podległego, użytych, odpowiada.

§. 334.

- bb. W przypadkach, w których przedmiotom istotne przekształcenie nadane zostało.

Wszelako, kiedy rzecz o takie postępowanie, podatkowi podległe, idzie, przez które przedmioty albo materyały do tego użyte, co do istoty tak przekształcone zostają, że produkt do innego gatunku lub rodzaju, iak one należy, n. p. przy robieniu trunków ze zboża lub innych płodów, mąki ze zboża, spirytusu wódczanego z wina lub reszt innych trunków, osłodzonych płynów spirytusowych z wódki i t. p., jeżeli przeciąg czasu między tym czasem, w którym postępowanie rozpoczęte zostało, i owym, w którym takowe rozpoczęć było należało, tak znacznym nie jest, by postępowanie przed tym drugim czasem ukończone być mogło, i gdy takowe także istotnie przed tym czasem nie skończyło się, do wymierzenia kary tę część opłaty, podług poprzedzającego ustępu (§. 333) wyznaczyć się mającý, za posadę wziąć należy, która proporcji czasu, potrzebnego do ukończenia postępowania, do owego, o który postępowanie przed czasem przepisany zaczęciem zostało, odpowiada, a to w ten sposób, że kiedy n. p. postępowanie do robienia trunków, od którego opłata w kwocie sta Złotych R. należy, i do którego ukończenia dziesięć godzin potrzeba, ośmiu godzinami przed czasem przepisany zaczęte, i przed tymże u-

kończone nie zostało, kwotę ośmdziesięciu Złotych R. za posadę do wymierzenia kary przyjąć należy. Jeżeli w prawdziwie przestępstwo udowodnione, wszelakoż proporcya, za posadę do wymierzenia kary przyjąć się mająca, z dokładnością wykryć się nie daie, natenczas postąpić należy podług zasad §§. 42 i 43 przepisanych.

b. Przedłużenie (kontynuowanie) postępowania nad czas przepisany.

§ 335.

aa. Użycie nowych materyałów.

Jeżeli postępowanie podatkowi podległe w tych przypadkach, w których czas trwania procesu (postępowania) albo powszechnie ustanowiony, albo podanie tegoż w oznajmieniu wyraźnie oznaczyć nakazane jest, nad czas, do którego postępowanie ukończone być było powinno, w ten sposób dalej ciągnie się, że przedmioty albo materyały, którymi postępowanie nie przed końcem tego czasu rozpoczęte zostało, dopiero po tymże czasie pod postępowanie podciągnięte zostają, natenczas toż postępowanie względem tych przedmiotów lub materyałów, a jeżeli opłata podług obiętości warstatowych aparatów lub naczyń, do postępowania podatkowi podległego, użytych, stosuje się, względnie na obiętość aparatów lub naczyń, które do postępowania z wspomnianymi przedmiotami użyte były, za nieoznajmione uważać, i wymierzenie kary za omieszkane oznajmienie (§. 324), na sposób w §. 333 przepisany, zastosować należy.

§. 336.

bb. Użycie materyałów, którymi postępowanie rozpoczęte zostało.

Jeżeli w tych przypadkach, w których

- a) opłata do ilości i jakości produktów wyrobionych stosuje się, albo
- b) zakaz istnieie, większą ilość, jak oznajmioną, przez postępowanie professyynę produkować

postępowanie, podatkowi podlegające, przedmiotami albo materyałami, którými takowe już przed czasem, w którym toż ukończoném być było powinno, rozpoczęte zostało, po tymże czasie daléy ciągnie się, ukaraném być ma to zboczenie od przepisu, iako ciężkie przestępstwo dochodowe. Za posadę do wymierzenia kary wziętą ma być kwota opłaty, z zastosowaniem §§. 42 i 43, podług téy proporcyi wyznaczyć się mająca, która między przepisaniem trwaniem postępowania, i czasem, o który takowe trwanie przekroczone zostało, istnieje, w ten sposób, że kiedy postępowanie professyjne nad przepisane trwanie daléy o dziesiątą część ciągnęło się, dziesiąta część opłaty, od oznajmionego postępowania należący się, za posadę przyętą być powinna.

§. 337.

cc. W innych przypadkach.

W innych, iak tu (§§. 335 i 336), wzmiankowanych przypadkach, karane być ma dalsze ciągnięcie się postępowania podatkowi podległego nad przepisany czas, iako nieregularność w postępowaniu, podatkowi podlegającém (§. 348.)

4. Niedozwolone przekształcenie, uniesienie na stronę, albo przechowywanie przedmiotów, podatkowi podlegających.

a. Przypadki przestąpienia.

§. 338.

Jako ciężkie przestępstwo dochodowe karaném być ma:

1. jeżeli mimo zakazu, na mocy którego, do uzyskanych przez postępowanie, podatkowi podległe produktów, w obiętościach warstatowych, obce materyały dodane być nie powinny, wszelakoż to przedsięwziętém zostało, a przez to,
 - a) albo ilość pomnożoną, lub też

b) iakość na sposób, w skutek którego przedmiot przez dodanie wyprowadzony, wyższy opłacie, iak ów, w pierwotnym stanie podlega odmienionym zostaje.

2. Kiedy przedmioty, które w skutek przepisów o upo. rządowaniu poboru, przed ukończeniem postępowania, podatkowi podlegającego, albo przed innym, na mocy przepisu ustanowionym czasem, z lokalów warsztatowych, precz wziętymi być nie powinny, przed czasem przepisany z tegoż precz wzięte zostaną.
3. Kiedy u kogo, co postępowaniem podatkowi podległemu iako professyą trudni się, przedmioty, które podług przepisów, względem uporządkowania opłaty, urzędowym potwierdzeniem (biletom) na dopełnienie przepisanych warunków wyrabiania, przyrządzania, albo nabywania tychże przedmiotów opatrzone być powinny, w lokalach professyynych, albo w innych miejscach, gdzie takowe podług wspomnianych przepisów takowym potwierdzeniem opatrzone znajdować się powinny, bez tego potwierdzenia znalezione zostaną.
4. Kiedy z ksiąg, przez professyonistę prowadzonych, większa ilość, albo inny gatunek przedmiotów podatkowi podlegających dostrzeżone być mogą, iak potwierdzeniami urzędowymi, przez niego przedłożeniami, wykazane znajdą się.

b. Prawidło wymiaru kary.

§. 339.

Przy wymierzeniu kary, za posadę służyć ma:

1. w pierwszym z wspomnianych przypadków (§. 338. l. 1.)
 - a) kiedy iakość przedmiotu przez dodanie obcego materyału odmienioną została, kwota, o którą opłata, wskutek odmiany przedstawionych przed-

miotów, opłatę od tychże w pierwotnym stanie znajdujących się, przenosi;

b) kiedy ilość przedmiotu powiększoną została, opłata od przyrostu ilości, przez dodanie zyskanego;

2. w drugim przypadku (§. 338, l. 2.) opłata, która od ilości, wbrew zakazowi uniesionéy, wypada, a

3. w trzecim i czwartym przypadku (§. 338, l. 3 i 4) opłata, która od przedmiotów należycie niewykazanych wypada.

c. Dodanie obcych materyałów.

§. 340.

Jeżeli przez dodanie do produktów postępowania, poborowi podléglégo, po onegoż ukończeniu, wbrew zakazowi iakość tychże odmienioną została, a wszelako przedmiot ztąd wypadły, nie większą opłatą, iak produkta w pierwotnym stanie obłożony iest, natenczas przestąpienie wspomnionego zakazu (§. 338 l. 1) iako nieregularność w postępowaniu, podatkowi podlégaiaćcém, karane być ma. (§. 348.)

5. Niedozwolone przedawanie albo przyrządzanie.

a. Przypadki tegoż przestępstwa.

§. 341.

Osoby, którym wyrabianie lub przyrządzanie przedmiotów opłacie od konsumcyi podległych, na ich własny użytek bezopłatnie dozwoloném, ale przedawanie wyrobionych albo przyrządzonych przez nich przedmiotów, bez oznaymienia i uiszczenia opłaty zakazaném iest, stają się ciężkiego przestępstwa dochodowego winnemi, kiedy wyrobione albo przyrządzone przez nich przedmioty, bez oznaymienia i opłacenia podatku komu innemu przedaią, albo przedmioty podatkowi podległe, na rachunek innych wyrabiaią lub przyrządzaią. Takowe osoby oprócz kary, która na cięż-

kie przestępstwo dochodowe w miarę nieprawnie przedanę, wyrobionę, albo przyrządzoną ilość wy. mierzona zostanie, podlegając także karze ustanowionej, na nieuprawnione prowadzenie professyi, podatko. wi podległej. (§. 344.)

b. Okoliczność obciążająca.

§. 342.

Za obciążającą okoliczność przytém (§. 341) uważać należy, kiedy sprzedaż iakiemu professyonistcie, którego professya na produkcyi, przyrządzaniu, albo na sprzedaży przedmiotów tegoż rodzaju zasadza się, nastąpi, albo kiedy produkcyja lub przyrządzanie przedmiotów podatkowi podległych, na rachunek takiego professyonisty dzieje się.

c. Występnosc nabywcy.

§. 343.

Ten, co wbrew przepisowi przedmioty podatkowi podległe, od iakićy z wspomnianych osób (§. 341.) nabywa, albo przez nich wyrabiać lub przyrządzać każe, podług składu okoliczności, jako współwinowayca lub uczestnik ciężkiego przestępstwa dochodowego karany być będzie, kiedy tenże:

1. przedmiotami przestępstwa professyę podatkowi podległą prowadzi, albo
2. wiedział, lub też z iakości lub ceny rzeczy, z zatrudnienia, albo z osobistych stosunków sprzedawcy, albo z innych okoliczności oczywiście postrzedz był powinien, że przepis przestąpiony zostaje.

II. Nieregularności w postępowaniu podatkowi podległym.

§. 344.

1. Omieszkane wzięcie karty pozwolenia.

Jeżeli

1. w przypadkach, w których wskutek przepisów względem urządzenia opłat od konsumcyi

- a. na rozpoczęcie professyi, albo
 - b. na przeniesienie professyi na inne miejsce
uprzedniego oznajmienia, albo karty pozwolenia potrzeba, dopełnienie tych przepisów omieszkaniem, albo jeżeli
 2. professya podatkowi podlegająca, po doniesieniu o zaniechaniu prowadzenia professyi, wszelako dalej prowadzoną będzie; albo
 3. nakazane opisanie aparatów professyynych (warstatowych) i lokalu professyi podane nie zostanie, iak dalece podanie tego opisanie w proźbie o kartę pozwolenia zawartém nie iest,
- nałeży karę od dwóch do pięćdziesięciu Złotych R. zasądzić.

§. 345.

2. Zaniedbane naznaczenie lokalu professyynego, albo doniesienie o nastąpióney odmianie.

Jeżeli professyonista do płacenia podatku obowiązany, zachowanie przepisu

1. względem umieszczenia na lokalu professyi zewnętrznego widocznego znaku, albo
 2. względem powinno doniesienia o zaszłéy odmianie w stanie pomocników professyynych, albo
 3. o zaniechaniu prowadzenia professyi
- omieszkął, takowy karę od dwóch do dziesięciu Złotych R. obłożonym być powinien.

§. 346.

3. Nierzetelności w opisanu.

Jeżeli w podać się mającém przez professyonistę, do opłaty obowiązanego, opisanu aparatów warstatowych, i lokalu professyynego, to iest, miejsc, w których professya podatkowi podległa wykonywaną zostaje, albo przedmioty do prowadzenia professyi potrzebne, chowane

bywają, istotna nierzetelność podaną zostanie, należy karę od pięciu do dwiestu Złotych R. ze względem na ważność i mnogość nierzetelności, tudzież na wielkość niebezpieczeństwa, obawiać się mianego, zawyrokować. Za istotną nierzetelność uważać należy każde opuszczenie albo fałszywe podanie, przez które pokrzywdzenie dochodu ułatwioném, albo odkrycie takowego przestępstwa utrudnioném zostaje, a w szczególności kiedy w opisanu lokalu professyi (warstату) komunikacya, onego na dwór albo z innými do warstату należącymi obeysćiami, która pierwotnie w opisanu, i jeżeli przepisy dodatkowego podania, przy przedsięwzięć się mającém naoczném oglądaniu urzędowém, dozwalaia, przynajmniéy podczas tego podaną być była powinna, zamilczaną została.

§. 347.

4. Odmiany aparatów warstátowych, albo lokalu warstátowego.

Taż sama kara zasądzoną być ma, kiedy w urządzeniu lokalu professyynego lub aparatów warstátowych bez przepisanego doniesienia ważna odmiana przedsięwzięta zostaje. Za ważną odmianę w aparatach warstátowych albo w warstacie uważać należy:

1. użycie nowych w opisanu niepodanych aparatów lub naczyń z gatunku tych, których podanie przepisane jest, albo
2. powiększenie oznaymionych aparatów albo naczyń, których objętość w opisanu podane być musi, albo
3. każde odmienienie aparatów, naczyń albo budynku, które jest usposobioném, do wyrabiania, przyrządzania albo chowania większćy ilości, albo do uzyskania innego gatunku konsumowych przedmiotów, iak w opisanu zawiera się, albo
4. każde rozszerzenie lokalu warstátowego, albo

5. otworzenie nowéy komunikacyi warstwu z obywatelami zewnątrz onegoż położonemi.

§. 348.

5. Inne nieregularności.

Niepodlegające osobnemu wymierzeniu kary w skutkach tego lub innych rozdziałów ustawy niniejszém zbrojenia od przepisów o prowadzeniu (wykonywaniu) profesyi, podatkowi podległych, albo o schowie przez takowe zyskanych produktów, albo nabytych przedmiotów karane być mają jako nieregularności w podległym podatkowi postępowaniu karą między dwoma i stem złotych R.

III. Okoliczności obciążające.

§. 349.

Oprócz okoliczności, w ogóle za obciążające oznaczonych (§§. 90 i 91), w szczególności względem nieprawego postępowania, podatkowi podległego, (§§. 324 do 343) i nieregularności w postępowaniu §§. 329, 331, 337, 340, 347 l. 1 i 348 wskazanych, za okoliczności obciążające uważać należy:

1. kiedy przestępstwo w takim czasie popełnione zostało, w którym urzędnikom, postanowionym, albo sługom, lub innym z temiż równe prawo mającym osobom, do przestrzegania dochodowych przepisów ustanowionym, wstęp do lokali professyynych bez przybrania assystencyi, od Zwierzchności lub od Urzędu gminnego dodać się mającém, dozwolony nie jest, a w szczególności
2. kiedy w tych przypadkach, w których oznajmienie nie opiewa na przedsięwzięcie procesu (postępowania) w nocy, w porze nocnej miejsca ma, albo
3. kiedy do popełnienia przestępstwa osobnych, w tym zamiarze przysposobionych aparatów u-

- żyto, albo dla zapobieżenia odkryciu z takich aparatów użytek zrobiony zostaje, albo
4. kiedy naczynie, w którym przedmiot przestępstwa przechowywany zostaje, albo miejsce, które temu przedmiotowi za schowek służy, iakiem niezwyčajnym, albo szczególnie dla ukrycia przestępstwa urządzoném naczyniem (lub schowkiem) opatrzone iest.

Rozdział trzynasty.

O przestąpieniach przepisów względem towarów przekazanych, i względem towarów, przez iaki Urząd warunkowo wydanych.

I. Nieregularności w transporcie.

1. Przekazanych zagranicznych towarów.

§. 350.

a. Przypadki karze podległe.

Gdy

1. z przekazanym zagranicznym towarem, z gościńca, dla transportu tegoż towaru przepisanego, zboczono, albo
2. stawienie tegoż do Między-Urzędu (to iest Urzędu, który między Urzędem przekazującym i Urzędem wychodowym położony iest), do którego towar dla przejrzenia papierów osłonnych, i oglądania stanu posólki, stawionym być musi, omieszkaném, albo
3. towar w przypadkach, w których zakazano iest, albo bez zachowania przepisanych warunków, na inny środek transportowy przeładowano, albo
4. bez dopełnienia prawnych warunków, złożono, lub
5. do innego Urzędu, iak tego, na który przekazany był, stawiono,

natenczas, przeciw wekturantowi towarów, jeżeli go podług okoliczności przypadku kara, za popełnione lub probowane kryjomokupstwo nie dotknie, karę od dwóch Złotych R. do pięćdziesięciu Złotych R. zasądzić należy.

Tęż samą karę należy także na pobudziela do przestępstwa nałożyć.

§. 351.

b. Okoliczności obciążające.

Za obciążające okoliczności, co do tych przestępstw, oprócz ogólnych powodów obciążających (§§. 90 i 91) uważać należy:

1. kiedy towary, któremi przestępstwo popełnione zostało są zagranicznymi nieocłonomi towarami,
2. kiedy zboczenie od przepisanego traktu, przełożenie lub złożenie
 - a) porą nocną, albo
 - b) w okręgu granicznym dzieie się, albo
3. kiedy stawienia towaru do więcéy iak iednego Urzędu zaniedbano, albo
4. kiedy Urząd, do którego stawienie posólki przechodowéy zaniedbaném zostanie, tym iest Urzędem, któryby na trakcie iako naybliższy poweyściu przez linię cłową, albo iako naybliższy przed wyysciem przez linię cłową tkniętym być musiał, albo
5. kiedy zboczenie od przepisu, służyło za powód do przestępstwa, które iako kryjomokupstwo kary godném iest, lub do wspierania albo ułatwienia tegoż, jeżeli iednak okoliczności tego składu nie są, by wekturantowi towarów spółwinę, albo uczestnictwo w kryjomokupstwie przypisać można.

§. 352.

c. Spóźnione przybycie.

Jeżeli iaki przekazany towar zagraniczny do iakiego Urzędu, do którego takowy dla przeyrzenia pa-

piérów osłonných, i oglądania stanu ładunku stawionym być powinien, albo do którego takowy przekazany został, póniższy przybędzie, iak to stać się być powinno, a wekturant towarów to spóźnieńie w sposób przepisany usprawiedliwić nie może, wtenczas przeciw niemu karę od dwóch do dziesięciu Złotych R, zasądzić należy, ieżeli go kara za popelnione lub próbowane kryjomokupstwo nie dotknie,

2. Innych przedmiotów.

§. 353.

Rozporządzenia względem ukarania za nieregularności w transporcie towarów (§§. 350 do 352), zastosowane być mają także:

1. do zagranicznych produktów, albo do ocłonnych zagranicznych towarów, które morzem, albo przez zagraniczne terytorium, lub przez wyłączenie cłowe, z iednéj części obwodu cłowego do drugiey części posyłane bywają, i do wspomnianego obwodu znowu wchodzą,
2. do towarów kontroli podległych, które na mocy przepisów o dozorowaniu nad wnétrznym obrotem handlowym, pod urzędowém zamknięciem, na inny Urząd przekazane zostały;
3. do przedmiotów, przeznaczonych do wywozu z obwodu cłowego, których wysłanie posyłający wykazać iest obowiązany, gdy takowe od iakiego w obwodzie cłowym znajdującego się Urzędu na graniczny Urząd cłowy przekazane zostały;
4. do przedmiotów, podatкови konsumcyjnemu, dodatkowi do tegoż, albo innéj opłacie od konsumcyi podlegających, które dla zabezpieczenia iednéj z wspomnianych opłat, albo dla przedsięwzięcia czynności urzędowéj, dla poboru podatku przepisany, pod zamknięciem urzędowém

wém, albo z urzędową przystawą (z konwoiem) na inny Urząd przekazane zostały.

II. Udowodnienie rzetelnego stawienia.

1. Zagranicznych nieoclonionych towarów.

a. Kiedy sprawca ukrycia odkrytym nie zostanie.

§. 354.

aa. Rodzaj przestępstwa.

Jeżeli przez wydawcę oświadczenia towarów, który za oświadczenie odpowiada, udowodniono nie będzie, i jeżeli także z Urzędu docieczono być nie może, że przekazany, nieocloniony towar zagraniczny, na miejscu przeznaczenia stanął, i w Urzędzie, na który takowy przekazany był, pod przepisane postępowanie cłowe podciągnionym, zaś towar dla przechodu przez obwód cłowy oświadczony, z tegoż wywiezionym został, albo, że tenże towar w urzędowym schowaniu znajduje się, natenczas zaniedbanie tego dowodu na wydawcy oświadczenia towarów, jeżeli odpowiedzialność onego przez upływanie czasu, prawem przepisanego, nie zgasła, iako ciężkie przestępstwo dochodowe karać należy, odpowiedzialność zaś na inne osoby padająca, za uzyskać się mającą, ztąd wypadającą kwotę pieniężną, podług obiętości i jakości obowiązku każdy z tychże, dochodzoną być ma.

Kara w tym przypadku wymierzoną być ma podług postanowienia na kryjomokupstwo, iako pokrzywdzenie dochodu przepisanego (§§. 203 do 206).

§. 355.

bb. Prawidło wymiaru kary.

Do wymierzenia kary wzięte być mają za posadę podania w oświadczeniu towarów, co do gatunku, rodzaju i ilości towarów, jeżeliby zaś nierzetelność oświadczenia dowiedziona została, wy-

kryta rzeczywista ilość i wykryty rzeczywisty gatunek i rodzaj towarów, przez linię cłową wprowadzonych. Jeżeli kara podług cla wchodowego stosuje się, a podania w oświadczeniu towarów za posadę do wymierzenia kary wzięte będą, natenczas, jeżeli oświadczenie nie podług nazwań, zawartych w taryfie cla wchodowego, ułożone iest, względem obrachowania cla wchodowego podług przepisu §. 298 postąpić należy. Kiedy zaś wartość towarów za posadę do wymierzenia kary służy, wtedy takowa podług ogólnych zasad (§§. 49 i 50) wykrytą być ma.

b. Kiedy sprawca ukrycia odkrytym zostanie.

§. 356.

Jeżeli w tym przypadku, o którym mowa w §. 354, dowiedziono zostanie, że towar wbrew ustawie w obwodzie cłowym zatrzymany został, a osoby, którym to kryiomokupstwo przypisane być ma, odkryte i pod karę podciągnięte zostaną, natenczas wprowadzie względem towaru, za który ukaranie za kryiomokupstwo zachodzi, powyższa kara (§. 354) miejsca mieć nie powinna. Wszelakoż wydawca oświadczenia, równie iak i inne osoby, które za oświadczenie odpowiadają, od odpowiedzialności za kary, podług ustawy wypadające, iak dalece warunki téj odpowiedzialności zachodzą, uwolnione nie są.

c. Wyjęcie od zastosowania kary.

§. 357.

Tym kary ustanowieniom (§§. 354 do 356) nie podlegają te przekazane towary zagraniczne, które bez stawienia onych do Urzędu cłowego dla oclenia wchodowego, w obwodzie cłowym pozostać mogą. (Ustawa cla §. 172). Omieszkanie doniesienia, które o tych towarach, jeżeli takowe, po dopełnieniu warunków przepisanych, w obwodzie cłowym pozostać mają, uczynioném być ma, kary za sobą nie ściąga.

2. Przedmioty, podatkowi podległe.

§. 358.

Gdy wydawca oświadczenia udowodnić **omieszka**, a z Urzędu docieczono być nie może, że przedmiot, podatkowi konsumpcyjnemu, dodatkowi do tegoż, albo innemu jakiemu poborowi od konsumpcyi podlegający,

- a) który od jakiego Urzędu poborowego, na inny przekazany został, do tegoż stawiony, albo
- b) który dla przechodu przez miejsce lub okrąg, dla poboru wspomnianych opłat, iako zamknięte oświadczone, oznajmionym był, przez toż miejsce, lub przez tenże okrąg przewiezionym, i z tegoż według przepisu wyprowadzonym został, w tenczas zastosować należy przepisy w §. 354 do 356 zawarte.

3. Różnice między dokumentem osłonnym, a towarem zachodzące.

§. 359.

a. Kiedy kryjomokupstwo odkryte zostanie.

Gdy przy jakiejś przekazanej posyłce

- a) nieoclonionych zagranicznych towarów, albo
 - b) przedmiotów poborowi podległych w miejscu, dla poboru podatku konsumpcyjnego, albo inną opłatą od konsumpcyi za zamknięte oświadczone, gdy takowa z Urzędu, w którym oświadczenie towarów, albo oznajmienie w celu przekazania nastąpiło, precz wziętą została,
- na transporcie, albo w jakim Urzędzie, do którego takowa dostała się, odkrytém zostanie, że gatunek, rodzaj albo ilość obecnie znajdujących się towarów lub przedmiotów, podatkowi podległych, liczba albo iakość pak lub naczyń, z biletami, i z oświadczeniem towarów, albo z oznajmieniem, biletowi za posadę służącym, nie zgadza się, naówczas śledzić należy, czyli na drodze ładunek, albo iaka część onego wbrew ustawie złożone, albo wymie-

niane nie zostały, albo czy do posyłki iaki towar przypakowany nie iest. Jeżeli przez śledztwo, wykonane, lub próbowane kryjomokupstwo odkryte zostanie, natenczas przeciw winowaycom i uczestnikom (§. 185, l. 3, §§. 189, 194, l. 2 i §. 196), kara prawem ustanowiona, zasądzoną być powinna. Względem odpowiedzialności zaś, na wydawcy oświadczenia towarów i na innych osobach, za oświadczenie lub oznaymienie ciążący, według przepisu §. 356 postąpić należy.

§. 360.

b. W innych przypadkach.

Jeżeli zaś wyśledzić nie będzie można, iakim sposobem różnica między biletem przekazującym i oświadczeniem towarów albo oznaymieniem, a między rzeczywistym stanem posyłki towarów nastąpiła, i jeżeli wydawca oświadczenia towarów, albo ten, kto za oświadczenie albo oznaymienie odpowiada, dostatecznego w tym względzie wyjaśnienia nie daie, natenczas względem téy części posyłki, względem której wspomniona różnica zachodzi, a wyjaśnienie niedostatecznie dane zostało,

1. zaniedbanie tego wyjaśnienia w przypadkach, w których

- a) przedmiot całkiem brakuie, który w oświadczeniu towarów, w celu przekazania, złożoném, albo w oznaymieniu podany iest, albo
 - b) zamiast tego przedmiotu, towar, na który mnieysze cło wchodowe, albo kiedy o przekazanie w iakiém zamkniętém miejscu rzecz idzie, mnieysza należytość podatkowa, iak od podanego w wspomnioném oświadczeniu albo oznaymieniu przedmiotu wypada, nałożono, albo
 - c) mnieysza ilość, iak w oświadczeniu towarów albo w oznaymieniu podana,
- znalezione zostaną, iako ciężkie przestępstwo dochodowe, z zastosowaniem przepisów, zawartych

w §§. 354, 355 i 358, karane być powinno. Za posadę do wymierzenia kary przyjętą być ma należytość cła wchodowego; od przekazanych zaś przedmiotów, podatкови podlegających, w miejscach zamkniętych, należytość podatkowa, w pierwszym i drugim z tych trzech przypadków od przedmiotu, w oświadczeniu towarów podanego, w trzecim zaś przypadku od ilości, która porównywiąc z podaniami w oświadczeniu towarów, albo z oznaymieniem, brakuie.

2. Jeżeli posёлka w innych, iak tu (a do c) przytoczonych przypadkach, z oświadczeniem towarów niezgodną znaleziona zostanie, należy za nierzetelność oświadczenia towarów przepis §§. 279 i 290 zastosować.

III. Przestępstwa przez towary warunkowo wydane.

1. Ze strony professyonisty.

§. 361.

a. Przypadki występności.

W tych razach, gdzie professyonistom do prowadzenia professyi, nabywanie, wyrabianie, przyrządzanie albo użycie przedmiotów, które cłu, zakazowi przewozu, rządowemu monopolium, podatкови konsumecyynemu, albo innéy iakiéy opłacie od konsumecyi podlegają,

- a) wolne od należącёy opłaty, albo
- b) iako wyiátek od zakazu wprowadzania, lub od monopolium rządowego, albo
- c) za mnieyszą, iak powszechnie ustanowioną, należytość,

pozwolone zostały, popełnia się ciężkie przestępstwo dochodowe, ieżeli te przedmioty

1. do innych, iak w daném pozwoleniu zawartych celów użyte, albo

2. niewyrobione, przez professyonistę komu innemu ustąpione zostaną.

§. 362.

b. Kuszenie się (próbowanie).

Jako próbowanie tego ciężkiego przestępstwa dochodowego karać należy, kiedy professyonista oprócz przypadków, w których nierzetelność oświadczenia towarów, iako kryjomokupstwo karaném być powinno, nierzetelne oświadczenie towarów, lub oznaymienie w tym celu poda, by urzędowe potwierdzenie na odpowiadające danemu pozwoleniu użycie przedmiotu, wyjątkowo pozwołonego, albo uzyskanego z tegoż produktu, na sposób przepisom przeciwny otrzymać.

§. 363.

c. Prawidło wymiaru kary.

Za posadę do wymierzenia kary w tych przypadkach (§§. 361 i 362) wzięte być mają, stosownie do przedmiotów, względem których przestępstwo popełnioném lub próbowaném zostało,

1. kiedy te przedmioty, bezwarunkowemu zakazowi wprowadzania ulęgaia, wartość tychże;
2. kiedy takowe wolne od opłaty pozwolone zostały, kwota opłaty;
3. kiedy pozwolenie za mniejszy iak powszechny wymiar należytości nastąpiło, kwota, o którą wymiar ten, przyznana wyjątkową opłatę przewyższa.

§. 364.

d. Utrata ułatwienia.

Oprócz téy kary majątkowéy, można professyonistę, któremu wspomniane przestępstwo przypisane zostaje, zaraz za pierwszą razą dostrzeżenia, za utraciącego dalsze używanie dozwołonego mu ułatwienia uznać.

2. Nieprawne przedawanie lub przechowywanie towarów, z handlu wyłączonych.

§. 365.

a. Przy okolicznościach obciążających.

Podpada karze od dwukrotnéj do czterykrotnéj ilości cła wchodowego:

1. kto towar, według przepisu oclony, z handlu wyłączony, którego nabycie na własny użytek pierwszego nabywcy pozwolone zostało, w stanie, w którym tenże towar biletem, na posiadacza opiewającym, opatrzone być powinien, wbrew przepisowi
 - a) iakiemu handlarzowi, pod którym także utrzymujący gospodę, a w ogólności professyoniści, drobną sprzedażą trudniący się, rozumieć się mają, ustępuje, albo
 - b) w lokalach professyynych handlującego przechowywać daje, tudzież
2. handlujący, który towar z handlu wyłączony, według przepisu oclony,
 - a) nabywa, albo
 - b) w lokalach swojego professyynego obywatela przechowuje.

§. 366.

b. Przy mniéj obciążających okolicznościach.

Kto wyłączony z handlu towar, podług przepisu oclony, w takim stanie, w którym tenże biletem, na posiadacza opiewającym, opatrzone być powinien, wbrew przepisowi

1. komu, co nie jest handlarzem, ustępuje, albo
2. aczkolwiek nie w lokalach professyynych, wszelakoż w częściach nie do pomieszkania tego, na kogo bilet opiewa, należących, przechowywać daje, tudzież
3. ten, kto nie będąc handlującym, chociaż wie, albo przecie z okoliczności dorożumieć się był powinien,

że przedmiot jest towarem z handlu wyłączonym, takowy dla handlującego przechowanie, albo

4. handlujący, który za lokalami swojej profesyi, ochrony podług przepisu towar, z handlu wyłączony, w wspomnianym stanie, bez opiewającego na niego biletu, przechowanie,

obłożony zostanie karą między połową i dwunastobną ilością należności cła wchodowego. Za powtórzeniem tego przestępstwa, zawyrokować należy karę w dwukrotny aż do czterokrotny ilości należności cła wchodowego.

Rozdział czternasty.

O przestąpieniach postanowień, względem dozoru nad obrotem handlowym i prowadzeniem profesyi.

1. Przestąpienie przepisu, względem towarów korzennych, tkanych, dzianych, galanteryjnych i kramarskich.

§. 367.

Kto

1. towary korzenne do miejsc, w których główny Urząd cłowy, albo Urząd składu cłowego ustanowiony jest, z miejsc, z których nabycie tych towarów zakazane jest, sprowadza, albo
2. towary tkane, dziane, galanteryjne lub kramarskie:
 - a) przy wprowadzeniu do miejsca, na przystępach Urzędami osadzonego, i linią podatkową zamkniętego, oznaymić omieszka, chociaż ilość tych towarów téj miary, na którą oznaymienie przepisane jest, dosięga, albo

b) wspomniane towary, gdy takowe przy wprowadzeniu do jakiego z wspomnianych miejsc oznajmione, i przez Urząd, na linii podatkowej znajdujący się, dla stawienia do będącego w miejscu Urzędu przekazane zostały, stawienie tychże do tego Urzędu omieszka,

ten karany być ma dwukrotną do czterykrotną ilośći należitości cła wchodowego.

2. Przestąpienie przepisów względem transportu i chowaniu towarów.

a. W okręgu granicznym.

§. 368.

aa. Przypadki kary.

Jeżeli w okręgu granicznym

1. towary, które od zakazu transportowania porą nocną w okręgu granicznym wyjęte nie są, po zachodzie słońca i przed wschodem słońca w transporcie do innego miejsca, bez otrzymanego na transport nocny urzędowego pozwolenia, albo
2. towary kontroli podległe wtakiéy ilości, względem której do transportowania na inne miejsce, uzyskanie urzędowego poświadczenia nakazane iest,
 - a) na transporcie, bez przepisanego urzędowego potwierdzenia, albo
 - b) na innéy, iak w urzędowym potwierdzeniu przepisany drogze przydybane zostaną, i iezeli zboczenie od przepisu nie według przepisu usprawiedliwione zostanie, albo iezeli w okręgu granicznym
3. przez kogo towary kontroli podległe, które w transporcie z iakiego innego miejsca w wzmiankowanej ilości nadeszły, do schowku przyjęte, albo schowane zostaną, nie będąc

- a) przepisaniem potwierdzeniem urzędowém opatrzone, ani też
- b) podług przepisu, przed złożeniem, do iakiego Urzędu dochodowego, albo do oddziału straży dochodowéy stawione, natenczas takowy wypadek, jeżeli tenże za wykonanie, albo próbowane kryjomokupstwo uważanym być nie ma, iako ciężkie przestępstwo dochodowe karany być powinien.

§. 369.

bb. Okoliczności obciążające.

Za okoliczność obciążającą należy przytém (§. 368) uważać, kiedy

- a) towary, których transport wbrew przepisowi porą nocną przedsięwzięty był (§. 368 l. 1), są towarami kontroli podległými, albo kiedy
- b) droga, którą towary, kontroli podległe, zupełnie bez urzędowego potwierdzenia, albo z urzędowém potwierdzeniem, nie na tęż drogę wydaném, sprowadzone zostały (§. 368 l. 2), jest drogą uboczną (marnowcem).

§. 370.

cc. Wymiar kary.

Kara za te ciężkie przestępstwa dochodowe (§. 368), wymierzoną być ma podług ogólnych przepisów §§. 265 i 266 l. 3. Kiedy zaś przedmioty, przez które przestępstwo popełniono, albo

- a) zakazowi wywozu, albo
- b) cłu wychodowemu, które ustanowioną od tychże należytość cła wchodowego przewyższa, podlegają, natenczas w piérwszym z tych dwóch przypadków kara od połowy do dwunasobnéy ilości wartości przedmiotów wspomnianych wymierzoną, w drugim zaś przypadku cło wychodowe przy wymierzeniu kary, podług §. 265 nastąpić mającém, za posadę wzięte być ma.

b. W wewnętrznym obwodzie cłowym.

§. 371.

Gdy w wewnętrznym obwodzie cłowym

- a) towary kontroli podległe, które z okręgu granicznego do wewnętrznego obwodu cłowego posłane zostały, albo
 - b) inne towary, które w wewnętrznym obwodzie pod ostrą kontrolę podciągnięte są,
w tych przypadkach, w których takowe podług przepisu potwierdzeniem urzędowym opatrzone być powinny,
 1. w transporcie do jakiego innego miejsca, bez przepisanego urzędowego potwierdzenia spotkane, albo
 2. do schowku wzięte, albo przechowywane zostają, nie będąc
 - aa) przepisaniem urzędowym potwierdzeniem opatrzone, ni też
 - bb. podług przepisu, przed złożeniem, do Urzędu dochodowego albo do oddziału straży dochodowej stawione,
- natenczas to iako ciężkie przestępstwo dochodowe, karaném być powinno.

c. We wszystkich innych przypadkach.

§. 372.

We wszystkich innych, iak w wskazanych §§. 191 l. 2 i 3, 287, 343, 350 do 353, 368 do 371, i 384 do 392, przypadkach, w których przepis,

1. w handlowym obrocie towarów przy odsyłaniu, albo na transporcie, albo po przybyciu do miejsca przeznaczenia, albo
 2. względem schowu towarów lub innych przedmiotów
- dopełnić się mający, przestąpiony zostaje, karę między dwóma Złotemi do pięćdziesięciu Złotych R., a mianowicie kiedy rzecz o nieregularność w transporcie towa-

rów idzie, przeciw wekturantowi towarów zasądzić należy.

3. Powszechny przepis przy okolicznościach łagodzących.

§. 373.

Także i w tych przypadkach, o których mowa w §§. 367 do 371, jeżeli

1. z kierunku, który z towarem wzięto, albo z przeznaczenia, które towar otrzymał, albo w ogółności z zachodzących okoliczności pokazuje się, że pokrzywdzenie dochodu, albo utajenie przestępstwa dochodowego, albo ukrycie nierzetelności w wykazaniu trybu professyi, pod dozór podciągnięty, zamierzone nie było, i kiedy oraz
2. Swukraiowe pochodzenie, albo oclenie towarów, przez które przestępstwo popełniono, udowodnionem zostanie, albo kiedy przypadek żądania, wykazania pochodzenia, albo oclenia nie zachodzi,

niezważanie przepisu, jako proste przestępstwo dochodowe w kwocie od pięciu Złotych R. do pięćdziesięciu Złotych R. ukaranem być powinno.

4. Brak, albo niedokładności oznaczenia towarów.

a. Znaczenia urzędowego.

§. 374.

aa. Wymiar kary.

Kto towary, które podług ustawy oznaczeniu urzędowemu podlegają, w stanie, w którym takowe tém oznaczeniem opatrzone być powinny,

1. gdy takowe wyrobił, albo przyrządził, i do wspomnionego stanu doprowadził, do ustanowionego przepisem czasu, przepisaniem oznacze-

niem opatrzyć dać omieszka, albo w wspomnianym stanie

2. bez przepisanego oznaczenia

a) komu innemu odstępuje, albo

b) z miejsca schowku przesła, albo

c) od kogo nabywa, albo

d) przechowuje,

ten karany być ma dwunasobną do czterokrotnéj ilości cła wchodowego.

§. 375.

bb. Przy okolicznościach łagodzących,

Jeżeli zaś pochodzenie swukraiowe towaru dowiedzione zostanie, albo gdy przyczyny do żądania wykazania pochodzenia nie ma, w tenczas brak urzędowego oznaczenia połową do dwunasobnéj ilości należności cła wchodowego ukarany być powinien.

Jeżeli w tym przypadku z wykrytych okoliczności wyraźnie poznać można, że przestępstwo dochodowe, albo utajenie przestępstwa dochodowego, lub ukrycie nierzetelności w wykazaniu trybu professyi, pod kontrolę podciągnięty, zamierzone nie było, a w szczególności, że ten, co towar przepisaniem urzędowym oznaczeniem nie opatrzone nabył, lub do schowania wziął, o braku przepisanego oznaczenia nie wiedział, i tylko przez nieuwagę pobiłdził, wtedy należy karę od dwóch Złotych R. do pięćdziesięciu Złotych R. zasądzić.

b. Oznaczenia prywatnego.

§. 376.

Professyonista, który towary przez niego wyrobione albo urządzone,

a) w czasie przepisany, nakazaniem prywatnym oznaczeniem opatrzyć omieszka, albo

b) oznaczenie na sposób niedokładny, albo oznaczenie samo z siebie niedokładne umieści,

karą od dwóch Złotych R. do pięćdziesięciu Złotych R. obłożony być powinien.

c. Fałszowanie, podrabianie albo przenoszenie oznaczenia.

§. 377.

aa. Kryminalne postępowanie.

Oszustowskie fałszowanie albo podrabianie nakazanego, dla rozróżnienia pochodzenia towarów, urzędowego, albo przez producenta samego, położyć się mającego (prywatnego) oznaczenia, tudzież oszustowskie przenoszenie prawdziwego oznaczenia z iednego towaru na drugi, podług powszechnych ustaw karnych, karaném być ma.

§. 378.

bb. Postąpienie z nieprawdziwém oznaczeuiem.

Sfałszowane, fałszywie podrobione, albo wbrew ustawie z iednego towaru na drugi przeniesione urzędowe, albo przez producenta samego przyłożone (prywatne) oznaczenie, należy przy zastosowaniu wyznaczeń kar, w niniejszój ustawie (§§. 374 do 376) zawartych, za niebędące uważać:

1. Przeciw temu, kto oznaczenie sfałszował, fałszywie podrobił, albo wbrew ustawie z iednego towaru na drugi przeniósł;
2. przeciw temu, co towar oznaczeniem sfałszowaném, fałszywie podrobioném, albo wbrew ustawie z iednego towaru na drugi przeniesioném, opatrzony, wiedząc o téj okoliczności, że oznaczenie iest sfałszowane, fałszywie podrobione, albo przeciw prawu z iednego towaru na drugi przeniesione, nabył, u siebie przechowywał, z miejsca schowku wysłał, albo komu innemu odstąpił.
3. Przeciw professyonście, który towar, oznaczeniem sfałszowaném, fałszywie podro-

bioném, albo wbrew ustawie z iednego towaru na drugi przeniesioném opatrzony, będący przedmiotem iego przedsiębiorstwa professyynego, nabył, u siebie chował, z miejsca schowku wysłał, albo komu innemu odstąpił, jeżeli oznaczenie, tak uderzające w oczy znamiona nieprawdziwéy jakości na sobie ma, że takowe przy zwróceniu należytyéy na to uwagi poznać był powinien.

5. Zaniedbanie wykazania nabycia, pochodzenia, lub oclenia.

a. Wyznaczenia kary.

§. 379.

Kto, na razłe według przepisu do niego wezwanie, swojemu należnemu obowiązкови do wykazania nabycia, pochodzenia, albo oclenia, zadosę uczynić omieszka, ten staie się ciężkiego przestępstwa dochodowego winnym, kiedy

1. ieden lub więcéy z tych szczegółowych powodów do podeyrzenia, które ustawa cła w §§. 324 i 325 wskazuje, zachodzi.
2. Kiedy przedmiot do rzędu podległych kontroli towarów w okręgu granicznym, albo towarów, pod zaostrzoną kontrolę podciągniętych, w wewnętrznym obwodzie cłowym, należy, i w piérwszym przypadku w okręgu granicznym, a w drugim przypadku w wewnętrznym obwodzie cłowym znaleziony zostanie.
3. Kiedy ten, kto wykazanie złożyć omieszka, za kryiomokupstwo, albo iakie z kryiomokupstwem spowinowacone ciężkie przestępatwo dochodowe raz, albo za omieszkanie przepisanego wykazania dwa razy karanym był (§. 112).

§. 380.

Dalszy ciąg.

Omieszkanie żądanego podług przepisu wykazania nabycia, pochodzenia, albo oclenia, karaném być ma iako proste przestępstwo dochodowe dwunasobną aż do czterykrotnéy ilości należytości cła wchodowego, ieżeli w innych, iak w §. 379 przytoczonych przypadkach, o wykazanie towarów, rzecz idzie, które

1. są przedmiotem wykonywania professyi tego, kto do wykazania obowiązany iest, albo
2. w okręgu granicznym, prócz przypadku, w §. 379, l. 2, wzmiankowanego, znalezione zostaną, albo
3. w wewnętrznym obwodzie cłowym pod prostą kontrolę podciągnięte są.

Przy ważnych okolicznościach łagodzących, można karę aż do połowy należytości cła wchodowego złagodzić.

§. 381.

Ciąg dalszy.

We wszystkich innych, iak tu (§§. 379 i 380) przytoczonych przypadkach, karę za omieszkane (na uczynione według przepisu wezwanie) wykazanie nabycia, pochodzenia lub oclenia, w połowie aż do dwunasobnéy ilości należytości cła wchodowego zasądzić należy. Przy ważnych okolicznościach łagodzących może takowa aż na szóstą część należytości cła wchodowego złagodzoną być.

b. Okoliczność obciążająca.

§. 382.

Za okoliczność obciążającą omieszkanego wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia uważać należy, kiedy ten, co do wykazania pochodzenia obowiązany iest, podał, że towar w obwodzie cłowym

wyrobiony albo przyrządzony został, i kiedy przeciwnie dowiedziono będzie.

c. Kiedy kara za kryiomokupstwo miejsce ma.

§. 383.

Te przepisy §§. 379 do 382, zastosowane być mają względem omieszkania wykazania nabycia, pochodzenia lub oczenia, tylko przeciw tym osobom, przeciw którym kara, nie za kryiomokupstwo, przez rzecz, o której wykazanie idzie, popełnione albo próbowane, miejsce ma.

6. Przystąpienie przepisów o prowadzeniu professyi.

a. Ze względu na obiętość prowadzenia professyi.

§. 384.

aa. W ogólności.

Przystąpienia przepisów, któremi kupcy, kramarze, albo inni professyonisci w wykonywaniu swoiëy professyi, tym sposobem ograniczeni zostają, że

1. towary konsumentom tylko w publicznych lokalach sprzedaży i w sklepach sprzedawać mogą, a po za stanowisko swego przedsiębiorstwa professyynego ani sami, ni przez innych, konsumentom do domu nosić, albo w stanowisku swiego przedsiębiorstwa professyynego przez krążenie od iednego domu do drugiego, na sprzedaż wystawiać nie mogą, albo że
2. towary kontroli podległe tylko konsumentom, ale nie innym professyonistom dla dalszego handlu, albo dla przedsiębiorania iakiego postępowania professyynego sprzedawać mogą, albo że
3. towary kontroli podległe w stanie, przepisami oznaczonym, albo w iakości temiż oznaczonéy, komu innemu odstąpić nie mogą, albo że

4. przedmioty, do prowadzenia swoiéy professyi potrzebne, tylko od profesjonalistów, rodzajów wyraźnie oznaczonych, albo z wyznaczonych stanowisk, a nie od domokrażców nabywać mogą,

karane być mają dwunasobną do czterykrotnéy ilości należytości cła wchodowego, od towarów, które przy popełnieniu lub próbowaniu tych przestępstw znalezione zostaną. Przy ważnych okolicznościach łagodzących, można karę aż do połowy należytości cła wchodowego umiarkować.

Kara za nieprawną sprzedaż profesjonalistom dla dalszego handlu, albo dla przedsięwzięcia postępowania profesjonalnego, przeciw sprzedawcy tylko w ten czas ma miejsce, jeżeli wiedział, albo przecie z wiadomego mu zatrudnienia kupującego, z ilości albo jakości rzeczy sprzedanej, albo z innych okoliczności widocznie poznać mógł, na jakie przeznaczenie rzecz nabytą zostaje.

§. 385.

bb. W szczególności domokrażcy.

Wyznaczenie kary tu (§. 384) postanowione, zastosowaniem być ma także do towarów, które w niedozwolonym prowadzeniu domokrażstwa znalezione zostaną.

b. Prowadzenie professyi bez przepisane go pozwolenia.

§. 386.

Jeżeli w okręgu granicznym jakie przedsiębiorstwo profesjonalne, do którego założenia albo wykonywania, osobnego pozwolenia Instancji dochodowej potrzeba,

- a) bez tego pozwolenia założone albo prowadzone, albo
 - b) w jakim miejscu, które nadaniem pozwoleniem objęte nie jest, wykonywane będzie,
- natenczas kara od pięciu do pięćdziesięciu Zło-

tych R. zawyrokowana być powinna. A przytém oraz nieuprawnione prowadzenie professyi zakazaném zostanie.

c. Względem utrzymywania ksiąg professyynych.

§. 387.

aa, Omieszkane albo niezgodnie brzmiące wciągnięcie dokumentu do ksiąg.

Jeżeli **professyonista**, który podług ustawy do utrzymywania ksiąg professyynych obowiązany jest, na nabycie przedmiotu, do prowadzenia professyi potrzebnego, albo na sprzedaż, albo poséłkę iakiego towaru, dokument wydaie, i jeżeli ilość i iakość przedmiotu, na który dokument wydany został, nie podług przepisu zgodnie z dokumentem do ksiąg professyynych wciągnął, popełnia tём ciężkie przestępstwo dochodowe. Kara za to, jeżeli przedmiot, na który dokument wydano, do księgi wcale wciągniony nie był, podług całéy w dokumencie wyrażonéy ilości, jeżeli zaś albo ilość, lub iakość przedmiotu niezgodnie z treścią dokumentu do księgi wciągnioną została, podług kwoty, o którą należytość cła wchodowego od zapisanéy w książce ilości i iakości wypadająca, od kwoty podług treści dokumentu różni się, wymierzona zostanie.

§. 388.

Przy łagodzących okolicznościach.

Jeżeli jednak okoliczności tego są składu, że omieszkane, albo nierzetelnie nastąpione zapisanie treści wydanego dokumentu, do poparcia lub ukrycia przestępstwa dochodowego służyć nie może, i że takowe oczywiście tylko z braku uwagi lub przez omyłkę miejsce miało, wtedy iedynie tylko na nieregularności w prowadzeniu ksiąg ustanowiona, kara zastosowana być ma (§. 391).

§. 389.

bb. Nierzetelne prowadzenie ksiąg.

Jeżeli księgi professyjne w ten sposób nierzetelnie prowadzone będą, że przez to

1. obiętość, tryb albo iakość podciągniętego pod dozór prowadzenia professyi nierzetelnie przedstawione, albo
 2. przestępstwu dochodowemu pomoc dana, albo
 3. odkrycie przestępstwa dochodowego utrudnione, albo niemożnóm uczynione,
- zostają, natenczas zasądzić należy karę od pięciu Złotych do dwiestu Złotych R.

§. 390.

cc. Zaniedbanie prowadzenia ksiąg, albo chowania tychże.

Professyoniści, którzy do utrzymywania ksiąg professyjnych, lub innych prenotacyy, w skutek przepisów dochodowych, obowiązani są, i te księgi lub prenotacye prowadzić, albo przez przepisany czas chować zaniedbają, karę między dwoma do stu Złotych R. obłożeni być mają.

§. 391.

dd. Inne nieregularności w prowadzeniu ksiąg.

Nieregularności w prowadzeniu czyli utrzymywaniu ksiąg professyjnych albo zanotowań, karane będą na professyonistach, którzy do prowadzenia tych ksiąg albo zanotowań, obowiązani są, od dwóch Złotych do pięćdziesięciu Złotych R.

§. 392.

ee. Okoliczność obciążająca.

Za okoliczność obciążającą przy omieszkaniu nakazanego prowadzenia ksiąg, tudzież przy nierzetelném albo nieregularném prowadzeniu

ksiąg professyjnych, albo przepisanych za notowań, uważać należy, kiedy przedsiębiorstwo professyjne, względem którego przestępstwo miejsce ma, postępowaniem podatkowemu podległemu trudnić się, albo pod dozór (kontrolę) podciągnięte jest.

7. Powszechne przepisy.

§. 393.

- a. Jak dalece te przestępstwa, iako pokrzywdzenia dochodu uważane być mają.

Przestępstwa, które w skutek tego rozdziału, do rzędu ciężkich przestępstw dochodowych przydzielone zostają, za pokrzywdzenia dochodu uważane być nie powinny, jeżeli udowodniono nie jest, że opłata należąca się Rządowi, albo iakićdy do pobierania uprawnionéj osobie, niętą została.

§. 394.

- b. Odpowiedzialność ciążąca na przedmiotach przestępstwa.

Przedmioty, przez które, albo względem których przestępstwa, w §§. 367 do 371, 374, 375, 377, 378, 384, 385 przytoczone, miejsce mają, odpowiadają iednak za kary majątkowe, przypadku kary dotyczące, (§. 151, lit. b). Ustawa cłowa przepisuie, iak dalece przedmioty, których nabycie, pochodzenie lub ocienienie wykazane nie było, za omieszkane dopełnienie téj powinności odpowiadają.

§. 395.

- c. Osobista odpowiedzialność.

Odpowiedzialność osobista w §. 133 i 134 ustanowiona, zastosowaną być ma według przepisu, w §. 138 zawartego, do przestępstw, w tym rozdziele wyszczególnionych, tak dalece, ile te przestępstwa do prowadzenia professyi osobę odpowiedzialną ściągają się.

Rozdział piętnasty.

O przestąpieniach przepisów względem opłat konsumowych, które z okazji urzędowego oznaczenia (stęplowania) pobierane bywają.

I. Ogólne przepisy.

1. Pokrzywdzenia dochodu.

§. 396.

a. Przypadki tychże.

Pokrzywdzenia dochodowego, co do opłat od konsumcyi, które przy okazji urzędowego oznaczenia (stęplowania) przedmiotów do spożycia lub używania, pobierane bywają, stać się winnym:

1. Ten, na kogo przepisy o urządzeniu opłaty powinnyść wkładać, przedmioty podatkowi podległe, pod urzędowe oznaczenie podciągać, kiedy chociaż takowe w tym stanie, w którym pod urzędowe oznaczenie podciągnięte być powinny, znajdują się, i chociaż w ogólności czas nadszedł, w którym urzędowe oznaczenie tychże podług przepisu nastąpić ma, a on
 - a) te przedmioty pod urzędowe oznaczenie podciągnąć omisszka, albo
 - b) takowe wprowadzić do urzędowego oznaczenia przynosi, wszelakoż przyłożenie urzędowego znaku, przez fałszywe podania, albo na inny niedozwolony sposób, z zupełnym albo częściowym omiianiem przepisanej opłaty wyiednywa, albo wyiednać usiłuje, albo
 - c) wspomniane przedmioty, na których przepisanego urzędowego znaczenia nie ma, nie zwa-

żając na przepis przechowywie, komu innemu ustępuje, albo do miejsca, do którego transport takowych bez przepisanego oznaczenia dozwolony nie jest, przesła;

2. kto przedmioty, które opłacie od konsumcyi podlegają, i dla wywozu za granicę, albo do części terytorialnych, w których ta opłata zaprowadzoną nie jest, albo do jakiego innego zamiaru, wprawdzie bez przepisanego urzędowego oznaczenia zostawione, wszelakoż pod urzędowe zamknięcie podciągnięte zostały, w miejscu, w którym opłata od konsumcyi istnieje, z zupełnym albo częściowym ominieniem należący opłaty, wbrew przepisom z pod urzędowego zamknięcia bierze;
3. kto przedmioty, które przy wprowadzeniu
 - a) z zagranicza do terytorium Państwa, albo
 - b) z części terytorialnych albo z miejsc, w których opłata od konsumcyi nie istnieje, do części terytorialnych albo miejsc, w których takowa zaprowadzoną jest,uisczeniu opłaty od konsumcyi i urzędowemu oznaczeniu podlegać powinny, w pierwszym przypadku (a) do terytorium Państwa, a w drugim (b) do części terytorialnych albo miejsc, opłacie od konsumcyi podlegających, wprowadza, albo wprowadzić próbuje, nie podciągawszy wzmiankowanych przedmiotów pod należącą opłatę i urzędowe oznaczenie.

§. 397.

- b. W szczególności przy przekroczeniu linii cłowej albo podatkowej.

Jeżeli w przypadku powyżey (§. 396) pod l. 3 przytoczonym, przez wprowadzenie przedmiotów, opłacie od konsumcyi przy urzędowem oznaczeniu podległych, do terry-

torium Państwa, do pojedynczych części terytorialnych, albo miejsc, linia cłowa, albo, jeżeli rzecz o miejsce, dla poboru podatku iako zamknięte oświadczone, idzie, linia podatkowa przekroczoną zostanie, natenczas karane być ma przestępstwo

- a) iako kryiomokupstwo, kiedy dla cłu albo podat-kowi podlegającego obrotu handlowego, przez linię cłową lub podatkową, istjące przepisy, na sposób, podług niniejszj ustawy za wykonane albo próbowane kryiomokupstwo oświadczony, przestąpio-ne, a w szczególności, kiedy przedmioty opłacie od konsumcyi podlegające w Urzędzie wchodowym oświadczone lub oznaymione nie zostały;
- b) iako proste przestępstwo dochodowe, kiedy przestępca wprowadzie przepisy, dla podległego cłu albo podatkowi obrotu handlowego przez linię cłową lub podatkową istjące, zachował, przecież przedmiot, przez Urząd wchodowy od urzędowego zamknięcia w iego schowie wolno zostawiony, dla urzędowego oznacze-nia, i zapłacenja poboru należącego, do postanowio-nego do tego Urzędu stawić omieszkał.

§. 398.

c. Przy naruszeniu zamknięcia urzędowego.

Pokrzywdzenie dochodu, w §. 396, l. 2 wymienio-ne, iest:

- a) Kryiomokupstwem, kiedy urzędowe zam-knięcie przy wprowadzeniu podlegających urzę-dowemu oznaczeniu przedmiotów z zagranicza do terytorium Państwa, albo z części terry-toryalnych lub miejsc, w których pobór od konsumcyi nie istnieje, do części terytoryal-nych lub miejsc, w których takowy zaprowadzony iest, przyłożone było;
- b) prostém przestępstwem dochodowém, we wszystkich innych §. 396, l. 2 objętych wypadkach.

§. 399.

d. Spółwinowaycy i uczestnicy.

Kto w tych przypadkach, w których pokrzywdzenie dochodu, kryiomokupstwo obeymuie (§. 397 i 398), iako spółwinowayca albo uczestnik do kary pociągnięty być ma, rozpoznawać należy podług przepisów niniejszey ustawy względem ukarania spółwiny albo uczestnictwa w kryiomokupstwie. Wszakże i prócz tych przypadków każdy iako uczestnik, ieżeli zaś warunek w §. 24, l. 3 oznaczony zachodzi, iako spółwinowayca w pokrzywdzeniu dochodu karany być powinien, kto wyrabianiem, przyrządzaniem, sprzedażą lub rozsłaniem przedmiotów, urzędowemu oznaczeniu podlegających, trudni się, kiedy tenże takowe przedmioty tego swojego zatrudnienia, na których urzędowe oznaczenie wbrew przepisowi całkiem brakuie, albo na których oznaczenie nie według przepisu przyłożone znayduie się, w takim stanie, w którym takowe nakazaném oznaczeniem urzędowém opatrzone być powinny,

1. przechowuie, albo
2. nabywa, albo
3. na sprzedaż wystawia, albo
4. komu innemu przedaie, albo
5. na iaki inny sposób rozdaie albo rozdać próbuie.

Jeżeli nakoniec przepisy względem urządzenia opłaty, o której pokrzywdzenie rzecz idzie, także inne, iak tu wymienione osoby, dla spółwiny albo uczestnictwa za kary godnych oświadczają, podług tychże przepisów postąpić należy.

2. Sfałszowanie, podrobienie albo przenoszenie urzędowych oznaczeń.

§. 400.

Jeżeli urzędowe oznaczenie, za które opłata od konsumcyi pobierana bywa, sfałszowaném, podro-

bioném, albo z jednego przedmiotu na drugi przeniesioném zostało, natenczas zastosowane być mają zawarte w §. 377 i 378 postanowienia, aczkolwiek urzędowe oznaczenie, do rozróżnienia pochodzenia przedmiotów, oznaczeniu podlegających, przeznaczoném nie jest.

3. Zaniedbanie, albo niedokładność prywatnego oznaczenia.

§. 401.

Jeżeli ci, co wyrabianiem, albo przyrządzaniem przedmiotów opłaty, przy oznaczeniu urzędowém uiścić się mającý, trudnią się, obowiązani są, takowe przedmioty prywatném oznaczeniem opatrywać, i tego obowiązku albo wcale nie, lub nienależycie dopełniając, na ów czas podlegając takowi

1. w przypadku, w którym oznaczenie, przez nich położyc się mające,
 - a) dla rozróżnienia swukraiowego pochodzenia towarów, albo
 - b) dla zabezpieczenia opłaty, z przyczyny urzędowego oznaczenia uiścić się mającý, nakazane jest, karze w §. 376 przepisanej.
2. Jeżeli zaś oznaczenie przepisem policyynym nakazane jest, karom, w drodze przyzwoitý zasądzić się mającym, które tenże przepis stanowi.

4. Prawidło wymiaru kary.

§. 402.

Wymiar kary, w §. 405 i 406 przepisany, służy także dla kar majątkowych, które w tych przypadkach, w których pokrzywdzenie dochodu za kryjomokupstwo uważane być ma, (§§. 397 i 398), za kryjomokupstwo przez się względem pokrzywdzoný opłaty od konsumpcyi, która

przy oznaczeniu urzędowém pobieraną bywa, zasądzono być mają.

Jeżeli kara oraz (§. 44) podług wartości towaru, podług cła, podatku konsumcyjnego, albo podług innéj iakiéj należytości wymierzona być ma, wtedy ten do wspomnionéj opłaty od konsumcyi nieściągaiać się wymiar kary, podług ustanów, (§§. 203 do 206) względem kryjomokupstwa w ogólności przepisanych, nastąpić powinien.

5. Ukaranie profesjonalistów.

§. 403.

Przy ukaraniu pokrzywdzeń dochodu wopłacie od konsumcyi, przy urzędowém oznaczeniu uiścić należący, uważać należy za ciężkie przestępstwo dochodowe, kiedy przestępca jest profesjonalistą, i przestępstwo przez przedmioty, których wyrabianiem, przyrządzaniem, sprzedażą albo rozsławianiem trudni się, w prowadzeniu swoiéj professyi popełnił. Przeciwnemu, kto, będąc już za takowe, w prowadzeniu swoiéj professyi popełnione pokrzywdzenia dochodu dwa razy karanym, i jeszcze raz iakięgo z tychże pokrzywdzeń dochodu w wykonywaniu swoiéj professyi winnym stanie się (§. 112), można utratę professyi, albo zakaz zajmowania się zatrudnieniem, przez które przestępstwo popełnione zostało, zawyrokováć.

II. Szczególne przepisy.

1. Oznaczenie towarów dla rozróżnienia pochodzenia.

§. 404.

Przestąpienia przepisów względem urzędowego znaczenia towarów, dla rozróżnienia pochodzenia swukraiowego, aczkolwiek z tém oznaczeniem pobór opłaty połączony jest, w regule nie podług przepisów tego rozdziału, ale podług §§. 374 i 375 karane być powinny. Jeżeli jednak przepisy względem urządzenia ozna-

czenia, dla rozróżnienia pochodzenia swukrańowego, nakazanego, należytości, przy położeniu znaku urzędowego opłacić się mające, wyraźnie za opłatę od konsumcyi oświadczaia, natenczas wbrew tymże popełnione pokrzywdzenie dochodu, obok kary, podług §§. 374 i 375 zasądzić się mającý ilością czterykrotną aż do ośmiokrotnéy, téy kwoty, o którą przepisana należytość pokrzywdzoną została, obłożyć należy.

2. Znaczenie drogich kruszców, dla rozróżnienia feynu.

§. 405.

Osobne przepisy stanowią kary na przestąpienia rozporządzeń względem znaczenia drogich kruszców dla rozróżnienia feynu, i drogę, w której takowe kary zasądzone być mają.

3. Oznaczenie innych przedmiotów do spotrzebowania albo używania.

§. 406.

a. Pokrzywdzenia dochodu.

Kara za pokrzywdzenia dochodu w opłacie od konsumcyi (zużycia), która od innych, iak tu właśnie (§§. 404 i 405) wymienionych przedmiotów, a w szczególności od kart do grania, od gazet, kalendarzy i t. p., przy urzędowym oznaczeniu uiszczoną być ma, w dziesięćkrotnéy do dwadzieściakrotnéy ilości téy kwoty, o którą należytość pokrzywdzona została, lub na niebezpieczeństwo pokrzywdzenia wystawioną była, wymierzona być ma.

Jeżeli przestępca za iakie z tych przestępstw już karany był, i znowu iakiego z tych przestępstw winnym stał się (§. 112), natenczas można karę aż do trzydziestokrotnéy ilości wspomnionéy kwoty powiększyć.

Przy ważnych okolicznościach łagodzących zaś, które przez inne, tymże przeciwległe obciążające oko-

liczności zniesione nie zostają, może zgłagodzenie kary, aż do pięćkrotnéy ilości wspomnionéy kwoty miejsce mieć.

§. 407.

b. Niektóre rodzaje spółwiny albo uczestnictwa.

Téy karze podléga także, oprócz wymienionych powyżéy (§§. 396 i 397) przypadków, jeżeli warunki dla przypisania spółwiny lub uczestnictwa zachodzą (§. 26), każdy

1. u kogo stęplowi podlégaiaące, awszelako nie-stęplowane gazety, karty do gry, albo kalendarze znalezione zostaną, albo
2. kto stęplowi podległe, a iednak niestęplowane uwiadomienia (obwieszczenia), które postanowieniem rozdziału następuiaącego względem papieru stęplowanego nie podlégaiaą, w mieyscach, w których stępel na uwiadomienia zaprowadzony iest, w obieg puszcza, przylepia lub rozdaie.

Rozdział szesnasty.

O przestąpieniach przepisów względem opłat, które z powodu nadania, nabycia, przeniesienia, roszczenia i dochodzenia prawa, bronienia albo zniesienia praw i uprawnień, przez papier stęplowy pobierane zostają.

I. Przypadki karania.

§. 408.

1. Pokrzywdzenia dochodu.

Przeciw opłatom, które z powodu nadania, nabycia, przeniesienia, potwierdzenia, dochodzenia lub roszczenia, bronienia albo zniesienia

praw i uprawnień przez papier stęplowy pobierane
zostaia, popołnia się pokrzywdzenie dochodu,

1. Kiedy dokument albo pismo, które przy wyda-
niu opłacie stępl podlégaia,

a) na niestęplowanym, albo na papierze, o-
patrzonym mnieyszym, iak przepisany stępem,
pod czém w ogólnosci każdy, do wydania podlé-
gających stęplowi dokumentów lub pism przezna-
czony, albo użyty materyał rozumi się, albo

b) chociaż wprowadzie na papierze, należyście stęplo-
wanym, wszelakoż na sposób przepisowi prze-
ciwny, w skutek którego dokument albo pismo
podług ustawy za niestęplowane uważane być
maia

wydane zostaną, i kiedy, iak dalece ustawą dodatkowo
zastęplowanie, albo uzupełnienie stęplu
dozwolone iest, także i dodatkowo powinności stę-
plowéy na sposób przepisany, w wyznaczonym do tego
terminie zadosyc nie uczyni się.

2. Kiedy księgi opłacie stęplowéy podlégające,
w sposób, powinność do użycia papieru stęplowego
za sobą wiodący, na niestęplowanym, albo na
opatrzonym, mnieyszym iak przepisany stępem,
papierze, prowadzone zostaia.

3. Kiedy kto, komu prenotacya należytości stęplowéy po-
zwoloną nie iest, należącą opłatę stęplową od pod-
légającego stęplowi wydanego pisma urzę-
dowego, które onemuż podług ustawy pod tym wa-
runkiem, by należytość potém zapłacił, bez stępla
wydane zostało, w przepisany terminie dodatko-
wo zapłacić omieszka.

4. Kiedy bez przepisanego uiszczenia opłaty
stęplowéy, w przypadkach, w których przepisy do
omieszkalego użycia stęplu przepisanego, innego szko-
dliwego skutku, iak ukarania nie przywiazuią, z do-
kumentu albo pisma,

- a) które przy wydaniu opłacie stęplu nie podlegają, i stępem też opatrzone nie są, użytków, który powinność do uiszczenia opłaty stęplowey uposażnia, albo
 - b) które wprowadzie podług przepisu stępem opatrzone są, z tych zaś użytków, który większą opłatę stęplu, iak ta, którą obecny stępel wyraża, za sobą ciągnie, zrobiony zostanie.
5. Kiedy kto stępel podrabia, z mniejszey na większą kwotę przerabia, albo z iednego papieru na inny przenosi, i papier stępem podrobionym, sfałszowanym lub przeniesionym opatrzony, komu innemu odstępuje, albo na inne iakie miejsce przesęła.
6. Kiedy kto papier stęplowy, który do wydania iakiego dokumentu lub pisma służył, na sposób, przez który wprowadzie stępel nienaruszonym, wszelako wydany na papierze dokument lub pismo niewidzialnym, i papier do nowego iakiego wydania usposobionym zostaje, przeistacza albo przyrządza, i papier tym sposobem przekształcony i przyrządzony komu innemu ustępuje, albo do innego miejsca przesęła. Przy tem nie stanowi to żadney różnicy, czy interes, w którym zdięty z papieru dokument lub pismo wydany został, do skutku przyszedł, czy dokument przy wydawaniu stęplowi podlegał, czy z takowego użytek iaki zrobiono, czy wydanie zupełnie skończoném, albo tylko zaczętem było, i czy warunki do wymieniania papieru, iako zepsutego, za czysty papier stęplowy zachodziły, lub nie.

§. 409.

2. Spółwinowaycy.

Adwokaci, Notariusze tudzież pod publiczném zawierzytelnieniem ustanowieni ajenci i zastępcy (patronowie), podlegają względnie dokumentów i

pism, które przez ich wpływ i spółdziałanie ułożone, lub wydane zostały, iako spółwinowaycy, przepisany karze, jeżeli warunek do przypisania winy zachodzi (§. 26), i jeżeli ciż za pobudzieli albo sprawców przestępstwa uważani być nie mają.

§. 410.

3. Uczestnicy albo spółwinowaycy.

Jako uczestnicy, jeżeli zaś wzmiankowany w §. 24 l. 3 przypadek zachodzi, iako spółwinowaycy pokrzywdzenia dochodu karani być powinni, gdy warunek do przypisania uczestnictwa albo spółwiny zachodzi (§. 26):

1. Kto dla swojego zabezpieczenia lub wykazania stęplowi podlegający, jednak niestęplowany, albo też mniejszym, iak przepisany stępem opatrzonej dokument albo pismo przyymie.
2. Adwokaci i pod publicznem zawierzytelniem postanowieni ajenci lub patronowie, którzy dokumenta lub pisma stęplowi podlegające, gdzie ciż z dawców tych dokumentów uważani być nie mają, na niestęplowym albo mniejszym iak przepisany stępem, opatrzonym papierze, do iakiéj Instancyi lub do iakiego Urzędu sami, albo przez kogo innego podają albo zanoszą.
3. Ten, na kogo ustawa obowiązek wkłada, nad prawnem użyciem stępla czuwać i o naruszeniach obowiązku stęplowego donosić, gdy takowy o doszłém do iego wiadomości pokrzywdzeniu opłaty stęplowéj, o którym doniesć obowiązany jest, podług przepisu doniesć o mieszał.
4. Urzędnik, który w przypadku, w którym ustawa iakiego wydania urzędowego, stęplowi podlegającego pod tym warunkiem bez stępla wydać pozwala, że ten, do którego to wydanie adressowane jest, następnie opłatę stęplową uiścić ma, o takowém

niestęplowaném wydaniu przepisanego doniesienia Instancyi dochodowéj udzielić omieszka.

5. Kto papier, który przez kogo innego stępem podrobionym, sfałszowanym albo przeniesionym opatrzony, albo na sposób w §. 408 l. 6 wskazany, przekształcony albo przyrządzony został,
- a) na sprzedaż bierze, albo
 - b) komu innemu ustępuje.

§. 411.

4. Przeciw komu, dokument lub pismo, nieważnym stępem opatrzone, za niestęplowany uważać należy.

Dokumenta, pisma, księgi, opatrzone stępem podrobionym sfałszowanym albo przeniesionym, uważane być mają, przy zastosowaniu wymiaru kary, w niniejszój ustawie zawartych, za niestęplowane przeciw następującym osobom:

- 1. kto stępel podrobił, sfałszował albo przeniósł;
- 2. kto przy nabyciu papieru, albo przy wydaniu lub przyięciu dokumentu albo pisma, albo przy użyciu, który z tego zrobił, o tém wiedział, że stępel jest podrobionym, sfałszowanym albo przeniesionym;
- 3. kto ze swoiój służby, swojego teraźniejszego lub przeszłego zatrudnienia, albo wogólności ze swoich stosunków osobistych. w stanie (położeniu) jest, na prawdziwym stęplu poznać się, i
 - a) papier, stępem podrobionym, sfałszowanym albo przeniesionym, opatrzone, do wydania dokumentu lub pisma, stęplowi podlegającego użył, albo
 - b) dokument lub pismo, stęplowi podlegające, na takim papierze wydane, dla swojego zabezpieczenia lub wykazania przyjął, albo

c) z dokumentu lub pisma, na takowym papierze wydanego, użytek, ściepłowi podlegający, zrobił, aczkolwiek ściepel tak uderzające w oczy poznaki fałszywego rodzaju na sobie ma, iż takowe przy zwróceniu na to należyty uwagi łatwo dostrzedz był powinien.

§. 412.

5. Przeciw komu prawdziwy (ważny) ściepel, za niebędący uważać należy.

Wszakże i ważny ściepel na papierze, który na sposób w §. 408 l. 6 wskazany, przekształconym lub przyrządzonym został, ze względu na wydane na tymże, po tém przekształceniu lub przyrządzeniu, dokumenta lub pisma, w celu zastosowania zawartych w niniejszemy ustawie postanowień kary, za niebędący uważać należy:

1. przeciw temu, kto papier na sposób wspomniany przekształcił lub przyrządził;
2. przeciw temu, kto nabywając papier, przy wydawaniu albo przyymowaniu dokumentu lub pisma, albo przy użyciu, które z tego zrobił, wiedział, że papier na sposób wspomniany przyrządzonym albo przekształconym został.

II. Kary.

1. Za pokrzywdzenia dochodu.

§. 413.

Za pokrzywdzenia dochodu, które przy jakim z następujących dokumentów albo pism zachodzą, iako to:

1. przy podaniach do jakiej Instancji, albo do jakiego Urzędu adressowanych,
2. przy kopiach, które do tych podań załączone są,
3. przy dokumentach albo pismach, które prócz urzędowego użytku, ściepłowi nie podlegają, albo

4. przy urzędowych wydaniach (expedycjach), karani być mają przestępcy, którym żadna z okoliczności, w §. 408 l. 3, 5 i 6, w §. 410 l. 4 i 5, w §§. 411 i 412 przytoczonych w winę przypisaną być nie może, dwukrotną do pięćkrotnéy ilości téy kwoty, o którą należytość stęplowa pokrzywdzoną, albo na niebezpieczeństwo pokrzywdzenia wystawioną była, to jest:

- a) kiedy stępel na dokumencie stęplowi podlegającym całkiem brakuie, zupełnéy, ustawą przepisany kwoty stęplowéy;
- b) kiedy zaś na dokumencie lub piśmie ważny stępel znajduje się, téy kwoty, o którą ten stępel, od przepisany kwoty należytości stęplowéy mniejszym jest.

§. 414.

Ciąg dalszy.

Przestępstwo, w §. 408 l. 3 wymienione, i spółwina lub uczestnictwo w tymże §. 410 l. 4 wzmiankowane, karane będą połową aż do dwukrotnéy ilości téy kwoty, o którą należytość stęplowa pokrzywdzona została.

§. 415.

Ciąg dalszy.

Uczestnicy lub spółwinowaycy, w §. 410 pod l. 2 i 3 oznaczeni, którym względem dokumentów lub pism, przez które przestępstwo popełnioném zostało, żadna z okoliczności w §. 408 pod 3, 5 i 6, w §. 410 l. 4 i 5, w §§. 411 i 412 wytkniętych, w winę przypisaną być nie może, podlegają nie tylko w tych przypadkach, o których w §. 413 mowa, ale także przy innych pokrzywdzeniach dochodu w opłacie stęplowéy, karze między dwukrotną i pięćkrotną ilością téy kwoty, o którą należytość stęplowa pokrzywdzoną, albo na niebezpieczeństwo pokrzywdzenia wystawioną była (§. 413, a i b).

Przy ważnych łagodzących okolicznościach, które przez przeciwległe okoliczności obciążające, zniesionemi nie zostają, można karę aż do połowy kwoty wspomnionéj złagodzić.

§. 416.

Dalszy ciąg.

We wszystkich innych, iak w obiętych §§. 413, 414 i 415 przypadkach, wymierzyć należy karę za pokrzywdzenie dochodu w opłacie stęplowéj w ilości pięćkrotnéj do piętnastokrotnéj téj kwoty, o którą należytość pokrzywdzoną, albo na niebezpieczeństwo pokrzywdzenia wystawioną była (§. 413 a i b). Przy okolicznościach szczególnie obciążających, można karę przeciw przestępcy, który za pokrzywdzenie dochodu w opłacie stęplowéj już karanym był, aż do ilości dwadzieściamiakrotnéj kwoty wspomnionéj powiększyć. Przy ważnych zaś okolicznościach łagodzących, które przez przeciwległe okoliczności obciążające zniesionemi nie zostają, może umiarkowanie kary aż do dwunastokrotnéj ilości kwoty wspomnionéj miejsce mieć.

2. Za sprzedaż nieważnego papieru stęplowego.

§. 417.

Ta kara (§. 416) zasądzoną będzie także w tych przypadkach, które §. 408 l. 5 i 6, tudzież §. 410 l. 5 określa, wszelakoż zawsze podług zupełnéj kwoty stęplowéj, wyrażonéj na papierze, przez który przestępstwo popełnione zostało.

3. Za opieszałość w odkryciu przestępstw stęplowych.

§. 418.

Osoby, na których ustawa obowiązek wkłada, by nad prawném użyciem stęplu czuwały, naruszenia obowiązku względem stęplu odkrywały, i Instancyom donosiły, jeżeli téj powinności, wyiawszy przypadek w §. 410 l. 3 wspomniony, z opieszałości nie dopełnią, i pokrzy-

wdzenia dochodu, które odkryć były powinny, nie odkrywają, ze względem na wielkość i liczbę pokrzywdzeń stęplowych, przy których to zaniedbanie miejsce miało, podciągnięte być mają pod karę

1. między pięciu do pięćdziesięciu Złotych R., kiedy jeden lub więcej dokumentów albo pism, względem których odkrycie albo doniesienie o pokrzywdzeniu stęplowem zaniedbane zostało, niestęplowane są;
2. między dwoma do dwudziestu Złotych R., kiedy dokumenta lub pisma, względem których nakazanego odkrycia i doniesienia zaniedbano, mniejszym, jak przepisany stępem, opatrzone są.

Wszakże i w przypadku, wzmiankowanym w §. 410 l. 3, kara, która podług §§. 413 do 416 zasądzoną być ma, nie mniejsza od ustanowionego tu (1 i 2) najmniejszego wymiaru po pięć Złotych R. za niestęplowane, a po dwa Złote R. za mniejsze od przepisanej należyłości stęplowane dokumenta i pisma wymierzona być powinna.

4. Za przestępstwa, co do zewnętrznego kształtu wydawania i poświadczenia (widymowania) kopii.

§. 419.

Podlega karze od dwóch do dziesięciu Złotych R.:

1. kto względnie zewnętrznego kształtu wydania dokumentu lub pisma, stęplowi podlegającego, przeciw iakiemu rozporządzeniu przepisów, istnących względem urządzenia opłaty stęplowej, na jaki sposób działa, z którym te przepisy nie łączą skutku, że dokument lub pismo za niestęplowany uważany być ma, albo
2. kto przy poświadczeniu (widymowaniu) kopii, iakość stępla, którym oryginalny dokument albo pismo opatrzone są, albo okoliczność, że oryginał stę-

płowanym nie jest, dodać omieszka, albo w ogólności na postanowienia przepisów stęplowych przy widymowaniach zachować się mające, wyiawszy te przypadki, w których to niezważanie podług innych postanowień ustawy niniejszemy karane być ma, nie zważa.

5. Za nieuprawniony handel papierem stęplowym.

§. 420.

Rto bez uprawnienia papierem stęplowym handluie, ten podpada karze od pięciu do pięćdziesięciu Złotych R.

III. Postanowienia względem przedmiotów przestępstwa.

§. 421.

1. Względem podlegających karze dokumentów pism albo ksiąg.

Przepisy ustawy niniejszemy względem odpowiedzialności, na przedmiocie przestępstwa ciążący, za kary majątkowe, przypadków karnych dotyczące, nie rozciągają się ani do dokumentów, pism lub ksiąg, którei powinność stęplowa naruszoną została, ni też do praw i uprawnien, temiż uzasadnionych lub potwierdzonych.

Z takowemi dokumentami, pismami i księgami postąpić należy podług przepisów, wskazanych dla postępowania przy przestępstwach dochodowych.

§. 422.

2. Względem nieważnego papieru stęplowego.

Papiér, podrobionym, sfałszowanym albo przeniesionym stęplem opatrzon, albo na sposób w §. 408 l. 6 wzmiankowany przekształcony lub przyrządzony, na którym żadnego dokumentu lub pisma skreślonego nie ma, należy do obrócenia go, iako stęplowy papiér, nieużytecznym zrobić.

Rozdział siedemnasty.

O przestąpieniach przepisów, względem wyłącznych praw i opłat, dla Rządu co do transportu osób i rzeczy, zastrzeżonych.

I. Przestąpienia przepisów pocztowych.

1. Pokrzywdzenia dochodu.

- a. Przez niepozwolony transport, albo przez niedozwolone użycie zakładu pocztowego.

§. 423.

aa. Przypadki tego przestępstwa.

Pokrzywdzenie dochodu, w prawach wyłącznych, dla Rządu (dochodu pocztowego), co do transportu osób i rzeczy zastrzeżonych, i w należnościach z temiż połączonych, popełnioném zostaje, kiedy kto

1. iaki list, lub iakie pismo, albo w ogólności iaki przedmiot, którego transport wyłącznie dla dochodu pocztowego zastrzeżony jest,
- a) w iakości i ilości tém wyłączném zastrzeżeniem objętý, i
- b) gościńcami, drogami, albo w kierunkach, dla których to wyłączne zastrzeżenie służy, wodą lub lądem, i
- c) niebędąc do tego podług ustawy uprawnionym, albo nie otrzymawszy na to przepisane go pozwolenia od Instancyy dochodowych, sam, albo za pomocą innych środków transportowych,

na inne miejsce przenosi (transportuje), albo przenieść próbuje, albo

2. przesłanie iakiego listu, pisma, albo w ogólności iakiéy osoby lub rzeczy, którzy bezopłatne przesłanie pocztą nie przynależy, takowe pocztą, z zupełném albo częściowém ujęciem prawnie wypadającéy należytości pocztowéy, na korzyść swoją lub kogo innego, w sposób ustawie sprzeciwiający się, uzyska, lub używać próbuje, pod czém osobliwie objęte jest, kiedy tenże w tym zamiarze

- a) stosunku swoiéy służby lub swojego urzędu nadużywa, albo
- b) z urzędnikami, sługami lub zlecenikami dochodu skarbowego porozumienie się, wbrew obowiązкови, utrzymuje, albo
- c) iaki od opłaty należytości pocztowéy nie wyięty list, albo inny przedmiot, do iakiego na pocztę podanego, albo do podania na pocztę przeznaczonego listu albo paki, lub frochtu, względem których według przepisu uwolnienie całkiem albo w części od opłaty pocztowego miejsca, załącza albo przypakuje, albo
- d) list, lub inny iaki przedmiot pod fałszywym napisem (adressem), który prawo do całkowitego lub częściowego uwolnienia od opłaty pocztowego (porto) za sobą ma, podaie, albo podać próbuje.

§. 424.

bb. Osoby, które karze podlegają.

W przypadkach, w poprzedzającym §. 423 pod 2 wymienionych, podlega karze prawem ustanowionéy, nietylko sprawca i pobudziciel, ale także każdy spółwinowayca i uczestnik, iak dalece warunki przypisania winy zachodzą.

§. 425.

cc. Podania na pocztę do osób, od opłaty pocztowéj wolnych, pod prawdziwym napisem.

Wszelako za próbowanie tego przestępstwa (§. 423 l. 2) uważać nie należy, kiedy kto, komu bezopłatne przesłanie pocztą nie przynależy, przedmiot iaki, który od opłaty należytości wyjętym nie jest, do iakiéj Instancyi lub osoby, od opłaty pocztowego wolnéj, adressowany, pod prawdziwym napisem, na pocztę bez opłaty należytości podaie, albo podać probuie.

b. Przez nieuprawnione, albo niedozwolone utworzenie albo utrzymywanie zakładów, lub przedsiębiorstw, do transportowania osób lub rzeczy.

§. 426.

Pokrzydzeniem dochodu jest także, kiedy kto iaki instytut albo iakie przedsiębiorstwo

1. do zbierania, rozsłania, albo do przesłania (transportowania) listów, pism, albo w ogólności przedmiotów, których transport wyłącznie dochodowi pocztowemu zastrzeżony jest, albo
2. do transportowania osób lub rzeczy, które między dwoma lub więcéj miejscami, w pewnych czasach regularnie dzieie się, albo
3. do transportowania osób z tłómkami albo bez tychże, przy którém odmienianie koni lub innych środków transportowych w pewnych stanowiskach miejsce ma,

w miejscach, na traktach, drogach albo w kierunkach, względem których prawo utrzymywania takich zakładów, przepisami pocztowými wyłącznie dla Skarbu zastrzeżone jest, wodą albo lądem

- a) bez przepisanego pozwolenia Instancyi dochodowych, iak dalece takowego podług wspomnionych przepisów do założenia lub utrzymywania potrzeba, zakłada lub utrzymuie, albo o zało-

żenie takowego instytutu lub przedsiębiorstwa, prosi, albo też za przepisaniem pozwoleniem przedsiębiorstwa, lub daléy utrzymuie, wszelakoż

aa) ieżeli do utrzymowania podobnego instytutu należytość zakładowi poczty zapłaconą być ma, w tych podaniach, które podług przepisu za posadę do wymierzenia téy należytości służyć mają, bądźby takowe w oświadczeniu, uprzednio podać się mającém, albo też w wykazaniach lub rachunkach, następnie złożyć się mających, zawierały się, iaką nierzetelność, w skutek której powinnośc opłaty w mnieyszéy iak podług przepisu należący kwocie wypada, przytacza, albo

bb) pozwolenie do utrzymywania przedsiębiorstwa od Instancyi dochodowych, ze względem na sposób określony, albo na wskazane miejsce lub objętość prowadzenia profesyi, iak n. p. liczbę wozów do tego użyć się mających, koni, lub innych środków transportowych, iakość (gatunek) środków transportowych, liczbę osób, które do transportowania przyjęte i transportowane być mogą, liczbę pojazdów, których przedsięwzięcie pozwolone iest, kierunki i miejsca, na które prowadzenie professyi rozciągać się może i t. p., wyiawszy przypadki, w których przepisy takiego przekroczenia pozwalają, przekracza, albo

cc) gdy otrzymane pozwolenie od Instancyi dochodowych już zgaśło, zakład (przedsiębiorstwo) oprócz przypadków, w których przepis dalsze trwanie tegoż dozwala, bez wyiednania sobie na to nowego pozwolenia daléy utrzymuie.

2. Kary.

- a. Za nieuprawniony transport przedmiotów wyłącznie zastrzeżonych.

§. 427.

aa. Wymiar kary w regule.

Pokrzywdzenie dochodu karaném będzie w tych przypadkach, które §. 423 pod l. 1, wskazuje, czterykrotną do ośmiokrotnéj ilości téj kwoty, która w należności pocztowego za transport, przez przestąpienia dopełniony, albo próbowany, ieżeliby takowy pocztą był nastąpił, wypada. Przy obciążających okolicznościach można karę przeciw przestępcy, który za iedno lub więcéj w §. 423 wskazanych przestępstw już karanym był, aż do dwanaściekrotnéj ilości kwoty wspomnionéj powiększyć. Przeciwnie też przy ważnych okolicznościach łagodzących, które przez przeciwległe okoliczności obciążające zniesionémi nie zostają, umiarkowanie kary aż do dwunastobnéj ilości kwoty wspomnionéj miejsce mieć może.

§. 428.

bb. Wymiar kary przy dobrowolném złożeniu kary pieniężnéj.

Jeżeli iednak ten co przy transportowaniu iednego lub więcéj listów, albo innych przedmiotów dostrzeżonym zostanie, oświadczy się, że wypadającą kwotę kary pieniężnéj, bez dopełnienia przepisanego postępowania natychmiast złożyć chce, natenczas kara

1. za każdy oddzielny list, albo za pakę pism, bądźby takowy lub takowa pojedynczo, albo z drugim, lub z iakiémi innémi listami pod spólném obwinieciem transportowane były, ieżeli waga tego listu, lub téj paki ośm łótów nie przenosi, po iednemu Złotemu R., ieżeli zaś waga tychże ośm, a wszelako nie szesnaście łótów przenosi, po dwa Złote R.; a ieżeli waga tychże szesnaście ale przecie nie dwadzieścia cztery łótów przewyższa, po

trzy Złote R., nakoniec za każdy cięższy list, lub za każdą taką pakę pism, których transport wyłącznie dla poczty listowój zastrzeżonym jest, po cztery Złote R.;

2. za paki pism, albo za inne frochty, których transport wyłącznie dla poczty wozowój zastrzeżonym jest, po iednemu Złotemu R., za każdy funt, albo za każdą ilość wagi, do iednego funta nie dostaiący,

wymierzoną być powinna. Jeżeli zaś przestępca wypadającą podług tego wymiaru karę pieniężną bezpośrednio przy zatrzymaniu złoży, natenczas wymiar kary, w §. 427 wskazany, zastosowany być nie ma.

b. Za bezprawne użycie instytutu pocztowego.

§. 429.

W przypadkach, o których w §. 423 l. 2 mowa, karane być ma pokrzywdzenie dochodu w dziesięćkrotnój aż do dwadzieścikrotnój ilości téj kwoty, która Skarbowi rządowemu uięta, albo na niebezpieczeństwo uięcia wystawioną była. Przy okolicznościach obciążających można karę przeciw przestępcy, który za iedno, albo więcéy z przytoczonych w §. 423 przestępstw dochodowych już karanym był (§. 112), aż do trzydzieścikrotnój ilości kwoty wspomnionój powiększyć. Jeżeli zaś ważne łagodzące okoliczności, które przez przeciwległe obciążające okoliczności zniesionémi nie są, zachodzą, wtedy można karę aż do pięćkrotnój ilości kwoty wspomnionój umiarkować.

c. Najmniejszy wymiar kary.

§. 430.

Za przestępstwa, w §§. 427 i 429 wzmiankowane, wyznaczoną ma być kara, prócz wypadków, w których §. 38 najmniejszy wymiar kary, w dwóch Złotych R. ustanowiony, zastosowany być ma, w kwocie ogólnój, która od iednego i tegoż samego przestępcy, za iedno, lub więcéy ta-

kichże przestępstw na raz pobieraną zostaje, nie mniejsza jak jeden Złoty R.

d. Za bezprawne założenie albo utrzymywanie przedsiębiorstw transportowych.

§. 431.

aa. Przypadki karne przez się.

W przypadkach, w §. 426 wskazanych, ma być kara zasądzona

1. w kwocie dwudziestu pięciu do dwóchset Złotych R. za omieszkane wyiednanie przepisanego pozwolenia do założenia lub utrzymywania iednego ze wspomnionych zakładów albo przedsiębiorstw (§. 426 a i cc),
i niezawisłe od téy kary
2. kiedy podług przepisów względem urządzenia dochodu pocztowego, utrzymywanie takowego zakładu, albo przedsiębiorstwo, tylko za uiszczeniem opłaty, dochodowi pocztowemu oddać się mającący, dozwolone iest, wilości czterykrotnéy aż do ośmkrotnéy kwoty, o którą dochód pocztowy
 - a) przez niedozwolone utrzymowanie (§. 426 a) przez czas, przez który takowe trwało, albo
 - b) przez przekroczenie nadanego pozwolenia, podobnież przez czas wzmiankowanego trwania (§. 426 bb i cc), albo
 - c) przez nierzetelność w podaniach (§. 426 aa) pokrzywdzony, albo na niebezpieczeństwo pokrzywdzenia wystawiony był.
3. W kwocie pięciu Złotych R. aż do sta Złotych R. w tym przypadku, gdy nadane pozwolenie, na iaki z wspomnionych w §. 426 bb, sposobów, przekroczone zostało, kiedy
 - a) albo przez przedsiębiorstwo, albo zakład, podług przepisów iaka należytość uiszczoną być nie ma, albo kiedy

- b) zaszło przekroczenie pozwolenia tego jest rodzaju, że takowe żadnego wpływu na wymiar należitości, Skarbowi pocztowemu uiścić się mającý, nie ma.

§. 432.

- aa. Jeżeli przy tém jeszcze inne przestąpienia przepisów pocztowych zachodzą.

Jeżeli przy utrzymaniu iakiego z zakładów albo przedsiębiorstw, w §. 426 wspomnionych, iakie z przestępstw w §. 423 popełnione, albo popełnienie tegoż próbowane zostało, przewidzianych, przez przedmioty, których transportowanie podług przepisów pocztowych wyłącznie dla dochodu pocztowego zastrzeżoném, a nawet przez pozwolenie, które takowe zakłady lub przedsiębiorstwa za opłatą należitości Skarbowi pocztowemu otrzymać mogą, wyjętém jest, a przedsiębiorstwu lub zakładowi wyraźnie dozwoloném nie było, natenczas zastosowane być mają przepisy, niezawisłe od postanowionych w §. 431 kar §§. 427 do 430.

- e. Za inne zboczenia od przepisów przy utrzymaniu przedsiębiorstw transportowych.

§. 433.

Przedsiębiorca zakładów albo przedsiębiorstw w §. 426 oznaczonych, popada w karę:

1. kiedy tenże w innych, iak §. 426 b, wytkniętych względach od przepisów, ustawami pocztowými względem utrzymania tych zakładów i przedsiębiorstw wydanych, zbacza, od dwóch do pięćdziesięciu Złotych R.;
2. kiedy zaś w przypadkach, w których przepisy użycie koni pocztowych, albo powinność pocztmystrowi, albo dochodowi poczty uiścić się mającą, nakazują, ani koni pocztowych nie użyje, ni też należitości przepisany opłaci, ten popada w karę od dwukrotnéy do czterokrotnéy ilości téy kwoty, od której zaplacenía uchylić się chciał.

f. Za bezprawne dalsze transportowanie podróżnych.

§. 434.

Kto podróżnych w tych przypadkach, w których przepisy pocztowe dalsze transportowanie zakazują, wbrew temu zakazowi dalej transportuje, albo dalej transportować próbuje, podlega karze od dwudziestu do pięćdziesięciu Złotych R. Bydło zaprzężone lub iuczne, albo inne środki transportowe, którymi to przestępstwo popełnione zostaje odpowiadaia za tę karę.

5. Zastrzeżenie przepisów na inne prerogatywy zakładu pocztowego.

§. 435.

Przepisy względem prerogatyw zakładu pocztowego co do użycia traktu, tudzież co do porządku, przyjazdach zachować się mającego, i użycia trąbki pocztarskiej, niemniży osobnych odszczególniających znaków i kar, jakie te przepisy stanowią, i co do oznaczenia drogi, na której te kary zasądzone być mają, zostają nietknięte.

II. Pokrzywdzenia dochodu względem należytości drogowego, mostowego i przewozowego.

§. 436.

1. Przez ominięcie lub przekroczenie stanowiska poborczego, lub użycie mostów albo przewozów.

Kto

1. stanowisko poborcze (stację) opłaty myta lub żeglugo-
wego na jakim lądowym albo wodnym trakcie z przed-
miotami, które opłacie podlegają, na sposób prze-
pisem zakazany omiia, albo
2. na trakcie, mytem lub podobnym poborem obłożo-
nym, z przedmiotami, od których należytość myta o-
płacona być ma, jakie stanowisko do poboru na-

1. Część,

- leżytości przeznaczone (n. p. roгатkę myta drogowego) bez uiszczenia należący opłaty, na sposób przepisom przeciwny, przejeżdża, albo
3. mostu lub przewozu, za których użycie należytość myta lub przewozowego pobieraną zostaje, na iaki sposób, opłacie tych należytości podlegający, używa; i należący za to opłaty nie uiszcza, popada w karę między pięćkrotną do dziesięćkrotną ilości téj kwoty, o którą Skarb rządowy pokrzywdzonym był.

§. 437.

2. Przez naruszenie zastrzeżeń, które przy mostach lub przewozach wyłącznie istnieją.

Jeżeli przy jakim moście lub przewozie zakaz istnieje, by osób lub rzeczy w przestrzeni iakięj drogi na most lub po pod most, albo przez przewóz z iednego brzegu na drugi nie przewozić, natenczas karanym ma być ten, kto ten zakaz przestąpi, pięćkrotną do dziesięćkrotną ilości téj należytości, którąby za osoby lub rzeczy, przez użycie mostu lub przewozu, względem których ten zakaz istnieje, wbrew zakazowi przewiezione, zapłacić było należało.

Rozdział ósmnasty.

O przestąpieniach przepisów względem wyłącznie dla Rządu zastrzeżonych praw o układach (kontraktach) losowych.

I. Pokrzywdzenia dochodu.

1. Popełnione pokrzywdzenia dochodu.

§. 438.

Pokrzywdzenie dochodu przeciw zastrzeżonym dla Rządu względem kontraktów szczęścia wyłą-

cznym prawom (dochodowi z loteryi) popełnia ten, kto

1. wbrew zakazowi, przepisami względem urządzenia dochodu loteryjnego ustanowionemu:

a) na zagraniczną grę loteryjną, tym zakazem obiętą, albo u iakiego zagranicznego kolektanta stawek loteryjnych bądźby ta gra do krajowego albo zagranicznego ciągnięcia loteryjnego odnosiła się, stawia, albo

b) los lub kartkę loteryjną, iakiéy, zakazem obiętý zagraniczný gry loteryjnéy, albo w ogólnóści iaki dokument, który do uposażnienia prawa do uczestnictwa w iakiéy zagraniczný, zakazem obiętý grze loteryjnéy przeznaczony iest,

aa) zbywa (przedaie), albo

bb) nabywa, albo

2. bez otrzymanego podług przepisów pozwolenia od Instancyi dochodowych, ieżeli takowe podług przepisów nakazane iest, w kraju

a) iaką grę, z daniem na wygranie iakiéy wyraźnie oznaczoný rzeczy, związku nie mającą, którý skutek od ciągnięcia iakiéy krajowéy albo zagraniczný loteryi zawisłyna iest, rozpoczyna, albo

b) loteryę liczbową lub klasową otwiera, albo

c) stawki na ciągnięcie swukrajowéy, na rzecz Skarbu rządowego miejsce mającý loteryi przyjmuie, albo

d) rzeczy ruchome lub nieruchome z pobocznými zyskami albo bez tychże, na wygranie daie, albo na takowe wystawia, albo

e) w ogólnóści iaką grę, która przepisami względem urządzenia dochodu loteryjnego, albo bezwarun-

- kowo zakazaną, albo tylko za uprzedniém pozwoleniem Instancyi dochodowych dozwoloną iest, przedsiębierze, albo kto
3. do odbiérania stawek na loteryę na rzecz Skarbu rządowego postanowiony iest, i stawki nieprawnie, na swój własny albo kogo trzeciego rachunek, na swukraiowe albo zagraniczne ciągnięcie loteryi przyymuie; albo
 4. w tych razach, w których onemu pozwolenie na iaką grę loteryyną w swoim kraiu dane zostało, zakres tego pozwolenia na sposób przekracza, według którego należytość opłacić się mająca w większém kwocie, iak podług postanowień pozwoleniem przepisanych wypada, a mianowicie
 - a) większą liczbę losów wydaie, albo
 - b) losy za wyższe ceny przedaie,
- iak daném pozwoleniem wyrażono zostało.

2. Próbowanie.

§. 439.

a. Gry w loteryę zagraniczne.

Próbowania przestępstw, w poprzedzającym §. 438 pod 1, przytoczonych, staie się ten winnym i za to próbowanie, iak dalece warunki do przypisania tego próbowania zachodzą (§. 48), karany być ma, kto los, kartkę loteryyną, albo w ogólności iaki dokument, który do uposażnienia prawa do uczestnictwa w iakiém zagraniczném, zakazem objętém, grze loteryyném, albo zagranicznych kolektantów stawek loteryjnych, przeznaczony iest,

1. do terytorium Państwa dla zbycia (przedaży) posęła, albo
2. z zagranicza dla trudnienia się sprzedażą w swoim kraiu albo dla własnego nabycia zapisuie, albo

3. gdy mu takowy dokument przesłany, albo do nabycia proponowany został, przechowuje, i podług przepisu nie zniszczy, albo Instancyi nie wyda; albo

4. innym do nabycia proponuje.

§. 440.

b. Zakazanych gier loteryjnych w swym kraju.

Przestępstwa w §. 438 pod 2, i 3, wytknięte, karane będą nie tylko, kiedy takowe popełnione zostały, ale także, kiedy tychże próbowanie miejsce miało, i warunki do przypisania próbowania zachodzą (§. 18).

§. 441.

c. W szczególności, kiedy gra do skutku nie przyszła.

Jeżeli przestępca w iednym z tych przypadków (§. 438, l. 2 i 3) iedną albo więcéy stawek przyjął, natenczas przestępstwo za popełnione uważać należy, aczkolwiek gra, na którą takowe zamierzone było, dla przypadkowych przeszkód, dla braku potrzebnych stawek, z własnéj woli przestępcy, albo dla odkrycia przestępstwa, przed czasem, w którym gra przedsięwziętą być była powinna, nastąpionego, do skutku nie przyszła. Jeżeli zaś w przypadku, w §. 438 pod 2 wzmiankowanym, jeszcze przed odkryciem przestępstwa i przed czasem do gry wyznaczonym, wszystkie stawki zupełnie zwrócone zostały, i jeżeliby przez dobrowolną ugodę przestępcy i grających zamierzone przedsięwzięcie całkiem cofnięte zostało, natenczas kara miejsca nie ma.

II. Kary.

1. Gra loteryi za granicą.

a. Stawki na zagraniczne loterye liczbowe albo u zagranicznych kolektantów loteryjnych.

§. 442.

Kara za grę zakazaną

a) w zagraniczne loterye liczbowe, to jest: w loterye, w których wygrane zawisłych stawek

do wielokrotności co do liczby i wielkości bezwarunkowo, albo w oznaczonych granicach do woli grających, stosują się, albo

- b) przez stawki u zagranicznych kolektantów stawek loteryynych (kolektur loteryynych) na loterye liczbowe, chociaż gra do swukraiowego ciągnięcia loteryi odnosi się, w dziesięćkrotny aż do pięćdziesiątkrotny ilości stawki uskutecznionej albo próbowanej, wymierzoną być powinna. W przypadkach, w których ustanowiony §. 38 najmniejszy wymiar kary w dwóch Złoty R. zastosowany być nie może, kara nie mniejsza jak w iednym Złotym R. przeciw iednemu i temuż samemu przestępcy za iedno albo więcey razem do zastosowania kary dostających się przestępstw wymierzona być ma.

§. 443.

b. Inne przypadki gry loteryynéy za granicą.

Inne w §. 438 pod 1 przytoczone przestępstwa karane być mają w pięćkrotny aż do dziesięćkrotny ilości stawki nastąpionéy albo zamierzonéy. Za stawkę zamierzoną uważać należy tę kwotę, którą dokument do uposażnienia prawa do uczestnictwa w grze przeznaczonéy, wyraźnie albo milcząc, za stawkę uścić się mającą poznać dać. Przeciw przestępcy, który za praestąpienie przepisów loteryynych już karany był, można podwyższyć karę aż do piętnaściekrotny ilości stawki uskutecznionej albo zamierzonéy. Przy ważnych łagodzących okolicznościach, które nie są zniesione przez przeciwną obciążającą okoliczność, może kara aż do dwunasobnéy ilości stawki nastąpionéy albo zamierzonéy, umiarkowaną być.

§. 444.

c. Przepadnienie losów zagranicznych.

Losy, kartki na stawkę loteryyną i w ogólności, przeznaczone do uposażnienia prawa do u-

czestnictwa w grze, dokumenta zagranicznych, zakazem obiętych loteryy albo zagranicznych kolektantów stawek loteryynych, podlegają wraz z wygraniami, na które takowe prawo zapewniaią, przepisaniu (konfiskacie).

2. Niedozwolone gry w swoim kraju.

§. 445.

a. Które opłacie podlegają.

Kto grę, która w skutek przepisów loteryynych za uprzedniem pozwoleniem i za opłatą albo w wyrażny kwocie, albo też proporcjonalny części summy przez stawki spodziewać się mający, ustanowioną, miejsce mieć może, bez dopełnienia przepisanych warunków przedsięwzię, do skutku doprowadza albo próbuje, popada w karę od pięćkrotny aż do piętnastokrotny ilości téj opłaty, od uiszczenia który uchylił się, albo się uchylić próbował. Przy ważnych, przez przeciwległe obciążające okoliczności, nie zniesionych okoliczności łagodzących, a w szczególności, kiedy losy albo wcale nie, lub po największy części rozprzedane nie zostały, albo kiedy wygrane przed odkryciem przestępstwa już graczom wydane zostały, można ze względu na korzyść, którą przestępca przez przestępstwo odniósł, karę aż do dwunastokrotny ilości wspomniany opłaty umiarkować.

§. 446.

b. Inne gry.

Kto przez jaką, podług przepisów loteryynych, zakazaną grę, którą te przepisy nawet za uprzedniem pozwoleniem i uiszczeniem opłaty, za niedozwoloną oświadczają, iakie z przytoczonych w §. 438 pod 2 przestępstw popełni albo próbuje, ten ze względu na obiętość, w który ta gra miejsce miała albo mieć mogła, tudzież na

summy przez takową wpłynione, i na inne obciążające lub łagodzące okoliczności:

a) w przypadku, gdy gra na placach publicznych, na gościńcach lub ulicach, w domach szynkowych, gościnnych albo teatrach, lub w innych publicznych miejscach zabawy odprawioną, rozpoczętą, albo przez afisz albo obwoływanie ogłoszoną została, w kwocie od pięciu i dwudziestu Złotych R., aż do pięćset Złotych R.,

b. w innych zaś przypadkach w kwocie od dziesięciu do dwóchset Złotych R.

karany być powinien.

3. Nieuprawnione przyzymowanie stawek ze strony kolektur loteryjnych.

§. 447.

Ten, co do przyzymowania stawek na loteryę na rachunek Skarbu rządowego ustanowionym jest, i wspomnionego w §. 438 l. 3 przestępstwa winnym stać się, powinien niezależnie od zachodzącego podług jakości przypadku zastosowania powszechnych ustaw karnych:

1. jeżeli przestępstwo w sobie iedno lub więcej przestępstw, w tymże §. 438 l. 1 i 2 oznaczonych, obemyć, podług jakości przypadku i z należytem zważeniem okoliczności obciążających, ziego stosunku do Skarbu rządowego pochodzących, przepisaniem w §§. 442 i 443 ukaraniu podlegać;

2. jeżeli zaś stawki na rzecz kogo trzeciego a nie na rachunek Skarbu rządowego

a) na jaką swukraiową loteryę,

b) na jakie w swoim kraju przedsięwzięte nieprawne puszczenie na wygranie ruchomych albo nieruchomych rzeczy;

c) w ogólności na grę loteryjną wbrew zakazowi, bez pozwolenia Instancji dochodowych, w kraju przedsięwziętą, przyjął, bez różnicy, czy gra, na którą ón stawki przyjął, do skutku przyszła, albo czy liczba stawek naprzód oznaczoną była lub nie, dwunásobną aż do czterókrotnéj ilości téj kwoty, którą stawki wbrew przepisowi przyjęte wynoszą, karany być ma. W obudwóch razach (1 i 2) utracą przestępca uprawnienie do przyjmowania stawek na loteryę na rzecz Skarbu rządowego.

4. Przekroczenie nadanego pozwolenia.

§. 443.

a. Pokrzywdzenie dochodu.

Kto nadane mu pozwolenie na grę loteryjną w kraju na sposób, pokrzywdzenie dochodu obéymu-iający (§. 438 l. 4), przy którym iednak gra nie iak od pozwolónéj, różniące się przedsiębiorstwo uważaną być ma (§. 450), przekracza, podléga karze w §. 445 ustanowionéj. Takową wymierzyć należy podług téj kwoty opłaty, która od przedsiębiorstwa, pozwolenie przekraczającego, a wszczególności od losów, nad pozwoloną liczbę wydanych, albo od przewyżki ceny sprzedaży losów, za wyższe iak pozwolone ceny przedanych, wypada. Przyczém potrącenie od przekroczenia pozwolenia, snadź bez użycia pozostałéj części pozwolenia, a mianowicie niesprzedanými pozostałych, albo za mniejsze, iak dozwolone ceny sprzedanych losów, miejsca nie ma.

§. 449.

b. Wyznaczenie większéj liczby wygranych albo większych kwot tychże.

Jeżeli większa liczba wygranych albo wyższa kwota tychże wyznaczoną, iak nadane pozwo-

lenie dopuszcza, i przez to gra nie tak znacznie odmieniona została, by takową za różniące się przedsiębiorstwo od dozwolonego uważać miano (§. 450), należy karę od dwudziestu pięciu do pięciuset Złotych R. zawyrokováć.

§. 450.

c. Przedsiębiorstwo istotnie różniący się gry.

Jeżeli ten, co pozwolenie na iaką grę otrzymał, od przepisów pozwolenia

- a) co do przedmiotu na grę puszczonego, albo
- b) co do jakości gry, albo
- c) co do miejsca lub czasu, do przedsięwzięcia gry przepisanego, albo
- d) w ogólności co do tak istotnych warunków pozwolenia, że gra od téj, co pozwoloną została, za istotnie różniące się przedsiębiorstwo uważaną być ma,

zbacza, natenczas gra iako bez pozwolenia przedsięwziętą uważana, i podług zawartych w §§. 445 i 446 przepisów, karana być powinna.

§. 451.

d. Inne zboczenia od pozwolenia.

Jeżeli na iaki inny, iak wspomniane sposoby (§§. 448 do 450) od przepisów danego pozwolenia zboczono zostanie, w szczególności

1. jeżeli losy, iak dalece to przepisami zakazaném iest, za niższą iak pozwoleniem przepisaną cenę przedane zostaną, albo
2. jeżeli pozwolenie, które przekroczoném zostało, bez uiszczenia opłaty, albo za opłatą, do liczby i wielkości stawek niestosuiącą się udzielone zostało;

natenczas kara od dwóch Złotych R. do sta Złotych R. zasądzoną być powinna.

Rozdział dziewiętnasty.

O przestępstwach przeciw urządzeniom, dla zabezpieczenia skarbowych dochodów istnącym.

1. Naruszenie urzędowego zamknięcia (opieczutowania).

§. 452.

a. Kiedy winowayca albo uczestnik wiadomym jest.

Jeżeli prócz przypadków, w których naruszenie urzędowego zamknięcia ukaraniu iako występnne kryjomokupstwo podléga (§. 238), albo podług §. 273 l. 5 karaném będzie, zamknięcie urzędowe otworzone albo naruszone zostanie, natenczas tak przeciw pobudzicielowi i sprawcy, iako też przeciw każdemu spółwinowaycy i uczestnikowi, jeżeli ukaranie podług powszechnych ustaw karnych mieysca nie ma, zasądzoną być ma kara od pięciu Złotych R. do dwóchset Złotych R. Karę należy w stosownéy kwocie, po staranném zważeniu wszystkich okoliczności wymierzać. W szczególności trzeba przy tém dobrze zważać:

1. na liczbę i iakość (gatunek) pak, naczyń albo mieysc schowkowych, na których zamknięcie otworzone lub naruszone zostało, tudzież
2. na ilość i gatunek przedmiotów, które pod zamknięciem znajdowały się, i
3. na niebezpieczeństwo, na które pewnoś Skarbu rządowego, albo w ogólności zamiary przepisów dochodowych przez otworzenie lub naruszenie zamknięcia wystawione były.

W miarę tych stosunków należy także, im znaczniejszym, ważniejszym i niebezpieczniejszym

przestępstwo przedstawia się, karę w większój kwocie zawyrokować.

§. 453.

b. Kiedy winowayca albo uczestnik do kary pociągniętym być nie może.

Jeżeli ani pobudziciela, ni sprawcy, ani też spółwinowaycy lub uczestnika nieprawnego otworzenia, lub naruszenia urzędowego zamknięcia z dokładnością wykryć, ani żadney z tych osób do kary pociągnąć nie można, a

1. wekturant, szyper, albo w ogólności ten, kto transportem przedmiotu, pod zamknięciem wziętego, zajmował się, albo
2. ten, co przedmiot pod zamknięciem znajdujący się, do schowania wziął, albo
3. ten, co nad obeyściami albo środkami transportowemi dozór ma,

nastąpiłonego otworzenia lub naruszenia zamknięcia urzędowego, przypadkowém albo inném iakiém od niego niezawisłym wydarzeniem, w którém, albo w o-mieszkaném odwróceniu takowego, wina iego nie iest, nie usprawiedliwi, natenczas przeciw niemu, jeżeli o przyłożeniu zamknięcia, nim takowe otworzone albo naruszone zostało, uwiadomionym był, z zachowaniem zasad, w §. 452 przepisanych, kara od dwóch Złotych R. aż do sta Złotych R. zasądzoną być powinna.

2. Naruszenie albo zaniedbanie urzędowego poznaczenia.

§. 454.

Na warstatowych aparatach albo naczyniach.

Kiedy w tych razach, w których przepisy względem urządzenia opłaty od konsumcyi nakazują, że aparaty warstatowe lub naczynia, które do postępowania, podatкови podległego, użyte bywają, urzędowém poznaczeniem opatrzone być muszą,

1. urzędowe oznaczenie, którym wspomniane aparaty lub naczynia opatrzone były, naruszoném będzie, nim professya podatkowi podległa, całkiem zaniechana, i o tém, jeżeli podanie doniesienia przepisane jest, takowe uczynioném zostało,

2. aparaty lub naczynia, które urzędowém oznaczeniem opatrzone być powinny, bez tegoż oznaczenia do postępowania podatkowi podległego użyte zostały;

wtedy, jeżeli kara §§. 346 i 347 przepisana zastosowaną być nie może, z zachowaniem zasad, w §. 452 wskazanych, kwota od dwóch do pięćdziesięciu Złotych R. kara zasądzoną być ma.

oko

3. wstrzymanie wstępu Urzędnikom dochodowym w celu czynności urzędowej.

§. 455.

a. Bez użycia gwałtu.

Jeżeli kto wzbrania urzędnikom albo innym postanowionym,

a) którzy z nadanego im prawa, wstępowania do lokali professyynych, do sklepów kupieckich, albo składów towarów professionistów, albo udawania się na okręt lub inny statek, użytek robią, albo

b) którzy przychodzą, by podług przepisu przegląd (rewizyę) w jakim lokale professyynym, w pomieszkaniu, na okręcie lub statku, albo w innych obywateliach przedsięwziąć, albo

c) którzy przychodzą, by postępowaniu professyynemu obecniemi byli,

bez prawnéj przyczyny

1. wstępu do lokali, do których wspomnieni zlecenicy wstąpić żądają, albo w których ciż rewizyę przedsięwziąć, albo przy jakim postępowaniu professyyném obecni być chcą, albo

2. przyjęcia na okręt lub statek, albo
3. przedsięwzięcia rewizyi
4. otworzenia pak, naczyń, albo lokali (schowków), których otworzenie żądane będzie, albo
5. pokazania znajdujących się towarów, albo
6. pokazania ksiąg professyynnych, albo dokumentów, których pokazanie ustawą przepisane jest, wtedy karę od dziesięciu Złotych R. do sta Złotych R. zasądzić należy.

§. 456.

b. Gdy gwałtu użyć musiano.

Jeżeli zaś wzbranianie się tego było rodzaju, że d usunięcia zaszytych przez takowe przeszkód tu użyć musiano, i jeżeli wzbranianie dla tego nas pło,

- a) aby kryjomokupstwo albo ciężkie przestępstwo dochodowe popełnić, albo
 - b) kryjomokupstwo, albo ciężkie przestępstwo dochodowe odkryć nie dać, albo
 - c) przedmiot, albo sprawcę kryjomokupstwa, lub ciężkiego przestępstwa dochodowego od odkrycia lub schwytania zasłonić;
- na ów czas, jeżeli postąpienie podług powszechnych ustaw karnych miejsca nie ma, przepisane §. 232 wymierzenie kary zastosować należy.

4. Uniesienie, zniszczenie, albo przekształcenie przedmiotów przy rewizyach, lub innych czynnościach urzędowych.

§. 457.

a. Postanowienie kary.

Gdy

1. w tym przypadku, gdzie wzmiankowane, ustawie sprzeciwiające się wzbranianie, (§§. 455 i 456), miejsce miało, w czasie między wzbronieniem i między skutecznieniem wstępu, albo dopełnieniem czynności urzędowej, albo

2. aczkolwiek bez wzbronienia wstępu, albo posłuszeństwa, podczas rewizyi, albo podczas czynności urzędowéy, dla dozorowania nad postępowaniem podatkowemu podległym, miejsce mającém,

towary, albo kiedy rzecz o professyyné lokality, podatkowemu podległym professyji idzie, przedmioty, które podatkowemu konsumpcyjnemu, albo iakiému innému opłacie konsumowemu podlegają, bez wiedzy i przyzwolenia urzędników, albo postanowionych, którzy w celu rewizyi albo wspomnianéy czynności przyszli:

a) z lokali, do których ciż urzędnicy, albo postanowieni wstępu żądali, albo z pak, naczyń lub lokali, których otworzenia domagali się, albo, że w tychże rewizyę przedsięwziąć chcą oświadczyli, albo nakoniec, jeżeli oświadczyli, że przy postępowaniu professyyném obecni być chcą, z takowych lokali professyynych uniesione, albo

b) w wspomnianych lokalach zniszczone, albo

c) co do jakości (gatunku) tychże, na sposób, który takowe od zastosowania ustanów dochodowych uwolnić zdolnym jest, odmienione zostały;

natenczas nie tylko każdy z tych uczynków, ale także onych próbowanie, jako ciężkie przestępstwo dochodowe na każdym winowaycy albo uczestniku, do którego postanowienie, w §. 177 zawarte, zastosowane być nie może, ukarane być powinny.

§. 458.

b. Prawidło wymiaru kary.

Jeżeli podług zachodzących okoliczności uniesienie, zniszczenie, albo odmienienie towarów, albo wspomnianych przedmiotów uwłasciwioném jest do popełnienia pokrzywdzenia dochodowego, albo do zasłonięcia od odkrycia, na ów czas opłata, która na niebezpieczeństwo wystawioną jest, we wszystkich zaś innych przypadkach, należność cła wchodowe-

go od towarów lub przedmiotów, które uniesione, zniszczone albo odmienione zostały, albo których uniesienie, zniszczenie lub odmienienie próbowane było, przy wymiarzeniu kary za posadę wziętą być powinna.

Jeżeli zaś nie można należytości, wymiarzeniu kary za posadę służyć mającý, z pewnością wykryć, natenczas kara od pięciu Złotych R. do dwóchset Złotych R. zawyrokowaną być ma.

5. Odmówienie dania żądanych wiadomości podczas transportu towarów.

§. 459.

Gdy kto, co transportem towarów trudni się, bez prawnego powodu, powinienego podług przepisu udzielenia wiadomości, i pokazania papierów, transportowi do wykazania służących, na wezwanie upoważnionych do tego postanowionych, odmawia, kara od dwóch do pięćdziesięciu Złotych R. zasądzona być powinna.

6. Brak, albo odmówione przedłożenie manifestu okrętowego.

§. 460.

Gdy statek, który manifestem okrętowym opatrzony być powinien, takowym opatrzony nie jest, albo gdy dowódzca okrętu na wezwanie upoważnionych podług ustawy do tego urzędników albo zleceników, podania manifestu okrętowego, albo dania kopii tegoż wzbrania się, podlega za to dowódzca okrętu karze od dziesięciu Złotych R. do dwóchset Złotych R.

7. Nierzetelności w wydawaniu albo użyciu dokumentów, albo w zeznaniach świadków.

§. 461.

Kto prócz przypadków, do których przepisy §§. 236 i 273 l. 4 zastosowane być mogą,

1. dla wykazania nabycia, pochodzenia, ocenia, albo podciągnięcia pod podatek towarów lub innych przedmiotów, albo dla doprowadzenia do skutku albo ukrycia przestępstwa dochodowego, albo by przestępcę, lub przedmiot przestępstwa od odkrycia albo zastosowania kary zasłonić, z iakiego z następujących dokumentów, których nieważność albo nierzetelność onemu wiadomą jest; a mianowicie:
 - a) z fałszywych dokumentów, które w tym celu sfabrykowane zostały,
 - b) z dokumentów, któremi względem pochodzenia, nabycia, ocenia, albo jeżeli rzecz o przedmioty, opłacie konsumowey podlegające, idzie, względem podciągnięcia pod podatek iakiego przedmiotu, iaka istotna dla wspomnionego celu służąca nierzetelność potwierdzoną została,
 - c) z dokumentów, które na sposób, dla wspomnionego celu uzdatniony, sfałszowane zostały, użytek robi, albo użytek zrobić próbnie, bądźby to przez wydanie takowego dokumentu komu innemu, bądź też przez przedłożenie takowego iakiemu Urzędowi, iakiéy publiczney Instancyi, iakiemu do przestrzegania przepisów dochodowych urząd sprawującemu urzędnikowi lub postanowionemu, albo na iaki inny sposób stało się, albo
2. dla doprowadzenia do skutku albo ukrycia iakiego przestępstwa dochodowego, albo, aby przestępcę, lub przedmiot przestępstwa od odkrycia lub zastosowania kary zasłonić, dokumenta, które na inne przedmioty, albo w inném iakiém przeznaczeniu wydane zostały, w iakiéy Instancyi, iakim Urzędzie, albo iakiemu przestępstwo śledzącemu urzędnikowi, albo postanowionemu składa, albo
3. także prócz przypadków, w których kryiomokupstwo, albo iakie ciężkie przestępstwo dochodowe miejsce ma:
 1. Część.

- a) przy okolicznościach, w których warunek do przypisania spółwiny, albo uczestnictwa (§. 26) zachodzi, fałszywe, nieprawe albo sfałszowane dokumenta rodzaju (pod 1) wspomnionego rozdaie lub rozsęła, albo
 - b) dokumenta dla osłony albo wykazania przedmiotów, na które takowe wydane nie były, komu innemu odstępuie, albo
4. przy słuchaniu go iako świadka przez Urząd, do wykrycia istoty czynu, albo do śledzenia przestępstw dochodowych powołany, albo przez Instancyę do tego upoważnioną, fałszywe świadectwo na iaką okoliczność, która, gdyby takową za prawdziwą przyjęto, do tegoby posłużyła była, aby przestępcę albo przedmiot przestępstwa od odkrycia lub zastosowania postanowień karnych zasłonić, złożył, i téy nierzetelności swego zeznanego świadectwa niedowolną omyłką usprawiedliwić nie może,
- ten, ieżeli karze podług powszechnych ustaw karnych nie podlega, obłożonym być ma karą od pięciu Złotych R. do dwóchset Złotych R.

8. Dawanie albo przyrzekanie podarków urzędnikom dochodowym, albo sługom.

§. 462.

Kto urzędnikowi, postanowionemu, albo słudze iakię Instancyi dochodowéy, albo Urzędu dochodowego, albo Instytutów straży, do pilnowania dochodów skarbowych ustanowionych, z powodu czynności urzędowéy lub służbowéy urzędnika, zlecenika albo sługi, w innych iak tych przypadkach, do których przepisy §§. 231 i 273, l. 3 zastosowane być mogą, podarek w pieniądzach, towarach, lub innym iakim pewnym zysku daie, ofiaruie, lub przyrzeka, bądźby o to przez urzędnika, postanowionego (zlecenika) albo sługi wezwanym był, lub nie, ten, ie-

żeli karze podług powszechnych ustaw karnych nie podlega, dziesięćkrotną do dwadzieściakrotnéy ilości ofiarowanego, danego albo przyrzeczonego podarku ukarany być powinien.

9. Omiianie Urzędów.

§. 463.

1. Podróżni, furmani albo pocztyliony, którzy
 - a) iaki graniczny Urząd cłowy, do którego się sami, swe tłómoki, albo swój frocht podług istnących przepisów stawić obowiązani są, albo
 - b) przy wstępie do iakiego, dla poboru podatku konsumcyjnego, albo innéy opłaty konsumowéy za zamknięte oświadczonego miejsca, ustanowiony na linii podatkowéy Urząd dochodowy, do którego stawienie przepisane iest, omiiają, albo
 - c) koło iakiego wspomnionych Urzędów (a i b) przeieżdżają albo od Urzędu odieżdżają, nim przepisana czynność urzędową przedsięwzięto, albo na to od Urzędu pozwolenie dane zostało,takowi, jeżeli przeciw nim kara za popełnione albo próbowane kryiomokupstwo, spółwinę, albo uczestnictwo w témże miejscu nie ma, obłożeni być powinni karą od dziesięciu do pięćdziesięciu Złotych R.
2. Kto mury, rowy albo wały, któremi iakie dla poboru podatku konsumcyjnego, albo innéy opłaty konsumowéy za zamknięte oświadczone miejsce opasane iest, prócz dozwolonych przystępów do miejsca, na sposób przepisowi przeciwny, przekracza, podlega karze, jeżeli uczynek, iako kryiomokupstwo, spółwina lub uczestnictwo w kryiomokupstwie, kary godnym nie iest, od dwóch Złotych R. do dziesięciu Złotych R.

10. Naruszenie publicznych znaków i linii podatkowych.

§. 464.

1. Kto postawione, dla oznaczenia linii cłowej, linii wewnętrznej, traktów cłowych, albo dróg pobocznych, placu urzędowego przy dochodowych Urzędach, linii podatkowej około iakiego, dla poboru podatku konsumcyjnego, albo innej iakięj opłaty konsumowej, za zamknięte ogłoszonego miejsca, albo dróg, dla transportowania przedmiotów podatkowi podlegających, w okolicy takowego miejsca dozwolonych lub zakazanych, słupy, pale, baryery, rogatki, kamienie lub tablice uszkadza, oznaczenie na tychże widoczne narusza, nieznacznie robi, albo odmieania, albo
 2. kto w napisach miejsc (posad), w okręgu granicznym położonych, dodatek, że to miejsce w okręgu granicznym leży, maże, albo nieznacznie robi, albo
 3. mury, wały lub rowy około iakiego, dla poboru podatku konsumcyjnego, albo innej iakięj opłaty konsumowej, za zamknięte oświadczonego miejsca uszkadza, albo iaką część rowu zasypuje albo zasypać próbuje,
- ten, jeżeli to tylko przez nieuwagę stało się, karą od dwóch do dziesięciu Złotych R., jeżeli zaś przestępstwo umyślnie, albo z rozpusty popełnione zostało, od dziesięciu do pięćdziesięciu Złotych Reńsk., wyjąwszy przypadki, w których ukaranie podług powszechnych ustaw karnych miejsce ma, obłożonym być powinien.

11. Samowolne otworzenie urzędowej rogatki.

§. 465.

Karze od pięciu do pięćdziesięciu Złotych R. podpada także i ten, kto, aczkolwiek bez popełnienia po-

krzywdzenia dochodu, roгатkę urzędową (paryerę) samowładnie i bez przyzwolenia Urzędu, albo tego, komu pobór dochodu tamże, albo strzeżenie roгатki urzędowéy poruczone iest, otwiera.

Rozdział dwudziesty.

O zgaśnieniu kary i odpowiedzialności za kary.

I. Ogólne przepisy.

1. Rodzaje zgaśnienia.

§. 466.

Oprócz przypadków, w których

a) winowayca lub uczestnik iakiego przestępstwa dochodowego, podług przepisów rozdziałów poprzedzających niniejszэй ustawy, do kary pociągany być nie ma, albo w których

b) odpowiedzialność za karę, w skutek osobnego przepisu téy ustawy lub ugody, na którэй odpowiedzialność gruntuie się,

gaśnie zastosowanie prawnéy kary, i odpowiedzialność za karę, podług następujących rozporządzeń.

2. Skutki zgaśnienia.

§. 467.

a. W ogólności

Zgaśnienie kary, albo odpowiedzialności za karę, nie uwalnia ani od uiszczenia należący opłaty, ani w ogólności od dopełnienia powinności, które przepisy dochodowe względem przedmiotów tymże podległych wskazują, ani nakoniec od wynagrodzenia szkody, która podług prawa cywilnego Skarbowi rządowemu, albo komu trzeciemu uiszczona być ma (§. 86).

§. 468.

b. Co do wykazania nabycia, pochodzenia albo ocenia.

W szczególności nie uwalnia zgaśnienie kary za przestępstwo dochodowe, przy nabyciu, produkcyi lub przyrządzeniu popełnione, ni zgaśnienie odpowiedzialności za karę za też przestępstwo, od powinności wykazania nabycia, pochodzenia lub ocenia w tych przypadkach, w których warunki do żądania tego wykazania obecnie zachodzą.

§. 469.

c. Co do uczestnictwa, przez nabycie albo przyjęcie przedmiotów, przestępstwa dochodowego.

W przypadkach, w których ustawa, nabycie, chowanie, albo rozsłanie iakiego przedmiotu, wprawdzie za przestępstwo dochodowe przez się nie oświadcza, w których iednak iedna lub więcéy takich czynności, uczestnictwo w przestępcstwie dochodowém, przez ten przedmiot popełnioném, uposadniaią, to uczestnictwo pod karę podciągnioném nie będzie, ieżeli uczestnik ten przedmiot dopięro wtedy przyiął, gdy kara względnie tego przedmiotu dla poprzednika, od którego uczestnik przedmiot przyiął, zgaśła była, czém iednak przypadek w §§. 15 i 28, przytoczony, obięty nie iest.

II. Zgaśnienie kary.

1. Przez śmierć przestępcy.

a. Przed zawyrokowaniem kary.

§. 470.

Śmierć przestępcy, przed ogłoszeniem wyroku kary, dalszemu tokowi niepodlégaiaćcego, albo nim wyrok kary, dopuszczaiący dalszy tok, prawomocnym zostanie, nastąpiona, znosi wszystkie kary, które przestępcę dotknąć miały, w miarę tego, ile takowe odpowiedzialnością, na przedmiocie i środkach po-

mocnych przestępstwa ciążąca, zasłonięte nie są (§. 498).

b. Po zawyrokowaniu kary.

§. 471.

Jeżeli zaś śmierć przestępcy po czasie dopięro (§. 470) wzmiankowanym nastąpi, natenczas kary majątkowe wyrekiem kary zasądzone (§. 37), wykonane zostaną. Inne zaś kary i wszystkie na karze majątkowej nie zasadzające się, zaostrenia kary (§§. 65 i 66), dla śmierci przestępcy całkiem zaniechać należy.

Wykonanie kary.

§. 472.

Skutek.

o wykonaniu kary, dalsze postępowanie karne przeciw ukaranemu, wyjąwszy przypadki, w których ustawa rozpoczęcia na nowo śledztwa dozwala, miejsca nie ma.

3. Darowanie kary.

a. Skutek.

§ 473.

Darowanie kary ciągnie za sobą w miarę tego, iak zastosowanie prawnej kary przez powołaną do tego Instancję darowane zostało, ten sam skutek, co i wykonanie kary.

b. Zasady darowania.

§. 474.

Darowanie kary zasadzać się może:

- a) na szczególnych łagodzących okolicznościach, albo na innych, na szczególny wzgląd zasługujących stosunkach, które w poszczególnych wypadkach tak wielkiej są ważności, że Instancje do udzielenia darowania upoważnione, uznają za usprawiedliwione, nawet z najmniejszego na

przestępstwo ustanowionego wymiaru kary opuścić, albo przestępcę od kary całkiem uwolnić, albo

- b) na osobny prawny ustanowie, która, przy dopełnieniu przepisanych warunków, przestępcy darowanie kary zapewnia.

b. Prawnie zapewnione darowanie kary.

§. 475.

aa. W ogólności.

Oprócz przypadków, na które przepisy względem urzędnika pojedynczych poborów i opłat, przestępcy prawo do darowania kary zapewniają, albo które §. 466, a) objęte są, ma takowe z niniejszej ustawy podług następujących postanowień (§§. 476 do 479) miejsce mieć.

§. 476.

bb. Dla pobudziela lub spółwinowaycy przed uczynkiem.

Gdy pobudziela lub spółwinowayca iakiego przestępstwa dochodowego, ieszcze przed popełnieniem tegoż nie tylko usilnie starał się, by uszczynieniu przestępstwa zapobiedz, takowemu przeszkodzić, albo szkodę, którą takowe wyrządzić mogło, odwrócić, ale także gdy ón, niżeli przestępstwo popełnione zostało, i wprzód nim Instancye, Urzędy albo zakłady straży, do przestrzegania przepisów dochodowych ustanowione, o zamierzonym przedsięwzięciu przestępstwa pewną wiadomość otrzymały, iakię do odkrywania przestępstw dochodowych powołanę Instancyi, albo iakiemu do tego upoważnionemu Urzędowi, urzędnikowi lub postanowionemu o swoim odstąpieniu od przestępstwa, z tak dokładnem i rzetelnem podaniem okoliczności, do przestępstwa ściągających się, i w tak należytym miejscu i w przyzwoitym czasie doniósł, że podług tego jego doniesienia:

- a) dokonanie przestępstwa przeszkodzone zostało, albo
- b. sprawca wraz z przedmiotem przestępstwa, albo przynajmniej sam przedmiot przestępstwa, w celu prawnego postępowania karnego:

aa) schwytany został, albo

bb) przy należytej uwadze i dzielności urzędników i postanowionych, przepisy dochodowe wykonujących, schwytany być był powinien, wszelakoż schwytany nie został, a to bez jego (pobudziela lub spółwinowaycy) winy w udaremniéném schwytaniu;

natenczas przeciw niemu (pobudzielowi lub spółwinemu), gdy oraz z innych wykrytych okoliczności, gruntowne powątpiewanie o rzetelności jego postępku nie pokazuje się, i gdy ón przy wykonaniu przestępstwa ani swoją przytomnością, ani na inny sposób nie działał,

1. zastosowanie kar majątkowych, które, jeżeli popełnienie przestępstwa w skutek jego doniesienia przeszkodzoném zostało, podług przepisów o ukaraniu próbowania, w innych zaś przypadkach w miarę przedmiotu przestępstwa, który w skutek jego doniesienia schwytany został, albo schwytany być był powinien, wypadają, tudzież

2. jeżeli czynność, od której dokonania tenże na sposób wzmiankowany odstąpił, występne kryjomokupstwo, albo jakie inne, podług ustawy karze aresztu podlegające przestępstwo dochodowe obeymuje, zastosowanie kary aresztu, któraby go jako pobudziela lub spółwinowaycę wspomnionéj czynności dotknąć miała,

wraz z przepisami i dozwołonémi zastrzeżeniami kary zaniechane być ma.

§. 477.

cc. Dla sprawcy albo spółwinowaycy po uczynku.

Kiedy sprawca lub spółwinowayca iakiego przestępstwa dochodowego, który za spokrewnione przestępstwo dochodowe ieszcze karanym nie był, a którego ktoś drugi przez gwałt, groźbę, albo chytne poduszczenie, albo użytkowanie z błędu do popełnienia przestępstwa, albo do spółdziałania przy témże, pod okolicznościami, które przypisania przestępstwa nie całkiem wyłączaia, nakłonił, naydaleý w dniach czternastu, gdy takowe popełnione zostało, i ieszcze piérwéy, nim Instancye, Urzędy, albo Instytutu straży, do przestrzegania przepisów dochodowych postanowione, o przestępstwie pewne doniesienie otrzymały, albo takowe odkryły, Instancyi, do odkrycia albo śledzenia powołanáy, albo upoważnionemu do tego Urzędowi lub urzędnikowi dobrowolnie

- a) przedmiot i środki pomocne przestępstwa, za równo z przedmiotem za karę odpowiadające, (§§. 148 i 149), iak dalece oboje, albo przedmiot lub środki w iego schowaniu znajduia się, wyda, i zarazem
- b) okoliczności, do popełnienia przestępstwa, i do użycia, tudzież schowku przedmiotu przestępstwa ściągaiaące się, iak dalece onemu takowe wiadome są, dokładnie i po prawdzie doniesie, na ów czas, ieżeli przestępstwo, ani występne kryjomokupstwo obeymuie, ni też pod takiémi obciążaiaąciami okolicznościami, za które ustawa karę aresztu przepisuje, popełnione zostało, przeciw niemu kary majątkowe, któreby go podług ustawy dotknąć miały, zastosowane nie będą.

§. 478.

dd. Dla uczestnika.

Jeżeli uczestnik iakiego przestępstwa dochodowego, który za spokrewnione przestępstwo do-

chodowe jeszcze karanym nie był, naydaléy w dniach czternastu, gdy czynność albo omieszkanie, na których uczestnictwo w przestępstwie zasadza się, nastąpiły, i jeszcze piérwéy, nim Instancye, Urzędy, albo zakłady straży, do przestrzegania przepisów dochodowych postanowione, o przestępstwie, w którém mu uczestnictwo przypisane zostaje, albo o iego uczestnictwie pewne doniesienie otrzymały, albo wspomniane przestępstwo lub iego uczestnictwo w témże odkryły, dobrowolnie

1. Instancyi, do odkrycia lub śledzenia przestępstw dochodowych powołanéy, albo iakiemu do tego przeznaczonemu Urzędowi lub urzędnikowi, o okolicznościach, iemu względem przestępstwa, i iego uczestnictwa w takowém wiadomych, dokładnie i po prawdzie doniósł, i oraz

2. obowiązkowi, który przez przestępstwo dochodowe naruszony został, podług obiętości swego uczestnictwa (§§. 99, 100 i 101), następnie zadosyć uczynił, a zatém w szczególności przedmiot, względem którego iego uczestnictwo mieysce ma:

a) gdy on takowy w imieniu i na korzyść kogo innego w schowaniu ma, do rozporządzenia Instancyi, w celu przedsięwzięcia prawnego postępowania karnego,

b) winnych zaś przypadkach, pod przepisaną czynność urzędową dla dopełnienia przepisów dochodowych

podciągnął;

natenczas przeciw niemu, ieżeli iedynie tylko uczestnictwa winnym iest, a przestępstwo iemu w żadnym względzie przypisane być nie może, kary majątkowe, którym on podług swojego uczestnictwa podpaść miał, zastosowane nie będą.

§. 479.

ee. Dla tego, kto do wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia obowiązany jest.

Jeżeli kto, do wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia iakiego przedmiotu obowiązany, jeszcze wprzód, nim od niego wykazania zażądano, ten przedmiot pod postępowanie cłowe, dla wchodu z zagranicza przepisane, podciągnie, warunków oclenia wchodowego dopełni, i należytość cła wchodowego zapłaci, przeciw takiemu kara dla braku nakazanego mu powinno wykazania, względem tego przedmiotu zasądzoną być nie może, przyczém iednak, jeżeli go ukaranie za iakie inne przestępstwo, iak za omieszkanie wykazania, dotknie, to ukaranie niewzruszoném zostaje.

4. Zadawnienie.

a. Ogólne zasady.

aa. Istota zadawnienia.

§. 480.

Zadawnienie ma ten skutek, że względem przestępstwa dochodowego, względem którego zadawnienie zaszło, przeciw obwinionemu, na którego korzyść takowe zaszło, ani śledztwo, ni też kara mieysca nie maia.

bb. Warunki tegoż w ogólności.

§. 481.

Zadawnienie zachodzi, kiedy warunki tegoż obecne są, i przeciagi czasu, dla zadawnienia przepisane, upłynęły.

b. Zadawnienie kar, wyrokiem karnym niezasądzonych.

aa. Czas zadawnienia.

α. Wymiar tychże.

§. 482.

Témi epokami (§. 481) są:

1. Pięć lat przy pokrzywdzeniach opłaty stę-

plowéy, przez wydawanie lub przyyymowanie dokumentów, pism lub ksiąg, które zaraz na początku, przy wydaniu lub ułożeniu stęplowi podlégaia (§. 408, l. 1 i 2).

2. Trzy lata

- a) przy wszystkich pod gatunkiem kryiomokupstwa zawartych przestępstwach dochodowych, (kryiomokupstwo przez się, występné kryiomokupstwo, towarzystwa kryiomokupcze);
- b) przy ciężkich przestępstwach dochodowych przez zakazane wyrabianie, przyrzadzanie, użycie, albo zakazany handel przedmiotami monopoliów rządowych (§§. 309 do 322).

3. Dwa lata

- a) przy ciężkiém przestępstwie dochodowém, w §§. 361 i 362 przytoczoném, przez nadużycie dozwolonéy ulgi;
- b) przy przestępstwach dochodowych, §§. 374 do 378, względem znaczenia towarów wskazanych;
- c) przy przestępstwach, §§. 387, 388, 389 i 461 przewidzianych, względem utrzymywania ksiąg professyynnych, lub innych nierzetelności.

4. Sześć miesięcy

- a) przy przestąpieniach przepisów względem podléglego podatkwowi, za opłatę konsumową postępowania (§§. 323 do 349);
- b) przy popełnionych podczas transportu towarów przestępstwach, w §§. 350 do 353, 372, i §. 459 wyszczególnionych;
- c) przy przestępstwach, w §§. 463, 464 i 465 określonych;
- d) przy przestąpieniach przepisów loteryynnych;
- e) przy przestąpieniach przepisów pocztowych, w §§. 427, 428, 433 i 434 wzmiankowanych;

f) przy przestępieniach przepisów, względem należytości drogowych, mostowych i przewozowych (§§. 436 i 437).

5. Jeden rok we wszystkich innych wypadkach, na które wyraźnie dłuższy lub krótszy czas przeznaczony nie jest.

β. Wymiar dla uczestnictwa.

§. 483.

Zadawnienie, wyrokiem jeszcze niezasądzony kary za uczestnictwo w jakim przestępstwie dochodowym (§. 25), zachodzi po wyjściu połowy wymiaru czasu, dla przestępstwa, w którym uczestnictwo popełnione zostało, przepisane go.

γ. Początek tych epok.

§. 484.

Epoki w §. 482 oznaczone, zaczynają się od tego czasu, w którym przestępstwo za popełnione uważanym być ma. Dla pobudzieli i spółwinowayców jakiego przestępstwa dochodowego, nie zaczyna się zadawnienie przed tym czasem, w którym sprawca przestępstwo popełnił. Dla uczestników zaczyna się zadawnienie od tego czasu, w którym ich czynność albo omieszkanie, na których uczestnictwo zasada się, miejsce miały.

δ. Początek przy zakazanym przechowywaniu jakiego przedmiotu.

§. 485.

W tych przypadkach, w których przechowywanie jakiego przedmiotu, jest

a) samo przez się przestępstwem dochodowym, albo

b) uczestnictwem w jakim przestępstwie dochodowym,

zaczyna się zadawnienie od tego czasu, w którym przedmiot nieprawnie do schowania wzięty został.

z. Ukończenie względem téj rzeczy.

§. 486.

Jeżeli przedmiot, którego przechowywanie

- a) albo przez się, iako przestępstwo dochodowe, albo
- b) iako uczestnictwo w inném iakiém przestępstwie dochodowém

~~zakazane~~ jest w nieprzerobionym stanie:

1. w pierwszym z tych dwóch przypadków u przestępcy;
2. w drugim zaś przypadku u winowajcy albo uczestnika przestępstwa, względem których ustawa przechowywanie przedmiotu przestępstwa za uczestnictwo oświadcza,

znalezionym zostanie, natenczas kara, w miarę tego obecnym znalezionego przedmiotu wypadająca, i takowym zabezpieczona, gaśnie dopiero po upływie epoki zadawnienia, o połowę dłuższéj, iakowéj dla przestępstwa, albo jeżeli rzecz u iakiego uczestnika znalezioną zostanie, iak dla uczestnictwa przepisany. Wszelakoż to postanowienie do przedmiotów, które kto po upływie przepisany epoki zadawnienia, od przestępcy albo uczestnika nabywa, zastosowaném być nie ma. Względem tych przedmiotów należy dla przypisania uczestnictwa podług §. 469 zachować się.

bb. Przerwanie zadawnienia.

α. Sposoby przerwania.

§. 487.

Zadawpienie przerwaniem zostaje:

1. przez rozpoczęcie prawnego postępowania karnego, to jest: przez każdy krok urzędowy, który powołane do tego podług ustawy Instancye, Urzędy, urzędnicy, albo postanowieni według przepisu robią, by obwinionego, o rozpoczętęj przeciw niemu rozprawie, uwiadomić, a zatem nastąpione, z przyzwaniem obwinionego, wygotowanie opisanie czynu (species facti), albo

ieżeli przypadek do wydania opisanego czynu właściwym nie jest, należyście ogłoszone przyzwanie obwinionego do Instancyi, do dochodzenia istoty czynu, albo śledzenia przypadku karnego przeznaczony, albo do Urzędu, do tego przeznaczonego;

2. w tych przypadkach, w których przestępstwo dochodowe z czynnościami lub omieszkaniem połączone jest które poszlaki zbrodni, albo występku, nie do prostych przestępstw policyjnych należące, zawierają, także przed rozpoczęciem postępowania karnego względem przestępstwa dochodowego, przez uchwałę, od przyzwoitęj Instancyi z prawnych poszlak zapadłą, by obwiniony do dania odpowiedzi i tłumaczenia się stawionym był, kiedy na mocy téj uchwały powołanie do inkwizycyi, przyaresztowanie, publiczne przyzwanie (cytacya), albo wydanie listów gończych nakazane zostało;
3. przez każde przestępstwo dochodowe, którego przestępcę przed upłynieniem czasu, do zadawnienia przepisanego, winnym stać się.

β. Dalsze trwanie zadawnienia.

§. 483.

αα. Przy przerwaniu przez postępowanie karne.

W przytoczonych tu (§. 487) pod 1 i 2, przypadkach, należy zadawnienie:

1. kiedy postępowanie za nieważne, albo obwiniony, względem przestępstwa dochodowego za niewinnego uznanym zostanie, za nieprzerwane uważać;
2. jeżeli zaś rozpoczęte śledztwo dla braku dowodów prawnych uchylone zostanie, od tego czasu, iak ten wyrok zapadł, rachować;
3. kiedy nakoniec postępowanie dalej ciągnięte (kontynuowane) nie będzie, albo wydania wyro-

ku albo dekretu z iakiéykolwiek bądź przyczyny nie nastąpi, od tego czasu, w którym ostatnia czynność prawnego postępowania przeciw niemu, albo przeciw iednéy lub wielu innym osobom, przeciw którym śledztwo względem tegoż samego uczynku rozpoczęte zostało, miejsce miała, rachować.

§. 489.

ββ. Przy przerwaniu przez późniejsze przestępstwo.

Jeżeli zadawnienie na sposób, w §. 487 l. 3 wzmiankowany, przerwaném zostanie, natenczas także względem dawniejszego przestępstwa dochodowego, względnie którego zadawnienie przerwane zostało, przepisana dla zadawnienia zupełna epoka, dopiéro od tego czasu, w którym ostatnie przestępstwo popełnione zostało, na nowo swój bieg zaczyna. Jeżeli zaś przestępstwo, przez które zadawnienie przerwane zostało,

1. jest prostém, z dawniejszém przestępstwem dochodowém niespokrewniczném, i podług ustawy mniejszéy karze, iak dawniejsze, podlégaającém przestępstwem dochodowém, i jeżeli oraz takowe
2. dopiéro po upłynieniu połowy epoki, dla dawniejszego przestępstwa do zadawnienia potrzebny, popełnione zostało, natenczas w prawdzie nie cała, do zadawnienia dawniejszego przestępstwa przepisana epoka swój bieg na nowo zacząć ma, wszelakoż część téy epoki, która w czasie późniejszego przestępstwa ieszcze nie upłynęła, dla dopełnienia zadawnienia, zacząwszy od wspomnionego czasu, w dwunastob odbytą być powinna.

c. Zadawnienie kar, wyrokiem karnym zasądzonych,

aa. Epoki tego zadawnienia.

§. 490.

Kara wyrokiem karnym zasądzona, której wykonanie całkiem albo w części bezskuteczném

zostało, nie może być więcej ani w całości, ni w części wykonaną, kiedy

1. epoka dziesięciu lat, kiedy niezapłacona kara pieniężna do pięciu tysięcy Złotych R. dosięga, albo te przenosi;
2. epoka pięciu lat zaś we wszystkich innych razach

od tego czasu upłynęła, w którym,

- a) gdy wyrok kary całkiem niedopełniony został, wyrok prawomocnym będący, albo żadnego dalszego toku niedozwalający zapadł, albo
- b) gdy wykonanie tylko w części skuteczzone, a dopełnienie przerwaniem

zostało.

bb. Przerwanie tego zadawnienia.

§. 491.

To zadawnienie (§. 490) zostaje przerwaniem:

1. przez każdy przed upłynieniem przepisanych terminów, na sposób prawny przedsięwzięty krok w celu dopełnienia kary, a w szczególności co do kar majątkowych, w celu odebrania tychże od skazanego albo odpowiedzialnego za takowe;
2. przez każde przestępstwo dochodowe, którego przestępca przed upłynieniem przepisanego do zadawnienia terminu winnym stać się, w którym względzie przepisy, w §. 489 zawarte zastosowane być mają.

III. Zgaśnienie odpowiedzialności za kary.

1. Odpowiedzialności osobistey.

§. 492.

a. W ogólności.

Odpowiedzialność, do której kto za popełnione przez kogo innego przestępstwo dochodowe obowiązany jest (§§. 124 do 144), gaśnie, jeżeli ustawa, albo ugoda, na której

odpowiedzialność zasadza się, zbaczającego postanowienia nie zawiera, co do kar majątkowych, z tym czasem, w którym kara względnie tego, za którego odpowiedzialność zachodzi, zgaśła.

§. 493.

b. Spółwinowaycy albo uczestnika.

Odpowiedzialność, która na spółwinowaycy albo uczestniku iakiego przestępstwa dochodowego w skutek §. 137 ciąży, zostaje podobnie przed dopiero (§. 492) wspomnionym czasem, na te same sposoby zgaśnienia zniesioną, na które kara dla spółwinowayców albo uczestników w tych przypadkach, w których ciż podług ustawy karze podlegała, gaśnie.

§. 494.

c. Za osobę do przypisania nieuwłaściwioną.

Odpowiedzialność, ciążąca na kim za nieprawną czynność albo omieszkanie iakiéy osoby, któręy ta czynność albo omieszkanie podług §. 15, iako przestępstwo dochodowe przypisane być nie może, gaśnie względem kar majątkowych, gdy epoka, do zadawnienia tych kar przepisana, upłynęła.

To zadawnienie w tym przypadku, przerwane zostaje, na sposób w §. 487 l. 1 i 2, tudzież §. 491 wspomniony, równie też przez każdy podług przepisu uczyniony, i odpowiedzialnemu należycie oznajmiony krok urzędowy, względem poszukiwania odpowiedzialności, przyczém przepisy w §. 488 zawarte, zastosowane być mają.

§. 495.

d. Przez dobrowolne dopełnienie przestąpionęy powinności.

Każdy odpowiedzialny, który ani za winowaycę, ani za uczestnika przestępstwa dochodowego, za które ón odpowiada, uważanym być nie powinien, uwalnia się od téy na nim ciążącéy odpowiedzialności, ieżeli naydaléy w dniach

trzydziestu, rachując od tego czasu, w którym wiadomość o przestępstwie, albo o odniesioney przez to przestępstwo korzyści otrzymał, i es z c z e p i é r w é y, nim Instancye, Urzędy albo zakłady straży, do przestrzegania przepisów dochodowych postanowione, o przestępstwie pewną wiadomość otrzymaia, albo takowe, lub też przedmioty, przez przestępstwo nabyte, utworzone lub przyrządzone, albo wogólności, korzyść, którą odpowiedzialny odniósł, odkryia, naruszoné przez przestępstwo, za które ón odpowiada, powinności, dobrowolnie i podług obietności ciążący na nim odpowiedzialności zupełnie zadosyć uczyni.

§. 496.

e. Śmierć odpowiedzialnego.

Śmierć tego, kto przez ugodę odpowiedzialność za iakie przestępstwo dochodowe, albo za karę pieniężną na siebie przyia, nie znosi powinności z téy odpowiedzialności wynikających. Jeżeli zaś odpowiedzialność, oprócz przypadku ugody, na prawném postanowieniu (§§. 124 do 137), zasadza się, na ów czas przechodzą obowiązki z téy odpowiedzialności wynikające, iak dalece takowe odpowiedzialnością, na przedmiocie albo środkach pomocnych przestępstwa ciążącą, zasłonię nie są, tylko w tym przypadku na dziedziców (sukcessorów) odpowiedzialnego, kiedy odpowiedzialność wyrokiem Instancyi do rozsądzania powołanéy, przed śmiercią spadkodawcy, w moc prawa weszłym, albo żadnemu dalszemu tokowi procedury niepodlegaiącym, i według przepisu ogłoszonym, wyrzeczoną została.

2. Zgaśnienie odpowiedzialności, ciążący na iakiéy rzeczy

§. 497.

a. Warunki zgaśnienia.

Odpowiedzialność na przedmiocie przestępstwa dochodowego, albo na środkach do tego pomo-

nych ciążąca, do poszukiwania której prawne warunki zachodzą, gaśnie,

1. kiedy kara względem wszystkich osób, które karom majątkowym, odpowiedzialnością rzeczy obiętym, podlegać mają, na ieden z następujących sposobów całkiem zgaśła, a mianowicie:

a) przez dopełnienie, albo darowanie kary, albo

b) przez zadawnienie, jeżeli w tym drugim przypadku

aa) ciążąca na rzeczy odpowiedzialność za kary majątkowe, przypadek karny dotyczące, przed upływem epoki, dla zadawnienia kary, przepisanej, poszukiwana nie była, to jest: oddania rzeczy do urzędowego lub sądowego schowu, albo pod strzeżenie według §§. 160 i 161 nie żądano, i kiedy oraz

bb) rzecz pod urzędowym zamknięciem nie znayduje się, i kiedy przytém

cc) osobista odpowiedzialność tego, u którego odpowiedzialność, na rzeczy ciążąca, poszukiwana zostaje, albo z którym posiadacz lub właściciel rzeczy w jakim z określonych w §. 153 stosunków zostaje, zgaśła, albo

2. kiedy właściciel rzeczy, na której odpowiedzialność za kary majątkowe, przypadek karny dotyczące, ciąży,

a) jest uczestnikiem przestępstwa dochodowego, względem którego odpowiedzialność rzeczy miejsce ma, i zupełne darowanie kary na sposób, w §. 478 przyznany, otrzymał, albo kiedy właściciel

b) osobiście za czynność albo zaniedbanie, z której, albo z którego ciążąca na rzeczy odpowiedzialność pochodzi, odpowiada, i o¹ ciążący na nim odpowiedzialności na sposób, w §. 495 pozwolony, zupełnie uwolnił się.

§. 498.

b. Przypadki, w których te warunki nie zachodzą.

W tych przypadkach, w których te warunki (§. 497) obecnie nie zachodzą, pozostaje odpowiedzialność, na przedmiocie przestępstwa, albo na środkach do tego pomocnych ciężąca, mimo zgaśnienia kary, utrzymana.

W szczególności, nie znosi śmierć przestępcy albo tego, kto osobiście za przestępstwo odpowiada, ciężący na rzeczy odpowiedzialności, za karę pieniężną, taż odpowiedzialnością, zabezpieczoną (§§. 470, 471 i 496).

USTAWY KARNÉY

NA

PRZESTĘPSTWA DOCHODOWE

CZĘŚĆ II.

O postępowaniu prawném.

Rozdział pierwszy.

O postępowaniu przy przestępstwach dochodowych, i o wykonywaniu onego w ogólności.

I. Przedmioty i sposoby postępowania.

1. Zasada.

§. 499.

Postępowanie, w téy ustawie przepisane, ma miejsce:

1. we wszystkich przestępstwach dochodowych,
2. przy dochodzeniu wykazań, które na kogoś iako powinność w ten sposób włożone są, że, ieżeli takowe należycie przedłożone nie będą, brak wykazania, albo niedokładne onego dopełnienie, iako przestępstwo dochodowe uważaném być ma.

2. Sposoby postępowania.

§. 500.

Postępowanie w regule dla wszystkich temuż podległych rozpraw podług iednakowych postanowień u-
porządkowane iest. Dla mniejszych iednak karze ulęgających wykroczeń w celu skrócenia postępowania, niektóre zboczenia od powszechnych przepisów oznaczone zostają. Postępowanie w ogólności przepisane, zowie się postępowaniem zwyczajném, owe zaś dla mniejszych wykroczeń, skróconém.

3. Pomniejsze wykroczenia.

§. 501.

Za mniejsze karze ulegające, wykroczenia nie będą uważane te przestępstwa, na które ustawa, niezawisłe od kary majątkowéy, karę aresztu wyrzeka. W innych iak tu właśnie wspomnionych przypadkach pomniejsze wy-

kroczenia bez różnicy osoby obwinionego, i bez względu na okoliczność, czy obwiniony przestępstwo tego samego rodzaju albo przestępstwo spokrewnione dawniey popełnił, czy inż za to karany był, lub nie, są:

1. przestępstwa, na które ustawa, przepadnienie przedmiotu przestępstwa, albo karę pieniężną, stosującą się do wartości przedmiotu wymierza, jeżeli wartość przedmiotu przestępstwa, kwotę pięćdziesięciu Złotych R. nie przenosi;
2. przestępstwa, które z przedmiotami monopolów rządowych popełniono, jeżeli przedmiot przestępstwa, co do tabaki (tutuniu) piętnaście funtów, co do soli kuchennéy cztery cetnary, a co do prochu i saléttry dwadzieścia pięć funtów wagi wiedeńskiéy nie przenosi;
3. niedokładności w oświadczeniach towarów, i w oznaymieniach dla poboru opłaty konsumcyynéy (§. 290), w §§. 280, 285, 286, 294 i 296 wymienione, iak dalece ustawa na te niedokładności, wyższéy kary, iak dwóynasób należytości nie przepisuje;
4. inne przestępstwa, na które kara, do należytości stosująca się, wymierzona, jeżeli kwota należytości, którą do wymierzenia kary za posadę wziąć należy, piętnaście Złotych R. nie przewyższa;
5. przestępstwa, na które ustawa karę z wyraźnie oznaczonémi kwotami pieniężnemi to jest: albo z niezmienną kwotą, albo z najmniejszym lub najwyższym wymiarem kary, wszelakoż ani podług wartości przedmiotu, ni podług należytości stanowi, i za które ustanowiony najwyższy wymiar kary, kwotę pięćdziesięciu Złotych R. nie przenosi;
6. Przestępstwa przepisów loteryynnych, w §. 442 i 443 wymienione, gdy stawka pięciu Złotych R. nie przenosi.

4. Osądzenie przestępstwa gdy dwóch lub więcej obwinionych pokazuje się.

§. 502.

Jeżeli dwie lub więcej osób z powodu iednego i tegoż samego przypadku pod przepisane postępowanie podciągnięte być mają, natenczas pytanie, czy przypadek za pomniejszy przekroczenie uważany być ma, podług ogólnego przedmiotu przestępstwa, albo przedłożyć się mającego wykazania, a nie podług części onegoż, każdą poiedynczą osobę dotyczących, rozwiązaniem być powinno. Gdy przestępstwa poiedynczych osób oddzielnie odkrytymi zostały, i gdy związek pomiędzy poiedynczemi przestępstwami dopiero późniejszy dostrzeżonym został, na ówczas czynności urzędowych, pełnionych podług zasad skróconego postępowania, podług przepisów o zwy czajném postępowaniu na nowo przedsiębrać nie należy.

5. Zbieg wielu przestępstw przeciw temuż samemu obwinionemu.

§. 503.

a. Zasada.

Kiedy przeciw osobie, dwa lub więcej przestępstw przez też same, albo przez oddzielne czynności urzędowe, odkryte zostaną, na ówczas postępowanie rachując od tego czasu, w którym te przestępstwa wiadome zostały, z zachowaniem przepisów, dla poiedynczych stopni postępowania służących, (§. 521 do 525) w związku przeprowadzone być ma.

§. 504.

b. Zbieg pomniejszych wykroczeń karze podlegających z innemi przestępstwami.

Jeżeli pomniejsze wykroczenia przeciw téj samej osobie z innemi przestępstwami, które za pomniejsze wykroczenia uważane być nie mają, razem zaydą się, natenczas względem nie przedsięwziętych oddzielnie rozpraw, także dla mniejszych wykroczeń od czasu tego, w którym zbieg onych z innemi przestępstwami wiadomym został, po-

dług przepisu o zwyczajnym postępowaniu działać należy. Z tego zaś wnosić nie należy, że dochodzenia, badania lub inkwizycye, które względem pojedynczych pomniejszych wykroczeń, podług przepisów o skróconém postępowaniu oddzielnie przedsiębrane, iak tylko zbieg tych przestępstw z innémi, do zwyczajnego postępowania uwłasciwionémi przestępstwami, wiadomym zostanie, podług zasad zwyczajnego postępowania na nowo przedsięwzięte być muszą.

§. 505.

c. Zbieg pomniejszych wykroczeń pomiędzy sobą.

Jeżeli przeciw téjże saméj osobie dwa lub więcéy oddzielnie popełnionych przestępstw, z których każde przez się, iako pomniejsze wykroczenie karze podległe uważane być ma, przez też same, albo przez oddzielne czynności urzędowe odkryte zostaną, natenczas względem wszystkich tych przestępstw, postępowanie podług przepisów, dla pomniejszych wykroczeń karalnych służących, przedsięwzięte być ma.

6. Czynności urzędowe przy postępowaniu prawném.

§. 506.

Postępowanie, niniejszą ustawą przepisane, ściąga się:

1. do odkrycia przestępstw dochodowych;
2. do wysledzenia istoty czynu;
3. do badania obwinionego;
4. do wyrokowania;
5. do wykonania wyroku.

II. Urzędy wykonywające to postępowanie, albo do tego spółdziałające.

1. W celu odkrycia przestępstw dochodowych.

§. 507.

a. Urzędy dochodowe.

Odkrycie przestępstw dochodowych, jest obowiązkiem wykonawczych Urzędów dochodowych

i ustanowionych do pilnowania przepisów dochodowych, zakładów straży, pod dozorem i zarządem Instancyy, zakładom przełożonych.

§. 508.

b. Inne Instancye, Urzędy i osoby.

Jak dalece inne Instancye, Urzędy i osoby obowiązane są przestępstwa dochodowe odkrywać, albo o tychże donosić, osobnemi rozporządzeniami postanowiono iest.

§. 509.

c. Powszechna powinność Urzędów publicznych.

W ogólności zaś powinny publiczne Urzędy, Sądy i Zwłierzchności miejscowe, ile razy iakie przestępstwo dochodowe urzędownie odkryją, takowe bez zwłoki kierującą sprawami dochodowemi Administracyę powiatową, która do przedsięwzięcia postępowania względem tego przestępstwa powołaną iest, uwiadomić, i iak dalece to do zakresu onych działalności urzędowej należy, stosowne, do zabezpieczenia śledztwa potrzebne zapobieggi poczynić.

2. Do wykrycia istoty czynu i do śledztwa.

a. Instancye powiatowe.

§. 510.

Dochodzenie istoty czynu w przestępstwach dochodowych, i względem udowodnień, które przez kogo bądź według przepisów złożone być mają, tudzież przedsiębranie śledztwa przeciw obwinionym, poruczone iest Instancjom powiatowym, sprawami dochodowemi zawiadującym.

b. Umyślnie do tego ustanowieni Urzędnicy.

§. 511.

W miejscach, w których okoliczności tego wymagają, ustanowieni będą Urzędnicy publiczni, opatrzeni potrzebnym upoważnieniem do przedsiębrania dochodzeń i

śledztw w imieniu i pod zarządem Instancyi powiatowych. Mieysca stanowisk i upoważnienia urzędowe tych Urzędników, podane będą osobnemi obwieszczeniami do powszechnéj wiadomości.

c. Wysłanie Urzędników.

§. 512.

Instancye powiatowe, sprawami dochodowymi kierujące, są upoważnione, w tych przypadkach, w których dla przyspieszenia rozprawy, dla umnieyszenia kosztów, albo dla ulgi obwinionych, za stosowne uznają, wysłać urzędników do wykrycia istoty czynu, albo do przedsięwzięcia śledztwa w te mieysca, które acz nie w mieyscu siedziby Urzędu, wszelakoż w obwodzie ich powiatu położone są.

d. Poruczenie podwładnym Urzędowi w drodze zastępstwa.

§. 513.

Tymże Instancyom dozwolono także, z ważnych przyczyn w mniej znaczących i niezawilych przypadkach, podwładny, do tego uwłaściwiony Urząd w drodze zastępstwa (delegacyi), do wykrycia istoty czynu, albo do badania obwinionego przeznaczyć, równie też iaką polityczną Zwierzchność do przedsięwzięcia potrzebnych śledztw i badań osoby, pod indagacyę podciągnąć się mającý, wezwać.

e. Wykonawcze Urzędy dochodowe.

§. 514.

aa. Rozprawy onym poruczone.

W mieyscach gdzie ważnym przeszkodom podpada przewieść dochodzenia lub śledztwa przez Urzędy lub Urzędników, w §§. 510, 511 i 512 wzmiankowanych, przedsięwezmą takowe, Urzędy dochodowe, do poboru cła, albo podatku konsumcyjnego, lub też do czynności urzędowych kontroli towarów ustano-

wione, także oprócz przypadków, w których w drodze zastępstwa do tego osobne zlecenie otrzymaia: (§. 513).

1. przy mniejszych wykroczeniach karze podległych, wykrycie istoty czynu, i śledztwo;
2. w winnych zaś przypadkach te czynności urzędowe, które onym ustawa wyraźnie przydziela. (§§. 571 i 572.)

§. 515.

bb. Warunek użycia tych Urzędów.

Do wszystkich tych czynności urzędowych (§. 514 l. 1 i 2) jednak, nie iest ten Urząd upoważniony, i nawet w drodze zastępstwa przeznaczonym być nie może (§. 513), przy którym iakiemu z urzędników naczelnych w przypadku skazania, iaka część z kary należy się. Takowy Urząd może wspomniane czynności urzędowe co do pomniejszych wykroczeń wyjątkowo tylko w tym przypadku przedsiębrać, gdy obwiniony sam, po wyraźném uwiadomieniu go o przyczynie, dla której Urząd do przedsięwzięcia postępowania powołanym nie iest, dobrowolnie i wyraźnie oświadczy się, że na dopełnienie czynności urzędowey przez Urząd wspomniony zezwala.

Tak objaśnienie téy okoliczności, dla której Urząd do przedsiębrania postępowania powołanym nie iest, iako też dane przez obwinionego dobrowolne i wyraźne oświadczenie, należy wyraźnie i dekladnie wpisać się mającym protokółu umieścić.

3. Do rozstrzygania (wyrokowania) w przestępstwach dochodowych.

§. 516.

a. Zawiadujące Instancye dochodowe.

Postanowione do zawiadowania sprawami dochodowými Instancye powiatowe, a w dalszym toku procedury, postanowione do zawiadowania wspomnionými sprawami wyższe Instancye wyrokuia:

1. na wszystkie pomniejsze wykroczenia, karze podlegające, jeżeli kara, na którą te Instancje przeciw iakiemu przestępcy zasądzić uznają, kwoty sta Złotych R. nie przenosi, przy czym kary, przeciw dwóm lub więcéy winowaycom, albo uczestnikom wyrzeczone, razem wzięte być nie mają;
2. na wszystkie rozprawy, które, nie przechodząc do postępowania, niniejszą ustawą przepisanego, załatwiane będą, albo w których od ukończenia postępowania prawnego odstąpiono zostanie.

§. 517.

b. Powiatowe Sądy dochodowe.

W każdym powiecie Instancji powiatowéy do za-
wiadowania sprawami dechodowémi ustanowionéy, istnieć
będzie złożony Sąd powiatowy na przestępstwa docho-
dowe (powiatowy Sąd dochodowy). Ten, wyjąwszy przy-
padki, w których ustawa zaostrenie kary przez
utrataę praw i uprawnień, oświadczenie niczdol-
ności do otrzymania uprawnień, oddalenie, albo
ogłoszenie nazwiska przepisuie albo pozwala,
ma rozstrzygać:

1. pomniejsze wykroczenia, względem których wy-
rokowanie kary do Instancji powiatowéy nie należy;
(§. 516 l. 1);
2. wszystkie przestępstwa, na które ustawa karę
w wyznaczonych kwotach pieniężnych waka-
zuie, iak dalece te przestępstwa pomniéjszemi wy-
aczeniami obięte nie są;
3. przestępstwa, na które ustawa prosty albo ścisły
areszt iako karę, niezawisłe od kar majątkowych,
albo iak zaostrenie kary nie w większym wy-
miarze iak trzy miesiące przepisuie;
4. wszystkie inne przestępstwa, za które kara, w pra-
wnym naywyższym wymiarze kary, podług
ogólnego przedmiotu przestępstw, na które zarazem
wyrokuie się, wypadająca, dla żadnego z pocią-

gnionych za te przestępstwa do inkwizycji winowayców albo uczestników Tysiąca Złotych R. nie przewyższa, przyczém kary, na dwóch lub więcej winowayców albo uczestników wypadające, razem porachowane być nie mają.

§. 518.

c. Wyższe Sądy dochodowe.

W siedzibie każdéy, sprawami dochodowémi zawiadujący Instancyi kraiovéy, ustanowiony zostanie dla przydzielonego téż Instancyi obwodu terytoryalnego wyższy Sąd (wyższy Sąd dochodowy) do rozstrzygania:

- 1, wszystkich, rozpoznawaniu Instancyi powiatowych i Sądów powiatowych, nieprzydzielonych przypadków karnych, i
- 2, rozpraw, w dalszym toku przeciw postępowaniu albo wyrokowi Sądów powiatowych, do wyższego Sądu przychodzących.

§. 519.

d. Naywyższy Sąd dochodowy.

Dla wszystkich krajów, dla których ustawa ninieysza w działalność weyść ma, istnieć będzie naywyższy Sąd na przestępstwa dochodowe (naywyższy Sąd dochodowy) do rozstrzygania spraw, w dalszym toku przeciw wyrokom wyższego Sądu do niego przychodzących.

§. 520.

Podwładność (subordynacya) dochodzących i śledzących Instancyi tudzież Sądów powiatowych,

Instancye i Urzędy, którym ustawa dochodzenie i śledzenie przestępstw dochowych nakazuje, tudzież Sądy powiatowe są obowiązane, odnoszącym się do postępowania przy przestępstwach dochodowych rozporządzeniem wyższego Sądu dochodowego, i naywyższego Sądu dochodowego ściśle powoować się i ulegać.

III. Działalność urzędowa w wykonywaniu postępowania.

1. Powszechne zasady.

a. Wykrycie istoty czynu.

§. 521.

Wykrycie istoty czynu należy do téj Instancyi, w której powiecie stosunki miejscowe wysledzić się mające, albo osoby, które w celu wykrycia badane być mają, znajdując się.

b. Badanie obwinionego.

§. 522.

Postępowanie z obwinionym ma ta Instancja przewieść, w której powiecie obwiniony przy rozpoczęciu śledztwa obecnym iest.

Jeżeli zaś obwiniony, którego zwyczajne miejsce pobytu w prawdzie nie w tymże powiecie, wszelakoż w tych kraiach, dla których niniejsza ustawa ważną iest, leży, sobie życzy do miejsca swojego pobytu udać się; natenczas podług przepisu, względem postępowania z podróżnymi ustanowionego, (§. 532) postąpić należy. Gdy temu przepisowi zadosyć uczyniono zostanie, powinna ta Instancja, do której powiatu obwiniony udaie się, śledztwo przedsięwziąć, albo jeżeli takowe zaczęto, ukończyć.

2. Postępowanie na granicy dwóch powiatów.

§. 523.

Jeżeli w iakięj okolicy, w której powiaty dwóch albo więcéy do śledzenia przestępstw dochodowych, powołanych Instancyy dochodowych stykają się,

a) iakie przestępstwo dochodowe popełnioném, albo

b) obwiniony przytrzymanym zostanie, natenczas postępowanie w całej swojej obiętości do téj Instancyi należy, przez którą, albo przez której podwładnych

w pierwszym przypadku wykonanie postępowania piérwéy rozpoczęto, a w drugim przypadku obwiniony przytrzymanym został.

3. Z pobudziicielami, spółwinowaycami i uczestnikami.

§. 524.

Instancyi, która postępowanie ze sprawcą przedsiębrać ma, przynależy takowe także przeciw innym winowaycom i uczestnikom przestępstwa. Wszelakoż bez pozwolenia Sądu wyższego, oprócz przypadku, o którym w poprzedzającym §. 523 mowa, rozporządzono być nie może, by winowaycy albo uczestnicy, którzy nie w powiecie Instancyi do śledztwa powołanéy znajdują się, do powiatu téżże powołani albo stawieni byli.

4. Przy rozprawach we dwóch albo wielu powiatach.

§. 525.

Jeżeli kto, przeciw któremu w Instancyi śledztwo dla przestępstwa dochodowego rozpoczęte jest, w powiecie innéy Instancyi w śledztwo popadnie, należy rozprawę do téy Instancyi odesłać, w której powiecie obwiniony znajduje się. Ta Instancya ma potem względem wszystkich rozpoczętych i jeszcze niezawyrokowanych przypadków karnych postępowanie przewieść.

5. Przydzielenie ze strony wyższych Instancyi.

§. 526.

Sąd wyższy, a jeżeli rzecz o rozprawy, które w częściach terytoryalnych dwóch albo i więcéy Sądów wyższych rozpoczęte są, Sąd najwyższy, względem pomniejszych zaś wykroczeń, Instancya kraiowa, ustanowiona do zawiadowania sprawami dochodowémi i przełożona onéy Instancya nadworna może z ważnych przyczyn postępowanie całkiem, albo w części przekazać in-

nę iak tę Instancyi, który takowe podług przepisów niniejszcy ustawy przydzielone iest.

6. Skutki przekroczenia zakresu działania urzędowego.

a. Przy wykryciach i śledztwach.

§. 527.

Jeżeli iaka Instancya albo iaki Urząd wykrycie lub śledztwo, które ustawa ich zakresowi działania urzędowego nie przydziela, przedsięwzięła, lub przedsięwziął, przy dopełnieniu zaś samę czynności urzędowcy, przepisane dla tcy czynności urzędowcy postanowienia należy. cie zachowała, lub zachował, to wprawdzie czynność urzędowa sama w sobie nie iest nieważną. Wszelakoż Instancyi do rozstrzygnięcia powołany zastrzeżono zostać, po zważeniu zachodzących okoliczności, przedsięwzięcie na nowo czynności urzędowcy całkiem albo w części, iak dalece to za potrzebne uznaném zostanie, nakazać.

Niezważanie zawartego w §. 515. rozporządzenia, ciągnie zawsze za sobą nieważność całego, przez Urząd do czynności urzędowcy niepowołany, przedsięwziętego postępowania.

b. Przy wyrokach.

§. 528.

aa. Reguła.

Wyrok, przez Instancyę do tego niepowołany, wydany, iest nieważny. Nieważność może tylko ta Instancya wyrzucić, do której dalszy tok procedury przeciw wyrokowi miejsce ma.

§. 529.

bb. Wyjątki.

To postanowienie (§. 528) nie służy jednak dla tego przypadku, kiedy Sąd dochodowy, albo ustanowiona do zawiadowania sprawami dochodowými Instancya, wyrok albo inny dekret wydała, aczkolwiek

a. postępowanie w tym przypadku karnym do Sądu dochodowego, albo do zawiadującéy Instancyi iakiego innego powiatu lub kraiu należało, albo

b) przeciw obwinionemu rozprawa dla jednego lub więcej innych przestępstw dochodowych rozpoczęta była, albo przed wyrokiem (dekretem), o który rzecz idzie, rozporządzoną być była powinna.

Dekret pozostaie, iak dalece przeciw onemu inne przyczyny nie stawiaią w swéy mocy, chociaż w drugim przypadku (b) reszta dekretem nieobiętych przestępstw tego są składu, że przy połączoney rozprawie wszystkich karnych przypadków wyrok byłby zakres działania urzędowego Sądu wspomnionego, albo wspomnionéy Instancyi przekroczył. (§. 807)

e. Odpowiedzialność winnych za skutki.

§. 530.

Ci, co przekroczenia, nadanego uprawnienia urzędowego winnymi są, zostają za szkodliwe skutki tego przekroczenia odpowiedzialnymi, i powinni w drodze przepisanej należycie skarceni, i do wynagrodzenia snadź wyrządzoney szkody przymuszeni być.

IV. Powszechné powinności względem postępowania.

1. Powinność stawienia się przed Instancyami.

§. 531.

a. W ogólności.

Każdy iest obowiązany, na uczynione wezwanie, przed Instancyami i Urzędami, ustawą do wykrycia istoty czynu, do śledztwa, albo do wyrokowania na przestępstwa dochodowe przeznaczonemi, stawić się, tym ustnie, albo, jeżeli to w urzędowym przypozwaniu wyraźnie dozwolone iest, na piśmie wiadomość i odpowiedź dać, i odnoszącym się do przepisaa-

nego postępowania rozporządzeniom posłusznym być. Jeżeli zaś kto wzbrania się posłuszeństwa, powinien do tego przez przełożoną mu podług iego osobistości Zwierzchność, za użyciem potrzebnych prawnych środków zmuszających, przynaglonym być.

§. 532.

b. W szczególności podróżnych.

Téy powinności (§. 531) podlegaią także podróżni. Jeżeli przez dalszą podróż śledztwo szczególnie utrudnione albo udaremnione, albo dopełnienie kary na niebezpieczeństwo wystawione zostaje, natenczas można podróżnego podług rozmaitości stosunków potrzebnými środkami prawnými przymusić, by się tak długo nie oddalał, póki wykrycie i śledztwo, dla których iego przytomność potrzebna iest, ukończone, albo bezpieczeństwo w celu rozpoczętego postępowania potrzebne, uszczzone nie zostanie. We wszystkich innych przypadkach, w których wspomniane przeszkody do dalszégó podróży nie zachodzą, podróżnym w téżé przeszkadzać nie należy.

2. Powinności Zwierzchności i Sądów.

§. 533.

Wszystkie Zwierzchności i Sądy są obowiązane, w granicach zakresu swego działania, Instancyom i Urzędóm a wykonania postępowania w przestępstwach dochodowych postanowionym, na uczynioną odezwę przepisaną pomoc dawać.

3. Przyspieszenie czynności urzędowych.

§. 534.

Instancye i Urzędy, do dopełnienia postępowania w przestępstwach dochodowych przeznaczone, są obowiązane, wszystkie do tego postępowania ściągające się czynności urzędowe uacyznniéy przyspieszać.

Rozdział wtóry.

O odkryciu przestępstw dochodowych, i rozpoczęciu postępowania.

I. Opisanie czynu, i uprzednie wykrycia.

1. Opisanie czynu.

§. 535.

a. Czas i miejsce ułożenia (napisania).

Urzędnicy albo postanowieni, którzy jaką osobę lub rzecz dla poszlak iakiego przestępstwa dochodowego przytrzymali, są obowiązani, osobę, pod prawnemi poszlakami popełnionego albo próbowanego kryjomokupstwa, albo winnych przypadkach w skutek §. 558, przytrzymałą, i rzecz schwytaną, iak dalece przeniesienie téżę przeszkodom nie podléga, natychmiast do naybliższego Urzędu dochodowego, albo do naybliższego, dla śledzenia przestępstw dochodowych, postanowionego urzędnika, albo do naybliższéy Zwierzchności stawić, i w tym Urzędzie, u tego urzędnika, albo u téy Zwierzchności, w przytomności osoby od Zwierzchności, albo członka Urzędu gminy, albo gdyby żadna z tych osób w miejscu samém bez szkodliwéy zwłoki w postępowaniu przybraną być nie mogła, dwóch bezstronnych świadków, dokładne opisanie czynu (*species facti*) ułożyć.

Jeżeli schwytana rzecz, bez uszkodzenia téżę, albo bez zbytecznych kosztów do wspomnionego miejsca przeniesioną być nie może, należy o przyzwoite schowanie téżę na inny, bezpieczeństwo zapewniający sposób postarać się. Jeżeli iakie przestępstwo dochodowe przy rewizyi albo innéy czynności urzędowéy, która w przytomności osoby od Zwierzchności, albo członka Urzędu

gminy przedsięwziętą była, odkryje się; natenczas może opisanie czynu zaraz w miejscu, w którym wspomniona rewizya lub czynność urzędowa przedsięwziętą była, w przytomności wspomnionéj assystencyi ułożone być.

§. 536.

b. Treść opisanego czynu:

W opisanu czynu należy dokładnie i sumiennie umieścić:

1. miejsce i czas przetrzymania, i w ogólności te okoliczności, które przytrzymaniu towarzyszyły, albo takowe spowodowały;
2. rzecz, która przytrzymaną została;
3. imię i nazwisko, tudzież stan i miejsce pobytu osoby przytrzymanéj, i
4. imię i nazwisko, godność urzędu lub kategorya służby, albo zatrudnienie osób, które do przytrzymania spółdziałały, albo obecniemi były.

§. 537.

c. Postępowanie przy napisaniu (ułożeniu).

Opisanie czynu ma być téj osobie, która przytrzymaną, albo u której rzecz przytrzymana znalezioną została, przeczytane, i takowe przez nią, przez urzędników lub postanowionych, którzy przytrzymanie uskuteczнили, tudzież przez osoby przy napisaniu przytomne, podpisane.

Każdy dodatek, który osoba przytrzymana, albo u której przytrzymana rzecz znalezioną została, zrobić chce, ma być dosłownie zapisany. Jeżeli takowe podpisać wzbraniać się będzie, należy przyczynę wzbraniania się, przez nią podaną, umieścić. Gdy zaś takowa, albo przyzwana do poświadczenia aktu osoba na opisanu czynu podpisać się nie umie, należy dwóch bezstronnych świadków przyzwać, z których jeden imię i na-

zwisko teyże osoby podpisać ma. Osobie, która przytrzyma-
naną, albo u której przytrzymana rzecz znalezioną zosta-
ła, należy zawsze wyraźnie oświadczyć, że iéy wolno o ko-
pię opisanu czynu natychmiast, albo też i późniéy
dopraszać się. Jeżeli takowa z tego uprawnienia użytek
zrobi, należy onéy urzędownie poświadczoną kopię niezwłó-
cznie wydać.

§. 538.

d. Środki zabezpieczenia.

Urzednicy i postanowieni, którzy przytrzy-
manie uskuteczнили, są takżé obowiążani, w gra-
nicach zakresu działania swojego, prawne kroki dla
zabezpieczenia śledztwa poczynić, i powołane do
spółdziałania Instancye w téy mierze wezwać.

2. Upřednie wykrycia (śledzenia).

§. 539.

Jeżeli esoba lub rzecz, przy okolicznościach, z
których poszlaki przestępstwa dochodowego
poznać można, schwytaną zostanie, a naybliższy do wy-
krycia istoty czynu powołany Urząd, od miey-
sca przytrzymania w odległości, iedną milę austrya-
cką przenoszącący, znajduie się, uatenczas Urzednicy albo
postanowieni, którzy przytrzymanie uskuteczнили, upowa-
żnieni zostaią zarazem z ułożeniem opisanu czynu,
albo bezpośrednio po tém, wezwać naybliższą, wrze-
czy całkiem nieinteressowaną Zwierzchność polity-
czną:

- a) aby ta, iak dalece rzecz o potwierdzenie pozo-
stałych oznaków, albo w ogólności stosunków
miejscowych idzie, oczywistość na gruncie
i mieyscu urzędownie do protokółu wzięła;
- b) świadków w mieyscu albo w pobliżu tegoż
znajdujących się, którzy czynu przestąpienia usta-
wy potwierdzić uzdolnieni są, wysłuchała, i
- c) przytrzymaną osobę sumarycznie wyba-
dała.

Każda polityczna Zwierzchność miejscowa powinna temu wezwaniu bez zwłoki zadosyć uczynić. Jeżeli zaś przytrzymana osoba równie na świadków powołuje się, którzy w bliskości znajdują się; natenczas także i ci względem okoliczności czynu, które przez wspomnianą osobę, tudzież przez urzędników i postanowionych oznaczone być mają, badani być powinni. Zwierzchność zachować ma przy tych dochodzeniach przepisy w niniejszém ustawie zawarte.

3. Droga, którą opisanie czynu, i uprzednie wykrycia, do Instancyi, która do śledztwa przeznaczoną jest, przesłane być mają.

§. 540.

Jeżeli opisanie czynu nie w Urzędzie, do dalszych śledztw powołanym, ni u powołanego do tegoż Urzędnika ułożone zostało, należy takowe niezwłocznie najbliższemu, do śledztw względem przestępstw dochodowych ustanowionemu urzędnikowi (§. 511), jeżeli zaś taki urzędnik w bliskości nie znajduje się, zawiadujący sprawami dochodowemi Instancyi powiatowéj, jeżeliby jednak iaki z wspomnianych w §. 514 Urzędów, w tym samym, albo w ościennym powiecie bliżéj ustanowionym był, najbliższemu z tych Urzędów przesłać.

Z zachowaniem tego przepisu ma także Zwierzchność która w skutek §. 539 badanie przedsiębrała, spisany na to protokół, wspomnianemu urzędnikowi, albo wzmiankowanému Instancyi, lub wymienionemu Urzędowi udzielić.

II. Odstąpienie od postępowania.

4. Przed zwyczajném badaniem.

a. Warunki proźby,

§. 541.

Ten, co za iakie przestępstwo dochodowe, przytrzymanym został, albo do odpowiedzi po-

ciągnięty jest, może u iakiego do zezwolenia na prośbę upoważnionéj Instancyi, albo u iakiego do tego powołanego Urzędu prosić, by od przedsięwzięcia prawnego postępowania odstąpiono zostało, jeżeli

1. tenże przed rozpoczęciem zwyczajnego badania karę pieniężną, która podług najmniejszego wymiaru na przestępstwo, o które rzecz idzie, bez względu na szczególne łagodzące okoliczności, ustanowionego, wypada, a zatem w szczególności przy kryiomokupstwie pięćkrotną, przy ciężkich przestępstwach dochodowych, czterekrotną ilość należitości, podług której kara wymierzona być ma, przy kryiomokupstwie przez niedozwolone wprowadzenie bezwarunkowo zakazanych przedmiotów poiedynczą wartość, przy kryiomokupstwie przez niedozwolone wyprowadzenie przedmiotów, zakazowi wywozu podlegających, połowę wartości i t. p. w gotowiźnie złożyć, albo przynajmniej na iaki sposób, na który kara pieniężna naydalej w iednym miesiącu wpłynie, zupełnie zabezpieczyć; jeżeli oraz
2. tenże obrony zrzeka się, i jeżeli przytém
3. warunki w §. 545 przepisane zachodzą,

b. Sposób podawania,

§. 542.

Tę prośbę można przed ułożeniem opisania czynu, podczas tegoż, albo po témże, tudzież przed badaniem, podczas tegoż, albo po takowém ustnie, albo na piśmie podaną wniesć. Jeżeli prośba ustnie przed opisaniem czynu, albo podczas tegoż wniesioną zostaje, to można takową w opisanii czynu umieścić, albo na to osobny protokół opisać. Jeżeli zaś prośba przed ułożeniem opisania czynu, albo podczas tegoż na piśmie podaną została, na-

tenczas o tém podaniu, iak dalece takowe przy ułożeniu opisanu czynu przedłożone iest, w opisanu wspomniono, i takowe do tegoż opisanu załączone zostanie. Na proźbę po ułożeniu opisanu czynu ustnie wniesioną, należy zawsze protokół spisać. Do wysłuchania tego, kto proźbę wniósł, potrzeba tylko dwóch bezstronnych świadków, którzy spólnie protokół podpisać mają, przyzwać. Jeżeli rzecz o iaką, przy dopełnieniu postępowania cłowego lub poborowego odkrytą nierzetelność, albo niedokładność w oświadczeniu towarów, albo w oznajmieniu podatkowém, albo o nieregularność w transporcie towarów idzie (§§. 279 do 288, 290, i 350 do 353, 372), a kara pieniężna podług §. 541 wypadająca, dziesięciu Złotych R. nie przenosi, natenczas można, jeżeli wspomniona proźba wniesiona została, nawet od ułożenia opisanu czynu, albo od spisania protokołu odstąpić, i na tém się ograniczyć, by opowiedzenie istoty czynu i proźbę do ksiąg urzędowych wpisać, i takowe przez wekturanta towarów albo innych interessowanych, w przytomności dwóch bezstronnych świadków, podpisem pierwszego i drugich potwierdzić kazać.

c. Instancye, które do zezwalania na proźbę upoważnione są.

§. 543.

Do zezwalania na tę proźbę, iak długo zwyczajne badanie rozpoczęte nie iest, upoważnione są:

1. Postanowione dla dochodu, na który przestępstwo zamierzone było, Urzędy poborcze, u których przedmiot przestępstwa przytrzymany został, albo u których opisanie czynu ułożone, albo którym opisanie czynu w skutek §. 540 przesłane zostało,

a) co do wzmiankowanych w §§. 285 i 286 niedokładności w oświadczeniach towarów bez różnicy wypadających kary pieniężney;

b) winnych przypadkach, kiedy wypadająca podług wymiaru, w §. 541 wspomnionego, kara pieniężna

- aa) w głównych Urzędach cłowych, Składowych cłowych, albo innych z temi wrówni położonych Urzędach dochodowych, dziesięć Złotych R.,
 - bb) w komercyalnych Urzędach cłowych, albo innych z temiż wrówni położonych Urzędach dochodowych, pięć Złotych R.,
 - cc) w innych Urzędach dochodowych, dwa Złote R. nie przewyższa.
2. Ustanowieni za siedzibą Instancyi powiatowey do śledzenia przestępstw dochodowych Urzędnicy (§. 511), kiedy kara pieniężna dwadzieścia pięć Złotych R. nie przewyższa.
 3. Instancye powiatowe, do zawiadowania sprawami dochodowemi ustanowione, kiedy kara pieniężna sta Złotych R. nie przewyższa.
 4. We wszystkich innych przypadkach, Instancye krajowe, do zawiadowania sprawami dochodowemi ustanowione.

2. Po zaczęciu zwyczajnego badania.

§. 544.

Jeżeli prośba, o odstąpienie od dopełnienia prawnego postępowania, dopiero po zaczęciu zwyczajnego badania podaną zostaje, natenczas upoważnione są:

1. do zezwalania na takową prośbę iedynie tylko
 - a) Instancye powiatowe, do zawiadowania sprawami dochodowemi postanowione, kiedy kara pieniężna sta Złotych R. nie przewyższa, i
 - b) postanowione do zawiadowania sprawami dochodowemi Instancye krajowe przy wyższych karach pieniężnych,a przy tém też Instancye
2. co do wymiaru kary złożyć się mającý, zawartego w §. 541 przepisu trzymać się nie są obowiąz-

zane, onym wolno kwotę, do wykrytych okoliczności stosowną, za złożeniem której od postępowania odstąpiono będzie, zawyrokować. Wszakże

3. prawne kroki postępowania dla podanej prośby, póki ta rozstrzygnięta nie zostanie, ani tamowane, ni przerywane być nie mają.

3. Warunki zezwolenia.

§. 545.

Na prośbę o odstąpienie od prawnego postępowania zezwalać nie można,

1. kiedy rzecz idzie o przestępstwo dochodowe, na które ustawa karę aresztu wkłada, albo
2. kiedy w przypadkach, w których ustawa stopniowanie w wymiarze kary przepisuie, poszlaki o ważnych okolicznościach obciążających zachodzą, w szczególności
3. kiedy w dopięro wspomnionych przypadkach stopniowania, w wymiarze kary zachodzącego, obwiniony za jakie przestępstwo dochodowe tegoż samego rodzaju, albo spokrewniane przestępstwo dochodowe już karany był, albo
4. kiedy z okoliczności z podobieństwem do prawdy wnosić wypada,
 - a) że przestępstwo nie jest zupełnie odkryte, albo
 - b) że takowe nie same iedno nastąpiło, ale że przed, przy i po témże, iedno, lub więcéy iunych spokrewnionych przestępstw popełniono, albo
 - c) że oprócz tego, kto prośbę podał, iedna albo więcéy innych osób względem przestępstwa, iako winowaycy albo uczestnicy zachodzą, względem których żadna nie zachodzi przyczyna, by od postępowania odstąpić.

4. Dochodzenia przed rozstrzygnieniem proźby.

§. 546.

Instancjom, Urzędom i urzędnikom, do zezwalania na wspomnioną proźbę upoważnionym, jest wolno, chociaż takowa przed zaczęciem badania zaniesioną została, wśród nim o zezwoleniu na takową, albo odrzuceniu téżże proszącego uwiadomić, te dochodzenia przedsięwziąć, które potrzebne są, by rozpoznać, czy zezwoleniu nie ma czego na przeszkodzie. Te dochodzenia iednak nayspieszniey wykonane być mają. Wszakże i prawne środki zabezpieczenia między tym czasem zaniedbane być nie powinny.

5. Skutki podanéy proźby.

a. W przypadku odstąpienia od téżże.

§. 547.

Ten, co proźbę zaniósł, by od prawnego postępowania odstąpiono, od téżże proźby, wśród, nim o zezwoleniu albo odrzuceniu uwiadomionym zostanie, odstąpić nie może, jeżeli od tego czasu, w którym proźba zaniesioną została, termin sześćdziesięciu dni bez uwiadomienia o zezwoleniu lub odrzuceniu proźby nie upłynął.

b. W przypadku odrzucenia, albo omieszkanego rozstrzygnięcia.

§. 548.

aa. Postąpienie z złożoném zabezpieczeniem.

Jeżeli

1. proźba odrzuconą, albo
2. na proźbę zezwolono zostanie, wszelakoż pod cięższými, iak w proźbie wyrażonými warunkami, i proszący następnie na te warunki nie przystaie, albo jeżeli
3. ten, co proźbę podał, o rozstrzygnięciu téżiego proźby, do wyścia przepisanego w §. 547 terminu, uwiadomionym nie zostanie, i tenże po upły-

nieniu tego terminu od swoiędzy proźby odstąpi,
na ów czas należy złożoną przez proszącego w gotowiznie kwotę, albo dane przez niego na inny sposób zabezpieczenie, temuż nazad zwrócić. Zatrzymanie złożonej kwoty, albo innych dla zabezpieczenia kary (sztrofu) oddanych przedmiotów w urzędowym schowie ma tylko w ten czas miejsce,

- a) kiedy suplikant dobrowolnie na dalsze zostawienie w urzędowym schowaniu zezwala, albo
- b) kiedy oświadczy, że przeciw odrzuceniu swoiędzy prośby, do wyższej Instancyi odwołać się chce, albo
- c) kiedy prawne warunki obecnie zachodzą, że dla zabezpieczenia wypadających kar majątkowych złożoną kwotę pieniężną, albo dla zabezpieczenia dane przedmioty zatrzymać potrzeba, osobliwie kiedy wspomniona kwota pieniężna, albo te przedmioty nie przez kogo trzeciego, któremu ani poszlaki iakiéy winy albo uczestnictwa w przestępstwie przypisane nie są, ani też który do odpowiedzialności za takowe obowiązany nie jest, pod warunkiem przyięcia zaniesionéy proźby z zastrzeżeniem swoiędzy własności. złożon lub do schowania oddane zostały.

§. 549.

bb. Wyłączenie szkodliwych skutków dla obwinionego.

Obwnienemu, z którego proźbą o odstąpienie od prawnego postępowania, na sposób, w §. 548 pod 1 do 3, namieniony, postąpiono, nie ma szkodzić ani jego proźba, ni też połączone z takową zrzeczenie się, przy przeprowadzeniu postępowania, i rozstrzygnięciu przypadku karnego.

Równie też, jeżeliby kara, podług wymiaru na przestępstwo ustanowiona, mniejsza od ogólnie przepisanego §§. 38, 207 i 269 najmniejszego wymiaru wypadła, nie utracą przyrzeczony temż przepisami ulgi w wymiarze kary.

a. Przy następniem odkryciu braku prawnych warunków.

§. 550.

Jeżeli po zaszłém na proźbę odstąpieniu od prawnego postępowania i przed upłynieniem zadawnienia odkryto zostanie, że przepisanych warunków do zezwolenia na tę prośbę obecnych nie było, może Instancya kraiowa, do zawiadowania sprawami dochodowými ustanowiona, przedsięwzięcie postępowania stosownie do ustawy dodatkowo nakazać; wszelakoż to uprawnienie wspomniona Instancya tylko dla ważnych przyczyn, w przypadkach wielkiéy wagi, wykonywać ma. Przepisy w §§. 548 i 549 ustanowione, także i w tym przypadku zastosowane być mają.

5. Rekurs przeciw odrzuceniu proźby.

§. 551.

Przeciw rezolucyi, w moc której proźba o odstąpienie odrzuconą została, ma miejsce rekurs w dniach czternastu, rachując od czasu doręczenia, do Instancyi powiatowéy, kiedy rezolucya od podwładnego Urzędu albo Urzędnika wydaną została, zaś do Instancyi kraiowéy, do zawiadowania sprawami dochodowými przeznaczony, kiedy rezolucya od Instancyi powiatowéy wydana, albo od téżże potwierdzona została. Rekurs nie tamuje na żaden sposób rozpoczęcia, albo dalszego ciągu postępowania prawnego. Tylko do rozstrzygnięcia samego przypadku karnego nie można przystępować, iak długo wspomniona proźba, albo rekurs przeciw rezolucyi zezwolenie odrzucający, toczy się. Przeciw odrzuceniu, przez Instancję kraiową wyrzeczonemu, albo potwierdzonemu, Rekurs miejsca nie ma.

Rozdział trzeci.

O środkach zabezpieczenia.

I. Poszukiwanie odpowiedzialności, ciążący na rzeczy.

1. Położenie aresztu (kondykcya).

§. 552.

a. Przedmioty tegoż (tężyż).

Instancye, Urzędy, urzędnicy i postanowieni, do odkrycia lub śledzenia przestępstw dochodowych powołane lub powołani, mają odpowiedzialności, na przedmiocie przestępstwa, i pomocnych do tego środkach ciążący, za kary majątkowe, przypadek karny dotyczące, na sposób, w ustawie (§. 160) przepisany, przez urzędowe przytrzymanie i położenie aresztu poszukiwać, równie też przedmioty, które na sobie ślady przestępstwa dochodowego noszą, tudzież pisma, księgi, rachunki, narzędzia i t. p., z których na przestępstwo dochodowe z pewnością wnosić można, do urzędowego schowania wziąć, przycém względem ksiąg professyynych, przepisy ustawy cłowej §§. 286 do 290 chować należy. W których przypadkach przedmiot przestępstwa albo pomocne do tego środki wsadowe schowanie albo strzeżenie oddane być mają, stanowi §. 161.

§. 553.

b. Opieczetowanie albo oznaczenie kondykowanych przedmiotów.

Przedmioty przyaresztowane, iak dalece onych iakość dozwala, opieczetowane być muszą urzędową pieczęcią urzędnika, albo postanowionego, pod którego przewo-

dem przytrzymanie nastąpiło, i asystencyi sądowéy albo od Zwierzchności, tudzież pieczętką osoby, która przytrzymałą, albo u której przytrzymała rzecz znalezioną została, jeżeliby zaś ta obecna, albo wiadoma nie była, dwóch przyzwać się mających świadków, jeżeli wspomniona osoba, albo świadkowie pieczętką opatrzeni są. Jeżeli przedmiotu iakość opieczętowania nie dozwala, ale raczéy oznaczenia, należy takowe na sposób znaczny i nieszkodliwy przedsięwziąć, i w opisanu czynu dokładnie zamieścić. Jeżeli zaś i poznaczenie skuteczne być nie może, natenczas przedmiot podług swoich istotnych znamion opisanym zostanie.

§. 554.

c. Potwierdzenie o położeniu aresztu.

Na przedmioty przyaresztowane, wydaném będzie temu, u kogo takowe znalezione zostały, urzędowe poświadczenie (bilet kondykcyny), w którym, gatunek, liczba, miara i waga, znaki, i w ogólności wyraźne oznaczenie, albo opisanie tych przedmiotów zawierać się ma.

2. Rozrządzenie przedmiotami przyaresztowanemi.

§. 555.

a. Księgi professyjne.

Jeżeli za potrzebne uznano, by księgę professyjną w urzędowe wziąć schowanie, należy sobie podług przepisów ustawy cłowej (§§. 291 do 295) postąpić.

W przypadkach, w których do wyrokowania na przedsięwziętą rozprawę konieczne potrzeba do księgi professyjnój zayrzeć, i w których potrzebne wyjaśnienia przez wyciąg z księgi otrzymane być nie mogą, powołane są Instancye, na prestepstwa dochodowe wyrokujące, by sobie księgę professyjną, jeżeli takowa u innéj Instancyi, Zwierzchności, albo w jakim Urzędzie dochodowém wschowaniu znay-

duie się, dla bezpośredniego zayrzenia do téwżę przedłożyć każy. To zayrzenie zaś powinno niezwłocznie nastąpić, a książkę iak nayspieszniejszy do przepisanego ustawą cłowu (§. 291) miejsca schowania, nazad odesłać należy.

§. 556.

b. Inne dokumenta i pisma.

Równie też dokumenta i pisma, ieżeli tego dla celu postępowania nie potrzeba, posiadającemu takowe, nie powinny być odebrane albo zatrzymowane.

Jeżeli cel postępowania przez poświadczone (widymowane) kopie lub wyciągi z pewnością osiągniemy być może, a posiadacz takowe daie, albo ieżeli te bez znacznego nakładu czasu i kosztów otrzymać można, należy oryginały, z zachowaniem należytej ostrożności, wręku posiadacza zostawić. W każdym zaś razie będą takowe, iak tylko onych zatrzymanie więcej potrzebnym nie iest, temu, do kogo należą, niezwłocznie nazad oddane.

§. 557.

c. Inne przedmioty.

Przedmioty, które zepsuciu podlegają, albo których chowanie aż do ukończenia postępowania znacznych kosztów przyczyniłoby, powinny

1. właścicielowi, gdy tenże wartość w gotowiznie złoży, albo zupełnie zabezpieczy, gdy rzecz nie idzie o towary z handlu wyłączne, albo o przedmioty, których nabycie, albo użycie bezwarunkowo zakazane iest, wydane,
2. we wszystkich zaś innych razach w Urzędzie, w którym takowe w schowaniu są, albo u najbliższej Zwierzchności miejscowej, na sposób, dla przedaży przedmiotów, które w urzędowym schowaniu dłuższy trzymane być nie mogą (ustawa cła §§. 249 do 251) przepisany, sprzedane, a wpłyniona za takowe kwota schowana być.

Jeżeli zaś w iakiém inném, iak w mieyscu schowku, korzystniejszý iak tam przedaż z pewnością spodziewać się wypada, i jeżeli

a) ten pomyślniejszy rezultat bez transportowania rzeczy do wspomnionego mieysca, i bez niekorzystnéj straty czasu osiągnionym być może, albo jeżeli

b) transport do tego mieysca bez nieproporcjonalnego nakładu kosztów i bez szkody dla rzeczy uskuteczniomy być może,

natenczas licytacya w wspomnioném mieyscu przedsięwziętą być ma.

II. Przytrzymanie osoby.

1. Dla zabezpieczenia postępowania.

§. 558.

Przytrzymanym i aresztowanym być powinien:

1. kto przy okolicznościach, na przestępstwo dochodowe wskazujących, w ucieczce schwytany zostanie;
2. kto się urzędnikom, postanowionym, albo innym osobom, przytrzymanie podług przepisu uskuteczniającym, opiera;
3. kto nie jest osobą znaną, w kraju trwale mieszkającą, nieruchomą posiadłość, albo pewny uczciwy zarobek mającą, a przy poszlakach przestępstwa dochodowego, przeciw niemu zachodzących, stosownego zabezpieczenia nie daie, któreby obawę, że takowy od śledztwa i ukarania uchyli się, usunąć mogło.

2. Dla osiągnięcia celu postępowania.

§. 559.

Osoby, przeciw którym prawne poszlaki zachodzą, że

1. są członkami iakiéj bandy przemytników, albo że

2. iakie z tych przestępstw dochodowych popełniły, na które ustawa, niezawisłe od kar majątkowych, areszt nakazuje, jeżeli zachodzące okoliczności gruntowną obawę wzniecają, iż śledztwo przez onych wolność zostałoby udaremnione, jeżeli zatem uwięzienie tych osób do uskutecznienia śledztwa potrzebne iest, mogą być przytrzymane i uwięzione.

3. Trwanie uwięzienia.

§. 560.

a. W ogólności.

Osoby, które z iednego lub więcej powodów, w §§. 558 i 559 określonych, uwięzione zostały, nie mogą dłużej w areszcie być trzymane, iak okoliczności, które przytrzymania tych osób w celu postępowania karnego wymagają, trwają. Jak tylko te okoliczności więcej nie zachodzą, należy przytrzymałą osobę natychmiast z aresztu uwolnić.

§. 561.

b. Po ukończeniu śledztwa.

Po ukończeniu śledztwa, aż do rozstrzygnięcia trzymanym być ma obwiniony w areszcie, kiedy

1. przeciw niemu prawne poszlaki przestępstwa dochodowego, na które prawo, niezawisłe od kar majątkowych, areszt stanowi, istnieją, i zasadna obawa, iż tenże od dopełnienia kary przez ucieczkę uwolnićby się mógł, zachodzi, albo kiedy w innych przypadkach
2. okoliczności w §. 558, l. 3 napomknione zachodzą, a obwiniony wypadającą karę majątkową nie zupełnie zabezpiecza.
4. Kto do nakazania uwięzienia powołany iest.

§. 562.

Uwięzienie, albo jeżeli rzecz o uwięzioną osobę idzie, dalsze trwanie uwięzienia nakazać może:

1. Każda do wykrycia istoty czynu powołana Instancya, i każdy do tego upoważniony Urząd,
 - a) kiedy przeciw obwinionemu ieden, albo więcej z wspomnionych w §. 558 powodów zachodzi, albo
 - b) kiedy obwiniony na uczynku, albo próbowaniu występnego kryjomokupstwa, z wyłączeniem wspomnionych w §§. 222 i 239 przypadków, złapany został, i postanowione w §. 559 warunki uwięzienia zachodzą.
2. Instancya do śledztwa przeznaczona winnych §. 559 objętych przypadkach.

5. Prawa uwięzionego.

§. 563.

a. W ogólności.

Temu, co uwięziony iest, dozwolono zostacie, z zachowaniem porządku, w miejscu uwięzienia zaprowadzonego,

1. dla siebie o wikt z własnego dochodu lub majątku, albo za pomocą kogo innego starać się;
2. każdą robotą ręczną albo zatrudnieniem, które z uwięzieniem pogodzić się daią, i do ucieczki sposobności nie podają, zajmować się;
3. swoiemy własny pościeli używać, i swoją zwyczajną odzież nosić, i o te potrzeby, tudzież onych sprawienie i czyszczenie, równie jak i o wikt starać się; i
4. z innemi osobami, wszelakoż tylko w przytomności urzędnika, od Instancyi badającej wyznaczyć się mającego, i więziku, temuż urzędnikowi zrozumiałym, rozmawiać się.

§. 564.

b. Względem pomówienia z innemi osobami.

Obwinionemu, względem którego iaka z okoliczności, w §. 559, l. 1 i 2 wyszczególnionych, zachodzi,

może badać Instancya przed ukończeniem śledztwa rozmawiania się z osobami, których przypuszczenie podeyrzeniu podlega, zabronić. Wszakże takiemu obwinionemu z drugiej strony pomówienie z jego zastępcą albo umocowanym

- a) względem ułożenia skarg przeciw rozrządzeniom Instancyi badać;
- b) względem przedsiębrania czynności urzędowych, przy których obwiniony przez zastępcę obecnym być prawo ma, i
- c) względem ułożenia ostatniego pisma obronnego, z zachowaniem ostrożności (§. 563, l. 4) odmówionem być nie powinno.

§. 565.

c. Szczędzące obeyscie się z oskarżonym.

Podczas przytrzymania osoby o przestępstwo dochodowe obwinionéy, i przy odstawieniu téż do więzienia, należy zawsze bez rozgłosu i z największą ile można szczeniemy osoby postępować.

III. Inne środki zabezpieczenia.

§. 566.

1. Sposoby zabezpieczenia.

Zabezpieczenie może przez obwinionego uiszczone być:

- a) przez złożenie w gotowiźnie,
- b) przez złożenie stosownéy kwoty w austriackich papierach Stanu (obligacyach), albo w akcyach austriackiego banku narodowego,
- c) przez zastaw,
- d) przez rękomyię iakiéy w kraju mieszkająćy i za mającą znanéy osoby.

§. 567.

2. Kroki i droga zabezpieczenia.

Kiedy ani roszczenie odpowiedzialności, na przedmiocie przestępstwa i pomocnych do tego środków ciążący (§. 552), do zupełnego zabezpieczenia kar majątkowych, jakości przypadku karnego odpowiadających, nie wystarcza, ani też obwiniony natychmiast zupełnego zabezpieczenia na inny sposób nie daje, natenczas obowiązkiem jest Instancyi, Urzędów i urzędników, do wykrycia istoty czynu i do śledztwa przeznaczonych, o to postarać się, aby bez utraty czasu przeciw obwinionemu, i temu, kto za przestępstwo odpowiada, przez Prokuraturę Kamery (k. Fiskusa), albo przez bezpośrednie podanie do przyzwoitych Sądów, dozwolone prawami środki zapobiegające, w celu otrzymania uprzedniego zabezpieczenia w należytej drodze wydane zostały. Odezwy Instancyi, do zawiadowania sprawami dochodowymi postanowionych, uważane być mają za dostateczne do uzasadnienia tych zapobiegów.

§. 568.

3. Kwota zabezpieczenia.

W tych przypadkach, w których ustawa za karę najwyższą i najmniejszą wymiar przepisuje, a postanowienia względem zanesioną przed rozpoczęciem badania prośby o odstąpienie od prawnego postępowania (§. 541) zastosowane być nie mogą, należy, nim wyrzeczenie kary nastąpiło, dla uroszczonego zabezpieczenia w regule tę kwotę za posadę wziąć, która podług średniego proporcji między najmniejszym, i bez względu na szczególne okoliczności obciążające ustanowionym najwyższym wymiarem kary wypada a zatem n. p. przy kryjomokupstwie sześćkrotna, przy ciężkich przestępstwach dochodowych pięćkrotna ilość należytości, przy kryjomokupstwie, przez niedozwolone wpro-

wadzenie przedmiotów bezwarunkowo zakazanych, półtrzeciakrotna (dwa i pół krotna) wartość tych przedmiotów i t. p. Jeżeli ważne łagodzące, albo szczególnie obciążające okoliczności zachodzą, Instancya powiatowa, do zawiadowania sprawami dochodowymi przeznaczona, po staranném zważeniu wszystkich stosunków, kwotę zabezpieczenia, w wymiarze przypadkowi odpowiadać ma.

Rozdział czwarty.

O wykryciu istoty czynu i uprzedniem dochodzeniu.

I. Wykrycie istoty czynu.

1. Pomysł o istocie czynu.

a. Przestępstwa dochodowego.

§. 569.

Istota czynu iakiego przestępstwa dochodowego iest zbiorem wszystkich okoliczności, przy których takowe popełnioném zostało, a zatém w szczególności pod istotą czynu rozumieją się:

1. Czynność albo omieszkanie, które poszlaki przestępstwa na sobie noszą;
2. miejsce i czas wykonania téj czynności albo omieszkania,
3. przedmiot, przez który takowe popełnioném zostało;
4. środki pomocne, których przy tém użyto;
5. osoby, które przy tém spółdziałały, albo obecnými były;
6. okoliczności, które poszlakę, że ta czynność lub omieszkanie iest przestępstwem dochodowém, uzasadniaią, albo osłabiaią.

b. Przepisanego wykazania.

§. 570.

Istotą czynu wykazania, które od każdego na mocy przepisów ustawy wymaganém zostaje, obemywie wszystkie okoliczności:

1. które powinność do tego wykazania uposażniając, znoszą, albo obiętość téj powinności oznaczają, i
2. których wykazanie ustawa temu, względem którego warunki, do uzasadnienia téj powinności przepisane zachodzą, w obowiązek wkłada.

2. Instancye, które istotę czynu wykrywać mają.

- a. Postąpienie Urzędu, któremu opisanie czynu przestane zostało.

§. 571.

aa. W regule.

Jeżeli Urząd, do którego w skutek §. 540 opisanie czynu, i jeżeli przez polityczną Zwierzchność uprzednie dochodzenie podług §. 539 przedsięwzięte zostało, ta rozprawa przyydzie, do wykrycia istoty czynu upoważnionym iest, ma tenże bez zwłoki do uskutecznienia tego wykrycia przystąpić. W przeciwnym razie uzupełni takowy środki dla zabezpieczenia śledztwa i kary, jeżeliby tych jeszcze niezupełnie chwycono się; przedsięweźmie kroki, iak dalece takowe u innych Instancyy albo Urzędów potrzebne są, odeszłe opisanie czynu, wraz z przedsięwziętém ~~sędz~~ przez Zwierzchność dochodzeniem, bez zwłoki do Instancyi, do śledzenia przeznaczony, to iest: do Instancyi powiatowéy, albo do Urzędnika, dla przedsiębrania śledztw ustanowionego, do którego zakresu działań urzędowych ta sprawa należy, a mianowicie, jeżeli opisanie czynu w skutek §. 540 iakiemu w ościennym powiecie położonemu Urzędowi przedłożoném zostało, do przeznaczony do śledzenia Instancyi tego powiatu, w którym przytrzymanie nastąpiło; i od-

stawi z użyciem należytej ostrożności, przytrzymaną osobę, jeżeli przy takowych warunkach do przytrzymania w areszcie, obecnie zachodzą, do wspomnioną Instancyi. Przytrzymana rzecz zostanie także tam odesłaną, jeżeli takową przesłać będzie można, a przeszkody, do trzymania tymczasowego téż przy Urzędzie w Składzie urzędowym zachodzą.

§. 572.

bb. Przy znacznej odległości Instancyi, do śledztwa przeznaczonéj.

Jeżeli zaś siedziba Instancyi do śledztwa przeznaczonéj, tak jest oddalona, że stawienie przytrzymanej osoby albo rzeczy do téż, bez nakładu kosztów, nie w proporcji z przedmiotem śledztwa zostających, nastąpićby nie mogło, albo jeżeli stosunki tego są rodzaju, że okoliczności, dla wykrycia istoty czynu śledzić się mające, przez zwłokę istotną odmianie podpaść mogą, natenczas ma Urząd, któremu opisanie czynu oddane zostało, przed odesłaniem takowego do Instancyi, do śledztwa przeznaczonéj, w dwudziestu czterech godzinach do wykrycia istoty czynu przystąpić, a zarazem także o wypadku wspomnionéj Instancyi donieść. Jeżeli iednak Urząd z przyczyny, w §. 515 wspomnionéj do uskutecznienia téj czynności urzędowej upoważniony nie jest, na ów czas należy, jeżeli zwłoka niebezpieczeństwem zagraża, kiedy okoliczności przygotowawczego wykrycia przez polityczną Zwierzchność nie pozwalają, i kiedy iaki inny z Urzędów, w §. 514 wymienionych, bliższy, iak Instancya do śledztwa postanowiona znajduje się, opisanie czynu temuż Urzędowi natychmiast udzielić, który wykrycie istoty czynu przedsięwziąć ma.

b. Postępowanie Instancyi do śledztwa przeznaczonéj.

§. 573.

Instancya do śledztwa przeznaczona, iak tylko doniesienie od Urzędu otrzyma, że takowy względem

wspomnianych okoliczności wykrycie istoty czynu przedsięwziąć, powinna natychmiast na rozwałę wziąć, iakie rozporządzenie uczynić potrzeba, by wykrycie istoty czynu, i śledztwo z pośpiechem, z ile możności miernym nakładem kosztów, i z największém ile można szcędzeniem obwinionego do skutku doprowadzić.

3. Postępowanie przy wykryciu istoty czynu.

a. Zasada.

§. 574.

Przy wykryciu istoty czynu należy spisać wszystkie okoliczności służące do wyjaśnienia rzeczy, do służenia za skazówkę w dalszém postępowaniu i do udowodnienia rzeczywistości popełnionego przestępstwa, albo jeżeli rzecz o złożenie wykazania idzie, powinności do wykazania, i rzetelności lub nierzetelności nastąpionego wykazania.

b. Wyśledzenie winowayców i uczestników.

§. 575.

aa. W regule.

Przy wykryciu istoty czynu iakiego przestępstwa dochodowego, pilnie śledzić należy:

1. które osoby iako sprawcy, albo jeżeli poszlaki obecnie zachodzą, że oprócz sprawcy są jeszcze inni winowaycy albo uczestnicy przestępstwa, iako pobudźciele, i iak dalece rzecz o przestępstwa idzie, w których ustawa spółwinę i uczestnictwo pod karę podciąga, iako spółwinowaycy lub uczestnicy przestępstwa pokazują się, tudzież
2. przy których osobach warunki, do uposażenia odpowiedzialności za przestępstwo, przepisane, zachodzą.

§. 576.

bb, Wyjątki.

Przy pomniejszych wykroczeniach, tudzież przy innych iedynie tylko karom majątkowym, podlegających przestępstwach dochodowych, mniéy ważnego znaczenia, śledzenie poszlak o innych niewiadomych winowaycach lub uczestnikach, oprócz sprawcy, zaniechane być może, ieżeli następujące warunki łącznie zachodzą:

1. kiedy sprawca przytrzymanym został, i wykonanie na nim kary majątkowéy żadný przeszkodzie nie podlega;
2. kiedy z okoliczności wnosić nie można, że prócz przytrzymanego sprawcy i przedmiotu, ie-szcze ieden lub więcéy innych sprawców lub przedmiotów nieodkrytych zostało;
3. kiedy nie ma poszlaków, że przestępstwo przed odkryciem albo po odkryciu wraz z odkrytém przypadkiem, ieden albo więcéy razy popełnione było, albo z innémi przestępstwami w związku zostaje;
4. kiedy sprawca na swoją obronę sam nie przy-wodzi takich okoliczności, z których wykrycia na wysłedzenie innych winowayców albo uczestników wnosić można, i
5. kiedy wysłedzenie pobudziciela, spółwinoway-ców i uczestników, utrudniło i zawikłałoby postępowanie na sposób, do przedmiotu rozprawy niestosuiący się.

c. Wykrycie okoliczności miejscowych.

§. 577.

Jeżeli po czynie, który wykrytym być ma, na iakiém miejscu poznaki pozostały, albo, ieżeli oglądany być mająca rzecz takiego iest składu, że przez od-mienienie miejsca, onéy stan istotnemu prze-

kształceniu podlédz by mógł, albo gdyby transport onéy niestosownie wiele kosztować miał, natenczas ogląd w samém miejscu przedsięwzięty być powinien.

d. Zachowanie przedmiotu od zmian.

§. 578.

Gdyby obawa zachodziła, że przedmiot, do urzędowego schowku nie wzięty, iakiéy umyślnéy odmianie podpaść by mógł, należy temu przez opiętowanie, albo zamknięcie, lub inne iakie stosowne zachowanie zapobiedz.

e. Przywołanie znawców rzeczy.

§. 579.

Jeżeli osobnych wiadomości kunsztu lub professyi potrzeba, aby skład istoty czynu z dokładnością i pewnością oznaczyć, należy przyzwać do oglądu biegłych w téy rzeczy znawców.

f. Słuchanie świadków.

§. 580.

aa. W ogólności.

Jeżeli względem okoliczności, które do wyjaśnienia istoty czynu, albo do odkrycia winowayców lub uczestników pomocne być mogą, zeznania świadków potrzebne będą, należy przedsięwziąć natychmiast słuchanie tychże, iak dalece takowi w miejscu, albo w niewielkiéy odległości znajduią się.

§. 581.

bb. O świadkach, na których podeyrzenie o winę lub uczestnictwo pada.

Wszakże i tych, na których pada podeyrzenie, że im iaka wina lub iakie uczestnictwo w przestępstwie, o które rzecz idzie, przypisane być może, iak dalece tego do wyjaśnienia istoty czynu potrzeba, i iak dalece to bez

obawy, by dalszego śledztwa nie utrudnić, albo nie zawiązać stać się może, iako świadków, wszelakoż bez odebrania przysięgi słuchać można.

§. 582.

cc. Przez Zwierzchność.

Gdy takich świadków słuchać wypada, których zeznanie nie najszczególniej do okoliczności miejscowych ściągą się, natenczas, przy znaczném oddaleniu tychże, Zwierzchność tego miejsca, w którym ciż znaydują się, o ich wysłuchanie wezwaną być ma. Zwierzchności udzielone być mają pytania, które świadkom zadane być powinny, tudzież wszystkie okoliczności, któreby do wyjaśnienia rzeczy, przez stosowne do danych przez świadków odpowiedzi dalsze zapytania potrzebne być mogły.

§. 583.

dd. Względem okoliczności miejscowych.

Świadcstwa, które z okolicznościami miejscowemi związek mają, albo z okoliczności miejscowych iasności pewności nabywają, powinny, iak dalece to śledząca Instancya, albo śledzący Urząd za potrzebne uznać, w miejscu samém być wysłuchane.

g. Rewizye.

§. 584.

Przeglądy (rewizye) dla wykrycia istoty czynu, przedsiębiorzyć być mogą tylko w tych przypadkach, w których ustawa cłowa rewizyy dozwala, i to z zachowaniem przepisów, dla uskutecznienia tychże postanowionych.

Jeżeli rewizyy dla przestrzegania dochodu, o który rzecz idzie, istnące dla tego dochodu przepisy nie dozwalają, albo jeżeli uprawnienie do przedsiębiorzenia rewizyy, wspomnionemi przepisami bardziéj, iak ustawą cłową ograniczoném iest, należy podług tych przepisów stosować się.

II. Uprzednie śledzenia.

1. Badanie sumaryczne.

a. Przypadek przedsiębrania.

§. 585.

Przy wykryciu istoty czynu ma Instancya, to wykrycie przedsiębiorąca, albo Urząd, takowe uskuteczniający, tego, przeciw któremu prawne poszlaki winy albo uczestnictwa w przestępstwie, o które rzecz idzie, zachodzą, i jeżeli tenże w tém samym miejscu, albo w bliskości tegoż znajduje się, sumarycznie badać.

b. Czas tegoż.

§. 586.

Jeżeli obwiniony uwięzionym został, należy zaraz bezpośrednio po przytrzymaniu do sumarycznego badania przystąpić. Jeżeli zaś wolnym jest, natenczas sumaryczne badanie względem wykrycia istoty czynu niezwłocznie nastąpić ma.

c. Powszechne prawidła względem tegoż, i przypozwania.

§. 587.

Przy sumaryczném badaniu postąpić należy podług powszechnych przepisów o badaniach (§§. 626 do 633). Przy pozwanie do sumarycznego badania, jeżeli takowe od Instancyi, do śledztwa przeznaczonéy, nie nastąpiło, zawsze bezwarunkowo na sposób, w §. 616 pod a) wzmiankowany, nastąpić ma, przyczém także w razie potrzeby, zawarty w §. 620 przepis zastosowanym być może.

d. Cel tego badania.

§. 588.

Cel sumarycznego badania ogranicza się na tém, by obwinionego, o zaszłém przeciw niemu obwinieniu uwiadomić, i iemu sposobność podać, albo przez przyznanie się postępowanie skrócić, albo dowody

złożyć, że zarzucone mu przestępstwo, w winę przypisane mu być nie może.

e. Co obwinionemu udzielić należy.

§. 589.

Przy sumarycznym badaniu należy zatem obwinionemu prócz ogólnych pytań, tylko przypisane mu w winę przestępstwo i z poszlaków tylko tyle udzielić, by go o obwinieniu uwiadomić. Dokładniejszy określenie dowodów, które snadź obecnie znajduią się, przy sumarycznym badaniu miejsca mieć nie może.

2. Zeznania badanego (inkwizyta).

a. Przyznanie się.

§. 590.

aa. Zapisanie do protokołu tego wyznania.

Jeżeli obwiniony przy sumarycznym badaniu, przestępstwo przyznaie, należy jego wyznanie bez przerwy badania do protokołu tak wciągnąć, by takowe okoliczną powieść o spowodowaniu i uskutecznieniu całej czynności wyrażnie w sobie zawierało. W dochodzenie, czy odpowiedzi z obecnymi poszlakami zgadzają się, przy sumarycznym badaniu zapuszczać się nie należy. Gdyby jednak z wyznania, okoliczności czynu wykryły się, których dójście dla wykrycia istoty czynu ważnem iest, należy takowe dochodzić.

§. 591.

bb. Pytanie o innych winowaycach lub uczestnikach.

Jeżeli okoliczności wskazują, że oprócz obwinionego, jedna lub więcej osób podczas przestępstwa, albo przed témże spółdziałały, do popełnienia onego wpływ miały, albo w témże uczestniczyły; natenczas należy obwinionego, który do przestępstwa przyznaie się, przy sumarycznym badaniu także i o te osoby wypytac. Jeżeli zaś warunki zachodzą, pod którými dozwolono iest, by przy wykryciu istoty czynu, od dalszego śledzenia poszlak przeciw niewiadomym winowaycóm albo

uczestnikom odstąpić (§. 576), natenczas można także podczas sumarycznego badania pytanie o innych winowaycach, albo uczestnikach opuścić.

b. Odmówienie odpowiedzi, albo zaprzeczanie.

§. 592.

Jeżeliby badany (inkwizyt) na zadane mu pytanie żądny odpowiedzi dać nie chciał, albo swoiemi odpowiedziami do innych, iak do rzeczy należących przedmiotów zmierzał, albo jeżeli przestępstwo zaprzecza, natenczas należy go ostro napomnieć, że to jego postępowanie tylko na jego szkodę wyjść może.

3. Ukończenie uprzedniego śledztwa.

§. 3.

Gdy sumaryczne badanie przez Instancję, do przeprowadzenia zwyczajnego śledztwa powołaną, nie dzieie się, na ów czas takowe:

a) w przypadkach, o których mowa w §§. 590 i 591, przyznaniem się obwinionego i zapytaniem o spółwinowaycach i uczestnikach, zaś

b) w przypadku, w §. 592 określonym, przepisaniem także napomnieniem

ukończone, i rozprawa, gdy istota czynu wykrytą została, bez zwłoki do Instancyi, do śledztwa przeznaczony, odesłana zostanie.

Rozdział piąty.

O zwyczajnem (porządkowém) śledztwie.

I. Przepisy ogólne.

§. 594.

1. Warunki w ogólności.

Śledztwo względem rozpoczętego procesu o przypadku karnym, powinno przez Instancję, do tego przezna-

czoną, przedsięwziętém, jeżeli śledztwo rozpoczęte zostało, daléy przewidzioném być,

1. kiedy prawny powód do śledztwa obecnie zachodzi (§. 597), i
2. kiedy przeznaczona do śledzenia Instancya nie uznaie, że z innych, na ustawie ugruntowanych względów, iak dla braku prawnego uposażenia od postępowania odstąpić należy, i
3. kiedy nie przez formalne, prawnym sposobem złożone przyznanie się, sprawa tak zupełnie załatwioną została, że ani do wyjaśnienia istoty czynu ni też do wydania prawnego wyroku, dalszego śledztwa nie potrzeba.

§. 595.

2. Postępowanie przy braku tychże.

W tych przypadkach, w których Instancya do śledztwa przeznaczona, przed rozpoczęciem śledztwa; albo w ciągu postępowania uzna, że ieden, lub więcej z warunków właściwie dopięro wspomnianych (§. 594), dla przedsięwzięcia albo kontynuowania śledztwa, nie zachodzi, przerywa wspomniona Instancya rozprawę w tym stanie, w którym takowa podczas spostrzeżenia tego braku warunków przepisanych znajduje się, i działać będzie w sposób następujący:

1. jeżeli Instancya do śledztwa przeznaczona uznaie,
 - a) że prawnego powodu do przedsięwzięcia, albo do dalszego ciągu śledztwa nie ma, bądźby to w szczególności ztąd pochodziło,
 - aa) że czynność albo omieszkanie, względem których postępowanie rozpoczętém zostało, nie są uwłasciwione, za przestępstwo dochodowe być uważanemi,
 - bb) że prawne poszlaki zaraz na początku przy rozpoczęciu postępowania nie istniały, albo
 - cc) że byłe prawne poszlaki przez następiące wykrycia i badania zupełnie wyjaśnio-

ne i załatwione zostały, albo jeżeli Instancya sądzi,

b) że od rozpoczętego postępowania z innych na ustawie zasadzonych względów, isk dla braku prawnej zasady postępowania, odstąpiono być ma,

natenczas rozstrzyga takowa sprawę, jeżeli ta w ięć własnym zakresie działania położoną jest, w przeciwnym razie prześle rozprawę Instancyi przełożonę, do zawiadowania sprawami dochodowemi ustanowionę, ze swoim zdaniem;

2. jeżeli rozprawa przez złożone na sposób prawny formalne przyznanie się zupełnie załatwiona jest, na ów czas postąpi Instancya na sposób w §. 790 przepisany.

§. 596.

3 Uchwała, że kogo do śledztwa pociągnąć należy.

Nikt do śledztwa pociągany być nie powinien, pokąd wprzód Instancya do śledztwa powołana, po troskliwém zważeniu zachodzących okoliczności, nie uchwali, że prawny powód do rozpoczęcia śledztwa zachodzi. Uchwałę Instancyi wspomnionę, że śledztwo przedsięwziętém być ma, należy wraz z wyszczególnieniem powodów téż, i wydaniami do wykonania rozrządzeniami na piśmie ułożyć, i ten koncept (makularz) przy aktach rozprawy dobrze zachować.

II. Osoby, które do śledztwa pociągnięte być mają.

1. Zasada.

§. 597.

Do śledztwa pociągnięty być powinien:

1. ten, na którego prawne podeyrzenie przypi

sać się onemu mającemu, podług ustawy karze podlegającemu winy, albo uczestnictwa wia-
kiem przestępstwie dochodowem, pada,
albo

2. kto podług przepisów ustawy powinno wykazanie przedłożyć omieszka.

2. Dla prawnego podeyrzenia.

a. Przepisy ogólne.

§. 598.

aa. Prawne podeyrzenie.

Prawne podeyrzenie pada na tę osobę, między którą i oznaczonym przestępstwem, z wykrytych okoliczności taki związek dostrzedz daie się, z którego przy bezstronnem rozpoznaniu podobnem do prawdy okazuje się, iż na wspomnioną osobę wina, albo uczestnictwo w przestępstwie, które onę podług ustawy przepisane być mają, i karze podlegają, pada.

§. 599.

bb. Prawne poszlaki.

Prawne poszlaki, to jest: okoliczności, z których prawne pochodzi podeyrzenie, mogą odnosić się: do osoby, do czynności i mowy obwionego, do czasu i miejsca popełnionego przestępstwa, do rzeczy, które albo do popełnienia przestępstwa należą, albo z przestępstwa pochodzą.

§. 600.

cc. Reguły względem tychże.

Niemogąc te poszlaki dla onych rozmaitości wszystkie wyszczególnić, wypada zostawić zdaniu Instancyi, by okoliczności, które prawne podeyrzenie uposađniają, i onych ważność rozpoznawała. Następujące dwie reguły jednak przy rozpoznawaniu zawsze na uwadze mieć należy:

1. Okoliczności, które odosobnione, mniej ważnemi są, stają się ważniejszymi, gdy więcej tychże zeydzie się;

przeciwnie zaś okoliczności, któreby już same przez się prawnego podeyrzenia zasadą były, częstokroć przy porównaniu onych z innemi zachodzącemi okolicznościami, stają się bezwładnemi.

2. Okoliczności, które wyraźnie oznaczonego przestępstwa dochodowego nie wskazują, a z których jednak na skłonność i nałóg obwinionego do popełniania, wapiérania przestępstw dochodowych, lub dopomagania do takowych, tego samego rodzaju będących, iak owe, o które rzecz idzie, albo spokrewnionych przestępstw dochodowych, wnosić można, albo które wywody na swoją obronę przez obwinionego przywiedzione zbitaia lub osłabiaia, nie mogą w prawdzie same przez się być posadą prawnego podeyrzenia, wszelako pochodzące z innych okoliczności prawne podeyrzenie wzmoćnić mogą.

§. 601.

dd. Poszlaki, które oraz same przez się są kary godnemi czynnościami albo omieszkaniem,

Jeżeli iaka czynność lub iakie omieszkanie, którą albo które ustawa już przez się za przestępstwo dochodowe oświadcza, prawną poszlakę iakiego innego przestępstwa obeymuie, na ów czas ten gatunek wspomnionéj czynności albo omieszkania, od uważania tegoż za prawną poszlakę innego przestępstwa dochodowego, na które wskazuje, nie wylacza. Jak dalece, jeżeli obadwa przestępstwa dowiedzione zostaną, kara za takowe razem miejsce mieć powinna, wyrażono hędzie w téj ustawie w należytém miejscu.

b. Poszczególne poszlaki prawne.

aa. Dla wszystkich, albo nayliczniejszych przestępstw spólne,

§. 602.

Prawne podeyrzenie w szczególności gruntownie pada na tego:

1. kogo winowayca albo uczestnik, nie będąc na wyraźnie oznaczoną osobę przy badaniu naprowadzonym, sam przez się z okolicznościami, które przy śledztwie sprawdzają się, o wyraźne przestępstwo dochodowe obwinia;
2. przeciw komu iaka osoba nieskażonéy sławy z wyraźném, i do okoliczności onéy wiadomych ściągającém się doniesieniem występuje;
3. kto nie dając po sobie znaków słabości umysłu, sam o wyraźnie oznaczone przestępstwo w jakim Urzędzie, albo u iakiéy publicznéy Instancyi za winnego podaje się;
4. kto na wykonaniu albo próbowaniu iakiego przestępstwa schwytany zostanie.

§. 603.

Dalszy ciąg.

Prawne poszlaki zachodzą także przeciw temu,

5. przeciw komu dokument własną ręką pisany, albo przez niego własną ręką podpisany świadczy, z którego padającą na niego winę wyraźnie oznaczonego przestępstwa powziąć można;
6. kto po nastąpióńém przestępstwie, bez innego, na wiarę zasługującego powodu
 - a) uciekł, albo
 - b) ukrywał się,
7. u kogo następujące okoliczności zachodzą, a mianowicie:
 - a) u kogo, przy iego osobie, albo w iego pomieszkaniu, albo w obraném przez niego miejscu chowania, znaki, narzędzia, albo przedmioty, z których na przestępstwo wnosić można, znalezione zostaną, i ón z tego usprawiedliwić się nie może, albo

b) kto w tym przypadku, gdzie rzecz o jakie przestępstwo idzie, które o umyślnych narzędziach albo aparatach domyślać się każe, albo o którym wiadomo jest, że takowe za pomocą umyślnych narzędzi albo aparatów popełnione zostało, takie narzędzia lub aparaty, które mu podług jego powołania, albo podług jego zatrudnienia albo wcale nie, albo nie w innym celu, iak tylko dla popełnienia przestępstwa potrzebne były, około czasu popełnienia przestępstwa posiadał, robił, sprawiał, albo otrzymać starał się;

8. kto

a) z zamiar popełnienia przestępstwa przez ustne albo pisemne wynurzenia się wyraźnie poznać dał, albo

b) po uskutecznioném popełnieniu opowiadał, że takowe popełnił;

9. kto

a) kogo innego do popełnienia przestępstwa, albo do spółwiny lub uczestnictwa w takowém uwieść starał się, albo

b) o środkach wykonania rady i wiadomości zasiagał, albo

c) kogo innego przed przestępstwem albo potem nagabwał, by udanie się przestępstwa zabezpieczył (assekurował);

10. kto

a) w miejscu popełnionego przestępstwa w czasie gdy takowe popełnioném było, obecnym znajdował się, albo

b) tuż przed przestępstwem iaką rzecz posiadał, którą zaraz po przestępstwie na miejscu przestępstwa znaleziono,

nie mogąc sobie w obudwóch przypadkach (a, b.) tego z podobieństwem do prawdy z innéy iakiéy przycz-

ny iak popełnionego przez niego przestępstwa tłómaczyć, albo

c) na miejscu przestępstwa o tym czasie, w którym takowe popełniono, czynnościami, które oczywiście inaczej, iak zamiarem, albo rzeczywistém popełnieniem przestępstwa objaśnić się nie daią, zaigty być, albo

d) w miejscu, gdzie kryjomokupstwo popełniono, albo takowego próbowano, albo w bliskości tegoż miejsca, około czasu tego przestępstwa, przebrany, ukryty albo czatu-
jącym znajdował się;

11. kto ślady przestępstwa uchylał, zacierał albo niszczył, lub też takowe zniszczyć, usunąć albo zatrzeć, albo na inny sposób szlakowaniu ustanowionych do odkrycia przestępstw dochodowych, Instancyi, Urzędów lub instytutów zapobiedz starał się;

12. kto podług figury, odzieży lub innych znaków zupełnie takim pokazuje się, iak świadek przestępcę opisuie.

bb. Względem przestępstw, przez przechowane przedmioty popełnionych,

§. 604.

Okoliczności, w następujących §§. 605, 606, 607, wytknięte, obeymują osobne poszlaki dla uposażenia prawnego podeyrzenia o tém, że kto

a) przedmioty, które u niego, na iego osobie, w iego pomieszkaniu, albo w miejscu schowku, przez niego obraném znalezione zostają, i

aa) których przepisanego nabycia, albo których nastąpionego na sposób prawny wyrobienia, przyrządzenia, albo oczenia, lub pod podatek podciągnięcia, mimo ciążący na nim powinności do wykazania, nie wykazuje, albo

bb) względem których, z innych przyczyn, niezawisłe od poszlak oddzielnych, w §§. 605, 606, 607 określonych, prawne podeyrzenie, powstało, że takowe są przedmiotem, albo środkiem pomocnym przestępstwa dochodowego, a podeyrzenie to przez dane wyjaśnienia, posiadacza uchyloném nie zostaje,

przez przestępstwo dochodowe nabył, utworzył, albo do miejsca schowku sam, lub przez innych przeniósł, albo dla ukrycia tegoż przestępstwa dochodowego przechowywał, albo że on

b) przedmioty, które u niego, na jego osobie w jego pomieszkaniu, albo w jakimś, jego użytku lub dozorowi podlegającym miejscu znajdowały się, wszelakoż podczas urzędowej czynności dochodowych urzędników albo postanowionych przy zakładach straży, tamże albo wcale nie, albo w istotnie odmienionym stanie przy okolicznościach znalezione zostały, z których zasadnie wnosić można, że to uprzątnienie, albo przemienienie w zamiarze ukrycia przestępstwa dochodowego nastąpiło, przez przestępstwo dochodowe nabył, utworzył, albo do miejsca schowku sam, lub przez innych przeniósł, albo dla ukrycia przestępstwa dochodowego do schowania wziął, lub przechował, albo że tenże

c) przedmioty, które przy nim, na jego osobie w jego pomieszkaniu, albo w miejscu, jego użytkowi i dozorowi podlegającym znajdować się były powinny, wszelakoż przy urzędowej czynności dochodowych urzędników albo postanowionych przy zakładach straży albo wcale nie, albo w istotnie odmienionym stanie przy okolicznościach znalezione zostają, z których zasadnie wnosić można, iż to uprzątnienie lub przemienienie

przez przestępstwo dochodowe, albo podczas wykonania przestępstwa dochodowego nastąpiło, przez toż przestępstwo, albo podczas popełnienia onegoż uprzątnął, albo odmienił.

§. 605.

Określenie tych poszlak.

A mianowicie podług położenia stosunków, służy do uposażenia podejrzenia w jednym albo więcej, z wymienionych w §. 604 pod a, b, c, względów:

1. kiedy wspomniona osoba, gdy takowa przez wykonywających prawnym sposobem swoje uprawnienia urzędowe dochodowych urzędników, albo postanowionych przy zakładach straży do obecności albo spółdziałania, przy dopełnieniu przedsięwziąć się mającý u niéy rewizyi, albo innéy czynności urzędowéy, do udzielenia wiadomości do pokazania towarów albo innych przedmiotów, albo zgola do dopełnienia obowiązku, ustawą na nią włożonego, wezwaną zostanie,
 - a) od dopełnienia uczynionego do niéy wezwania przez ucieczkę uchyla się, albo uchylić się probuje, albo
 - b) wspomnionym urzędnikom lub postanowionym, groźbami, albo gwałtem opiera się, albo innych do dania odporu przeciw tymże urzędnikom lub postanowionym wzywa, albo
 - c) na inny sposób wspomnionym urzędnikom lub postanowionym w dopełnieniu czynności urzędowéy przeszkadza, albo przeszkodzić czynnie usiłuje, albo
 - d) przedmioty, które się przy niéy, albo w lokalach, gdzie ona obecna jest, znajdując, od siebie

przez rzucą, albo na inny sposób uchyla, lub niszczy, albo na sposób, czynność urzędową wspomnianych urzędników i postanowionych utrudniający, i udaremniający, przeistacza, albo uchylić, zniszczyć lub przeistoczyć probuje, nieupatrując we wszystkich tych przypadkach (a, b, c, d,) z zachodzących okoliczności innéj do prawdy podobnéj przyczyny tego wszystkiego, iak popełnienie, lub ukrycie przestępstwa dochodowego, o które rzecz idzie;

2. kiedy wspomniona osoba iakiemu dochodowemu urzędnikowi albo sędze, lub postanowionemu przy zakładach straży, który pełnieniem służby, mającém na celu przeszkodzenie albo odkrycie przestępstw dochodowych, zajętym jest, z powodu tego pełnienia, iaki podarek, bądźby takowy z datku, albo z iakiéj pewnéj korzyści składał się, ofiaruje, daje lub przyrzeka,

i kiedy prócz tego w obu dwóch przypadkach (1, 2) przedsięwzięta czynność urzędowa, albo pełnienie służby do odkrycia powiodła, że przedmioty, względem których okoliczności, w §. 604. pod a, b, i c, oznaczone zachodzą, znajdują się, lub więcej nie znajdują się, albo istotnéj zmianie w swoim stanie uległy.

§. 606.

Dalszy ciąg.

Równie też służy do nadania posady podeyrzeniu w iednym albo więcej z wymienionych w §. 604, pod a, b, c, względów,

3. kiedy wspomniona osoba na przedmiotach, do których §. 604 zastosowanym być może, albo na naczyniach lub zamkniętych lokalach, w których takie przedmioty znajdowały się, albo w których takież przedmioty znajdują się,

- a) urzędowe zamknięcie sama, albo przez kogo innego otwierała, lub naruszała, albo też otworzyć lub naruszyć chciała, albo
- b) chociaż téż z zachowanie zamknięcia urzędowego podług ustawy w obowiązku włożoném albo na sposób przepisany, nakazaném było, zasze otworzenie albo naruszenie zamknięcia, przy okolicznościach, z których na przypadkowe otworzenie albo naruszenie, albo na niepodęzrzaną omyłkę wnosić nie można, nie usprawiedliwia.

§. 607.

Dalszy ciąg.

Do nadania posady podeyrzeniu w określonych §. 604 względach, służy

4. Kiedy u iakiego professyonisty podczas rewizyi iaki przedmiot, względem którego okoliczności, właśnie tamże (§. 604 pod a.) namienione, zachodzą, w niezwyčajnym skrytém schowku, o którém ón podczas rewizyi, urzędnikom albo postanowionym, rewizyę czyniącym, przed odkryciem onego doniesć, albo takowy otworzyć omieszkął, albo w iakiém miejscu schowania, które podług swojego składu zwykle do chowania takiego przedmiotu przeznaczoném nie bywa, i którego niezwyčajne użycie przez professyonistę, przy rewizyi, przed odkryciem tego użycia podaném nie było, znalezione zostanie.
5. Kiedy kto na iaki przedmiot, który przy wzmiankowanych w §. 604 lit. a, okolicznościach znaleziony zostanie:
 - a) dokument fałszywie ułożony, albo
 - b) dokument sfałszowany, albo
 - c) dokument, którym istotna nierzetelność jako prawda potwierdzona zostaje, albo

d) dokument, który na inne przedmioty tegoż gatunku i rodzaju, jak te, na które takowy przedłożony zostaje, wydany był, w celu wykazania, które ón uskutecznić ma, przynosi, i kiedy ani ón względem nieprawdziwoty albo nierzetelności własności dokumentu dostatecznego wyjaśnienia nie daje, ni też z okoliczności jasno nie pokazuje się, że ón o wspomnioną własność dokumentu żadnej wiadomości nie miał.

cc. Względem kryjomokupstwa, przez bezprawne wprowadzanie towarów.

§. 608.

Poszczególne poszlaki winy albo uczestnictwa w kryjomokupstwie przez bezprawne wprowadzanie towarów z zagraniczą, albo z wyłączeń słowych są:

1. Kiedy kto na towarach, których swukraiowego pochodzenia nie wykazuje, i które podług przepisu dla rozróżnienia pochodzenia swukraiowego, urzędowem, albo przez profesjonalistę samego przyłożyć się mającym (prywatnym) oznaczeniem, opatrzone być powinny,
 - a) poznaczenie na sposób, do wykazania swukraiowego pochodzenia uzdatniony, sfałszował, albo
 - b) służące do wykazania wspomnianego pochodzenia fałszywe oznaczenie przyłożył, albo
 - c) oznaczenie, do tego wykazania przeznaczone, z fałszywej sztuki zdjęte, na inną sztukę przeniósł;
2. kiedy u kogo, co profesjonalistą nie jest, towary w ogólności, albo też i u profesjonalisty towary do prowadzenia jego profesyi nienależące, w ilości lub jakości, stosunki posiadacza tychże zbyt przewyższający, albo u profesjonalisty towary, które do prowadzenia jego profesyi należą, znalezione zostaną, i kiedy

nie tylko posiadacz na te towary włożonego mu prawem w obowiązek, wykazania nabycia pochodzenia albo oclenia nie składa, ale także i towary, które

a) podług ustawy urzędowém oznaczeniem dla rozróżnienia swukraiowego pochodzenia opatrzone być powinny, wszelako, chociaż takowe w takim stanie, w którym przyłożenie i zachowanie oznaczenia przepisane jest, znajdują się,

aa) nakazaném urzędowém oznaczeniem albo wcale nie są opatrzone, albo

bb) fałszywém urzędowém oznaczeniem, albo

cc) przeniesioném z innéy iakiéy sztuki urzędowém oznaczeniem opatrzone są; albo

b) na sobie urzędowe lub prywatne oznaczenie, które wyraźnie na zagraniczne miejsce produkcyi, albo na zagraniczne przedsiębiorstwo professyjne wskazuje, maia, albo

c) dowiedzionym sposobem zagranicznego są pochodzenia;

3. kiedy kto towary, na które tenże, prawnie do niego należącego wykazania nabycia, pochodzenia albo oclenia nie składa,

a) przy wysyłce do innego iakiego miejsca, na transporcie, albo za przybyciem do miejsca przeznaczenia w Urzędzie, w którym oznaymienie, albo do którego stawienie towaru podług przepisu nastąpić było powinno, oznaymić albo stawić zaniedbał, a z zachodzących okoliczności nie wykrywa się, że to zaniedbanie nie dla tego nastąpiło, by towary przed wiedzą Urzędów ukryć,

albo kiedy tenże wspomniane towary,

- b) w okręgu granicznym wbrew ustawie
 - aa) bez przepisanego urzędowego pozwolenia nocną porą, albo
 - bb) aczkolwiek w dzień, wszelakoż bez nakazanego urzędowego poświadczenia, albo inną, iak w poświadczeniu przepisaną drogą, do innego iakiego miejsca przesiał, przewiózł, albo przeniósł, albo
 - cc) bez przepisanego urzędowego poświadczenia, albo bez stawienia towaru do Urzędu, w miejscu będącego, albo do znajdującego się tamże oddziału straży, dochodowy, do schowania wziął, albo przechowywie;
- i kiedy z okoliczności nie pokaznie się, że popełnienie, albo ukrycie kryminalokupstwa zamiarem nie było.

4. Kiedy

- a) kto, co do wykazania, nabycia, pochodzenia, albo oclenia iakiego towaru obowiązany iest, iaką inną osobę, od której rzecz do niego przeyść miała, wymienia, a to podanie przy dalszém dochodzeniu, iako fałszywe dowiedzioném zostanie, albo kiedy
- b) iaka handlująca osoba udaje, że towar, którego nabycie lub pochodzenie wykazać iest obowiązana, od iakiegoś nieznanomego, albo od kogo takiego, którego miejsce pobytu onéy niewiadome iest, nabyła,
- i w obudwóch przypadkach (a, b), z okoliczności nie wykrywa się, by to podanie na omyłce albo zapomnieniu zasadzało się;

5. kiedy profesjonalista

- a) fałszywie twierdzi, że przedmiot,
 - aa) którego nie robił ani przyrządzał, robił lub przyrządzał, albo

- bb) którego innemu posiadaczowi nie odstępował, temuż odstąpił,
albo kiedy professyonista
- b) do utrzymywania ksiąg professyynych obowiązany jest, i istotnėy treści dokumentu, wydanego przez niego na sprzedaż iakiego przedmiotu, w czasie przepisany, albo wcale do ksiąg nie zapisał, albo takowā niezgodnie z dokumentem do tych ksiąg wciągnął,
i w tych przypadkach (a, b) dostateczne wyjaśnienie nie przedstawia się, które zaspokoienie podaie, że kryiomokupstwo, albo wspieranie lub ukrywanie onego zamiarem nie było.
6. Kiedy u iakiego professyoniaty, którego profesya pod dozór (kontrolę) podciągniona jest, przedmioty, które podług osobnych przepisów o wykonywaniu tćy kontroli u niego albo wcale znajdować się nie powinny, albo nie w oznaczonėy iakości lub ilości, albo nie w oznaczonėm mieyscu znajdować się mogą, w iakości i ilości, tudzież w mieyscu, do których się zakaz odnosi, wbrew temuż znalezione zostaną, i kiedy professyonista wykazania nabycia, pochodzenia, albo oclenia, do którego podług przepisu obowiązany jest, nie składa.

c. Wzmocnienie prawnego podeyrzenia.

- aa. Przez okoliczności, z których na skłonność, albo na szczególny powód obwinionego wnosic można.

§. 609.

Prawne podeyrzenie, z poszlak, w §§. 602, 603, 605, 606, 607, 608 określonych, wynikające, wzmocnionėm zostaje, (§. 602, l. 2), kiedy niezawisłe od tych poszlak z wykrytych okoliczności, z względem na sławę, na stosunki, albo sposób życia obwinionego, skłonność onego, albo szczególny powód do popełniania i wspierania przestępstwa, albo dopomagania do te-

goż, względem którego podeyrzenie na niego pada, albo iakiego spokrewnionego przestępstwa oczywiście pokazuje się.

§. 610.

Niektóre z tych okoliczności.

Do okoliczności, które być mogą zasadą podeyrzenia, w §. 609 wzmiankowanego, a do wzmocnienia prawnych poszlak uwłaściwionego, należy policzyć, na przykład następujące:

1. kiedy obwiniony z przyczyny dawniejszego przestępstwa dochodowego tegoż rodzaju, z tém, o które rzecz idzie, albo iakiego dawniejszego spokrewnionego przestępstwa dochodowego, albo już dawniey do śledztwa pociągany był, i zapadłym na to wyrokiem za niewinnego uznany nie został, albo w teraźniejszym śledztwie za winnego uznany zostaje, albo
2. kiedy ón z iedną lub wielu osobami, o których mu wiadomo, że takowe dochodowe przestępstwa tegoż samego rodzaju, o które rzecz idzie, albo spokrewnione przestępstwa dochodowe popełniaią, wspieraiaią, albo do takowych dopomagaiaią, w poufałym i podeyrzaném obcowaniu zostawał, albo
3. kiedy kto, przeciw któremu prawne poszlaki kryiomokupstwa zachodzą, z uczciwego sposobu zarobkowania wywieść się nie może, albo
4. co do kryiomokupstwa, albo ciężkich przestępstw dochodowych:
 - a) kiedy professyonista
 - aa) w swoich księgach professyynych, istotne, do ukrycia kryiomokupstwa albo ciężkich przestępstw dochodowych usposobione nierzetelności umieszcza, albo
 - bb) swoje księgi professyynne na sposób, do tego celu dążący, fałszuje, albo

- cc) oprócz ksiąg professyynych, które prawdziwy stan i obrót trybu iego professyi wykazują, inne fałszywe księgi utrzymuje, a tamte ukrywa, i zamiast tamtych te przy rewizjach, albo innych, do prowadzenia professyi ściągających się rozprawach Instancyy dochodowych, pokazuje, albo
- b) kiedy professyonista, do utrzymywania ksiąg professyynych obowiązany, księgi przez niego prowadzone, bez ważnéj przyczyny, od zayrzenia do nich dochodowych urzędników albo postanowionych, albo Instancyy, do postępowania względem przestępstw dochodowych przeznaczonych, usuwa, albo usunąć probuje, albo
- c) kiedy u iakiego professyonisty oczywista niestosowność między ilością lub iakością przedmiotów, które innym sprzedał, i między ilością lub iakością przedmiotów albo materyałów, które nabył, albo co do wielkości lub urządzenia środków pomocnych albo aparatów, których do prowadzenia swoięj professyi używa, dostrzeżoną zostanie, i dostatecznie wyjaśnioną nie będzie, albo
- d. kiedy kto z iedną lub wielu osobami, które o powtarzane albo zabezpieczane kryjomokupstwo podług myśli §. 222 albo §. 233, l. 1, albo o ciężkie przestępstwa dochodowe, przy okolicznościach, w §. 271 określonych, albo że one są pobudzicielami lub sprawcami przestępstwa dochodowego położonego w zmówieniu albo dalszém trwaniu towarzystwa kryjomokupczego, przekonane zostały, korespondencyę o nabyciu albo zbyciu towarów utrzymował, i kiedy ta korespondencya tego jest rodzaju, że z takowéj oczywiście pokazuje się,

iż obwiniony o téj okoliczności, że te osoby przestępstwa dochodowe iednego albo więcéy wspomnianych rodzajów popełniaią, wiedział, i związek z onémi utrzymywał, aby przedmioty przestępstw nabywać, albo przez nich zbywać, albo o udaniu się przestępstw zapewnić się.

5. Kiedy profesjonalista, przeciw któremu prawne poszlaki przestępstwa dochodowego, w zawodzie iego profesyi popełnionego, albo próbowanego zachodzą, przed takowém, iednéy lub wielóm z tych osób, które wskutek przepisów dochodowych dla dozorowania nad prowadzeniem iego profesyi, albo dla dopełnienia czynności urzędowych, profesyę iego dotyczących, ustanowione są, powtarzane podarki, albo inne pewne korzyści, których dawanie, dostawianie i przyjmowanie zakazaném iest, przy okolicznościach, z których wyraźnie na zamiar, by te osoby dla siebie przy dopełnieniu czynności swoiéy służby względniemi uczynić, wnosć można, dawał, nastroczał, ofiarował albo obiecał.

bb. Przez obronę, za fałszywą uznaną.

§. 611.

Podeyrzenie prawne, z innych poszlak wynikłe, powiększa się oprócz przypadków, w §. 608 pod 4 wymienionych, także i przez to, kiedy przeciw temu, co obwiniony dla zbicia zachodzących przeciw niemu poszlak wniósł, prawnými zarzutami dowiedziono zostanie, a zatém iego usprawiedliwienie się oczywiście fałszywe iest.

- d. Szczególne powody podeyrzenia, co do przepisanych wykazań.

§. 612.

Ustawa cłowa oznacza niektóre szczególne powody do podeyrzenia, które względem wykazania nabycia, pochodzenia albo oclenia zważane być maią. (Ust. cł. §§. 324 i 325).

III. Przypozwanie obwinionego.

1. Gdy ten, i miejsce iego pobytu wiadomém iest,

a. Zasada.

§. 613.

Jeżeli obwiniony i miejsce iego pobytu wiadome są, należy takowego do śledztwa przypozwać.

O przypozwaniu obwinionego, należy tegoż przez Urząd dochodowy albo Zwierzchność tego miejsca, w którym ón znajduje się, uwiadomić. Osoby wojskowe, jeżeli bezpośrednio na uczynku schwytane nie zostaną, przez swoich przełożonych przypozwane być mają.

b. Przy obwinionych, wopieczę lub kurateli zostających.

§. 614.

aa. Sposób przypozwania.

Jeżeli osoba, która do śledztwa pociągnięta być ma, pod władzą oycowską, albo w opiece lub kurateli zostaje, natenczas należy oraz z przypozwaniem téż, albo kiedy Instancya o właśnie co wspomniony okoliczności (podleganiu opiece) dopiero w toku śledztwa dowiedziała się, zaraz, dowiedziawszy się o tém, także prawnego zastępcę, to iest: oycę, opiekuna, opiekunkę, albo kuratora o rozpoczęty rozprawie w tym przypadku zawiadomić, kiedy miejsce pobytu tegoż zastępcy

a) Instancyi śledzącéy wiadome iest, i

b) w terytorium Państwa znajduje się.

§. 615.

bb. Ustanowienie zastępcy z Urzędu.

Jeżeli prawny zastępca w tém miejscu, w którym Instancya śledząca swoją siedzibę ma, obecnym nie iest, na ów czas ze strony téż Instancyi zarazem z przypozwaniem, albo niezabawem za powzięciem wiadomości o wspomnionym stanie obwinionego, dla osoby małoletney, albo w kurateli zostającey, względem rozpoczęty rozprawy, prawy i zdolny mąż, jako zastępca

z Urzędu ustanowionym być powinien. Prawnego zaś zastępcy należy, jeżeli przepisany w poprzedzającym ustępie (§. 614) warunek jego zawiadomienia o rozpoczętym postępowaniu zachodzi, wraz z témże o nastąpnym z Urzędu ustanowieniu zastępcy z tym dodatkiem uwiadomić, że postępowanie bez wszelkiej zwłoki dalej ciągnąć się będzie, i że, jeżeli ón ani sam osobiście w wspomnionym miejscu nie stanie, i tam aż do ukończenia postępowania nie zabawi, ani też iakiego tam mieszkającego pełnomocnika nie wyznaczy, i o tém Instancyi nie doniesie, wszystkie pisma (expedycye), które podług prawa do zastępcy osoby, w opiece lub kurateli zostaiący, wydane być mają, ustanowionemu z Urzędu zastępcy doręczane będą.

Sposoby przypozowania.

§. 616.

aa. Warunkowe, albo bezwarunkowe przypozwanie.

Instancye do śledzenia przeznaczone, są upoważnione w tych przypadkach, w których rzecz nie o zagrożone karą aresztu przestępstwo dochodowe idzie, obwinionego do stawienia się na terminie na dwojaki sposób przypozwać, a mianowicie:

a) albo bezwarunkowo, i bez wyszczególnienia obwinienia, z którego usprawiedliwić się należy,

b) albo warunkowo, z tym wyraźnym dodatkiem, że gdyby tenże w wyznaczonym dniu nie stawił się, albo do tego dnia,

jeżeli to w pozwie wyraźnie do woli zostawioném iest, tłumaczenie się na piśmie nie podał, albo nakoniec z ważnych przyczyn, owyznaczenie nowego terminu nie prosił, to omieszkanie za milczące przyznanie się uważanóm, i na mocy tegoż, bez dalszego słuchania obwinionego, do rozstrzygnięcia przystąpiono będzie.

§. 617.

bb. Przynależności warunkowego przypozowania.

Warunkowe przypozwanie dzieć się ma zawsze na piśmie, i za rewersem pisemnym dorę-

czone być powinno. W takowém mają okoliczność dokładnie i wyraźnie wymienione być, na które obwiniony swoje tłumaczenie się złożył ma.

W warunkowém przypozwaniu należy termin na taki czas wyznaczyć, i o wczesne doręczenie cytacyi tym sposobem postarać się, by obwinionemu przyzwoity czas, a przynajmniej termin trzech dni po doręczeniu cytacyi do czasu stawienia się wolny pozostał.

§. 618.

cc. Przypadki, w których przypozwanie bezwarunkowo nastąpić ma.

Przypozwanie względem przestępstw dochodowych, na które areszt jako kara, albo jako zastrzeżenie kary, niezawisłe od kar majątkowych, ustanowiony jest, zawsze bezwarunkowo działać się ma. Toż samo zachować należy także, kiedy z przedsięwziętych wykryć, okoliczności pokazują się, przy których ustawa zastrzeżenie kary przez utratę praw, albo uprawnień, przez uznanie niezdolności do otrzymania uprawnień, przez oddalenie z jakiego miejsca, z jakiego powiatu, albo z jakiego kraju, albo przez ogłoszenie nazwiska nakazuje, albo dozwala.

§. 619.

dd. Bezwarunkowe przypozwanie, po nastąpieniu warunkowém.

Instancye do śledzenia przeznaczone, są upoważnione, w przypadkach, w których przypozwanie warunkowo nastąpiło, wszelakoż późniéj za potrzebne uznano, by bezwarunkowe przypozwanie miejsce miało, takowe przypozwanie uścić.

§. 620.

ee. Kto do śledztwa stawiony być ma.

Za pomocą assystencyi Zwierzchności miejscowéy, albo gdyby Zwierzchność siedziby w miejscu pobytu obwinionego nie miała, Urzędu gminnego, powinien, prócz przypadków, w których przytrzymanie obwi-

nionego w areszcie miejsce ma, do badania (inkwizycji) stawionym być:

1. ten, względem którego ze stosunków osoby, albo z jakości kary, na przestępstwo ustanowiony, obawa zachodzi, że przed śledztwem uchylićby się mógł, albo
2. ten, kto na doręczone mu należycie bezwarunkowo w przypozwanie nie stawiał się.

2. Kiedy obwiniony, albo miejsce jego pobytu wiadome nie są.

a. Publiczne obwieszczenie.

§. 621.

aa. Bez umieszczenia w gazetach.

Jeżeli obwiniony, albo miejsce pobytu jego wiadome nie są, natenczas należy

- a) kiedy wykryć się mająca podług §§. 49 do 51, wartość przedmiotu przestępstwa dochodowego, kwotę sta Złotych R. nie przenosi, albo
- b) w ogólności przy mniejszych wykroczeniach, przez Zwierzchność miejsca, w którym przytrzymanie tego przedmiotu nastąpiło, na sposób tamże zwyczajny publiczne obwieszczenie wydać, którym ten, co prawo do przytrzymanej rzeczy mieć sądzi, wezwany być ma, by w dniach trzydziestu przed Instancją, do śledztwa przeznaczoną, stawiał się, ile że w przeciwnym razie z przytrzymałą rzeczą podług praw postąpiono będzie.

§. 622.

bb. Przez umieszczenie w gazetach.

Jeżeli wartość przedmiotu kwotę sta Złotych R. przewyższa, na ów czas takowe obwieszczenie nie tylko przez Zwierzchność miejsca, w którym przytrzymanie nastąpiło, zarządzone, ale także obwieszczenie w gazetach krajowych trzy razy umieszczone, zaś termin przypozwania na dziewięćdziesiąt dni wyznaczony być ma.

b. Postępowanie, kiedy obwiniony nie stawia się.

§. 623.

Gdy obwiniony, który, albo którego miejsce pobytu niewiadome są, w terminie wyznaczonym, przed Instancją, do śledztwa przeznaczoną, nie stawia się, natenczas należy podług wykrytych z urzędu okoliczności stosownie do praw wyrokować.

c. Wyłączenie od przepisu, względem uprzedniego obwieszczenia.

§. 624.

Wyjątek od nakazania uprzedniego obwieszczenia przeciw przestępcy, który, albo którego pobyt niewiadomy jest, ma w tym przypadku miejsce, kiedy przedmiot bezpośrednio w wykonaniu, albo próbowaniu kryjomokupstwa przytrzymany zostanie.

W tym razie należy opisanie przytrzymanych przedmiotów w Instancji powiatowej, sprawami dochodowemi zawiadujący przybić i przez dni czternaście przybite zostawić kazać. Jeżeli właściciel w dniach dziewięćdziesięciu, rachując od dnia przytrzymania, nie zgłosi się, natenczas rzecz bez obwieszczenia i bez wydania wyroku kary, przepada.

Właścicielowi zostaje jednak zastrzeżoném, gdy dowieść może, że odpowiedzialność rzeczy przytrzymanej za kary majątkowe, przypadku karnego dotyczące, przeciw niemu miejsca nie ma, przed upłynieniem trzech lat, od czasu przytrzymania rachując, swojego prawa na sposób, w §. 166 pod b, przepisany i ze skutkami w §§. 167 do 169 wyrażonemi poszukiwać.

d. Przytrzymanie rzeczy, przy której poszlaki przestępstwa dochodowego nie zachodzą.

§. 625.

Jeżeli iaka rzecz, której właściciel z osoby, albo miejsca jego pobytu niewiadome są, przez dochodowego urzędnika lub postanowionego, albo przez straż graniczną lub dochodową, przy okolicznościach, które żadnym pra-

wnych poszlak przestępstwa dochodowego nie obeymują, przytrzymaną zostanie, natenczas z takową podług przepisów prawa cywilnego postąpić należy.

IV. Badanie.

1. Przepisy ogólne.

a. Czas przedsiębrania.

§. 626.

Jak tylko obwiniony na wydaną mu cytacyę stawi się, należy z nim badanie niezwłocznie przedsięwziąć.

b. Zamiar badania.

§. 627.

Zamiarem każdego badania iest, by

1. przestępstwo, iak dalece takowe, albo onego okoliczności dokładnie wiadome są, wyjaśnić;
2. wysledzić, czy, i w iakim stopniu obwiniony przestępstwa winnym iest albo nie;
3. dowiedzieć się, czyli i na iakie osoby oprócz obwinionego wina albo uczestnictwo pada.

c. Rozpoczęcie tegoż.

§. 628.

Każde badanie zaczynać się powinno od poważnego napomnienia obwinionego, że takowy obowiązany iest, na każde pytanie podług prawdy i wiedzy odpowiadać, i od wszelkiéy nieprawdy, od wszelkiego uporu i wybiegu wstrzymywać się.

d. Ogólne pytania.

§. 629.

Potém następują pytania o iego imieniu i nazwisku, o wieku, mieyacu urodzenia, o religii, rodzicach, czy iest żonatym (albo czy iest zamężnią)? o iego małżonce, (lub o iéy małżonku) i o dzieciach, tudzież o iego sposobie życia, o mieyscu iego o-

statniego pobytu, czy był już raz kiedy badanym (w inkwizycji), i nakoniec czy wie, z jakiej przyczyny teraz do śledztwa (inkwizycji) pociągnięty został.

e. Nieprzerwany ciąg dalszy.

§. 630.

Badanie kontynuowane być powinno, ile możliwości bez przerwy, aż do ukończenia.

f. Postępowanie przy badaniu.

§. 631.

Badanie przedsięwzięte być powinno zawsze z przyzwolitością i łagodnością. Od łączących nazwań albo wyrazów przeciw obwinionemu całkiem wstrzymywać się należy. Przy tém należy także na to uważać, by potrzebna przy tém surowa powaga, w ostre albo takie postępowanie nie przeszła, któreby badanego w bojaźń wprowadzić, albo zmieszać mogło.

g. Zakazane środki pomocne,

§. 632.

Pod ciężką odpowiedzialnością zakazaném zostaje, używać przy badaniu:

- a) środków gwałtownych, albo grożenia temiż,
 - b) mamienia zmyślonemi okolicznościami uczynkowemi, albo zmyślonemi dowodami,
 - c) nierzetelnego udawania, że okoliczności czynu dowiedzione, albo Instancyi wiadome są, które téż wiadomemi nie są, albo o których też tylko domyśla się,
 - d) ciemnych i dwuznacznych pytań,
 - e) przyrzekania łagodniejszych kar, albo darowania kary.
- h) Ostrożność przy przedłużeniu na więcej posiedzeń.

§. 633.

Na czas, między posiedzeniami upływający, badania na więcej posiedzeń przedłużonego, przy-

rzec ma obwiniony, który nie jest uwięzionym, że ón aż do ukończenia śledztwa, jeżeli to Instancja badająca dla toku śledztwa za nie mogące być dopuszczoném uznać, ani oddali się, ni też ukrywać się nie będzie.

2. Zwyczajne (porządkowe) badanie.

a. Rozpoczęcie badaniem sumarycznym.

§. 634.

Instancja do śledzenia przeznaczona rozpocznie śledztwo badaniem sumarycznym,

1. kiedy też Instancja wykrycie istoty czynu i uprzednie dochodzenie sama przedsięwzięła, albo
2. kiedy sumaryczne badanie przez Instancję, która wykrycie istoty czynu przedsięwzięła, do protokołu wzięte nie zostało.

b. Przejście od sumarycznego, do porządkowego badania.

§. 635.

Kiedy w tych przypadkach (§. 634) po sumarycznym badaniu, warunki do dalszego ciągu śledztwa zachodzą (§. 594), powinna Instancja, iak dalece, przedsięwzięte wykrycia, i zeznania obwinionego to pozwalają, badanie bez przerwy podług przepisów dla zwyczajnego badania wających, dalej ciągnąć. Jeżeli przepis, w §. 596 zawarty, przed badaniem sumarycznym dopełniony nie został, więc z tego powodu ani zaczęte badanie przerywanem, ni też przejście z sumarycznego do porządkowego badania odkładanem być nie powinno. Nakazany tym przepisem akt należy w tym przypadku po pierwszym posiedzeniu zwyczajnego badania ułożyć.

c. Wzbranianie się obwinionego odpowiadać.

§ 636.

aa. W ogólności.

Jeżeli obwiniony przy porządkowym badaniu na zadane mu pytania odpowiadać wzbrania się, natenczas

Instancya śledząca ma prawo, po zważeniu zachodzących okoliczności

- a) tegoż tak długo w areszcie trzymać kazać, póki sam o przedsięwzięcie badania prosić nie będzie, i na pytania należyście odpowiadać nie przyrzeknie, albo
- b) iemu, kiedy rzecz o przestępstwo idzie, na które ustawa ani aresztu nie stanowi, ni też żadnego z wspomnianych w §. 65. zastrzeżeń kary nie nakazuje ani dozwala, okoliczności uczynku, które zachodzą, z tém napomnieniem punktami przedstawić, że ieżeliby w swoim uporze dalej pozostawał, te okoliczności przy rozstrzygnięciu za dowiedzione uważanemi będą. Gdyby i po tém napomnieniu na zrobione mu zapytania należyście odpowiadać nie chciał; na ów czas ten jego postępek, za milczące przyznanie się do okoliczności, onemu tém napomnieniem przedstawionych, uważać, i ieżeli przedmiot przez to załatwionym iest, badanie zakończyć.

Wszelakoż w przypadku pod a), namienionym, uwięzienie obwinionego, bez pozwolenia Instancyi kraiowéy, sprawami dochodowými zawiadującéy, nad ieden miesiąc przedłużać się nie może.

§. 637.

bb. W szczególności przy pomniejszych wykroczeniach.

Jeżeli rzecz, w dopiéro co wspomnionym (§. 636) przypadku, o iakie do zwyczajnego porządkowego postępowania nieu właściwione pomniéysze wykroczenie idzie, należy w regule na sposób, w §. 636 pod b, przepisany, postąpić, i śledztwo milczącym przyznaniem się obwinionego zakończyć. Gdyby zaś szczególne okoliczności przypadkowi karnemu taką ważność nadawały, iżby potrzebném było, obwinionego na sposób, w §. 636 pod a) wzmiankowany, do dokładnéy odpowiedzi na uczynione zapytania przynaglać, natenczas Instancya powiatowa nakazać to może.

d. Postępowanie, gdy obwiniony zaprzecza uczynek.

§. 638.

Gdy obwiniony przypisaną mu winę lub uczestnictwo zaprzecza: należy mu zrobić pytanie, co ón na zbiecie przedstawionych mu okoliczności przywieść może, w szczególności zaś, iak ón snadź z okoliczności miejsca i czasu popełnionego uczynku niepodobieństwo, by takowy popełnić miał, udowodnić może.

e. Poszczególne pytania.

§. 639.

Kiedy tego dowieść nie może, należy mu dalsze pytania i to w takim porządku zadawać, by wiadome Instancyi okoliczności i środki dowodzące, onemuż w winę przypisane, z wolna wykrywały się, nawzajem wspiérały i wzmacniały się, a badany z tego przekonał się, że dalsze jego zaprzeczanie przeciw iawnym i oczywistym dowodom na nic się nie przyda.

f. Przy dostrzeżonych sprzecznościach.

§. 640.

Przy zadanych pytaniach należy szczególną uwagę na to zwracać, czy badany w późniejszych odpowiedziach swoim dawniejszym nie przeczy. Za dostrzeżeniem sprzeczności, należy badanemu, iak tylko to kierujący Urzędnik dla celu śledztwa za potrzebne uznaie, spreczne miejsce przeczytać, i pytanie zadać: Jak badany z tego wytłómaczyć się może.

g. Przy dalszem zaprzeczaniu.

§. 641.

Jeżeli przy tych okolicznościach inkwizyt przy przeczeniu w głównym przedmiocie, albo przecie względem iednego lub więcej punktów uporczywie pozostaje, należy mu nakoniec dowody, iego przeczenie zbiłaiące przedstawić, świadków wymienić, i potem do przekonania go podług przepisu niniejszemy ustawy postąpić.

h. Przy nastąpieniem przyznaniu się.

§. 642.

Jeżeli badany przy porządkowém badaniu, zaraz z początku albo w następności do przyznania się przystępuje, natenczas należy iego zeznania bez przerwy do protokołu brać i między-pytaniami tylko tak kierować, by z tego zupełna powieść istotnie popełnionego uczynku, i wszystkich onemu towarzyszących okoliczności urosła.

i. Przy wyznaniu innych przestępstw.

§. 643.

Jeżeli zeznanie ieszcze innych przestępstw, iak tych, względem których śledztwo dzieie się, dotyczy się, należy także i o tych badanie daléy ciągnąć, i iak dalece przy tém wykrycia istoty czynu potrzeba będzie, takowe dodatkowo przedsięwziąć.

k. Spisanie do protokołu tego wszystkiego, co do usprawiedliwienia, albo uniewinnienia służyć może.

§. 644.

Pytania, które badanemu zadane być mają, powinny tak być układane i kierowane, by wszystko wykrytém zostało, co badanemu, nie podając mu przytém sposobności do wybiegów, do usprawiedliwienia służyć, i albo iego zupełną niewinność, albo przecieź mniejszy stopień iego winy udowodnić może.

l. W ogólności, łagodzących i usprawiedliwiających okoliczności.

§. 645.

W ogólności obowiązkiem badających Instancyi iest, dochodzić z urzędu, wynikających z wykrycia istoty czynu, albo z zeznań obwinionego, łagodzących albo do usprawiedliwienia obwinionego służyących okoliczności z tą samą dokładnością, iak zachodzących okoliczności obciążających.

m. Prawo obwinionego do obrony.

§. 646.

Inkwizyt ma prawo, przeciw temu, z czego Instancja na jego pokonanie prawny użytek robi, wszystko stawiać, cokolwiek bądź za dowód iego niewinności, albo do zmniejszenia iego winy służyć, albo w tym celu na sposób, do praw i przepisów stosowny, przyczynić się może. A zatem należy tegoż wezwać, by oraz z swoją obroną w ogólności łagodzące okoliczności, a wszczęgólności te powody, któreby w przypadku iego skazania, z a złagodzeniem kary w drodze łaski mówiły, przywołał. Przytém należy obwinionemu objaśnić, że przywołanie powodów, za złagodzeniem kary mówiących, względem rozstrzygnięcia podług rygoru prawa szkodzić mu nie może.

n. Przedstawienie ukonczające (ostateczne).

§. 647.

Przy końcu porządkowego badania ma Instancja śledząca.

- a) wykryte istotne okoliczności czynu, iak dalece z takowych winą albo uczestnictwo obwinionego pokazuje się,
 - b) zachodzące obecnie przeciw niemu dowody tych okoliczności czynu, i
 - c) względnie iego przekonania z wykrytych okoliczności i dowodów wyprowadzone następności (konsekwencye),
- wkrótkości, wszelakoż jasno zebrać, i obwinionemu ieszcze raz z zapytaniem przedstawić, czyli, i co ón prócz tego, co już w badaniu zawiera się, na swoją obronę przywieść może.

Obwinionego uwagę na to zwrócić należy, że mu wolno, do dania odpowiedzi na to pytanie, i do wniesienia swojej ukonczającej obrony, o czas do namyslenia się prosić. Tak te uwagi, iako też i to, co mu w skutek powyższego

przepisu przedstawiono zostało, dokładnie do protokołu wciągnąć należy.

o. Obrona ukończająca (ostateczna).

§. 648.

Obwiniony może, po przedstawieniu mu w skutek §. 647 ostatecznego rezultatu śledztwa, wszystko na nowo razem zebrać, i ustnie albo osobném pismem przedłożyć, co sądzi, że na jego obronę ważnem być może. Jeżeli do tego o pozwolenie terminu prosi, należy mu takowy, na czas do tego stosowny, przez Instancję śledzącą wyznaczyć się mający, który przy śledztwach niezwykajnie wielkiéy rozciągłości, naydaléy do dui czter-nastu wyznaczony być może, pozwolić. Jeżeli obwiniony zaniesie podanie na pismie, wtedy takowy do protokołu załączyć potrzeba. Obwiniony może do ułożenia pisma obrońnego użyć zastępcy, i żądać, by zastępcy wypis tego miejsca z protokołu udzielonym był, w którym zawarte iest zebranie, onemu w skutek §. 647 przedstawione.

Jeżeli w ostateczném tłómaczeniu się badanego zawieraia się nowe, dla rozstrzygnięcia ważne okoliczności, należy takowe wykryć, i śledztwo aż do wyczerpania przedmiotu daléy ciągnąć. Jeżeli z powodu ostatecznéy obrony dalsze śledztwo przedsiębrauém było, natenczas przy końcu tego dalszego śledztwa, obwinionemu iedynie tylko te okoliczności czynu i dowody, które z tego śledztwa wykryły się, ale nie te, które iuż obwinionemu w skutek §. 647 przedstawione zostały, na sposób tamże przepisany, przedstawić należy.

3. Poszczególne przepisy.

a. Kiedy poszlaki iakiéy, podług powszechnych ustaw karnych, karze podlegaiącey czynności, pokazuią się.

§. 649.

aa. Uwiadomienie Instancyi karzaiącey.

Jeżeli z rozprawy okazuią się okoliczności, które za prawne poszlaki do rozpoczęcia postępowania podług

powszechnych ustaw karnych uważane być mogą, natenczas o tém natychmiast Instancyi karzącéy, do śledzenia przedmiotu powołanéy, donieść, i takową zapytać się należy, czy badany tam odstawionym być ma. Do nadejścia odpowiedzi, potrzebne kroki ostrożności po-
czynić należy, by obwiniony nie uszedł.

§. 650.

bb. Odstawienie obwinionego do Instancyi karzącéy.

Jeżeli rzecz idzie o śledztwo (inkwizycyę) kryminalne, a Sąd karzący odstawienie obwinionego do siebie za potrzebne uznaie, należy niezwłocznie obwinionego do tegoż Sądu odstawić.

Jeżeli zaś zachodzące okoliczności na inny iaki występpek, albo na proste przestępstwo policyjne wskazują, a Instancya karząca odstawienia obwinionego żąda, należy takowego, jeżeli dla iakiego przestępstwa dochodowego uwięzionym iest, po ukończeniu śledztwa względem przestępstwa dochodowego, do wzmiankowaney Instancyi karzącéy odstawić.

§. 651.

Przedsięwzięcie do protokołu śledztwa z obwinionym, który w innéy iakiéy Instancyi karzącéy w więzieniu znayduie się.

Jeżeli ten, co podług niniejszey ustawy do śledztwa pociągnionym być ma, przy iakim Sądzie kryminalnym, albo innéy iakiéy Instancyi w więzieniu znayduie się na ów czas badanie onego, za porozumieniem się z wspomnianym Sądem albo z wzmiankowaną Instancyą w tym czasie, który tenże Sąd, lub taż Instancya dozwolić uzna, w izbach inkwizycyjnych Sądu albo Instancyi przedsięwziętém być powinno. Na ten sam sposób, kiedy w czasie odstawienia do Sądu karzącego (§. 650) badanie ukończoném nie było, względem dalszego ciągu i ukończenia tegoż postąpić należy.

b. Dochodzenie stosunków majątkowych.

§. 652.

W ciągu śledztwa powinna Instancya starać się, iak dalece to bez przewłoki postępowania w głównym przedmiocie stać się może, o stosunkach majątkowych obwinionego, wszelakoż bez badania wierzycieli lub dłużników, i bez przedsiębrania ocenień (detaxacy), wywiedzieć się, by rozpoznać można, czyli niemożności odebrania wypadających kary pieniężnéj z podobieństwem do prawdy spodziewać się nie należy.

c. Powinność do stawienia się osobiście.

§. 653.

Każdy obwiniony powinien, ile razy tego Instancya, albo Urząd śledzący zażąda, osobiście stawić się, i bez mieszania się w to zastępcy, odpowiadać. Oprócz tego pzzypadku może takowy przez pełnomocnika zastępować się kaząć.

d. Prawa zastępcy osoby, w opiece lub kurateli zostających.

§. 654.

Prawnemu, albo przez Instancję z Urzędu ustanowionemu zastępcy iakiéy obwinionéy, w opiece lub kurateli zostającéy, osoby, wolno iest w prawdzie, z zachowaniem praw, wszystko przedsiębrać, co dla dobra osoby, iego troskliwości powierzonéy, za potrzebne uznaie. Tępże albo pełnomocnik przez niego mianowany, i Instancyi oznaymionym być mający, przyzwany być ma do tych czynności urzędowych, przy których obwiniony w skutek ustawy osobiście, albo przez zastępcę obecnym być ma prawo. Wszelakoż zastępca nie ma prawa żądać, by do badań przywołanym, albo względem przypadku karnego słuchanym był.

e. Zakończenie postępowania z małoletnym, albo w kurateli zostającym.

§. 655.

Wszakże ani ukończenie śledztwa ni wydanie wyroku w tym przypadku, gdzie obwiniony mało-

inym iest, albo w kurateli zostaje, i któremu od Instancyi, do śledztwa upoważnionéy, zastępcą z Urzędu dodany został, dla braku potwierdzenia o nastąpióném prawnemu zastępcy doręczeniu uwiadomienia względem rozpoczętęj rozprawy, tamowane być nie powinno. Wszelakoż co do zasądzenia kary, jeżeli wzmiankowany w §. 82 przypadek zachodzi, podług tego prawnego postanowienia postępować należy.

Rozdział szósty.

O zewnętrznych przynależnościach wykryć i śledztw.

I. Ustanowienie wykrywających i śledzących Instancyi.

§. 656.

1. Skład tychże.

Instancya, która istotę czynu wykrywa, albo badanie do protokołu (wywód słowny) przedsiębierze, składać się powinna:

1. z iednego Urzędnika, stér prowadzącego (śledztwem kierującego),
2. z iednego aktuariusza, a
3. przy wykryciach i badaniach, które nie przez Zwierzchność miejscową uskutecznione zostają, z asystencyi, w §. 657 przepisanej.

W skrócoćm postępowaniu Aktuariusza nie potrzeba.

§. 657.

2. Przybranie asystentów.

Do wykryć i badań, których Zwierzchność miejscowa nie uskutecznia, jako asystencyę przybrać należy:

- a) przy przestępstwach, do porządkowego postępowania uwłasciwionych, w regule urzędnika publicznego, na urząd Sędziego kryminalnego albo na urząd Sędziego w ciężkich przestępstwach policyjnych usposobionego, i tylko, gdyby takowy bez zwłoki postępowania. w miejscu samém przybrany być nie mógł, innego jakiego urzędnika politycznego lub sądowego, a gdyby i takiego urzędnika bez wspomnionéj niedogodności w miejscu samém dostać nie można było, tedy członka urzędu gminnego, w niedostatku nakoniec wszystkich tych osób, dwóch bezstronnych świadków,
- b) w skróconém postępowaniu osobę od Zwierzchności, gdyby zaś taka osoba do rozprawy bez zwłoki postępowania przybraną być nie mogła, członek Urzędu gminnego, a nakoniec w niedostatku tych osób, dwóch bezstronnych świadków.

Przytém, iak dalece okoliczności pozwalają, na to uważać potrzeba, aby osoby, w skutek niniejszego przepisu przybrać się mające, czytać i pisać, albo przynajmniéj czytać umiały.

§. 658.

3. Kto za urzędnika kierującego, albo za Asystenta przy wykryciach i śledztwach użytym być nie powinien.

Za urzędnika stér wiodącego przy wykryciach istoty czynu, przy uprzedniém dochodzeniu i przy porządkowém śledztwie, nie powinien, oprócz namienionego w §. 515 przypadku, nikt użytym być, kto w takim stosunku znajduje się, podług którego za niepodeyżanego świadka, bądź to za obwinionym albo odpowiedzialnym, bądź też przeciw jednemu lub drugiemu uważany być nie może. Równie też za Asystenta w tych przypadkach, w których na mocy §. 657 Asystenta

potrzeba, nikt użyty być nie powinien, o którym urzędnikowi stér wiodącemu wiadomo iest, że ón w takim stosunku znajduje się, ze względu na który, tenże za niepo-
deyrzanego świadka przeciw obwinionemu, albo odpowiedzialnemu uważanym być nie może.

II. Protokół.

Czynności urzędowe, na które protokół spisanym być powinien.

§. 659.

Na wykrycie istoty czynu, na każde w tym celu potrzebne słuchanie, i na każde badanie, należy pod dozorem urzędnika, rozprawą kierującego, protokół spisać.

W skróconém postępowaniu może ten urzędnik sam protokół prowadzić.

2. Treść protokołu.

a. Reguła.

§. 660.

W każdym protokóle wymienić należy miejsce, dzień i godzinę przedsiębrania, tudzież obecne przy tém osoby. Na wstępie zamieszczone być mają w krótkości, powód do czynności urzędowej, na którą protokół spisany być ma, i w ogólności to wszystko, co do wyraźnego przedstawienia toku, przy postępowaniu zachowanego, związku, pomiędzy poideyńczemi krokami postępowania, zachodzącego i regularności tegoż potrzeba.

- b. Dokładniejsze określenie przedmiotów, które w protokóle przedstawione być mają.

§. 661.

Każdy protokół przedstawiać powinien.

1. wszystkie okoliczności, do postępowania rozpoczętego ściągające się, które przez przedsięwziętą czynność urzędową wykryte zostały,

2. wszystkie do objaśnienia przedmiotu rozprawy, albo do użycia przy rozstrzygnięciu zdadne postrzeżenia Komisary, przy dopełnieniu swęj czynności urzędowęj uczynione;
3. wszystkie rozrządzenia, które w ciągu przedstawionych protokółem wykryć i badań ku rzeczy tych czynności poczynione zostały;
4. wszystkie tym, co słuchani lub badani są, zadane pytania, i złożone przez te osoby zeznania,

3. Forma spisania protokołu.

§. 662.

Każde w słuchaniach lub badaniach zadane pytanie należy do protokołu na iednę kolumnię (połowicy strony) z daną na to odpowiedzią na drugię kolumnię pod osobną porządkową liczbą zapisać.

4. Wzięcie odpowiedzi do protokołu.

a. Reguła.

§. 663.

Słuchanemu albo badanemu wolno, swoią odpowiedź samemu do protokołu dyktować w któręm razie takowa dosłownie do protokołu wzięta być musi. Jeżeli zaś z tego prawa użytku nie robi, natenczas należy daną odpowiedź zawsze, ile tylko można iego własnemi słowami zapisać, i iemu natychmiast przeczytać z tém zapytaniem: czy odpowiedź na ten sposób należycie iest wciągnioną? Jeżeli żądać będzie iakłęj odmiany, to i tę do protokołu wziąć należy, wszelakoż z tego, co iuż napisaném iest, nic niewykręślać, ani też odmieniać.

b. Przyzwanie tłómacza.

§. 664.

aa. Dla braku wiadomości ięzyka.

Jeżeli słuchany albo badany nie umie żadnego ięzyka, który kierującemu urzędnikowi albo aktuariuszowi wiadomy

jest, należy przywołać tłumacza usposobionego, i jeżeli ten do tłumaczeń z wspomnianego języka w ogólności jest przysięgłym, przysięgę onemu przypomnieć, a prócz tego przypadku, na rzetelne tłumaczenie pytań, i rzetelne oddanie zeznań badanego albo słuchanego, od niego przysięgę odebrać.

§. 665.

bb. Dla niedołężności ciała, utrudniających wysłuchanie badanego lub słuchanego.

Kiedy ten, co słuchanym lub badanym być ma, niemym jest, ale pisać umieć, natenczas należy mu każde pytanie ustnie zadać, i na to od niego odpowiedzi na piśmie żądać. Głuchemu, co czytać umie i mówić może, należy pytanie na piśmie do czytania dać, odpowiedź zaś iego ustną do protokółu wziąć. Gdyby niemy pisać, a głuchy czytać, albo głuchoniemy czytać albo pisać nie umiał, potrzeba kogoś takiego, co umieć przez znaki, głuchemu zadane pytania pojętnie zrobić, albo odpowiedzi nieme- go z iego znaków dokładnie wyrozumieć, za tłumacza przyzwać, i względem odebrania od niego przysięgi podług powyższego przepisu (§. 664) postąpić należy.

§. 666.

cc. Szczególna ostrożność przy słuchaniach albo badaniach przez tłumacza,

Jeżeli tłumacz do słuchania lub badania przywołany zostanie (§§. 664 i 665), powinna Instancja, wykrycie lub śledztwo przedsiębiorząca, uwagę na to zwracać, czy wzajemne rozumienie się między badanym albo słuchanym i tłumaczem z tą łatwością idzie, że żadeny nie podlega wątpliwości, iż pytania i odpowiedzi dokładnie tłumaczone i udzielone, i nawzajem należycie zrozumiane są. Instancja ma swoje w tym względzie uczynione spostrzeżenia, i jeżeli wątpliwości o zupełny wiado-

mości tłumacza, albo o trafności wzajemnego zrozumienia się zachodzą, takowe w protokóle wyszczególnić.

§. 667.

dd. Zasiągnięcie wyższego rozporządzenia przy zachodzących trudnościach.

Kiedy w przypadkach, o których mowa w poprzedzających ustępach (§§. 664 i 665),

- a) usposobionego tłumacza w miejscu słuchania lub badania, albo w bliskości tegoż nie ma, i kiedy
- b) dla innych, iak wymienionych niedołączności ciała, albo dla innych przeszkód wspomniane przepisy dopełnione być nie mogą,

natenczas o tém wyższemu sądowi dochodowemu donieść i od niego dalszego, podług składu okoliczności wydać się mającego rozporządzenia zasiągnąć należy.

c. Ustne przedsięwzięcie słuchania zeznań.

§. 668.

Słuchanie świadków i znawców, tudzież badanie obwinionego, bezwarunkowo przypoznanego, powinno zawsze, iak dalece §. 665 zboczenia nie stanowi, ustnie dziać się. Znawcy mogą iednak swoje zeznanie na piśmie ułożyć. Jeżeli z tego pozwolenia użytku robią, to ich pismo do protokółu załączone, w protokóle zaś istotna treść danego zdania zapisaną, i przez znawców tak to miejsce protokółu, iako też ich pismo podpisanę zostaną.

5. Wzięcie do protokółu dowodów.

§. 669.

Przy spisaniu dowodów postąpić należy podług przepisów, w następującym rozdziale zawartych,

6. Zakończenie i potwierdzenie protokółu.

- a. Pytania nkończające i podpisy słuchanych albo badanych.

§. 670.

Po zakończeniu słuchania lub badania powinien spisany względem zeznań protokół temu, co słucha-

nym lub badanym był, jeszcze raz przeczytany, i ón zapytany być, czyli czego dodać lub odmienić nie ma.

Jeżeli tenże iaką uwagę zrobi, należy na końcu protokółu, nie odmieniając niczego w texcie, potrzebny dodatk zrobić.

Potém powinien protokół przez badanego lub słuchanego na każdym arkuszu własną ręką podpisany, albo jeżeli pisać nie umie, znakiem iego ręki potwierdzony być.

b. Podpis i wyciśnienie pieczęci ze strony Instancyi.

§. 671.

Ukończony protokół powinien przez urzędnika kierującego rozprawą, i osoby wskutek §. 656 przy przedsięwzięciu czynności urzędowej obecnie znajdujące się, podpisanym, tudzież jeżeli z więcéy arkuszy składa się, zeszytym, i pieczęcią urzędnika kierującego, i przybranéy assystencyi pieczęrowanym być, przyczém końce nici pod pieczęć wzięte być mają. Wszystkie allegata protokółu ma urzędnik kierujący, a jeżeli aktuariusz protokół prowadził, więc ten, na tylnéy stronie podpisem swojego nazwiska opatrzyć.

c. Postępowanie przy protokółach podzielonych.

§. 672.

Jeżeli ważność przedmiotu i obszerność śledztwa, ukończenia na iedném posiedzeniu nie pozwalają, należy przyczynę na końcu protokółu pierwszego posiedzenia przytoczyć, a przy każdym następującém posiedzeniu, dzień i godzinę, kiedy takowe zaczęło i skończyło się, zanotować, z przeczytaniem i podpisem zaś protokołów, na każdym posiedzeniu prowadzonych, na sposób, powyżéy (§. 670 i 671) przepisany; postąpić.

III. Krótkie zebranie i chowanie rozprawy.

§. 673.

1. Dziennik.

Na każdą rozprawę, która w prawném postępowaniu, ninieyszą ustawą nakazaném, z powodu iednego, lub więcéy przestępstw łącznie przedsięwziętą zostaje, powinna Instancya, śledztwo przedsiębiorąca, osobny dziennik utrzymywać. W tym dzienniku należy od rozpoczęcia postępowania, co dziennie wszystko zapisać, co w rozprawie zaszło, przyszło, albo rozporządzoném zostało. Wszystkie do śledztwa ściągające się, odebrane, albo wydane pisma, dokumenta, protokoły, albo inne do tego odnoszące się expedycye, powinny do dziennika w tym porządku, jak przychodzą, wciągnione być. Każda do dziennika wciągniona expedycya, i każdy w téżże wspomniony krok, należy porządkową osobną liczbą oznaczyć. Akta w dzienniku spisane, powinny zawsze razem, podług kolejnego porządku dziennika uporządkowane i chowane być. Jeżeliby ieden, lub drugi akt, iakiéy innej Instancyi udzielonym być musiał, należy to podobnie w dzienniku wyraźnie zanotować. Tayne doniesienia, w skutek których przestępstwo odkrytém, albo następne śledzenie przedsięwziętém zostało, wprowadzie do dziennika nie należą, ani do aktów, w tymże spisać się mających, a zatém też takowe oddzielnie z zachowaniem w téy mierze osobnych rozporządzeń, chowane być powinny. W dzienniku iednak zanotować należy, czy iest iakie tayne doniesienie, i gdzie takowe znajduie się. Przy końcu śledztwa potrzeba, by dziennik, przez urzędnika, który takowy prowadził, i jeżeli ón sam nie iest przełożonym Instancyi, do śledztwa przeznaczonéy, przez tegoż przełożonego podpisanym był. Toż samo dziać sie ma, kiedy dalszy ciąg śledztwa, do innego urzędnika śledzącego, albo do innej iakiéy Instancyi przechodzi.

§. 674.

2. Przedłożenie aktów rozprawy, i zapisanie kroków, po ukończeniu śledztwa zrobionych.

Jeżeli rozprawa iakiéy, do rozstrzygnięcia powołanéy Instancyi, przedłożoną zostanie, więc powinno to zawsze z załączeniem dziennika działać się.

Przy tłumaczeniach się zaś i wyjaśnieniach, które w ciągu śledztwa podane zostaną, pozostać ma dziennik w Instancyi, śledztwo przedsiębiorący. Równie też rozstrzygnięcia, które po ukończeniu śledztwa nastąpią, i rozporządzenia, które Instancya śledząca w celu dopełnienia wyroku kary poczyni, do dziennika wciągnięte być mają.

Rozdział siódmy.

O dowodach okoliczności czynu.

ODDZIAŁ PIÉRSZY.

Ogólne przepisy.

§. 675.

1. Wyraźnie oznaczone środki dowodu.

W tych przypadkach, dla których przepisy dochodowe, użyć się mający środek dowodu wyraźnie oznaczają, n. p. bilet, jako dowód ocenia, inne środki dowodu dozwolone być nie mogą.

§. 676.

2. Ogólny warunek, bez którego środki dowodu zważane być nie mają.

Okoliczność, w której przynanie się obwinionego obecnie nie zachodzi, przeciw temuż za dowiedzioną uważana być nie może, jeżeli tenże o środku dowodu, na którym przekonanie onego zasadzać się powinno, podczas śledztwa dokładnie i na taki sposób uwiado-

mionym nie był, przez któryby obwiniony w możność stawionym był, użyć do zabicia i osłabienia służących, prawnych środków.

§. 677.

3. Ocenienie dowodów.

Przy zważaniu dowodów za regułę mieć należy, że żaden dowód sam przez się, ale każdy łącznie z całym dziełem śledztwa rozpoznawany być powinien. Kiedy zatem wiary godność dowodu przez przeciwległe okoliczności wątpliwą, pokaże się, to traci dowód na mocy, i dowód tym sposobem osłabiony, za dokładny więc uważanym być nie może.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O dowodach okoliczności czynu iakiego przestępstwa.

I. Wyznanie.

1. Gatunki tegoż.

§. 678.

Przyznanie może być formalném albo prostém wyznaniem.

2. Formalne wyznanie.

a. Skutek takowego.

§. 679.

Okoliczności, do których obwiniony przez formalne wyznanie przyzna się, przeciw niemu za zupełnie dowiedzione mieć należy.

b. Rodzaje tegoż.

§. 680.

Formalne wyznanie dzieć się może przez wyraźne, albo milczące oświadczenie.

c. Wyraźne oświadczenie.

§. 681.

Formalne wyznanie przez wyraźne oświadczenie dzieć się, kiedy takowe

1. przed iaką, na sposób w §. 656 przepisany, ustanowioną Instancją do wykrycia istoty czynu, albo do śledzenia przypadku karnego, albo przed iaką polityczną lub sądową Zwierzchnością,
2. wstanie zupełny niepomieszany przytomności, i
3. nie przez same tylko potakiwanie, ale przez wyraźne zeznanie okoliczności, względem których to wyznanie za dowód służyć ma, oświadczeniem zostanie.

d. Milczące wyznanie.

§. 682.

aa. Złożenie tegoż.

Formalne wyznanie, przez obwinionego milczeniem przyznane zostało, który

- a) mimo wydanego do niego na piśmie warunkowego przypozwania (§§. 616 i 617), i mimo doręczenia pozwu przed wyznaczonym terminem w przepisany czas (§. 617.) nastąpiłonego, ani na wyznaczonym dniu przed Instancją nie stawi się, ani też, gdzie to wyraźnie do woli zostawionem było, tłumaczenia się na piśmie nie podaie, albo
- b) podczas badania samego, będąc w stanie zupełny niezmieszany przytomności, na zadane mu pytania, na sposób, w §. 636, b) wzmiarkowany, odpowiadać wzbrania się, aczkolwiek onemu na mocy wspomnionego przepisu (§. 636, b), wyraźnie oświadczone zostało, że ten jego postępek za milczące przyznanie się uważanym będzie.

§. 683.

bb. Moc dowodu.

Milczące przyznanie się, może tylko względem tych okoliczności, które w cytacyi, albo w protokół badania z wyraźnym dodatkiem, że takowe za

prawdziwe miane będą, przywiedzione są, i tylko w tym sposobie, w jakim takowe tamże podane zostały, za dowód przyjętém być.

§. 684.

cc. Zważenie tłómaczenia się na piśmie danego.

Na tłómaczenie się na piśmie, ieżeli podanie takowego w cytacyi wyrażnie dozwolone nie było, dla osłabienia milczącego przyznania się, względu mieć nie należy. Wszelakoż to przeszkadzać nie może, ieżeliby to, chociaż bez pozwolenia podane na piśmie tłómaczenie się okoliczności wskazywało, których wykrycie dla zupełnego wyjaśnienia istoty czynu, albo dla odkrycia lub przykonania innych winowayców albo uczestników ważném iest, w tym względzie dalsze wykrycia lub dochodzenia przedsięwziąć.

3. Proste wyznanie.

a. Pomysł o tém.

§. 685.

Proste wyznanie iest to, które nie przed Instancyą w §. 681, l. 1) wzmiankowaną, ale iednak przed Urzędem lub urzędnikiem publicznym, do przestrzegania przepisów dochodowych ustanowionym, i prawném dopełnieniem czynności urzędowój zaiętym,

a. przy ułożeniu opisanja czynu, albo

b. przy jakim inném, przez Urząd lub urzędnika przedsięwziętém słuchaniu,

przyznane zostało.

b. Moc dowodu.

§. 686.

Proste przyznanie się służy dla okoliczności, przez takowe przyznanych, za dowód, kiedy

1. to przyznanie się:

- a) niewymuszono, i bez wszelkiego uwiedzenia, i
- b) w stanie zupełny niepomieszany przytomności, nakoniec
- c) nie przez same tylko potakiwanie, ale przez wyraźne opowiedzenie okoliczności, o które rzecz idzie,
- wynurzone zostało, kiedy oraz
2. przyznanie się nie tylko ustnie nastąpiło, ale także takowe na piśmie, w opisanu czynu, w protokóle, albo winnym jakim akcie ułożone, i przez tego, co przyznał się, spisane, albo przynajmniej podpisane, a jeżeli tenże pisać nie umie, w obecności dwóch bezstronnych świadków, znakiem ręki potwierdzone zostało, i kiedy przytém
 3. co do prawości podpisu albo znaku ręki, wymienione w §. 692, l. 1 i 2, §. 693, l. 1 i 2, i w §. 694, przynależności dopełnione są, i kiedy oraz
 4. treść wyznania z innemi wykrytymi i w inny drodze udowodnionemi okolicznościami czynu zgadza się, i kiedy prócz tego
 5. przez obwinionego o powodzie jego wyznania, albo o okolicznościach, przez takowe przyznanych, żadne dostateczne wyjaśnienie, któreby przeciw wiary godności zeznania zasadną wątpliwość wzniesło, przywiedzioném nie jest.

4. Odwołanie wyznania.

§. 687.

Wyznanie wyraźnie lub milczącoświadczone, prawnemi przynależnościami opatrzone, przez następne zaprzeczanie lub odwoływanie, albo przez przywodenie sprzecznych okoliczności osłabioném nie zostaje, wykawszy, że badany dostateczną przyczynę swego fałszywego wyznania dał, albo gdyby okoliczności przy-

wodził, które gdy za prawdziwe uznane zostaną, złożone wyznanie koniecznie wątpliwém robią.

II. Dokumenta.

1. Ogólny przepis.

§. 688.

W tych przypadkach, na które przepisami dochodowemi formalności albo inne warunki, któremi dokumenta, do udowodnienia dopuszczonemi być mogące, opatrzone być mają, postanowione są, na dokumenta, wbrew przepisom urządzone, albo istotnemi wadami napełnione, w celu uiszczenia wykazania zwać nie należy.

2. Dokumenta publiczne.

§. 689.

a. Moc dowodu.

Dokumenta, które przez publiczne Urzędy, albo też tylko tylko przez iakiego, do wydawania takich dokumentów postanowionego urzędnika, z obowiązku Urzędu i służby wydane są, służą za prawny dowód tego, co zawierają.

§. 690.

b. W szczególności protokoła.

Co przez Instancje, na sposób przepisany (§. 656) ustanowioną, dla wykrycia istoty czynu, albo dla śledzenia przypadku karnego, lub też przez polityczną albo sądową Zwierzchność, względem czynności urzędowój, z wykryciem albo śledztwem w związku będącój, w protokołach zanotowaném zostanie, to należy mieć za prawnie dowiedzione.

3. Inne dokumenta.

§. 691.

a. Na korzyść wydawcy.

Innym iednostrońnie spisanyim dokumentom, ak dalece ustawa niniejsza wyjątku nie stanowi (§. 739)

na korzyść tego, co one wydał, albo w czyiém zastępstwie takowe wydane zostały, żadney wiary dać nie należy.

§. 692.

b. Przeciw temuż.

Dokument przez kogoś wydany i własną ręką pisany albo podpisany, który podług §§. 685 i 686 za proste wyznanie uważaném być nie ma, powinien, co do okoliczności w tymże wyrażonych, za dowód przeciw wydawcy uważanym być, kiedy

1. takowy wydawcy do przejrzenia udzielonym był, i
2. albo tenże, podpis za swój własny przyznał, albo, że to jego iest podpis, dowiedziono zostanie, a przy tém od niego
3. wyjaśnienia, treść dokumentu sprawdzającego, albo zbiłaiącego, nie podano.

§. 693.

c. Przeciw komu trzeciemu.

Równie też należy przyznać moc dowodu dokumentom przeciw temu,

- a) kto wydawcę do interesu, w którym dokument wydany został, wyraźnie albo milcząc upoważnił, albo
- b) kto za wydawcę w tym interesie odpowiada, albo
- c) kto w ogólności z wydawcą w jakim prawnym stosunku zostaje, na mocy którego ón względnie tego interesu, przez czynności lub omieszkania wydawcy za obowiązane go uważanym być ma.

Lecz przytém należy, by

1. dokument temu, przeciw któremu takowy za dowód służyć ma, do przejrzenia udzielonym, i
2. podpis wydawcy przyznany, albo dowiedzionym był, tudzież by
3. wyjaśnienie, treść dokumentu sprawdzające albo zbiłaiące, daném

nie było.

§. 694.

d. Udowodnienie prawdziwości rękopisma.

Jeżeli ten, co wydawcą dokumentu być pokazuje się, to zaprzecza, że takowy przez niego pisany lub podpisany był, albo jeżeli kto twierdzi, że złożony dokument jest rękopismem iakiego zmarłego lub nieobecnego, którego pobyt wiadomym nie jest, i jeżeli prawdziwość tego podania zaprzeczoną zostaje, natenczas należy takowy, przez porównanie z przyznaniami albo udowodnioniami rękopismami, przez śledzącą i wyrokującą Instancję, i gdzie tego potrzeba, za przyzwaniem iednego lub więcej znawców, przedsięwziąć się mające, albo na inny sposób udowodnić. Rozeznaniu wyrokującą Instancji zastrzeżono zostaje, podług składu zachodzących okoliczności rozstrzygnąć, iaka moc dowodu przedsięwziętemu porównaniu pism własnoręcznych przyznać być może.

III. Zeznania świadków.

1. Przynależności względem własności świadków.

a. Wiary godni świadkowie.

§. 695.

Do wiarygodności każdego świadka potrzeba:

1. by takowy ośmnaście lat wieku skończył, i aby iego zeznanie do takich okoliczności nie odnosiło się, które wydarzyły się wprzód, nim ón do tego wieku doszedł;
2. że żadný zbrodni winnym uznany, ni względem takowéy do śledztwa pociągany nie był, i tylko dla braku dowodów uwolnionym został, i że
3. z obwinionym w nieprzyjaźni nie zostaje, nakoniec
4. że ani bezpośrednio, ni też pośrednio
 - a) z tego, co ón iako prawdę potwierdził, żadný korzyści spodziewać, ni też

b) z okoliczności, o których twierdzi, że takowe nie nastąpiły, żadnego uszczerbku obawiać się nie ma.

b. Odrzucenia godni i wątpliwi (podeyrzani) świadkowie.

§. 696.

Świadki, zupełnego odrzucenia godni, są:

1. ci, którzy dla swego stanu umysłowego, prawdy niewątpliwie dostrzedz nie mogli, albo takowey niewątpliwie obawić nie mogą.
2. Każdy, względem zeznania o okolicznościach, pierwey wydarzonych, nim ón czternasty rok życia skończył.
3. Ci, co zbrodni albo występku, z oszukaństwa albo z chciwości zysku pochodzących, winnymi uznani są.

Inni świadkowie, którym iakiéy z przynależności, w §. 695 wymienionych, brakuie, za wątpliwych uważani być mają.

c. Wątpliwe (podeyrzane) świadki.

§. 697.

aa. Na obronę obwinionego,

Na obronę obwinionego mogą za wątpliwych świadków być uważani:

- a) Osoby, które z obwinionym w jakim z wymienionych w §. 177 stosunków pokrewieństwa lub powinowactwa zostają.
- b) Kto względnie obwinionego w stosunku służby zostaje, iak długo takowy w tym stosunku znajduje się.
- c) Osoby, które za występne kryjomokupstwo skazane, albo o to przestępstwo w témże samém, albo oddzielném, do rozstrzygnięcia razem przychozącém śledztwie przekonane są, na korzyść takiego obwinionego, przeciw któremu prawne

poszlaki winy albo uczestnictwa w kryjomokupstwie zachodzą.

§. 698.

bb. Przeciw obwinionemu.

Przeciw obwinionemu należy tych świadków za wątpliwych mieć, którzy z osobą, która z ukarania obwinionego iakię korzyści spodziewać się ma, w iednym z wyszczególnionych w §. 177 stosunków zostają.

d. Zważenie braków zdolności z urzędu.

§. 699.

Śledzące i wyrokujące Instancye powinny z urzędu pod rozwagę wziąć, czyli przeciw osobom, iako świadki słuchanym, nie zachodzą okoliczności, z powodu których takowe za wątpliwych, albo odrzucenia godnych uważane być mają.

2. Przynależności co do składu zeznania samego.

a. Ogólne.

§. 700.

Przynależności zeznania świadków, za dowód służyć mającego są, aby

1. takowe na sposób w §§. 663, 664, 665 przepisany, przed sądową albo polityczną Zwierzchnością, albo przed iaką podług §. 656 stosownie do przepisu urządzoną Instancją,
2. w stanie zupełnéy i niepomieszanéy przytomności,
3. nieprzymuszono, i bez wszelkiego uwiedzenia,
4. podług własnéy wiedzy i własnéy wiadomości, złożoném,
5. przysięgą stwierdzoném było; aby
6. takowe wyraźnie zrozumiały i pewną powieść o okolicznościach, których prawdę potwierdzić ma, w sobie zawierało, i aby

7. wiarygodność

- a) przez wątpliwości, które z treści zeznania pokazują się, albo
- b) przez sprzeczność z okolicznościami już wykrytymi osłabioną nie była.

b. W szczególności względem odebrania przysięgi.

§. 701.

aa. Świadków odrzucenia godnych.

Świadki zupełnego odrzucenia godni, do przysięgi przypuszczonemi być nie mogą.

§. 702.

bb. Świadków wątpliwych.

Jak dalece wątpliwe świadki do przysięgi przypuszczeni być mogą, ma to Instancja śledząca, po doskonalém zważeniu wszystkich stosunków, oznaczyć.

- c. Szczególne zważenie przy zeznaniach świadków, przez tłumacza przedsięwziętych.

§. 703.

Przy ocenieniu mocy dowodu zeznań świadków, które podług §§. 664 i 665, za pomocą tłumacza do protokołu wzięte są, należy na uwagi, w skutek §. 666, względem dokładności i pewności wzajemnie zrozumianego udzielenia w protokóle zawarte względzić.

3. Moc dowodu zeznań.

- a. Przysięgłego urzędnika albo postanowionego w rzeczach urzędowych.

§. 704.

Świadectwo przez przysięgłego urzędnika lub postanowionego, pod przysięgą urzędu potwierdzone, względem iakiego, iego zakresowi działania urzędowego, przydzielonego przedmiotu, stanowi zupełny dowód, iak dalece przynależności niewątpliwego

świadków zeznania obecne są, i z dochodzeń nie zachodzą okoliczności, które wiarygodność zeznania osłabiają.

b. Dwóch niewątpliwych (niepodeyrzanych) świadków.

§. 705.

Oprócz tego potrzeba do zupełnego dowodu, jeżeli ten iedynie tylko na zeznaniu świadków zasadza się, zgadnego zeznania dwóch niewątpliwych świadków.

c. Trzech, albo więcéy wątpliwych (podeyrzanych) świadków.

§. 706.

Wszakże i przez trzech lub więcéy wątpliwych świadków postawionym być może zupełny dowód. Instancya wyrokująca rozpoznawac ma w takim razie zupełność dowodu, po dokładném zważeniu wszystkich okoliczności.

d. Jednego niewątpliwego, albo dwóch wątpliwych świadków.

§. 707.

Instancya wyrokująca może także po doyrzałém, i wszystkie okoliczności łącznie obeymującém zważeniu,

1. oprócz przypadków, na które ustawa stopień mocy dowodu iednego świadka osobno przepisuje, jeżeli przez inne środki dowodzące, pół dowodu postanowiono, takowy zeznaniem iednego niewątpliwego świadka uzupełnić kazać, albo
2. postanowić, iak dalece zeznanie dwóch wątpliwych świadków, z zeznaniem iednego niewątpliwego świadka za równo uważaném być powinno.

e. Dwóch winowayców albo uczestników.

§. 708.

Przeciw obwinionemu stanowi dowód zupełny, zeznanie niezaprzysiężone dwóch świad-

ków, za też przestępstwo iako winowaycy albo uczestnicy karze podlegających, względem okoliczności, do przygotowania, wykonania, próbowania albo ukrycia przestępstwa ściągających się, kiedy te zeznania

1. przynależnościami, w §. 695 i w §. 700, l. 1, 2, 3, 4, 6 i 7 wyszczególnionemi, opatrzone są, i
 2. co do treści wzajemnie i zupełnie zgadzają się, tudzież kiedy takowe
 3. obwinionemu przy stawieniu naoczném (konfrontacyi) doocznie powtórzone, i
 4. przez świadków, po uwiadomieniu onych o karze, która ich podług ustawy iako winowayców albo uczestników przestępstwa dotknąć ma, ieszcze raz potwierdzone zostaną, i
 5. z innemi wykrytými albo w innéj drodze dowiedzionými okolicznościami zgadzają się, i nakoniec
 6. do okoliczności ściągają się, dla których świadki ani względnie gatunku kary, onych podług ustawy dotknąć mający, ni też względnie wymiaru, téżże za posadę dać się mającego, ze swoich zeznań żadnéj korzyści nie spodziewają się.
- f. Winowaycy albo uczestnika, przy zgadzaniu się z zeznaniami innych świadków.

§. 709.

Pod temiż samými warunkami (§. 708) można okoliczności, niezaprzysiężoném zeznaniem iakiego winowaycy lub uczestnika potwierdzone, ieżeli to zeznanie z owém

- a) iednego niewątpliwego, albo
- b) dwóch lub więcéj wątpliwych świadków
zgadza się, za dowiedzione uważać,
przy czém wyrokująca Instancya podług §. 707 zachować się ma.

g. Jednego lub więcej świadków, zgodnie z prostym wyznaniem.

§. 710.

Okoliczności w prostym wyznaniu przyznane, uważać należy za dowiedzione, jeżeli

1. do wyznania, z wzmiankowanych w §. 686 przynależności, tylko przywiedziona pod 2 nie dostaje, i
2. wyznanie, poświadczającym też same okoliczności zeznaniem

- a) jednego niewątpliwego świadka, albo
- b) winowaycy lub uczestnika tegoż samego przestępstwa, z zachowaniem warunków w §. 708 przepisanych, albo
- c) jednego lub więcej wątpliwych świadków, których moc dowodu wyrokująca Instancja po łącznym zważeniu wszystkich okoliczności rozpoznać ma,

potwierdzone zostanie.

4. Wzięcie do protokołu zeznań świadków.

a. Oddzielne słuchanie świadków.

§. 711.

Każdego świadka osobno przywołać, i po napomnieniu go o obowiązku, by prawdę zeznał, cnemu każdą okoliczność, o której świadek wiadomość udzielić ma, osobno przedstawić należy.

b. Forma przedsięwzięcia słuchania.

§. 712.

Świadków należy przed onych słuchaniem wyraźnie napomnieć. że swoje zeznania zaprzysiędzą. Po wysłuchaniu należy im zeznanie, iak takowe do protokołu wzięte zostało, z odwołaniem się do danego im o przysiędze napomnienia, wyraźnie przeczytać.

Uwagi przed złożeniem przysięgi, snadź przez świadków uczynione, powinny do protokołu być wciągnięne. Potem należy od świadka, jeżeli go osobistość iego od złoże-

nia przysięgi podług téj ustawy nie wyłącza, przysięgę, iako szczerze i czystą prawdę zeznał, odebrać, i że to nastąpiło, w protokóle zapisać.

Protokół ma słuchany podpisać, a jeżeliby pisać nie umiał, znakiem swéj ręki potwierdzić.

5. Wysłuchanie obwinionego na zeznania świadków.

a. W ogólności.

§. 713.

Na każdy przez świadków potwierdzony punkt, słuchanym być ma obwiniony, przeciw któremu zeznanie za dowód służyć powinno, czy ón przeciw osobie świadka, albo przeciw zeznaniu tegoż, czego wniesć nie ma.

b. Przez dooczne stawienie świadków (konfrontację).

§. 714.

aa. Kiedy takowe przedsięwziętém być ma.

Jeżeli świadek ważne okoliczności przeciw obwinionemu zeznał, które ten zaprzecza, nie wnosząc nic gruntownego przeciw świadkowi, lub iego zeznaniu, natenczas świadek osobiście mu do ócz stawionym, i dopełnione stawienie dooczne z onego rezultatem w protokóle badania zapisane być ma.

§. 715.

bb. Kiedy takowe zaniechaném być może.

Gdy zaś przeczytane obwinionemu zeznania świadków, onemu wymienionych, już samo przez się, albo łącznie z innemi obecnie zachodzącemi środkami dowodzącemi, prawny dowód stanowią, a obwiniony wyraźnie dooczne stawienie nie żąda, natenczas zależy to od zdania Instancyi, czyli stawienie dooczne przedsięwziętém być ma, lub nie?

b. Stawienie dooczne (konfrontacja) świadków pomiędzy sobą.

§. 716.

Jeżeli zeznania dwóch, lub więcéj świadków względem ważnych okoliczności nie zgadzają się,

a spodziewać się należy, iżby dooczne stawienie tychże do wyjaśnienia prawdy pomódz mogło, natenczas można każdego świadka, innym świadkom pojedynczo, co do tych zeznań, między którymi istotna różność zachodzi, osobicie, doocznie stawić. Zeznania przez doocznie stawionych świadków złożone, należy do protokołu wciągnąć.

IV. Zdanie znawców.

1. Warunki.

§. 717.

a. Względem słuchania przedmiotu.

Zdanie znawców służyć może tylko w téj okoliczności za dowód, która do kunsztu, professyi, zatrudnienia, albo szczególnego wykształcenia znawców odnosi się.

§. 718.

b. Co do osoby znawców.

Do tego dowodu użyte być mają za znawców doświadczone, w wydziale, o który rzecz idzie, należycie wydoskonalone osoby, posiadające własność niewątpliwych świadków. Jeżeliby kto, któremu tych warunków nie dostaie, za znawcę mianowanym został, na ów czas wolno obwinionemu, przy wykazaniu prawnych przyczyn, przeciw niemu zachodzących, o wybranie innego znawcy prosić. Wszakże i obowiązkiem iest Instancyi w tym przypadku, gdy też dowie się, że przeciw mianowanemu znawcy okoliczność zachodzi, która iego zeznanie, odrzucenia godném, albo wątpliwém zrobić może, z mocy urzędu to mianowanie odwołać i innego niepodeyrzanego znawcę obrać.

§. 719.

c. W szczególności przy monopolowych przedmiotach i pytaniach, o ważność (prawdziwość) publicznego oznaczenia.

Do rozpoznania przedmiotów iakiego monopolium rządowego, tudzież ważności stęplów

na papierze, albo przyłożonych, na przedmiocie spożerowania i spożywania, urzędowych znaków, (stęplów na kartach do gry, na gazetach, towarach i. t. p.), tylko urzędnicy, którzy przy iednym z tych wydziałów Administracyi postanowieni są, za znawców powołani być mogą.

2. Wzięcie do protokołu zdania znawców.

§. 720.

a. Odebranie przysięgi od tychże.

Jeżeli znawcy, do wykrycia istoty czynu powołani, do tego rodzaju rozpoznawania, do którego wezwani zostają, przysięgli są, natenczas żądaniem będzie od nich zeznanie, z dokładnem przypomnieniem przysięgi przez nich złożonéy. Znawcy, którzy do wzmiankowanego rodzaju rozpoznawania ieszcze przysięgli mi nie są, powinni przysięgę złożyć, że rzecz pod ścisłą rozważę wezmą, i że to, co do wykrycia wiedzieć potrzeba, sprawiedliwie i wyraźnie obiawią.

§. 721.

b. Mieysce przedsięwzięcia.

Jeżeli w mieyscu śledztwa znawców z potrzebnými do należytego rozpoznania obecnie znajdujących się przedmiotów własnościami nie ma, albo jeżeli przeciw wyborowi tychże, z przyczyny ich związku z obwinionym, ważne wątpliwości zachodzą, na ów czas ma prawo Instancya śledząca, te przedmioty, jeżeli takowe bez zbytecznych kosztów przesłane być mogą, do naybliższego mieysca, w którym wspomniona przeszkoda nie zachodzi, dla przedsięwzięcia rozpoznania posłać. Gdy obwiniony jest uwięzionym, to nie ma prawa w takowym przypadku żądać, by go do mieysca, gdzie rozpoznawano będzie, posłać, jeżeli połączonych z tém kosztów sam bezpośrednio nie opędzi, i pod wszelkie przy tém odesłaniu potrzebne ostrożności nie podda się.

§. 722.

c. Uwiadomienie obwinionego.

Jeżeli obwiniony w tém miejscu, w którym znawcy słuchani będą, jest obecnym, albo jeżeli tenże Instancyi, która znawców słucha, o zastępcy, znajdującym się w tém miejscu, doniósł, natenczas należy obwinionemu, albo w drugim przypadku iego zastępcy o komissyynym terminie, do słuchania znawców wyznaczonym, i o tém, iak znawcy zowią się, uprzednio uwiadomić. Jeżeli rzecz, o której rozpoznawanie przez znawców idzie, w celu tego rozpoznawania przez Instancyę śledzącą, do innego iakiego miejsca posłaną zostanie, albo jeżeli w ogólności słuchanie znawców przez iaką inną, nie w miejscu siedziby Instancyi śledzącą, znajdującą się Instancyę przedsięwziętą zostanie, a obwiniony, albo iego, Instancyi śledzącej doniesiony zastępca, w miejscu siedziby téj drugiey Instancyi obecnym znajduje się, należy takowego o tém rozporządzeniu razem z onego wydaniem uwiadomić.

§. 723.

d. Uwagi.

Przy naocznym oglądzie, wolno jest obecnym na Kommissyi urzędnikom dochodowym, i obwinionemu samemu, albo przez zastępcę znawców te uczynić uwagi, iakie za potrzebne uznają.

§. 724.

a. W ogólności.

Do zupełnego dowodu przez znawców, potrzeba zgodnego zeznania dwóch znawców względem dowieść się mających właściwości rzeczy. Gdyby ich zeznania nie zgadzały się, należy trzeciego znawcę przywołać. Zdanie, z którym ten trzeci zgadza się, należy mieć za prawdziwe. Jeżeli zaś z żadnym nie zgadza się, natenczas potrzeba zasięgnąć zdania innych znawców.

Instancya wyrokująca ma w tym razie, w którym zdania innych znawców zasięga się, ze względu na wynurzone zdania różnych znawców, którzy słuchani byli, na przyczyny, dla których ciż w swoich zdaniach nie zgadzali się, na onych zatrudnienie, a w ogólności na zachodzące okoliczności, rozważyć, czyli i iaką moc dowodu ostatniemu, zgadzającemu się zdaniu dwóch znawców, przyznać można.

§. 725.

b. Przy ocenieniach (detaxacyach).

Podług tych samych zasad przedsięwzięte być mają detaxacye. Jeżeli znawców podania wartości nie zgadzają się, należy wziąć średnią wartość za posadę.

V. Przysięga uzupełniająca.

§. 726.

Jeżeli osoba do śledztwa pociągniona, w iakim przypadku, na który przepisy osobnego sposobu dowodzenia wyłączenie nie stanowią, na iaką ważną, rzecz rozstrzygającą okoliczność, w prawdzie żadnego zupełnego, wszelakoż pół albo więcéy iak pół dowodu przywiodła, z oświadczeniem, że tę okoliczność przysięgą potwierdzić chce, natenczas może onéy Sąd przez rozporządzenie dozwolić, ten dowód przysięgą uzupełnić.

ODDZIAŁ TRZECI.

O dowodach dla wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia.

I. Ogólne przepisy.

§. 727.

1. Zasada.

Do wykazania nabycia lub pochodzenia towarów, użyte być mogą wszystkie sposoby do-

wodu, które ustawa na obronę obwinionego dozwala. Oczenie zaś udowodnioném być ma na sposób, w ustawie cła przepisany.

§. 728.

2. Dowód wprowadzenia do obwodn cłowego.

Okoliczność, że iaki przedmiot z zagranicza, lub z wyłączenia cłowego do obwodu cłowego wprowadzonym został, dowieść należy środkami dowodzącemi, które do udowodnienia okoliczności czynu dozwolone są.

II. Szczególne przepisy.

1. Wyznanie.

a. Skutek względnie zeznawaiacego.

§. 729.

Ten, co twierdzi, że przedmiot ieszcze obecnie znajdujący się, o wykazanie którego rzecz idzie, przez niego komu innemu odstąpiony został, przyznaie się przez to do powinności tego wykazania dalszego, do którego ón podług zawartych w ustawie cła przepisów obowiązany był, gdy przedmiot w iego posiadaniu znajdował się. (Ust. cł. §. 322).

b. Względem nabywcy towaru.

§. 730.

Jeżeli to potwierdzenie (§. 729) przez iakiego profesjonalistę, którego trwałe siedlisko w krajach, dla których niniejsza ustawa działalną jest, znajduie się, na sposób, do słuchania zeznań świadków przepisany, zeznaném zostanie, i jeżeli rzecz, o którą idzie, jest przedmiotem iego professyi, natenczas nabycie towaru dla tego, do kogo takowy od profesjonalisty przeszedł, za wykazany uważanym być powinien. W innych przypadkach moc dowodu potwierdzenia, danego przez dawniejszego posiadacza towaru, o odstąpieniu onego, przyznaną zostanie na

korzystać tego, kto na tego posiadacza odwoływał się, podług zasad, które dla udowodnienia przez świadków służą.

2. Zeznania świadków.

§. 731.

Do wykazania nabycia albo pochodzenia, także oprócz przypadku (§. 730), jeżeli przedmiot tak mały jest wagi, że przy osądzeniu sprawa do pomniejszych wykroczeń należałaby, może zeznanie jednego niewątpliwego świadka za zupełny dowód przyjętym być, gdy takowe z wykrytymi okolicznościami zgadza się, i wiarygodność onego, ani przez treść, ni przez osobiste stosunki świadka osłabioną nie jest.

3. Księgi professyjne.

Powinność do prowadzenia tychże.

§. 732.

Powszechne przepisy o handlu i professyi, tudzież osobne rozporządzenia o wykonywaniu nadzoru (kontroli), pod który pewne professye podciągnięte są, stanowią, którzy professyoniści są obowiązani do regularnego utrzymywania professyjnych ksiąg, co do prowadzenia swojey professyi.

b. Przynależności utrzymywania ksiąg.

aa. W ogólności.

§. 733.

Księgi professyjne powinny zakład professyi w całość onego obiętości przedstawiać, i rzetelnie i sprawiedliwie prowadzone być.

bb. Księgi handlujących.

§. 734.

Księgi professyjne handlujących przedstawiać mają w szczególności:

1. nabycie przedmiotów, do prowadzenia handlu przeznaczonych, z wyszczególnieniem nazwiska

II. Część.

- i miejsca pobytu tego, od którego handlujący (professyonista) te przedmioty nabył.
2. Odbyt towarów, przyczém, jeżeli takowy przez drobną sprzedaż nie nastąpił, nazwisko nabywcy wymienić należy.
 3. Wszystkie do prowadzenia professyi ściągające się percepty i wydatki w pieniądzach, tudzież należitości i długi.

cc. Księgi innych professyonistów.

§. 735.

Księgi professyjne innych professyonistów, oprócz przynależności, dla ksiąg kupieckich przepisanych (§. 734), wykazywać mają:

4. użycie przedmiotów, nabytych dla prowadzenia professyi i sposób postępowania professyynego, pod które takowe podciągnięte zostały, tudzież osoby do prowadzenia professyi użyte.
5. Ilość, iakość i oznaczenie wyrobów (produktów), przez postępowanie professyjne utworzonych albo przekształconych, tudzież odpadków, które od tychże pozostały, i są przedmiotem zbycia, albo dalszego użycia do prowadzenia professyi;
6. odbyt produktów, przez professyi prowadzenie wyrobionych albo przekształconych, i pozostałych od tychże odpadków, iak dalece te ostatnie są przedmiotem zbycia. Przy zapisywaniu odbytu zachować się należy podług przepisu §. 734, l. 2.

cd. Pospolite przynależności.

§. 736.

Przy utrzymywaniu ksiąg professyynych, należy ieszcze w ogólności na uwagę mieć:

1. Czas, w którym percepty lub wydatki w materyałach, towarach lub pieniądzach dzieją się, albo w którym materyały lub towary z fabry

ki do składu towarów wyrobionych, albo z tego do lokalu sprzedaży przechodzą, powinien wraz z ilością, o którą rzecz idzie, jasno wykazanym być.

2. Percepty albo wydatki w materiałach, towarach lub pieniądzach, na które pisemne potwierdzenia wydane zostają, albo które ze związków handlowych, z innymi profesjonalistami istnących, pochodzą, należy zawsze tegoż samego dnia, w którym takowe nastąpiły, percepty zaś i wydatki, w drobną sprzedaż zasze, naydalej z końcem każdego tygodnia zapisać.
3. Pomiedzy szczegółowemi oddziałami ksiąg professyynych, musi wszędzie zupełna zgodność zachowana być.
4. Jeżeli osobne przepisy stanowią formę, w której księgi professyenne dla pewnych przedsiębiorstw professyynych urządzone, albo osobne ostrożności, które przy utrzymywaniu ksiąg zachowane być mają, należy podług tychże stosować się.

c. Chowanie ksiąg professyynych.

§. 737.

Professyoniści, którzy do prowadzenia ksiąg professyynych obowiązani są, powinni takowe przez pięć lat chować, jeżeli cywilne lub professyenne ustawy dłuższego czasu nie przepisują.

d. Moc dowodu ksiąg.

aa. Przeciw professyoniście.

§. 738.

Księgi professyenne uważać należy, co do okoliczności w onych wyrażonych, i do prowadzenia professyi ściągających się, za dowód przeciw professyoniście, na którego rzecz księgi prowadzone są, jeżeli przez niego sprzeczność tego, co w księdze zawiera się, dowie-

dziona nie będzie, albo jeżeli przez tegoż okoliczności udowodnione nie zostaną, które w wątpliwość wprowadzają, czy wspomniane księgi przeciw niemu za wiarygodne uważaniami być mogą.

bb. Na korzyść tegoż.

§. 739.

Na korzyść tegoż professyonisty, przy dopełnić się mającém przez niego wykazaniu nabycia lub pochodzenia, przyznana będzie księgom professyynym, co do zapisanych w onych okoliczności, do prowadzenia professyi ściągających się, moc pół dowodu tak dalece, jeżeli oprócz warunków, które ustawy cywilne za moc dowodu ksiąg professyynych stanowią, także następujące jeszcze przynależności łącznie dopełnione są:

1. Przy utrzymaniu ksiąg powinny były wskazane przepisy należycie zachowane być (§. 733 do 736), i
2. professyonista, który ksiąg swoich iako środków dowodzących użyć chce, nie powinien był dla iakiego, w sześciu latach, od czasu okoliczności czynu, księgami dowieść się mającý, nazad rachując, popełnionego albo próbowanego przestępstwa w terażniejszyém, albo iakiém dawniejszém śledztwie
 - a) kryiomokupstwa, spółwiny albo uczestnictwa w kryiomokupstwie za winnego uznanym, albo
 - b) od śledztwa, z przyczyny kryiomokupstwa, lub spółwiny albo uczestnictwa w kryiomokupstwie przeciw niemu przewidzianego, iedyńie tylko dla braku prawnych dowodów, uwolnionym być.
3. Treść ksiąg, powinna, chcąc by takowe za dowód nabycia lub pochodzenia, iakiego wyraźnie oznaczonego przedmiotu przyjęte być mogły, z iakością i

oznaczeniem tegoż przedmiotu, tudzież z dokumentem, który professyonista, o którego księgi rzecz idzie, na wspomniony przedmiot wydał, zupełnie zgadzać się.

4. Nadana księgom professyynym moc dowodu ma tylko tak dalece miejsce, jeżeli przeciw tymże nie zachodzi dowód okoliczności, przez które wiarygodność tych ksiąg w ogólności, albo względnie podań, będących przedmiotem dowodzenia w szczególności, osłabioną zostaje, i zasadnym wątpliwościom podpada.

cc. Przeciw komu trzeciemu.

§. 740.

Pod temi warunkami służyć mają za pół dowodu księgi professyenne przy wykazaniu nabycia albo pochodzenia towarów, nie tylko na korzyść professyonisty, który to wykazanie dopełnić ma, ale także przeciw temu, od którego przedmiot do professyonisty przeszedł.

4. Zdanie znawców.

a. Ogólny warunek.

§. 741.

Ogólne, dokładniéj nieuzasadnione oświadczenie znawców, że uznają, iż przedmiot jest pochodzenia zagranicznego, zważaném być nie ma. Ciż zawsze poznaki i właściwości rzeczy, z których wniosek wyprowadzają, że przedmiot z zagranicza, albo z wyłączenia cłowego pochodzi, wyraźnie podać powinni.

b. Moc dowodu zdania.

aa. Samego przez się.

§. 742.

Zdanie znawców stanowi samo przez się w trzech przypadkach dowód na graniczne pochodzenie przedmiotu:

- a) Kiedy takowy jest produktem natury, albo surowym materyłem, z takiego produktu odebranym, o którym znawcy twierdzą, że natura takowy tylko pod obcą strefą nieba, albo w pewnych za obwodem cłowym położonych okolicach tworzy, albo onemu znajdować się dozwala.
- b) Kiedy znawcy uznają, że przedmiot jest produktem kunsztu albo przemysłu (industrii), który w ogólności, albo, aby w obecnie znajdującym się stanie utworzonym był, domyślać się każe koniecznych warunków, szczególnych stosunków klimatu lub miejsca, które w obwodzie terytorium cłowego nie znajdują się.
- c) Kiedy znawcy oświadczają, że przedmiot iakiego monopolium rządowego, jest takiego rodzaju, który ani w fabrykach dochodu rządowego wyrabianym. ni też w składach tegoż sprzedawanym nie bywa.

bb. W innych przypadkach.

§. 743.

α. Zasada.

W innych przypadkach służyć może zdanie znawców względem wykrycia pochodzenia iakiego towaru iedynie tylko do wzmocnienia pojedynczych okoliczności, do potwierdzenia lub zbicia przywiedzionych środków dowodu, albo do uposażenia poszlaki, że przedmiot nie jest awukraiowego pochodzenia.

§. 744.

β. O poszczególnych właściwościach rzeczy.

Ta zasada ważną jest w szczególności, kiedy znawcy oświadczają:

1. że przedmiot jest takich własności, które zwyczajnie tylko zagranicznym produktem właściwe są, albo

2. że takowy do produktów iakiego, za granicą istnącego przedsiębiorstwa professyynego, którego wiadome odróżniające znaki tenże na sobie ma, zupełnie podobnym iest; albo
3. że przedmiotowi własności brakuie, które zwyczajnie produkta swukraiowego pochodzenia, od zagranicznego, tegoż samego gatunku, rozróżniaią.

§. 745.

γ. O produkcji albo znaczeniu towaru.

Toż samo, kiedy znawcy oświadczą

4. że przedmiot, przez postępowanie, od tego, co pochodzenie swukraiowe wykazać ma, podane, albo aparatami, któremi produkt wyrobiony być miał, albo nakoniec przy stosunkach miejsca, które za miejsce produkcji przez obowiązanego do wykazania podaném iest, albo zgoła nie, albo też nie w obecnéy iakości, albo nakoniec nie w ilości, o którą rzecz idzie, wyrobionym być mógł.
5. Że oznaczenie, na przedmiocie znajduiące się, do wykazania swukraiowego pochodzenia lub oclenia przeznaczone, iest nieprawdziwém, sfalszowaném, albo z iednéy sztuki na drugą przeniesioném.

§. 746.

- δ. O zagraniczném pochodzeniu towaru w zbiegu z wielu okolicznościami.

Oświadczenie znawców służy w prawdzie za dowód w każdéy tu przywiedzionéy okoliczności. Wszelakoż, aby przez to, zagraniczne pochodzenie przedmiotu za dowiedzione uważaném być mogło, potrzeba,

- a) by dwie z okoliczności, w §. 745 pod oddzielnými liczbami (4 i 5) przywiedzionych, razem zachodziły, albo

- b) by iedna z tychże z iedną lub więcéy
 aa) z okoliczności, w §. 744 określonych, albo
 bb) z iedném lub więcéy, z przywiedzionych w ustawie cła §§. 324 i 325, szczególnych powodów poderzenia, iak dalece takowe nie są témiz samémi, albo na téyże saméy istocie czynu nie zasadzają się, albo
 c) by iedna lub więcéy z okoliczności, w §. 744 przywiedzionych, z iednym lub więcéy szczególnych podeyrzenia powodów, w ustawie cła §§. 324 i 325 namienionych
 zgadzały się, przy czém w reszcie zawarty w §. 763 przepis zachować należy.

§. 747.

Dalszy ciąg.

Jeżeli znawcy oświadczą, że przedmiot podług ich rozpoznania iest zagranicznego pochodzenia, i jeżeli swoje przekonanie na innych, iak w §§. 744 i 745 przywiedzionych okolicznościach zasadzają, natenczas Instancya, do rozstrzygnięcia rozprawy powołana, za staranném zważeniem wszystkich wykrytych okoliczności, na rozwałę wziąć powinna, czyli przez to zdanie, łącznie z wspomnionémi okolicznościami, pochodzenie zagraniczne za dowiedzione uważać można. W każdym atoli przypadku, powinno iednak wyraźne oświadczenie znawców przynajmniéy z iednym, z określonych w ustawie cła §§. 324 i 325 szczególnych powodów podeyrzenia, albo z iedną, z okoliczności, w §§. 744 i 745, niniejszék ustawy pod osobnémi liczbami oznaczonych, zgadzać się.

c. Odwód (przeciwny dowód).

§. 748.

We wszystkich przypadkach, w których zdanie znawców albo przez się (§. 742), albo w styczności z innémi okolicznościami (§. 746 i 747), dowód pochodzenia za-

granicznego stanowi, zostaje temu, przeciw komu zdanie za ten dowód służyć ma, zastrzeżoném, przeciwny dowód swukraiowego pochodzenia albo oczenia wchodowego stawić, albo jeżeli rzecz o przedmiot iakiego monopolium rządowego idzie, dowodzić, że takowy w iakim lokale sprzedaży dochodu rządowego, albo u iakiego, ze strony Skarbu rządowego, ustanowionego sprzedawcy, kupionym został.

5. Próba roboty.

Przypadki, wktórych takowa

aa. pozwoloną być może.

§. 749.

Próbę roboty, to iest: wykonane pod urzędowym dozorem doświadczenie, czy professyoniasta, który twierdzi, że towar iaki wyrobił, potrzebną do tego zdolność posiada, albo czy postępowanie professyine, narzędzia warstatowe albo aparaty, których przy produkcyi podług iego podania użyć miał, zdatne są do wyrobienia towaru, przedmiotowi śledztwa wyrównywiącego, w prawdzie za dowód pochodzenia tegoż towaru dopuścić nie można. Wszelakoż próba roboty przez Instancye, do śledzenia albo rozstrzygnięcia przestępstw dochodowych uprawnione, na prośbę tego, kto pochodzenie iakiego przedmiotu wykazać ma, iako środek pomocny dla poiaśnienia stosunków rzeczy, albo danego przez znawców zdania, dozwołoną być może.

bb. Pozwołoną być musi.

§. 750.

Próba roboty powinna na prośbę tego, co pochodzenie przedmiotu wykazać ma, nakazaną być, kiedy znawcy iedną lub więcej, z przywiedzionych w §§. 744, 745 okoliczności, potwierdzają, a ten zaś, który do wykazania obowiązany jest, oświadcza się, że przez próbę

roboty mylność oświadczonego przez znawców zdania dowiedzie.

b. Sposób przedsięwzięcia.

§. 751.

Przy wykonaniu próby roboty, powinno, oprócz Instancyi, podług przepisu (§. 656) ustanowionéy, dwóch bezstronnych znawców obecnych być. Czas, w którym wspomniane osoby przy próbie roboty obecne być powinny, i oddziały czasu, podczas których obecność onych trwać ma, powinna Instancya śledząca podług jakości postępowania professyynego, o które rzecz idzie, i przedmiotu przez takowe utworzyć się mającego, tylko w takiéy mierze, iak tego dla zamiaru próby potrzeba, i z największą oszczędnością wydatków, wyznaczyć. Jeżeli o przedsiębranie próby roboty, dla zbicia zdania, przez znawców danego proszono będzie, należy do téy próby innych znawców, a nie tych, których zdanie takową zbitém być ma, przyzwać, jeżeli ten, na którego żądanie próba roboty nakazaną zostaje, na to nie przystaje, by od przybrania innych, iak tych samych znawców odstąpiono było.

c. Protokół.

§. 752.

Na zaszły przy próbie roboty wypadek, spisać należy protokół z zachowaniem przepisów, powyżéy (§§. 659 i 672) postanowionych, w którym w szczególności wymienione być mają:

1. miejsce, w którym próba roboty przedsięwziętą zostaje;
2. czas początku i końca téyż, a mianowicie, jeżeli dwie lub więcéy sztuk lub części robione były, dla każdéy sztuki, albo każdéy części oddzielnie;
3. narzędzia, sprzęty albo aparaty, których użyto, z opisaniem, dla zamiaru potrzebném, i jeżeli takowe liczbami albo inném widoczném znakami opa-

trzone są, z podaniem tych liczb albo znaków rozróżniających;

4. imiona i nazwiska, tudzież miejsce pobytu robotników, których do uskutecznienia próby użyto;
5. ilość, gatunek i jakość materiałów, których przy próbie roboty, do zrobienia téż próby użyta;
6. produkta, które przez tę próbę wyrobione, albo przyrządzone zostały;
7. uwagi, które urzędnik, stér wiodący, albo przybrani znawcy przy przedsięwzięciu próby zrobili, i udzielone na takowe przez professionistę, próbę roboty przedsiębiorącego, wiadomości albo wyjaśnienia;
8. zdanie znawców na rezultat próby, i na pytanie, czyli i w jakim względzie ten rezultat na to zasługuje, by przy ocenieniu dowodów zważanym był;
9. dostrzeżenia Kommissyi saméy.

Produkta, przez próbę roboty utworzone albo przyrządzone powinny przez urzędnika, wykryciem kierującego, przez tego, co próbę roboty przedsięwziął, i przez przybranych znawców, ich pieczęciami, albo jeżeliby takich przyłożyć nie można było, innémi widocznými znakami opatrzone być.

- d. Uwiadomienie znawców, przeciw którym zdaniu taż próba roboty zmierza.

§. 753.

Jeżeli próba roboty dla zbicia oświadczonego zdania znawców podjętą zostaje (§. 750), natenczas należy znawców, przeciw którym zdaniu próba roboty przedsięwziętą być ma, jeżeli na mocy §. 751 do przedsięwzięcia próby roboty inni znawcy przybrani zostają, o wyznaczonym na tę Komissyę terminie z tym dodatkiem uwiadomić, że im wolno, wszelakoż bez pretensyi do wynagrodzenia,

samym, albo przez zastępcę przy przedsięwzięciu próby obecnymi być, i swoje uwagi czynić.

e. Słuchanie tychże.

§. 754.

Jeżeli znawcy, których zdanie próbą roboty zbite być ma, przy przedsięwzięciu téj próby obecni nie byli, i na tę swoich uwag nie zrobili, natenczas należy onym wypadek (rezultat) téj próby, jeżeli ta prócz tego może nie udała się, do wzniesienia swoich, na każdy wypadek snadź potrzebnych uwag, udzielić, i jeżeli do wyjaśnienia tychże dalszych wykryć potrzeba, takowe przedsięwziąć.

Rozdział ósmy.

O przekonaniu obwinionych i odpowiedzialnych.

ODDZIAŁ PIÉRWSZY.

O przekonaniu obwinionych.

I. Ogólny warunek.

§. 755.

Obwiniony przekonany jest o przypisane mu w winę przestępstwo dochodowe, jeżeli udowodniono zostanie, że ón nie tylko

1. czynność lub omieszkanie, w skutek którego tenże za winowaycę (pobudziciela, sprawcę, albo spółwinowaycę), lub uczestnika w przestępstwie dochodowém uważanym być ma, popełnił, ale także
2. że prawne warunki do przypisania mu winy lub uczestnictwa w przestępstwie dochodowém obecnie zachodzą.

II. Dowód przekonania.

1. Sposoby dowodu.

§. 756.

Oprócz przypadków, w których przestępstwo dochodowe na niedostatek wykazania, podług przepisów żądanego, jednakże albo wcale nie, albo nie należyście uiszczonego, do którego obwiniony obowiązany jest, zasadza się, a zatem przez omieszkane dopełnienie téj powinności przez się dowiedzioném iest, udowodnioną zostaje okoliczność, że obwiniony jaką czynność albo omieszkanie, na których wina lub uczestnictwo w jakim przestępstwie dochodowém zasadza się, popełnił, przez ieden, lub więcéy z następujących sposobów dowodu:

1. wyznaniem obwinionego,
2. dokumentami,
3. świadkami,
4. zbiegiem poszlak.

2. Zasady dowodzenia.

§. 757.

Co do trzech pierwszych sposobów dowodzenia (§. 756, l. 1 do 3) zachować się należy podług zasad, względem tych sposobów w poprzedzającym rozdziale postanowionych, i podług następujących (§§. 758 do 765) przepisów.

3. Wyznanie.

a. Obiętość mocy dowodu.

§. 758.

Jeżeli obwiniony w prawdzie przestępstwo przyznaie, ale nie wszystkie oraz cnemu względem tegoż w winę przypisane okoliczności, natomiast tylko przestępstwo za dowiedzione uważać należy. Dowód zaś, co do nieprzyznaných przez niego

okoliczności, jeżeli tego do rozstrzygnięcia przypadku potrzeba, należy za pomocą innych środków dowodzących postawić.

b. Jak dalece ofiarowanie kary pieniężnej za wyznanie uważać należy.

§. 759.

Jeżeli obwiniony przed rozpoczęciem, w ciągu, albo po skończeniu śledztwa, jaką kwotę pieniężną, albo inną jaką rzecz z tą prośbą złożył, albo ofiarował, by prawnego postępowania nie przedsiębrać, albo nie kończyć, natenczas to złożenie, albo oferta, jeżeli warunki dowodu przez wyznanie nie zachodzą, w przypadku niezwezwolenia na tę prośbę, ani za wyznanie, ni też za dowód uzupełniający uważaną być nie powinna.

4. Dokumenta.

§. 760.

Do przekonania obwinionego jakim przez niego własnoręcznie pisanym albo podpisanym dokumentem, potrzeba, by oprócz powszechnych warunków dowodu przez dokumenta (§. 692), dokument bez pośrednio popełnione przestępstwo wskazywał.

5. Zeznania świadków.

a. Warunki mocy dowodu.

§. 761.

Zeznanie świadków, do przekonania obwinionego służyć mające, oprócz innych prawnych przynależności zeznania świadków na dowód właściwego (§. 700), powinno

1. o téj okoliczności, że świadek zna obwinionego, albo że go po przestępstwie, za tę samą osobę, która przestępstwo popełniła, poznał, żadney wątpliwości nie zostawiać, albo
2. osobę obwinionego znakami nieomylnymi, do poznania łatwemi opisać.

loc dowodu iednego niewątpliwego świadka w zbiegu z prawnými poszlakami.

§. 762.

aa. Okręślenie tych poszlak.

Prawnými przynależnościami (§§. 695, 700, 708) opatrzone zeznanie iednego niewątpliwego świadka, lub iednego winowaycy albo uczestnika, który z pewnością powiada, że obwiniony iaką, podług prawa winę lub uczestnictwo w przestępstwie uposadniającą czynność wykonał, stawia przeciw niemu w téry mierze prawny dowód, ieżeli z zachowaniem przepisu, w §§. 763 i 764 zawartego, i podług iakości przypadku, ze względu na postanowienia §. 604 objęte, to zeznanie styczność ma

1. z dwiema, z przywiedzionych pod osobnemi liczbami w §§. 603, 605, 606, 607, 608, do przestępstwa, o które rzecz idzie, zastosować się daiących poszlak, albo
2. też tylko z iedną, z przywiedzionych w §§. 603, 605, 606, 607, 608, do przestępstwa, o które rzecz idzie, zastosowanými być mogących poszlak, kiedy oraz niezawisłe od tych poszlak, okręśłone w §. 609, albo w §. 611 wzmocnienie powstałego prawnego podeyrzenia zachodzi.

§. 763.

bb. Reguła o zważaniu poszlak.

Jeżeli dwie lub więcéy, pod tąż samą liczbą przywiedzionych okoliczności stykaią się, należy takowe tylko za iedną poszlakę uważać. Równie też pojedyncza okoliczność czynu, tylko raz porachowaną być powinna, i chociaż takowa pod dwie lub więcéy liczb uporządkować się daie, wszelakoż nigdy w różnych odniesieniach się wzięta, więcéy poszlak tworzyć nie ma.

§. 764.

cc. Warunki tego dowodu.

Oprócz warunków (§§. 762, 763) do postawienia dowodu potrzeba jeszcze, by

1. każda pojedyncza poszlaka przez się innemi środkami dowodu, iak zeznaniem świadków, do dowodzenia służącém, prawnie dowiedzioną była, i by
2. to zeznanie i schodzące się z oném poszlaki, ani od powiedzią obwinionego, ni też przeciwnemi poszlakami, albo innemi stosunkami, które za niewinność obwinionego mówią, osłabione nie były, albo swoiéy ważności nie straciły, i aby
3. tak każda z tych poszlak, z którými wspomniane zeznanie styka się, iako i zeznanie świadków samo, niewątpliwie, iak dalece rzecz o przedmiot przestępstwa idzie, do tegoż przedmiotu, ieżeli zaś osoby przestępcy tycze się, do téż osoby ściągały się.

Moc dowodu zeznania dwóch wątpliwych świadków w zbiegu z prawnemi poszlakami.

§. 765.

Rozpoznaniu Instancyi wyrokuiącyéy iest zastrzeżono, po doskonałym i związlém zważeniu wszystkich okoliczności osądzić, iak dalece zeznanie dwóch wątpliwych świadków, przy zastosowaniu przepisów, w §§. 762, 763 i 764 zawartych, z zeznaniem iednego niewątpliwego świadka za równo uważać należy (§. 707).

6. Przekonanie przez zbieg poszlak.

a. Warunki tego przekonania.

§. 766.

Obwiniony, przestępstwo zaprzeczający, może przez zbieg poszlak, za prawnie przeko-

nanego uważanym być, gdy następujące warunki razem zachodzą:

1. Przestępstwo, którego winę lub uczestnictwo obwiniony, któremu takowe przypisane są, zaprzecza, musi z okolicznościami, takowe do przestępstwa dochodowego kwalifikującymi, zupełnie dowiedzioném być;
2. przeciw obwinionemu stykać się powinny poszlaki, w §§. 768, 769 określone, w liczbie tamże wyznaczonéy
3. każda pojedyncza poszlaka, równie iak i okoliczności, któremi prawny dowód w skutek §. 609, albo w skutek §. 611 wzmocnionym zostaje, muszą każda z osobna, prawnie dowiedzionémi, ani przez odpowiedź obwinionego, ni też przez przeciwległe poszlaki albo stosunki, które za niewinnością obwinionego mówią, osłabionémi być, ni na swojej ważności utracić;
4. ze związku poszlak, okoliczności i stosunków, przez śledztwo wykrytych, pokazać się musi tak bliskie i dokładne ściąganie się czynności, albo omieszkania, na których wina albo uczestnictwo w przestępstwie, o które rzecz idzie, zasada się, do osoby obwinionego, że podług naturalnego i zwyczajnego toku wydarzeń przyjętém być nie może, że kto inny, iak obwiniony, wspomnianą czynność, lub wspomniane omieszkanie popełnił.

b. Poszczególne poszlaki w celu tychże.

§. 767.

Oprócz poszlak, które §§. 603, 605, 606, 607, 608 określają, można w celu przekonania obwinionego przez zbieg poszlak, za poszlaki uważać:

1. zeznanie świadka iednego, opatrzone wszystkiemi przynależnościami, w §. 700 wymienionémi, kiedy się takowe bezpośrednio do popelnienia przestęp-

stwa przez obwinionego ściaga, i kiedy temuż, chcąc by za zeznanie świadka niewątpliwego uważaném było, żadna inna z przepisanych w §. 695. przynależności nie brakuje, iak ta, że świadek podczas przestępstwa ieszcze ośmnasty rok życia nie skończył, wszelakoż czternasty rok już skończył był,

2. niezaprzysiężone, iednak innémi przynależnościami §. 700 opatrzone, bezpośrednio do popełnienia przestępstwa przez obwinionego ściągające się, i zgadzające się, zeznanie dwóch świadków, którym w czasie popełnienia przestępstwa dziesiąty rok życia skończył się był, i którym, aby za niewątpliwych świadków uważani byli, z wyrażonych w §. 695 przynależności, żadnych innych, iak wymienionych tamże pod 1 i 2, poiedynczo lub razem, nie brakuje, to jest: przeciw którym iedynie tylko iedna lub więcéy z następujących, pod a) i b) przywiedzionych okoliczności zachodzi, że onym
 - a) w czasie popełnienia przestępstwa ieszcze ośmnasty rok życia nie skończył się był, bądźby oni wtenczas czternasty rok życia skończyli byli lub nie, albo że ciż
 - b) iednéy lub więcéy zbrodni, bez różnicy czy takowe z oszukaństwa, chciwości zysku, albo innych przyczyn powstały za winnych uznani, albo za to do śledztwa pociągani, i tylko dla braku dowodów uwolnieni, albo iednego lub więcéy z oszukaństwa, lub z chciwości zysku pochodzących występków, za winnych uznani zostali;
3. niezaprzysiężone, aczkolwiek przynależnością w §. 708 pod 4 przywiedzioną nieopatrzone, wszelakoż innémi przynależnościami wzmiankowanego §. 708 opatrzone, bezpośrednio do popełnienia przestępstwa, odnoszące się zgodne zeznanie dwóch

świadców, którym w czasie popełnienia przestępstwa rok dziesiąty życia skończył się był, i którym wina lub uczestnictwo w tymże przestępstwie przepisane zostają, jeżeli, niezawisłe od winy lub uczestnictwa w przestępstwie, onych dotykający, lub dotykającego, im z wyrażonych w §. 695 przynależności, żadne inne, iak tamże pod 1 i 2 wymienione, pojedynczo lub razem nie brakuje, a zatem przeciw nim iedynie tylko iedna lub więcej z okoliczności, w poprzedzających liczbie 2 niniejszego paragrafu pod a) i b) wyszczególnionych, zachodzi.

c. Liczba potrzebnych do przekonania poszlak.

§. 768.

aa. Przy zbiegu prawnych poszlak samych.

Do prawnego dowodu ze zbiegu poszlak, jeżeli także inne w §. 766 przepisane warunki zachodzą, z zachowaniem przepisu, w §. 763 zawartego, i podług iakości przypadku, że względem na przepisy, w §. 604 wyrażone, potrzebne są trzy z przywiedzionych, w §§. 603, 605, 606, 607, 608, 767 pod osobnemi liczbami do przestępstwa, o które rzecz idzie, zastosowaniami być mogących poszlak.

§. 769.

bb. Przy zbiegu prawnych poszlak z powiększeniem się prawnego podeyrzenia.

Wszelakoż dostateczne są do prawnego dowodu, z zachowaniem przepisu w §. 763 zawartego, i stosownie do iakości przypadku, że względem na przepisy §. 604, także dwie z poszlak, w §. 603, 605, 606, 607, 608, 767 pod osobnemi liczbami przywiedzionych, i do przestępstwa, o które rzecz idzie, zastosowaniami być mogących, jeżeli warunki, w §. 766 pod 1, 3, 4 przepisane, obecnie zachodzą, i jeżeli oraz, nie zawiśle od tych poszlak wzmochnienie wynikłego prawnego podeyrzenia, w §. 609, albo w §. 611. określone, zachodzi.

III. Dowód warunków przypisania.

1. Przypadki, w których względem tegoż dochodzenie przedsięwziąć należy.

§. 770.

Na korzyść tego, kto w iakiéy podług ustawy winę lub uczestnictwo w przestępstwie dochodowém uposadniający czynności lub omieszkaniu przekonany jest, brak warunków, do przypisania tegoż przestępstwa prawnie przepisanych domniemanym nie jest. Dochodzenie pytania: czy te warunki obecnie zachodzą, z zachowaniem przepisu, w §. 645 zawartego, tylko w tym przypadku, kiedy

1. obwiniony za tém obstaie, że warunki do przypisania obecnie nie znajdują się, albo kiedy
2. wykryte okoliczności na brak tych warunków wnosić każą, przedsięwziąć należy.

2. Pownność do dowodzenia ze strony obwinionego.

§. 771.

O braku zdolności przypisania.

Powody, które w skutek §. 15 przypisanie iakiéy czynności albo iakiego zaniedbania, iako przestępstwo dochodowe wyłączają, dowiedzione być muszą przez tego, kto bycie iednego lub więcej takowych przywodzi, ieżeli to z wykrytych okoliczności iawnie nie pokazuje się.

§. 772.

b. W innych względach.

Oprócz tych przypadków (§. 771) powinien obwiniony te wydarzenia, okoliczności czynu, albo własności iakiéy osoby lub rzeczy udowodnić, które tenże przywodzi, aby

1. zbić dowody przeciw niemu zachodzące, albo

2. odeprzeć zupełnie od siebie przypisanie winy lub uczestnictwa, albo
3. obiętość lub skutki przypisané mu winy lub uczestnictwa pomniejszyć.

3. Wzięcie do protokołu i zbieranie dowodów z mocy urzędu.

§. 773.

Wszakże i w tych względach, w których obwiniony w skutek §§. 771 i 772 do dowodzenia obowiązany jest, powinna Instancya śledząca do przepisu §. 645 stosować się.

4. Udowodnienie złego zamiaru albo niedbałości.

§. 774.

Przy dochodowych przestępstwach, na które ustawa

1. dążący do przestępstwa zamiar, albo
2. wiadomość o uposadniający przypisanie iakości uczynku albo omieszkania, albo
3. omieszkanie należytej uwagi, albo
4. w ogólności niedbałość

za warunek przypisania oświadcza, należy, jeżeli obwiniony przeczy, że ten warunek przypisania przeciw niemu zachodzi, po dojrzałym i zwięzłym zważeniu wszystkich wykrytych okoliczności, poszukać i stosunków osądzić, czy prawny warunek przypisania obecnie znajduje się. Przy tém rozpoznawaniu Instancya wyrokująca przepisami §. 766 związaną nie jest.

5. Przysięga na warunki przypisania.

§. 775.

Przysięga obwinionego dla udowodnienia, że prawne warunki do przypisania iakięj czynności albo iakiego omieszkania, w których przekonany jest, nie zachodzą, mieysca nie ma.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O przekonaniu odpowiedzialnych.

I. Przepisy ogólne.

§. 776.

1. Co przeciw odpowiedzialnemu dowiedzioném być musi.

Dla przekonania odpowiedzialnego, to jest tego, przeciw komu odpowiedzialność za jakie przestępstwo dochodowe poszukiwaną zostaje, dowiedziono być musi:

1. że nieprawna czynność albo także omieszkanie, względem której lub którego odpowiedzialność poszukiwaną zostaje, przez tego, za którego odpowiedzialność miejsce mieć powinna, popełnione zostały, i
2. że warunki, na których odpowiedzialność zasadza się, obecnie zachodzą.

§. 777.

2. Zasada postępowania.

Przeciw odpowiedzialnemu,

- a) którego odpowiedzialność na winie lub uczestnictwie w przestępstwie zasadza się, albo
- b) któremu oprócz odpowiedzialności iaka wi-na lub uczestnictwo w przestępstwie, za które ón odpowiadać ma, przypisuje się,

postępować się będzie podług przepisów dla śledzenia i przekonania obwinionego ustanowionych, przy czém iednak, iak dalece to do dowodu odpowiedzialności, nie na winie lub uczestnictwie u posadnionéy, odnosi się, podług §§. 778, 779 i 780 stosować się należy. W innych zaś, iak pod a) i b) wspomnio-

nych przypadkach, ważnemi są, dla odpowiedzialności przepisy §§. 781 do 788.

II. Przekonanie odpowiedzialnego, co do odpowiedzialności nie na winie lub uczestnictwie zasadzający się.

1. Dowodzenie popełnionego przestępstwa.

§. 778.

a. W ogólności.

W przywiedzionym w §. 776 pod 1 względzie, należy środkiem dowodu, które ustawa do przekonania obwinionego dopuszcza (§§. 756 do 775), na szkodę odpowiedzialnego zupełnie też sama moc dowodu, którą ustawa takowym przeciw obwinionemu przyznać.

§. 779.

b. W szczególności przez wyznanie obwinionego.

W szczególności wyznanie obwinionego na szkodę tego, co za niego odpowiada, ma za sobą równą moc dowodu, iak i przeciw obwinionemu samemu, który wyznanie złożył. Odpowiedzialny może przeciw temu wyznaniu tylko tak dalece powstać, o ile takowe przynależnościami, do przekonania obwinionego potrzebnymi, opatrzone nie jest, albo o ile odwołanie wyznania złożonego ze strony obwinionego, w skutek §. 637 dopuszczoném byćby mogło.

2. Udowodnienie warunków, na których odpowiedzialność gruntuie się.

§. 780.

Warunki, na których odpowiedzialność za przestępstwo zasadza się (§. 776 l. 2), dowiedzione będą przeciw odpowiedzialnemu, sposobami dowodu, do udowodnienia okoliczności czynu dozwołonemi.

III. Prawne postępowanie przeciw odpowiedzialnemu, któremu wina lub uczestnictwo w przestępstwie przypisane nie jest.

1. Uwiadomienie tegoż.

§. 781.

Odpowiedzialny, iak tylko Instancya śledząca dowie się, że odpowiedzialność za przestępstwo istnieje, powinien o rozpoczętém śledztwie uwiadomionym być, jeżeli miejsce iego pobytu w terytorium Państwa znajduje się, i śledzący Instancyi wiadomym jest. Wszelakoż z przyczyny omieszkania tego uwiadomienia, albo dla brakującego dowodu na doręczenie uwiadomienia, nie powinno

1. ani ukończenie śledztwa przeciw obwinionemu ani wydanie wyroku na takowe tamowanym być, ni też
2. odpowiedzialny uprawnionym być, do zbiiania prawności przedsięwziętego przeciw obwinionemu, albo przeciw niemu samemu postępowania.

2. Słuchanie tegoż.

§. 782.

- a. Kiedy miejsce iego pobytu wiadome jest, i w swoim kraju znajduje się.

Odpowiedzialny powinien w celu przekonania go, do protokołu słuchanym być. Przy przypozwaniu (cytacyi) odpowiedzialnego, postąpić należy na sposób w §§. 613 do 615 przepisany. Zdaniu Instancyi śledzący jest zestawiono, wysłuchanie odpowiedzialnego ustnie lub na piśmie przedsięwziąć, i przypozwanie do słuchania warunkowo lub bezwarunkowo wydać. (§§. 616 i 617) Odpowiedzialny ma prawo, chociaż przypozwanie do ustnego słuchania bezwarunkowo nastąpi, sam, albo przez swojego zastępcę, albo w asasytencyi

przybranego obrońcy stawić się. Co do skutków warunkowego przymocowania odpowiedzialnego, zastosowane być mają do niego rozporządzenia §§. 632 do 684.

§. 783.

b. W przeciwnym razie.

Jeżeli miejsce pobytu odpowiedzialnego wiadome nie jest, albo jeżeli tenże za granicą terytorium Państwa znajduje się, należy odpowiedzialnemu przy pozwaniu onego, zdanego prawego męża za zastępcę ustanowić, z którym, jeżeli odpowiedzialny sam nie stanie, albo znajdującącego się w miejscu śledztwa, pełnomocnika nie mianuje, i Instancyi nie doniesie, postępowanie przedsięwziętém być ma. Oraz należy, jeżeli kwota, za którą odpowiedzialność poszukiwaną zostaje, trzysta Złotych R. nie przenosi, przez Zwierchność miejsca, w którym odpowiedzialny, swój ostatni wiadomy pobyt miał, na sposób tamże zwyczajny publiczne uwiadomienie wydać, przez któreby ón o ustanowieniu zastępcy zawiadomionym i wezwanym był, by na wyznaczyć się mającym terminie Komisji stawiał się, ile że w przeciwnym razie z ustanowionym zastępcą postępowanie przedsięwzięte zostanie. Jeżeli zaś kwota, za którą do odpowiedzialności prawo uroszczone zostaje, trzysta Złotych R. przenosi, natenczas uwiadomienie, nie tylko przez wspomnianą Zwierchność wydaném, ale także do gazet tego kraju, w którym rozprawa dzieje się, trzy razy umieszczoném być powinno. Termin Komisji wyznaczony być ma w pierwszym przypadku na przeciąg czasu przynajmniej dni trzydziestu, a w drugim dni dziewięćdziesięciu.

3. Rozprawa względem odpowiedzialności za więcej przestępstw.

§. 784.

Nie ma potrzeby, aby, jeżeli kto do odpowiedzialności za dwa lub więcej przestępstw obowiązany jest, rozprawa o te wszystkie przestępstwa, łącznie

przedsiębrana była. Postępowanie względem tychże może oddzielnie przedsiębranem być. Równie też w tym przypadku, kiedy kto oprócz odpowiedzialności za iedne lub więcej przestępstw dochodowych, w skutek §. 137, na mocy dotyczący go winy lub uczestnictwa, oraz do odpowiedzialności za inne przestępstwa z iakiego innego powodu prawnego obowiązany iest, rozprawę względem odpowiedzialności, z przyczyny winy albo uczestnictwa pochodzący, oddzielnie do rozprawy względem odpowiedzialności z innego powodu prawnego wypływaiący, przedsiębrać można.

4. Postępowanie przy słuchaniu.

§. 785.

a. Przedmioty dochodzenia.

Przy słuchaniu należy udzielić odpowiedzialnemu dowody, na których iego przekonanie zasadza się. Onemuż wolno:

1. przeciw prawności przedsięwziętego z obwinionym, za którego odpowiedzialność nastąpić ma, postępowania,
2. przeciw użytym, lub przygotowanym do przekonania obwinionego środkom dowodu, i
3. przeciw środkom dowodu, do udowodnienia warunków użytym, na których odpowiedzialność, na nim poszukiwana zasadza się,

wnieść wszystkie prawne, do odwrócenia skazania uwłaściwione zarzuty.

Wreszcie służą do słuchania odpowiedzialnego przepisy §§. 628 do 633, 644 do 648, 656 do 674.

§. 786.

- b. Dochodzenie powodów przez odpowiedzialnego na obronę przywiedzionych.

Na zarzuty i środki pomocne do obrony, przez odpowiedzialnego prawnie uczynione, na-

leży przedsięwziąć dalsze, do zupełnego wyjaśnienia rzeczy i do osiągnięcia sprawiedliwego wyroku potrzebne dochodzenia. Jak dalece zarzuty odpowiedzialnego do prawności przewidzianego z obwinionym postępowania, albo do środków dowodu, do przekonania obwinionego użytych, ściągają się, ma miejsce dalsze postępowanie z powodu tychże zarzutów, jeżeli wyrok przeciw obwinionemu przed słuchaniem odpowiedzialnego zapadł, tak dalece dla warunków, pod którymi ustawa (§. 882) przedsięwzięcia na nowo śledztwa dozwala, zachodzą.

5. Prawa odpowiedzialnego, co do wykrycia istoty czynu i śledztwa obwinionego.

§. 787.

a. Określenie tych praw.

Odpowiedzialnemu wolno, nawet nim względem swojej odpowiedzialności słuchanym będzie, do wydania wyroku przeciw obwinionemu,

1. wszystkie uwagi i wyjaśnienia, które ón dla swojej i obwinionego obrony za stosowne uznaie, względem istoty czynu przestępstwa, albo uskutecznić się mającego wykazania, względem toku postępowania, albo w ogólności względem okoliczności, które dla wydania wyroku ważnemi są, do Instancyi śledzącej na piśmie podać;
2. przy wzięciu do protokołu zdań znawców, albo przy próbach roboty, i w ogólności, wyiawszy badanie obwinionego i słuchanie świadków, przy wszystkich czynnościach urzędowych, do których obwinionemu przez zastępcę stawić się dozwolono iest, obecnym być, i przytém stosowne uwagi lub przypomnienia czynić;
3. do Instancyi śledzącej punkta do zapytań w celu wysłuchania świadków podawać.

Instancye śledzące i wyrokujące są obowiązane, z uwag i przypomnień odpowiedzialnego, służący do uzupełnienia wykrycia i śledztwa, tudzież do sprawiedliwego rozstrzygnięcia użytek zrobić, aczkolwiek by przeciwnemu samemu względem odpowiedzialności, postępowanie jeszcze rozpoczęte nie było.

§. 788.

b. Ograniczenie tychże.

Przeciwnie zaś odpowiedzialny żądać nie może, aby

- a) wykrycie istoty czynu, albo śledztwa w celu słuchania go względem odpowiedzialności przerwane albo zwleczone było, albo aby
- b) mu dowody do sprawdzenia przestępstwa służące, wprzód nim względem powinny odpowiedzialności przez Instancję śledzącą słuchanym zostanie, udzielone były, albo by
- c) onemu świadki, do przekonania obwinionego nżyci doocznie stawieni byli, albo aby
- d) słuchanie lub przypozwanie onego piérwéy, nim to Instancya śledząca za stosowne uzna, nastąpiło, albo nakoniec aby
- e) do tych czynności urzędowych postępowania przeciw obwinionemu, przy których być obecnym prawo ma (§. 787, l. 2), z urzędu przypozwanym był. Jeżeli zaś chce, by o tych czynnościach urzędowych uwiadomionym i do tychże przyzwanym był, powinien oto Instancję śledzącą uprzednie prosić, i téżé, jeżeli sam w miejscu siedziby Instancyi nie mieszka, o zastępcy tamże mieszkającym, któremu uwiadomienia doręczane być mają, donieść. Jeżeli takową prośbę podał, i wzmiankowane warunki dopełnił, natenczas należy go o wspomnionych czynnościach urzędowych uprzepnio uwiadomić, bez wnoszenia z tego iego iednak, gdyby to nie nastąpiło, o nieważności czynności urzędowéy.

Rozdział dziewiąty.

O ukończeniu rozprawy, i o rozstrzygnięciu.

I. Skończenie rozprawy.

1. Przedmioty rozwagi.

§. 789.

Instancye powiatowe, do zawiadowania sprawami dochodowými ustanowione, powinny po ukończeniu śledztwa zawsze pod ścisłą wziąć rozwagę:

- a) czyli czynność lub omieszkanie, względem której lub którego postępowanie przedsięwziętém zostało, za przestępstwo dochodowe uważane być maia;
- b) czy okoliczności tego są składu, że na mocy przedsięwziętych wykryć, zastosowanie kary, ustawą wymierzonyé miejsce mieć powinno, albo
- c) czyli z urzędu, albo za prośbą obwinionego od prawnego postępowania odstąpić należy.

2. Rozrządzenie względem ukończony rozprawy.

a. Do stanowienia wyroku.

§. 790.

Jeżeli Instancya uznaie, że prawne warunki do sąsądzenia kary, albo do zaniechania śledztwa dla braku prawnych dowodów (§. 810) obecnie zachodzą, powinna takowa

- a) iak dalece stanowienie wyroku, w przydzielonym onéy zakresie działania urzędowego, położone iest, takowy wyrok z zachowaniem przepisów, dla prowa-

dzenia spraw w Instancjach powiatowych, ogólnie istnących, postanowić;

- b) w innych zaś przypadkach akta do Sądu, na przepięstwa dochodowe ustanowionego, do którego zakresu działania urzędowego rozstrzygnięcie należy, przesłać.

b. Do rozwiązania (załatwienia) bez wyroku.

§. 791.

- aa. Bezpośrednie rozwiązanie, albo odesłanie do kraiowéj Instancyi dochodowéj.

Jeżeli zaś Instancja powiatowa uznaie, że iaki z określonych w §. 595 pod 1 przypadków zachodzi; natenczas ma takowa rozprawę, jeżeli przedmiot do iéy własnego zakresu działania należy, bezpośrednio rozpoznać, jeżeli zaś tenże onéy zakres działania przewyższa, do Instancyi kraiowéj, sprawami dochodowými zawiaduiący, z swoim zdaniem przesłać.

§. 792.

bb. Postąpienie téj Instancyi.

Jeżeli Instancja kraiowa zgadza się ze zdaniem Instancyi powiatowéj, która rozprawę przedłożyła, natenczas wyda potrzebne rozporządzenie. Jeżeli zaś Instancja kraiowa sądzi, że rozprawa do postanowienia wyroku kary uwłasciwioną iest, i jeżeli rozstrzygnięcia tego przypadku karnego do wyższego Sądu należy, to przesła akta do tegoż Sądu. W innych przypadkach akta z stosowném rozporządzeniem, do Instancyi powiatowéj nazad odeszle.

§. 793.

- cc. Odstąpienie od postępowania przeciw obwinionemu, który więcéy iak przez miesiąc uwięzionym był.

Jeżeli Instancja do śledztwa przeznaczona, albo Instancja kraiowa, do zawiadowania sprawami dochodowými ustanowiona, po ukończeniu śledztwa przeciw obwinionemu,

który dłuższy jak przez jeden miesiąc w więzieniu trzymany był, uzna, by od postępowania względem przestępstwa, za które uwięzienie miejsce miało, z iakiego, z wyszczególnionych w §. 595, l. 1 pod a) dowodów odstąpić, natenczas wprowadzie wydanie i dopełnienie tego postanowienia tamowaném być nie ma, wszelakoż rozprawę Sądowi powiatowemu do przejrzenia udzielić potrzeba, do którego należy, względem trybu postępowania, i użytych środków zabezpieczenia, stosowne uwagi wydać.

II. Rozstrzygnięcie.

1. Wewnętrzne urządzenie Instancyi wyrokujących.

a. Dochodowe Sądy powiatowe.

§. 794.

aa. Skład tychże.

Dochodowy Sąd powiatowy powinien w celu stanowienia ważnéj uchwały składać się:

- a) z dwóch, dla wydziału konceptowego ustanowionych urzędników Instancyi powiatowój, sprawami dochodowemi zawiadujących, i
- b) z dwóch assessorów, na Sędziego
 - aa) w sprawach kryminalnych, albo
 - bb) w cywilnych sprawach prawnych, albo
 - cc) jeżeli naukę prawa z dobrym postępem skończyli, w ciężkich przestępstwach policyjnych, w urzędzie uposażnionych,
- c) pod prezydencyą biegłego w prawie urzędnika publicznego, i
- d) z protokolisty.

§ 795.

bb. Wyznaczenie assessorów.

Assessorowie, którzy wskutek §. 794, b) przybrani być mają, wyznaczeni zostaną, jeżeli w miejscu należy-

cie urządzony Sąd kryminalny, albo monarchiczny cywilny Sąd kollegialny znajduje się, z radców w tychże Instancyy sądowych, a jeżeli tamże żadnέy z tych Instancyy nie ma, ze stanu urzēdników cyrkulowych. Jeżeli zaś w siedzibie dochodowego Sądu powiatowego Urząd cyrkulowy nie znajduje się, albo jeżeli w przybraniu dwóch urzēdników cyrkulowych przeszkody zachodzą, na ów czas należy stosowne do okoliczności wydać rozporządzenie. Dokładniejsze postanowienia, co do zachować się mającego porządku względem przybrania assessorów, wydane zostaną za porozumieniem się, od politycznego Rządu krajowego, tudzież Sądu apellacyynego, i Instancyi krajowέy, sprawami dochodowέmi zawiaduiący.

§. 796.

cc. Jak dalece od Assessorów przysięgę odebrać należy.

Jeżeli assessorowie do narad w Sądzie powiatowym przeznaczeni, monarchicznymi są urzēdnikami, natenczas przysięga od nich odbieraną nie będzie. Inni zaś assessorowie, mają na sumienne sprawowanie powierzonego im urzēdu Sędziego w przestępstwach dochodowych, przysięgę w Sądzie powiatowym złożyć.

b. Wyższe Sady dochodowe, i naywyższy Sąd dochodowy.

§. 797.

Tak Sąd wyższy, iako też naywyższy Sąd na przestępstwa dochodowe, utworzonym zostanie z równέy liczby monarchicznych Radzców sprawiedliwości, i Radzców Instancyy, zawiaduiących sprawami dochodowέmi, pod prezydencyą biegłego w prawie Urzēdnika publicznego.

c. Potrzebna liczba głosuiących w naradach Sądów dochodowych.

§. 798.

Do stanowienia waźnέy uchwały potrzeba, aby na zgromadzeniu rady, nie licząc w to Prezydu-

iącego, w wyższym Sądzie czterech, a w najwyższym Sądzie sześciu głosujących, w równéj liczbie z Radzców sprawiedliwości, i Radzców Instancyi, sprawami dochodowými zawiaduiący, składających się, ieden protokółista rady obecni byli.

d. Zawiaduiące Instancye dochodowe.

§. 799.

W Instancyach kraiovych, do zawiadowania sprawami dochodowými ustanowionych, i w Instancyi nadwornéj, załatwiane będą rozprawy, do ukarania przestępstw dochodowych ściągające się, podług zaprowadzonego w tychże Instancyach porządku manipulacyjnego.

2. Reguły narady.

a. Zasada.

§. 800.

Każda Instancją, bez różnicy, której rozstrzygnięcie postępowania, albo zastosowanie kary przy przestępstwach dochodowych poruczone iest, i każdy głosujący i Prezydujący, który przy tém spółdziela, ma ustawę niezmiennie iako prawidło wyroku wydać się mającego zachować i w pamięci mieć, że nikt, kogo ustawa pod karę nie podciąga, cierpieć, ani nawet kary godny, obeyścia się z nim, iak ustawa przepisuje, uciérpieć nie powinien, ale że także ważne zamiary publiczne, które przez przestępstwa dochodowe zagrożone zostają, i należąca się rzetelnemu kontrybuentowi opieka przeciw uszkodom, które mu przez przestępstwa dochodowe wyrządzone zostają, ścisłego dopełnienia ustawy wymagają, że zatém winny obowiązek Instancyi wyrokuiących, równie przez iednostronne usiłowanie, zamiary dochodowe innym, iak przepisany sposóbem wspierać, i przez zbyteczną ostrość, iak przez

źle zrozumiane pobłażanie lub łagodność naruszony zostaje.

b. Kto w naradach uczestniczyć nie może.

§. 801.

Kto w takim stosunku zostaje, dla którego iako niewątpliwy świadek za obwinionym albo odpowiedzialnym, lub przeciw jednemu albo drugiemu uważanym być by nie mógł, nie może w rozstrzygnięciu albo w naradzie uczestniczyć. W wyższej Instancyi nie może nawet ten w rozstrzygnięciu lub w naradzie mieć uczestnictwa, kto

a) śledztwo przedsiębrał, albo

b. w niższej Instancyi w stanowieniu wyroku uczestniczył.

c. Przedmioty zważenia.

aa. W ogólności.

§. 802.

Przy naradzaniu się nad śledztwem należy dokładnie rozważać:

1. czy przedsięwzięte postępowanie do ustaw i przepisów stosowném iest;
2. czy wykrycie istoty czynu i śledztwo wyczerpniętém i dokładném iest, albo czy takowe uzupełnienia i poprawienia potrzebuie;
3. czy przeciw obwinionemu prawny dowód przestępstwa dechodowego obecnie zachodzi;
4. czy obciążające albo łagodzące okoliczności zachodzą;
5. czy kara podług ustawy wyrzeczoną być ma;
6. czy iaka, i która odpowiedzialność osobista lub rzeczowa mieysce ma;
7. czy, i iakie rozporządzenia, niezawisłe od kary i odpowiedzialności, stosownie do ustawy, wydane być mają.

bb. Łączne rozstrzygnięcie na więcéy przestępstw.

§. 803.

Jeżeli przeciw iakiemu obwinionemu postępowanie względem dwóch lub więcéy przestępstw dochodowych przedsięwzięte zostało, należy na wszystkie rozpoczęte, i jeszcze nie rozstrzygnięte przypadki karne wyrok łącznie wydać.

cc. Co do zakresu działania urzędowego.

§. 804.

Jeżeli pokaże się, podług jakości przypadku karnego przez się, albo w skutek uchwały, która w naradzie względem rozprawy w ten sposób wypada, by poiedynczych, przedsięwziętém postępowaniem obiętych przestępstw, lub obwinionych, pod iedną karę nie podciągać,

1. przy ocenieniu rozprawy, która

a) dochodowemu Sądowi powiatowemu, albo dochodowemu Sądowi wyższemu do wydania wyroku w pierwszést Instancyi, albo

b) wyższemu Sądowi dochodowemu, lub najwyższemu Sądowi dochodowemu w drodze odwołania się przeciw wyrokowi, przez iaki Sąd dochodowy wydanemu

przedłożoną została, że przypadek karny do rzędu tych rozpraw należy, na które wyrokowanie kary Instancyom, sprawami dochodowými zawiadującym, przydzielone iest, albo

2. przy ocenieniu rozprawy, która do wyższego Sądu dochodowego dla wydania wyroku w pierwszést Instancyi przesłaną została, że rozstrzygnięcie zakresu działania, Sądowi powiatowemu przydzielonego, nie przekracza;

natenczas powinien Sąd dochodowy, ieżeli inne istotne uchybienia, wydanie wyroku przeszkadzające, dostrzeżone nie zostaną, bez względu na wspomnioną okoliczność do wyrokowania przystąpić, i oraz, ieżeli tego potrzeba,

stosowną uwagę względem zachowania przepisów o zakresie działania Instancyi zrobić. Odwołanie się od tego, na mocy takowego rozporządzenia, zapadłego wyroku, iak da-
lece takowe miejsce ma, postąpi drogą dla odwołań się
przeciw wyrokom Sądów powiatowych przepisana (§. 846).
dd. Przy poszlakach uczynku, podług ustawy karnéy, karze podlé-
gającego.

§. 805.

Jeżeli przeciw obwinionemu zachodzą poszlaki iakiego, podług powszechnéy ustawy karnéy, karze pod-
legającego uczynku albo omieszkania, i jeżeli
te poszlaki na tych samych zasadzają się okolicznościach,
na których i prawne podeyrzenie o pociągnięte do rozpra-
wy przestępstwo dochodowe gruntuie się, albo jeżeli tak-
we w ogólności takiego są składu, że rezultat postępowa-
nia, podług powszechnéy ustawy karnéy przedsiębrać się
mającego, do rozstrzygnięcia względem przestępstwa do-
chodowego istotny wpływ miećby mógł, natenczas należy
z wydaniem wyroku na to przestępstwo dochodowe wstrzy-
mać się, i rozstrzygnięcia Instancyi, do której wyrokowa-
nie podług powszechnéy ustawy karnéy należy, oczekiwać,
oraz zaś do téżé Instancyi odezwę zrobić, by takowa oświad-
czyła, czy postępowanie podług powszechnéy ustawy karnéy
miejsce ma, albo jeżeli takowe rozpoczętém zostało, swe-
go czasu o rezultacie onego, z udzieleniem aktów rozprawy
uwiadomila.

ee. Przy odkrytych niedostatecznościach.

§. 806.

α. Kiedy takowe istotne są.

Jeżeli w postępowaniu ważne niedostateczno-
ści odkryte zostaną, albo jeżeli do ukończenia śledztwa ia-
kich zarządzeń potrzeba, należy w tym względzie stosowne
wydać nakazy.

§. 807.

β. Jeżeli takowe mniej znaczące są.

Jeżeli zaś dostrzeżone wady nie są istotnemi,
natenczas Instancya rozpoznająca uwagę zrobić, skarce-

nia winnych nie opuścić, a oraz do rozstrzygnięcia w przedmiocie głównym przystąpić ma. Podług tego przepisu osobiwie zachować się należy, gdy dostrzeżono zostanie, że iaka z nieregularności, w §. 529 wzmiankowanych, zaszła.

ff. Ocenienie dowodów.

§. 808.

Przy ocenieniu dowodów zachować się należy podług przepisów niniejszj ustawy. W szczególności należy w tym przypadku, gdy przypisane obwinionemu przestępstwo, na braku wykazania, do którego ón podług ustawy obowiązany jest, zasadza się, na rozwałę wziąć, czy powinność do wykazania istotnie zachodzi, i czy dowody, które obowiązany stawiać ma, złożone zostały lub nie?

3. Rodzaie rozstrzygnięcia.

a. Uwolnienie od winy obwinionego.

§. 809.

Jeżeli Instancya uznaie,

1. że przeciw obwinionemu albo zaraz z początku żadne prawne podeyrzenie nie zachodziło, albo że w skutek przedsięwziętego śledztwa żadne prawne podeyrzenie więćy nie zachodzi, albo
2. że kara zgasa,

należy wyrokować

- a) w piérwszym przypadku (1), że uznano zostacie, iż obwiniony przepisanego mu w winę przestępstwa winnym nie iest,
- b) w drugim przypadku (2), że uznano zostacie, iż obwiniony za przypisane mu w winę przestępstwo, karze nie podléga.

b. Zaniechanie śledztwa dla braku prawnych dowodów,

§. 810.

Jeżeli ze śledztwa wprawdzie żadny prawny dowód na popelnione przez obwinionego przestępstwo nie pokazuje się,

a wszelako pada na niego prawne podeyrzenie, natenczas wyrzec należy, że śledztwo dla braku dowodów uchyloném zostaje.

c. Skazanie.

aa. Ogólne przynależności.

§. 811.

Jeżeli obwiniony wiednem przestępstwie dochodowém lub więcéy z tychże za przekonanego uznanym zostanie, na ów czas należy obciążające lub łagodzące okoliczności, jeżeli rzecz idzie o przestępstwo, na które ustawa naywyższy i naymnieyszy wymiar kary przepisuje, starannie zważyć, i karę przy ścisłém zachowaniu istnącego na przestępstwo prawnego postanowienia, tudzież służących do wymiaru kary rozporządzeń, zasądzić. Należy wyraźnie oznaczyć:

1. rodzaj kary, a zatém jeżeli na areszt skazano, stopień tegoż;
2. wielkość kary, a zatém przy karach majątkowych kwotę, a jeżeli na przepadnienie iakiéy rzeczy wyrokowano, więc tę rzecz, zaś przy areszcie, trwanie tegoż;
3. rodzaj i wielkość zaostrzeń, z którymi kara połączona iest, i
4. które nie już w istocie kary saméy, zawarte skutki miejsce mieć powinny, albo zastrzeżone być mają (§§. 79 i 80).

bb. Na karę aresztu.

§. 812.

α. Warunkowe zasądzenie teyże.

W tym przypadku, gdzie obwiniony po ukończeniu śledztwa w więzieniu zatrzymanym być musiał, albo gdzie z wykryć, w ciągu śledztwa przedsięwziętych, z podobieństwem do prawdy obiawia się, że wypadająca kara pieniężna całkiem albo w części odzyskaną być nie może, nie tylko należącą karę pieniężną podług ustawy wyznaczyć,

ale także oraz zawyrokować należy, w jakim wymiarze, zamiast zasądzonéj kary pieniężnéj na ten przypadek, gdy takowa całkiem albo w części odzyskaną być nie może, areszt miejsce mieć powinien.

§. 813.

β. Przemienienie kary majątkowéj na areszt, oprócz przypadku niemożności odebrania.

Jeżeli przypadki, w §§. 82, 116, l. 2 i 3, i w §. 142 przewidziane, w których kara pieniężna całkiem albo w części na areszt przemienioną została, zachodzą, natenczas należy z zachowaniem wspomnianych przepisów, tak wymiar kary majątkowéj, iako też wymiar aresztu, który całkiem albo w części miejsce téżże zastąpić ma, ustanowić.

cc. Względ na czas przepędzony w areszcie.

§. 814.

Przy stanowieniu wyroku kary przeciw obwinionemu, który w więzieniu znajduje się, na rozwałę wziąć należy, czy są obecnými powody, by przy wymierzeniu kary majątkowéj albo aresztu, na czas, przez obwinionego w areszcie przepędzony, względ mieć, i w iakiéj mierze trwanie aresztu z wspomnionéj przyczyny skrócić.

dd. Złagodzenie kary w drodze łaski.

§. 815.

Jeżeli obwiniony przy swoiéj obronie także przyczyny przywodził, które za złagodzeniem kary w drodze łaski na najmniejszy wymiar kary mówią (§. 646), naten czas powinna Instancya, jeżeli umiarkowanie kary do iéj zakresu działania należy, po zasłéj uchwale o karze, podług surowości ustawy, zasądzoną być mającéj, powody, za złagodzeniem téżże w drodze łaski mówiące, na rozwałę wziąć, i jeżeli te podług przepisów uwłasciwione są, by na nich złagodzenie lub darowanie kary uposażnić, takowe podług swéj działalności urzędowéj wyrzec.

d. Wynagrodzenie kosztów śledztwa.

aa. Rozstrzygnięcie względem tychże w wyroku kary.

§. 816.

Rozrządzenia, które przy stanowieniu wyroku kary do obrady wzięte być powinny, obeymują także pytanie: czy wynagrodzenie kosztów śledztwa na obwinionego nałożyć należy.

bb. Na kogo takowe włożone być mogą.

§. 817.

Wynagrodzenie kosztów śledztwa nałożone być może na tego, kto na karę skazanym zostaje.

Do woli Instancyi rozpoznaiący zostawia się także w tych przypadkach, w których śledztwo dla braku prawnych dowodów zniesione zostaje, zważywszy iakość prawnych poszlak, na posadzie których śledztwo przedsięwziętém zostało, tudzież powody podeyrzenia, które uwolnieniu obwinionego od winy na zawadzie są, i inne zachodzące okoliczności rozstrzygnąć, czyli i iak dalece obwiniony, przeciw któremu śledztwo dla braku prawnych dowodów uchyloném zostaje, do wynagrodzenia kosztów śledztwa skazany być ma (§§. 926 i 927).

e. Rozstrzygnięcie względem odpowiedzialności.

aa. Obrada po owéy, względem wyroku przeciw obwinionemu.

§. 818.

Od obrady względem wydać się mającego wyroku przeciw obwinionemu, przejść należy do pytania: czyli za karę, odpowiedzialność rzeczowa lub osobista istnieje. Rozstrzygnięcia przypadku karnego dla téy okoliczności, że rozprawa względem zachodzący odpowiedzialności za wypadające kary majątkowe, albo jeszcze przedsiębraną, albo też skończoną nie iest, odwlekać nie można. W takim przypadku należy obradę względem odpowiedzialności osobno przedsięwziąć.

bb. Przedmioty téj obrady.

§. 819.

Względem odpowiedzialności należy wyraźnie postanowić:

1. Na który rzeczy takowa ciąży.
2. Kto do odpowiedzialności obowiązany jest.
3. W iakiéy obiętości odpowiedzialność mieysce ma.
4. Czyli sporne roszczenia prawne zachodzą, których rozstrzygnięcie w zwyczajnéj drodze prawa zastrzeżoném być ma.

cc. Wynagrodzenie kosztów ze strony odpowiedzialnego.

§. 820.

Jeżeli odpowiedzialny, niezawisłe od rozprawy przeciw obwinionemu, przez postępowanie względem saméj odpowiedzialności wydatków iakiego, z wspomnianych w §. 926 rodzajów, przyczynił, to może tenże, jeżeli w sprawie upadnie, oprócz iego odpowiedzialności za wyrzeczony przeciw obwinionemu wynagrodzenie kosztów śledztwa, do wynagrodzenia przyczynionych przez niego wydatków w skazanym być.

4. Forma obrad w Sądach dochodowych.

a. Wniosek (Referat) i zapytanie.

§. 821.

Referent, któremu sprawa do referowania przydzieloną była, ma swoje na piśmie wygtowane zdanie w obradzie odczytać, a Prezydujący zapytanie do zasiadających zrobić. Przy pytaniu o zdanie należy ten porządek zachować, że kiedy postanowiony przy iakiéy Instancyi dochodowéj głosujący swoje zdanie oświadczy, Assessorji nie zostający w służbie dochodowéj swoje wotum dać ma, na wapak.

b. Stanowienie uchwały.

§. 822.

Uchwała stanowi się podług większości głosów Prezydującego, jeżeli większość głosów nie wypadła, ma

tylko ieden i to stanowczy głos, którym, jeżeli reszta głosów równo dzieli się, rozstrzyga. Jeżeli przy równych głosach, Prezydujący trzeciego jest zdania, natenczas należy postanowić uchwałę podług tego zdania, do którego głos Prezydującego naybardziéy zbliża się. Gdy zaś takowy od obudwóch zdań całkiem różni się, należy okólne pytanie powtórzyć, a jeżeli i w tenczas większość głosów nie rozstrzyga, uchwałę podług tych równo podzielonych zdań postanowić, które są łagodniejsze.

c. Odstąpienie od oświadczonego zdania.

§. 823.

Jeżeli głosujący, który swoje zdanie piérwéy oświadczył, przez powody, które inny głosujący wniósł, spowodowanym być się uzna do odstąpienia od swojego piérwszego zdania, może to przed skończeniem tegoż samego posiedzenia wnieść, poczem iego piérwsze zdanie do uchwały, za nieoświadczone uważaném, i na nowo pytanie okólne (zbieranie głosów) przedsięwziętém zostanie.

d. Protokół.

§. 824.

Na każdą obradę dokładny protokół prowadzony być ma. W tym zapisane zostaną oświadczone zdania głosujących wraz z powodami. Protokół podpisuje Prezydujący i protokółista.

5. Wydanie uchwał.

a. Sposoby wydawania.

§. 825.

Uchwała na każdą rozprawę karną, przez wyrok wydana zostanie. Poiedyncze w toku rozprawy podawane proźby rezolucyą załatwiane będą. Wszystkie zaś inne rozpoznania, rozporządzeniami (dekretami) ogłoszone zostaną.

b. Wyroki.

aa. Przynależności.

§. 826.

W wyroku wyrażoném być musi zawsze, co następuje:

1. imię, nazwisko, zatrudnienie i miejsce pobytu obwinionego,
2. dzień, którego opisanie czynu przedsięwziętém zostało, a jeżeli opisanie czynu przed wykryciem przedsiębrane nie było, dzień, którego każdy obwiniony po pierwszy raz badany był, albo jeżeli rozprawa przez następnione, na warunkowe przypozwanie, milczące wyznanie zakończoną została, dzień, którego warunkowe przypozwanie wydane, i ów, którego takowe doręczone zostało;
3. dzień, w którym śledztwo ukończone zostało;
4. przestępstwa, na które wyrok stanowi się. Nazwanie przestępstw należy wyrazem, w ustawie przyjętym wymienić. Przytém potrzeba,
 - a) kiedy rzecz o kryjomokupstwo, albo o ciężkie przestępstwa dochodowe idzie, gatunek, do którego te przestępstwa należą, z dokładném oznaczeniem, do przypadku karnego ściągającym się, wyrazić, i uwagę
 - b. czy przestępstwa popełnione zostały, albo próbowane były? zrobić.
5. Treść samego wyroku zapadłego, amianowicie:
 - a) czy uznano zostać, że obwiniony nie jest winnym, albo że nie podléga karze, lub też że jest winnym, albo że śledztwo dla braku prawnych dowodów zaniechaném zostać.
 - b) Jeżeli obwiniony za ulégającego karze uznany zostać,
 - aa) powód prawny przypisania, to jest, czy przestępstwo onemu jako pobudzicielowi,

- sprawcy, współwinowaycy, albo iako uczestnikowi przypisane zostaje,
- bb) karę z określeniem, w §. 811 przepisane. Jeżeli wraz przy rozstrzygnięciu sprawy z łagodzenie kary, niżéy wymiaru w drodze łaski wyrzeczóné zostanie, natenczas w wyroku wprawdzie wypadająca podług surowości prawa karę, a zarazem także tę część, która darowaną zostaje, wyrazić należy,
- cc) Wyrażnie cytować się mający ustęp ustawy albo przepisu, na mocy którego kara wymierzona zostaje.
- e) Czy obwiniony do zwrócenia kosztów śledztwa, tudzież w iakiéy kwocie skazanym zostaje. Jeżeli kwota należącego się zwrócenia w czasie stanowienia wyroku dokładnie wiadomą nie jest, to nie należy dla tego wydania wyroku odwlekać. W tym razie zastrzeżóné zostanie następne wykrycie kwoty, o której, iak tylko wiadomą będzie, obwiniony rozporządzeniem uwiadomiony zostanie.
6. Zachodząca odpowiedzialność za wyrzeczoną karę majątkową, z zachowaniem przepisu w §. 819 zawartego, i jeżeli odpowiedzialnego osobno, zwrócenie przyczynionych wydatków dotknąć ma, kwota tychże, albo zastrzeżenie późniejszego wymierzenia kwoty.
7. Dzień i miejsce, w których wyrok wydany został.

bb. Wyrok przeciw wielu obwinionym albo uczestnikom.

§. 827.

Jeżeli postępowanie względem przestępstwa przeciw dwóm lub wielu obwinionym albo uczestnikom zamierzone było, natenczas, jeżeli o wszystkich razem rozstrzygniono być może, wyrok łączny względem wszystkich wydany, i każdemu z nich, równie iak i każdemu odpowiedzialnemu, to, co go dotyczy, ogłoszóné zostanie.

cc. O odpowiedzialności.

§. 828.

Jeżeli odpowiedzialność, na kim za karę winowaycy lub uczestnika ciążąca, razem z karą, przeciw przestępcy zasądzoną, wyrzeczoną być nie może (§. 818), albo jeżeli odpowiedzialność za kogo takiego zachodzi, któremu czynność lub omieszkanie, iako przestępstwo dochodowe przypisane być nie mogą (§. 15), natenczas względem obowiązku odpowiedzialności, osobnym wyrokiem uznano zostanie.

c. Podpisanie wydań (expedycy).

§. 829.

Wyroki Sądów dochodowych w piérwszý Instancyi podpisywane będą w oryginale przez Prezydującego, przez wszystkich głosujących, i przez protokólistę, zaś expedycye dla ogłoszenia wyroku wydawane, tudzież wyroki w wyższéj Instancyi, iako też wszystkie rozporządzenia, przez Prezydującego i protokólistę, nakoniec rezolucye od Sądu powiatowego przez przełożonego, a w wyższych Sądach przez Sekretarza lub protokólistę. Rozporządzenia i wyroki Instancyi dochodowych wydawane będą podług zaprowadzonego dla Instancyi dochodowych porządku manipulacyjnego.

III. Doręczenie expedycyi.

1. Kiedy miejsce pobytu w swoim kraju wiadomém iest.

§. 830.

a. Reguła.

Rozporządzenia i wyroki doręczane być mają za rewersaliami obwinionemu i odpowiedzialnemu przez polityczne i sądowe Zwierzchności miejsca pobytu iego, a jeżeli tenże uwięzionym iest, miejsca, w któ-

rém ón znayduie się. Jeżeli ten, któremu doręczenie nastąpiło, rewersaliów podpisać wzbrania się, natenczas Zwierzchność da urzędowe potwierdzenie nastąpnego doręczenia, którego skutek iest równy z rewersaliami. Jeżeli obwiniony w więzieniu znayduie się, należy na doręczenie protokół spisać, który mieysce rewersaliów zastępuje.

Pierwsze w ciągu postępowania wydane przypozwanie lub rozporządzenie, i wyroki, obwinionemu albo odpowiedzialnemu zawsze do własnych rąk oddane być muszą.

Co do innych expedyccy, mogą takowe domownikom ważnie być doręczane.

§. 831.

b. Do osoby w opiece lub w kurateli zostaiący.

Ten przepis zastosowanym być ma także do osób małoletnich, lub w kurateli będących. Wyroki, którými na karę lub inne iakie wypełnienie przeciw takim osobom wyrzeczono zostaię, nie tylko skazanemu, ale także iego prawnemu zastępcy, albo jeżeli ten w siedzibie Instancyi śledzący nie znayduie się, ani tamże żadnego pełnomocnika nie mianował, i o tém Instancyi nie doniósł, dodanemu z mocy urzędu zastępcy w drugiem wydaniu (w duplikacie) doręczane być mają. Gdyby mieszkający w mieyscu siedziby Instancyi dochodzący, prawny, albo od téżże dodany zastępca, nie zostawiwszy pełnomocnika i nie zawiadomiwszy o tém Instancyi, oddalił się, na ów czas należy, aby doręczenia wyroku nie zwlekać, do odebrania tegoż, w wzmiankowaném mieyscu zastępcę, potrzebnými własnościami opatrzonego, mianować.

§. 832.

c. Gdy właściwość takię osoby dopiero późnię odkrytą zostanie.

Jeżeli dopiero po ukończeniu śledztwa odkryie się, że obwiniony lub odpowiedzialny iest mało-

tnym, albo w kurateli zostaiącym, natenczas dla umieszkanego zastępcy prawnego, albo mianowania zastępcy z urzędu, przedsięwzięcie na nowo, przewidzianego postępowania, mieysca mieć nie może.

Jeżeli iednak wyrok kary w wspomnionym przypadku jeszcze doręczonym nie został, to wtedy uwiadomienie prawnego zastępcy, i iak dalece to przepisuje ustawa (§. 831), mianowanie zastępcy z urzędu do odebrania wyroku nastąpić powinno.

- 2, Kiedy mieysce pobytu niewiadome iest, albo nie w terrytorium Państwa znayduie się.

§. 833.

Jeżeli pobyt osądzzonego albo odpowiedzialnego, który Instancyę o zastępcy, w kraju mieszkaiącym, nie uwiadomił, wiadomy nie iest, albo jeżeli tenże za granicą terrytorium Państwa znayduie się, natenczas należy

1. jeżeli wyrok żadný kary majątkowéy nie zasądza, takowy dopiéro, iak mieysce pobytu tego, kogo wyrok dotyczy się, wiadomém zostanie, doręczyć;
2. jeżeli zaś wyrokiem iedynie kara majątkowa, albo wraz z aresztem lub zastrzeniem kary zasądzoną zostać, zastępcę z urzędu, do odebrania wyroku, z tym obowiązkiem ustanowić, by tenże, iak dalece okoliczności dozwalaią, usilnie o to starał się, aby tego, dla którego ón zastępcą mianowanym został, o wyroku uwiadomić. Takowy zastępca, nie otrzymawszy od skazanego plenipotencyi, nie ma prawa od wyroku odwoływać się, albo innych środków prawnych użyć, lub proźby w drodze łaski podawać. Nadto, przybitym publicznie zostanie równo brzmiący exemplarz wyroku w budynku Zwierzchności tego mieysca, w którém obwinionego był ostatni pobyt, albo jeżeli Zwierzchność w tém miayscu swéy

siedziby nie ma, w budynku gminnego Urzędu tegoż miejsca, tudzież w budynku, w którym siedziba Sądu powiatowego znajduje się. Równie też należy, jeżeli osądzony familię zostawił, téżże kopię wyroku udzielić. Dzień, w którym wyrok postanowionemu zastępcy doręczonym zostanie, uważać należy za dzień doręczenia.

Rozdział dziesiąty.

O środkach prawnych i o prośbach łaski, tudzież o przywróceniu do dawnego stanu, i o przedsięwzięciu na nowo postępowania.

ODDZIAŁ PIÉRWSZY.

O środkach prawnych i o prośbach łaski.

I. Ogólne przepisy.

§. 834.

1. Środki prawne.

Przeciw rozporządzeniom i rozstrzygnięciom w postępowaniu względem przestępstw dochodowych, dozwolone są, z zachowaniem prawnych przepisów, następujące środki prawne:

1. Skargi przeciw wszystkim tym rozporządzeniom, które przez Instancye, Urzędy lub urzędników, co wykrycie istoty czynu, albo śledztwo przedsiębiorą, a mianowicie:

- a) przed stanowieniem wyroku, i
- b) dla dopełnienia lub zabezpieczenia postępowania prawnego

wydane zostały, bądźby te rozporządzenia do pomniejszego wykroczenia, albo do przypadku uwła-

ściwionego do porządkowego postępowania ściągały się, i bądźby takowe od podwładnego Urzędu, od iakiéy Zwierzchności, albo iakiéy powiatowéy lub wyższéy Instancyi, sprawami dochodowémi zawiaduiący, wyszły, albo przez takowąż Instancję potwierdzone były.

2. Rekursa przeciw innym, iak tu właśnie okréślonym rozporządzeniom, i przeciw wszystkim rozstrzygnięciom, które wyrokami nie są, a w szczególności

a) przeciw wszystkim rozporządzeniom i rozstrzygnięciom, do prawnego postępowania w przestępstwach dochodowych ściągaającym się, które przez ustanowione do spraw dochodowych Instancje, Urzędy, lub ustanowionych do tego urzędników wydane zostały:

aa) po wydaniu wyroku, albo

bb) względem przedmiotów, od zanoszenia skarg w skutek §. 838 wyłączonych, albo

cc) innych przedmiotów, względem których mający do zanieśienia skargi prawo, nim z prawa skarżenia się użytek zrobi, dobrowolnie u przełożonéy Instancyi dochodowéy o pomoc prosi.

b) Przeciw wszystkim rozporządzeniom i rozstrzygnięciom Sądów powiatowych przed wyrokiem albo po wyroku.

3. Odwołania się przeciw wyrokom.

§. 835.

2. Prośby łaski.

Oprócz tych środków prawnych, mają miejsce także prośby łaski o złagodzenie albo o darowanie kary.

§. 836.

3. Osoby, które do środków prawnych, albo do prośb łaski prawo mają.

Środki prawne, albo prośby łaski wnosić mogą:

1. Każdy, kto iakiem rozporządzeniem albo rozstrzygnięciem w postępowaniu względem przestępstw dochodowych pokrzywdzonym być się mniema, i sądzi, że o zniesienie albo odmiennienie rozporządzenia lub rozstrzygnięcia prosić może.
2. Przy rozporządzeniach, wyrokach lub innych rozstrzygnięciach, obwinionego dotyczących:
 - a) obwiniony sam,
 - b) tegoż krewni w linii wstępnej i zstępnej,
 - c) tego małżonek,
 - d) tegoż opiekun.
3. Przeciw wyrokowi, którym kara majątkowa zasądzoną zostaje, ten, kto za karę odpowiadać obowiązany jest, chociaż ta odpowiedzialność wyrokiem jeszcze zasądzona nie jest.

II. Poszczególne przepisy.

1. Skargi.

- a. Przypadki, w których takowe miejsca nie mają.
- aa. Rozporządzenia względem uzupełnienia postępowania.

§. 837.

Skargi nie mają miejsca przeciw tym rozporządzeniom, które iedynie do uzupełnienia wykrycia lub śledztwa, albo do dopełnienia formalności prawnie przepisanych zmierzają. Wszelakoż obwiniony, który w areszcie znajduje się, może i przeciw takim rozporządzeniom skargę zanosić, jeżeli się obawia, że przez takowe jego uwięzienie przedłużonem być może, i jeżeli to rozporządzenie za bezzasadne uważa.

bb. Przedmioty, których rozstrzygnięcie Instancyom dochodowym zastrzeżone jest.

§. 838.

Od zanoszenia skargi są także wyjęte:

1. Wszystkie czynności urzędowe i rozporządzenia, które niezawisłe od postępowania dla zastosowania kar, na przestępstwa dochodowe ustanowionych, chociaż przy okazji albo z powodu tego postępowania, przez ustanowione dla spraw dochodowych Instancye, Urzędy albo zakłady straży w celu wymierzania lub pobierania opłat, dochodzenia praw wyłącznych, Skarbowi rządowemu zastrzeżonych, odkrycia przestępstw dochodowych lub przestępców dochodowych, albo zgola w celu dopełnienia ustaw i przepisów względem nałożenia podatków niestałych, przedsiębrane albo dopełniane zostają.
2. Zezwolenie na prośbę, albo odrzucenie prośby o odstąpienie od prawnego postępowania (§§. 541 i 551).
3. Rozpoczęcie prawnego postępowania w przypadku, w §. 550 namienionym. Przez co iednak obwinionemu, przeciw któremu Instancya do śledztwa przeznaczona, w skutek §. 596 stanowi, że prawny powód pociągnięcia go do śledztwa obecnie zachodzi, nie uymuie się prawo, jeżeli ón sądzi, że warunki w §. 597 przepisane, do badania go nie zachodzą, przeciw temu postanowieniu Instancyi do śledztwa przeznaczonej skargę zanieść.
4. Wszystkie rozrządzenia, które się do obrac się mającego mieysca, dla chowania przytrzymanych rzeczy, do sposobu chowania i utrzymywania tych rzeczy, tudzież do sprzedania takich ściągają.

5. Wyznaczenie kwoty, którą ten, przeciw komu prawne podeyrzenie o przestępstwo dochodowe zachodzi, dla zabezpieczenia kar majątkowych, które go dotknąć mogą, zabezpieczyć ma. Wszelakoż i w tym przypadku skarga może mieć miejsce, jeżeli okoliczności takiego są składu, że skutkiem tego wyznaczenia, uwięzienie obwinionego, albo przedłużenie jego uwięzienia podług przepisów §§. 558 i 560 być by miało.
6. Wszystkie rozprawy względem kosztów postępowania. Do wyroku iednak pytanie: czy i w jakim wymiarze takowe koszta przez obwinionego lub odpowiedzialnego wynagrodzone być mają, podług §§. 816, 817, 826, l. 5, c) i l. 6 zastrzeżoném zostaje.
- b. Popiéranie roszczeń prawnych do rzeczy, odpowiedzialności za karę podlégałą, ze strony posiadacza,
 - aa. Ze strony posiadacza.

§. 839.

Jeżeli ten, u kogo rzecz, odpowiedzialności za kary majątkowe podlégałą, znalezioną została, sądzi, że żądać może, by takowa w skutek §. 161 do Sądu dla prawnych spraw cywilnych ustanowionego, odstawioną była, i jeżeli Instancja, do śledztwa przeznaczona, to żądanie do przyzwolenia za niestosowne uzna, natenczas wolno mu przeciw temu skargę podać.

- bb. Ze strony właściciela albo wierzyciela zastawnego.

§. 840.

Właściciel albo posiadacz zastawny iakiéy rzeczy, może w prawdzie także swoje roszczenia prawne, przeciw poszukiwaniu odpowiedzialności na téy rzeczy, niezawisłe od przepisany w §. 166 drogi, do powiatowego Sądu dochodowego przez skargę podać. Jeżeli iednak tenże Sąd, albo jeżeli przeciw rozstrzygnięciu onego rekurs założony zostanie, Sąd wyższy, podane roszczenia, za tak iasno i niewątpliwie dowiedzione nie uznaie, by takowym bez uprze-

dniego rozprawienia się w drodze prawa iaki skutek przyznany być mógł, natenczas podług wspomnionego przepisu §. 166 postąpić należy.

c. Podawanie skarg.

aa. Czas i miejsce.

§. 841.

Skargi, wyiawszy przypadek w §. 874 wzmiankowany, podawane być mogą aż do postanowienia wyroku. Takowe należy zawsze do dochodowego Sądu powiatowego adressować i do tegoż podawać

bb, Ustnie lub na piśmie.

§. 842.

Skargi zanoszone będą ustnie lub na piśmie. Ustnie mogą takowe

1. do Zwierzchności miejsca, w którym skarżący znajduje się, albo
2. do będącego w témże miejscu Urzędu do wykrycia istoty czynu powołanego, albo
3. do Instancyi, do śledztwa przeznaczonéy, zanoszone być.

Na skargi ustnie zanesione, spisany zostanie protokół, oddzielny od protokołu badania. Takowy przesyłany być ma niezwłocznie do Sądu powiatowego.

2. Odwołania się, prośby o łaskę i rekurs.

a. Przypadki, w których takowe miejsca nie mają.

aa, W rozprawach u Sądów dochodowych.

§. 843.

Odwołanie się, prośba łaski i rekurs, nie mają miejsca w przypadkach, Sądom dochodowym do rozstrzygnięcia zastrzeżonych:

1. Przeciw rozstrzygnięciom, któremi dochodowy Sąd wyższy, rozstrzygnięcie powiatowego Są-

du dochodowego potwierdził, albo złągodził.

2. Przeciw rozstrzygnięniom najwyższego Sądu dochodowego.

bb. W rozprawach, w zawiadujących Instancjach dochodowych.

§. 844.

Odwwołanie się, prośba łaski i rekurs, nie mają miejsca w tych przypadkach, które rozstrzygnięniom Instancyy, sprawami dochodowými zawiadujących, przydzielone są:

1. Przeciw rozstrzygnięniom ustanowionéy dla wspomnianych spraw Instancyi kraiovéy, którém rozstrzygnięcie powiatowéy Instancyi dochodowéy potwierdzone lub umiarkowane zostało.
2. Przeciw rozstrzygnięniom zawiadującéy sprawami dochodowými Instancyi nadwornéy.

cc. W szczególności rekursa.

§. 845.

Rekurs w reszcie nie ma miejsca w ogółności przeciw rozstrzygnięniom wspomnionego w §. 837 rodzaju. Jeżeli zaś obwiniony w więzieniu znajduje się, ważnym zostaje dla niego także względem rekursów, wyrażone w §. 837 zastrzeżenie.

b. Tok onychże.

aa. W rozprawach u Sądów dochodowych.

§. 846.

Odwwołania się, prośby łaski i rekursa idą w przypadkach, rozprawie Sądów dochodowych przydzielonych, przeciw rozstrzygnięniom

- a) Sądu powiatowego, do wyższego Sądu dochodowego;
- b) wyższego Sądu dochodowego do najwyższego Sądu dochodowego.

Takowe podawane być mają zawsze do powiatowych Sądów dochodowych.

bb. W rozprawach, u zawiadujących Instancyy dochodowych.

§. 847.

Odwołania się, prośby łaski i rekursa idą w tych przypadkach, które Instancyy, sprawami dochodowemi zawiadującéy, do rozstrzygnięcia przydzielone są, przeciw rozstrzygnięciom

- a) Instancyy powiatowéy, sprawami dochodowemi zawiadującéy, do Instancyy kraiovéy, do zawiadowania temiż samémi sprawami ustanowionéy;
 - b) Instancyy kraiovéy, sprawami dochodowemi zawiadującéy, do Instancyy nadwornej, do zawiadowania temiż sprawami przeznaczonéy.
- Takowe podawane być mają zawsze do Instancyy powiatowéy, sprawami dochodowemi zawiadującéy.

c. Podawanie tychże.

aa. Termina do podawania.

§. 848.

α. Dla odwołań się i prośb łaski.

Tak odwołanie się, iak i prośba łaski, podane być muszą naydaléy w dniach trzydziestu, rachując od dnia ogłoszenia wyroku. Instancya, do której odwołanie się i prośba łaski podane być mają, może, jeżeli przed upłynieniem tego terminu takowa o przedłużenie proszoną będzie, z ważnych przyczyn na przyzwoite przedłużenie terminu zezwolić.

§. 849.

β. Dla rekursów.

Rekursa podane być mają w dniach czternastu, rachując od dnia ogłoszenia. Przedłużenie tego terminu miejsca nie ma.

§. 850.

γ. Od poruczonych opiece.

Termina do podawania odwołania się albo prośby o łaskę zaczyna się, jeżeli obwiniony jest małoletnim, albo w kurateli zostaje, od tego dnia rachować, w którym oddanie wyroku do rąk zastępcy, do odebrania powołanego, nastąpiło.

§. 851.

δ. Prawo Sądu opiekuńczego, względem odmienienia kary majątkowej.

Jeżeli w przypadku §. 82 określonym, przy zasądzeniu kary majątkowej przeciw małoletnemu, przepisane uprzednie porozumienie się z Sądem opiekuńczym, omieszkaniem zostało, na ów czas Sąd ten, iak tylko o tém wiadomość otrzyma, ma prawo, nawet po wyśściu przeznaczonego do odwołania się terminu, bądźby skazany odwołanie się założył, i wzmiankowane omieszkanie przedstawił, lub nie, do tego dochodowego Sądu powiatowego, albo do téj dochodowój Instancyi powiatowój, do którego, lub do którój ustawa (§§. 846 i 847) odwołanie się podać przepisuje, udać się, i stosownie do §. 82, przemienienia kary majątkowój na areszt żądać.

bb. Sposób podawania.

§. 852.

α. Połączenie odwołania się, z prośbą o łaskę.

W odwołaniu się można powody, które prawności postępowania, albo prawny zasadzie rozstrzygnięcia sprzecznymi są, wraz z tymi względami, na mocy których odwołujący się mniema, że o złagodzenie kary, albo ułaskawienie prosić może, przedstawić. Wszelakoż zostawia mu się także do woli prośbę o ułaskawienie oddzielnie od odwołania się podać.

§. 853.

β. Ustnie lub na piśmie.

Odwołania się, prośby o łaskę i rekursa, mogą na sposób w §. 842 określony, ustnie lub na piśmie wniesione być. Jeżeli wniesienie ustnie dzieje się, należy dzień, którego protokół na to wniesienie, na mocy wspomnianego przepisu (§. 842) przedsięwzięty zostaje, za dzień podania uważać. Ten protokół potrzeba zawsze bez zwłoki do téj Instancyi przesłać, do której wniesiony ustnie środek prawny, albo prośbę o łaskę, podług niniejszój ustawy (§§. 846 i 847) podać należy.

cc. Środki pomocne do podawania.

§. 854.

α. Zastępca.

Obwiniony, w areszcie znajdujący się, podawać może odwołanie się, albo prośbę o łaskę przez zastępcę. Obwinionym, którzy nie są uwięzieni, i odpowiedzialnym, zostawiono do woli, tak względem odwołań się i prośb o łaskę, iako też rekursów, zastępcy użyć.

§. 855.

β. Zayrzenie do aktów rozprawy, i wzięcie wypisów (kopij).

Skazanemu wyrokiem obwinionemu albo odpowiedzialnemu dozwolone jest, w celu ułożenia odwołania się, zayrzenie do aktów, na mocy których wyrok wydany został, robienie wyciągów z tychże, tudzież branie kopij z tychże aktów. Powody (motiva) wyroku, wydane mu być mają zawsze natychmiast i bezpłatnie. Zayrzenie do wspomnianych aktów i wzięcie kopij, może tylko w Instancyi śledzącej, za uprzedniem u przełożonego téż prosić się mającém pozwoleniem, w przytomności dodać się mającego urzędnika téj Instancyi, w iéj urzędowój kancelaryi miejsce mieć. Zayrzenie do doniesień, które do rozprawy powodem były, do rela-

cy Instancyj dochodowych i Urzędów, do korespondencji tychże z innemi publicznemi Instancyami, do referatów, conceptów i protokołów rady, lub wzięte kopii z tychże, nikomu dozwolone nie iest.

III. Postępowanie Instancyj.

1. Sądów dochodowych.

a. Powiatowych Sądów dochodowych.

aa. Względem skarg.

§. 856.

α. Upřednie wysłuchania.

Sąd powiatowy, do którego skarga zaniesioną zostanie, wysłucha, jeżeli to za potrzebne uznaném będzie, Instancyę, Urząd albo urzędnika, przeciw rozporządzeniu której lub którego skarga zaniesioną iest, z przepisaniem przyzwoitego terminu. Jeżeli rozporządzenie z Instancyi powiatowéy, sprawami dochodowými zawiaduiący, albo przez tę z wyższéy Instancyi dochodowéy wyszło, mają członkowie Instancyi powiatowéy, w obradach Sądu powiatowego uczestniczący, bez upředniego wezwania na pismie téżé Instancyi, zaraz bezpośrednio na obradach Sądu powiatowego, dotyczące tego przedmiotu akta rozprawy przedłożyć, i potrzebne dać wyjaśnienia.

§. 857.

β. Rozstrzygnięcie skarg albo odesłanie daléy tychże.

Jeżeli Sąd powiatowy potwierdzenie rozporządzenia, przeciw któremu skarga zachodzi, uchwali, natenczas wyda tenże stosowną do téy uchwały rezolucyę. Toż samo dziać się ma, kiedy Sąd powiatowy za przyzwoleniem przełożonego Instancyi powiatowéy, sprawami dochodowými zawiaduiący, albo iego zastępcy, rozporządzenie znieść albo umiarkować za potrzebne uzna. Jeżeli zaś przełożony Instancyi powiatowéy,

lub jego zastępcą, na zniesienie albo złagodzenie rozporządzenia nie przyzwala, na ów czas należy uchwałę iedynie tylko w tych punktach, w których wspomniony przełożony, lub jego zastępcą przyzwala, wydać, w innych zaś względach rozprawę ze zdaniem Sądowi wyższemu niezwłocznie do rozstrzygnięcia przedłożyć.

§. 858.

γ. Forma rozstrzygnięcia.

Skargi rozstrzygane będą przez rozporządzenie (dekret), przeciw któremu rekurs w przypadkach, od zanoszenia rekursu w skutek §§. 837 i 845 nie wyjętych, miejsce ma.

bb. O innych środkach prawnych i o prośbach łaski.

§. 859.

α. Odesłanie do wyższego Sądu.

Sąd powiatowy, do którego iaki środek prawny, albo prośba o łaskę, który lub która podług niniejszój ustawy do wyższego Sądu dochodowego, albo przez tenże do naywyższego Sądu dochodowego idzie, podane zostały, powinien niezwłocznie takowe podanie z aktami rozprawy i swoim zdaniem wyższemu Sądowi przedłożyć.

§. 860.

β. Wyjątki.

Od téj zasady znajdują miejsce tylko następujące wyjątki:

1. Jeżeli iaki z wyszczególnionych w §§. 843, 844, 845 przypadków zachodzi, albo jeżeli przed podaniem terminu upłynął, w którym środek prawny, albo prośba łaski, o który lub którą rzecz idzie, podane być były powinny (§§. 848 i 849); natenczas podanie zaraz bezpośrednio przez Sąd powiatowy załatwioném być ma.
2. W tych przypadkach, gdy prośba o łaskę sama tylko, albo razem z odwołaniem się wniesioną zostaje, Sąd

powiatowy, przed odesłaniem rozprawy do wyższego Sądu, bądźby wyrok, przeciw któremu odwołanie się podaném iest, od samego Sądu powiatowego, lub wyższego Sądu wydanym był, pytanie: czyli i iak dalece proszone złagodzenie kary lub darowanie miejsce ma, na rozwałę wziąć ma, gdy następujące warunki zachodzą:

a) kiedy proszone złagodzenie lub darowanie kary do zakresu działania Sądu powiatowego należy, i prócz tego

b) kiedy rzecz idzie

aa) o iakie pomnieysze wykroczenie, albo

bb) o iaki inny przypadek karny, za który obwiniony w więzieniu znajduje się.

Jeżeli Sąd powiatowy uznaie na złagodzenie kary albo darowanie zezwolić, i jeżeli takowa w tym przypadku, gdzie obwiniony w więzieniu trzymanym zostae, tego iest rodzaju, że onemu przez to w porównaniu z potrzebą czasu, z zasięgnięciem wyższego rozstrzygnięcia połączoną, w trwaniu więziennego przytrzymania korzyść urośnie, natenczas Sąd powiatowy uwiadomi obwinionego, jeżeli tenże uwiezionym nie iest, o uchwaloném umiarkowaniu lub, darowaniu kary, z tym dodatkiem, że ón w ośmiu dniach, rachując od dnia ogłoszenia téy uchwały, oświadczyć się ma, czy żada tego, by rozprawa wyższemu Sądowi do rozstrzygnięcia przedłożoną była. Jeżeli sobie to życzy, postąpić należy podług §. 859. W przeciwnym razie przechodzi rozstrzygnięcie z pozwoleném złagodzeniem lub darowaniem w moc prawną.

Jeżeli skazany w więzieniu znajduje się, należy onego o zapadłéj uchwale w drodze naykrótszýj ustnie uwiadomić, i zapytać go, czy ón mimo to przy odwołaniu się, albo proszeniu o łaskę pozostae, albo też czy dozwoloném mu darowaniem lub złagodzeniem zadowolony iest. Jeżeli za pierwszym oświadczy się, albo na pytanie dać odpowiedzi wzbra-

nia się, rozprawę niezwłocznie do Sądu wyższego przesłać należy.

Jeżeli zaś o czas do namyslenia się uprasza, należy mu takowy z wyznaczeniem przyzwoitego terminu pozwolić. Po upłynieniu czasu do namyslenia, znowu go zapytać, i jeżeli potem przy odwołaniu się lub proszeniu o łaskę pozostaie, albo na zadane mu pytanie odpowiadać nie chce, albo rzecz przez żądanie dalszego czasu do namyslenia zwlekać chce, rozprawę do Sądu wyższego odesłać należy. Na te wybadania przedsięwzięty być ma według przepisu protokół.

§. 861.

γ. Wdanie się Sądu opiekuńczego, w celu przemienienia kary majątkowéj na areszt.

Jeżeli do powiatowego Sądu dochodowego wspomniane w §. 851 żądanie iakiego Sądu opiekuńczego, o przemienienie kary majątkowéj, przeciw małoletnemu zasadzoné na areszt, przesłane zostanie, i jeżeli przeciw wyrokowi odwołanie się, albo proszenie o łaskę zaniezione iest, natenczas odezwa Sądu opiekuńczego, razem z odwołaniem się albo z prośbą o łaskę, jeżeliby takowe Sądowi wyższemu już przedłożone, wszelakoż ieszcze rozstrzygnione nie były, dodatkowo do odwołania się albo do prośby o łaskę, do dochodowemu Sądowi wyższemu przedłożoną zostanie. Jeżeli zaś wyrok już w moc prawną przeszedł, albo gdy odwołanie się lub proszenie o łaskę już rozstrzygnione zostało, na ów czas postąpi Sąd powiatowy z zachowaniem §. 82 względem przemienienia kary majątkowéj na areszt podług §§. 896 i 897. Jeżeli odezwa Sądu opiekuńczego do powiatowego Sądu dochodowego wprzód nadejdzie, nim wyrok w moc prawa przeszedł, i nim odwołanie się lub proszenie o łaskę podane zostało, natenczas należy z rozstrzygnieniem żadanego przemienienia kary majątkowéj na areszt, aż do tego czasu wstrzymać się, póki wyrok w moc prawa nie przejdzie, albo odwołanie się lub prośba o łaskę nie nadejdzie.

b. Wyższych Sądów dochodowych,

aa. Rozpoznanie środków prawnych i prośb o łaskę.

§. 362.

Sąd wyższy postępuje po przedłożeniu onemu aktów rozprawy z powodu podanego środka prawnego, albo prośby o łaskę, w sposób następujący:

1. Jeżeli rzecz idzie o rekurs przeciw rozstrzygnięciu Sądu powiatowego, rozpoznaje Sąd wyższy prawność rozstrzygnięcia, i wydaie rezolucyę na rekurs.
2. Jeżeli przedłożoném iest odwołanie się przeciw wyrokowi Sądu powiatowego, rozważa Sąd wyższy prawność wyroku, i
 - a) wydaie rezolucyę, jeżeli prośby o łaskę przeciw wyrokowi Sądu powiatowego nie wniesiono, albo
 - b) przechodzi do ocenienia prośby o łaskę, jeżeli takową razem z odwołaniem się albo oddzielnie od tegoż, podano, w tych względach, w których wyrok, iako na zasadzie wsparty, uznanym zostać.
3. Jeżeli przeciw wyrokowi Sądu powiatowego iedynie tylko prośbę łaski, bez odwołania się, podano, natenczas ograniczy się Sąd wyższy na rozstrzygnięciu téy prośby. Gdy zaś z rozpoznawania rozprawy oczywista nieważność (nicość) okaże się, Sąd wyższy, aczkolwiek proszący w drodze łaski prawność wyroku wyraźnie przyznaje, rozstrzygnięcie znieść, i poprawienie postępowania nakazać ma.
4. Gdy rzecz idzie o skargę, która Sądowi wyższemu w skutek §. 357 przedłożoną została, to tenże rozstrzygnie takową z zostawieniem wolności rekursu.
5. Jeżeli środek prawny, albo prośbę łaski przeciw rozstrzygnięciu wyższego Sądu samego podano, przedłoży takowy akta rozprawy wraz z swoim zdaniem niezwłocznie na wyższemu Sąd-

dowi. Wszelakoż i tu ma miejsce wyjątek w §. 360 namieniony.

6. Jeżeli dochodowemu wyższemu Sądowi wdanie się (odezwę) Sądu opiekuńczego, względem przemienienia zasądzonéj przeciw iakiemu małoletnemu kary majątkowéj na areszt, przedłożono, nim odwołanie się lub proślenie o łaskę rozstrzygnięte zostało (§. 361), natenczas to wstawienie się, z odwołaniem się albo z prośbą łaski, podług przepisów rozpoznaniem zostanie. W innych przypadkach ma Sąd wyższy jeżeli rozstrzygnięcie podług §§. 396 i 397 do zakresu działań Sądu powiatowego nie należy, przemienienie kary majątkowéj na areszt rozstrzygnąć, krom tego zaś odezwę do Sądu powiatowego dla zezwolowania nazad odesłać.

bb. Zaostrzenie wyroku pierwszéj Instancyi.

§. 363.

Sąd wyższy, na odwołanie się lub proślenie o łaskę, przez obwinionego, albo przez osoby w jego imieniu czyniące, lub przez odpowiedzialnego podane, nie może wyroku, przeciw któremu odwołanie się lub proślenie o łaskę podano, na sposób dla niego szkodliwy odmienić. Przez co iednak, jeżeli oczywista nieważność w postępowaniu dostrzeżoną zostanie, uchylene wyroku, i nakazanie poprawy postępowania wyłączone nie jest (§. 362, l. 3).

c. Naywyższego Sądu dochodowego.

§. 364.

Naywyższy Sąd dochodowy postąpi przy rozpoznaniu środków prawnych i prośb łaski podług przepisów §. 362, l. 1, 2, 3 i §. 363.

d. Ogłoszenie wyższych uchwał.

§. 365.

Uchwały, przez dochodowy wyższy Sąd, i owe, przez naywyższy Sąd dochodowy względem środków

prawnych i prośb o łaskę postanowione, ogłoszone będą przez rozporządzenia, a mianowicie: uchwały Sądu wyższego bezpośrednio, owe zaś Sądu najwyższego przez Sąd wyższy, Sądowi powiatowemu, który potem dalsze ogłoszenie zarządzi.

2. Instancyj, sprawami dochodowemi zawiadujących.

§. 866.

Zasady, w §§. 859 i 865 wyszczególnione, służyć mają także dla Instancyj, sprawami dochodowemi zawiadujących, przy rozprawie o rekursach, odwoływaniach się i prośbach łaski, tudzież odezwach Sądów opiekuńczych, względem przemienienia kary majątkowey, przeciw małoletnim wyrzeczonéy, na karę aresztu, w rozprawach, tymże Instancyjom do rozstrzygnięcia przydzielonych.

3. Skutek środków prawa i prośb łaski.

§. 867.

aa. Przed rozstrzygnięciem tychże.

Podane przed upłynieniem prawem przepisanego, albo w należyty sposób przedłużonego terminu, odwołanie się, albo prośbie o łaskę, tamże dopełnienie wyroku, przeciw któremu odwołanie się, albo prośbie o łaskę zaniezione iest. Odwołanie się obwinionego, albo osób, w jego imieniu czyniących, przeciw wyrokowi, na mocy którego śledztwo dla braku dowodów prawnych uchylone (zaniechane) zostało, wszelakoż przeszkadzać nie ma uwolnieniu obwinionego z aresztu, jeżeli takowy w areszcie znajduje się.

bb. Co do przyznanego darowania.

§. 868.

Przez odwołanie się przeciw wyrokowi, którym skazanemu złagodzenie kary przyznaném iest, albo przez prośbę o rozciągleysze umiarkowanie kary, nie utracą skazani udzielonego mu już od pierwszég Instancyj darowania.

b. Rekursów.

§. 869.

Z wykonaniem rozstrzygnięcia, przeciw któremu rekurs w terminie prawem przepisany założony został, tylko tak dalece wstrzymać się należy, o ileby przez wykonanie pomyślny wypadek rekursu bez skutku został, i ze zwłoki żadnej istotnej niekorzyści obawiać się nie należy.

c. Skarg.

§. 870.

Skargi przeciw rozporządzeniom wykrywających albo śledzących Urzędów i Instancyy (§. 834, l. 1), tudzież rekursa przeciw rozporządzeniom, któremi takowe skargi odrzucone zostały, tamującego skutku nie mają. W szczególności nie można z tego powodu, że przeciw iakiemu rozporządzeniu skargę zaniesiono, ani od stawienia się przed Instancją śledzącą, ani od odpowiedzi na pytania, które też zadać za potrzebne uznać, ani w ogólności od dopełnienia rozkazu, do wydania którego takowa podług ustawy upoważniona jest, wzbraniać się.

d. W ogólności środków prawnych i prośb łaski.

§. 871.

W przypadkach, od tychże wyłączonych.

Środki prawne i prośby o łaskę nie tamują nigdy w przypadkach, w §. 860 wzmiankowanych, wykonania rozporządzeń albo rozstrzygnięć, przeciw którym takowe zaniesione są.

ODDZIAŁ WTÓRY.

O przywróceniu do dawnego stanu.

1. Warunki tegoż.

§. 872.

a. Przypadki przywrócenia.

Jeżeli kto, bez swojej winy, przeszkodzony był:

1. przy warunkowém przypozwaniu, przepisany mu wskutek §§. 616, 732 termin, albo
2. termin w przypadkach, o których w §§. 621, 622, 733 mowa, przepisany, albo
3. termin do podania jakiego środka prawnego, albo prośby łaski, §§. 848, 849, 860 l. 2, 874 a) ustanowiony,

zachować, i przed upłynieniem tegoż w obudwóch pierwszych przypadkach (1 i 2) do Instancyi stać się, albo jeżeli wyraźnie do woli zostawiono, tłumaczenie się na piśmie podać, w trzecim zaś przypadku (3) środek prawny, albo prośbę łaski podać, natenczas może prosić o przywrócenie do tego stanu, w którym przed upłynieniem terminu znajdował się.

§. 873.

b. Udowodnienie przeszkody.

Podający o to prośbę, powinien przeszkodę, która dotrzymaniu terminu zawadą była, wiary godnemi dowodami wykazać.

§. 874.

c. Instancya, do której prośbę podać należy.

Prośbę podać należy:

- a) w przypadkach, §. 872 pod 1 i 2 oznaczonych, do Instancyi śledzącej. Jeżeli takowa prośbę odrzuci, wolno temu, kto się przez to pokrzywdzonym być sądzi, zanieść skargę w dniach czternastu, rachując od czasu ogłoszenia tego odrzucenia;
- b. w przywiedzionym zaś tamże (§. 872) pod 3, przypadku, do tego Sądu powiatowego, albo do téj dochodowéj Instancyi powiatowéj, do którego, lub do której środka prawny albo prośba łaski, do których podania termin upłynął, podane być były powinny. Ten Sąd powiatowy, albo ta Instancya powiatowa rozstrzygnie prośbę z zostawieniem wolnego rekursu.

§. 875.

d. Termin do podania.

Prośba podaną być musi najdalej w dniach czterech po upłynieniu terminu, i po ustaniu przeszkody w dotrzymaniu tegoż, i przytém

- a) w przypadkach, §. 872 pod 1 i 2 określonych, tudzież gdy rzecz o termin do rekursu, przed zapadnięciem wyroku, podać się mianego, idzie, zawsze pierwszy, nim na śledztwo wyrok zapadnie;
- b) winnych zaś przypadkach, przed dopełnieniem rozstrzygnięcia, przeciw któremu środka prawnego albo prośby o łaskę w upłynionym terminie nie podano.

Na prośbę, później podaną, zważać nie należy. Jeżeli jednak w przypadkach pod a) wzmiankowanych, wyrok wprzód zapadł, niżeli przepisany do podania prośby termin upłynął, natenczas mogą w odwołaniu się przeciw wyrokowi powody, za przywróceniem do dawnego stanu mówiące, ważnie popierać być. Równie też w każdym przypadku zastrzeżonem zostaje temu, na którego szkodę termin upłynął, jeżeli inne warunki prawne zachodzą, o przedsięwzięcie na nowo postępowania prosić.

2. Skutek.

§. 876.

a. Prośby o przywrócenie do dawnego stanu.

Proszone, w ciągu postępowania przed zapadnięciem wyroku pierwszłej Instancji, przywrócenie do dawnego stanu, nie tamuje w prawdzie dalszego ciągu postępowania. Wszelakoż przed rozpoznaniem téj prośby, tudzież w przypadku, gdzie prośba przez Instancję śledzącą odrzucona została, przed upłynieniem terminu, w skutek §. 847, a) do zanieśienia skargi dozwolonego, do stanowienia wyroku przystępować nie należy. Prośba o przywrócenie terminu do odwołania się albo do prośby o łaskę przeciw wyro-

kowi, ma ten skutek, że z wykonaniem tego wyroku aż do rozstrzygnięcia wspomnionéj prośby wstrzymać się należy. W innych przypadkach tamże prośba o przywrócenie do terminu, rozporządzenie lub rozstrzygnięcie, przeciw któremu rekurs przed upłynieniem terminu założony nie został, tylko tak dalece, o ileby dla rekursu samego, gdyby takowy podany nie był, wstrzymać się było musiano.

§. 377.

b. Pozwolenia na przywrócenie.

Jeżeli prośzone przywrócenie pozwoloném zostanie, natenczas należy

1. w tych przypadkach, o których w §. 372 pod 1 i 2 mowa, postępowanie na sposób, w §§. 613 do 620 przepisany, rozpocząć;
2. w innych zaś przypadkach proszącemu, od czasu, w którym ón o pozwoloném przywróceniu uwiadomiony został, ten cały termin, do którego przywróconym został, do podania środka prawnego, albo prośby o łaskę, o które lub o którą rzecz idzie, przynależy.

ODDZIAŁ TRZECI.

O przedsięwzięciu na nowo postępowania.

1. Przypadki przedsięwzięcia na nowo.

§. 378.

- a. Gdy śledztwo dla braku prawnych dowodów uchylone zostało.

Jeżeli przeciw obwinionemu, przeciw któremu śledztwo dla braku prawnych dowodów, za zniesione uznaném zostało, nowe dowody pokazują się, należy śledztwo na nowo przedsięwziąć, kiedy

1. kara przez zadawnienie nie zgasła i

2. pojawiające się dowody w przeszłym śledztwie albo wiadome nie były, albo natenczas należycie do protokołu wziętými i dochodzonými być nie mogły, i
3. te nowe dowody do prawnego przekonania obwinionego, jeżeli nie same przez się, to wszelako łącznie z przeszłými dowodami doprowadzić uwłasciwione są.

§. 879.

b. Gdy obwiniony, od winy uwolnionym został.

Kto dla jakiego przestępstwa dochodowego od winy uwolnionym został, może z przyczyny tego przestępstwa tylko w ten czas do odpowiedzialności pociągniętym być, kiedy

1. kara przez zadawnienie jeszcze nie zgasała, i
2. takie nowe dowody, które przy dawniejszym śledztwie obecnie nie zachodziły, albo wiadome nie były, wynalezione zostaną, z których z pewnością wnosić należy, że takowe do przekonania obwinionego same tylko, albo łącznie z przeszłými dowodami, doprowadzą.

§. 880.

c. Przeciw skazanemu (osądzonemu).

Przeciw przestępcy, na karę majątkową skazanemu, może nowe śledztwo z przyczyny tego samego przestępstwa, za które skazanym został, z powodu nowo wykrytych obciążających okoliczności, tylko w ten czas mieć miejsce, kiedy

1. te okoliczności dowiedzione są, a oraz
2. warunki, w §. 878, 1 do 3 wyrażone, zachodzą, i
3. wspomniane nowe okoliczności tego są składu, że gdyby takowe podczas pierwszego śledztwa wiadome i dowiedzione były, przestępstwo
 - a) nie tylko samą karę majątkową, ale także zaostreniem kary przez utratę praw lub uprawnień,

albo uznanie niezdolności do otrzymania uprawnień albo przez oddalenie z iakiego kraju, powiatu, albo ze wszystkich, tą ustawą objętych krajów, albo przez ogłoszenie nazwiska, albo
 b) niezawisłe od kary majątkowey aresztem iak karą lub zaostreniem kary obłożone byćby było musiało.

§. 381.

d. Przeciw odpowiedzialnemu.

Przeciw temu, kto

- a) od odpowiedzialności za iakie przestępstwo dochodowe uwolnionym, albo
- b) do odpowiedzialności za pewną iaką kwotę skazanym został,

przedsięwzięcie na nowo postępowania ma miejsce,

- 1. we wszystkich tych przypadkach, w których śledztwo przeciw obwinionemu, za którego odpowiedzialność stać ma, na nowo przedsięwziętém zostaje, albo
- 2. kiedy w iakim przypadku, w którym odpowiedzialność podług §. 137 na spółwinie albo uczestnictwie zasadza się, warunki w §. 379 przypisane, do rozpoczęcia na nowo postępowania, zachodzą;
- 3. kiedy w innych przypadkach odpowiedzialności, nim takowa na sposób prawny zgasła, nowe ważne dowody, które przy dawniejszém postępowaniu wiadome nie były, albo do protokołu wzięte lub dochodzone być nie mogły, i które same tylko, albo łącznie z dawniejszemi dowodami, w pierwszym przypadku (a) popiéranie odpowiedzialności w ogóle, a w drugim (b) na większą kwotę uzasadnić uzdolnione są, pokazują się.

§. 382.

e. Na prośbę skazanego.

Wszakże i ten, kto kary godnym uznany, albo do odpowiedzialności skazany, albo przeciw któ-

remu śledztwo dla braku prawnych dowodów zniesione iest, może każdego czasu o przedsięwzięciu na nowo śledztwa prosić, jeżeli ważne dowody przywiedzie, które w dawniejszem śledztwie nie wyjawiały się, i które do zwalenia powodów, z których kara zasądzoną, albo odpowiedzialność wyrzeczoną została, albo prawne podezrenie, za obecnie znajdujące się uznanem zostało, posłużyć mogą.

2. Skutek.

§. 883.

a. Prośby o przedsięwzięcie na nowo postępowania.

Prośba skazanego o przedsięwzięcie na nowo postępowania nie tamuje w prawdzie wykonania wyroku, pokąd zupełne zabezpieczenie kar pieniężnych nie nastąpi. Z dopełnieniem zaś wyroku, opiewającego na karę aresztu, należy przeciw skazanym, którzy w areszcie nie znajdują się, albo jeżeli są przyaresztowani, względem których pewne warunki dalszego trwania aresztu nie zachodzą (§§. 560, 561), aż do rozstrzygnięcia prośby o przedsięwzięcie na nowo postępowania, wstrzymać się. Wszelakoż i w tym przypadku należy to, co potrzeba, rozporządzić, by skazany nie uszedł.

§. 884.

b. Uwolnienia, wskutek tegoż dozwolonego.

Jeżeli w skutek przedsięwzięcia na nowo postępowania,

1. obwiniony od kary majątkowey, na którą skazanym był, bezwarunkowo, albo przez uchylenie śledztwa dla braku prawnych dowodów, albo

2. odpowiedzialny od włożonéy na niego odpowiedzialności całkiem lub w części uwolnionym zostanie, natenczas

a) zwrócenia przytrzymanéy, w urzędowém schowaniu znajdującéy się jeszcze nieprzedanéy rzeczy, albo ceny za nią wziętéy

- aa) tylko, iak dalece odpowiedzialność téy rzeczy nie z innych przyczyn, iak z wyroku, przeciw któremu przedsięwzięcie na nowo postępowania pozwoloném zostało, miejsce ma, i
- bb) tylko w miarę, o ile przepisane §§. 166 do 169 warunki do upomnienia się o oddanie rzeczy lub ceny obecnie zachodzą,
- b) powrócenia zaś kwot pieniężnych innemi drogami przeciw temu, na korzyść którego nowy wyrok zapadł, uzyskanych, tylko tak dalece, o ile iakowe na obdzielenie osób, którym przepisy nagrodę zapewniają, przed tym nowym wyrokiem obrócone nie są,

żądać można. Wszelakoż, ieżeli obwiniony albo odpowiedzialny sądzi, że z winy iakiéy Instancyi, iakiego Urzędu, iakiego urzędnika, albo innéy iakiéy osoby nieprawny uszczerbek poniósł, to może swoje w tym względzie urosłe roszczenia o wynagrodzenie szkody, w drodze prawem przepisanej, poszukiwać.

3. Instancya, którę rozstrzygnięcie na tę prośbę przydzielona iest.

§. 885.

Rozstrzygnięcie pytania: czy przedsięwzięcie na nowo postępowania miejsce ma, należy do Sądu wyższego.

Rozdział iedénasty.

O wykonaniu rozstrzygnięć.

I. Przepisy ogólne.

§. 886.

1. Instancye, które prawne kroki do wykonania rozporządzają.

Instancye dla spraw dochodowych przeznaczone, rozporządzają drogą przepisaną prawne kroki.

do wykonania zapadłych rozstrzygnięć. Sądy dochodowe wdają się przy wykonaniu rozstrzygnięć tylko w tych względach, w których ustawa to wyraźnie przepisała.

§. 387.

- a. Dopełnienie wyroków i rozporządzeń, co do kar majątkowych.

Wyroki i rozporządzenia Instancyy i Sądów do rozstrzygania w przestępstwach dochodowych, powołanych, co do exekucyi i użycia tymczasowych środków zapobiegających, w celu odebrania, albo zabezpieczenia kar majątkowych, z wyrokami i rozporządzeniami cywilnych Instancyy sądowych, w każdym względzie za równo uważane być mają.

II. Czas wykonania wyroków.

1. Przeciw utwężonemu.

§. 388.

- a. Na areszt.

Wyroki, które na areszt opiewają, należy w tym przypadku, gdy skazany już w areszcie znajduje się, natychmiast dopełnić, iak tylko takowe w moc prawa przeydą, albo iak tylko rozstrzygnięcie, które żadnemu dalszemu tokowi nie podléga, osądzonemu ogłoszone zostało, albo gdy skazany do protokołu swoje oświadczenie, że ón odwołania się i proszenia o łaskę zrzéka się.

§. 389.

- b. Na uwolnienie od winy, albo uchylenie śledztwa:

Jeżeli obwiniony, względem którego uznano, że

1. ón winnym nie jest, albo
2. karze nie podléga, albo że
3. przeciw niemu śledztwo dla braku prawnych dowodów uchylone zostało,

w areszcie znajduje się, należy go zaraz przy ogłoszeniu wyroku, bądźby takowy w pierwszemy lub drugiemy Instancyi zapadł, z aresztu uwolnić, jeżeli niezawisłe od rozstrzygniętego postępowania karnego inne prawne powody nie zachodzą, by go jeszcze dalej w areszcie trzymać.

2. W innych przypadkach.

§. 890.

a. Reguła.

We wszystkich innych przypadkach dopełniony być może wyrok bez różnicy kary, na którą takowy opiewa, dopiero w czternaście dni, po upłynieniu terminu do odwołania się, albo po doręczeniu skazanemu rozstrzygnięcia, żadnemu dalszemu tokowi niepodlegającemu.

§. 891.

b. Wyjątki.

Jeżeli jednak w tym czasie, w którym wyrok dopełniony być ma, skazany na karę aresztu pomieszczenie zmysłów cierpi, albo inną jaką ciężką chorobą złożony jest, albo gdy na karę aresztu skazana w ciężży zostaje, natenczas należy dopełnienie kary aresztu aż do tego czasu odłożyć, póki skazany nie wyzdrowieje, a ciężarna położu nie odbędzie. Na ciężarnych, albo w ciężką chorobę popadłych, kara aresztu tylko w tym przypadku dopełniona być może, gdy w areszcie znajdują się. Jeżeli onych bez obawy na wolność puścić można, należy to uczynić, i karę aresztu dopiero po położu albo wyzdrowieniu skazanych dopełnić. Gdy zaś w areszcie trzymani być muszą, i

- a) gdy kara na prostym areszcie zasadza się, na ów czas należy do wykonania takowey z największym ile można szcędzeniem skazanych, podług przepisu §. 888 przystąpić;
- b) jeżeli zaś przeciw onym ścisły areszt, albo zaostrezenie cielesną karą zasądzono, natenczas dopełnienie tylko

tak dalece przed rozwiązaniem (położeniem) albo wyzdrowieniem nastąpić ma, ile to bez nadwężenia zdrowia skazanych stać się może. Jeżeli tego dopuścić nie można, nie należy wprawdzie wykonania kary odwlekać, wszelakoż przez czas ciężarności albo ciężkiej choroby, ścisły areszt na prosty przemieniony, i od zaostrzenia kary odstąpiono, a zarazem trwanie aresztu w stosownej proporcji przedłużone być ma. To przemienienie kary albo zaostrzenia kary dzieje się przez Instancję, w §. 896 wzmiankowane, i na sposób tamże przepisany.

III. Sposób dopełnienia.

1. Kary aresztu.

§. 892.

Kara aresztu dopełnioną być ma na sposób ustawą przepisany (§§. 56 do 61). Względem czasu, od którego czas kary zaczyna się, zachować się należy podług przepisu w §. 62 zawartego. Jeżeli zaś kara na podane przez skazanego odwołanie się, albo prośenie o łaskę, od wyższej Instancji złagodzoną została, a skazany w areszcie znajduje się, natenczas należy od dnia ogłoszenia wyroku, aż do tego czasu, w którym rozstrzygnięcie, na odwołanie się albo prośbę łaski zapadło, wskazanemu ogłoszone zostało, czas w areszcie przepędzony, do czasu kary wrachować.

2. Ciążący prawnie na iakięj rzeczy odpowiedzialności.

§. 893.

Odpowiedzialność na przedmiocie, albo na środkach pomocnych przestępstwa dochodowego ciężąca, za kary majątkowe, przypadku karnego dotyczącej się, dopełnioną zostanie, jeżeli rzecz na przypadnienie zawyrokowaną nie jest, i podług tego w wolny zarząd Instancji dochodowej nie przechodzi (§ 54), na

sposób w §§. 162 do 165 przepisany. W tych przypadkach, w których sprzedaż podług §. 162 nastąpić ma, należy takową w drodze, ustawą cła w §§. 249 do 251 względem przedmiotów, które w urzędowym składzie chowane nie są, przepisany przedsięwziąć.

3. Kar pieniężnych.

a. Odebranie.

§. 894.

Kary majątkowe, które przez dopełnienie odpowiedzialności, na przedmiocie przestępstwa, i środkach do tegoż pomocnych ciążący, odzyskane nie zostają, wyekwowane być powinny,

1. za wdaniem się Prokuratury Kamery przez cywilne Instancje sądowe z użyciem dozwolonych ustawą sądowniczą środków wykucyjnych, albo
 2. jeżeli kwota, o którego odebranie rzecz idzie, jednę sta Złotych R. nie przenosi, na sposób, dla odebrania zaległych danin niestałych (indirecte), przepisany,
- tak dalece, ile to niniejsza ustawa (§. 116, l. 1.) dozwala.
- Kamery Prokuraturze przynależy i w tych sprawach, podług istnących prawnych przepisów, prerogatywa osobnego stanu sądowego.

b. Przemienienie kary pieniężnej na areszt.

§. 895.

Jeżeli przy wykucyi pokaże się, że kara pieniężna całkiem, albo względem iakięj części, wcale nie, albo też nie bez następności, w §. 116, l. 1 wymienioną, odzyskaną być może, natenczas należy karę pieniężną, co do niewyekwowaną jeszcze kwoty, na areszt przemienić. (§. 117 do 121).

bb. Wymiar przemienienia.

§. 896.

α. Kiedy takowy w wyroku wyrażony nie jest.

Jeżeli w samym wyroku wymiar, podług którego to przemienienie (§. 895) przedsięwziętém być ma (§. 812), wyrażonym nie jest, na ów czas takowe

- a) jeżeli kara przez jaką, sprawami dochodowemi zawiadującą Instancję zasądzoną została, przez ustanowioną do tychże spraw Instancję powiatową;
- b) przy karach, przez iaki Sąd zasądzonych, jeżeli kwota, której odebranie zalega, tysiąca pięćset Złotych R. nie przenosi, przez Sąd powiatowy;
- c) we wszystkich zaś innych przypadkach, przez wyższy Sąd

przez rozporządzenie, z zostawieniem wolnego rekursu zasądzoném zostanie.

§. 897.

β. W innych przypadkach.

Jeżeli

1. w wyroku kary, wskutek §. 812 wymiar, podług którego zamiast zasądzonéj kary pieniężnéj, areszt miejsce mieć powinien, wyznaczonym został, albo jeżeli
2. przewidziany w §. 120 przypadek zachodzi, w którym zamiast aresztu przemieniona na tenże kara pieniężna znowu do wykonania przyjąć ma, natenczas podług stosunku w wyroku przemieniającym karę za posadę przyjętego,
 - a) kiedy kara przez Instancję, sprawami dochodowemi zawiadującą wyrzeczoną została, Instancja powiatowa, do zawiadowania sprawami dochodowemi postanowiona,
 - b) we wszystkich innych przypadkach, powiatowy Sąd dochodowy, bez różnicy kwoty, stosowne do ustawy wyda rozporządzenie.

5. Niektórych zastrzeżeń kary.

- a. Utrata uprawnień, oddalenie i postanowienie pod dozór policyi.

§. 898.

Jeżeli na utratę praw i uprawnień, niezdolność do otrzymania uprawnień, albo na oddalenie z jakiego miejsca, powiatu, kraju, albo ze wszystkich krajów, dla których ta ustawa waży, wyrzeczono, albo postanowienie skazanego pod dozór policyi rozporządzone zostało, na ów czas dotychczas Instancya polityczna na żądanie Sądu powiatowego tę część wyroku kary na sposób przepisany wykonać ma.

- b. Ogłoszenie nazwiska.

§. 899.

Jeżeli na zastrzeżenie kary przez ogłoszenie nazwiska, skazanego, wyrzeczono zostało, natenczas nie należy wyroku, jeżeli w takowym o innych obwinionych albo odpowiedzialnych jest wzmianka, ale tylko tę część onego, która skazanego na to zastrzeżenie kary obwinionego, dotyczy, w gazetach umieścić.

Rozdział dwunasty.

O kosztach postępowania.

I. Ogólne przepisy.

1. Pomysł o kosztach postępowania.

§. 900.

Koszta postępowania w przestępstwach dochodowych obemyiają tak te expens, która przez postępowanie, niniejszą ustawą przepisane, przed stanowaniem, albo przy stanowaniu wyroku poczynioną zostaje, iako też i te wydatki, które z wykonaniem wyroku kary połączone są,

2. Obowiązek wynagrodzenia przez obwinionego.

§. 901.

a. Obiętość tego obowiązku.

Przeciw obwinionemu albo skazanemu nie można żadnego innego wynagrodzenia albo uszczerbku z powodu postępowania względem przestępstwa dochodowego rościć, i od niego żądać, jak tylko te, które niniejsza ustawa nałożyć na niego wyraźnie dozwala.

§. 902.

b. Poszukiwanie tychże.

Wynagrodzenie kosztów postępowania, do którego obwiniony albo odpowiedzialny prawnie obowiązany zostaje, odzyskane być ma podług przepisów, §. 394 względem odebrania kar majątkowych, postanowionych. To wynagrodzenie może z majątku albo z dochodu skazanego albo obwinionego tylko tak dalece odebraniem być, ile odzyskanie takowego bez szkodliwego skutku, w §. 116, l. 1 wyrażonego, przeprowadzonym być może. Ani przemienienie należący kwoty wynagrodzenia na areszt ni też zastosowanie aresztu cywilnego za kwotę, która podług tego przepisu odzyskaną być nie może, miejsca nie ma.

§. 903.

c. Kiedy dwóch lub więcej obwinionych zachodzi.

Jeżeli dwóch lub więcej obwinionych za iedno i toż samo przestępstwo do wynagrodzenia kosztów postępowania skazanych zostanie, natenczas obowiązani są do tego solidarnie, to iest: ieden za wszystkich, albo wszyscy za iednego. Od téj zasady wyjęte są iednak

1. koszta, na utrzymanie, na odzież i staranie podczas choroby obwinionego, albo na tegoż odstawienie do innego iakiego miejsca łożone, i

2. wydatki, przez próbę roboty, albo przez przesłankę przedmiotów, przy próbie wyrobionych, albo przyrządzonych, narosłe.

Koszta tu (1 i 2) wzmiankowane można tylko na tego, który takowe spowodował, nałożyć.

3. Dopelnienie czynności urzędowych przy postępowaniu.

§. 904.

a. Zasada.

Wszystkie czynności urzędowe, które przy postępowaniu, niniejszą ustawą względem przestępstw dochodowych przepisaniem, wydarzą się, sprawowane być mają z mocy urzędu przez wszystkie bez różnicy Zwierzchności, Urzędy i inne Instancje.

§. 905.

b. Należytości za papier stęplowy i za pocztę.

Pismom, przy tych rozprawach zachodzącym, przyznane jest, podług osobnych w téj mierze istnących przepisów, uwolnienie od należytości za papier stęplowy, i przy posłaniu pocztą, od należytości pocztowój, tak dalece, ile to uwolnienie pismom, z powodu rozpraw o zastosowaniu powszechnych ustaw karnych powstającym, przynależy.

4. Załatwienie (opędzenie) kosztów.

§. 960.

a. Ze strony Zwierzchności i gmin.

Zwierzchności niemonarchiczne, i te gminy, których jest obowiązkiem, nad spokojnością, bezpieczeństwem i porządkiem czuwać, albo dla tych zamiarów uprzednie mieć staranie, jeżeli takowe, z powodu postępowania w przestępstwach dochodowych, wydatki miały, wynagrodzenia innych, iak tych kosztów postępowania, których zwrócenie ustawa niniejsza wyraźnie przepisuie, żądać nie mogą.

§. 907.

b. Ze strony Skarbu rządowego.

Koszta postępowania, iak dalece takowe do wspomnianych Zwierzchności albo gmin (§. 906) nie należą, ponosi Skarb rządowy, jeżeli zaś postępowanie wyłącznie dla obrony dochodu, iakiéy gminie z niestałych podatków przydzielonego, a nie oraz i Skarbu rządowego przedsięwziętém było, ponosi gmina, o której dochód rzecz szła. Wszelakoż Skarbowi rządowemu, a w przypadku wzmiankowanym gminie, zastrzone zostaje prawo do upomnienia się o wynagrodzenie kosztów.

1. u obwinionego albo odpowiedzialnego, który do wynagrodzenia tego skazany iest;
2. jeżeli zaś o inne, iak o ciężące na obwinionym lub odpowiedzialnym koszta rzecz idzie, albo jeżeli takowe od niego odebrane być nie mogą, u tego, któremu względem powstania tych kosztów, przewinienie, iego obowiązek do wynagrodzenia prawnie uposadniające przypisane zostaje;
3. Jeżeli zaś takowe przewinienie nie zachodzi, podług niniejszéy ustawy (§. 55) z upłynionych kar pieniężnych, a
4. jeżeli także i w téy drodze wynagrodzenia nie odzyska się, u tego, kto do wynagrodzenia podług układu (kontraktu) iakiego obowiązany iest.

II. Koszta wykrycia istoty czynu i śledztwa.

1. Schowanie i transport przytrzymanych osób i rzeczy.

a. Odbycie drogi przez osoby.

§ 908.

aa. Pieszo.

Kto przytrzymanym, przyaresztowanym, albo w skutek §. 620 do badania stawionym zostanie,

powinien w regule, drogę do miejsca, do którego ón dla dopełnienia prawem przepisanej czynności urzędowej udać się ma, pieszo odbyć.

§. 909.

hb. Za użyciem środków transportowych,

Za pomocą stosownego środka transportowego, takowy, oprócz przypadku, gdzie droga wodą odbyta być musi, do wspomnionego miejsca odstawionym być ma;

1. kiedy ten, co do jakiego innego miejsca odstawionym być powinien, takie niedołężności ciała cierpi, albo tak jest na ciele osłabionym, że by mu nie można było, albo przynajmniej z trudnością przyszło, tę drogę piechotą odbyć, albo
2. kiedy żąda, by drogę za pomocą środka transportowego odbył, i nie tylko koszt z tém połączone bez pośrednio opędza, ale także względem swojego pewnego odstawienia do wspomnionego miejsca pod potrzebne środki ostrożności poddaie się, albo
3. kiedy to dla wielkiej odległości, albo z innych przyczyn, w celu przyspieszenia, lub zabezpieczenia postępowania potrzebném lub poradném jest, by przyzwoitego środka transportowego użyć.

b. Transport przytrzymaney rzeczy.

§. 910.

Do transportowania przytrzymaney rzeczy, którą

- a) posiadacz, u którego takową znaleziono, sam do miejsca schowku nie transportuje, albo na swój koszt przenieść nie każe, albo którą
- b) podczas przytrzymania nie na środku transportowym, do przeniesienia na wspomniane miejsce z datnym, przydybano,

należy umyślnego (środka transportowego) tylko przy zachodzącym potrzebie tak dalece użyć, ile rzecz, do przeniesie-

nia przez tych, którzy ją przytrzymali, do miejsca wspomnianego uwłaściwioną nie jest.

c. Powinność zwierchności i gmin,

§. 911.

aa. Bez wynagrodzenia.

Jeżeli polityczna lub sądowa Zwierchność albo iaka, w imieniu gminy dla utrzymania spokojności, bezpieczeństwa i porządku, albo w ogólności do wykonania iakiego policyynego dozoru ustanowiona Instancya, w dopełnieniu prawnie należących do niéy, względem postępowania w przestępstwach dochodowych, obowiązków, w obwodzie przydzielonego okręgu:

1. kogo, któremu przestępstwo dochodowe w winę przypisanym zostaje,

a) szuka (szlakuie),

b) przytrzymuje, albo do aresztu bierze, albo

c) do iakiego miejsca odstawia, albo

2. iaką, dla przestępstwa dochodowego przytrzymałą rzecz

a) do schowania bierze, albo

b) do iakiego Urzędu dochodowego, do iakiéy Instancyi śledzącéy, albo zgola do iakiego innego miejsca transportować każe;

natenczas za wszystkie te czynności, iak dalece przy tychże

aa) oprócz zwyczajnych sług urzędowych lub sądowych (woźnych) albo stróżów, w celu publicznego bezpieczeństwa lub policyynego dozoru ustanowionych. żadnych osobnych stróżów albo pomocników i'

bb) oprócz środków transportowych, które dla wspomnianych zamiarów prócz tego utrzymywane są, żadnych osobnych środków transportowych, i

cc) oprócz lokaliów, do przyaresztowania osób, albo do schowania rzeczy, urzędownie cho-

wać się mających przeznaczonych, żadnych innych, kosztu przyczyniających rozrządzeń nie potrzeba było, wynagrodzenie miejsca nie ma.

§. 912.

bb. Za następniem wynagrodzeniem.

W innych zaś, iak tu właśnie (§. 911) wspomnianych przypadkach, w szczególności jeżeli ze strony iakiéy, z wzmiankowanych Instancyj:

1. stawienie osoby, albo transport rzeczy, z po za obwodu, Instancyi przydzielonego, chociaż przez zwyczajnych sług urzędowych lub sądowych, pomocników albo stróżów, albo za pomocą środków transportowych, prócz tego dla policyjnych zamiarów przeznaczonych, nastąpiły, albo
2. w wspomnionym okręgu z nakładem kosztów:

- a) innych, iak zwyczajnych sług urzędowych lub sądowych, stróżów albo pomocników potrzeba; albo
- b) inne iak w §. 911 bb) wspomniane środki transportowe użyte być muszą, albo
- c) dla przytrzymania w więzieniu osoby, albo dla schowania rzeczy osobnego rozrządzenia potrzeba,

powinna wprawdzie Zwierzchność, albo gmina kosztą, z dopełnieniem tych czynności połączone, ponosić. Wszelakoż za należytém wykazaniem, wynagrodzenie tychże podług wymiaru, osobnemi przepisami ustanowionego, uiszczone zostanie.

§. 913.

- cc. W szczególności co do utrzymania i pogrzebu osoby przytrzymaney, i utrzymania rzeczy.

Instancye, w §. 911 wymienione, obowiązane są także co do osób lub rzeczy, które u nich z powodu po-

stępowania w przestępstwach dochodowych w więzieniu trzymane, albo chowane, albo przez takowe do innego miejsca stawione lub transportowane zostają, za następném wynagrodzeniem potrzebnego, należyście wykazać się mającego nakładu kosztów, mieć staranie:

1. o utrzymanie osoby, rachując w to potrzebną odzież, i na przypadek choroby, pielęgnowanie chorego, jeżeli przytrzymany te koszty sam, albo za cudzą pomocą nie opędza,
2. o pogrzebanie przytrzymanego, jeżeli podczas uwięzienia umrze, i
3. o utrzymanie rzeczy, do schowania oddanej, jeżeli właściciel albo posiadacz wydatki utrzymania sam nie opędza.

§. 914.

dd. Wymiar wynagrodzenia.

Wymiar, podług którego wynagrodzenie za wydatki, w §§. 912 i 913 wymienione uiszczoném być ma, iak dalece iakość tychże ustanowienia wymiaru dozwala, zgodnie z przepisami względem kosztów postępowania kryminalnego podług istnących stosunków ceny, ustanowiony zostaje.

§. 915.

ee. Dawanie przedpłat.

Dla opędzenia wydatków, w §§. 912 i 913 wzmiankowanych, dawane być mogą Zwierzchnościom lub gminom, u których takowe wydatki często, albo w znaczny obiętości wydarzają się, przedpłaty ze Skarbu rządowego.

d. Chowanie przytrzymanych rzeczy w Urzędach dochodowych.

§. 916.

Od przedmiotów, które dla poszlak iakiego przestępstwa dochodowego przytrzymane, i do urzędowego Składu iakiego Urzędu dochodowego oddane zo-

stały, należytość składowa za czas, aż do wykonania wyroku kary, albo aż do oddania nazad rzeczy pod zarząd obwinionego lub właściciela, żądana nie będzie.

2. Słuchanie świadków i znawców.

a. W miejscu pobytu, albo w bliskości tegoż.

§. 917.

aa. Świadki.

Świadkowi, który w miejscu, gdzie słuchanie przedsięwziętém zostaje, mieszka, albo tamże z innego powodu znajduje się, albo którego wysłuchanie w miejscu, nie więcéy iak o ćwierć mili austriackiéy odległém, dzieie się, wynagrodzenie za czas, przy badaniu strawiony, dane nie będzie, wyjąwszy, gdy tenże z zarobku dziennego żyje, albo gdy dla siebie o zarobek przez roboty, za które zapłata pojedynczo, albo podług liczby uskuteczniionych robót, wymierzana być zwykła, stara się, i przez iego słuchanie do protokołu uszczerbek w swoim zarobku poniósł. W tym przypadku należy mu, ieżeli tego żądać będzie, za stratę czasu, stosowną wydzielić nagrodę.

§. 918.

bb. Lekarze, chyrurdzy i akuszerki.

Lekarze, chyrurdzy i akuszerki, ieżeli w postępowaniu przy dochodowych przestępstwach o zdanie wezwani zostaną, takowe w miejscu pobytu swojego bez wynagrodzenia dać są obowiązani.

§. 919.

cc. Inni znawcy.

Innym znawcom, do których także tłumacze policzeni są, należy nagroda za ich trudy.

b. Nie w miejscu pobytu i nie w bliskości tegoż.

§. 920.

aa. Zasada.

Względem wynagrodzenia, które świadkom przy słuchaniu tychże nie w wymienionych w §. 917 miejscach,

tudzież lekarzom, chirurgom, akuszerkom i innym znawcom, jeżeli z swojego miejsca pobytu, na inne miejsce udać się muszą, uszczone być ma, służą za prawidło przepisy, które w tym względzie dla rozpraw kryminalnych istnieją.

§. 921.

bb. Wyrachowanie odległości.

Odległość miejsca pobytu świadka lub znawcy, od miejsca, gdzie słuchanym będzie, porachowaną zostanie podług długości drogi, oba miejsca w zwyczajnym obrocie łączący, rachując od ostatnich (krajnych) budynków pomieszkalnych, przy téż drogach położonych miejsca tego, w którym świadek albo znawca mieszka, do pierwszych przy téż drogach położonych budynków pomieszkalnych tego miejsca, w którym słuchanym będzie. Wszelakoż w tych przypadkach, w których, oprócz miast, jedna lub obie posady (miejsca) znaczney są rozległości, a świadek lub znawca od pomieszkania swojego, aż do samych krajnych (ostatnich) budynków pomieszkalnych miejsca swojego pobytu, albo od krajnych budynków pomieszkalnych tego miejsca, w którym słuchany będzie, aż do budynku, w którym słuchanie przedsięwziętém zostaje, bardzo znaczną przestrzeń drogi odbyć ma, może Instancya powiatowa, do zawiadowania sprawami dochodowemi ustanowiona, od téj zasady zboczeniu dać miejsce, i w celu wynagrodzenia, na przestrzeń drogi, która odbyta być musiała, należyty wzgląd mieć.

3. Użycie lekarzy, chirurgów i akuszerów, do wykonywania swojej sztuki.

§. 922.

Podług przepisów w §. 920 wymienionych, postąpić sobie należy także względem użycia lekarzy, chirurgów i akuszerów, mających staranie około przyaresztowanych i uwięzionych, potrzebujących pomocy tych osób.

4. Posłańcy.

§. 923.

Posłańcom za drogę, która w postępowaniu względem przestępstw dochodowych, przez innych, iak przez osoby do tego obowiązane, w służbie dochodowej zostające, odbyta została, należy wynagrodzić.

5. Umieszczenie w gazetach.

§. 924.

Koszta, z przepisaniem umieszczeniami do gazet połączone, będą wynagrodzone, jeżeli te umieszczenia, podług istnących w téj mierze układów i osobnych postanowień, przez przedsiębiorców gazet bezpłatnie dział się nie muszą.

6. Inne wydatki.

§. 925.

Osobne przepisy stanowią:

1. należytości, które osobóm, w skutek §. 657 do rozpraw pociągnąć się mającym, za ich współdziałanie pozwolone są;
2. wynagrodzenie kosztów podróży i strawnego w podróżowaniach urzędników i postanowionych przy postępowaniu względem przestępstw dochodowych, zgodne z zasadami, dla podróży urzędników i służ przy rozprawach kryminalnych istnąciami.

7. Wynagrodzenie kosztów śledztwa.

a. Ze strony skazanego

§. 926.

Koszta, których wynagrodzenie na skazanego nałożyć można, są:

1. wydatki na utrzymanie onegoż wraz z odzieżą i staraniem koło chorego, podczas aresztu aż do początku dopełnienia kary miane;

2. kosztą, które za jego prośbą, spowodowany transport onegoż, albo przytrzymaney rzeczy do innego miejsca przyczynił;
 3. wydatki, które na utrzymanie, albo nie w składach urzędowych zasła chowanie albo sprzedaż rzeczy przytrzymaney, która na przepadnienie wyrzeczoną nie zostaje, łożone być musiały;
 4. należitości, które assystencyi, w skutek §. 657 przybraney, uiszczone zostały;
 5. wynagrodzenie świadkom lub znawcom uiszczone;
 6. wszystkie koszty, które przez próbę roboty, na żądanie obwinionego przedsięwziętą, przyczyniły się.
- b. Ze strony obwinionego, przeciw któremu śledztwo uchylone zostaje.

§. 927.

Na obwinionego, przeciw któremu śledztwo dla braku prawnych dowodów zniesioném zostaje, nałożyć można wynagrodzenie kosztów, w §. 926 pod 1, 2 i 3 wskazanych.

- c. Ze strony odpowiedzialnego.

§. 928.

Na odpowiedzialnego, jeżeli w postępowaniu, przeciw niemu przewidzioném, kosztą iednego lub więcéy z rodzajów, w §. 926 wzmiankowanych, narosły, można wynagrodzenie tychże nałożyć, niezawisłe od wynagrodzenia kosztów, które go w skutek jego odpowiedzialności za obwinionego dotyczą się.

III. Koszta dopełnienia kary.

1. Kary aresztu.

- a. Odstawienie do miejsca kary.

§. 929.

Względem kosztów odstawienia skazanego na karę aresztu do miejsca kary, zachować się należy podług §§. 908, 909 i 911 do 915.

b. Wykonanie kary.

§. 930.

aa. W monarchicznych Instytutach karnych.

Jeżeli kara aresztu w jakim monarchicznym instytucie karnym dopełnioną będzie, należy co do połączonych z tém kosztów, podług zaprowadzonego w tym instytucie porządku zachować się.

§. 931.

bb. W innych Instytutach karnych.

Jeżeliż zaś kara aresztu w innym jakim instytucie karnym wykonaną zostanie, natenczas zastosowane być mają przepisy w §§. 911 do 915 zawarte. Koszta utrzymania, łącząc w to odzież potrzebną, i staranie koło chorego, zwrócone będą instytutowi karnemu tylko tak dalece, ile robota aresztanta, jeżeli takowa mieysce ma, stosownego wynagrodzenia za te koszta nie zapewnia.

2. Oddalenia.

§. 932.

Koszta, które oddalenie (wywołanie) iakiego przestępcy z iakiego mieysca, powiatu, kraju, albo ze wszystkich krajów, dla których ninieysza ustawa waży, spowoduje, opędzone być mają przez te same osoby, które do ponoszenia kosztów, przy zachodzących podług powszechnych ustaw karnych oddaleniach, obowiązane są, na sposób, dla takowych oddaleń przepisany.

3. Kar pieniężnych.

§. 933.

Koszta exekucyi, przy odzyskiwaniu kar pieniężnych drogą w §. 894 przepisaną, narosłe, podług zasad ustawy sądowniczej poszukiwano, i tak dalece, ile to w skutek §. 902 dozwoloném iest, odebrane być mają. Jeżeli sprzedaż rzeczy, za karę odpowiadającej, i

za przepadłą nie uznanéy, na sposób w §. 893 przepisany dzieie się, to względem odzyskania kosztów, przez utrzymywanie rzeczy i sprzedaż przyczynionych, podług §. 252 ustawy cła, i jeżeli takowe ceną kupna zasłonięne nie są, podług §§. 907, 926, 927 i 928 ustawy niniejszéy, postąpić sobie należy.

4. Umieszczenie w gazetach.

§. 934.

O wydarzających się przy dopełnianiu kary umieszczeniach w gazetach, waży przepis w §. 924 zawarty.

R E J E S T R
USTAWY KARNÉY
N A
PRZESTĘPSTWADOCHODOWE.

Alfabetycznie ułożony podług treści Patentu obwieszczenia, ustępów, uwag uprzednich i paragrafów ustawy.

REJESTR.

A.

- A**dres (napis); pod fałszywym adresem dawanie listów na pocztę, 423.
- A**dwokaci, notaryusze, ajenci lub patronowie, kiedy ciż iak spółwinowacy, albo uczestnicy w przestąpieniu przepisów względem papieru stęplowego uważani być mają, 409, 410.
- A**jenci, ob. Adwokaci.
- A**kcy banku narodowego. Tych złożenie dla zabezpieczenia, 566.
- A**kcyza, ob. Konsumcyyny podatek, ob. Konsumowa opłata.
- A**ktuaryusz; iak dalece takowy do wykryć i śledztw przyzwanym być musi, 656.
- A**kty, tych zapisywanie do dziennika, i chowanie, 673. Z których skazanemu kopia, albo do których zayrzecie temuż dozwolone być może, 855.
- A**kuszerki; kiedy tymże nagroda należy, 918, 920, 921, 922.
- A**llegaty protokółu; iak z témi obeysć się należy, 671.
- A**paraty warstatowe. Przedsiębranie postępowania, podatkowi podlegającego, w innych, iak w oznaymionych, 330, 331. Opisanie tychże omieszkane, 344. Nierzetelność w opisanu, 346. Odmienienie tychże, 347. Naruszenie urzędowego oznaczenia na tychże, 454. Użycie nieznaczonych, tamże.
- A**paraty; kiedy takowe za środki pomocne do przestępstwa dochodowego uważane być mają, 146. Szczególna, do popełnienia albo ukrycia przestępstwa, okoliczność obciążająca, 349. Kiedy takowe są posadą prawnéj poszlaki, 603, ob. Aparaty warstatowe. Środki pomocne, podatkowi podległe.
- A**pelacyjne Sądy. Tych wpływ do ustanowienia powiatowych Sądów dochodowych, 795.
- A**pretura, ob. Przyrzadzenie.

Areszt. Stopnie, 56. Sposób wykonania, 57. Nieprzerwane, albo podzielone wykonanie, 58, 59. Naykrótsze i naydłuższe trwanie, 60, 84. Prawidło porachowania czasu, 61. Początek wykonania, 62. Zaostrożenie, 66, 67. Dopełnienie na małoletnych, 85. Które przestępstwa, dla zaostrożenia kary przez tenże policzone być mają, 112. Zasądzenie tegoż zamiast kary majątkowey, 115—121. Skrócenie tegoż, 122, 123. Odpowiedzialnością za karę obięty nie iest, 138. Cywilny areszt, kiedy takowy przeciw odpowiedzialnemu zachodzi, 143. Przy próbowaniu kryjomokupstwa w przypadku dostatecznego wyjaśnienia, 199. Jako samoistna kara, 223, 225, 227—229, 232, 234, 235, 237, 238, 239, 257—260, 456. Zamiast aresztu zasądzenie kary pieniężney przy występnie kryjomokupstwie, 241. Jako zaostrożenie kary w ciężkich przestępstwach dochodowych, 271, 272, 273. Jak dalece ustawa onego darowanie zapewnia, 476, 477. Przestępstwa obłożone aresztem, wyjęte są od odstąpienia od postępowania prawnego, 545. Równie też od warunkowego przypozwania i milczącego przyznania się, 616, 618, 636. Warunkowe zasądzenie tegoż 812. Zamiast kary majątkowey, 813. Względność na przepędzony w areszcie czas, 814. Z dopełnieniem tegoż wstrzymać się należy dla wniesionéy prośby o powtórne przedsięwzięcie postępowania, 883. Kiedy takowy dopełnionym być ma, 888. Tegoż wykonanie przeciw chorym i w ciąży zostającym, 891. Kiedy przepędzony w więzieniu czas, do kary aresztu porachować należy, 892. Koszta odstawienia skazanego do mieysca kary, 929. Wykonanie kary aresztu, 930, 931.

Arkusz; każdy, protokółu przez kogo podpisanym być ma, 670. Postępowanie, gdy protokół z więcéy arkuszy składa się, 671.

Assekurant, ob. Zabezpieczyciel.

Assekurowanie, ob. Zabezpieczenie.

Assekurowane, ob. Zabezpieczone kryjomokupstwo.

Assessorowie. Przy powiatowych Sądach dochodowych, 749. Tych przeznaczenie, 795. Przysięga tychże, 796. Przy wyższych Sądach dochodowych i naywyższych takichże Sądach, 797.

Assystencya. Przy wzięciu do protokółu wykryć i śledzeń, 656, 657. Kto do téżże użytym być nie może, 658. Należytości dla assystenta, 925, 926. ob. Gminny Urząd. Sady.

Assystent; kiedy odpowiedzialny przy towarzyszeniu mu asystenta do badania stawieć się może, 782, ob. Zastępca.

Attestat, ob. Świadectwo.

Austryackie Państwa terytorium. Jak dalece z mieszkańcami tegoż, podług ustawy karnéj postąpiono być powinno, 33—35.

Awansy, ob. Przedplaty.

B.

Badanie obwinionego. Komu takowe przydzielone jest, 510—515. Do której z tych instancyy takowe należy; 522. W szczególności na granicy dwóch powiatów 523. Pobudzieli, współwinowców i uczestników, 524. Kiedy kto w dwóch, albo więcej powiatach winkwizycję popadnie, 525. Przydzielenie ze strony wyższych Instancyy, 526. Uprzednie śledztwo, 585—593. Warunki tegoż, 594. Postępowanie przy braku tych warunków, 595. Uchwała, że kto do śledztwa pociągniemy być ma, 596. Osoby, które do śledztwa pociągniemy być maia, 597—612. Przypozwanie obwinionego, 613—625. Badanie, 626—655. Czy ukończenie, takowego dla omieszkanego uwiadomienia, odpowiedzialnego wstrzymanem być może, 781. Czy odpowiedzialny przerwania albo odłożenia badania żądać może, 788. Zaniechanie tegoż dla braku prawnych dowodów, 810. Dzień początku i ukończenia należy w wyroku wymienić, 826. Środki prawne przeciw rozporządzeniom Instancyy, Urzędów i urzędników, śledztwem kierujących lub takowe przedsiębiorających, 834. Przedsięwzięcie na nowo postępowania, kiedy śledztwo dla braku prawnych dowodów zaniechanem zostało, 878, ob. Obwiniony. Postępowanie.

Badanie w ogólności. Czas przedsięwzięcia protokołu, 626. Zamiar tego, 627. Zaczęcie, 628. Pytania ogólne, 629. Nieprzerwany ciąg dalszy, 630. Postępowanie przytym 631. Zakazane środki pomocne, 632. Postąpienie przy przedłużeniu tegoż na więcej posiedzeń, 633. Spisanie protokołu, 659—672. Kiedy należy dzień początku w protokole wymienić, 827.

Badanie sumaryczne. Przypadek przedsięwzięcia protokołu, 585. Czas tegoż, 586. Postępowanie przy takowem, 587. Zamiar tego, 588. Co badanemu u-

dzielić należy, 589. Zeznania badanego, 590—592. Zakończenie sumarycznego badania, 593.

Badanie porządkowe. Rozpoczęcie takowego badaniem sumarycznym, 634. Przeyscie od sumarycznego do porządkowego, 635. Wzbranianie się obwinionego odpowiadać, 636, 637. Gdy tenże uczynku zaprzecza, 638—641. Przy nastąpieniem przyznaniu się, 642. Przy zeznaniu innych przestępstw, 643. Wzięcie do protokołu tego, co do usprawiedliwienia lub uniewinnienia służyć może, 644. Dochodzenie łagodzących albo obciążających okoliczności, 645. Prawo obwinionego do obrony, 646. Przedstawienie zakończające, 647. Obrona ukończająca, 648. Przy poszlakach iakiéy, podług powszechnych ustaw karnych karze podlegaiący czynności, 649, 650, 651. Wykrycie stosunków majątkowych obwinionego, 652. Milczące przyznanie się przy badaniu, 682, 683, ob. Badanie obwinionego. Postępowanie.

Banda, ob. Przemytników banda.

Bezkarność. ob. Niewinność.

Bezwarunkowe przypozwanie. Istota tegoż, 616. Przypadki, w których takowe nastąpić musi, 618. Może także po warunkowym nastąpić, 619. Kto do śledztwa stawionym być ma, 620.

Biegli w rzeczy, ob. Znawcy.

Błąd, ob. Omyłka.

Brak prawnych dowodów, ob. Zaniechanie śledztwa.

Brak przypisania zdolności, ob. Przypisanie.

Broń. Okoliczność obciążająca, 201. Która przepisem o kryiomokupstwie ręką zbroyną obięta nie iest, 224. ob. Zbroyną ręką. Narzędzia. Napadnienie. Grożenie. Opór.

Bronienie się, ob. Obrona.

C.

Cena. Skutek, gdy z ceny przy nabyciu iakiéy rzeczy podeyrzenie o przestępstwo powstało, 155. Cena za rzecz, na której odpowiedzialność ciąży, wpłyniona; iak dalece do takowéy właściciel albo wierzyciel zastawny prawo rościć może, 168, 169, 384. Cena przedaży przedmiotu monopolowego, ieżeli takowa za prawidło do wymierzenia kary służy, 320. Rozporządze-

- nie względem ceny wpłynioney za rzecz obciążoną odpowiedzialnością, dla zastąpienia kosztów, 933.
- Chorego pielęgnowanie. Obwinionego, kosztu za to kogo dotknąć maia, 903, 913, 926, 927. Aresztanta, 931.
- Chorzy, ciężko. Dopelnienie kary na nich, 891.
- Chowanie, ob. Przechowywanie.
- Chyruurdy. Kiedy tym nagroda należy, 918, 920, 921, 922.
- Ciągle bydło, ob. Zaprzężne.
- Ciężarna. Dopelnienie kary aresztu na téż, 891.
- Ciężkie przestępstwa dochodowe. W ogólnosci. Są gatunkiem przestępstwa dochodowego, 9, 10. Które przestępstwa za takowe uważane być maia, 11. Jak dalece takowe za pokrzywdzenia dochodu uważane być maia, 12, 393. Odpowiedzialność mocodawcy za umocowanego względem tychże, 131, 132. Pobudzieli do tychże, 173. Spółwinowacy, 174. Uczestnicy, 175. Ci, co do ułatwiania kryjomokupstwa służy, mogą być przedmiotem bandy przemytniczy, 178. Przy których ciężkich przestępstwach dochodowych, próbowanie przypisanem zostało, 184. Wymiar kary, 265. Opłaty temuż za posadę służy, 266. Postanowienie kary podług wartości, 267. Przy przedmiotach, sól i salétrę w sobie zawierających, 268. Naymniejszy wymiar kar majątkowych, 269. Przypisanie kryjomokupstwa przy zastrzeniu kary, 270. Postanowienie kary przy okolicznościach, szczególnie obciążających, 271—276, 456.
- Ciężkie przestępstwa dochodowe, przez przedmioty monopoliowe. Zakazana produkcy, 311—313. Zakazane przyrządzanie albo użycie, 314. Zakazana sprzedaż, 316. Nadużycie dozwołonéy ulgi, 318. Zakazany transport do innéy iakiéy części terytoryalnéy, 319, 320, 322.
- Ciężkie przestępstwa dochodowe. Inne rodzaje. Przy postępowaniu, podatkowi podlegającym, 324, 326, 327, 328, 329, 330, 332, 333, 334, 335, 336, 338, 341. Omieszkanie złożenia dowodu na rzetelne stawienie towarów przekazanych, 354, 355, 358. Omieszkane wyjaśnienie różnicy między dokumentami osłonnými i przekazanými towarami, 360. Nadużycie ulgi w opłacie cła lub podatku ze strony profesjonalisty, 360—364. Nieprawny transport i nieprawne przechowywanie towarów kontroli podległych, 368—371.

- Omieszkanie wykazania nabycia, pochodzenia albo oclenia, 379. Omieszkane albo nierzetelne wciągnięcie jakiego dokumentu do ksiąg professyjnych, 387. Uniesienie na bok, przekształcenie albo zniszczenie towarów lub przedmiotów podatkowi podległych przy rewizyi, albo przy innéj czynności urzędowéj, 457, 458.
- Ciężkie przestępstwa policyjne, ob. Przestępstwa policyjne.
- Cło; wolny od tegoż obrót handlowy. Nierzetelności w oświadczeniach towarów, 281, 282. Nieregularności w transporcie 353.
- Cłowa linia. Tę nieprawne przekroczenie jest kryiomokupstwem, 185—188, 397, ob. Oznaczenie. Kryiomokupstwo.
- Cłowa Ustawa. Stanowi odpowiedzialność przedmiotów za wykazanie nabycia, pochodzenia lub oclenia, 394. Podług téż względem zakondykowanych ksiąg professyjnych zachować się należy, 552, 555. Toż samo przy sprzedaży przytrzymanych przedmiotów, 557. Służy za prawo względem rewizyi, 584. Określa powody do podejrzenia o zagraniczne pochodzenie jakiego towaru, 612, 746, 747. Stanowi, na jaki sposób oclenie udowodnione być ma, 727. Służy za prawo, co do kosztów utrzymania i sprzedaży rzeczy przytrzymanéj, 933.
- Cłowe trakty, ob. Oznaczenie.
- Cłowe wyłączenie; kiedy wprowadzenie tamże, lub wyprowadzenie z tamtąd towarów jest kryiomokupstwem, 186, 187. Próbowanie kryiomokupstwa, 190, 195, ob. Cłowy obwód. Zakazy.
- Cłowy Urząd, ob. Urząd. Dochodowe Urzędy.
- Cłowy obwód (terytorium). Wprowadzanie tam towarów, bez dopełnienia warunków, jest kryiomokupstwem, 185. Toż samo niedozwolone wyprowadzenie z tamtąd, 187. Nieprawny przechód przez tenże, 188. Próbowane kryiomokupstwo, 190—194. Nieprawny transport, albo nieprawne przechowywanie w tymże towarów, kontroli podległych, 368—373. Dowód wchodu do tegoż, 728.
- Cło podległy handel. Nierzetelności w oświadczeniach w takowym, 283—286.
- Cudzoziemcy. Podlegają téj ustawie karnéj, 32. Postępowanie z nimi względem przestępstw, w częściach terytoryalnych, gdzie ta ustawa w działalności nie jest, 35. Oddaleni być mogą ze wszystkich krajów, 75, 249.

- Cyrkułowi urzędnicy.** Kiedy takowi w dochodowych Sądach powiatowych zasiadać mają, 195.
- Cyrkułowy Urząd.** Kiedy takowy naruszenie obowiązku do spółdzielania lub dania pomocy (assystencji) rozstrzygać ma, 5.
- Cytacja;** ob. Przypozwanie.
- Cytowanie paragrafów i miejsc ustawy,** ob. Ustęp. Paragrafy.
- Cywilny areszt.** Kiedy takowy przeciw odpowiedzialnemu ma miejsce, 143. Przy odebraniu kosztów postępowania niedozwolony, 902.
- Cywilny Sąd.** Kiedy Radcy tegoż w dochodowym Sądzie powiatowym zasiadać mają, 795. Jak dalece z wyrokami i rozprządzeniami tegoż, wyroki i rozporządzenia powołanych do rozstrzygania na przestępstwa dochodowe Instancyy za równo uważane być mają, 887. Wykonanie kar majątkowych przez tenże, 894.
- Czas.** Upłynienie dłuższego czasu nie wyłącza zważania na spokrewnione przestępstwa dochodowe, 111. Jaki wpływ ma tegoż upłynienie do wymiaru kary, 112. Przestępstwa czas, jest częścią istoty czynu, 569. ob. Początek. Kontynuacya. Podatkowi podległe postępowanie.
- Czas.** Podług którego opłata, wymiarowi kary za posadę służyć mająca, wykrytą być ma, 46. Kiedy takowy obciążającą okoliczność obeymuie, 349, ob. Nocna pora.
- Czas zadawnienia,** ob. Zadawnienie.
- Czatowanie.** Jak dalece takowe jest prawną poszlaką, 603.
- Cztérnasty rok życia.** Kiedy z względu na takowy, świadek za godnego do odrzucenia uważanym być ma, 696. Kiedy zeznanie takiego świadka dla przekonania obwinionego za poszlakę służy, 767, ob. Małoletni.
- Cztery lata najdłuższe trwanie aresztu,** 60.
- Czynu istota.** Takową wyjaśnić, należy do właściciela, albo wierzyciela zastawnego rzeczy, na której odpowiedzialność ciąży, 155. Pomysł o tém, 569, 570. Wykrycie téżże komu przydzieloną jest, 510—515. Do której Instancyy to należy, 521, 571—573. Uprzednie wykrycia po przedsięwzięciu opisanego czynu, 539. Postępowanie przy wykryciu, 574—584. Na to spisać należy protokół, 659. Uwagi i wyjaśnienia odpowiedzialnego, co do istoty czynu, 787. Zważenie przy rozstrzygnięciu, czy istota czynu zupełnie wykrytą zo-

- Dochodowi urzędnicy, i słudzy.** Naruszenie obowiązków tychże, 3. Nieprawne obczyścia się tychże z kontrybuentami, 4, ob. Urzędnicy.
- Dochodu pokrzywdzenia.** Pomysł o tychże, 8. Jak dalece kryjomokupstwo i ciężkie przestępstwa dochodowe do tychże należą, 12, 393. Odpowiedzialność przedmiotu tychże za karę, 147. Przeciw opłacie konsumowéy, z powodu oznaczenia urzędowego uiścić się mającéy 396—399, 404, 406, 407. Przeciw opłacie papiéru stęplowego, 408—410. Przeciw zakładowi pocztowemu, 423—426. Przeciw należytościom myta drogowego, mostowego i przewozów, 436, 437. Przeciw dochodowi z loteryi, 438—441, ob. Kary postanowienie. Powtórzenie. Odpowiedzialność.
- Dochodzenie.** Względem warunków przypisania przeciw obwinionemu, 770. Na zarzuty odpowiedzialnego, 786. Stosunków majątku, ob. Majątkowe stosunki.
- Dodanie, obeych materyalów do produktów postępowania, podatkowi podlégaącego, 338.**
- Dodatki do podatku konsumecyynego, dla gmin dozwolone, 6.**
- Dodatkowe dopełnienie naruszonéy powinności.** Jak dalece na takowém darowanie kary zasadza się, 477, 478, 479. Toż samo odpowiedzialność znosi, 493.
- Dokumenta.** Zaniedbane, albo nierzetelne wciągnięcie tychże do ksiąg professyynych, 387, 388. Kiedy takowe prawną poszlakę uposađniaią, 603. Warunek onych mocy dowodu, 688. Publiczne, 689, 690. Inne, 691—694. Kiedy takowe do przekonania obwinionego służą, 760, ob. Papiéru stępel.
- Dokumenta fałszywe i nierzetelne; tych użycie, tudzież fałszowanie dokumentów.** Okoliczność obciążająca, 91. Kiedy takowe za dopomaganie uważać należy, 176. Kiedy takowe prawną poszlakę uposađnia, 607.
- Dokumenta fałszywe, sfalszowane, albo podłożone.** Kryjomokupstwo za pomocą tychże. Pomysł o tém, 236. Kara, 237, 241. Ciężkie przestępstwa dochodowe przez też, 273. Użycie tychże, albo prawdziwych dokumentów do innego iakiego przedmiotu, iak owego, na który takowe wydane były, 461. Rozprześtrzenienie albo odstąpienie fałszywych, nieprawdziwych albo sfalszowanych, 461.

- Domokrażcy.** Przystąpienie zakazu nabywania przez tychże, przedmiotów, do prowadzenia professyi potrzebnych, 384.
- Domokrażstwo.** Niedozwolone trudnienie się témże, 385.
- Domokrażstwo,** uprawnienie na to. Utrata tego uprawnienia, iako zaostrenie kary, 213, 242, 250, 274.
- Domownicy.** Co tymże doręczać można, 330.
- Domysł.** Względem braku uzdolnienia do przypisania (kwalifikacyi) nie ma miejsca, 17. Względem przedmiotów, które u profesjonalistów znajdują się albo w księgach professyjnych zapisane są, 128, 129.
- Doniesienia.** Te nie należą do dziennika, 673. Z tych nie można nikomu pozwalać kopii, ani takowe przeglądać, 855.
- Doniesienie nierzytelne,** ob. Udawanie.
- Doniesienie.** Tegoż omieszkanie, iak dalece takowe uposażnia uczestnictwo w przestępstwie, 175. Nierzetelność tegoż o towarach, w porcie morskim do dalszego transportu przeznaczonych, 289, 308. Omieszkane o warstach. (pokładach) soli, i źródłach solnych, 309. Opóźnione, 310. Zaniedbanie doniesienia o przestępstwach stęplowych, 410, 415, 418. O przestępstwie, gdy takowe darowanie kary za sobą ciągnie, 476—478. Przeciw komu, gdy na takowém prawna poszlaka zasadza się, 602.
- Dooczne stawienie,** ob. Konfrontacya.
- Dopełnienie dodatkowe warunków oclenia wchodowego,** kiedy takowe od kary za omieszkane wykazanie nabycia, pochodzenia, albo oclenia uwalnia, 479, ob. Dodatkowe dopełnienie.
- Dopełnienie oddalenia; kary aresztu; ogłoszenia nazwiska,** ob. Areszt. Oddalenie. Ogłoszenie.
- Dopełnienie rozstrzygnięć.** Jak dalece odwołanie się, albo prośba o łaskę takowe tamuje, 867, 869, 870, 871. Czyli takowe przez prośbę o przywrócenie do dawnego stanu tamowaném zostaje, 876. Instancye, takowe nakazujące, 886. Jaki skutek, wyrokowi i rozporządzeniom względem dopełnienia kar majątkowych, dostaje się, 887. Czas dopełnienia, 888—891. Sposób dopełnienia, 892—899.
- Dopełnienie osobistey odpowiedzialności.** Kwota, względem której takowe miejsce mieć może, 141. Kwota, dla której takowe popieraniem być ma, 142. Środki egzekucyi i droga dopełnienia, 143. Ma miejsce niezawisłe od karalności odpowiedzialnego, 144.

Dopełnienie odpowiedzialności rzeczowój.
Sposób tegoż, 162—165.

Dopełnienie kary. Nie uwalnia od uiszczenia należący opłaty i wynagrodzenia szkody, 80. Jak dalece po témże, dalsze postępowanie karne miejsce ma, 472. Każdy uczyniony do tego krok przerywa zadawnienie, 491.

Doręczenie rezolucyy. Reguła ogólna, 830. Wszczęgólności osoby, opiece poruczonój, 831, 832. Gdy miejsce pobytu, skazanego albo odpowiedzialnego, wiadomém nie jest, albo za granicą terytorium Państwa znajduje się, 833.

Dowodu rodzaie czyli sposoby. Dla udowodnienia okoliczności czynu, 678, 680, 688—694, 695—699, 717, 726. Do wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia, 727, 728, 729, 731, 738—740, 741—748. Dla dowodu przestępstwa, 756, ob. Dowody.

Dowody. Tych udzielanie przy badaniach sumarycznych, 589. Udzielanie tychże przy badaniu porządkowém, 641. Tych udzielenie odpowiedzialnemu, 785, 788. Tych ocenienie przy rozstrzygnięciu, 802, 808. Dla braku prawnych dowodów, uchylene śledztwa, 810. Kiedy dla nowych dowodów, przedsięwzięcie na nowo postępowania miejsce ma, 878—882.

Dowody, okoliczności czynu. Wyrażnie określone sposoby dowodzenia, 675. Ogólny warunek, bez którego dowody zważane być nie mają, 676. Ocenienie tychże, 677. Wyznanie czyli przyznanie się, 678—687, 729, 730, 779. Dokumenta, 688—694. Zeznania świadków, 695—716, 731. Zdanie znawców, 717—725, 741—748. Przysięga uzupełniająca, 726. Księgi professyjne, 732—740. Próby roboty, 749—754. Temiż dowiedzione zostają warunki odpowiedzialności, 780.

Dowody do przekonania obwinionego, i odpowiedzialnego, ob. Obwiniony. Odpowiedzialny.

Dowodzenie pewnego stawienia przedmiotów przekazanych, 354—360.

Dowódzca bandy przemytników, ob. Przemytników banda.

Drobna sprzedaż. Czyli ceny w téj sprzedaży będące, do wykrycia wartości za posadę wzięte być mają, 49. Jak takowa w księgach professyjnych przedstawiana być ma, 734—736.

- Droga.** Gdy towary kontroli podległe w okręgu granicznym na inné, iak w urzędowém poświadczeniu oznaczony drogę, spotkane zostaną, 368, ob. Gościniec.
- Drogowe należytości;** tych pokrzywdzenie, 436, 437.
- Dwa Złote R.** Naymniejszy wymiar kar majątkowych, 38.
- Dwadzieścia cztery godzin,** naykrótszy czas areztu, 60.
- Dzieci (infantes).** Czyli do przypisania im winy zdolne są, 15. Postąpienie z temiż przy dochodowych przestępstwach, 81. Odpowiedzialność rodziców i opiekunów za też, 136.
- Dzieci (liberi).** Odpowiedzialność głowy familii za te, 135, 136. Obwinionego, iego rodzeństwa i iego małżonki lub małżonka, ob. Krewni.
- Dzielenie kary między przestępcą i odpowiedzialnym,** kiedy takowe miejsce ma, 142.
- Dzień.** I godzinę rozpoczęcia wymieniać należy w każdym protokóle, 660, 672. Dzień wydania wyroku, 826. Doręczenia wyroku, który za takowy uważany być ma, kiedy pobyt obwinionego lub odpowiedzialnego wiadomym nie iest, albo za granicą znayduie się, 833.
- Dzienna zapłata.** Świadkom z téżże żyjącym, kiedy wynagrodzenie należy, 917.
- Dziennik.** Tegoż prowadzenie, 673. Kiedy takowy założyć należy, 674.
- Dziesięć tysięcy Złotych R.** Jak dalece ta kwota, naywyższym iest wymiarem kary, 39, 40.

E.

- Exekucya, ob. Kary pieniężne.** Dopełnienie. Sądownicza ustawa.
- Exekucyi koszta, ob. kary pieniężne.** Dopełnienie.
- Exekucyi środki, ob. Odpowiedzialność.** Dopełnienie. Kary pieniężne. Sądownicza ustawa.
- Expedycye Instancyi wyrokujących.** Rodzaje tychże, 825. Wyroki, 826, 827, 828. Podpis tychże, 829. Doręczenie tychże, 830—833.

F.

- Familia obwinionego.** Względ na takową przy przemienieniu kary pieniężnéj na arezt, 118. Przy zasądze-

- niu kary za występne kryiomokupstwo, 241. Udzielenie kopii wyroku téż, 833.
- Familii głowa; téż odpowiedzialność za członków rodziny, 135.
- Formalne wyznanie, ob. Wyznanie.
- Formalności. Przepisane dla dokumentów, warunek onych mocy dowodu, 683. Kiedy dopełnienie tychże jest przedmiotem skargi, 837.
- Furmani albo szyprowie. Czy takowi za pomocników professyynych uważani być mają, 155. Kiedy takowi za naruszenie urzędowego zamknięcia karani bywać, 453, ob. Wekturanci.

G.

- Galanteryjne towary, ob. Zamknięte miejsca.
- Gatunek albo rodzaj towarów. Nierzetelne albo niedokładne podanie tegoż, 277, 279, 281, 282, 283, 286, 287, 298. Materyałów do postępowania podatkowego podległego, nierzetelne oznajmienie, 326. Produktów, nierzetelne podanie, 328, 329.
- Gatunki przestępstw dochodowych. Pomysł o tém, 9—11.
- Gazety, ob. Konsumowa opłata.
- Gazety. Témi ogłoszone zostaje nazwisko, w celu zastrzeżenia kary, 78. Umieszczenie cytacyi obwinionego w tychże, 622. Umieszczenie cytacyi odpowiedzialnego, 783. Sposób umieszczania, 899. Koszta umieszczania, 924, 934.
- Głoszący, ob. Wotujący.
- Główne zawiadowanie interesami towarzystwa kryiomokupczego, jest posadą pobudzicielstwa, 252.
- Głuchoniemy, ob. Głuchy.
- Głuchy; jak tego do protokołu słuchać lub badać należy, 665, 666, 667.
- Gminny Urząd. Członki tegoż. Naruszenie obowiązku do spółdziałania, albo dania pomocy, 5. Przybranie członka do wykryć i badań, 657. Przybicie wyroku tamże, 833.
- Gminy. Dla których wpływających opłat ustawa karna działająca jest. Patent obw. II. O zwrócenie jakich kosztów upomnieć się prawo mają, 906, 907, 911—915.
- Godzina, spisania protokołu, tę należy w protokole wymienić, 660, ob. Dzień.

Gończe listy, ściganie témiż, iak dalece przerywa zadownienie, 487.

Gościniec. Zboczenie z przepisanego gościńca z przekazanými towarami. Kiedy iest próbowaniem kryiomokupstwa, 191. Kiedy nieregularnością w transporcie, 350, 351, 353, ob. Droga.

Gotowizna. Złożenie téyże dla zabezpieczenia, 566.

Graniczne wody. Kryiomokupstwo na tychże, 191—194.

Graniczny okręg. Oddalenie z tegoż, 216, 247, 250, 264. Okoliczność obciążająca, przy nieregularnościach w transporcie towarów przekazanych, 351. Niedozwolony transport towarów w tymże, 368—370, 373. Omieszkanie wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia w tymże, 379, 380. Niedozwolone założenie albo prowadzenie iakiego przedsiębiorstwa professyynego w tymże, 386, ob. Napisy.

Grożenie do przestępstwa użyte. Kiedy takowe iest zasadą pobudzicielstwa, 20. Okoliczność obciążająca, 91. Przypadnienie użytych do tego narzędzi, 209, 210. Przy kryiomokupstwie, 225, 230. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 273. Kiedy sprawcy albo spółwinowacy, przez gwałt do przestępstwa przymuszonemu, kara darowaną zostanie, 477. Kiedy takowe prawną poszlakę uposadnia, 605.

Gwałt, do przestępstwa użyty. Kiedy takowy iest posadą pobudzicielstwa, 20. Okoliczność obciążająca, 91. Kiedy iest zasadą prawnę poszlaki, 605, ob. Grożenie.

Gwałt. Kiedy takowy, by przytrzymanie przy kryiomokupstwie, albo przy ciężkich przestępstwach dochodowych skutecznić, użytym być musiał, 230, 273. Kiedy takowego przy wzbranianiu wstępu lub spółdziałania do iakiéy czynności urzędowéy użyć musiano, 456.

Gwałtowne środki przy badaniach są zakazane, 632.

Gwałtowność, z tą połączone kryiomokupstwo. Pomyśl o tém, 230, 456. Kara, 232.

II.

Handel. Wyłączone z tegoż towary. Oznaymienie iakiego towaru pozwolonego, zamiast z handlu wyłączonego, 283, 284. Przypakowanie towaru z handlu wyłączonego, do iakiego pozwolonego, 299. Niedozwo-

- lona sprzedaż, lub przechowywanie takich towarów, 365, 366.
- Handel. Zakazany przedmiotami monopoliowými, 316—322, ob. Ciu podlegający. Wolny.
- Handel, ob. Ciu podległy. Uprawnienie. Professyjne.
- Handlowy obrót. Ceny w tym stojące, wzięte być mają za posadę do wykrycia wartości, 49.
- Handlujący; przechowywanie towarów z handlu wyłączonych u tychże, albo nabywanie przez nich takowych towarów, 365, 366. Przynależności ksiąg kupieckich, 733, 734, 736, ob. Professyjne księgi.

J.

- Jakość (własność). Wyrobów postępowania, podatkowi podległego, tychże odmienienie przez dodanie obcych materyałów, 338. Czynności albo omieszkania, uposadniających przypisanie; dowód téj jakości, 774. Własność osobista poprzednika, ob. Poprzednik.
- Ilość (mnogość). Bezkarne różnica w podaniu téż, 279, 280, 281, 282, 283, 285, 287, 288, 290, 291—296. Użycie większy iak podaný, do postępowania, podatkowi podlegającego, 326. Wyrobienie większý ilości iak podaný, 327. Powiększenie téż wbrew przepisowi, 338.
- Industria, ob. Przemysł.
- Inkwizycya, ob. Badanie.
- Instancye. Podciągnięcie małoletnich aresztantów pod szczególny dozór tychże, 85.
- Instancye dochodowe, ob. Dochodowe Instancye.
- Instancye publiczne; tych powinność przy odkryciu iakiego przestępstwa dochodowego, 509.
- Instancye wykrywające, albo śledzące. Które istotę czynu wykrywać mają, 571—573. Jaki onych skład być powinien, 656, 657. Kto za urzędnika zawiadującego albo za asystenta użytym być nie może, 658. Złożone przed temiż wyznanie (przyznanie się), 681. Złożone przed temiż zeznania świadków, 700.
- Instancye wyrokujące, ob. Wyrokujące.
- Instrumenta, ob. Narzędzia.
- Instytut dobroczynności. Temuż oddawane będą przewyżki (superaty) kar maigtkowych, 55.
- Instytut karny, ob. Karny Instytut.
- Juczne bydło, ob. Zaprzęgowe bydło.

Jurysdykcyja osobna, przynależy Prokuraturze Kamery przy wyeksekwowaniu kar majątkowych, 894.

K.

Kalendarz; podług tego rachuje się czas aresztu, 61, ob. Konsumowa opłata.

Kamery Prokuratura. Spółdziałanie téżże przy środkach zabezpieczających, 567. Przy odebraniu kar majątkowych, 894.

Kara pieniężna. Rodzay kary, 36. Rodzay kar majątkowych, 37. Przemienienie kary aresztu na pieniężną, przy występniem kryjomokupstwie, 241. Na pobudzieli i sprawców kryjomokupczego towarzystwa, 263. Kiedy oprócz téy, areszt zamiast takowéy wykonać się mający, wyrzeczony być ma, 812. Sposób dopełnienia, 894. Koszta przy odzyskaniu, 933, ob. Maiątkowe kary. Przemienienie.

Karna ustawa, ob. Ustawa karna.

Karny instytut. Jak w takowym przy wykonaniu kary aresztu postąpić należy, 930, 931. Kiedy koszta łożone na utrzymanie, odzież, i podczas choroby aresztanta, Instytutowi karnemu wynagrodzone być mają, 931.

Karty do grania, ob. Konsumowa opłata.

Kary majątkowe, ob. Maiątkowe.

Kary wymiar; które przestępstwa, co do wymiaru zważane być mają, 112, ob. Naywyższy wymiar. Nayniższy wymiar.

Kary wymierzenie. Obiętość, w którém takowe ma mieysce, 86. Darowanie lub złagodzenie w drodze łaski, 87. Zważanie na okoliczności obciążające albo łagodzące, 88. Okoliczności obciążające, 89—91. Okoliczności łagodzące, 92—94. Zasady wymierzenia kary, 95—97. Stosunek kary dla kilku winowayców lub uczestników, 98—102. Zbieg postanowień kary podług różnych ustaw, 103, 104. Zbieg dwóch lub więcéy przestępstw dochodowych, 105—114. Przemienienie kar, 115—121. Skrócenie kary, 122, 123. Jak dalece podzielenie kary między przestępcę i obwinionego mieysce ma, 142, ob. Odpowiedzialność. Kryjomokupstwo. Ciężkie przestępstwa dochodowe. Kary stanowienie.

Kary stanowienie. Rodzaje kary w ogólności, 36. Maiątkowe kary, 37—55. Areszt, 56—62. Zaostrenie kar w ogólności, 63, 64. Szczególne rodzaje zaostre-

nia, 65. Zaostrzenie kary aresztu, 66, 67. Utrata praw i uprawnień, 68—72. Oddalenie, 73—76. Ogłoszenie nazwiska, 77, 78. Skutki kary, 79, 80. Ukazanie małoletnich, 81—83.

Kary postanowienia. Z działalnością ustawy karnéj, tracą wszystkie dawniejsze postanowienia swoją moc. Patent obwieszczenia.

Kary. Zgaśnienie tychże; sposoby zgaśnienia, 466. Tych skutki, 467—469. Śmierć przestępcy, 470, 471. Dopelnienie kary, 472. Darowanie, 473—479. Zadawnienie, 480—491. Łagodniejsze, tych przyobiecowanie podczas badania zakazu le, 632. Wymierzenie tychże przy rozstrzygnięciu, 802. Jak wyrok opiewać ma, gdy takowe zgasły, 809. Oznaczenie rodzaju i wielkości tychże w wyroku, 811. Wymienienie tychże w wyroku, 826, ob. Kary stanowienie. Kary wymierzenie. Zadawnienie.

Kary zaostrenie, ob. Zaostrzenie.

Kary godny. Nie powinien doświadczać ostrzejszego obchodu się z nim, jak ustawa przepisuje, 800.

Kary pieniężne. Tych obrócenie, 55. Odebranie kosztów postępowania z tychże, 907.

Karze podlegający. Co w wyroku przeciw popadłemu w karę wyrazić należy, 826.

Karze niepodlegający, kiedy to wyrokować należy, 809. Klasyowa loterya. Tę otworzenie, 438, ob. Loteryyny dochód.

Kolektury, ob. Loteryyne.

Konceptowy wydział; ustanowieni do tego, przy zawiadujących dochodami Instancjach powiatowych, Asessorowie powiatowych Sądów dochodowych, 794.

Kondykcyja, ob. Położenie aresztu.

Konfrontacya. Obwinionego ze świadkami, kiedy takowa dziać się ma, 708, 709, 714. Kiedy takową zaniechać można, 715. Świadców iednych z drugimi, 716. Świadców, czy odpowiedzialny konfrontacyi żądać może, 788.

Konie, ob. Pocztowe konie. Transportowania środki.

Koniec uprzedniego śledztwa, ob. Ukończenie.

Konno. Którą liczbę sprawców za niebezpieczne spiknięcie się uważać należy, 228.

Konsumcyyny podatek. Kiedy takowy za wymiar do wymierzenia kary bierze się, 206, 263, ob. Podatkowi podlegające. Dochodowe Urzędy.

- Konsumowa opłata**, ob. Konsumcyjny podatek. Podatkowi podlegające przedmioty. Zamknięte miejsca.
- Konsumowa opłata od przedmiotów monopolio-
wych**, ob. Monopolia.
- Konsumowa opłata**, z okazji urzędowego oznaczenia płacić się mająca. Dochodu pokrzywdzenia względnie téż, 396—399. Sfałszowanie, podrobienie, albo przeniesienie urzędowego odczowania, 400. Zaniedbanie albo niedostateczność prywatnego oznaczenia, 401. Wymiar kary, 402. Ukaranie professyonistów, 403. Kiedy zaniedbanie poznażenia, dla rozróżnienia pochodzenia towarów, za pokrzywdzenie dochodu uważać należy, 404. Oznaczenie drogich kruszców dla rozróżnienia feynu, 405. Kara za inne pokrzywdzenia dochodu, 406, 407.
- Konsumowy stępel**, ob. Konsumowa opłata.
- Kontrola (Dozór)**. Pod tę podciągnięte professye; zakazane przechowywanie pewnych przedmiotów u tychże, 372, 608. Przy zaniedbaniu, albo wbrew przepisom dzieciącym się utrzymowaniu ksiąg professyjnych, okoliczność obciążająca, 392. Do jakich czynności Urzędy dla kontrolowania postanowione, upoważnione są, 514.
- Kontroli podległe towary**. Nierzetelne oświadczenie tychże, 287. Nieregularności w transporcie tychże, gdy takowe pod urzędowym zamknięciem przesyłane zostają, 353. Niedozwolony transport w okręgu granicznym, 368—370, 373. Niedozwolone przyymowanie albo przechowywanie tychże, tamże. Niedozwolony transport, albo przechowywanie w wewnętrznym obwodzie cłowym, 371. Omieszkanie wykazania nabycia, pochodzenia lub oczenia tychże, 379, 380. Przystąpienie przepisów, względem zbycia towarów kontroli podległych, 384.
- Kontrolowe postępowanie**. Nierzetelności w oświadczeniach dla takowego, 287, 288.
- Kontynuowanie**. Postępowania podatkowi podlegającego nad przepisane trwanie, 335—337. Prowadzenia professyi po doniesieniu, o zaniecharniu, 344.
- Kopia manifestu okrętowego**, zaprzeczone udzielenie téż, 460, ob. Akta.
- Korespondencya**. Jak dalece takowa do wzmocnienia prawnego dowodu względem kryiomokupstwa służy, 610.
- Korespondencya urzędowa**; Instancyj, zayrzanie do téj, ani kopia z téż nikomu nie należy, 855.

Korzenne towary. Niedozwolone wprowadzanie do miejsc, w których główny Urząd cłowy, albo główny Urząd składowy znajduje się, 367.

Korzyść, ob. Zysk.

Kotwicy zarzucanie, na kotwicy stanie, lub przybiicie do brzegu, i lądowanie, niedozwolone, iest próbowaniem kryiomokupstwem, 192, 193, 195.

Koszta. Na korzyść właściciela albo wierzyciela zastawnego względem przytrzymanej rzeczy łożone, mają być wynagrodzone.

Koszta postępowania. Są objęte odpowiedzialnością za przestępstwo, 138, 152. Na kogo wynagrodzenie tychże włożone być może, 326. Rozprawy względem tychże, nie są przedmiotem prowadzenia skargi w Sądach powiatowych, 838. Pomysł o tychże, 900. Obowiązek obwinionego do wynagrodzenia, 901, 902, 903. Dopełnienie czynności urzędowych postępowania, 904, 905. Do kogo opędzenie kosztów należy, 906, 907. Koszta wykrycia istoty czynu, i śledztwa, 908—923. Koszta wykonania kary, 929—934.

Kraiove Instancye, do zawiadowania sprawami dochodowemi postanowione. Które przypadki przydzielone są onym do rozstrzygania, 516. W których przypadkach takowe do odstąpienia od prawnego postępowania upoważnione są, 543, 544. Kiedy takowe nakazać mogą przedsięwzięcie następne postępowania, od którego odstąpiono, 550. Do tychże dozwolony iest rekurs przeciw odrzuceniu próby o odstąpienie od prawnego postępowania, 551. Kiedy ukończona rozprawa tymże przedłożoną być ma, 791. Postępowanie tychże co do rozprawy, 792. Stanowią za porozumieniem się z Rządem kraiovym, i Sądem apellacyynym assessorów przy powiatowych Sądach dochodowych, 795. Przeciw którym rozstrzygnięciom tychże, dalszy tok nie ma miejsca, 844. Które środki prawne i próby łaski do nich idą, 847. Dokąd prawne środki i próby łaski przeciw onych rozstrzygnięciom dalszy tok mają, 847.

Kraiove Rządy, polityczne, tych wpływ do ustanowienia powiatowych Sądów dochodowych.

Kraiovy zwyczay, względem noszenia broni, iak dalece takowy zważany być ma, 224.

Kramarskie towary, ob. Zamknięte miejsca.

Kramarskie uprawnienie, ob. Professyynne uprawnienie.

Kramarze, ob. Handlujący. Professyonisci.

Krażenie statkiem niedozwolone, iako próbowane kryjomokupstwo, 192, 193, 195.

Krewni. W linii wstępnej i zstępnej, kiedy takowym dopomaganie do przestępstwa nie przypisuje się, 117, 217, 457. Inni krewni i spowinowaceni, tamże. W którym względzie takowi za podeyrzanych (wątpliwych) świadków uważani być mogą, 697. Którzy z nich są uprawnieni do chwycenia się środków prawnych i podawania prośb o łaskę, 836.

Kruszce drogie. Znaczenie tychże, 6, 405.

Kruszczowa moneta, ob. Waluta.

Kryiome schowki, ob. Schowki.

Kryiomokupcze towarzystwa. Pomysł o tych, 251. Wina i uczestnictwo, 252—255. Kary 256—264.

Kryiomokupstwo. W ogólności. Jakie przedmioty za takowe uważać należy, 11. Karane być ma iako przestępstwo dochodowe, 12. Odpowiedzialność mocodawcy za umocowanego względem tegoż, 131, 132. Przypisanie tegoż pobudzielowi i spółwinowaycom, 173, 174. Uczestnikom, 175. Banda przemytników, przypisanie przestępstw przez nią popełnionych, 178—183. Przypisanie próbowania, 184. Tegoż przypisanie przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 270. Przeciwoptacie konsumowey, która z powodu urzędowego oznaczenia uiszczoną być ma, 397, 398, 399, 402. Prawne poszlaki względem tegoż, 603, 608. Wzmaganie się podeyrzenie o témże, 610. Postąpienie z przedmiotami kryiomokupstwa, którego sprawca z osoby, albo miejsce pobytu jego niewiadome iest, 624. Jak dalece takowe moc dowodu ksiąg professyynnych znoś, 739.

Kryiomokupstwo popełnione. Przez nieprawne wprowadzenie towarów, 185, 186, 279, 282, 283, 356, 359. Przez niedozwolony wywóz towarów, 187, 281, 282, 283. Przez nieprawny przechód, 188. Przez nieprawne sprowadzenie przedmiotów, podatkwowi podlegających, do miejsc zamkniętych, 189, 290. Przez nierzetelności w oświadczeniach towarów, 279, 281, 282, 283, 290.

Kryiomokupstwo próbowane. W ogólności, 190. Przez niedozwolone wprowadzenie towarów, 191, 195, 281. Przez przestąpienie niektórych zakazów, dla pobrzeża, lub innych wód granicznych, wydanych, 192, 193.

Przez niedozwolony wywóz towarów, 194. Przez niedozwolone sprowadzenie przedmiotów, podatkowi podlegających, do iakiego mieysca zamkniętego, 196. Przy-pisanie próbowania, 197. Wyiatki, 198, 199. Przez nierzetelności w oświadczeniu, 281.

Kryiomokupstwo, tegoż ukaranie. Okoliczności obciążające, 201. Podzielenie względem ukarania, 202. Zwyczajne (porządkowe) kary, 203—206. Naymniejszy wymiar kary, 207. Zasada wymierzenia kary, co do materyałów, sól albo salétrę w sobie zawierających, 208. Przepadnienie środków pomocnych, 211. Zaostrzenia kary, 212—216. Niektóre rodzaje dopomagania, 217—219. Wyłącza ukaranie dla brakującego wykazania, 383.

Kryiomokupstwo występne. Rodzaje tegoż, 220, 221. Powracające, 222, 223. Zbroyną ręką, 224, 225. Przez spiknienie, 226—229. Gwałtowne, 230, 232, 456. Przez przekupienie, 231—232. Zabezpieczone, 233—235. Przez fałszywe, sfalszowane lub podsunięte dokumenta, 236, 237. Przez naruszenie urzędowego zamknięcia, 238. Cudzą własnością, 239. Zastosowanie kar majątkowych, 240. Zasądzenie kary pieniężnéj zamiast aresztu, 241. Zaostrzenia kary, 242—250. Jak dalece ustawa darowanie kary za takowe przyrzeka, 476, 477. Kiedy takowe świadka wątpliwym zrobić może, 697.

Kryminalne śledztwo. Postępowanie, kiedy takowe z postępowaniem względem przestępstw dochodowych zeydzie się, 649, 650, 651.

Kryminalne ustawy, ob. Powszechnie ustawy.

Kryminalny Kodex, ob. Księga powszechnych ustaw karnych.

Kryminalny Sąd. Kiedy Radzcy tegoż w powiatowych Sądach dochodowych zasiadać mają, 795.

Księga powszechnych ustaw karnych. Ta służy co do wykonania i zaostrzenia kary aresztu za prawidło, 57, 66. Wszelakoż z wyięciem publicznego wystawienia, 67.

Księgi professyjne, ob. Professyjne.

Kształt. Środków pomocnych przestępstwa, do popełnienia lub ukrycia tegoż zdalnych, skutek tegoż, 165, 209. Obwinionego, iak dalece takowy prawną poszlakę zawierać może, 603.

Kupiciel przytrzymanéj rzeczy, czyli właściciel albo właściciel zastawny swego prawa dochodzić może, 167.

Kupieckie sklepy, ob. Sklepy.

Kuratela, osoby w téj zostające, ob. Opiece poruczeni.
Kurator, ob. Zastępca.
Kuszenie się, ob. Próbowanie.

L.

- Lądowanie**, ob. Hotwicy zarzucanie.
Lagodnieysza kara; zastosowanie téż do dawniejszych przypadków karnych, jeżeli ustawa karna takową zasądza. Patent obwieszc. III. IV.
Lagodnieysze zdanie; kiedy podług tegoż uchwała wypaść ma, 822.
Lagodzące okoliczności. Tych zważanie, 88, 95. Określenie, niektórych w ogólności, 92. Względem próbowania, 93. Względem stosunku między dwiema, lub więcej osobami, spółdziałającymi, 94. Tych dochodzenie z mocy Urzędu, 645. Tych ocenienie przy rozstrzygnięciu, 802, 811.
Lawirowanie, ob. Krażenie statkiem.
Lékarze. Kiedy tymże wynagrodzenie należy, 918, 920, 921, 922.
Liczbowa loterya. Otworzenie takowéj, 438. Pomysł o tém, 442. Kara za niedozwolone stawki na takową, albo za onéj otworzenie, 442, 444, 445, 446.
Listy. Niedozwolony transport, 423. Utworzenie zakładu do zbierania listów, tych wydawania lub transportu, 426. Kary, 427—430.
Lokały (obeyścia). Tych otwieranie wzbronione do przedsięwzięcia rewizyi, albo innéj iakiéj czynności urzędowéj, 455, 456.
Lokały przedaży. Przystąpienie przepisu względem prowadzenia professyi w tychże, 384, ob. Sklepy.
Los, posёлka na los, czyli na niepewną sprzedaż, ob. Od cła wolny handel.
Losy, zagranicznéj gry loteryynéj, tych sprzedaż, albo nabycie, 438, 439, 442. Przypadnienie tychże, 444. Swukraiowych przedmiotów, na wygranie wystawionych, ob. Wygranie.
Loterya liczbowa, ob. Liczbowa loterya.
Loteryyna gra, ob. Loteryyny dochód.
Loteryyne kollektury. Nieprawne przyymowanie stawek, 438, 447.
Loteryyny dochód. Pokrzywdzenia tegoż, 438—441. Gra za granicą, 442—444. Nie wolna gra w swoim

kraiu, 445, 446. Nie wolne przyjmowanie stawek, 447. Przekroczenie danego pozwolenia na grę loteryyną, 448—451. Które przestąpienia przepisów loteryynych, za pomniejsze wykroczenia uważane być mają, 501.

M.

Maiątkowe kary. Pomysł o tych, 37. Naymniejszy wymiar, 39—41. Wyznaczenie tychże, jeżeli przedmiot zupełnie wiadomym nie jest, 42, 43. Podług opłaty, 44—48. Podług wartości, 49—51. Przepadnienie, 52—54. Obrócenie kary maiątkowéy, 55. Zasądzenie tychże przeciw małoletnym, 82. Obięte są odpowiedzialnością za przestępstwo, 138. Doręczenie wyroku, którym przeciw skazanemu, albo odpowiedzialnemu kary maiątkowe zasądzone zostają, 838. Skutek wyroków i rozporządzeń względem tychże, 887. Liiedy takowe wykonane być mają, 890. Sposób wykonania, 894, ob. Przemienienie. Pieniężne kary.

Maiątkowe stosunki obwinionego. Tych dochodzenie, 652.

Małoletnie. Odpowiedzialność rodziców i opiekunów za takowych, 136.

Małoletni, tych ukaranie. Dzieci, 81. Innych małoletnich. Postanowienie rodzaju kary, 82. Wymiar kary, 83. Naydłuższy czas aresztu, 84. Tegoż dopełnienie na małoletnich, 85. Podzielenie kary pieniężnéy, za którą odpowiedzialność zachodzi, między małoletnym i odpowiedzialnym, 142, ob. Opiece poruczeni. Sąd opiekuńczy.

Małoletność, okoliczność łagodząca, 92.

Małżonka, odpowiedzialność głowy familii za takową, 135.

Małżonek lub małżonka przestępcy, albo tychże naybliżsi krewni. Jak dalece onym dopomaganie przypisaném zostanie, 177, 217, 457. W którym względzie takowi za wątpliwych świadków uważani być mają, 697.

Małżonek lub małżonka, obwinionéy lub obwinionego, ma prawo podawania środków prawnych i prośb o łaskę, 836.

Manifest, ob. Okrętowy manifest.

- Manipulacyjny porządek**, w zawiadujących Instancjach dochodowych. W których względach takowa za prawo służy, 799, 829.
- Manowce**, ob. Poboczne drogi.
- Materyały**. Postępowanie, iunémi iak oznaymionémi materyalami rozpoczęte, 326. Dodanie obcych materyali do zyskanych wyrobów, 838.
- Metale**, ob. Kruszcze drogic.
- Mieysca zamknięte**, ob. Zamknięte. Podatkowi podlégaicze.
- Mieysce**. W którém przestępstwo popełniono, iak dalece rozprawa o przypadku karnym wedlug tegoż stosuje się, 30—35. Przedsięwzięcie postępowania, podatkowi podlégaiczego, w inném mieyscu, iak w opowiedzianém, 332. Zboczenie względem tegoż od pozwolenia do iakiéy gry, 450. Gdzie obwiniony obecnym iest, to mieysce rozstrzyga przynależność Instancyi śledzicéy, 522. Mieysce przestępstwa dochodowego, iest częścią istoty czynu, 569. Wydania wyroku, 826.
- Mieyscowe okoliczności**, tych wykrycie, 577, 582, 583.
- Mieyscowe Zwierzchności**, ob. Zwierzchności.
- Minerały**, ob. Sól.
- Mnieysze wykroczenia**, ob. Pomnieysze.
- Mnogość**, ob. Ilość.
- Mocodawca**. Odpowiedzialność za umocowanego, ze względu na korzyść, z przestępstwa mianą, 127—130. Dla braku ostrożności, 131, 132.
- Monarchiczne Sady cywilne**, ob. Cywilne Sady.
- Monopolia rządowe**; tych przedmioty. O odpowiedzialności na tychże ciążacéy, 163, 164. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, przez też popełnionych, próbowanie przypisane zostaje, 184. Próbowane kryiomokupstwo temiż, 191. Opłata konsumowa od tychże, kiedy takowa służy za posadę do wymierzenia kary, 206, 266. Kiedy utrata uprawnienia do utwarzania, przyrządzania lub do przedaży monopolowych przedmiotów mieysce ma, 212, 214, 274. Omieszkałe doniesienie o pokładach soli i źródłach solnych, 309, lub spóźnione, 310. Zakazane utwarzanie przedmiotów monopolowych, 311—313. Zakazane przyrządzanie lub użycie tychże, 314, 315. Zakazane przedawanie, 316, 317. Nadużycie dozwołonéy ulgi, 318. Zakazane transportowanie z iednéy części terytoryalnéy do drugiéy, 319. Wyznaczenie kary za zakazany handel przedmiotami monopolowémi, 320—

322. Które przestępstwa przedmiotami monopoliowemi za pomniejszych wykroczenia uważać należy, 501. Kto do rozpoznawania przedmiotów monopoliowych za znawcę użytym być może, 719. Dowód na zagraniczne pochodzenie tychże, 742. Dozwolony odwód (przeciwny dowód), 748.

Morze, rozumie się iak zagranicze. Uprz. uw., 3. Nie rzetelności w oświadczeniu przy przesyłaniu morzem, 281, 282.

Mostowe, ob. Drogowe myto.

Myta należytości, ob. Drogowe myto.

N.

Nabycia sposób prawny. Przy braku tegoż można prawo do rzeczy odpowiadający rościć, 155.

Nabycie. Przedmiotu z kryiomokupstwa, albo ciężkiego przestępstwa dochodowego pochodzącego, iak dalece na takowém uczestnictwo zasada się, 175. Przedmiotu stęplowi podlegającego, a niestęplowanego, 374, 375, 399. Praw i uprawnień, ob. Prawa. Zagranicznego losu lotoryynego, 438, 439, 442, 443, ob. Uczestnictwo.

Nabycie przedmiotów, do prowadzenia professyi przeznaczonych, należy w księgach professyynych wyszczególnić, 734. ob. Wykazanie.

Nabywca, ob. Kupiciel.

Naczynia. Odpowiedzialność tychże za kary, 148, ob. Paki.

Naczynia, ob. Schowki kryiome.

Naczynia niezwyckayne, do ukrycia przestępstwa zdające, okoliczność obciążająca, 349, ob. Paki.

Nadużycie. Ulgi przedmiotami monopoliowemi, ob. Monopolia rządowe. Innemi przedmiotami ze strony professyonisty, 212, 361—364, ob. Pocztowy instytut. Użycie.

Nadworna Instancya. Przeciw rozstrzygnięciom téż dalsze odwołanie się miejsca nie ma, 847.

Nagroda. Kwot na takową obróconych zwrócenia, właścicieli, albo w przypadku przedsięwzięcia na nowo postępowania obwiniony żądać nie może, 168, 884.

Naładowania i wyładowywania zakazane. Próbowane kryiomokupstwo, 191, 194. Odpowiedzialność środków transportowych za takowe, 211.

- Namawianie albo nauczanie**, iak dalece takowe jest zasadą pobudzenia, albo spółwiny w kryiomokupstwie, albo ciężkich przestępstwach dochodowych, 173, 174.
- Napadnienie**. Narzędzia do tego użyte przepadają, 209, 210.
- Napisy miejsc**, w okręgu granicznym położonych, tych zmazanie lub uszkodzenie, 464.
- Napomnienie przed badaniem**, 628.
- Narada**, ob. Obrada.
- Narodowy bank**. Tegoż akcye iako zabezpieczenie, 566.
- Naruszenie czyli nadwergężenie urzędowego zamknięcia, pieczęci, lub znaków**, ob. Pieczęć. Oznaczenie. Urzędowe zamknięcie.
- Narzędzia**. Kiedy takowe za środki pomocne do przestępstwa dochodowego uważane być mają, 145. Kiedy takowe uposadniają prawną poszlakę, 603, ob. Broń. Napadnienie. Odpór. Grożenie.
- Natury utwór (produkt)**. Kiedy zdanie znawców daie dowód o zagraniczném pochodzeniu takiego produktu, 742.
- Nayniższy wymiar kary**. Przy karach majątkowych, 38. Przy areszcie, 60. Kiedy takowy przy karze aresztu zmniejszonym być może, 122, 123. Przy kryiomokupstwie i ciężkich przestępstwach dochodowych, 207, 269. Przy wzbronionéy albo omieszkałéy asystencyi, w celu odkrycia kryiomokupstwa, 219. Na niedbałość w odkryciu przestępstw stęplowych, 430. Przy grze w loteryę zagraniczną, 442.
- Naywyższy Sąd na przestępstwa dochodowe**. Ustanowienie tegoż, 519. Przeciw tegoż rozstrzygnienu dalsze kroki prawne miejsca nie mają, 843. Które środki prawne i prośby o łaskę do tegoż podawane być mają, 846. Przesłanie środka prawnego, albo prośby o łaskę do tegoż, 862. Postępowanie tegoż, 863, 884. Ogłoszenie uchwał tegoż, 865, ob. Dochodowe Sądy.
- Naywyższy wymiar kary**. Przy karach majątkowych, 39, 40. Postąpienie z kwotą, ten wymiar przewyższającą, 41, 106, 119. Przy areszcie, 60, 84.
- Nazwanie**. Podanie ogólniejszego, iak w taryfic zawarte go nazwania w oświadczeniach towarów, 298.
- Niebezpieczeństwo**, którem przestępstwo zagraża, tegoż powiększenie, jest okolicznością obciążającą, 89.
- Niedbałość**, ob. Opieszałość.

- Niedokładność w oświadczeniu towarów**, 280, 286, 296.
- Niedostatki**, ob. Brak.
- Niemcy, iak z tymże słuchanie lub badanie przedsiębrać**, 665, 666, 667.
- Niepodeyrzane świadki**, ob. Niewątpliwe.
- Niepodległy karze**, kiedy to wyrokować można, 309.
- Nieprzyjaźń z obwinionym, iak dalece takowa wiarygodności świadka nie dopuszcza**, 695, 696.
- Nieregularności w postępowaniu, podatкови podległym**, ob. Podatкови podlegającym. W utrzymowaniu ksiąg, ob. Professyjne księgi. W transporcie, ob. Transport.
- Nierzetelność; w oświadczeniach towarów**, 277—289. Opowiedzenia podatku w miejscach zamkniętych, 290, ob. Professyjne księgi. Okrętowy manifest. Dokumenta. Świadców zeznania.
- Niestale (indirecte) Podatki. Przestępstwa przeciw tymże**, 1. Dopełnienie przepisów względem tychże, nie iest przedmiotem do zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838, ob. Opłaty.
- Nieużytecznemi zrobione być mają: przedmioty przestępstwa**, 164; i środki pomocne do tego, 165.
- Niewątpliwe świadki. Moc dowodu zeznania tychże**, 705, 707—710.
- Nieważność postępowania. Postąpienie za odkryciem téyże**, 862, 863.
- Niewinności uznanie obwinionego; skutek tegoż co do przerwania zadawnienia**, 488.
- Niewinien. Kiedy to wyrzeczone być ma**, 809.
- Niemówność. Czyli przestępstwo z przyczyny niemożności niewykonane, iako próbowanie tegoż przypisane być ma**, 18.
- Niezdolność do otrzymania prawa na iaką professyę. Oświadczenie téyże, iako zaostrenie kary**, 244, 245, 246, 250, 276. Wykonanie téyże, 898.
- Nocną porą. Przekroczenie linii cłowej, iest próbowa-ném kryiomokupstwem**, 191. Obciążającą okolicznością przy kryiomokupstwie, 201. Toż samo przy postępowaniu podatкови podlegającym, 349. Tuzież przy nieregularnościach w transporcie towarów przekazanych, 351. Transport towarów w okręgu granicznym, 368—370, 373. Jak dalece ten transport towarów poszlakę prawną kryiomokupstwa uposadnia, 608.
- Notaryusz, ob. Adwokat.**

O.

- Obchodzenie z przestępcami dochodowymi.** ob. Wdawanie się.
- Obciążające okoliczności.** Pomysł, 89. Tych zważanie, 88, 95. Szczególne z własności osoby, 90. Z owéy uczynku, 91. W których przypadkach przestępstwo, mniejszą karą obłożone, za okoliczność obciążającą, uważane być ma, 107. Przy kryjomokupstwie, 201. Przy nierzetelnościach w oświadczeniach, 299. Przy postępowaniu podatkowi podlegającym, 342, 349. Przy transporcie towarów przekazanych, 351. Przy chowaniu lub sprzedaży towarów z handlu wyłączonych, 365. Przy transporcie towarów w okręgu granicznym, 369. Przy omieszkaniu wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia, 382. Względem utrzymywania ksiąg professyynnych, 392. Względem przestępstw dochodowych co do opłaty konsumowéy, z powodu urzędowego oznaczenia uiścić się mającém, 403. Tych wykrycie z urzędu, 645. Tychże ocenienie przy wyrokowaniu, 802, 811.
- Obecni.** Przy przestępstwie należą do istoty czynu, 569. W każdym protokóle wymienieni być mają, 660. Takowy podpisać mają, 671.
- Obecność.** Przy przestępstwie bandy przemytników uposażnia względem członków bandy spółwinę, 183. Przy popełnieniu kryjomokupstwa, iak dalece takowe za kryjomokupstwo ze spiknieniem uważane być ma, 226. W iakiém mieyscu, iak dalece takowa prawną poszlakę, uposażnia, 603.
- Obiaśnienia.** Które właściciel albo posiadacz zastawy iakiéy rzeczy odpowiedzialny dać ma, 155. Które odpowiedzialny wniesć może, 787.
- Obiętość aparatów warstatowych, lub naczyń (beczek),** kiedy na takową przy wymierzeniu kary zważać należy, 330, 331, 333, 334, 335.
- Obieżdżanie Urzędu, czyli unikanie tegoż,** 463.
- Obligacye rządowe.** Tych złożenie dla zabezpieczenia, 566.
- Obraza w ogólności.** Zasada téżże, 800. Kto w takowéy uczestniczyć może, 801. Przedmioty rozwagi, 802. Łączne rozstrzygnięcie więcéy przestępstw razem, 803. Względem zakresu działania urzędowego, 804. Przy poszlakach uczynku podlegającego karze podług

- powszechnych ustaw karnych, 805. Przy odkrytych niedostatecznościach, 806, 807. Ocenienie dowodów, 808.
- Obrada w Sądach dochodowych.** Wniosek i ogólne pytanie, 821. Stanowienie uchwały, 822. Odstąpienie od oświadczonego zdania, 823. Protokół, 824.
- Obrona.** Obwinionego za fałszywą uznana, iak dalece takowa prawne podeyrzenia pokrzepia, 611. Odpowiedzialnego, 781—788, ob. Prawa. Obwiniony. Odpowiedzialny. Usprawiedliwienie się. Badanie. Śledztwo. Zastępca.
- Obrona ostateczna obwinionego,** 648.
- Obstalowanie innych do przestępstwa.** Uzasadnia pobudziicielstwo, 20. Okoliczność obciążająca, 90.
- Obwiniony.** Kiedy czas iego słuchania o zastosowaniu postępowania, w ustawie karnéy przepisanego, rozstrzyga. Patent obwieszcz. X. Prawo tegoż do obrony, 646, 648. Dochodzenie iego stosunków majątkowych, 652. Powinność tegoż osobiście stawić się, 653. Temuż oznaymione być powinny dowody, 676. Tegoż dooczne stawienie z świadkami (konfrontacya), 708, 709, 714, 715. Tegoż słuchanie na zeznania świadków, 713. Tegoż uwiadomienie o wzięciu do protokołu zdania znawców, 722. Prawo tego czynienia uwag przy oglądaniu naoczném, 723. Co do iego przekonania dowiedzioném być ma, 755. Rodzaje i sposoby dowodów, 756, 757. Wyznanie, 758, 759. Dokumenta, 760. Zeznania świadków, 761—765. Zbieg poszlak 766—769. Dowód warunków przypisania, 770—775. Kiedy tego wyznanie przeciw odpowiedzialnemu za dowód służy 779. Odpowiadający może użyte do przekonania obwinionego środki dowodu zblić, 785. Tegoż od winy uwolnienie, 809. Uwolnienie onegoż dla braku prawnych dowodów, 810. Tegoż skazanie, 811—815. Wynagrodzenie przez tegoż kosztów śledztwa, 816, 817. Tegoż imię i nazwisko, tudzież miejsce pobytu i zatrudnienie w wyroku wyszczególnione być mają, 826. Które expedyce temuż do iego własnych rąk oddawane być mają, 830. Ma prawo do podawania środków prawnych, albo prośb łaski, 836. Ito prócz niego ieszcze ma prawo do tego, tamże. Do których środków prawnych albo prośb o łaskę tenże zastępcy użyć może, 854. Jak dalece onemu zarzalenie do aktów i wzięcie kopii dozwoloném iest, 855. Kiedy przeciw niemu przedsięwzięcie na nowo postę-

- powania miejsce ma, 878, 880. Kiedy takowe naiego prośbę dozwoloném być może, 882. Prawa tegoż, gdy tenże w skutek przedsięwzięcia na nowo postępowania od kary majątkowey uwolnionym zostanie, 884. Jakich kosztów wynagrodzenie na niego nałożone być może, 901. Powinność dwóch lub więcej obwinionych do wynagrodzenia kosztów 903. Jakie koszta dotkną skazanego, 926. Jakie koszta do tego należą, przeciw któremu śledztwo dla braku prawnych dowodów zniesione zostało, 927. Tegoż przytrzymanie i uwięzienie, ob. Uwięzienie. Tegoż przypozwanie, ob. Przypozwanie. Warunkowe. Bezwarunkowe. Tegoż badanie, ob. Badanie. Opiece poruczone.
- Obwód słowy, ob. Słowy obwód.
- Ocenienia, iak takowe przedsięwzięte być mają, 725.
- Ocienie, ob. Wykazanie.
- Odbióracz towaru. Tego odpowiedzialność za oświadczenie towarów, 305, 307.
- Odbyt towarów, wyrobów i reszt (odpadków), należy w księgach professyynych wyszczególnić, 734, 735, 736.
- Oddalenie. Rodzaje i sposoby tegoż, 65. 73. Dopelnienie przy zachodzących przeszkodach z względów politycynych, 74. Ze wszystkich krajów, 75. Powrót oddalonego, 76. Z okręgu granicznego dla kryiomokupstwa, 216, 247, 249, 264. Dopelnienie przez Instancje polityczne, 898. Koszta tegoż, 932.
- Oddanie rzeczy wiste. Co ze strony właściciela rzeczy odpowiedzialny, który na ten sposób nie nabył, dowodzić należy, 155.
- Oddzielne postępowanie przeciw odpowiedzialnemu, dla wielu przestępstw, 784.
- Odiechanie precz z Urzędu, kara za to, 463.
- Odkrycie przestępstw dochodowych. Kiedy opłata, wymierzeniu kary za posadę służyć mająca, podług czasu odkrycia przestępstwa stosuje się, 46, 47. Utrudnienie odkrycia jest okolicznością obciążającą, 89. Do kogo takowe należy, 507, 508, 509. Kroki przedsięwzięte dla takowego odkrycia nie są przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838.
- Odlęgłość. Wyrachowanie téż przy wynagrodzeniu znawcom kosztów, tudzież lekarzom, chirurgom i akuszerkom, 921
- Odmiana. Ważna warstatowych aparatów. Kara, jeżeli takowa wbrew przepisom dzieje się, 347. Szkodliwa

- odmiana wyroku piérwszy Instancyi, w dalszym toku mieysca nie ma, 863.
- Od p ó r. Przepadnienie użytych do tego narzędzi, 209, 210. Przy kryiomokupstwie, 230.
- O d p o w i e d ź. Wzbranianie się dawania odpowiedzi przy badaniu sumaryczném, 592, 593. Toż samo przy badaniu porządkowém, 636, 637. Odpowiedzi wzięcie do protokółu, 661—668.
- O d p o w i e d z i a l n o ś ć z a k a r y o s o b i s t a. W regule tylko za własne, albo przez samego siebie spowodowane czynności, albo omieszkania, 124. Posada odpowiedzialności, 125, 126. Mocodawcy za umocowanego, 127—132. Profesyjonistów za swoich zlecenników i pomocników, 133, 134. Głowy familii, za członków familii, 135. Rodziców albo opiekunów za małoletnich, 136. Spółwinowayców i uczestników, 137. Obiećność téż, 138—140. Dopelnienie téż, 141—143. Zbieg téż z winą lub uczestnictwem, 144. Wydawcy oświadczenia, 303. Odbierającego towary, 305. Wekturanta towarów, 306. Ograniczenie odpowiedzialności tych osób, 307. Za manifest okrętowy i za doniesienie w portach podać się mające, 308. Przy towarach przekazanych przez odkrycie sprawy usunięcia zniesioną nie zostaje, 356, 359. Za przestępstwa przeciw postanowieniom dla dozoru nad obrotem handlowym i nad professjami, 395. Zgaśnienie osobistey, 466, 492—496. Dowód warunków téż, 780. Zważenie przy rozstrzygnienu czyli odpowiedzialność takowa istnieje, 802. Czas rozstrzygnienu względem téż, 818. Przedmioty oznaczenia, 819. W wyroku wyrazić należy, 826. Kiedy względem téż osobny wyrok stanowić należy, 828.
- O d p o w i e d z i a l n o ś ć z a k a r y, r z e c z o w a. Rzeczy na których takowa ciąży, 145, 146. Przypadki téż, 147—151. Prawo uposadniające takową, 152—155. Dochodzenie tego prawa, czas onegoż, 162—165. Rozszczenia prawa prywatne do rzeczy odpowiedzialnéy, 166—169. Przypisanie do odpowiadającej rzeczy kar, poiedynczych winowayców i uczestników, 170—172. Środków transportowych przy kryiomokupstwie, 211. Za manifest okrętowy, i doniesienie w portach morskich podać się mające, 308. Za przestąpienia przepisów względem dozoru nad obrotem handlowym i professjami, 394. Zgaśnienie, 406, 497, 498. Roz-

- strzygnięcie względem téżże, 318, 319, 326. Téż dopełnienie, 393.
- Odpowiedzialny. Stosunek między dwoma lub więcej odpowiedzialnymi, 140. Kiedy tenże od iednéj części odpowiedzialności uwolnionym być może, 142. Kiedy tegoż areszt cywilny dla dopełnienia odpowiedzialności miejsce ma, 143. Co przeciw niemu dowiedzioném być musi, 776. Kiedy przeciw niemu podług przepisów, dla badania i przekonania obwinionego ustanowionych postąpiono będzie, 777. Prawne postępowanie z odpowiedzialnym, 777, 781—786. Dowód odpowiedzialności niezasadzaiać się na winie lub uczestnictwie, 778, 779, 780. Prawa tegoż co do wykrycia istoty czynu i badania obwinionego, 787, 788. Skazanie tegoż na powrócenie kosztów postępowania, 820. Które doręczenia do iego własnych rąk dźiać się mają, 830. Kiedy tenże do odwołania się lub do prośzenia o łaskę prawo ma, i kto prócz niego do tego uprawniony iest, 836. Użyć może zastępcy, 854. Jak dalece onemu zayrzeczenie do aktów i wzięcie kopii dozwolone iest, 855. Kiedy przeciw niemu, albo na iego prośbę przedsięwzięcie na nowo postępowania miejsce ma, 881, 883. Prawo tegoż, gdy w skutek przedsięwzięcia na nowo postępowania od odpowiedzialności uwolnionym zostanie, 884. Które koszta postępowania na niego nałożone być mogą, 928, ob. Odpowiedzialność.
- Odstąpienie od towarzystwa kryiomokupczego. Skutek tego, 256.
- Odstąpienie od prawnego postępowania. Przed porządkowém badaniem, 541—543. Po rozpoczęciu porządkowego badania, 544. Warunki zezwolenia, 545. Dochodzenia przed rozstrzygnięciem prośby, 546. Skutki podanej prośby, 547—550. Rekurs na odmówienie w prośbie, 551. Kiedy odstąpienie z porządkowego badania wyłącza, 594. Po ukończeniu rozprawy, 789, 791, 792. W szczególności, gdy obwiniony dłużey iak przez ieden miesiąc w areszcie zostaje, 793. Przeciw odmówieniu w prośbie, przeciw temu skargi do Sądów dochodowych zanosić nie można, 838.
- Odstąpienie od przestępstwa, ob. Dobrowolne odstąpienie.
- Odstawienie. Obwinionego do innego miejsca, kto koszta na to ponosić ma, 903. Skazanego na miejsce kary, koszta za odstawienie, 929.

- Odwód** (Przeciwny dowód). Przeciw domysłowi względem znajdujących się u iakiego professyonisty przedmiotów, 129. W celu zbicia zdania znawców, 748.
- Odwołanie**. Omieszkałe plenipotencyi odwołanie, ieżeli takowe odpowiedzialność za kary uposadnia, 131. Wyznania (przyznania się), ieżeli takowe dopuszczoném być może, 687.
- Odwolywania się do wyższych Instancyi i próby o łaskę**. Maia miejsce przeciw wyrokom, 834, 835. Osoby do tego powołane, 836. Przeciw którym rozstrzygnięniom takowe miejsca nie maia, 843, 844. Tok, iakim takowe idą, 846, 847. Termin do podania, 848, 850. Sposób podania, 852, 853. Środki pomocne do podania, 854, 855. Postępowanie z temiż, 859, 860, 862, 866. Skutek tegoż, 867, 868, 871.
- Odzież**. Jakiéy odieży obwiniony używać może, 563. Koszta na sprawienie takowéy kto ponosić ma, 903, 913, 926. Aresztanta, 931.
- Ofiarowanie kary pieniężnéy; iak dalece takowe za wyznanie uważać należy**, 759.
- Ofiarowanie podarku**, ob. Podarek.
- Ogłoszenie nazwiska**. Jako zaostrenie kary, 65, 77, 244, 245. Sposób ogłoszania, 78. Uskutecznienie tegoż 899, ob. Publiczne.
- Okoliczności**. Do istoty czynu należące, 569. Nowe, kiedy z powodu tychże miejsce ma przedsięwzięcie na nowo postępowania, 878, 882, ob. Poszlaki.
- Okoliczności**, ob. Łagodzące. Obciążające.
- Okręt**. Wzbronione przyięcie urzędników dochodowych na tenże, 455, 456, ob. Statek.
- Okrętowy dowódzca**. Tegoż ukaranie za nierzetelność w manifestie okrętowym, albo w doniesieniu o towarach, 289, 308. Toż samo dla braku, albo zaprzeczonego złożenia manifestu okrętowego, 460, ob. Wekturant. Transportowe środki.
- Okrętowy manifest**. Nierzetelność w tymże, 289. Kara i odpowiedzialność za nierzetelność, 308. Brak albo zaprzeczone przedłożenie tegoż, 460.
- Omyłka**. Okoliczność łagodząca, 92. Umysłne wprawienie w błąd, albo użycie tegoż; iak dalece to uposadnia pobudzielstwo, 173. Kiedy sprawca przez błąd do przestępstwa nakłoniony, darowanie kary otrzyma, 477.
- Omyłka**. W wydaniu lub zapisaniu iakiego dokumentu ze strony professyonisty, 388.

- Opieczętowanie.** Urzędowe zamknięcie.
- Opiece poruczone osoby.** Sposób ich cytacyi, 614. Ustanowienie zastępcy z urzędu, 615. Prawa zastępcy, 654. Ukończenie postępowania z takim obwinionym, 655. Doręczenie pism tymże, 831, 832. Od którego dnia zaczyna się termin do odwołania się lub podania prośby o łaskę, 850.
- Opiekun.** Odpowiedzialność tegoż za małoletnią, iego opiece poruczoną osobę, 136. Opiekun obwinionego ma prawo podawania środków prawnych albo prośb o łaskę, 836, ob. Zastępca.
- Opiekuńczy Sąd,** ob. Sąd.
- Opiekunka,** ob. Zastępca prawny.
- Opieszalność.** W odkryciu przestępstw stęplowych, 418. Przy widymowaniach, 419. Jako warunek przypisania, dowód téż, 774.
- Opinia,** ob. Zdanie.
- Opisanie aparatów warstatowych, omieszkałe,** 344, ob. Czynu opisanie.
- Oplaty.** Do których ustawa karna zastosowana jest. Patent ogłaszający I. II. Które opłaty przy wymierzeniu kary, za posadę wziąć należy, 44, 45, 205, 206, 265, 266. W jakim wymiarze, 46. W szczególności cło wchodowe i wychodowe, 47, 48. Należące, przy wykonaniu kary zastrzeżone zostają, 80. Należące, objęte są odpowiedzialnością za przestępstwo, 138. Czy powinność do zapłacenia ujętego poboru, z zgaśnięciem kary gaśnie, 467. Wymierzenie i pobieranie téż nie jest przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838. Kiedy kary majątkowe w drodze, dla wyekwowania zaległych niestałych poborów przepisany, wniesione (odebrane) być mają, 894, ob. Opłata konsumcyjna. Monopolium.
- Oplaty, do Skarbu pocztowego uiścić się mające.** O instytucjach transportowych i pokrzywdzeniu tychże, 426, 431.
- Oplaty loteryjne.** Od gier loteryjnych, pokrzywdzenie tychże, 445, 448.
- Opór.** Przy kryjomokupstwie, 227, 230, 232. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 273. Powód do uwięzienia obwinionego, 558.
- Opowiadanie.** O popełnioném przestępstwie, kiedy takowe uzasadnia prawną poszlakę, 603. Dobitne i wyraźne, wymaga prostego wyznania (przyznania się), i zeznania świadków, 686, 700.

- Osądzenie**, ob. Skazanie.
- Osądzony**, ob. Skazany.
- Oskarżony**. Kiedy właściciel albo zastawny posiadacz iakię rzecz, iako oskarżony względem odpowiedzialności za karę przypozwanym być musi, 166.
- Ośmnasty rok życia**. Jest potrzebny do wiarygodności świadka, 695. Kiedy zeznanie świadka, przy którym ten warunek nie zachodzi, za poszlakę uważaném być może, 767.
- Ostrożność**. Brak téż przy dawaniu pełnomocy, albo zostawianie przy téż, ztąd wynikająca odpowiedzialność, 131, 132.
- Oświadczenie towarów**, ob. Towarów oświadczenie.
- Oszukaństwo**. Pochodząca z tegoż zbrodnia albo występku robi świadka odrzucenia godnym, 696. Kiedy zeznanie takiego świadka za poszlakę uważać można, 767.
- Otwieranie**; obeysć, mieysc, schowków, naczyń, pak, wzbronione, 455, 456. Urzędowéy roгатki, 465. Urzędowego zamknięcia, ob. Urzędowe zamknięcie.
- Oyciec**, ob. Familii głowa.
- Oznaczenie**. Brak lub niedostateczności tegoż, 374—376, 401. Karne postępowanie, względem sfałszowania, podrobienia albo przeniesienia, 377, 400. Postąpienie z fałszywém oznaczeniem, 378, 400. Tegoż uszkodzenie albo zaniedbanie na aparatach warstato-wych lub naczyniach, 454. Kto do rozpoznania urzędowego oznaczenia za znawcę użytym być może, 719. Zdanie znawcy na to, 745. Oznaczenie urzędowe, z powodu którego opłatę konsumową uiścić należy, ob. Konsumowa opłata.
- Oznaczenie towarów urzędowe lub prywatne; tego naruszenie, podrobienie lub przeniesienie**. Okoliczność obciążająca, 91. Kiedy takowe za dopomaganie do kryiomokupstwa uważaném być ma, 176. Kiedy takowe iako występne kryiomokupstwo ukarać należy, 236. Kiedy takowe uposadnia prawną poszlakę kryiomokupstwa, 608.
- Oznaczenie publiczne**. Línii cłowéy, línii wnétrznéy, gościńców (traktów) cłowych, dróg pobocznych (manowców), placu urzędowego, línii podatkowéy około zamkniętego mieysca, dozwołonych lub zakazanych dróg; uszkodzenie, naruszenie albo odmienienie tego oznaczenia, 464.
- Oznaymienie**, ob. Towarów oświadczenie. Podatku oznaymienie.

P.

- Paki lub naczynia.** Nierzetelne podanie onych liczby, 293—297. Wzbronione otworzenie tychże podczas re-wizyy, 455, 456, ob. Naczynia.
- Papiér.** Co się pod tym rozumie, 408. Tego przyrządze-nie albo przekształcenie, kiedy takowe iest pokrzy-wdzeniem opłaty stęplowéy, 408. Przeciw komu pa-piér na ten sposób przeistoczony lub przyrządzony, za niestęplowany uważanym być ma, 412. Kara, 417, ob. Stęplowy papiér.
- Papiér stępel.** Pokrzywdzenia dochodu, 408. Spół-winowacy i uczestnicy, 409, 410. Przeciw komu bę-dący stępel za niebyły uważany być ma, 411, 412. Ka-ry, 413—420. Rozporządzenie względem przedmiotów przestępstwa, 421, 422. Jak dalece od stępu wszystkie pisma w rozprawach, o przestępstwach dochodo-wych, wolne są, 905.
- Papiéry.** Służące do wykazania podczas transportu, za-przecone przedłożenie tychże, 459.
- Paragrafy;** cytowanie tychże. Uprz. uwagi, 1, ob. Ustęp.
- Pastwisko,** ob. Wolny od cła obrót.
- Patron,** ob. Adwokaci.
- Pełnomoc,** ob. Mocodawca. Odwołanie.
- Pełnomocnik.** Kiedy zastępstwo przez tegoż dozwoło-ne iest, 653.
- Pensya.** Pobieranie téż przez przestępcę ze Skarbu rzą-dowego iest okolicznością obciążającą, 90.
- Percepty** w pieniądzach, materiałach lub towarach wy-szczególnione być mają w księgach professyynych, 734, 736.
- Pięć Złotych R.** Naymniejszy wymiar kary na kryiomo-kupstwo i ciężkie przestępstwa dochodowe, 207, 269.
- Pieczęć,** lub inne środki zachowawcze. Tych naruszenie, podrobienie, albo przeniesienie, iest okolicznością ob-ciążającą, 91. Pieczęcią przypieczętowany być ma pro-tokół, 671, 672.
- Pieniężne kwoty** zapisane być mają w księgach pro-fessyynych, domysł względem tychże, 128, 129.
- Pieniężne kary,** ob. Kary pieniężne.
- Piesz o.** Jaka liczba pieszych sprawców za niebezpieczne spiknienie uważaną być ma, 228. Odbycie drogi do miejsca czynności urzędowéy, 908.

- Pisamne.** Tłómaczenie się, iak dalece na takowe przy warunkowey cytacyi względ mieć należy, 684. Ułożenie prostego wyznania, 686. Ułożenie wniosku w Sądach dochodowych, 821.
- Pisma.** Wszystkie nadeszłe, należy do dziennika wciągnąć, 673. Położenie aresztu na takowe, ob. Położenie aresztu. Stęplowi podległe. Papieru stępel. Listy.
- Plac urzędowy,** ob. Urzędowy plac.
- Poboczna droga.** Przekroczenie linii cłowey na tćyżę, iest próbowaném kryiomokupstwem, 191, ob. Ozna-czenie.
- Poboczne należitości,** opłatami, przy wymierzeniu ka-ry za posadę służyć mającemi, obięte nie są, 45.
- Pobory,** ob. Opłaty.
- Pobrzeże,** ob. Graniczne wody.
- Pobudziciel.** Kto za takowego miany być powinien, 20. Warunek przypisania, 21. Ograniczenie przypisania przy usiłowaniu pobudziela, by przestępstwu prze-szkodzić, 22. Które przestępstwa pobudzielowi przy-pisane być mają, 23. Prawidło wymiaru kary, 98—101. Ostrzeysze ukaranie tegoż iak spółwinowayców 102. Pobudziciel kryiomokupstwa, albo ciężkich prze-stępstw dochodowych, 173. Których członków bandy przemytników, za pobudzieli przestępstw bandy uwa-żać należy, 179—182. Towarzystwa kryiomokupczego, 252, 257, 263. Nieregularności w transporcie towarów przekazanych, 350. Niedozwolonego użycie poczty, 424. Naruszenia zamknięcia urzędowego, 452. Kiedy ustawa temuż darowanie kary przyrzeka, 476. Do której Instancyi badanie onego należy, 524. Kiedy tea-że wysłedzonym być powinien, 575, 576.
- Pobytu miejsce.** Prawnego zastępcy; postąpienie wzglę-dem tegoż, 614, 615. Obwinionego, postąpienie, gdy pobyt tegoż niewiadomy iest, 621—624. Odpowie-dzialnego, postąpienie względem tegoż, 781, 782, 783. Skazanego lub odpowiedzialnego, doręczenie wyroku, gdy onych pobyt niewiadomy iest, albo za granicą ter-rytorium Państwa znajduje się, 833. Jak dalece przy-wrócenie do dawnego stanu, przy postępowaniu przed-sięwziętém przeciw nieobecnemu, miejsce ma, 872. Jak dalece należy wynagrodzenie świadkom albo znaw-com, nie w mieyscu onych pobytu słuchanym, 917—921.
- Pochodzenie swukraiowe;** gdy takowe przy przepisanyh transporcie towarów dowiedzioném zostanie, 373. Za-

- graniczne takiego towaru; dowód tegoż przez znawców, 741—747. Odwód, 748. Dla wywodu pochodzenia krajowego, czyli próba roboty dozwoloną być może, 749, ob. Próba roboty.
- Początek. Uskutecznienia przestępstwa dochodowego, kiedy za próbowanie przypisany być może, 18.
- Początek (zaczęcie). Czasu kary, 62, 392. Karnego postępowania przed przepisany czasem, 323, 324.
- Początek pierwotny, ob. Pochodzenie.
- Poczta. Zakład téż. Pokrzywdzenia dochodu pocztowego przez nieprawny transport, albo nieprawne użycie poczty, 423—425. Przez nieuprawnione albo nie- dozwolone założenie lub utrzymywanie zakładów transportowych, 426. Kary, 427—434. Prerogatywy instytutu pocztowego, 435.
- Pocztowa trąbka. Tęż użycie, 435.
- Pocztowa należytość. Rozprawy względem przestępstw dochodowych są od opłaty téj należytości wolne, 905, ob. Poczta.
- Pocztowe konie. Omieszkane użycie tychże, 433.
- Podarek. Tegoż dawanie, ofiarowanie lub obiecanie. Kiedy to uposadnia pobudzicielstwo, 20. Przy kryiomokupstwie, 231, 232. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 273. W innych przypadkach, 462. Kiedy takowe prawną poszlakę uposadnia, lub podeyrzenie pomnaża, 605, 610.
- Podatkowa linia. Tę nieprawne przekroczenie z przedmiotami podatkowi podlegającymi, iest kryiomokupstwem, 189, 397. Inne przekroczenia téż, 463, ob. Oznaczenie. Kryiomokupstwo. Podatkowi podległe.
- Podatkowi podległe postępowanie. Przy ściągających się do tegoż ciężkich przestępstwach dochodowych, przypisuje się próbowanie, 184. Pomysł, 323. Nieoznajmione postępowanie, 324. Zboczenia od oznajmionego postępowania, 325—337. Nieregularności w postępowaniu podatkowi podległym, 329, 331, 337, 340, 344—348. Okoliczności obciążające, 349.
- Podatkowi podległe przedmioty. Tych nieprawne sprowadzenie do miejsc zamkniętych iest kryiomokupstwem, 189. Tegoż próbowanie przedmiotami podatkowi podległymi, 196. Nierzetelność w oświadczeniu czyli opowiedzeniu tychże, 290. Niedozwolone przestąpienie, uniesienie albo chowanie takich przedmiotów, 338—340. Nieprawne przedawanie lub przy-

rzządzanie, 341—343. Nieregularności w transportowaniu tychże, 353. Różność między dokumentem osłonym i temiż, 359, 360. Uniesienie, zniszczenie albo przeistoczenie tychże podczas rewizyi, lub innéj czynności urzędowéj, 457, 458.

Podatku oznaymienie. Nierzetelność w témże, 290, ob. Oświadczenie towarów.

Podeyrzani świadkowie, ob. Wątpliwi.

Podeyrzenie prawne. Na kogo takowe pada, 598—608. Wzmocnienie czyli powiększenie tegoż, 609—611. Szczególne powody podeyrzenia, co do przepisanych poszlak, 612. Względem zagranicznego pochodzenia iakiéj rzeczy, 746, 747. Skutki wzmocnienia podeyrzenia, względem przekonania obwinionego, 762, 769. Jak wyrok opiewać ma, gdy takowe zupełnie usunięciem zostanie, 809. W razie przeciwnym, 810, 811, ob. Poprzednik.

Podeyrzenie, powody tegoż, ob. Podeyrzenie prawne. Poszlaki.

Podpis. Protokółw, 670, 712. Dziennika, 673. Proste go wyznania, 688.

Podróżne i strawne (koszta). Tych wynagrodzenie, 925.

Podróżni. Jaką bronią opatrzeni być mogą, 224. Nieprawne wożenie w dalszą drogę tychże, 434. Postąpienie z tymiż względem przestępstw dochodowych, 532.

Podstęp, użyty do przestępstwa, jest okolicznością obciążającą, 91.

Pogoda, przeszkadzająca odkryciu przestępstwa, jest okolicznością obciążającą, 201.

Pogrzeb obwinionego. Koszta tegoż, 913.

Pokrewieństwo lub powinowactwo, które świadka wątpliwym czyni, 697.

Pokrzywdzenia dochodu, ob. Dochodu pokrzywdzenia.

Pokrzywdzony. Jeżeli kto przez urzędników dochodowych w iego prawach pokrzywdzonym zostanie, czy to za przestępstwo dochodowe uważać należy, 4. Kto iakiém rozporządzeniem lub rozstrzygnięciem sądzi się być pokrzywdzonym, ten może prawne środki albo prośbę łaski podać, 836.

Policyjne przepisy. Oprócz kary podług tychże zasądzonéj, ma także miejsce kara za przestępstwa dochodowe, 103. Co przytém rozważać należy, 104.

- Policyjne przestępstwa, ciężkie.** Rozumieją się pod wykroczeniami, Uw. uprz. 5. Do urzędu Sędziego na też powołani assessorowie powiatowych Sądów dochodowych, 794.
- Policyjne przestępstwo proste.** Postępowanie, kiedy śledztwo z przyczyny tego przestępstwa, z owem prostego przestępstwa dochodowego zeydzie się, 650, 651.
- Policyjne względy.** Zważanie na takowe przy oddaleniu, 74.
- Policyjny dozór.** Podciągnięcie obwinionego pod tenże, 79, 248, 250, 264. Dopelnienie tegoż, 898.
- Polityczna Zwierzchność, ob. Zwierzchności.**
- Polityczne Instancje.** Które zaostżenia kary takowe wykonują, 898.
- Polityczne Rządy krajowe, ob. Kraiowe Rządy.**
- Połączone postępowanie.** Względem dwóch lub więcej przestępstw tegoż samego obwinionego, 503. Względem odpowiedzialnego nie iest potrzebne, 784.
- Położenie urzędowego zakazu czyli aresztu.** Które przedmioty takowemu podlegają, 552. Opieczętownie i oznaczenie przedmiotów zakondykowanych, 553. Bilet kondykujący, 554. Rozporządzenie przedmiotami kondykowanemi, 555—557, 571. Transport rzeczy, 910.
- Pomieszkane professjonisty.** Domysł o znajdujących się w témże przedmiotów, 128, 129. Wzbrońony wstęp do tegoż, 455, 456.
- Pomnięysze wykroczenia.** Pomysł o tychże, 501. Gdy dwóch lub więcej obwinionych zachodzi, 502. Zbieg wielu przestępstw, 503—505. Wykrycie i śledzenie tychże, 514, 515. Rozstrzygnięcie takowych, 516. Postępowanie, gdy obwiniony odpowiedzi dać wzbrania się, 637. Przy skróconém postępowaniu nie potrzeba Aktuariusza, 556. Kto za assystenta przybranym być ma, 557, 558.
- Pomoc dana.** Uczestnictwo przez to, 25. Kiedy takowe ma miejsce, 176. Osoby, które od przypisania téżże wylęte są, 177. Ukazanie niektórych rodzajów téżże przy kryiomokupstwie, 217, 218. Uczestniczenie w towarzystwie kryiomokupczém przez danie pomocy, 255.
- Pomocne środki do przestępstwa.** Pomysł o tém, 146. Odpowiedzialność tychże za równo z przedmiotem przestępstwa, 148, 149. Nie za równo z przedmiotem, 150, 151. Poszukiwanie odpowiedzialności na tychże, 157—161. Przedaz tychże, 162. W których

przypadkach takowe nieużytecznemi zrobić potrzeba, 165. Tych dostawienie albo zrobienie uposażnia spółwinę w kryiomokupstwie, 209, 210. Odpowiedzialność środków transportowych przy kryiomokupstwie, 211. Obięte są istotą czynu przestępstwa 569.

Pomocne środki badania. Zakazane, 632.

Pomocy danie. (Dopomaganie). Do przestępstwa dochodowego, kiedy takowe jest posadą spółwiny lub uczestnictwa, 24, 25, 174, 175. Tęże omieszkanie, zaprzeczenie lub zwleczenie przy rewizjach, kiedy za uczestnictwo uważać należy, 175, 219. Niektóre rodzaje dopomagania do kryiomokupstwa, 217, 218.

Popelnienie przestępstwa. Czy takowe do przypisania winy potrzebne jest, 18.

Poprzednik. W którym przypadku właściciel lub posiadacz zastawny rzeczy odpowiedzialny, także względnie poprzednika wyjaśnienia dać ma, 155. Skutek podeyrzenia na tegoż, 155. Skutek kiedy kara na niego zgaśła, co do przedmiotów, przez niego po tym czasie sprzedanych, 469.

Porada, ob. Obrada.

Porozumanie rękopisem. Dowód tychże, 694.

Porozumienie się z winowaycą. Jak dalece takowe uposażnia spółwinę, 24. Przy uczestnictwie nie powinno być takowe przed uczynkiem lub przy uczynku miejsca mieć, 25, 175, 176.

Port. Próbowane w takowym kryiomokupstwo, 191, 194, 195. Odpowiedzialność środków transportowych za kryiomokupstwo, 211.

Porty morskie, ob. Port.

Pościel obwinionego, 563.

Posiadacz rzeczy odpowiedzialny. Kiedy kara dotycząca posiadacza, tęże rzeczy przypisaną być ma, 171. Jak dalece przeciw niemu odpowiedzialność rzeczy zachodzi, 153. Kiedy ón oddania rzeczy do Sądu żądać może, 161. Kiedy temuż zanoszenie skargi wolno zostawione jest, 839.

Posiadanie iakiéy rzeczy. Jak dalece takowe prawną poszlakę uposażnia, 603.

Posiadanie narzędzi lub aparatów, ob. Narzędzia. Aparaty.

Posiadłość nieruchoma. Jaki skutek ma utrata uprawnień przywiązanych do takowéy posiadłości, 71.

Posłańce; tych wynagrodzenie, 923.

- Posłuszeństwo** czyli powodowanie się. Komu takiemu, któremu przestępca posłuszeństwo, uszanowanie lub wdzięczność winien, jest okolicznością łagodzącą, 92.
- Postanowieni**, jak rozumieć się mają, Uw. uprz., 4. Tymże wzbroniony wstęp, albo przyjęcie na okręt, 455, 456, ob. Urzędnik. Podarek.
- Postępowanie prawne** w przestępstwach dochodowych. Wszystkie dawniejsze postanowienia względem tego tracą swoją moc. Patent obwieszcza. Do których przypadków karnych takowe podług téj ustawy karnej zastosowane być może. Patent obwieszcza. X. Przedmioty tegoż, 499. Rodzaje tegoż, 500. Przy pomniejszych wykroczeniach, 501—505. Czynności urzędowe tegoż, 506. Urzędy, które takowe dopełniają, albo spółdziałały 507—520. Zakres działania urzędowego, 521—530. Powinności względem tegoż, 531—534. Odstąpienie od postępowania, 541—551. Przeciw odpowiedzialnemu, 781—788. Uwagi i wyjaśnienia odpowiedzialnego o témże przeciw obwinionemu, 787. Czy takowe podług porządku przedsięwziętém zostało, rozważa przy rozstrzygnięciu, 802. Uchwała na takowe, 825. Środki prawne przeciw rozporządzeniom, w celu dopełnienia lub zabezpieczenia postępowania prawnego wydanym, 834. Czy przeciw rozpoczęciu postępowania skarga miejsce ma, 838, ob. Przedsięwzięcie na nowo. Badanie. Obwiniony. Odpowiedzialny.
- Postępowanie podatkowi** podległe, ob. Podatkowi podległe.
- Postępowanie karne**. Rozpoczęcie tegoż przerywa zadawnienie, 487, 488.
- Postępowanie kryminalne**; ob. Kryminalne.
- Poszlaki przestępstwa**. Należy do istoty czynu przestępstwa, 569. Jak dalece takowe przy badaniu sumaryczném obwinionemu udzielone być mają, 589. Postąpienie, kiedy poszlaki zupełnie wyjaśnione albo usunięte zostały, 595.
- Poszlaki prawne** iakiego przestępstwa. Pomysł, 599. Reguły względem tychże, 600, 601. Szczegółne, wszystkim lub największej części z nich wspólne, 602, 603. Względem przechowanych przedmiotów, 604—607. Względem kryminalkupstwa przez wprowadzenie towarów, 608. Pomnożenie podejrzenia, z prawnych poszlak powstającego, 609, 610, 611. Szczegółne, względem wykazania, 612. Zgadanie się tych-

- że z zeznaniami świadków, 762—765. Przekonanie obwinionego, zgadzanie się poszlak między sobą, 766—769.
- Potakiwanie. Samo do wyznania dostatecznym nie jest, 681, 686. Toż samo nie, do zeznania świadków, 700.
- Potwierdzenie urzędowe. Kiedy takowe miejsce rewersaliów na doręczenie jakieś expedycji zastępuje, 830.
- Powiatowe Instancye, zawiadujące sprawami dochodowymi. Wykrycie istoty czynu i badanie obwinionego przez też, 510. Przepisane do tego środki, 512, 513. Przydzielone onym do rozstrzygnięcia przypadki karne, 516. Kiedy tymże opisanie czynu przedłożonym być ma, 540. W których przypadkach takowe do odstąpienia od prawnego postępowania upoważnione są, 543, 544. Kiedy rekurs przeciw odrzuceniu prośby, o odstąpienie od prawnego postępowania, dalszy tok do nich ma, 551. Też Instancye mogą w mniejszych wykroczeniach, przy wzbranianiu się dania odpowiedzi, rozporządzić przymuszenie obwinionego do odpowiedzi na zadane mu pytania, 637. Postąpienie tychże przy ukończeniu rozprawy, 789, 790—793. Jakie środki prawne i prośby o łaskę do tychże podawane być mają, 847. Dokąd środki prawne i prośby o łaskę, przeciw onych rozstrzygnięciom dalszy tok biorą, tamże. Jak dalece przyzwolenie przełożonego Instancji powiatowej do rozstrzygnięcia skargi potrzebne jest, 857. W których przypadkach takowe przemienienie nieodzyskaney kary pieniężney wyrokować mogą, 896, 897.
- Powiatowe Sądy na przestępstwa dochodowe. Tych przeznaczenie, 517. Kiedy rozprawa, gdy od postępowania odstąpiono będzie, tymże udzieloną być ma, 793. Ustanowienie tychże, 794, 795. Odebranie przysięgi od Assessorów, 796. Potrzebna liczba głosujących w tych Sądach, 798. Przybicie wyroku u tychże, 833. Do tych odsyłane być mają skargi, 842. Jakie środki prawne i prośby o łaskę do tychże podawane być mają, 846. Dokąd idą środki prawne i prośby łaski przeciw rozstrzygnięciom tychże podane, tamże. Postępowanie tychże względem zaniesionych skarg, 856, 857, 858. W których przypadkach takowe przemienienie kary, która odzyskaną być nie może, na areszt wyrokować mogą, 896, 897, ob. Dochodowe Sądy.
- Powinność naruszona. Jakie skutki ciągnie za sobą dobrowolne dopełnienie téż, 477, 478, 479, 495.

- Powinności.** Zasadzające się na przepisach dochodowych, czyli takowe przez zgaśnienie kary, być przestają, 467. Powszechne, względem postępowania w przestępstwach dochodowych, 531—534.
- Powód, czyli skargę zanoszący.** Kiedy właściciel rzeczy przytrzymaney, albo posiadacz zastawny, iako powód wystąpić musi, 166.
- Powody (motiva), wyroku wydać należy,** 855.
- Powrót oddalonego, postąpienie z tymże,** 76.
- Powtórzenie przestępstw dochodowych tegoż samego rodzaju, albo przestępstw spokrewnionych.** Takowe jest okolicznością obciążającą, 90. Zważenie téy okoliczności obciążającej, 109—112. Wymiar kary, 113, 114. Ukazanie powtórzonych ciężkich przestępstw dochodowych, 271, 275, 276.
- Powtórzone kryjomokupstwo.** Pomysł, 222. Kara, 223, 241, 247.
- Poznaczenie, ob. Oznaczenie.**
- Pozwolenie, tegoż przekroczenie, ob. Przekroczenie.**
- Pozwolenie dane na prowadzenie iakiéy professyi, omieszkane odebranie karty na to, 344.**
- Prawa właściciela, i wierzyciela zastawnego do przytrzymaney rzeczy, zastrzeżone zostają, chociaż rzecz do Sądu oddaną nie zostanie, 161, ob. Właściciel.**
- Prawa i uprawnienia.** Tych utrata, ob. Zaostrzenie. Opłata z powodu udzielenia, nabycia, przeniesienia, poszukiwania, bronięcia, albo zniesienia tychże, 6, ob. Papiéru stépel.
- Prawa (studia).** Kiedy są potrzebne dla Assessorów przy powiatowych Sądach dochodowych, 794.
- Prawa droga.** Poszukiwanie odpowiedzialności za kary drogą prawa, 161, 166.
- Prawa roszczenia sporne.** Zastrzeżenie tychże przy rozstrzygnięciu względem odpowiedzialności, 819. Kiedy takowe są przedmiotem skargi, 839, 840.
- Prawo uposadniające ciążącą na iakiéy rzeczy odpowiedzialność za kary majątkowe.** Pomysł, 152. Osoby, przeciw którym to prawo zachodzi, 153—155. Poszukiwanie tegoż, 156—161, 839. Wykonanie tegoż, 162—165. Jak dalece roszczenia prawne właściciela albo wierzyciela zastawnego temuż prawu zawadą być mogą, 166—169, 840.
- Prawo znający Urzędnik publiczny, prezyduie w Sądach dochodowych, 794, 797.**

- Prawne środki, i prośby o łaskę przeciw rozporządzeniom i rozstrzygnięciom.** Rodzaje tychże, 834. Prośby łaski, 835. Osoby do tego uprawnione, 836. Skargi, 837—842. Odwołania się, prośby łaski i rekursa, 843—855. Postępowanie Instancyi względem tychże, 856—871. Przywrócenie nazad terminu, dla podania środków prawnych i prośb o łaskę, może mieć miejsce, 872.
- Prawny tytuł.** Przeciw komu takiemu, któremu taki tytuł tylko do odpowiedzialnéj rzeczy przynależy, można roszczenie prawa na takowey poszukiwać, 155.
- Prawne poszlaki, ob. Poszlaki.** Podeyrzenie.
- Prawność postępowania z obwinionym.** Jak dalece takową odpowiedzialny zbijać może, 781, 785.
- Prawność wyroku, takową rozpoznać wyższy i najwyższy Sąd dochodowy, 862, 863, 864.**
- Prawny powód do śledztwa.** Warunek śledztwa, 594. Postąpienie, gdy takowy miejsca nie ma, 595. Kiedy takowy obecnie zachodzi, 596, 597.
- Prawny powód do przypisania, należy w wyroku wyrazić, 826.**
- Prawomocność.** Dopelnienie wyroków, przeszłych w takową, 888, 890.
- Prawidło.** Wymiaru kary, ob. Kary. Przemienienie kar pieniężnych na areszt, 119. Wynagrodzenie kosztów, 914.
- Prezydujący.** Na co uważać ma, 800. Tenże czyni do zasiadających okólne pytanie, 821. Jaki ma głos na obradach, 822. Które akta i expedyce tenże podpisuje, 824, 829.
- Prezydum.** W powiatowych Sądach dochodowych, 794. W wyższych Sądach dochodowych i w najwyższym Sądzie dochodowym, 797.
- Próba roboty.** Pomysł o téjże, 749. Kiedy takową dopuścić można, tamże. Kiedy takowa rozporządzoną być ma, 750. Sposób dopelnienia, 751. Protokół, 752. Uwiadomienie znawców, przeciw którym zdaniu próba roboty wymierzona jest, 753. Wysłuchanie tychże, 754. Przy téj próbie może odpowiedzialny być obecnym, 787. Koszta téjże, kogo dotyczą, 903. Kto koszta téjże ponosić ma, 926.
- Próbowanie.** Przypisanie tegoż w ogólności, 18. Okoliczności łagodzące względem tegoż, 93. Oddanie objętych téż przedmiotów do Sądu, żądane być nie może, 161. Kryjomokupstwa i niektórych ciężkich przestępstw dochodowych, 184. Warunek przypisania w

kryiomokupstwie, 197. Postąpienie przy dostatecznym wyjaśnieniu, 198, 199. Przystąpienia przepisów względem zakresu professyi, 384. Przystąpienia przepisów pocztowych, 423, 434. Przestępstw loteryjnych, 439—441. Użycia fałszywych, sfałszowanych albo nierzetelnych dokumentów, 461. Uszkodzenia murów, wałów lub rowów, 464. Uwiedzenie kogo drugiego jest prawną poszlaką, 603, ob. Kryiomokupstwo. Ciężkie przestępstwa dochodowe. Uskutecznienie.

Proch strzelbowy, ob. Monopolium.

Produkcyja. Ta ma być wykazaną w księgach professyjnych, 735. Próby roboty, rozporządzenie względem téżże, 752. Kunsztu lub przemysłu (industrii), ob. Ilustr. Przemysł. Natura. Naturalne produkta. Przedmiotów podatkowi podległych, 341—343.

Produkta, ob. Produkcyja.

Professyi uprawnienie. Kiedy tego utrata następuje, 68, 212—215, 242, 243, 250, 264, 274, 275, 403, 447. Oznaczenie względem trwania tegoż, 69. Skutki utraty, 70—72. Kiedy niezdolność do otrzymania uprawnienia takowego wyrzeczona być może, 244—246, 250, 264, 276, ob. Zastrzeżenie.

Professyi prowadzenie. Domysł względem przedmiotów do tegoż należących, 128, 129. Zaniechanie professyi, 345. Przystąpienie przepisów w tym względzie, 384—392. Księgi wykazywać mają takowe prowadzenie, 733, 734, 735.

Professyonisci. Odpowiedzialność tychże za ich mocodawców, co do pobieranego zysku z przestępstwa, 128—130. Tych powinnoś co do wyboru i sprawek pomocników i zlecenników, 133. Odpowiedzialność ztąd wynikająca, 134. Jak dalece przeciw onym ciąży na iakiéy rzeczy odpowiedzialność za kary majątkowe miejsce ma, 155. Jaką drogą takowa poszukiwana być ma, 160, 161. Kiedy takowi za utracających uprawnienie professyjne uznani być mogą, 212, 213, 215, 242—246, 274, 275, 403. Nierzetelne lub nieregularne utrzymywanie ksiąg, 236, 273, 387—392. Niedozwolone użycie lub przedanie przedmiotów, warunkowo wydanych, 361—364. Niedozwolone przechowywanie towarów lub innych przedmiotów, 372. Opuszczenie przepisanego prywatnego oznaczenia towarów, 376, 401. Kiedy sfałszowane, podrobione lub przeniesione oznaczenie towarów przeciw onym za niebyłe uważane być ma, 378, 400. Omieszkanie wyka-

zania nabycia, pochodzenia lub oczenia ze strony tychże co do przedmiotu, do prowadzenia professyi należącego, 380. Przystąpienie przepisu względem nabycia przedmiotów, do prowadzenia professyi należących, 384. Odpowiedzialność za przestąpienia przepisów względem nadzorowania obrotu handlowego i prowadzenia professyi, 395. Pokrzywdzenia dochodu w opłacie konsumowey, z powodu oznaczenia urzędowego uiścić się mającý, 403. Szczególne poszlaki prawne kryiomokupstwa przez nieprawne wprowadzenie towarów, na professionistów pod dozór podciągnionych, 608. Okoliczności wzmacniające, prawne podeyrzenie, 610. Jak dalece tych potwierdzenie co do sprzedaży towaru, dowód onego nabycia stanowi, 730. Utrzymywanie ksiąg, ob. Professyjne księgi.

Professyjne księgi. Domysł względem przedmiotów w tychże zapisanych, 128, 129. Tych nierzetelne prowadzenie w celu kryiomokupstwa, 236. Toż samo w celu ciężkich przestępstw dochodowych, 273. Różnica między témiż i znaydującými się przedmiotami, podatkowi podléglými, 338. Omieszkane albo nierzetelne zapisanie do księgi professyynéy dokumentu iakiego, 387, 388. Nierzetelne utrzymywanie ksiąg, 389. Omieszkane prowadzenie ksiąg, albo chowanie tychże, 390. Inne nierregularności w utrzymywaniu ksiąg, 391. Okoliczność obciążająca, 392. Wzbronione ukazywanie ksiąg, 455, 456. Położenie aresztu na teź, 552. Jak dalece nieprawne utrzymywanie ksiąg, poszlakę prawną kryiomokupstwa uzasadnia, 608. Albo prawne podeyrzenie wzmacnia, 610. Powinność tych prowadzenia, 732. Przynależność tychże, 733—736. Tych chowanie, 737. Moc dowodu témiż, 738—740. Podlégle stęplowi, ob. Papiéru stępel.

Professyjne obeyscia (lokaty). Domysł o znaydowaniu się tamże przedmiotów, 128. Uniesienie nieprawne przedmiotów z tychże, przedmiotów, postępowaniu podatkowemu podlégłych, 338. Przechowywanie takich przedmiotów bez osłony, tamże, ob. Professyyn warstat.

Professyjne postępowanie, wyjaśnione być ma w księgach professyynych, 735.

Professyyni pomocnicy. Odpowiedzialność professionistów za tychże, 133, 134. Czyli professionista żądać może oddania mu nazad przedmiotu, albo środków pomocnych, którými przez iego pomocników po-

- krzywdzenie dochodu popełnioném zostało, 156, 161. Jak dalece przeciw nim niezdolność otrzymania uprawnienia do professyi wyrzeczona być może, ob. Professyjne uprawnienie. Omieszkale doniesienie o odmianach w stanie tychże, 345.
- Professyyny warstat. Oznaczenie tegoż, 345. Nierzetelność w opisanu, 346. Ważna odmiana w tymże, 347. Wzbronione otworenie tegoż, 455, 456, ob. Aparaty warstatowe. Professyjne obeyscia.
- Proste przestępstwa dochodowe. Pomysł o tychże, 11, ob. Dochodowe przestępstwa. Iryiomokupstwo. Ciężkie przestępstwa dochodowe.
- Prosty areszt. Kiedy takowy na ścisły odmienionym być może, 122, ob. Areszt.
- Protokół. Przedsięwzięty na prośbę o odstąpienie od prawnego postępowania, 542. Czynności urzędowe, względem których takowy przedsięwziętym być ma, 659. Treść tegoż, 660, 661. Forma, 662. Zapisanie odpowiedzi, 663—668. Zapisanie do tegoż dowodów, 669. Ukończenie i potwierdzenie tegoż, 670, 671. Postępowanie przy protokółach podzielonych, 672. Każdy protokół zapisanym być ma w dzienniku, 673. Jak dalece takowy za dowód służy, 690. Na próbą roboty, 752. Obrad Sądów dochodowych, 824. Na doręczenie iakiędy expedyeyi, 830. Na zanesioną skargę, 842. Na odwołania się, prośby o łaskę i rekursa, 853, ob. Rady protokół.
- Protokółista Sądów dochodowych, 794, 798, 824, 829.
- Prywatne oznaczenie, ob. Oznaczenie.
- Przebranie się, ob. Zapapuznienie.
- Przebranie sprawcy, okoliczność obciążająca, 201.
- Przechód towarów albo przedmiotów, podatkowi podległych. Nieprawny, ob. Kryiomokupstwo.
- Przechodowego cła należytość. Kiedy takowa stanowi prawo do wymierzenia kary przy kryiomokupstwie, 206.
- Przechodu towaru zakaz. Przekroczenie tegoż, 203, ob. Kryiomokupstwo.
- Przechowywanie. Przedmiotu, iak dalece takowe za uczestnictwo uważaném być ma, 175. Towarów z handlu wyłączonych, 365, 366. Nieprawne przechowywanie towarów, kontroli podległych, 368, 371, 373. Nieprawne, innych przedmiotów, 372. Przedmiotu podstępem podpadającego, i nienależycie stęplowanego, 374, 399. Omieszkale przechowywanie ksiąg professyjnych,

390. Książki professyjnych kondykowanych, 555. Znaków, narzędzi, lub innych przedmiotów, iak dalece to przechowywanie uposadnia prawną poszlakę, 603. W szczególności, gdy przechowywanie przedmiotu, prawna poszlakę kryjomokupstwa obeymuje, 608. Przepisany czas tegoż dla książek professyjnych, 737. Przechowywanie rzeczy przytrzymaney nie iest przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838. Koszta tegoż przechowywania, 911—913, 916, ob. Nabycie. Uczestnictwo.

Przechowywane przedmioty. Względem przestępstw dochodowych, témiż popełnionych, prawne poszlaki, 604, 605, 606, 607.

Przeczytanie protokołu w postępowaniu porządkowym, 647.

Przeczytanie istoty czynu, 537. Protokołu przed ukończeniem, 670. Osobliwie protokołu zeznania świadków, 712.

Przedayne uprawnienia, ob. Uprawnienia.

Przełaz. Rzeczy przytrzymaney, w celu dopełnienia uzyskania odpowiedzialności, ciążący na téyże rzeczy, 162. Zakazana, przedmiotów podatkowi podległych, 341—343. Przedmiotów z ulgą wydanych, 361—364. Towarów z handlu wyłączonych, 365, 366. Rzeczy stęplowi podległéy, ale niestęplowaney, 374, 375, 397. Losu loteryynego, 438, 439, 442, 443. Przełaz nie iest przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838. Koszta przełazy, 926, 927, 933, ob. Monopolium. Dopełnienie.

Przedmiot przestępstwa. Pomysł, 145. Odpowiedzialność tegoż, 147, 151. Zasadnego podeyrzenia, 155. Poszukiwanie odpowiedzialności na tymże, 156, 160, 161. Tegoż przełaz, 162, 163. Kiedy takowy nieużytecznym zrobiony być ma, 164. Kiedy tegoż nabycie, przechowywanie lub rozsłanie za uczestnictwo uważane być ma, 175. Należy do istoty czynu przestępstwa, 569. Tego zachowanie od odmian podczas wykrycie, 578. Kiedy takowy prawną poszlakę uzasadnia, 603.

Przedpłaty. Tych dawanie na koszt postępowania, 915.

Przedsięwzięcie na nowo postępowania. Czyli takowe dla opuszczonego uwiadomienia zastępcy osoby iego opiekę poruczonéy mieysce ma, 832. Przyładki tegoż, 878—882. Skutek tegoż, 883, 884. In-

stancya, do której rozstrzygnięcie takowey prośby należy, 885.

Przeglądy, ob. Rewizya.

Przeistęczenie, czyli

Przekształcenie, ob. Czynność urzędowa. Rewizya. Przyrządzenie.

Przekazane towary, ob. Towary.

Przekroczenie pozwolenia. Do założenia transportu osób lub rzeczy, 426, 431, 433. Do gry loteryynéy, 438, 445, 448—451.

Przekroczenie zakresu czynności urzędowey, ob. Zakres.

Przekroczenie linii podatkowey, murów i wałów, ob. Zamknięte miejsca.

Przekupienie, z kryiomokupstwem. Pomysł, 231. Kara, 232, ob. Podarek.

Przetadowywanie, ob. Przepakowywanie.

Przemiana. Wynagrodzenia kosztów za postępowanie, na areszt nie ma miejsca, 902.

Przemiana kar pieniężnych. Przypadki, w których takowa zachodzi, 82, 116, 117, 142, 895. Na które okoliczności względ mieć należy, 118. Prawidło przemiany, 119. Gdy przestępca przyjdzie do stanu możliwości płacenia, 120. Na który stopień aresztu, 121. Za jedną część tychże kar, kiedy przemiana ma miejsce, 142. Jak takowa w wyrokach wyrażoną być ma, 812, 813. Która Instancya takową wyrokuje, 896, 897.

Przemienienie kar w ogólności nie jest dozwolone, 115.

Przemycanie, ob. Kryiomokupstwo.

Przemysł. Tegoż produkt pochodzenia zagranicznego, 742, ob. Znacwy.

Przemytników banda. Pomysł, 178. Podżégacze i herzty, 179, 181, 247. Zabezpieczyciele przedsiębiorstw, 180. Dowódcy przy pojedynczych przedsiębiorstwach, 182. Inne członki bandy, 183. Członków bandy przekupniczyéy uwięzienie, 559.

Przeniesienie. Pieczęci lub znaków, ob. Pieczęć. Oznaczenie. Stęplu papieru, ob. Papieru stępel. Zakazane przeniesienie przedmiotów monopoliiowych, ob. Monopolium. Praw i uprawnień, ob. Prawa.

Przepadnienie. Jest gatunkiem kary, 36. Należy do kar majątkowych, 37. Zamiast kary wartości, 52. Kiedy przedmiotu, na przepadnienie skazać się mającego, nie ma, 53. Skutek przepadnienia, prawnie zasądzo-

- nego, 54. Niektórych środków pomocnych do kryjomokupstwa, 209, 210. Losów loteryi zagranicznych, 444, ob. Kary majątkowe.
- Przepakowywanie czy przeładowanie towarów przekazanych na inne środki transportowe, 350, 351.
- Przerwanie zadawnienia. W przypadkach karnych, które przed działalnością ustawy karnej zaszyły. Patent obwieszcza, VIII, ob. Zadawnienie.
- Przesyłanie. Jak dalece przy takowem właściciel lub posiadacz zastawny rzeczy odpowiedzialny, przepisy dochodowe zachować był powinien, 155.
- Przestępstwa dochodowe, ob. Dochodowe.
- Przestępstwa dochodowe ciężkie, ob. Ciężkie przestępstwa dochodowe.
- Przeszkoda zewnętrzna. Kiedy przestępstwo, za takową uważane, jako próbowanie tegoż przestępstwa przypisanem być może, 18.
- Przeszkody; tych usunięcie uposażnia spółwinę, 174. Przedstawione być mają przy prośbie o przywrócenie do dawnego stanu, 873.
- Przeszkodzenie. Przestępstwa; utrudnienie przestępstwa. Okoliczność obciążająca, 89. Złych skutków przestępstwa. Okoliczność łagodząca, 92. Czynności urzędowe, kiedy takowe stanowi poszlakę prawną, 605.
- Przyaresztowanie, ob. Uwięzienie.
- Przybicie do brzegu, ob. Kłotwicy zarzucenie.
- Przygotowanie do przestępstwa, które za próbowania przestępstwa uważane być ma, 18.
- Przyjęcie niestęplowanego albo nie należycie stęplowanego dokumentu, 410, 416.
- Przymieszanie obcych części, iest środkiem pomocnym do przestępstwa, 146. Przymieszanie czyli dodanie obcorodnych materiałów do produktów postępowania, podatкови podléglego, 338.
- Przymus. Kiedy takowy od przypisania wylacza, 15.
- Przypadek. Czyli przypadkiem przeszkodzone popełnienie przestępstwa za próbowanie przypisać należy, 18.
- Przypadkowe zdarzenie. Jak dalece takowe karalność wydawcy oświadczenia, albo odpowiedzialność za oświadczenie uchyla, 302, 307. Toż samo względem naruszenia zamknięcia urzędowego, 453.
- Przypakowanie. Do towarów przechodowych, albo przekazanych towarów wychodowych, iest próbowaniem kryjomokupstwa, 194. Do frochtów albo listów na poczcie, 423.

- Przypisanie.** Warunki, 13—17. Próbowania, 18, 184. Winowaycy, którym każde przestępstwo przypisuje się 19. Pobudzicielowi, 20—23, 173. Spółwinowaycom, uczestnikom, 24—29, 174, 175. Uczestnictwa przeciw dopomaganiu, 176, 177. Przy bandach przemytników, 179—183. Pojedynczych przestępców dochodowych przez towarzystwo kryjomokupcze, 261, 262. Dowód warunków przypisania, 770—775. Powód prawny wymienionym być ma w wyroku, 826, ob. Pobudziciel. Sprawca. Spółwinowayca. Uczestnik.
- Przypisania zdolność.** Kiedy takowa nie zachodzi, 15. Skutki braku téż, 16, 28. Dowód tego braku, 17. Do kogo ten dowód należy, 771.
- Przypozwanie obwinionego.** Jak dalece przez takowo przerywa się zadawnienie, 487. Kiedy obwiniony i miejsce pobytu jego wiadome są, 613—620. Kiedy ón albo pobyt jego wiadomym nie jest, 621—625.
- Przypozwanie odpowiedzialnego.** Rodzaje tegoż, 782. Kiedy onego pobyt wiadomy nie jest, albo za granicą terytorium Państwa znajduje się, 783. Do czynności urzędowych przeciw obwinionemu, 788. Czas pozowania odpowiedzialnego, 788.
- Przyrządzenie zakazane.** Przedmiotów monopolowych, ob. Monopolium. Przedmiotów podatkowi podległych, 841—843.
- Przyrządzenie czyli przyprawa.** Nierzetelności w oświadczeniach towarów, przy wchodzie i wychodzie do przyrządzenia, 281, 282.
- Przyrzeczenie czyli obiecanie mniejszych kar albo bezkarności przy badaniu jest zakazane,** 632.
- Przysięga.** Jest potrzebą potwierdzenia zeznań świadków, 700. Których świadków do téż przypuścić można, 701, 702. Téż odebranie, 712. Odebranie téż od znawców, 720. Przysięga uzupełniająca, 726. Względem warunków przypisania nie ma miejsca, 775. Kiedy Assessorowie powiatowych Sądów dochodowych takową złożyć mają, 796.
- Przysięgi przypomnienie.** Przed słuchaniem świadków i znawców, 712, 720.
- Przyśpieszenie,** ob. Wspomaganie.
- Przyśpieszenie.** Czynności urzędowych postępowania prawnego. Powinność do tegoż, 534.
- Przystawa,** ob. Assystencya.
- Przytomność,** ob. Obecność.

- Przytomność umysłu nieskołatana.** Warunek wyznania (przyznania się), 681, 686. Toż samo przy zeznaniach świadków, 700.
- Przytomny,** ob. Obecny.
- Przytrzymana rzecz.** Transport téżże, 910. Koszta transportu, utrzymowania i chowania téżże, 911, 912, 913, 916, 926, 927.
- Przytrzymanie urzędowe.** Jako poszukiwanie odpowiedzialności rzeczowéy, 152—160. Koszta téżże, 911—915, ob. Położenie aresztu. Opisanie czynu. Uwięzienie. Pomocy danie. Dopomaganie.
- Przytrzymany.** Jak takowy drogę do miejsca czynności urzędowéy odbyć ma, 908, 909.
- Przywrócenie do dawnego stanu.** (Restitutio in integrum). Przypadki tegoż przywrócenia, 872. Udowodnienie przeszkody, 873. Instancya, do której prośbę o przywrócenie podać należy, 874. Czas, w któryj takowa prośba podaną być musi, 875. Skutek prośby, 876. Skutek dozwolonego przywrócenia, 877.
- Publiczne uwiadomienie.** Względem przypozwania obwinionego, który, albo iego pobyt wiadomym nie jest, 621. Umieszczenie w gazetach, 622. Wyątek, 624. Przypozwania odpowiedzialnego, 783.
- Publiczne Urzędy,** ob. Urzędy.
- Publiczne wystawienie,** ob. Wystawienie.
- Publiczne dokumenta,** ob. Dokumenta.
- Publiczne zamiary,** zagrożone przestępstwami dochodowemi; zwrócenie uwagi na takowe przy stanowienia wyroku, 800.
- Puncyrowanie,** ob. Kruszcze drogie.
- Pytania,** które świadkom zadane być mają, należy udzielić Zwierzchności, która świadków słuchać ma, 582. Powszechne przy badaniach, 629. Ciemne lub dwuznaczne są zakazane, 632. Szczególne, 639, 640, 641, 643, 644. Jak pytania i odpowiedzi do protokołu zapisane być mają, 661—668.
- Pytania, Punkta,** dla słuchania świadków może odpowiedzialny podawać, 787.
- Pytanie okólne** Prezydującego do zasiadających o zdanie, 821, 823.

R.

- Rada.** Porada do kryiomokupstwa, albo do ciężkiego przestępstwa dochodowego, gdy takowa jest posadą pobudzielstwa, albo prawnéy poszlaki, 603.

- Rady protokół. Zayrzenie do tegoż, albo wzięcie kopii z tegoż, nikomu nie należy, 855. ob. Protokół.
- Rady zgromadzenie, ob. Głosujący.
- Radzcy. Assessorowie Sądów dochodowych, 795, 797.
- Reassumowanie, ob. Przedsięwzięcie na nowo.
- Ręczna robota uwięzionego, 563.
- Referowanie, ob. Wniosek.
- Ręki, znaku położenie. Kiedy takowe zamiast podpisu położone być ma, 670, 686, 712.
- Rekoiemstwo, czyli rękoymia, iako zabezpieczenie, 566.
- Rękopismo. Dowód tegoż, 694.
- Rekurs. Przeciw odrzuceniu prośby o odstąpienie od prawnego postępowania, 551. W których przypadkach tenże w ogólności dozwolony iest, 834. Osoby do podania rekursu upoważnione, 836. W których przypadkach takowy mieysce nie ma, 843, 845. Tok onego, 846, 847. Termin do podania, 849, 850. Sposób podawania, 853. Postępowanie Sądów dochodowych przy rekursie, 859—865. Postępowanie Instancyi zawiadujących, 865. Skutek tegoż, 869, 871.
- Relacye. Tych przeglądanie, albo wzięcie kopii z nich, nikomu nie należy, 855.
- Religia. Nauka téżże małoletnim aresztantom, 85.
- Restytucya, ob. Przywrócenie do dawnego stanu.
- Rewersalia, na doręczone expedyce, 830.
- Rewizya cłowa wewnętrzna. Okoliczność obciążająca, jeżeli oświadczenie towarów tak iest ułożone, że niezetelności bez wewnętrzney rewizyi dociec nie można, 299.
- Rewizye. Wzbronienie wstępu urzędnikom w celu przedsięwzięcia téżże, 455, 456. Uniesienie, zniszczenie albo przeistoczenie przedmiotów podczas rewizyi albo innéj czynności urzędowéj, 457, 458. Jako środek do wykrycia istoty czynu, 584.
- Rezolucye. Na iakie podania takowe wydawane być mają, 825. Kto takowe podpisuje, 829.
- Rezolwowanie ukończonych rozpraw, 790—793.
- Robota małoletniego więźnia, 85. Jaka robota obwinionemu w areszcie pozwolona iest, 563. Aresztanta robota, iakie koszta takową załatwione być mogą, 931. Wchód i wychód przez granicę bydła roboczego, ob. Cło, od tegoż wolny obrót.
- Rodzay, ob. Gatunek. Przestępstwa, 112.

- Rodzeństwo przestępcy, tegoż rodziców i jego małżonki.** Jak dalece temuż dopomaganie do przestępstwa przypisanem nie będzie, 177, 217, 457. W którym względzie takowe za wątpliwych świadków uważane być może, 697.
- Rodzice.** Pod tych szczególny dozór podciągnąć należy małoletnich, w karę popadłych, 85. Odpowiedzialność tychże za małoletnich, 136.
- Rodzina, ob. Familia.**
- Rogatka.** Samowolne otwarcie téż, 465. Myta drogowego. Téż przekroczenie, 436., ob. Drogowego należność.
- Równość głosów.** Stanowienie uchwały przy téj równości, 822.
- Rozkaz do popełnienia przestępstwa, kiedy takowy jest posadą pobudzicielstwa, 20.**
- Rozmowa, czyli pomówienie z innemi osobami.** Jak dalece to uwięzionemu dozwolone być może, 563, 564.
- Różnica.** Między dokumentem osłonnym i towarami przekazanemi, 359, 360.
- Rozporządzenie.** Które rozstrzygnięcia takowemi ogłoszone być mają, 825. Kiedy takowe względem wynagrodzenia kosztów śledztwa wydane zostanie, 826. Kto takowe podpisuje, 829. Skutek tegoż względem kar majątkowych, 887, ob. Doręczenie.
- Rozprawa.** Ukończenie téż, co przytém zważać potrzeba, 789. Rozrządzenia o ukończonę rozprawie 790—793. Uchwała ostateczna na takową, 825—828.
- Rozrządzenia.** Wszystkie w postępowaniu wydane, zapisane być mają w dzienniku, 673, 674. Na ukończoną rozprawę, 790—793. Przy rozstrzygnięciu niezawisłe od kary i odpowiedzialności, 802. Na jakie skargi takowe mają miejsce, 834, 837, 838. Przeciw jakim rozrządzeniom rekurs dozwolony, 834, 838, 843, 844, 845.
- Rozsędzanie, albo rozdawanie, czyli rozprzestrzenienie przedmiotu przestępstwa, jak dalece takowe za uczestnictwo uważane być ma, 175. Rzeczy stęplowi podległy a niestęplowaney, 399, 407. Fałszywych, nieprawdziwych albo sfałszowanych dokumentów, 461.**
- Rozstrzygnięcia.** Mają być do dziennika zapisane, 673, 674. Co przy tych zważać należy, 800 Rodzaje tychże, 809—811. Skazanie na karę aresztu, 812, 813, 814. Złagodzenie kary w drodze łaski, 815. Względem kosztów śledztwa, 816, 817. Względem odpowiedzial-

ności, 818, 819, 820. Przeciw którym mają miejsce, środki prawne, prośby łaski, 834, 835, 843, 844, 845.

Rozstrzygnięcie, ob. Rezolwowanie.

Rozum. Z tegoż całkiem obrani, czy mogą być kwalifikowani, 15, ob. Umysł. Słabość tegoż, jest okolicznością łagodzącą, 92.

Rybackie statki. Zakazany transport temi, jest próbowaniem kryjomokupstwem, 192, 193, 195.

Rzecz. Na której ciąży odpowiedzialność za kary majątkowe, ob. Przedmiot. Odpowiedzialność. Pomocne środki. Rupiciel. Prawo. Przepadnięcie téż, ob. Właściciel. Cena. Dopelnienie.

Rzecz przytrzymana. Jak dalece obwiniony zwroćnia téż, jeżeli takowy w skutek przedsięwzięcia na nowo postępowania, od kary majątkowej uwolnionym zostanie, żądać może, 884.

Rzeczy odpowiedzialność, ob. Odpowiedzialność.

Rzeczy transport, ob. Poczta. Transport.

S.

Sąd opiekuńczy. Doniesienie do tegoż o przestępstwach dzieci, 81. Porozumienie się z tymże o sposobie ukarania małoletnich, 82. Prawo tegoż przy zasądzeniu kary majątkowej przeciw małoletnim, 851. Postąpienie z odezwą tegoż, 861, 862.

Sądowi Radzcy. Assessorowie powiatowych Sądów dochodowych, 795. Assessorowie wyższych Sądów, i najwyższego Sądu dochodowego, 797.

Sądownicza ustawa w rzeczach spornych. Środki egzekucyjne, takową przepisane, zastosowane być mają do dopelnienia odpowiedzialności, 143, 894. Zasady téż służą dla kosztów egzekucyi przy odzyskaniu kar pieniężnych, 933.

Sądy, ob. Dochodowe Sądy.

Sądy. Kiedy oddanie tymże rzeczy przytrzymanej żądane być może, 161. Tychże powinność przy odkryciu iakiego przestępstwa dochodowego, 509. Do dania pomocy lub asystencyi, 533. Odezwa do tychże względem środków zabezpieczenia, 567, ob. Zwierzchności. Dochodowe Sądy.

Salétra, ob. Monopolium. Sól.

- Schówek urzędowy.** Oddanie do tegoż przytrzymanéj rzeczy, 160. Kto rzecz iaką, pod zamknięciem urzędowém zostaiącą, w schowaniu miał, kiedy za naruszenie tegoż zamknięcia kary godnym staie się, 453.
- Sędzięgo urząd.** Jak dalece uzdolnienie do tegoż ze strony urzędników iako assystentów, do słuchań i badań przybranych, potrzebne iest, 657. Dla tegoż urzędu mianowani Assessorowie Sądów dochodowych, 794, 795, 797.
- Siedmiogrodzka Ziemia, ob. Węgry.**
- Skarb rządowy.** Zastrzeżenie praw tegoż, 80. Jakie koszta postępowania tenże ponosić ma, 907, 912, 913. Dawanie przedpłat z tegoż Skarbu, 915, ob. Oplaty. Wyłączne prawa. Monopolium.
- Skarcenie winnych, w przypadku dostrzeżonych niedostateczności w postępowaniu, 807.**
- Skarga.** Przypadki, w których takowa do Sądu w królestwie Lombardzko-weneckiem zanesiona była, nie podlégaia postępowaniu, ustawą karną przepisanemu. Patent obwieszczenia, X.
- Skargi.** Do ułożenia takowych dozwolone iest naradzenie się uwiezionego ze swoim zastępcą albo pełnomocnikiem, 564. Przeciw którym rozporządzeniom skargi podawane być mogą, 834. Kto do podawania takowych upoważnionym iest, 836. W których przypadkach takowe miejsca nie mają, 837, 838. Jak dalece przez takowe, roszczenia prawne do rzeczy, która odpowiedzialności podléga, poszukiwane być mogą, 839, 840. Podanie tychże, 841, 842. Postępowanie z temiż, 856, 857. Skutek tychże, 870, 871.
- Skazanie za dawniejsze przestępstwa. Jak dalece takowe pomnaża podeyrzenie, 610.**
- Skazany.** Ogłoszenie iego nazwiska, 65, 78. Tegoż stawienie pod dozór policyi, 79. Jakie koszta tenże wynagrodzić ma, 926. Koszta za odstawienie tegoż do miejsca kary, 929. Dopelnienie kary aresztu na tymże, 930, 931. Koszta za ogłoszenie nazwiska, 934, ob. Obwiniony. Doręczenie.
- Skład, czyli urządzenie Instancyj wykrywających i śledzących, 656, 657, 658.**
- Skład, Urzędowy Skład.**
- Składanie.** Przedmiotów podatkowi podlégłych, w miejscu za zamknięte oświadczoném, kiedy iest kryjomokupstwem, 189. Towarów, ieżeli zachodzi nieregularność w transporcie, 350, 351, 353.

Składowa należytość, czyli takową od rzeczy przytrzymaney opłacić należy, 916.

Składy sprzedaży skarbowe, ob. Monopolium.

Sklepy. Zakazana sprzedaż towarów nie w tychże, 384. Wzbroniony wstęp do tychże, 455, 456.

Skłonność obwinionego do przestępstw, ob. Podeyrzenie.

Skutek środków prawnych i prośb o łaskę, ob. Prawne środki. Dopelnienie. Przywrócenie do stanu dawnego, ob. Przywrócenie.

Skutki przestępstwa. Nie objęte istotą kary, 79, 80.

W rozstrzygnienu wyrzeczone być mają, 811.

Ślady przestępstwa. Tych usunięcie, zniszczenie albo ukrycie uposadnia prawną poszlakę, 603.

Słabość umysłu, ob. Umysł.

Śledząca Instancya. U téy można zayrzzenia do aktów, i wzięcia kopii żądać, 855.

Śledzenie czyli szlakowanie. Usiłowanie, by temu zapobiegnać, jest prawną poszlaką, 603, ob. Pomoc. Dopomaganie.

Śledztwa koszta. Czyli wynagrodzenie tychże nastąpić ma, należy w wyroku kary wymienić, 816. Na kogo wynagrodzenie tychże nałożone być ma, 817. Wyrażenie wynagrodzenia kosztów w wyroku, 826. Kiedy względem tego rozperządzenie wydać należy, tamże, ob. Koszta.

Śledztwo obwinionego, ob. Badanie obwinionego.

Słońca wschód, ob. Nocna pora.

Sługa, ob. Urzędnik.

Służący, ob. Professyyni pomocnicy.

Służba publiczna, albo pobieranie pensyi, jest okolicznością obciążająca, 90.

Sól. Materyały sól i salétrę w sobie zawierające. Wymierzenie kary za takowe, 208, 268.

Sól, ob. Monopolium.

Soli warsty czyli pokłady i źródła. Doniesienia omieszkające o tych, 309; spóźnione, 310. Zakazane wyrabianie salétry lub soli, 313.

Solidarna odpowiedzialność. Powinność dwóch lub więcéy odpowiedzialnych, 140. Toż samo wielu skazanych na koszta postępowania, 903.

Spiknienie. Z tém kryiomokupstwo. Pomyśl o tém, 226. Kara, 227—229, 247. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 272.

Spokrewnione przestępstwa dochodowe. Jak dalece takowe, przed obwieszczeniem ustawy karnéy po-

pełnione, przy wymierzeniu kary zważane być mają. Patent obwieszczenia VI. Pomysł, 108. Zasada do rozważania tychże, 109. Warunek 110. Okoliczności, z pod rozwagi niewyluczające, 111. Ograniczenie rozwagi, 112. Wymiar kary przy powtórzeniu tychże, albo spokrewnionych przestępstw dochodowych, 113, 114.

Spółdziałanie. Przy kryjomokupstwie, albo przy ciężkich przestępstwach dochodowych, kiedy takowe jest posadą spółwiny, 174. Przepisané o spółdziałania przy rewizjach lub innych czynnościach urzędowych, zaprzeczenie czyli wzbronienie, 455, 456.

Spółwina. Kiedy pobudzielowi iego pierwotny wpływ, tylko za spółwinę przypisanym być ma, 22. Kiedy to w szczególności przy podżegaczu bandy przemyśliczý miejsce ma, 181, ob. Spółwinowayca.

Spółwinowayca. Ito za takowego uważanym być ma, 24. Warunek przypisania, 26. Przestępstwa, przy których spółwina karze podléga, 27, 28. Wymiar kary, 98. W stosunku do więcéy spółwinnych, 99, 100. 101. W stosunku do więcéy winowayców lub uczestników, 102. Odpowiedzialność tegoż za przestępstwa, za które karze nie podléga, 137. Kryjomokupstwa lub ciężkich przestępstw dochodowych, 174. Członki bandy przemyśliczý, w iakich przestępstwach za spółwinowayców uważani być mają, 181, 183. Towarzystwa kryjomokupczego, 254, 258, 259. Pokrzywdzenia dochodu, co do opłaty konsumowéy, z powodu oznaczenia urzędowego uiścić się mającéy, 399. Przestępstw względem ciepła, 409, 410, 413—417. Przez niedozwolone użycie poczty, 424. Naruszenia zamknięcia urzędowego, 452. W których przypadkach ustawa zapewnia spółwinowaycy darowanie kary, 476, 477. Zgaśnienie iego odpowiedzialności, 493. Do której Instancyi należy badanie onegoż, 524. Kiedy tenże przy wykryciu istoty czynu śledzonym być ma, 575, 576.

Spowinowacenie, ob. Pokrewieństwo.

Spowinowacenie, ob. Spokrewnione.

Spóźnienie przybycia towaru przekazanego, 352, 353.

Sprawca. Temu przypisuje się każde przestępstwo, 19. Skutek, jeżeli tenże do przypisania mu nie jest uzdolnionym, 28. Jak dalece takowy iako uczestnik kary godnym stać się, 29. Wymierzenie kary, 98. W proporcji więcéy winowayców lub uczestników między sobą, 99, 100, 101. W stosunku sprawców do innych

winowayców lub uczestników, 102. Towarzystwa kryjomokupczego, 253, 258, 263. Nierzetelności w oświadczeniu towarów, 301, 302. Niedozwolonego użycia zakładu pocztowego, 424. Naruszenie zamknięcia urzędowego, 452. Kiedy temuż podług ustawy darowanie kary należy, 477. Śledzony być ma przy wykryciu istoty czynu, 575.

Sprawy cywilne. Dla tychże ustanowieni assessorowie powiatowych Sądów dochodowych, 794.

Sprzęty, kiedy takowe są środkiem pomocnym do przestępstwa dochodowego, 146.

Śrebro, ob. Kruszcze drogic.

Statki. Niedozwolone na i wyladowywania, 191, 194, 195. Niedozwolone zbliżanie się tychże do brzegu, iest próbowańm kryjomokupstwem, 192, ob. Okręt. Kryjomokupstwo.

Stawienie. Omieszkałe towaru przekazanego do Między-Urzędu, 350, 351, 353. Obwinionego do badania, 620. Koszta stawienia, 911, 912.

Stawki. Na loterye zagraniczne, albo u zagranicznych kolektów stawek, 438, 439, 442, 443. Niedozwolone przyjęcie stawek w swoim kraju, 438, 440, 441, 447. Tych kwota ma być wziętą za posadę do wymierzenia kary, 442, 443. 447.

Stępel, tegoż opłata, ob. Papiéru stępel. Konsumowa opłata. Dla oznaczenia pochodzenia towaru. ob. Oznaczenie towaru. Dla oznaczenia feynu kruszczów drogich, ob. Konsumowa opłata.

Stęplowy papier. Przedawanie nieprawdziwego papiéru stęplowego, 408, 410, 417. Niedozwolony handel tymże, 420. Rozrządzenie nieważnym takimże papiérem, 422.

Stosunki osobiste. Bez różnicy tychże podléga każdy ustawie karnéy, 31. Względ na te przy wymierzeniu kary, 97. Toż samo przy przemienieniu kary, 118.

Straże. Tych zakłady. Do tych należy odkrycie przestępstw dochodowych, 507.

Stróże. Kiedy takowym wynagrodzenie uiszczone być ma, 911, 912.

Summaryczne badanie, ob. Badanie.

Surowica, ob. Sól.

Surowość zhyteczna. Téy wystrzegać się należy, 800.

Supozycya, ob. Domysł.

Świadectwo fałszywe. Kara za to, 461.

Świadki odrzucenia godni. Którzy za takowych uważani być mają, 696. Tych przysięga, 701. Kiedy zeznanie takich świadków do przekonania obwinionego za poszlakę przyjęte być może, 767.

Świadki. Tych słuchanie, 580, 581, 582, 583, 711—716. Kiedy przyzwanie dwóch bezstronnych świadków, jako assystentów do słuchań i badań dopuścić można, 557. Toż samo do wzięcia do protokołu wyznania prostego, 686. Przynależności do wiarygodności, 695. Odrzucenia godni, 696. Wątpliwi, 696, 697, 698. Zważenie braków z urzędu, 699. Dla słuchania tychże może odpowiedzialny punkta pytań podać, 787. Czyli takowe z nim konfrontowani być mają, 788. Kiedy tymże nagroda należy, 917. Kto takowe wynagrodzenie uiścić ma, 926, 928, ob. Świadków zeznania.

Świadków zeznania. Nierzetelne, tych ukaranie, 461. Sposób przedsięwzięcia protokołu, 668, 711, 712. Przynależności tychże, 700. Przysięga świadków, 701, 702. Szczególne zważenie zeznań, przedsięwziętych przez tłumaczy, 703. Moc dowodu tychże, 704—710. Słuchanie obwinionego na takowe, 713. Dooczne stawienie świadków i obwinionego, 714, 715. Tychże z sobą, 716. Kiedy zeznanie świadka za dowód wykazania pochodzenia lub nabycia, służyć może, 730, 731. Warunki mocy dowodu tychże dla przekonania obwinionego, 761—765. Kiedy zeznanie świadka za poszlakę uważanem być ma, 767.

Szczędzenie przytrzymanego, 565, ob. Zarobek. Familia. Stosunki osobiste.

Szyper, ob. Furman.

Śmierć przestępcy, ob. Zgon.

T.

Tabaka czyli tutuń. Niedozwolone utwarzanie tychże, 312, ob. Monopolium.

Tamujący skutek. Jak dalece takowy przynależy środkiem prawnym i prośbom o łaskę, 867, 869—871. Czy takowy przy prośbie o przedsięwzięcie na nowo ma miejsce, 883.

Termin. Po upływie tegoż można prośbę o odstąpienie od prawnego postępowania odwołać, 547. Przy warunkowey cytacyi, 617. Przy pozwaniu kogo z osoby, albo z miejsca pobytu niewiadomego, 624. Do

- obrony ostateczny, 648. Do przypozwania odpowiedzialnego, 782, 783. Do odwołań się i do prośb o łaskę, 848. Do rekursów, 849, 850. W jakim terminie przywrócenie do dawnego stanu miejsce ma, 872.
- Terminu przedłużenie.** Jak dalece takowe przy środkach prawnych i prośbach łaski miejsce ma, 848, 849.
- Terytoryalne części,** tą ustawą nie objęte. Postąpienie z przestępstwami w tychże popełnionymi, 33—35.
- Tłómacz.** Kiedy tegoż do słuchań i badań przyzwać należy, 664, 665. Ostrożność przy badaniach przez tłumacza, 666. Postąpienie przy zachodzących wątpliwościach, 667. Szczególne zważenie przy przedsięwziętém przez tłumacza zeznaniu świadka, 703. Kiedy temuż nagroda należy, 919.
- Towary z handlu wyłączone,** ob. Handel.
- Towary przekazane.** Temiż kryjomokupstwo, 185, 189, 191, 359. Nierzetelne oświadczenie tychże, 279, 280, 281, 282. Nieregularności w transporcie tychże, 350—353. Dowody o ich rzetelném odstawieniu, 354—358. Różnica między towarami i onych dokumentami osłonnymi, 359, 360.
- Towary.** Wzbronione tych pokazanie, 455, 456. Uniesienie, przeistoczenie, albo zniszczenie tychże przy rewizyi lub innéj czynności urzędowéj, 457, 458. ob. Percepty. Wydatki. Professyoniści. Zamknięte miejsca. Tych wywóz niedozwolony, ob. Kryjomokupstwo. Tychże oznaki, ob. Oznaczenie. Tychże kontrola, ob. Kontrola. Tych przewóz niedozwolony, ob. Kryjomokupstwo. Tychże wchód niedozwolony, ob. Kryjomokupstwo.
- Towary.** Tych oświadczenia. Nierzetelność i niedokładność w tychże, w ogólności, 277. Różnica ilości, karze niepodlegająca, 278. Przy zagranicznych towarach przekazanych, 279, 280. W obrocie handlowym, od opłaty cła wolnym, 283—286. W celu postępowania kontrolnego, 287, 288. Manifestów okrętowych, 289. Oznaymien podatków w miejscach zamkniętych, 290. Wymierzenie kary, 291—299. Osoby, przeciw którym kary zasądzone być mają, 300—302, 308. Odpowiedzialność za kary, 303—307. Które niedokładności w tychże, za pomniéjsze wykroczenia, uważane być mają, 501.
- Towary, tychże Składy.** Wzbronione otworzenie składów, 455, 456.

Trakt. Tego użycie przez zakład pocztowy, 436.

Transport. Nieregularności na tymże, 350—353, 372. Zastrzeżony wyłącznie pocztom transport osób i rzeczy, pokrzywdzenia dochodu w tym względzie, 423, 426, 427, 428, 431, 432. Zboczenia od przepisów względem przedsięwzięcia transportowych, 433, 434. Odmówienia żądanych wiadomości, albo służących do wykazania papierów w transporcie towarów, 459, ob. Graniczny okręg.

Transportowe środki. Tych odpowiedzialność za kary, wekturanta towarów dotyczące, 150. Toż samo za kryjomokupstwo, 211. Za niedozwolone dalsze wożenie podróźnych, 434. Do odstawienia osoby przytrzymanej, do miejsca czynności urzędowej, 909. Do transportowania przytrzymanej rzeczy, 910, ob. Koszta. Pomocne środki.

Trzeci kto. Czynność kogoś trzeciego, iak dalece przez to, karalność wydawcy oświadczenia, i odpowiedzialność za oświadczenie uchyloną zostaje, 302, 307. Kiedy przeciw onemu dokument za dowód służy, 693. Jak dalece przeciw niemu księgi professyjne za dowód służy, 740.

U.

Ubóstwo uciskające, jest okolicznością łagodzącą, 92.

Uchwała, że kto do śledztwa pociągnionym być ma, 596.

Uchwała w Sądach dochodowych. Jakiéy liczby głosujących potrzeba do stanowienia téżé, 798. Podług których głosów takową stanowić należy, 822. W którym przypadku zdanie do stanowienia téżé, za nieoświadczone uważaném być ma, 823.

Ucieczka. Kiedy takowa uposażnia prawną poszlakę, 603, 605. Kiedy jest powodem do uwięzienia obwinionego, 558.

Uczestnictwo. W dawniéyszym przypadku karnym, iak dalece podług téy ustawy karane być ma. Patent obwieszc. V., ob. Uczestnik.

Uczestnik. Kto za takowego uważanym być ma, 25. Warunek przypisania uczestnictwa, 26. Przy których przestępstwach uczestnictwo karze podlega, 27—29. Stosunek między wieloma względem wymierzenia kary, 94. Prawidło wymiaru kary, 98. Ze względu na obiętość przedmiotu, 99. W stosunku więcéy uczestników

między sobą, 100, 101. W stosunku uczestników do winowajców, 102. Odpowiedzialność uczestników za przestępstwa, za które uczestnictwo nie czyni kary godnymi, 137. Przeciw tymże może być poszukiwana odpowiedzialność ciążąca na iekiey rzeczy za kary majątkowe, 154. Uczestnik w kryjomokupstwie, albo w ciężkich przestępstwach dochodowych, 175. Przez danie pomocy, 176, 177. Towarzystwa kryjomokupczego, 255, 259. O przestępstwach stepowych, 399, 410, 413—417. W niedozwoloném użyciu zakładu poczt, 424. Naruszenie urzędowego zamknięcia, 452. Jak dalece uczestnictwo zasadzające się na nabyciu, przechowywaniu, lub rozprzedaniu czyli rozszlaniu przedmiotu, po zgaśnięciu kary, przeciw poprzednikowi karze niepodlega, 469. W którym przypadku ustawa czemuż darowanie kary przyrzeka, 478. Zadawnienie kary za uczestnictwo, 483, 485, 486. Zgaśnienie jego odpowiedzialności, 493. Do której Instancyi należy badanie onego, 524. Kiedy tenże przy wykryciu istoty czynu śledzony być ma, 575, 576. Pytanie o uczestnikach, przy badaniu sumaryczném, 591. Moc dowodu zeznań uczestników, 708, 709. Kiedy ich zeznanie dla przekonania obwinionego za poszlakę uważaném być może, 767. Wyrok, kiedy postępowanie przeciw dwóm lub wielóm zamierzone było, 827.

Udanie się przestępstwa. Tegoż ułatwianie lub zabezpieczanie jest okolicznością obciążającą, 89, ob. Zabezpieczenie. Zabezpieczyciel.

Udawanie nierzetelne, że okoliczności czynu są dowiedzione, jest zakazane, 632, ob. Zakazane.

Układ. Z tego pochodząca odpowiedzialność, 125.

Ukończenie uprzedniego śledztwa, 593. Porządkowego śledztwa, 647, 648. W szczególności przeciw osobie, opiece poruczoney, 655. Każdego protokołu, 670, 671, 672. Śledztwa przeciw obwinionemu, kiedy jaki odpowiedzialny zachodzi, 781. Rozprawy, 789—793.

Ukrycie. Towarów przekazanych, ob. Przekazane towary. Przekazanych przedmiotów, podatkwii podległych, 358, 359. Kiedy ukrycie uposadnia prawną poszlakę, 603.

Ukrywać się. Jak dalece to jest prawną poszlaką, 603.

Ułga. Nadużycie téż ze strony professyonisty, 212, 361—364, ob. Nadużycie.

Ułomności, ob. Wady.

- Umieszczenie** czyli przytułek. Kto takowe towarzystwu kryjomokupczemu daie, iest spółwinowaycą, 254.
- Umysłne przestępstwo.** Kiedy w takowém kara pieniężna między przestępcę i odpowiedzialnego podzieloną być może, 142.
- Umysłu słabość.** Która uzdolnienie do przypisania znosi, 15. Która za okoliczność łagodzącą uważana być ma, 92. Kiedy świadek dla téżże odrzuconym być może, 696.
- Uniesienie przedmiotów niedozwolone.** Z obyczajów professyynych, 338, 339. Z innych mieysc, w których rewizya lub inna czynność urzędowa przedsięwzięta zostae, 457, 458.
- Upicie się.** Jak dalece takowe od uzdolnienia do przypisania wyłącza, 15.
- Uprawnień utrata,** ob. Zaostrzenie.
- Uprawnienia przedayne.** Tych utrata, 70.
- Uprzednie wykrycia.** Te mają naybliższe Zwierzchności przedsiębrać, 539.
- Uprzednie śledztwo.** Postępowanie przy takowém, 585—593, ob. Ukończenie tegoż.
- Urząd, służba lub zatrudnienie,** z obowiązkiem, przestępstwom przeszkadzać, lub takowe odkrywać. Okoliczność obciążająca, 90.
- Urząd.** Omieszkane stawienie towaru przekazanego do tegoż, albo do innego iak oznaczonego Urzędu, 350, 351, 353. Omiianie Urzędu, albo odiaż od tegoż, 463.
- Urzędnicy dochodowi,** ob. Dochodowi.
- Urzędnicy lub słudzy.** Naruszenie powinnego obowiązku do spółdziałania lub dania pomocy (assystencyi), 5. Porozumienie się z tymiż w celu niedozwolonego użycia poczty, 423. Wzbroniony tymże wstęp lub przyięcie na okręt, albo do innego iakiego mieysca, w celu iakięy czynności urzędowey, 455, 456. Wynagrodzenie kosztów podróży i strawnego, 925, ob. Dochodowi urzędnicy. Podarek.
- Urzędnicy, do śledzenia przestępstw dochodowych** umyślnie postanowieni, 511. Kiedy takowi do odstąpienia od postępowania upoważnieni sa, 543.
- Urzędnik.** W iakiém znaczeniu wyraz „Urzędnik“ wzięty być ma, Uw. uprz. 4. Kiedy złożone przez niego wyznanie, za proste wyznanie uważaném być ma, 685. Jaką moc dowodu mają wydane przez niego dokumenta, 689, ob. Dochodowi Urzędnicy.

- Urzędowa czynność.** Do téżże wzbronienie wstępu lub spółdziałania, 455, 456. Uniesienie, przeistoczenie albo zniszczenie przedmiotu podczas téżże, 457, 458, 605. Przeszkodzenie téżże, kiedy iest prawną poszlaką, 605. Przy których czynnościach urzędowych odpowiedzialny obecnym być może, 787, 788. Dopelnienie tychże z urzędu, 904.
- Urzędowa działalność,** ob. Zakres działania urzędowego.
- Urzędowe poświadczenie,** kiedy niedokładność w témże, iest posadą prawnę poszlaki kryiomokupstwa, 608.
- Urzędowe oznaki,** ob. Oznaczenie.
- Urzędowe schowki,** ob. Schowki.
- Urzędowe składy.** Kiedy wzięcie przedmiotu, z tychże iest kryiomkupstwem, 185, 189.
- Urzędowe księgi dochodowego Urzędu.** Kiedy próśba o odstąpienie od prawnego postępowania do tychże wciągnioną być ma, 542.
- Urzędowe zamknięcie.** Kiedy przedmiot pod témże znajduje się, nie można o wydanie onego do Sądu domagać się, 161. Wzięcie precz przedmiotu z pod tegoż; kiedy iest kryiomkupstwem, 185, 189, 398. Okoliczność obciążająca, kiedy przedmiot przestępstwa, pod zamknięciem urzędowem znajdował się, 201. Nieregularności w transporcie przedmiotów kontroli podległych, pod urzędowem zamknięciem, 353. Toż samo przedmiotów podatkowi podległych, tamże. Wzięcie z tegoż, iakiego przedmiotu, pod stępel podpadającego, 396, 398.
- Urzędowego zamknięcia naruszenie.** Przez kryiomokupstwo, 238. Przez ciężkie przestępstwa dochodowe, 273. W innych przypadkach, 396, 398, 452, 453. Kiedy naruszenie iest posadą prawnę poszlaki, 606.
- Urzędowy plac.** Uniesienie przychodzących towarów, lub podatkowi podległych przedmiotów z tegoż przed czynnością urzędową, iest kryiomokupstwem, 185, 189. Oznaczenie tegoż, ob. Oznaczenie.
- Urzędu,** z; ob. Z urzędu.
- Urzędy dochodowe,** ob. Dochodowe Urzędy.
- Urzędy.** Do których należy odkrycie przestępstw dochodowych, 507, 508. Które do wykryć i śledztw w przestępstwach dochodowych użyte być mogą, 513, 514, 515. Kiedy wydane przez nich dokumenta za dowód ważą, 689.

- Uskutecznienie przestępstwa.** Które środki pomocne tylko przy tém zabrane być mogą, 157—159, ob. Dopełnienie.
- Usługi, iakiemu towarzystwu kryiomokupczemu pełnione,** 254.
- Usprawiedliwienie czynności lub omieszków, za kryiomokupstwo uznanych,** 198. Wzięcie do protokołu wszystkiego, co do tego służy, 644, 645, ob. Obrona.
- Ustawa cła, ob. Cłowa ustawa.**
- Ustawa karna na przestępstwa dochodowe.** Tę zastosowanie co do miejsca przestępstwa, 30. Do osobistych stosunków przestępców, 31, 32. Do przestępstw, w iakiéy innéy części terytoryalnéy Państwa popełnionych, 33—35.
- Ustawa.** Pochodząca z téżé odpowiedzialność, téżé obiętość w ogólności, 125. W szczególności z niniejszéy ustawy, 126—144. Nieodmiennie zachować należy, 800. Ustęp ustawy, na którym wyrok zasadza się, należy w wyroku przytoczyć, 826.
- Ustawy karne powszechne.** Ukaranie według tychże wyumuie od zasądzenia aresztu za niektóre gatunki występne go kryiomokupstwa, 225, 227, 232, 237, 238, 239. Toż samo przy niektórych ciężkich przestępstwach dochodowych, 272, 273. Toż samo kary pieniężnéy przy niektórych innych przestępstwach, 461. Postąpienie, gdy zachodzą poszlaki do przedsięwzięcia postępowania podług tychże nstaw karnych, 649, 650, 651, 805. Służą za правило względem kosztów uchylenia czyli oddalenia czyiego, 932.
- Ustęp ustawy, na którym wyrok zasadza się, należy w wyroku przytoczyć,** 826.
- Ustnych zeznań wzięcie do protokołu,** 668, 782. Skarg ustnych, 842. Odwołań się, prośb o łaskę i rekursów, 853.
- Uszkodzenie nieprawne.** Jeżeli właściciel albo wierzyciel takowe ucierpiał, zastrzeżenie prawa do wynagrodzenia szkody, 168. Osobiste skazanego, ob. Osobiste stosunki.
- Utrata praw i uprawnień, ob. Zaostrzenie. Profesyjne uprawnienie.**
- Utrzymanie obwinionego.** Koszta tegoż, kogo dotyczy, 903, 913, 926, 927. Aresztanta, 931.
- Uwaga.** Jak dalece przez takową ze strony urzędników, sług, lub innych osób przeszkodzone przestępstwo przypisane zostanie, 18. Jak dalece omieszkanie téy-

że, przypisanie pobudziela, spółwiny lub uczestnictwa uposadnia, 21, 26. Brak téż iest okolicznością łagodzącą, 92. Dla omieszkaléy uwagi przy pobieraniu korzyści z przestępstwa dochodowego, odpowiedzialność za takowe ze strony profesjonalisty, 130. Powinność profesjonalistów zwracania uwagi na swoich pomocników, 133, 134. Dowód na omieszkanie téż, 774.

Uwagi. Które odpowiedzialny wniesć może, 787.

Uwagi. Na zdanie znawców, 723. Przy próbie roboty, 752. Na rezultat próby, 754.

Uwiedomienie. O przepisach w swéy mocy zostających. Patent obwieszcz. I. O opłatach, dla gmin lub innych osób, wpływających, do których ustawa karna zastosowaną być ma. Tamże II. O różnicach niepodlegających karze w podaniu ilości, 278. O stanowiskach i uprawnieniach urzędników publicznych, ustanowionych do wykryć i śledzeń, 511.

Uwiedomienie. Obwinionego o zezwoleniu na prośbę, albo odrzuceniu téż, o odstąpieniu od prawnego postępowania, 547. Prawnego zastępcy obwinionéy, o piece poruczonéy osoby, o rozpoczętę rozprawie, 614. Obwinionego o terminie, do słuchania zdania znawców przeznaczonym, 722. Odpowiedzialnego, o przedsięwziętém śledztwie przeciw obwinionemu, 781. Odpowiedzialnego o czynnościach urzędowych, przy których obecnym być ma prawo, 788, ob. Doręczenie.

Uwiedzenie. Innych do przestępstw dochodowych, iest okolicznością obciążającą, 90. Toż samo prawną poszlaką, 603. Bez takowego złożone być musi proste wyznanie i zeznanie świadków, 686, 700.

Uwiedzenie obwinionego, Kiedy przez takowe przerwaniem zostaje zadawnienie, 487. W których przypadkach ma miejsce uwiedzenie 558, 559. Trwanie tegoż, 560, 561. Instancye do nakazania, uwiedzenia upoważnione, 562. Prawa uwiedzonego, 563, 564, 565. Dokąd uwiedzony po opisanu czynu stawionym być ma, 571. Jeżeli uwiedzenie obwinionego, od postępowania przeciw któremu odstąpi się, nad ieden miesiąc trwało, 793. Względ na czas w areszcie przepędzony, przy wymierzeniu kary, 814. Doręczenie pisma znajdującemu się w areszcie skazanemu albo odpowiedzialnemu, 830. Prawo uwiedzonego do zanoszenia skargi, 837, 838. Do odwołania się i proszenia o łaskę, może uwiedzony użyć zastępcy, 854. Kiedy

przeciw uwięzionemu stanowi się wyrok opiewający na uwolnienie go, albo zniesienie śledztwa dla braku prawnych dowodów, 889. Kiedy czas w więzieniu przepędzony do kary aresztu wliczony być ma, 892. Jak uwięziony drogę do miejsca przedsięwzięcia czynności urzędowey odbyć ma, 908, 909. Kiedy z powodu uwięzienia, iakięć Zwierzchności lub gminie wynagrodzenie należy, 911, 912.

Uzupełnienie wykrycia. Kiedy takowe może być przedmiotem skargi, 837.

Użycie niedozwolone pocztą, 423, 424, 429, 430, 432. Mostu lub przewozu, 436. Omyłki, ob. Omyłka.

Użycie, które z oświadczenia towarów robi się, nie zmienia zastosowanie kary, 297.

Użycie niedozwolone, przedmiotów monopolowych, ob. Monopolium. Przedmiotów, do prowadzenia profesyi nabytych, wykazać należy w księgach profesyjnych, 735.

W.

Wady czyli przywary ciała. Jak postąpić należy, kiedy słuchany lub badany cierpi wady, które badanie utrudniaią, 665—667. Nakazanie środka transportowego pod przytrzymanego dla tych wad, 909.

Waluta kwot pieniężnych. Uw. uprz., 6.

Wały, ob. Zamknięte miejsca.

Warstatowe aparaty, ob. Aparaty.

Wartość. Podług iakięć ceny takowa do wymierzenia kary wzięta być ma, 49. W szczególności przy przestąpieniu przepisów cłowych, 50, 51. Zamiast kary wartości, przepadnienie, 52. Zamiast przepadnienia, 53. Wyznaczenie kary podług wartość w kryjomokupstwie, 203. Toż samo w ciężkich przestępstwach dochodowych, 267. Przy nierzetelnych oświadczeniach, 284.

Warunkowe pozwanie. Pomysł, 616. Przynależności, 617. W których przypadkach takowe miejsca nie ma, 618. Jak dalece takowe do milczącego przyznania się dowieść może, 682. Zważenie tłómaczenia się na piśmie, 684. Co w wyroku umieścić należy, gdy takowe nastąpiło, 826. Przywrócenie do wyznaczonego terminu przy takowey cytacyi dozwolone być może, 872.

Wątpliwi świadki. W ogólności, 696. Do obrony obwinionego, 697. Przeciw temuż, 698. Moc dowodu ich

- zecznań, 706—710, 765. Kiedy onych zeznanie do przekonania obwinionego za poszlakę służy, 767.
- Wchodowego cła należytość.** Z jakim wymiarem kary, takową przy wyznaczeniu kary za posadę wzięść należy, 47, 48. Prawidło wymiaru kary w kryjomokupstwie, 206. W ciężkich przestępstwach dochodowych, 266. Przy omieszkaniem wykazaniu towarów przekazanych, 354, 360. Przy przestępstwach w przechowywaniu albo przedawaniu towarów, z handlu wyłączonych, 365, 366. Przy niedozwoloném wprowadzeniu towarów korzennych, tkanych, dzianych, galanteryjnych i kramarskich, do stanowisk Urzędów składowych, albo do miejsc zamkniętych, 367. Przy transporcie lub w przechowywaniu towarów, 370, 371. Przy braku lub niedokładności oznaczenia towarów, 374, 375. Dla omieszkalego wykazania nabycia, pochodzenia lub oczenia, 379—381. W przestąpieniu przepisów o profesyi, 384. Przy omieszkaniu albo nierzetelném wpisanu dokumentu do ksiąg professyjnych, 387. Jak dalece kara za omieszkale wykazanie przez następne oczenie wchodowe zniesioną zostaje, 479.
- Wdawanie się i przestawanie z przestępcami dochodowymi.** Kiedy takowe jest powiększeniem podejrzenia, 610.
- Węgry i Siedmiogrodzka ziemia,** są wyjęte od zastosowania ustawy karnéj. Patent obwieszczenia.
- Wekturant towarów.** Odpowiedzialność środków transportowych za dotyczące go kary, 150. Tegoż odpowiedzialność za oświadczenie, 306, 307. Tegoż ukaranie za nieregularności w transporcie, 350—353, 372, ob. Okrętu dowódzca.
- Wiadomość.** Tęże udzielenie wzbronione przy transporcie towarów, 459.
- Wiadomość. Ustawy.** Czy takowa jest warunkiem przypisania, 13. O jakości uczynku lub omieszkania, uposadniający przypisanie, jest warunkiem przypisania pobudźcielstwa, spółwiny lub uczestnictwa, 21, 26. Okoliczności, że rzecz jest przedmiotem przestępstwa dochodowego, albo środkiem pomocnym do tegoż. Skutki téże, 155. Dowód téy wiadomości, 774.
- Widymowanie dokumentów lub pism.** Nieuwaga przy témże, 419.
- Wiek.** Który wyłącza z uwłaszczenia do przypisania, 15. Który obeymuje okoliczność łagodzącą, 92. Który jest do wiarygodności świadków potrzebny, 695, 696. Kiedy

zeznanie świadka, który przepisanego wieku nie ma, za prawną poszlakę uważanym być może, 767.

Większość głosów kiedy rozstrzyga, 822.

Wikt uwięzionego, 563.

Wina, ob. Winowaycy.

Winowaycy. Którym winowaycom każde przestępstwo przypisane bywa, 19—23. Które spółwinowaycom, 24, 26—28. Kto pod tymi rozumi się, 94. Stosunek między wieloma winowaycami względem wymierzenia kary, 94, 99—101. Prawidło wymiaru kary dla tychże, 98. Proporcya wymierzenia kary między winowaycami różnego rodzaju, tudzież między winowaycami i uczestnikami, 102. Winowaycy, którzy do odpowiedzialności za przestępstwo dochodowe obowiązani są, 137, 154. Na tychże można ciążący na rzeczy odpowiedzialności za kary majątkowe poszukiwać, 154. Za których winowayców należy odpowiedzialną rzecz w karę policzyć, 170—172. Kiedy tychże oprócz sprawcy przy wykryciu istoty czynu śledzić należy, 575, 576. Kiedy o takich przy sumarycznym badaniu pytać się należy, 591. Moc dowodu ich zeznań, 708, 709. Kiedy onych zeznanie do przekonania obwinionego, za poszlakę uważać można, 767. Wyrok, kiedy postępowanie przeciw dwóm lub więcej onych przedsięwzięte było, 827.

Właściciel. Jak dalece prawa, temuz ustawa karną zastrzeżone, względem dawniejszych przypadków karnych miejsce mają, Patent obwieszc. IX. Popelnienie lub próbowanie przestępstwa bez jego wiedzy i mimo jego woli, jest okolicznością obciążającą, 91. Odpowiedzialność rzeczy, kiedy tenże karze podlega, albo w areszcie znajduje się, 151. Rzeczy, jeżeli na nim, ciążąca na rzeczy odpowiedzialność poszukiwaną być może, 153, 155. Kiedy to poszukiwanie miejsce ma, 156—159. Jaką drogą, 160, 161. Jak dalece tenże swoje roszczenia do rzeczy odpowiedzialnej, przeciw odpowiedzialności stawiać może, 166—169. W karę, onegoż dotyczącą, rzecz odpowiedzialna policzoną być ma, 170. Jak dalece temuz prawo żądania zwrotu nazad rzeczy za kryjomokupstwo na przepadnięcie wyrzeczony, zastrzeżone zostaje, 624, ob. Prawo. Roszczenia. Odpowiedzialność.

Właściwości rzeczy. Dowód tychże przez znawców, 744.

Własne ręce. Doręczenie do tychże.

Własność rzeczy, na przepadnięcie zawyrokowaney, od którego czasu takową przez przepadnięcie nabywa się, 54.

- Własnością obcą popełnione kryiomokupstwo, 239, 241.
- Ciężkie przestępstwa dochodowe, 273.
- Wniosek, w Sądach dochodowych, 821.
- Wotujący. Potrzebna liczba tychże do stanowienia ważnej uchwały w Sądach dochodowych, 789. Co każdy przy rozstrzygnięciu uważać ma, 800. Postępowanie tego, co wniosek czyni (referuje), 821. Odstąpienie od oświadczonego zdania, 823. Kiedy wyrok przez wszystkich wotujących podpisany być ma, 829.
- Wprowadzaniu zakaz bezwarunkowy. Tegoż przestąpienie iak karane zostanie, 203, ob. Kryiomokupstwo.
- Wprowadzania towarów, albo przedmiotów podatkowi podlegających. Kryiomokupstwo przez to, ob. Kryiomokupstwo.
- Wrażenie. Unikanie tegoż podczas uwięzienia, 566, ob. Uwięzienie.
- Wspomaganie. Przy przestępstwie dochodowym, iak dalece takowe uposadnia spółwinę lub uczestnictwo, 24, 25. Osobliwie przy kryiomokupstwie, 174, 175. Do wspomagania kryiomokupstwa służą ciężkie przestępstwa dochodowe, stają się przedmiotem band przemytniczych, 178. Toż samo towarzystw kryiomokupczych, 251.
- Wstęp. Urzędnikom dochodowym wzbroniony, 455, 456, ob. Uniesienie.
- Wychód towarów, albo przedmiotów podatkowi podległych nieprawny, ob. Kryiomokupstwo.
- Wychodowe towary. Nieregularności w transporcie tychże, 353.
- Wychodowego cła należytość. W którym wymiarze do wyznaczenia kary za posadę wzięta być ma, kiedy takowa jest prawidłem wymierzenia kary przy kryiomokupstwie, 206. Toż samo przy nierzetelnościach w oświadczeniu, 281—286. Toż samo przy transporcie albo przechowywaniu towarów w okręgu granicznym, 370.
- Wydawca dokumentu. Moc dowodu dokumentu na jego korzyść, 691. Przeciw niemu, 692. W iakim stosunku z nim ktoś trzeci zostawać musi, by dokument przeciw niemu dowodem był, 693. Udowodnienie prawdziwości jego ręki (rękopisma), 694.
- Wydawca oświadczenia towarów. Tego ukaranie, 301, 302, 304. Tegoż odpowiedzialność, 303. Omieszkanie złożenia dowodu na stawienie przekazanego przedmiotu ze strony wydawcy oświadczenia, 354, 355,

358. Omieszkanie wyjaśnienia różnicy między dokumentem osłonnym i towarem, co do przedmiotów przekazanych, ze strony wydawcy, 359, 360.
- Wydatki wyszczególnione być mają w księgach professyjnych, 734, 736.
- Wygrania na loteryi. Dawanie na takowe wygrania, pokrzywdzenie przy tychże dochodu loteryynego, 438, 440, 441. Kara, 445, 446, 448. Wyznaczenie większej liczby, albo większych kwot, wygranych, 449. Przedsięwzięcie, istotnie od pozwolenia różniący się gry, 450. Inne zboczenia od pozwolenia, 451.
- Wykazanie. Oclenia lub pochodzenia swukraiowego, przy niedozwoloném transportowaniu towarów, 373. Nabyć, pochodzenia albo oclenia; omieszkanie tegoż, 379—383. Jak dalece powinnośc wykazania przez zgąśnienie kary, zniesioną zostaje, 467, 468. Toż samo przez następne oclenie, 479. Postępowanie przy témże, 499. Istota czynu wykazania, 470. Powody podeyrzenia względem tegoż, 612. Jak dalece omieszkanie wykazania, do uposadnienia prawnych poszlak przestępstwa, przez niewykazane przedmioty popełnionego, przyczynia się, 604—608. Dozwolone rodzaje dowodu, 727. Dowód wprowadzenia do obwodu cłowego, 728. Wyznanie, 729, 730. Zdanie znawców, 741—748. Próba roboty, 749—754. Rozstrzygnięcie wykazania, 808.
- Wykonanie, ob. Dopełnienie.
- Wykonanie przestępstwa; czyli wykonania, do przypisania przestępstwa potrzeba, 18, ob. Uskutecznienie.
- Wykroczenia, czyli występki, ob. Występki.
- Wykrycia. Uprzednie, po spisaniu istoty czynu, 539. Kiedy przeciw uzupełnieniu tychże skarżyć można, 837.
- Wyłączne prawa Skarbu rządowego. Tych poszukiwanie, nie staie się przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838.
- Wyłączne zastrzeżenie. Co do przedmiotów rządowego monopolium, ob. Monopolium. Co do dochodu poczty, ob. Pocztowy zakład. Co do mostów i przewozów, 437. O losowych układach, ob. Loterya.
- Wynagrodzenie należące, zastrzeżoném zostaje przy wykonaniu kary, 80.
- Wynagrodzenie. Roszczenia o to. Zastrzeżenie takowych, jeżeli właściciel albo wierzyciel zastawny nieprawnie szkodę poniósł, 168. Toż samo na przypadek przedsięwzięcia na nowo postępowania, 884.

Wynagrodzenie kosztów processu. W jakiej ilości takowe z majątku lub dochodu skazanego lub odpowiedzialnego odzyskane być może, 902. Powinność dwóch lub więcej obwinionych, ob. Koszta. Śledztwa kosztu.

Wypisy czyli wyciągi z aktów, ob. Akta.

Wyrok. Pomysł, 825. Przynależności, 826. Przeciw dwóm lub wielóm obwinionym albo uczestnikom, 827. Na odpowiedzialność, 828. Przez kogo takowy podpisany ma być, 829. Kiedy przeciw temu ma miejsce odwołanie się, albo prośzenie o łaskę, 834, 835, 843, 844. Przed stanowieniem wyroku, jakie środki prawne zastrzeżone, 834. Powody tegoż (motiva) bezpłatnie wydawane być mają, 855. Wyrok pierwszy Instancyi, iak dalece takowy zaostrożony albo uchylony być może, 863. Czyli stanowienie albo dopełnienie tegoż, przez prośbę o przywrócenie do dawnego stanu wstrzymaném być może, 876. Tegoż skutek co do wyeksekowania kar majątkowych, 887. ob. Doreczenie.

Wyrok. Czyli stanowienie tegoż z przyczyny omieszkalego uwiadomienia odpowiadającego wstrzymaném być ma, 781. Odesłanie rozprawy do stanowienia wyroku, 790. Postąpienie, na ukończoną rozprawę wyrok stanowiony być nie ma, 791, 792, 793. Co przy stanowieniu tegoż pod rozwagę wziąć należy, 800. Kto w stanowieniu wyroku uczestniczyć nie może, 801, ob. Wyrok powyższy.

Wyrokujące Instancye. Co jest onych rozsądkowi zestawioném, 96. Wewnętrzny skład tychże, 794—799.

Wyśledzenie obwinionego, kiedy z tego powodu wynagrodzenie należy, 911, 912.

Wysłuchanie odpowiedzialnego, 782, 785. Czas tegoż, 788.

Wysłuchanie świadków, ob. Świadców zeznanie.

Wystawienie publiczne, iako zaostrożenie kary dozwolone nie jest, 67.

Wystąpienie z towarzystwa kryjomokupczego, iak dalece przez to kara zniesioną zostaje, 256.

Występki czyli wykroczenia. Co się pod temi rozumie, Uw. uprz. 5. Przepisane dla tychże wykonanie aresztu, i służące dla onych zaostrożenia kary, zastosowane być mają także do kary aresztu w przestępstwach

dochodowych, 57, 66. Wszelakoż z wyjątkiem publicznego wystawienia, 67. Postępowanie przy zachodzących poszlakach występku, 650. Które występkę nie dopuszczają świadków za wiary godnych, 696.

Wywiadowanie, iak dalece takowe jest posadą prawnę poszlaki, 603.

Wyznanie dobrowolne, jest okolicznością łagodzącą, 92. Wzięcie do protokołu tegoż przy sumarycznym badaniu, 590. Jeżeli formalne wyznanie złożone jest, nie potrzeba porządkowego badania przedsiębrać, 594, 595, 790. Kiedy takowe zawiera w sobie formalną poszlakę, 602. Tegoż wzięcie do protokołu przy sumarycznym badaniu, 642. Gatunki tegoż, 678. Formalne wyznanie, 679—684. Wyraźne, 681. Milczące, 682—684. Proste, 685, 686. Odwołanie, 687. Zgadzanie się z zeznaniem świadków, 710. Skutek tegoż co do wykazania nabycia, pochodzenia lub oclenia, 729, 730. Jak dalece służy takowe do przekonania obwinionego, 758, 759. Wyznanie obwinionego, iak dalece służy za dowód przeciw odpowiedzialnemu, 779.

Wyższy Sąd na przestępstwa dochodowe. Tego przeznaczenie, 518. Kiedy tegoż rozporządzenia przy niedoleżnościach ciała, obwinionego lub świadków, zasiągać należy, 667. Rozstrzyga względem przychodzących do niego przypadków karnych, chociaż rozstrzygnięcie tychże do zawiadujących Instancyi dochodowych, albo do powiatowego Sądu należy, 804. Przeciw którym rozstrzygnięciom tegoż dalszy tok miejsca nie ma, 843. Dokąd idą środki prawne i prośby o łaskę, przeciw onego wyrokowi podane, 846. W którym przypadku skarga Sądowi wyższemu do rozstrzygnięcia przedłożona być ma, 857. Przesyłanie innych środków prawnych albo prośb o łaskę do tegoż, 859, 860. Postępowanie tegoż, 858, 862, 863. Ogłoszenie uchwał tegoż, 865. Takowy wyroki na dopuszczenie przedsięwzięcia na nowo postępowania, 885. W których przypadkach Sąd wyższy przemienienie nie mogących być odzyskaniami kar pieniężnych wyroki, 896, ob. Dochodowe Sądy.

Wzbronienie. Wstępu albo spółdziałania przy iakićy czynności urzędowej, 455, 456. Dania wiadomości żądanych podczas transportu, 459; albo pokazania papierów do wykazania służących, tamże. Przedłożenia manifestu okrętowego, 460, ob. Urzędowe czynności.

Z.

- Zabezpieczenie.** Środki tegoż, tych użycie ze strony osób, które przytrzymanie wykonały, 538. Przyareztowanie przedmiotów odpowiedzialnych, albo noszących na sobie ślad przestępstwa, 552—557. Przytrzymanie osoby obwinionego, 558—565. Inne środki zabezpieczenia, 566—568. Kiedy kwota zabezpieczoną być mająca, stać się może przedmiotem zanoszenia skargi do Sądów dochodowych, 838. Skutek wyroków albo rozporządzeń względem kroków zabezpieczenia, 887.
- Zabezpieczenie (asekurowanie) przestępstwa dochodowego.** Jest okolicznością obciążającą, 91. Żądanie tegoż jest prawną poszlaką, 603, ob. Zabezpieczyciel.
- Zabezpieczone kryiomokupstwo.** Pomysł, 133. Kara, 234, 235, 241, ob. Zabezpieczyciel.
- Zabezpieczyciel kryiomokupstwa, ciężkich przestępstw dochodowych, albo przedsiębiorstw bandy przemytniczej.** Jak dalece takowy za pobudziciela uważanym być ma, 173, 180. Tegoż ukaranie, 234, 247, 273. Jak takowy przy towarzystwach kryiomokupczych uważanym być ma, 252, 253, 254. Tegoż ukaranie, 257, 258, 263, ob. Zabezpieczenie (assekurowanie). Zabezpieczone.
- Zadawnienie odpowiedzialności,** ob. Zgaśnienie.
- Zadawnienie kary.** W przypadkach karnych, które przed ogłoszeniem ustawy karnéj zaszyły. Patent obwieszcz. VII. VIII. Jak dalece takowe do zważania spokrewnionych przestępstw dochodowych wpływ ma, 112. Tegoż istota, 480. Warunki, 481. Termin tegoż, 482, 483, 484, 485, 486, 490. Przerwanie tegoż, 487, 491. Dalsze trwanie przerwanego zadawnienia, 488, 489, ob. Zgaśnienie.
- Zadawnienie.** Tegoż termin. Po upłynieniu trzykrotnéj ilości terminu, iak dalece na spokrewnione przestępstwa dochodowe przy wymierzeniu kary zważyć należy, 112. Odpowiedzialność za umocowanego, któremu pełnomoc przed upłynieniem trzykrotnéj ilości terminu zadawnienia, iakiego przez niego popełnionego przestępstwa daną została, 132.

Zagranicze. Pod tém rozumie się także i morze. Uw. uprz. 3. Wymiar celi, dla handlu cłu podléglého z zagraniczem istnący, w regule wzięty być ma za posadę wymiaru kary, 48. Wprowadzenie towarów z zagranicza, nie dopełniwszy przepisanych warunków, iest kryiomokupstwem, 185. Toż samo niedozwolony wywóz za granicę, 187. Postąpienie, kiedy pobyt odpowiedzialnego za granicą znayduje się, 783, ob. Cłu niepodlégły.

Zagraniczne pochodzenie, ob. Pochodzenie.

Zakazy (wchodu, wychodu i przechodu). Przestąpienia tychże, 2, ob. Kryiomokupstwo.

Zakład, ob. Instytut.

Zakres działania urzędowego. Zawiaduiących Instancyy dochodowych, 516. Sądów powiatowych, 517. Wyższych Sądów i naywyższego Sądu, 518, 519. Tegoż przekroczenie w postępowaniu względem przestępstw dochodowych. Skutki tegoż, 527—530.

Zamaskowanie się. Jak dalece takowe iest prawną poszlaką.

Zamiar popełnienia przestępstwa. Oświadczenie się z témże, iak dalece iest poszlaką prawną, 603. Dowiedzenie tego zamiaru, 774, ob. Zamysł.

Zamiar szkodliwy. Riedy takowego nie było, iest okolicznością łagodzącą, 92.

Zamiary publiczne, ob. Publiczne zamiary.

Zamysł zły. Jak dalece takowy iest warunkiem przypisania, 14. Jako obciążająca okoliczność ma być zważany, 90. Przy bandach przemytniczych, 178, ob. Zamiar.

Zaostrzenia kar. W ogólności, 63, 64. Szczególne rodzaje, 65. Kary aresztu, 66, 67. Utrata praw i uprawnień, kiedy takowa ma miejsce, 68. Trwanie téż, 69. Skutki przy uprawnieniach przedaynych, albo do nieruchoméj posiadłości przywiązanych, 70, 71. Przy wolnych zatrudnieniach, 72. Zasada względem zważania spokrewnionych przestępstw dochodowych w celu wymiérzenia kary, 112. Przy kryiomokupstwie, 212—216. Przy występnuém kryiomokupstwie, 242—250, 264. Przy ciężkich przestępstwach dochodowych, 271—276. Przestępstwa, na które ustawa niektóre zaostrzenia kary stanowi, wyięte są od warunkowego przypozwania i milczącego wyznania, 618, 636. Zaostrzenia wyrażone być mają w wyroku, 811. Które przez Instancyy polityczne mają być wykonane, 898.

- Zapakowanie**, które odkrycie nierzetelności w oświadczeniu nadzwyczajnie utrudnia, jest okolicznością obciążającą, 299.
- Zapewnienie zysku**, ob. Zysk.
- Zapewnienie zamierzony przez przestępstwo korzyści**, kiedy wchodzenie w to, jest uczestnictwem, 25, 175.
- Zapłata**. Tęże przyrzeczenie albo nastęczenie, kiedy jest posadą pobudzicielstwa, 20.
- Zaprzeczanie**. Przy sumarycznym badaniu, 592, 593. Przy badaniu porządkowym, 638—641. Nie znosi wyznania, 637.
- Zarobek uczciwy skazanego**. Jak dalece takowy przy dopełnieniu kary aresztu szczędzonym być ma, 59, 122. Toż samo przy przemienieniu kary pieniężnej na areszt, 118. Przy wyznaczeniu kary za występne kryjomokupstwo, 241.
- Zarzuty**, które odpowiedzialny wnieść może, 785. Rozpoznawanie tychże, 786.
- Zastaw**, iako zabezpieczenie, 566.
- Zastawiona rzecz**. Należyte tęże schowanie zastawny wierzyciel ma udowodnić, 155.
- Zastawne prawo**. Kiedy do rzeczy odpowiedzialny podług objętości tegoż, prawo roszczone być może, 153.
- Zastawny posiadacz lub wierzyciel**, ob. Właściciel. Odpowiedzialność. Posiadacz. Prawo. Prawne roszczenia.
- Zastępca**. Rozmówienie się uwięzionego z tymże, 564. Uwiadomienie prawnego zastępcy, 614. Ustanowienie tegoż z urzędu, 615. Dozwolony jest do obrony ostatecznej, 648. Prawa tegoż za obwinionego, opiece poruczonego, 654. Czyli potwierdzenie na nastąpione doręczenie uwiadomienia zastępcy prawnemu, o rozpoczętym postępowaniu, ukończeniu rozprawy tamże, 655. Odpowiedzialny może przez zastępcy stawie się, 782. Mianowanie zastępcy z urzędu dla odpowiedzialnego, 783. Doręczenie temuż wyroku, 831, 832, 833. Czyli przedsięwzięcie na nowo postępowania, z przyczyny zaniedbanego uwiadomienia zastępcy miejsce ma, 832. Kiedy zastępcy do podania środków prawnych i prośb o łaskę użyć można, 854.
- Zatrudnienie**, ułatwiające przestępstwa dochodowe, jest okolicznością obciążającą, 90. Poprzednika, iczli ta-

kowe wznieciło podeyrzenie o przestępstwo, 155. Uwięzionego, 563.

Zatrudnienie powracające; w popełnianiu lub dopomaganiu przestępstw dochodowych, iest okolicznością obciążającą, 90. W kryiomokupstwie, 222, albo w ciężkich przestępstwach dochodowych, 271, ob. Kryiomokupcze towarzystwa. Kryiomokupstwo powracające.

Zatrudnienia wolne. Jaki skutek utrata uprawnienia professyynego, dla tychże za sobą ciągnie, 72.

Zawiadujący czyli kierujący urzędnik. Przy wykryciach i śledztwach, 656. Kto iako takowy użyty być nie może, 658.

Zawinienie, kiedy ze strony odpowiedzialnego żadne albo tylko małe przewinienie zachodzi, 142.

Zayrzenie do aktów, iak dalece takowe ma miejsce, 855.

Zbicie zdania znawców, ob. Próba roboty.

Zbieg; postanowień kary podług różnych ustaw, 103, 104. Dwóch albo więcej przestępstw dochodowych, 105—114, 503—505. Śledztwa względem przestępstw dochodowych z postępowaniem względem innych przestępstw, 649, 650, 651. Zgadzanie się prostego wyznania z zeznaniami świadków, 710. Powodów podeyrzenia ze zdaniem znawców względem dowodu pochodzenia zagranicznego iakiego towaru, 746, 747.

Zbieg poszlak (zgodność). Z zeznaniami świadków, 762—765. Między sobą, przekonanie przez takową zgodność, 766—769.

Zbliżanie się niedozwolone statków do brzegu, iest próbowaniem kryiomokupstwem, 192, 193, 195.

Zbliżone wykrycie przedmiotu przestępstwa w celu wyznaczenia kary, 42, 43, 208, 268, 334.

Zboczenia od oznaymionego postępowania, ob. Podatkowi podległe postępowanie. Gościniec. Droga.

Zbrodnia. Jak dalece takowa wiarygodność świadka wyłącza, 695, 696. Na Urząd sędziego o tychże ustanowieni assessorowie Sądów powiatowych, 794, ob. Kryminalne śledztwo.

Zbroyną ręką, kryiomokupstwo. Pomysł, 224. Kara, 225.

Zdania. Stanowienie wyroku przy różnych zdaniach, 822.

Zdanie wyrokujących Instancyy. Co ich zdaniu przy wymierzeniu kary zostawiono, 96, ob. Wyrok.

- Zdanie (opinia).** Kiedy takowe przy przedłożeniu ukończonych rozpraw dodane być ma, 791, ob. Znacwcy.
- Zeszcpecenie powierzchni ze strony sprawcy, iest okolicznością obciążającą, 201.**
- Zeznanie, ob. Wyznanie. Świadców zeznanie.**
- Zgaśnięcie. Odpowiedzialności, 466, 492—496. Kary, ob. Kary.**
- Zgon przestępcy. Skutki tegoż względem zasądzenia lub dopełnienia kar, 470, 471, 498. Odpowiedzialnego, tegoż skutek względem odpowiedzialności, 496.**
- Zlecenicy professyonistów, ob. Professyonisci. Professyyni pomocnicy.**
- Złoto, ob. Kruszcze drogie.**
- Zmieszanie towarów wyższyć opłacie podlégaających, z owými, niższyć opłacie podléglými, albo pozwolonych z zakazanými, iest okolicznością obciążającą, 299.**
- Zmyślone okoliczności czynu. Ludzenie témiż przy badaniu iest zakazane, 632.**
- Zmysłów pomieszanie. Jak dalece takowe wyłącza od przypisania, 15.**
- Znaki szczególne. Jak dalece takowe są posadą prawnéj poszlaki, 603.**
- Znalezione rzeczy. Kiedy przepisy do takowych zastosowane być mają, 625.**
- Znacwcy. Tych przybranie do wykrycia istoty czynu, 579. Wzięcie do protokółu ich zeznań, 668. Przyzwanie tychże do porównania rękopism, 694. W których okolicznościach ich zdanie za dowód służyć może, 717. Osobiste przynależności tychże, 718, 719. Wzięcie do protokółu ich zdania, 720—723. Moc dowodu tychże w ogólności, 724. Przy detaxacyach, 725. Moc dowodu zdania tychże o zagraniczném pochodzeniu iakiego przedmiotu, 741—747. Dozwolony odwód, 748. Tych przyzwanie do próby roboty. Wzięcie do protokółu ich zdania co do téj próby, 752. Uwiadomienie znawców, przeciw których zdaniu próba roboty zamierzona iest, 753. Słuchanie tychże, 754. Przy ich oświadczeniach zdań, może odpowiedzialny obecnym być, 787. Kiedy takowym nagroda należy, 919, 920, 921. Kto koszta ponosić ma, 926.**
- Zniesienie śledztwa dla braku prawnych dowodów. Tego skutek co do przerwania zadawnie-**

nia, 438. Kiedy takowe wyrokować należy, 810. Czyli przytém wynagrodzenie kosztów postępowania mieysce ma, 817.

Zniesienie wyroku, kiedy takowe ma mieysce, 862, 863. Zniszczenie środków pomocnych do przestępstwa, kiedy nastąpić ma, 165.

Zrzeczenie się. Obrony przy prośbie o odstąpienie od postępowania, 451. Odwołania się i prośzenia o łaskę. Skutek tegoż, 888.

Z Urzędu (ex officio). Mianowanie zastępcy dla obwinnionego, 615. Dochodzenie łagodzących lub usprawiedliwiających okoliczności, 645, 773. Zważanie okoliczności, które świadka godnym odrzucenia, lub wątpliwym robią, 699. Odwołanie mianowania znawców, 718. Ustanowienie zastępcy dla odpowiedzialnego, 783. Cytacya; czyli takowéy odpowiedzialny żądać może. Ustanowienie zastępcy do odebrania wyroku, 831, 832, 833. Załatwiania wszystkich czynności urzędowych postępowania, 904.

Związek. Podług tegoż między spokrewnionými przestępstwami dochodowými, zastosowane być ma wymierzenie kary, 109.

Zwierzchność, osoba od téż. Jak dalece takowa osoba do słuchań i badań za assystenta przyorana być może, 657.

Zwierzchności. Postępowanie przy omieszkaniu dania assystencyi albo spółdziałania, 5. Tych powinność przy odkryciu iakiego przestępstwa dochodowego, 509. Obowiązek tychże do dania assystencyi, 531, 533. Które uprzednie wykrycia do onych należą, 539. Przez też słuchanie świadków, 582. Ogłoszenie pozwania obwinnionego przez one, 613, 621. Stawienie obwiniionych przez takowe, 620. Przy wykryciach i badaniach, które Zwierzchności przedsiębiorą, nie potrzeba assystenta, 656. Złożone przed temiż wyznanie, 681. Jaka moc dowodu przynależy protokołem, przez one przedsięwziętym, 690. Doręczenie wyroków i rozporządzeń przez one, 830. Przybicie wyroku u tychże, 833. Środki prawne przeciw rozporządzeniom tychże w prawném postępowaniu, 834, 837, 838. U tych podawane być mogą środki prawne i prośby o łaskę, 842, 853. Takowe sprawować mają z urzędu wszystkie czynności urzędowe postępowania, 904. Za które wydatki żądać mogą takowe wynagrodzenia, 906, 911, 912, 913, 914, 915.

- Zwłoka w daniu pomocy przy śledzeniu kryminalizmu lub ciężkich przestępstw dochodowych, kiedy takową za uczestnictwo uważać należy, 175.**
- Zwyczajne (porządkowe) postępowanie przy dochodowych przestępstwach. Pomysł o tém, 500. Assystencya przy wykryciach i badaniach tegoż, 657.**
- Zysk z zeznania. Zapewnienie lub następczenie pewnego zysku, kiedy to uzasadnia pobudźcielstwo, 20. Jak dalece zysk takowy wyłącza wiarygodność świadka, 695.**
- Zysk z przestępstwa. Jak dalece takowy uposażnia uczestnictwo w przestępstwie, 25, 175. Kiedy pobieranie zysku odpowiedzialność za karę na siebie ściąga, 127—130. Jeżeli odpowiedzialny takiego zysku nie pobierał, umiarkowanie kwoty odpowiedzialności.**